

9671

10/6/71

10/6/71

“காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு”

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழ் பாடல்களை மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராய் சுவர்கள் செய்த சந்தக் குழிப்பும், அரும்பத வுரையும் சேர்த்துச் சீர்திருத்த 1—2 பாகங்களாக அச்சிட்டு இருந்ததில், ஹெ. கவிராயாவர்களுடைய காப்பிரைட் சுதந்திரத்தை யான் கவனத்திற்குப் பெற்று அச்சிட்டுக் காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால், இப் புத்தகங்களை எனது உத்தரவன்றி யாரேனும் அச்சிடுவதால், “யார்கோரும் நஷ்டங்களுக்கும், இந்நியன் காப்பிரைட் பிட்டுண்டனைக்கும் உட்படுவார்கள்” என்பதை இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்

சுமரன் துணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம்

பக்கம்.

1 சிறப்பு பாயிரப் பாடல்கள்	௨
2 பதிப்புரை	௩
3 அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்	௪
4 ஸ்தல அகராதி	௮
5 பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி	௧௩
6 முருகக் கடவுள் தூதி	௧
7 விநாயகர் தூதி	௧
8 திருப்புகழ்நூல்	௫

சிறப்புப்பாயிரப் பாடல்கள்.

வெண்பா

எல்லாரும் ஞானத் தெளிஞரோ கேளிர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ காமையில் விரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி. (க)

திருப்புகழ்ச் சிவணத்தால் வேதார்த்தாதி அனைத்தும் அறிய
ஆதலால் அதனையே கேட்க னன்றது.

வேதம்வேண் டாம்சுகல வித்தைவேண் டாம்பிற
நாதம்வேண் டாம்ஞான தால்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்நாள் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளிர் நினம்.

சோந் திருப்புகழைச் செவ்வென்மே லன்பாக
ஆராய்ந் துரைத்தா னருணாநி—நோக
அந்தப் புகழை அதுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர். (க)

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேண் -பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழின் திழ்நிருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி. (ஈ)

சகலவித்தை-அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்கள்.

சிறப்புப்பாடிரம்.

ஆனைமுக வற்றினைய ஐயா அருணாகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை—பானினிந்து
பொற்றிடவும் நின்னைப் புகழ்ந்திடவும் பொற்கமலஞ்
சாத்திடவு மோதிடவுந் தா.

(ந)

அருணாகிரி நாத நலிதலும் துன்னைக்
கருணையினுற் பாடுங் கவிபோற்—பிரியமுற
வேறுமோர் புன்கவிகள் வேலோனே நின்செவியில்
வறுமோ என்னே இனி,

(சு)

வள்ளிமண வாளன் மயிலேறும் வள்ளத்தனைத்
தென்றாகி ழூற்புனைந்து சீர்பெறவே—உள்ளபடி
வைப்பாம் அருணாகிரி வாழ்த்துந் திருப்புகழைக்
கற்பார் கரையேறு வார்.

(ள)

திருப்புகழ்ப்பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்தாளும்
வானம் அசைவ் வாய்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார் காமேயிக் கூறு.

(அ)

ஆறுமுகர் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
எறுமையில் தோன்றும் எழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞாயன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழங்குஞ் சோர் பால்.

(இ)

அன்பர் வினாவு ஆண்டவன் விடையருளியதாக வற்புறுத்துவது.

கலிவிருந்தம்.

பொருப்பது பொடிப்பட விடுந்நிடுகை வேலா
இருப்பிட முணக்கெது வெனக்கரு ளியப்பாய்
உருக்கல் விழக்கூல மொழுக்குமில் றேனும்
நிருப்புகழ் பாடிப்பவர் மனத்தினி சீருப்பாம்.

(கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அங்ஙனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனை நோக்கிக் கூறியதர்
கத் திருப்புகழ் படிப்போரது திட்டங்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலை உன்றனரு ளாலே
பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்றபெரு மாளே. (கக)

தூலாசிரியர் பெயரோடு னுற்பண்பும் பெயரும் உணர்த்தி அதனைத்
துதிப்போர் பேறுங்கூறியது.

ஒராலு மாமுகனார் உச்சிதமெய்ஞ் ஞானகுகன்
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்
தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
ஏத்தினவ ரீடேறு வார். (கக-)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பநி னொரு யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை. ஒதிர்—பாகநிக்கல்
தேணி அருட்கடலுக் கேற்றம் மனத்தளர்ச்சிக்
கூணி பிறவிக் கரம். (கங.)

திருப்புகழ் வழிபட்டால் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்கொண்டு
கெடிபெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்க திருப்புகழைக் கேட்க
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்க—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெட. (கஈ)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இப்பாயிரச் செய்யுட்கள் பூர்வத்துள்ள அபியுத்தர்களாற் செய்யப்
பட்டுப் பழையபிரதிகளில் எழுதப்பெற்று வழங்கிவருவன, பாடினோர்
பெயர், காலம், களம் முதலியன ஒன்றுத் தெரியவில்லை

ப தி ப் பு ரை.

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
 செந்தமிழ் தெருட்டியுந் திருப்பரங்கிரியிற்
 கீரன் பாடல் கேட்டுள மகிழ்ந்தவன்
 ஆரூயிற் புரந்தும் ஆறுசெல் காலேப்
 பெய்யா மொழிக்கவி புகல்கவி கேட்டு
 மெய்யா தரத்தின் வேறுபாச் சொற்றும்
 மூங்கையாய்ப் பொருட்பொருண் முறைநயம் தேற்றியும்
 வீங்குரீர்ப் புனியின் வியத்தகு சந்தத்
 திருப்புகழ்ப் பாடல் செப்பென அருண
 கிரிப்பெரு மாற்குக் கிளாருள் புரிந்தும்
 புலவனாந் திருப்பெயர் புனையும்
 கலபமா மயிலோன் கழனினை பணிவாம்.

திருப்புகழ் என்னுஞ் செஞ்சொற் பிரபந்தம் கருணையங் கடலா
 கிய முருகக்கடவுளுக்கு உகந்த தோத்திரமா மென்பது உலகப்பிர
 சித்தம். மதாரம் பழுத்துத் தேன்துளிக்குஞ் சந்தச்சுவை வாய்ந்து,
 தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாருள்ளத்தையும் கொள்ளுகொண்டு விளங்
 கும் இந்நூல், படிப்பாரையும், கேட்பாரையும் பரவசப்படுத்திப்
 பேரானந்தப் பெருக்கி லாழ்த்துஞ் சிறப்பு வாய்ந்த தென்பதொரு
 கலை. இந்நூலாசிரியராகிய அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்
 புகழ்ச் செய்யுட்கள் பதினாறாயிரம் என்ப. ஆகவும் இவற்றுள்
 ஷராயிரஞ் செய்யுட்களேனும் ஒரு சேர ஒருவரிடத்தே இருக்கக்
 காண்டலரிதாயது தமிழ் நாட்டின் தூநிஷ்டமே போலும். இவற்
 றின் நானூறுபாடல்கள் வரை சென்னை. ஊ. புஷ்பாதசெட்டியா
 வர்கள் கலாரத்நாகரம் பிரஸில் வெளிவந்துள்ளன. வந்துமென்ன?
 னவை பெரிதும் பிழைபா டையனவாகவே காணப்படுகின்றன.
 றனர் திருத்தருப் பூண்டி முன்சீபாக இருந்த பூரிமத் வ. த. சுப்

பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் பல வருடகாலம் அரிதின் முயன்று ஆயிரத்திருநூற்றுமுப்பத்தொரு பாடல்கள் வரை சேர்த்து, இரண்டு புத்தகமாய் அச்சிட்டுள்ளார்கள். இவ்விஷயத்தில் பிள்ளையவர்கள் எடுத்த முயற்சியும், பிரயாசையும் மிகப் பாராட்டற் பாலன. இங்ஙனம் அச்சிடுவித்த இருவகைப் புத்தகங்களையும் முதலில் யான் பார்த்தபோது பற்பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அன்றியும் பற்பல பாடல்களின் சொல்வகையிலும், பொருள்வகையிலும் பெரிதும் ஐயப்பா டெய்திற்று. அதனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சில தேடி ஒப்பு நோக்குழி, முன் அச்சிட்ட பிரதிகளினும் பொருட் சிறப்பு வாய்ந்த பாடபேதங்கள் பல கண்டேன். இதுவரை அச்சுக்கு வராத சில புதிய பாடல்களையுங் கண்டேன். தமிழ் வேத பாராயண சீலர்களான ஒதுவா மூர்த்திகள் பலர் திருப்புகழை ஒதுங்கால் திருத்தமான பாடல்கள் சில கேட்டேன். தொடக்க முதற்கொண்டே சிதறுண்டு எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாப்ப் போலா இத்திருப்புகழ் நூலை யான் அறிந்த அளவில் சுத்தப்பிரதியாக்கி அரும்பதப்பொருள்களை ஆங்காங்கு விளக்கச் சந்தக்குழிப்பைத் தலைப்பிற் சேர்த்து, அச்சிடுவிப்பது பெரும் புண்ணியாமொன்றினைத்து, முருகபிரான் திருவருளைச் சந்தித்து, இப்போது 642 பாடல்களை இயன்றவரை திருத்தஞ் செய்து முதற் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இப்பாக்களில் சிற்சில அருணகிரிநாதருடைய திருவாக்¹ கென்பதைப் பற்றிச் சிறிது ஐயப்பா டிருப்பினும் பழைய பிரதிகள் பலவற்றினும் காணப்பட்டபடியால் விடாது சேர்த்திருக்கின்றேன். இதனுட் காணப்படும் எவ்வகைப் பிழைகளையும் அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

இம்முதற் புத்தகம் வெளியாமாறு கருனை செய்துபோலவே இதன் இரண்டாம் புத்தகமும் விரைவில் வெளியாமாறு ரூபக் கடவுள் திருவருள்புரிக.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. கந்தசாயிக் கவிராயர்,

வித்தியாபாணப் பத்திராதிபர் மதுரை.

சு ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் ஈரித்திரச் சுருக்கம்.

பாக்கள் ஆகிய திருப்புகழ் பாடித்துதிப்பதே தொழிலாகக்கொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமே குமார்க்கடவுள் வீற்றிருந்தருளுந் தலங்கடோறுஞ் சென்று, திருப்புகழ் என்னும் தேன்மழை பொழிந்து வந்தனர். இவ்வாறு இவர் பாடிய திருப்புகழ் சற்றேறக்குறையப் பதினாயிரமென்ப. அன்றியும் கந்தரணிகுதி, கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு என்பனவும் இவரியற்றியருளியனவேயாம்.

இவர் திருவாக்குகளில் செந்தமிழ்ப்பாணைப் பொலிவும், பதினாசுவையும், செவிக்கினிய ஓசையுமும், மனத்தைக்கவரும்படியான ஒருவித வசீகரத் தன்மையும், இன்னும் பற்பல நயங்களும் மிகுந் தோன்றுவனவாகும். தமிழ் நாட்டில் வசிப்போர்களில் இற்றைக்கும் இவரைப் புகழ்ந்து போற்றுதலாகக் காண்பதரிது.

இவர் காலத்தே தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்த சந்தவனங்கொண்ட வில்லிபுத்தூருக்கும், இச் சந்தப்பாப் புலவர் பெருமானுக்கும் வாதமுண்டாயிற் றென்றும், அப்போத்து வில்லிபுத்தூரை வாதில் வெல்வதற்கே நமதுபாவலர் பெருமான் கந்தரத்தாதிபாடினரென்றும், அவ்வந்தாதியைப் பாடிவருங்கால் ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் உரைகூறி வந்த வில்லிபுத்தூர் அந்நில் “நிதித்த” எனத் தொடங்குஞ் செய்யுட்கு உரை கூறச் சிறிது நியங்கித் தோற்றன ரென்றும் இவ்வாதத்தில் “தோற்றவர் காதை வென்றவர் அறுப்ப தெனச்” குளுறவு செய்துகொண்ட வாறே தோல்வியுற்ற வில்லிபுத்தூர் காதை இவர் அறுக்காமல் அவருக்குத் தமது பரிசாக அருளிச்செய்தனரென்றும், ஆதலாற்றான், “கருணைக் கருணகிரி” எனப்பிறராத் புகழப்பட்டன ரென்றும் கூறுவர்.

திருவண்ணாமலையில் பிரபுட தேவராஜன் சபையில் சம்பந்தநாண்டான் என்பவனுக்கும், நமது பாவலர் பிரானுக்கும் வாதமுண்டானபோது “இவ்விருவரில் தாம் உபாசிக்கும் மூர்த்தியை இச்சபையில் வாவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவார்” என அரசன் கூறச் சம்பந்தநாண்டான் தன் உபாசனா தேவியாகிய பார்வதியாரை வாவழைக்கிறேன் என்றான். நமது கவிஞர்பெருமான் தாம் உபாசனா மூர்த்தியாகிய குமார்க்கடவுளை வாவழைக்கிறேன் என்ற

ஸ்ரீ அருணகிரி நாதர் ரரித்திரச் சுருக்கம். ௫

னர். இவ்வாதத்திலும் பாசசபையில் முருகக்கடவுள் தமது தாய் உமாதேவியை ஏமாற்றிவிட்டு எழுந்தருளிவந்து, காட்சி கொடுக்கச் செய்து வெற்றிபெற்றவர் நம் சந்தப்பாவலர் பெருமானேயாவர்.

இருனால் மனப்புழுக்கங் கொண்ட சம்பந்தாண்டான் யாதேனும் ஒரு சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கருதிக் கற்பகநாட்டிலுள்ளபாரி சாதமலரைக் கொண்டுவரக் கூடுமோ எனக்கூற, நமது புலவர் பிரான் தாம்கொண்டுவருவதாகச் சம்மதித்து, தம் உடலை அருணைக் கோபுரத்துட் கிடத்தி, ஒரு கிளியுருவெடுத்து விண்ணில்கிற் சென்று மலர் கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டு வருமுன் “அருணகிரி நாதர் காலஞ்சென்றார்” என அசனாக் கறிவித்து, அவர் திருமேனியைத் தகிப்பித்து விட்டனன் சம்பந்தாண்டான், மீண்டு வந்த நமது புலவரோறு தம்முடலழிந்ததை உணர்ந்து கிளியுருவாகவே இருந்து, கந்திரதுபூதி என்னும் பாக்களைப் பாடி முருகக்கடவுள் திருவடி நீழல் எய்தினார் என்பர்.

இத்தகைய பெருப்புதழ்வாய்ந்த அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரங்கலையெல்லாம் அவர் திருவாக்குகள் அங்கங்கே விவரிக்கச் செல்லும். அறிஞர் அறிக.

குமாக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

மு. ரா. க.

வ் தல அகராதி

ஸ்தலம்.	பக்கம்	பாடற் மொகை.
அத்திப்பட்டு	சசுக	க
அருக்கொணுமலை	ந.உக	க
ஆய்க்குடி	ச.ந.அ	க
ஆறுதிருப்பதி	சகஉ	உ
இரத்தகிரி (வாட்டோக்கி)	உ.க.எ	உ
இராஜகெம்பிரவளநாட்டு மலை	ந.உ.ந.	க
இராமேசுவரம்	ச.ந.ந.	உ.
இலஞ்சி	ச.உ.ந.	அ
உத்தரமேரூர்	ச.எ.ந.	அ
ஊதுமலை	ந.உ.ந.	உ.
கதிர்காமம்	ந.உ.உ	கக
கழுகுமலை	ந.உ.உ	ந
காசி	ச.ந.அ	ந.
குருடிமலை	ந.க.எ	க
குமட்டி	ச.ந.அ	க
குன்றக்குடி	ந.க.ந.	க
குன்றுதோறூடல்	க.அ.அ	அ
கைலாசை	க.அ.அ	அ
கொங்கணகிரி	ந.க.அ	க
கொடுங்குன்றம்	ந.க.அ	உ.
கொல்லிமலை	ந.க.அ	உ.
கோசைநகர்	ச.ந.அ	க
சீபுருடமங்கை (நான் குருநதி)	ச.ந.அ	ந
புதிசைலம்	க.அ.க	க
சுவாமிமலை	க.ந.அ	ந.அ
ஞானமலை	ந.க.அ	உ.
சச்சுர்	ச.ந.அ	க
தனிச்சயம்	ந.ந.க	க
திருக்கழுக்குன்றம்	உ.ந.அ	ந
திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்)	உ.ந.அ	உ.

திருக்காளத்தி	15.15.15	15
திருக்கானப்பேர்	சஉக	உ
திருக்கோணமலை	15.15.0	க
திருக்குற்றாலம்	15.கூ.கூ	15
திருச்சிராப்பள்ளி	உரு15	ககூ
திருச்செங்கோடு	உஅ.15	உரு
திருச்செந்தூர்	உ.0	அச
திருத்தணிகை	ககூரு	கூ.ச
திருப்பரங்குன்றம்	கூ	ககூ
திருப்புத்தூர்	ச.15.0	உ
திருப்புவனம்	சஉ௭	15
திருப்பெருந்துறை	ச.15.15	15
திருப்போளூர்	ச௭உ	ச
திருமலை	15.கூ.அ	15
திருமயிலை	ச.கூ.ச	க0
திருவக்கரை	ச.அ.க	க
திருவடமுல்லைவாயில்....	ச.ச.அ	உ
திருவருணை	15.15.15	௭.அ
திருவலிதாயம்	ச.ச.௭	க
திருவல்லம்	ச.ரு.௭	க
திருவாடாணை	ச.15.உ	க
திருவாமரத்தூர்	ச.அ.உ	ச
திருவாலங்காடு	ச.ரு.0	15
திருவான்மியூர்	ச.௭.க	க
திருவுத்தாகோசமங்கை	ச.15.0	க
திருவேங்கடம்	ககூஉ	ரு
திருவேற்காடு	ச.ச.ச	உ
திருவொற்றியூர்	ச.ச.உ	உ
திருவோத்தூர்	ச.கூ.ச	க
தென்சேரிகிரி	15.0.அ	உ
பசுமலை	15.15.உ	க
பழநி	அ.ச	க0
பழமுநிர்சோலை	ச.0.0	ககூ
பாக்கம்	ச.ச.ரு	உ
புகழிமலை	15.15.க	க
பேரஹைக்கர்	ச.அ.0	க
பொதியமலை	15.க.அ	உ

ஸ்தல அகராதி

ஸ்தலம்.

அதிதிப்பட்டு	சசுக	க
அருக்கொணுமலை	ந.உ.க	க
ஆயக்குடி	சாந.அ	க
ஆறுதிருப்பதி	சகஉ	உ
இரத்தகிரி (வாட்போக்கி)	உ.க.எ	உ
இராஜகெம்பீரவளநாட்டு மலை	ந.ப.ந.	க
இராமேசுவரம்	சாந.ந.	உ.
இலஞ்சி	சா.உ.நி	ச
உத்தராமேரூர்	சா.எ.நி	ச
ஊதிமலை	ந.ப.ந.	உ.
கதிர்காமம்	ந.உ.உ	க.க
கழுக்குமலை	ந.உ.ப	ந
காசி	சாந.உ.	ந
குறடிமலை	ந.க.எ	க
குறட்டி	சா.ந.அ	க
குன்றக்குடி	ந.க.ந.	ந
குன்றுசோறுடல்	க.அ.அ	ச
கைலைமலை	க.அ.ந	ச
கொங்கணகிரி	ந.க.ந	க
கொடுங்குன்றம்	ந.க.ந	ந
கொல்லிமலை	ந.ப.ந.	ந
கோசைநகர்	சா.ந.எ	க
சீபுருடமங்கை (நாண்குறெறி)	சா.ந.ந	ந
பூர் சைலம்	க.ச.க	க
சுவாமிமலை	க.ந.ப	ந.அ
ஞானமலை	ந.ப.ந	ந.
தச்சூர்	சா.அ.நி	க
தனிச்சயம்	ந.ந.க	க
திருக்கழுக்குன்றம்	ந.ந.ப	ந
திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்)	ந.ப.ந	ந.

திருக்காளத்தி	15.15.15	15
திருக்காலப்பேர்	சுஉக	உ
திருக்கோணமலை	15.15.0	க
திருக்குற்றாலம்	15.கூ.சு	15
திருச்சிராப்பள்ளி	உரு15	கூசு
திருச்செங்கோடு	உஅ.15	உரு
திருச்செந்தூர்	உ0	அசு
திருச்சுணிகை	ககூரு	சுசு
திருப்பரங்குன்றம்	கூ	கூசு
திருப்புத்தூர்	சு15.0	உ
திருப்புவணம்	சுஉஎ	15
திருப்பெருந்துறை	சு15.ரு	15
திருப்போரூர்	சுஎஉ	சு
திருமலை	15.கூ.அ	15
திருமயிலை	சுசுசு	க0
திருவக்கரை	சுஅக	க
திருவடமுல்லையாயில்....	சுசுஅ	உ
திருவருணை	15.15.ரு	எஅ
திருவலிதாயம்	சுசுஎ	க
திருவல்லம்	சுருஎ	க
திருவாடாணை	சு15.உ	க
திருவாடாத்தூர்	சுஅஉ	சு
திருவாலங்காடு	சுரு0	15
திருவான்மியூர்	சுஎக	க
திருவுத்தரகோசமங்கை	சு15.0	க
திருவேங்கடம்	ககூஉ	ரு
திருவேற்காடு	சுசுசு	உ
திருவொற்றியூர்	சுசுஉ	உ
திருவோத்தூர்	சுசுசு	க
தென்சேரிகிரி	15.0.அ	உ
பசுமலை	15.15.உ	க
பழநி	அசு	கூ0
பழமுதிர்சோலை	சு00	கூசு
பாக்கம்	சுசுரு	உ
புகழிமலை	15.15.க	க
பேறைநகர்	சுஅ0	க
பொதுமலை	15.கூ.அ	உ

பொது	௪௮௮	௧௨
மதுராந்தகம்	௪௮௮	௧௩
மதுரை	௪௮௮	௧௪
மயிலம்	௪௮௮	௧௫
மாடம்பாக்கம்	௪௮௮	௧௬
வள்ளிமலை	௪௮௮	௧௭
வள்ளியூர்	௪௮௮	௧௮
விநாயகமலை	௪௮௮	௧௯
விராலிமலை	௪௮௮	௨௦
விரிஞ்சிபுரம்	௪௮௮	௨௧
வெள்ளிகரம்	௪௮௮	௨௨
வேப்பூர்	௪௮௮	௨௩
வேலூர்	௪௮௮	௨௪

பாட்டுமுதற் குறிப்பு அகராதி.

அகத்தினை	உரு0	அவனிதனி	க0௭
அகல்வினை	ககரு	அவனிபெறு	1௩0
அங்கை நீட்டி	உரு௩	அவாமரு	க௭1௩
அங்கைமென்	..	௮0	அழகுதவழ்	௪0.அ
அச்சாயிறு	௪௮ரு	அழகுபெறு	௪௮க
அஞ்சுவித	௪1௩௭	அழகெறிந்த	1௩க௩
அடலரி	௪ருஉ	அழகுமுதாசார	உரு௭
அடல்வடி	..	௪௮௨	அழுதுமாவா	1௩ருஅ
அன் செவ்வி	..	௪௮௮	அலகபார	உக
அணிபட்ட	..	௪௯௯	அறப்பாவை	௪௨௭
அதல விதல	கக௭	அறமிலாநிலை	க௪1௩
அழிகாராய்	௪ருஅ	அறமிலாவதி	௪௮ரு
அழிருங்கழல்	க ௪௪	அறிவழிய	..	உ1ரு
அத்தவேடலை	உ௪௯.அ	அனங்கனம்	1௩க0
அந்தகன்	௮க	அனத்தேநா	௪௨௯
அந்தோமனமே	உரு௪	அனிச்சங்கார	..	௪1௩
அபகாய	௪௮௮	அனுத்தே	௪௭௨
அமருமய	௪1௩௪	அனைவரு	..	௪௪
அமுதுதடுவிட	உ1௩	அன்பாக	உ௮1௩
அமுதமுறு	1௩௪௭	ஆசைநாலு	௪01௩
அமைவுற்றடைய	க௮ரு	ஆடல்மத	௪௨1௩
அம்பொத்த	..	1௩௭	ஆனவித	௪௪௭
அயிலொத்த	௪1௩ரு	ஆகாளிக	௯௭
அரகா	...	௪0௮	ஆங்குக	1௩0௭
அரிசன	கக௭	ஆல்காலமட	உ௯௭
அரிவைபார்	..	உருரு	ஆல்காலமெனக்	..	கக.அ
அருக்கார்நல	1௩ரு1௪	ஆலம்போ	௪௪௪
அருக்கமெய்த்	...	உ௪0	ஆலவிழி	1௩௪௭
அருக்கும	...	௪1	ஆலுமயில்	1௩௯ரு
அருணாமணி	௪௨	ஆஅமுகம்	...	க௪அ
அருத்தி	க1௨	ஆனனமுகந்து	க௮0
அருமா	1௩ரு௭	ஆனாகபிருதி	க௮0
அருவாபிடை	..	1௩௩௮	ஆனைமுகவர்	௪௨௨
அருவரை	௪௮௧	ஆனைவரிக்கோ	1௩ருஅ
அலநில	௪க௩	இகலவரு	௪௮௭
அலகன்மாறு	1௩௨௩	இடமதிசுற	..	1௩ருக
அலைகடல்	௪க௨	இடம்பார்ந்தி	உ௯க
அல்லிடை	உ௪௮	இடருக்கிட	1௩ரு௯
அல்லித்தேரு	1௩௨௨	இணையநில	௪௮௭
அல்லிவிழி	உ௪1௩	இருமுறு	உ௮௮

பாட்டுமுதற் குறிப்பு அகராதி.

அகத்தினை	உரு0	அவனிதனி	க0௭
அகல்வினை	ககரு	அவனிபெறு	...	௩0
அங்கை நீட்டி	உரு௩	அவாமரு	க௩௩௩
அங்கைமென்	௪0	அழகு, தவழ்	௪0௨௮
அச்சாயிற்று	௪௮ரு	அழகுபெறு	௪௮௧
அஞ்சுவித	௪௩௭	அழு, கெற்றந்த	௩௩௩
அடலரி	௪ருஉ	அழு, கழு, தாசார	உரு௪
அடல்வடி	௪௮௨	அழுதுமாவா	...	௩ரு௮
அன் செவ்வி	௪௮, ௮	அளகபார	உ௧
அணிபட்ட	...	௪௪௧	அறப்பாவை	௪௨௭
அதல விதல	கக௩	அறமிலாநிலை	க௪௩
அதிகாரப்	௪ரு௮	அறமிலாவதி	௪௮ரு
அதிருங்கழல்	௧௪௪	அந்வுழிய	உரு
அத்தவேட்கை	...	௨௪௪, ௮	அனங்குன்ம்	௩௧0
அந்தகன்	௪௧	அனத்தோ	௪௨௧
அந்தோமலமே	௪ரு௪	அனிச்சங்கார்	௪௩
அபகார	௮, ௮	அனுத்தே	௪௭௨
அமரும	௪௩௪	அனைவரு	௪௪
அமுதுகதிவிட	உ௩	அன்பாக	உ௮௩
அமுதமுது	௩௪௭	ஆசைநாலு	௪0௩
அமைவுற்றடைய	௧௮ரு	ஆடல்மரு	...	௪௨௩
அம்பொந்த	௩௭	ஆந்வித	...	௪௪௭
அயிலொன்	௪௩ரு	ஆநாளிக	௧௭
அரகா	௨௮௮	ஆநிபாக	௩0௪
அரிசன	௧௧௮	ஆலகாலமட	௨௧௭
அரிவைபர்	...	௨௮ரு	ஆலகாலமெனக்	௧௧௮
அருக்கார்நல	௩௮௩	ஆலம்போ	...	௪௪௪
அருக்கமென்	௨௪0	ஆலவிழி	...	௩௪௪
அருக்கும	௮	ஆலுமயில்	௩௧ரு
அருணமணி	௪௨	ஆலுமுகம்	௧௪௮
அருத்தி	௧௩௨	ஆன்னமுகந்து	...	௧௮0
அருமா	௩ரு௭	ஆனாநிசுருதி	௧௮0
அருவாமிடை	௩௩௩	ஆனைமுகவர்	...	௪௨௨
அருவரை	...	௪௪௧	ஆனைவரிக்கோ	௩ரு௮
அலநல	௪௧௩	இகலவரு	௪௩௪
அலகன்மாறு	௩௨௩	இடமநிசுற	௩ரு௧
அலைகடல்	௪௧௨	இடம்பார்ந்தி	௨௧௧
அல்லிடை	...	௨௪௮	இடருக்கிட	௩ரு௪
அல்லித்தேரு	...	௩௨௨	இணையநில	௪௪௭
அல்லிவிழி	௨௪௩	இருமுது	௨௪௮

இத்தாரணி	கக௩	உலையிலன	...	15.3௩
இமராஜனி	15.3௩1	உணைத்தினன்	...	௭
இயலிசையி	15.3௩	ஊனாறு	...	௪15.௨
இரவசுரந	15.3௩1	எங்கேனா	...	15.௦.4
இரத்தமுஞ்சி	௪.15.1	எந்நிலாத	...	15.௦.௪
இரவியுமதி	15.1௩௧	எந்நெருநிர்	...	௨௭௧
இரவியென	௧௨.௧	எந்நெருநாறு	...	15.௧௧
இரவுபகற்	15.3௩௧	எந்தத்தினை	...	௧௩.1
இராவினிருள்	௧.1௩௧	எந்தன்சுட	...	௧.1
இருகனக	௧0.௧	எனுப்புநாடி	...	௨.௧௧
இருகுழை	௪.௪	எழுகுநிறை	...	௨.1.1
இருசெப்பென	௧௦.௨	எழுநிகழ்	...	௧.1.1
இருப்பவல்	௨0.௨	எனக்கென	...	௧.1.1
இருமலுரோக	௨0.௩	எனையடைந்த	...	௨.௧.௨
இருவரம்ப	15.3௩௧	எனக்கொந்	...	15.3௩.1
இருவினைபுனை	௧.1௩௪	ஏதுபுத்தி	...	௨.௧.௩
இருவினைமங்க	15.3௩௨	ஏறுனலை	...	௨.௦.௪
இருவினையுண்	...	15.3௩1	ஏலப்பனி	...	௪.௧.௦
இருளளக	15.3௩1	ஏவினைநோர்	...	1௩.1
இருள்விரி	௪.1	ஏறுமயி	...	1
இலகியகனப	௧௨.௨	ஐங்கரனை	...	15.௧.1
இலகுகனி	௧௪.15	ஐந்துபூச்சு	...	௨.1.௨
இலகிசுழ்	௪.1	அப்பமுறு	...	௨.௪.1
இலாபமில்	௨௭.௨	ஒருபது	...	௧.1.௧
இலைச்சுருட்	...	15.3௩௧	ஒருபொழுது	...	௧.1.1
இல்லையென	௪.1.1	ஒருவரைச்	...	௨.1.1
இலையவர்	௨.1.1	ஒருவரையு	...	௧.1.1
இறுகுமணி	15.3௩௪	ஒருவரைபொரு	...	௧.1.1
இன்பமுந்	௧.1.1	ஒருவரொடு	...	௨.1.1
ஈனமிகுத்	௪.௧.௩	ஒருகனிரத்த	...	௧.1.1
உடலினூடு	௨0.௧	ஒடியோடி	...	௧.1.1
உடையவர்க	௨.௧0	ஒடுவதைத்	...	௨.1.1
உத்தியறல்	௪.௧	ஒயாநிற	...	௨.1.1
உம்பர்தரு	௨	ஒராதொன்றைப்	...	1௩.1
உயிர்க்குடு	௧௨.௨	ஒலமிட்ட	...	௨.1.1
உய்யஞான	௨.௧0	ஒலையிட்ட	...	௨.௧.1
உருகுமா	15.3௩1	ககனமு	...	௨.1.1
உருக்கார்	௪.௭.௩	ககுபநிலை	...	15.௧.1
உருவேற்றே	௨.௭.௧	கச்சுணி	...	௨.௧.1
உலகபசுபாச	...	௧.௪.௪	கடகட	...	15.1.1

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

கக

கடலைச்சிறை	கஉந	கருவினுரு	க0அ
கடலைப்பாரி	ககக	கரையற	உஅரு
கடல்பரவு	நஉந	கலகலென்ச்	ககரு
கடற்செகத்	ககௌ	கலகவாள்	ககந
கடாவினி	கநக	கலக்குங்கோ	உஅக
கடிமா	கநஉ	கலவியிலிச்	க0ரு
கடியவேக	சகஅ	கலைமட	உ0௭
கடினத்த	நகச	கலைமேவு	சஉ0
கட்டமன்னு	ந0உ	கவடுற்ற	உகரு
கட்டழகு	ச௭	களபமணி	சந௭
கண்கயற்	சஅந	களபமுகை	கக
கண்டுமொழி	ச௭	களபமொழு	சஅ
கதிபை	கஉச	களவுகொண்டு	ச0உ
கதிவ	கந௭	கள்வக்கு	உசந
கமரிமலர்	நசஉ	கள்ளமுள்ள	சருச
கமலமாது	உ0	களுக்குமஞ்சன	..	க
கமலமுகப்பிறை	நந	கறுத்தலை	ககச
கமலமொட்டை	நந௭	கறுவுமிக்கா	நசந
கயலைச் சருவி	உந௭	கறைபடு	கந௭
கயல்விழித்தே	நசந	கனககுப்ப	கஉரு
கரங்கமல	..	சஉரு	கனகந்நிரள்	..	கஅ
கரதலமுங்குந்	உ௭ந	கனங்கள்	..	சக
கரிக்குழல்	உ0உ	கனத்தரப்	கருஅ
கரிக்கொம்பந்	உரு	கனத்திறுப்ப	க0ந
கரிமுகக்கட	நநஅ	கனமா	அக
கரியபெரிய	க00	கனவாலங்	சரு0
கரியமுல்	சபஉ	கனை கடல்	நரு0
கரியினைக்	கசரு	கனைத்திரர்	உகந
கரியுரி	நசக	கன்றிலுறு	நஅ
கருநிகன்னு	கச௭	கரணுக	நநக
கருநியநி	சசக	கரத்தருங்கயல்	கந
கருடன்மிசை	ந0௭	காமாத்திர	உ௭ச
கருணைசிறிதுமில்	நந௭	காமியத்தழுந்	..	க௭அ
கருநிறஞ்	நநஅ	காரணம்	ச0ரு
கருப்பந்தங்	உ௭	காரணிந்த	அக
கருப்புச்சரப	..	சந0	காராடக்	ந௭0
கருப்புவினில்	கருக	காருமரு	ந௭உ
கருமுகில்	சஅந	கார்த்துழல்	சஉச
கருவடைந்து	ந	கார்த்தொத்த	சரு
கருவாகுபெ	ச0ச			

இத்தாரணி	ககங்	உலையின	...	15.16நி
இமராஜனி	15.16.17	உணைத்தினாந்	...	எ
இபலிசையி	15.16	ஊனாறு	...	17.18
இரவசார்த்	15.16.17	எங்கேனா	...	18.19
இரத்தமுஞ்சி	17.18	எதிரிலாத்	...	19.20
இரவ்யுமநி	15.16	எதிரெதர்	...	21.22
இரவிபென	கஉக	எதிர்பொருது	...	15.16
இரவுபகற்	15.16	எந்தத்திக்கை	...	க16.17
இரவிவிநுள்	க16	எந்தன்கட	...	க17
இருகன்க	க16	எலுப்புநாடி	...	22.23
இருகுழை	17.18	எழுக்குறை	...	23.24
இருசெப்பென	க17	எழுநிகழ்	...	க18.19
இருப்பவல்	20.21	எனக்கென	...	க19.20
இருமலுரோக	20.21	எனையடைந்த	...	22.23
இருவரம்ப	15.16	எனக்கொத்	...	15.16.17
இருவினைபுனை	க17.18	ஏதுபுத்தி	...	23.24
இருவினைமங்க	15.16.17	ஏறானலை	...	24.25
இருவினைபூண்	15.16.17	ஏலப்பனி	...	17.18
இருளன்க	15.16.17	ஏவினைநோர்	...	18.19
இருள்விரி	17.18	ஏறுமயி	...	19
இலகியகனப	க22	ஐங்கரனை	...	15.16
இலக்குனி	க17.18	ஐந்துபூதமு	...	25.26
இலகிதழ்	17.18	அப்பமுறு	...	27.28
இலாபமில்	21.22	ஒருபது	...	க16.17
இலைச்சுருட்	15.16	ஒருபொழுது	...	க17.18
இல்லையென	17.18	ஒருவரைச்	...	17.18.19
இளையவர்	21.22	ஒருவரையு	...	க16.17
இறுகுமாணி	15.16.17	ஒருவரையொரு	...	க17.18
இன்பமுந்	17.18	ஒருவரொடு	...	21.22.23
ஈனமிசுத்	17.18	ஒழுக்கனிரத்த	...	க17.18
உடலினாடு	20.21	ஒடியோடி	...	க17.18
உடையவர்க	22.23	ஒடுவைத்தவர்	...	23.24
உத்தியறல்	17.18	ஒபாதிபிற	...	17.18
உம்பர்த்து	2	ஒராடுநாண்றைப்	...	18.19
உயிர்க்குடு	க22	ஒலமிட்ட	...	17.18
உய்யுறான	22.23	ஒலையிட்ட	...	23.24
உருகுமா	15.16.17	கதன்மு	...	24.25
உருக்கார்	17.18	கருபநிலை	...	15.16.17
உருவேறவே	22.23	கச்சணி	...	23.24
உலகபசுபாச	...	க17.18	கட்கட	...	15.16.17

கடலைச்சிறை	கஉரு	கருவினுரு	க௦அ
கடலைப்பொரி	ககக	கரையற	உஅரு
கடல்பரவு	ருரு	கலகலெனச்	ககரு
கடற்செகத்	கக௭	கலகவான்	ககரு
கடாவினி	கருக	கலக்குங்கோ	உஅரு
கடிமா	கருஉ	கலவிபிளிச்	க௦ரு
கடியவேக	சுசுஅ	கலைமட	உ௦௭
கடினத்	ருகசு	கலைமேவு	சஉ௦
கட்டமன்னு	ரு௦உ	கவற்ற	உகரு
கட்டழகு	ச௭	களபமணி	சரு௭
கண்கயற்	சஅரு	களபமுறை	சக
கண்டுமொழி	ச௭	களபமொழு	சுஅ
கநிபை	கஉசு	களவுகொண்டு	ச௦உ
கநிவ	கரு௭	களவக்கு	உசுரு
கமரிமலர்	ருசுஉ	களவமுள்ள	சருசு
கமலமாது	உ௦	கறுக்குமஞ்சன	சு
கமலமுகப்பிறை	ருரு	கறுத்தலை	ககசு
கமலமொட்டை	ருரு	கறுவுமிக்கா	ருசுரு
கயலைச் சருவி	உரு	கறைபடு	கரு௭
கயல்விழித்தே	ருசுரு	கனக்குப்ப	கஉரு
கரங்கமல	சஉரு	கனகநிறர்	கஅ
கரதலமுங்குற்	உருரு	கனங்கன்	சசு
கரிக்குழல்	உ௦உ	கனத்தறப்	கருஅ
கரிக்கொம்பந்	உரு	கனத்திறுந்	க௦ரு
கரிமுகக்கட	ருசுஅ	கன்மா	அசு
கரியபொரிய	க௦௦	கலவாலங்	சரு௦
கரியமுலை	சசுஉ	கலை கடல்	ருரு௦
கரியிணைக்	கருரு	கலைத்திறர்	உகரு
கரியுரி	ருசுசு	கனநிலுறு	சுஅ
கருவியகன்று	கருரு	காணுக	ருருசு
கருகியறி	சசுசு	கருநருங்கயல்	சுசு
கருடன்மிசை	ரு௦௭	காமாத்திர	உ௭சு
கருணைசிறிலில்	ருரு௭	காமித்தழுந்	க௭அ
கருநிறஞ்	ருருஅ	காணம்	ச௦ரு
கருப்பந்தங்	உசு	காணலிந்த	அசு
கருப்புச்சாப	சரு௦	காரடக்	ரு௭௦
கருப்புவிலில்	கருக	காருமரு	ரு௭உ
கருமுகில்	சஅரு	கார்த்துழல்	சஉசு
கருவடைந்து	சு	கார்த்தொத்த	சசுரு
கருவாகுபெ	ச௦சு			

கார்ச்சார்	...	௪௪௪	கொடியன	கநி௩௩
காவழி	...	௪௪௪	கொடியனை	௩௪௪
காவலர்வெங்	௩௩௩	கொண்டாடி	௩௩௩
காவலிடம்	௪௪௩	கொந்தம்	௪௪௩
கரியலா	௨௩௩	கொந்தத்தரு	௪௪௩
கிற்மொழிக்	௩௩௩	கொற்பனையார்	௩௩௩
கிதவிநோத	௩௩௩	கொலைகொண்ட	௩௩௩
குசாமேலு	௩௩௩	கொலைமத	௩௩௩
குசமாகி	௪௪௩	கொலைவிழி	௩௩௩
குடத்தைத்	௨௩௩	கோங்கமுறை	௩௩௩
குடர்நிண	௩௩௩	கோங்கின	௩௩௩
குதலைமொழி	௩௩௩	கோடாரா	௩௩௩
குதலுரை	௪௪௩	கோடுசெறி	௩௩௩
குறிபாய்ந்	௪௪௩	கோடுமுடித்து	௩௩௩
குறாகுறபர	௩௩௩	கோபன	௩௩௩
குறாகுறபுருக	௩௩௩	கோவசுந்ரும	௩௩௩
குறாகுறபுருகசா	௩௩௩	கோவக்காத்திற்	௩௩௩
குழுவாய்	௩௩௩	கோவமதி	௩௩௩
குயிலொன்று	௨௩௩	கோவைவா	௩௩௩
குருவிபென	௨௩௩	கோவத்திற்	௩௩௩
குறையகட	௪௪௩	கங்குபோல்	௩௩௩
குலைந்தமயிர்	௨௩௩	கங்குதா	௩௩௩
குலையமயி	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குவல்பமல்கு	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குவலாக்கணை	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குவலாபுசல்	௨௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குழலடவி	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குழலியுமாய்	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குழைக்குஞ்சுந்	௨௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குழித்தமணிப்	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
குன்றுக்குந்	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கூந்தலவிழ்த்து	௨௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கூர்வேல்	௨௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கெஜநடை	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கேதகைய	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கைத்தல	௪௪௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கையொத்து	௨௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கொங்கைகள்	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கொங்கைப்பனை	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩
கொடியமறலியு	௩௩௩	கங்குமிரு	௩௩௩

சிலைநூதல்	௩௭௪	தமரஞ்சுரங்	௩௭௯
சிவமாதா	௩௭௫	தமருமமரும்	௧௦௦
சிவனார்	௯௦	தமிழோதிய	௩௮௦
சிறுபறையு	௧௨௯	தரிக்குங்கலை	௭௭
சிறுபயக்கூட்ட	௩௩௨	தருணமணி	௩௪௫
சினத்தவர்	௨௦௨	தருவரிவ	௧௭௧
சினத்திலத்	௨௦௪	தலைமயிர்	௪௦௯
சினமுடுவல்	௩௭௩	தலைபைழித்துச்	௩௮௧
சீதவாசனை	௪௦௯	தலைவலி	௧௩௧
சீயுதிர மெங்கு	௯௪	தவப்பிரியங்	௪௩௯
சீரானகோல	௨௭௫	தவர்வாட்	௪௪௪
சீருலாவிய	௪௭௪	தறையின்	௧௮௫
சீர்கிறக்கு	௪௦௯	தாக்கமரு	௨௨௩
சீலமுள	௪௦௧	தாரணிக்கதி	௪௩௯
சீறலசடன்	௯௪	திடமிலி	௧௪௭
சுக்கிலச்ச	௩௭௭	திக்கித்த	௨௪௧
சுத்திய	௧௩௯	திமிரமாமன	௪௭௫
சுருகிமறை	௪௭௫	திமிரவுத்தி	..	௧௦௧
சுருகிமுடி	௧௧௦	திருட்டுவாணி	௩௫௩
சுரும்பணி	௪௨௩	திருநில	௧௮௯
சுருவளக	..	௧௪௭	திருமக	௩௨௨
சூதுகொலை	௩௦௪	நிரைவார்	௪௪௮
செகமாபை	௧௫௯	துகிலும்ருக	௩௩௮
செஞ்சொற்	...	௩௭௮	துஞ்சுகோட்டி	௨௯௦
சேமக்கோ	௭௧	துப்பாரப்பா	௨௨௪
சேவால	௪௫௯	துன்பங்கொண்	௭௯
சேலுமயிலு	..	௧௭௦	தெருப்புறத்துத்	௫௪
சோலையடர்த்தால	௪௧௧	தெருவினில்	௧௭௮
சைவமுத்தர்	௪௨௨	தேதோரு	௩௮௧
சொரியு	௨௨௨	தேனுந்துழுக்கனி	௧௮௭
சொருபப்	௪௪௩	தொக்கறும்	௨௦௩
ஞாலமெங்கும்	௨௯௫	தொடத்துள	௨௦௫
ஞானங்கொண்	௧௩௦	தொடரியமன்	௩௧
தகராறு	..	௧௦௧	தொடுத்த	௩௨௯
தகராறை	௫௨	தொந்திரி	௫௫
தகைமைத்தனி	௯௮	தொய்யில்	௪௫௫
தடக்கைப்	...	௧௭	தொல்லை	௩௦௨
தண்டேனுண்	௩௩௩	தோகையி	௧௫
தண்டையணி	௫௩	தோடப்பாமற்	௨௯௪
தந்தபசி	௭௧	தோடுதுங்	௪௭௨

கார்ச்சார்	௪௪௪	கொடியன்	கருங்
காவழி	..	௪௮௪	கொடியனை	௨௪
காவலர்வெங்	௩௯	கொண்டாடிங்	௩௯௯
காவலிடங்	௧௮௩	கொந்தவ	௪௨௮
கரியுலா	௨௧௩	கொந்தூசிதரு	௧௧௪
கிற்மொழிக்	௨௧௭	கொம்பனையார்	௩௦
கீதவிநோத	௩௭௩	கொலைகொண்ட	௨௩௩
குசாமேவு	௪௭௯	கொலைநத	௭௦
குசமாகி	௪௭௧	கொலைவிழி	௧௩௩
குடத்தைத்	௨௮௪	கோங்கமுதை	௩௨௧
குடர்நிண	௯௯௦	கோங்கின	௧௪௩
குதலைமொழி	௩௦௨	கோடாடா	௩௭௪
குதலுசூர	௧௪௦	கோடுசெழி	௩௭௩
குதிபாய்ந்	..	௪௭௪	கோடுமுடித்து	௩௦௩
குமரகுருபா	..	௩௩௩	கோபா	௧௩௩
குமரகுருபா முருக	௧௩௩	கோலஞ்சுரு	௧௩௩
குமரகுருபா முருகசா	௧௩௩	கோலக்காழி	௨௨௮
குமுதவாய்	௨௩௮	கோலமடி	..	௩௩
குயிலொன்று	௨௧௪	கோவைவா	..	௨௪௪
குருவியெல	௨௧௮	கொத்தி	..	௧௩௩
குரைகட	௪௩௭	கங்குபொல்	..	௩௩
குலைத்துமயிர்	௨௨௩	கங்குகதா	௩௩௩
குலையமயி	௪௩௦	கங்குமிரு	௩௩௩
குலையமல்கு	௪௩௩	கங்குபிரணி	௩௩௩
குவலாக்கலை	௧௩௭	கங்குபி	௧௩௩
குவலாபூசல்	௨௩௮	கங்குபிவா	௩௩௩
குழலடவி	௧௧௨	கங்குபி	௩௩
குழவியுமாய்	௩௩௩	கங்குபுக	௩௩
குழைக்குஞ்சந்த	௨௩௭	கங்குபுகலை	௩௩௩
குறிச்சுமணிப்	௧௦௪	கங்குபுகு	௩௩௩
குன்றுக்குன்	௧௩௭	கங்குபுகு	௩௩௩
கந்தலவிழித்து	௨௨௧	கங்குபுகு	௩௩௩
கூர்வேல்	௨௨௨	கங்குபுகு	௩௩௩
கெஜநடை	..	௩௩௩	கங்குபுகு	௩௩௩
கேதகைய	௩௩௩	கங்குபுகு	௩௩௩
கைத்தல்	௧	கங்குபுகு	௩௩௩
கையொத்து	௨௨௪	கங்குபுகு	௩௩௩
கொங்கைகள்	௩௦	கங்குபுகு	௩௩௩
கொங்கைப்பனை	௩௩௩	கங்குபுகு	௩௩௩
கொடியமறலியு	௩௩௩	கங்குபுகு	௩௩௩

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

கந.

சிலைநுதல்	1௩௭௪	தமரகுரம்	1௩௭௯
சுவமாதூட	1௩௭௫	தமருமமரும்	௧00
சுவனார்	௯0	தமிழோதிய	1௩௮0
சிறுபறையு	௧௨௯	தரிக்குங்கலை	௭௨
சிறுயக்கூட்ட	1௩௩௨	தருணமணி	1௩௪௫
சினத்தவர்	௨0௨	தருவரிவ	௧௭௧
சினத்திலத்	௨0௪	தலைமயிர்	௪0௯
சினமுடுவல்	1௩௭௬	தலைபட்டித்துச்	1௩௮௧
சீதவாசனை	௪0௯	தலைவலி	௧௩௧
சீயுதிர மெங்கு	௯௪	தவப்பிரியங்	௪1௩௬
சீரானகோல்	௨௭௫	தவர்வாட்	௪௩௪
சீருலாவிய	௪௭௪	தறையின்	௧௮௫
சீர்சிறக்கு	௪0௯	தாக்கமரு	௨௨௩
சீலமுள	௪0௧	தாரணிக்கதி	௪1௩௯
சேறலசுடன்	௯௪	திடமிளி	௧௪௭
சுக்கிலச்சு	1௩௭௭	தித்தித்த	௨௪௧
சுத்திய	௧௩௯	திமிரமாமன	௪௭௫
சுருகிமறை	௪௭௫	திமிரவுததி	௧0௧
சுருகிமுடி	௧௧0	திருட்டுவாணி	1௩௫1௩
சுரும்பணி	௪௨௩	திருநில	௧௮௬
சுருளளக	௧௪௭	திருமக	1௩௨௨
சூதுகொலை	1௩0௪	திரைவார்	௪௩௮
செகமாயை	௧௫௯	துகிலுமருக	1௩1௩௮
செஞ்சொற்	1௩௭௮	துஞ்சுகோட்டி	௨௯0
சேமக்கோ	௭௧	துப்பாரப்பா	௨௨௪
சேவால	௪1௫௯	துன்பங்கொண்	௭௯
சேலுமயிலு	௧௭0	தெருப்புறத்துத்	1௫௪
சோலையடர்த்தால்...	௪௧௧	தெருவீனில்	௧௭௮
சைவமுதற்	௪௨௨	தேதொரு	1௩௮௮
சொரியு	௨௨௨	தேனுந்துருக்கனி...	௧௮௭
சொருபப்	௪௪1௩	தொக்கருக்	௨0௩
ஞாலமெங்கும்	௨௯௫	தொடத்துள	௨0௫
ஞானங்கொள்	௧௩0	தொடரியமன்	௩௧
தகரறு	௧0௧	தொடுத்த	1௩௨௯
தகரறை	1௫௨	தொந்துசரி	1௫௫
தகைமைத்தனி	௧௮	தொய்யில்	௪௫௫
தடக்கைப்	௧௭	தொல்லை	1௩0௨
தண்டே னுண்	1௩1௩	தோகைமயி	௧௫
தண்டையணி	1௫1௩	தோடப்பாமற்	௨௯௬
தந்தபசி	௭௧	தோடுனுங்	௪௭௨

தோதகப்பெரு	௩௮௨	பஞ்சபாநக	௨௧
தோணகனக	௧௫௪	பஞ்சபாநகன்	௧௩௪
தோலெலும்பு	௪௭௩	படாப்புவிழி	௩௮
தோலொடு	௫௪	படிதனி	௮௧
தோழமை	௨௪௩	படுகொலை	௩௪௩
நகைத்து	௧௮௮	பதித்தசெஞ்	௧௧
நசையொடு	௪௫௭	பதுமவிரு	௫௪
நாசர்த்தம்	௧௭௮	பத்தர்கணப்பரிய	௨௪௮
நாட்டந்	௪௩௮	பத்தியால்	௨௪௮
நாதவிந்து	௮௪	பந்தப்பொற்	௪௨௮
நாமேவு	௩௧௩	பந்தாடி	௨௮௩
நாலுமைந்து	௫௭	பாவரி	௧௭௩
நாவேறு	௧௭௧	பரவியுனது	௪௩௨
நிகமமெனி	௧௩௨	பரவுடுநெங்	௩௧௪
நிகரில்பஞ்ச	௪௩௧	பரிமலகன	௭௩
நிதிக்குப்பிங்	௫௭	பரிமலமல	௧௫௫
நிராமய	௨௭௮	பரியகைப்	௩௪௩
நிரைதரு	௪௪௪	பருத்தந்தத்	௮௪
நிலவினி	௧௭௨	பருத்தபற்	௧௩௩
நிலையாத	௨௨௫	பழமைசெப்பி	௨௩௩
நிலையாப்பெரு	௭௨	பழிப்பர்	௪௧௫
நிறைமதி	௧௭௪	பனியின்விந்து	௧௩௮
நினதுநிரு	௪	பாசத்தால்	௪௫௭
நினைத்தகெட்	௨௨௫	பாணமலாறு	௩௮௩
நீதத்துவ	௪௨௫	பாநாள்	௪௫௩
நீரிழிவு	௪௪௮	பாடுமநுநந்	௧௭௩
நீலமஞ்சான	௨௮௩	பாநாந்	௩௨௩
நீலமயில்	௪௮௫	பாரியால	௪௩௩
நீள்புயற்	௪௭௭	பாலாய்	௩௮௩
நெறித்துப்	௨௪௩	பாற்றுக்	௪௪௩
நெற்றிவெயர்	௧௩௩	பிறப்புக்	௩௧௩
நேசாசார	௩௧௭	புகாபுங்கப்	௪௩௩
பகர்த்தம்	௧௧௧	புகரில்சேவல	௪௩
பகல்வ	௨௫௭	புடவிக்கணி	௪௪௩
பகலிவி	௨௪௧	புடைசெப்பொ	௧௩௫
பகலிராவினுங்	௨௨௩	புணர்முலை	௩௪௩
பக்கரை	௨	புழிபுகளிற்	௧௪௩
பங்கமேவும்	௩௨	புக்கவந்த	௪௨
பங்கபனார்	௩௩௪	புருவச்செஞ்	௪௪௩
பச்சிலையிட்டு	௪௮௧	புருவநெறித்து	௨௨௩

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

கடு

புலையனான்	நடஅச	மனைமாண	சஎக
புவனத்தொரு	உக	மனையவன்	நடரு
புற்புதமெனா	உகக	மன்றலன்	கஉ
புசலிட்டு	உஉஅ	மாகசுஞ்	நடரு
புரணவார	அய	மாதர்கொங்	ஏஎஎ
பெரியதோர்	கநரு	மாதர்வச	நடஅ
பெருக்கச்சுஞ்	ருக	மாயவாடை	சக
பெருக்கவு	உள	மாயாசொருப	உஎக
பேதகவி	நசச	மாலாசைகோப	உஎஎ
பையரவு	சருச	மாலையிலவந்து	சஉஎ
பொரியப்	ககச	மாணவிடத்தை	நடஅரு
பொருப்புறுங்	கச	மின்னிடை	சசக
பொருவன	சருச	முகத்துலக்கிக	நருச
பொருவிக்கந்	உஉக	முகத்தெப்பிலுக்கி	ககரு
பொருளின்	உகஉ	முகத்தெகமினுக்கிகள்	உநரு
பொருள்கவர்	உகந	முகபெலா	சகஅ
பொற்சித்தரப்	நரு	முகிலளக	கருச
பொற்புதத்தி	உகக	முகிலாமெனுமள	சஉ
பொன்றலைப்	உகந	முகிலாமெனும்வார்	சகஅ
பொன்றாமன்	சருக	முதுமிரவியு	உநச
போககற்பக	நடரு	முதிலையிகல்	நருக
போதகந்	அரு	முதைமுலரிப்	கநஎ
மகரகேத	கநரு	முதத்தருவினர்	உநரு
மகரமெறி	நருஅ	முதிரவுழை	கநஎ
மங்கைக்கண	சருக	முதிருமார	நடஅ
மங்கைகர்து	எஅ	முத்தனக்குச்	கநஅ
மஞ்செனாங்குழ	சரு	முத்தன்தெறிக்க	உநச
மந்தக்கடைக்	உகக	முத்தநவ	சஉக
மருக்குல	உள	முத்தைத்தரு	ரு
மருமலரி	கருஅ	முத்தோலை	நசஎ
மருமல்லி	சசஎ	முந்துநமிழ்	நச
மருவறு	நடஎ	முருகுகாள	கஎச
மருவுமஞ்ச	சருந	முருகுசெற்குழல்விழ	கநக
மருவுமுடி	சஅரு	முருகுசெற்குழல்சொ	நசரு
மருவுமலர்	நருக	முருகுசெற்குழல்மு	கருஉ
மருவேசெந்தி	கரு	முலைபுக	உநஎ
மலரணி	கரு	முலைமுகத்தி	எரு
மலரணை	சகரு	முலையையழைந்	நடக
மலைமுலைச்	உநரு	முல்லைக்கு	உசரு
மனத்தின் பங்	உஅ	முழுகிவட	நசரு
மனநினை	சஉரு	முப்புற்றுச்	எச
மனைகனக	எரு			

தோதகப்பெரு	15, 22	பஞ்சபாநக	2-க
தோரணகனக	கருசு	பஞ்சபாநகன்	கருசு
தோலெலும்பு	சௌ	படர்புவியின்	(ரு) 2
தோலொடு	ருசு	படிநனி	2-க
தோழமை	உசுரு	படுகொலை	15, 20, 21
நகைத்து	கஅஅ	பதித்தசெஞ்	கக
நசைபெரடு	சருள	பதுமவிரு	ருரு
நாசர்தங்	களஅ	பத்தர்க்கணப்பரிய	உசு, 22
நாட்டந்	ச15, 21	பத்தியால்	உசு, 21
நாதவிந்து	அசு	பந்தப்பொற்	சுஉ, 21
நாமேவு	15, 25	பந்தாடி	உ, 21, 22
நாலுமைந்து	ருள	பரவரி	கள, 15
நாவேறு	களக	பரளியுனது	சு, 15, 22
நிகமடுமனி	கருஉ	பரவுநெடுங்	சு, 25
நிகரில்பஞ்ச	சுருக	பரிமளகள	67, 15
நிதிக்குப்பிங்	ருள	பரிமளமல	கருரு
நிராமய	உள, 21	பரியகைப்	15, 21, 22
நிரைதரு	சுருக	பருத்தந்தந்த	2-25
நிலவீனி	களஉ	பருத்தநபற்	கரு, 25
நிலையாத	உஉரு	பழமைசெப்பி	2-2, 25
நிலையாப்பெரு	எஉ	பழிப்பர்	சு, 25
நிலைமதி	களக	பனியின்விந்து	கரு, 21
நினதுகிரு	சு	பாசத்தால்	சு, 25
நினைத்ததெட்	உஉரு	பாணமலரது	15, 25
நீதத்துவ	சுஉ, 0	பாநாள்	2-2, 15
நீரிழிவு	சுசு, 21	பாநிமதிநிநி	கரு, 25
நீலமஞ்சாந	உஅ, 15	பாநிநி	15, 25
நீலமயில்	சஅ, 0	பாரியாஸ	சு, 25
நீர்ப்புபற்	சௌ	பாலாபி	15, 21, 25
நெறித்துப்	உசு, 25	பாற்றுக்	சு, 25
நெற்றிவெயர்	கரு, 15	பிறர்புக	15, 25
நேசாசார	15, 25	புகரபுங்கப்	சு, 15
பகர்தற்	சு, 25	புகரில்சேவல	சு, 25
பகலவ	உருள	புடவிக்கணி	சு, 25
பகலிரவி	உசு, 25	புடைசெப்பெல	சு, 25
பகலிராவினுங்	உஉ, 25	புணர்முலை	15, 25
பக்கரை	உ	புமிபுதனிற்	சு, 25
பங்கமேவும்	15, 25	புரக்கவந்த	சு, 25
பங்கபனார்	15, 25	புருவச்செஞ்	சு, 25
பச்சிலையிட்டு	சு, 25	புருவநெறித்து	சு, 25

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

கரு

புனைபுனை	15.21	புனைபுனை	சுளக
புனைத்தொரு	உருக	புனையவள்	15.0ரு
புற்புதமெனாம	உருக	மன்றலங்	கஉ
பூசலீட்டு	உஉஅ	மாகசஞ்	15.0.ந
பூரணவார	அரு	மாதர்கொங்	சுளஎ
பெரியதோர்	கருரு	மாதர்வச	15.உஅ
பெருக்கச்சஞ்	ருக	மாயவாடை	சுக
பெருக்கவு	உரு	மாயாசொருப	உளக
பேதகவி	15.சு	மாலாசைகோப	உளஎ
பையரவு	சருரு	மாலையில்வந்து	சுஉஎ
பொரியப்	கருரு	மாணவீடத்தை	15.அரு
பொருப்புறுங்	கரு	மின்னிடை	சுசக
பொருவன	சருச	முகத்தலைக்கக	15.ருச
பொருவிக்கந்	உஉக	முகத்தைப்பிலுக்கி	கக0
பொருளின்	உருஉ	முகத்தையினுக்கிகள்	உரு.ந
பொருள்கவர்	உரு.ந	முகபெலா	சுகஅ
பொற்சித்தரப்	15.ரு	முகிலளக	க0சு
பொற்பத்தி	உருக	முகிலாமெனுமள	சுஉ
பொன்றலைப்	உரு.ந	முகிலாமெனும்வார	சுகஅ
பொன்றாமன்	சருக	முகிலுமிரவியு	உரு.ச
போககற்பக	15.அரு	முகிலையிகல்	15.ரு.க
போதகந்	அரு	முகைமுலரிப்	கரு.எ
மகரகேச	கரு.ந	முடித்தருழலினர்	உரு.ரு
மகாமெழி	15.15.அ	முநிரவுழை	கரு.எ
மங்கைக்கண	சரு.க	முநிருமார	15.உஅ
மங்கைற்று	சுரு	முத்துக்குச்	கரு.அ
மஞ்செறுங்குழ	சுரு	முத்துத்தெறிக்க	உரு.சு
மந்தங்கடைக்	உரு.ச	முத்துநவ	சுஉக
மருக்குல	உரு	முத்தைத்தரு	ரு
மருமலரி	கரு.அ	முத்தோலை	15.சு.எ
மருமல்லி	சு.சு	முத்துமிழ்	15.சு
மருவறு	15.உஎ	முருகுதாள	கரு.ச
மருவமுஞ்ச	சுரு.15	முருகுசெறிமுழல்விழ	கரு.க
மருவமுரு	சுரு.சு	முருகுசெறிமுழல்சொ	15.சு.0
மருவமுலர்	15.ரு.க	முருகுசெறிமுழல்மு	கரு.உ
மருவேசெறித்	கரு.0	முலைபுளக	உரு.எ
மலரணி	கரு.சு	முலைமுகத்தி	எரு
மலரணை	சு.க0	முலையையமறைத்	15.உக
மலைமுலைச்	உரு.ரு	முலைக்கு	உசரு
மனத்தின்பங்	உஅ	முழுகிவட	15.சரு
மனநினை	சு.உ0	முப்புற்றுச்	எரு
மனைகனக	எரு			

மூலங்கிள	க.ந.சு	வாநினை	ச.க.ந
மூலமந்திர	ச.ந.சு	வாரணந்தினை	ச.ந.சு
மூலமந்திரை	ச.ந.சு	வாரணமுக்கம்	ச.ந.சு
மேகமொணுங்	உ.அ.ந	வாரமுற்ற	க.ந.சு
மேகமொத்த	ந.சு.சு	வாரமுற்றமு	உ.ந.சு
மைக்கணிக்கன்	ந.சு.சு	வாரமுற்றை	க.ந.சு
மொகுமொகென	உ.ச.ந	வாரமுற்றை	ச.ந.சு
மொழியிறங்	ந.சு.சு	வாலவய	ச.ந.சு
மோதியிறுகி	உ.அ.சு	வானவாநி	ச.ந.சு
வங்கட்பெறு	உ.ந.சு	வானே	ச.ந.சு
வசனமிக	க.ச.சு	விடமடைசு	ந.சு
வஞ்சகலோப	க.ச.சு	விடமுமமு	ந.சு.சு
வஞ்சஞ்சொண்	ச.ந.சு	விடமுமவடி	க.ந.சு
வஞ்சக்துட	எ.ந.சு	விடுமத	ந.சு.சு
வடத்தை	க.ந.சு	விதமிசைந்	க.ந.சு
வடவையன	ந.சு.சு	விதிபோலு	ந.சு
வடிவதுநீ	ச.ந.சு	விதிபோலு	ந.சு.சு
வட்டவாட்	உ.ந.சு	வித்தி	ச.ந.சு
வண்டார்	உ.அ.சு	வித்துப்பு	ந.சு.சு
வதனசரோ	ச.ந.சு	விசொடு	ந.சு.சு
வந்துவந்து	ச.ந.சு	விசுத்த	க.ந.சு
வரதாமணி	க.ச.சு	விசைமருவு	க.ந.சு
வரிக்கலை	உ.ச.சு	விசைக்கு	ந.சு.சு
வரிசேர்ந்	க.ச.சு	விசையிறுக்	ந.சு.சு
வரித்தகுங்	ச.ந.சு	விழியால்	க.ந.சு
வரியார்	எ.ந.சு	விறல்மார	ந.சு.சு
வரிவிழி	ந.சு.சு	வினைக்கன	ச.ந.சு
வருத்தங்காண	உ.ச.சு	விசை	ச.ந.சு
வருமயிலொத்	ச.ந.சு	விசை	ந.சு.சு
வரைத்தடங்	க.ந.சு	வெங்காண	ந.சு.சு
வரையில்	உ.ச.சு	வெஞ்சரோ	ந.சு.சு
வலிவாத	ந.சு.சு	வெஞ்சு	ந.சு.சு
வள்ளமுலைப்	ச.ந.சு	வெஞ்சு	ந.சு.சு
வறுமைப்பாழ்	க.ச.சு	வெற்றென	ந.சு.சு
வனசமொத்த	ந.சு.சு	வெற்றென	ந.சு.சு
வாசித்ததால்	உ.அ.சு	வேதத்திற்	ந.சு.சு
வாசித்துக்கா	உ.ச.சு	வேயிசைந்தெழு	ச.ந.சு
வாட்படச்	ச.ந.சு	வேலைக்காற்க	ச.ந.சு
வாதமொடு	க.ச.சு	வேழமுண்ட	ச.ந.சு
வாதம்பித்தி	க.ச.சு	வேனில்மத	ச.ந.சு

திரு அருணை.

ரஹமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே
 மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகமொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்மீம்
 ஆதியரு னாசலம மர்ந்தபெரு மாளே.

வேலுமயிலுந் துணை.

மூலங்கள்	க.ந.உ	வாதினை	க.ந.உ
மூலமந்திர	உ.அ.ந	வாரணத்தனை	அ.ந.ந
மூலமவினை	அ.ந.ந	வாரணமுதல்	அ.ந.ந
மேகமெனங்	உ.அ.ந	வாரமுற்ற	க.ந.ந
மேகமொத்த	ந.அ.ந	வாருற்றெழு	உ.ந.ந
மைக்கணிக்கன்	ந.க.அ	வார்துழைச்	க.ந.அ
மொகுமொகென	உ.அ.ந	வார்துழையை	அ.ந.ந
மொழியிறங்	ந.அ.ந	வாலவய	அ.ந.ந
மோதியிறுதி	உ.அ.ந	வானவராதி	அ.ந.ந
வங்கிப்பெறு	உ.ந.ந	வானேர்	அ.ந.ந
வசனபிக	க.அ.அ	விடமடைசு	ந.ந
வஞ்சகலோப	க.அ.அ	விடமுமமு	ந.அ.ந
வஞ்சஞ்சொண்	அ.ந.ந	விடமுப் வாடி	க.ந.ந
வஞ்சத்தூட	எ.ந	விடுமுத	ந.அ.ந
வடத்தை	க.ந	விதமிசைந்	க.அ.ந
வடவையன	ந.அ.அ	விதிபோலு	ந.அ
வடிவதூரீ	அ.ந.ந	விதியுதகா	ந.அ.ந
வட்டவாட்	உ.அ.ந	விந்தி	அ.ந
வண்டார்	உ.அ.ந	விந்துப்புள	ந.அ.ந
வதனசரோ	அ.ந.ந	விரகொடு	ந.அ.ந
வந்துவந்து	அ.ந.ந	விரித்த	க.ந.ந
வரதாமணி	க.அ.ந	வினைமருவு	க.அ.ந
வரிக்கலை	அ.ந.ந	வினைக்கு	ந.அ.ந
வரிசோந்	க.அ.ந	வினையிறுக்	ந.அ.ந
வரித்தருங்	அ.ந.ந	விழியால்	க.அ.ந
வரியார்	அ.ந.ந	விறல்மார	ந.அ.ந
வரிவிழி	ந.அ.ந	வினைக்கனை	உ.அ.ந
வருத்தங்காண	உ.அ.ந	விரமடி	அ.அ.ந
வருமயிலொக்	அ.ந.ந	விதுமு	ந.அ.ந
வரைத்தடங்	க.ந.ந	வெங்காணம்	ந.அ.ந
வரையில்	உ.அ.ந	வெஞ்சரோ	ந.அ.ந
வலிவாத	ந.அ.ந	வெடித்த	ந.அ.ந
வள்ளமுலைப்	அ.ந.ந	வெருட்டி	ந.அ.ந
வறுமைப்பாழ்	க.அ.ந	வெற்பென	ந.அ.ந
வனசமொத்த	ந.அ.ந	வெற்றிசெய	ந.அ.ந
வாசித்தனல்	உ.அ.ந	வேதத்திற்	ந.அ.ந
வாசித்துக்கா	உ.அ.ந	வேயிசைந்தெழு	அ.ந.ந
வாட்படச்	அ.ந.ந	வேலைசோற்க	ந.அ.ந
வாதமொடு	க.அ.ந	வேழமுண்ட	ந.அ.ந
வாதமித்தமி	க.அ.ந	வேனிலமத	ந.அ.ந

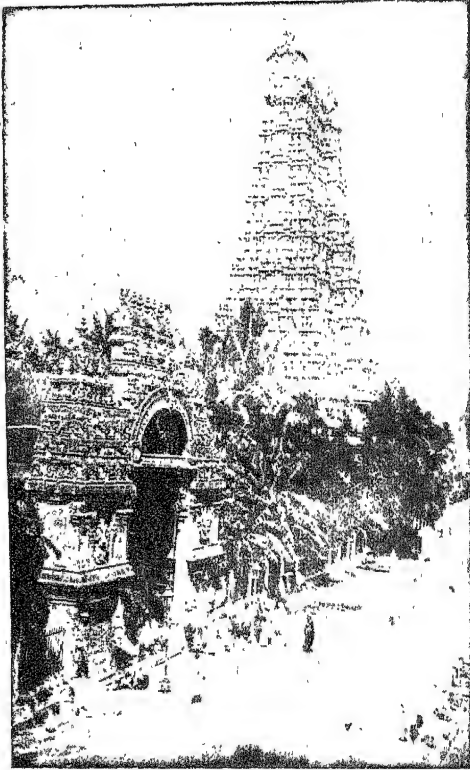
உ

திரு அருணை.

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே
 மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகமொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணசலம மர்ந்தபெரு மாளே.

வேலுமயிலுந் துணை.

அருண்

ஸ்ரீ மீனாகுதியம்மன் கோவில்.

கணபதி துணை,
முருகக் கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த
திருப்புகழ்

விநாயகர் துகி.

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடம் அடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக எனவினை

கடிதேகும்

மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே

* முத்தமி முடைவினை முற்படு † கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த

அதிதிரா

அத்துய ரதுகெட ‡ சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை

§ இபமாகி

அக்குந மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள்

பெருமானே. (க)

கரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பக! என
வினை...ஏகம்; (ஆதலால் யான்)...அரன் மகன்.. மதயானை [ஆகிய]மத்தன

* முத்தமிமுடைவு-பாரதக்கதை. † கிரி-மேருமலை.

‡ சுப்பிரமணி-முருகக் கடவுள். § இபம்-யானை.

வயிறனை, உத்தமிழதல்வனை...மலர்கொடு பணிவேன். [என் செய்து, எதன்பொருட்டுப் பணிவேன் எனின்]...முதல்வானே!...அதிதிரா!...பெருமானே! [எனத்துதிசெய்து, எடுத்துக்கொண்ட துதியாகிய இந்நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டுப் பணிவேன் என்க]

தந்ததனத் தானதனத் தனதான.

* உம்பர் தருத் † தேனு ‡ மணி	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றநுள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானேமுகப்	பெருமானே. (உ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தனதான.

§ பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டருடை
|| பக்ஷியெனு முக்ர || தூர கமு || நீபப்
பக்குவம் லர்த்தொடையும் X அக்குவடு புக்கொர்தொளை
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேனும்
திக்கதும் திக்கவரு**குக்குடமும் ரட்சைதரு
சிற்படியு முற்றியப னிருதோளும்
††செப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்||கழ்||வி ருப்பமொடு
செப்பெனவெ னக்கருள்கை மறவேனே

உம்பர்தரு-சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் தெய்வ விருஷங்கள். † தேனு-காமதேனு ‡ மணி-சித்ரமணி, இம்மூன்றும் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள் விரும்பிய பொருள்களைத் தரவல்லன. § பக்கரை கடிவாளம், கவசம். கலணை-குதிரைமேல் தவிசு. || பக்ஷி-மயில், || தூரகம்-குதிரை. || நீபம்-கடம்பு. X அக்குவடு-கிரவுஞ்ச கிரி. ** குக்குடம்-சோழி. †† செப்பதி-திவ்வியக்ஷேத்திரம்.

*இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
 எட்பொரிய வற்றுவரை இளநீர் † வண்
 டெச்சில்பய நப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழ ‡ மி டிப்பல்வகை தனிமூலம்
 மிக்க § அடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
 விக்கினச மர்த்தனெனும் அருளாழி
 வெற்ப || குடி லச்சடி ல விற்பரம ரப்பரநுள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமானே. (௩)

தனதனன தான தனதனன தான
 தனதனன தான தனதான.

விடநீமடைசு வேலை அமரர் படை சூலம்
 விசையன் விடு பாணம் எனவேதான்
 விழியுமதி பார தனமுமுடை மாதர்
 வினையின்வினை வேதும் அறியாதே
 ** கடியுலவு பாயல் பகலீரவெ னுது
 கலவிதனின் மூழ்கி வறிதாய
 கயவனறி வீண னிவனுமுயர் நீடு
 கழலிணைகள் சேர அருள்வாயே
 இடையர்சிறு பால்நெய் திருடிநெடி தேக
 இறைவன் மகள் வாய்மை அறியாதே
 இதயமிக வாடி யுடையபினை நாத
 கணபதியெ னுமும் முறைகூற
 †† அடையலவ ராவி வெருவ அடி கூர
 அசனுமறி யாமல் அவரோட
 அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட்
 அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. (௪)

*இக்கு-உரும்பு. † வண்ணெச்சில்-தேன். ‡ இடி-மாவு.

§ மூலம்-கிழங்கு. § அடிசில்-சோறு. || குடிலம்-வட்டம்.

§ அடைசு-நெருங்கிய. ** கடி-மணம். †† அடையலவர்-பணகவர்.

தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன தனதான்.

நினது திருவடி* சத்திம யிற்கொடு
நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட
நிறைய அமுதுசெய் முப்பழ மப்பமும் நிகழ்பால்நேன்
நெடிய வளைமுறி இக்கொடு லட்டுகம்
நிரவி லரிசிப ரூப்பவ லெட்பொரி
நிகரி லினிகத லிக்கனி வர்க்கமும் இளநீரும்
மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு
மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
வலிய கரிமுக ஒற்றைம ருப்பனை வலமாக
மருவு மலர்புனை †தொத்திர சொற்கொடு
வளர்கை ‡குழையிடி †தொப்பண குட்டொடு
வனச பரிபுர பொற்பத ஆர்ச்சனை மறவேனே
தென்ன தெனதென தெத்தென னப்பல
சிறிய ||அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
திரா முறுசதை பித்தனி னக்குடல் செழிமுனை
செரும வுதாரி ரப்புசெ ருக்குடன்
இரைய விரவநி றைத்தக ளத்திடை
திமித திமிதிமி மத்தனி டக்கைகள் செகசேசே
எனவெ துருதுரு துத்தென வொத்துகள்
துடிக ளிடியிக வொத்துமு ழக்கிட
டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவில் எழுமோசை
இக்ஷி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட
எதிரும் நிக்சிர ரைப்பலி யிட்டருள் பெருமானே.(௫)

*சத்தியும், மயிலும் விராயகருக்கும் உண்டென்பதை விராயகபுரா
ணத்திற்காண்க. †தொத்திர-தேரத்திரச்சொல்லுக் கொண்டு, ‡குழை
காது. †தொப்பணம்-தோப்பணம், தோப்புக்கரணம். || அபறுதம் ஈ.

குமாக்கடவுள் துணை.

நூல்.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான.

1. முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

* அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

எனவோதும்

முக்கட்பர மற்குச் † சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் ‡ திருவரும்

முப்பத்துமு வார்க்கத் தமரரும்

அடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணை § தொடு

ஒன்றைக் || கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பசல் வட்டத் திகிரியில்

இரவாகப்

¶ பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

§ பச்சைப் புயல் மெச்சத் தருபொருள்

பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும்

ஒருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி

திக்கொக்கர டிக்கக் கழுமொடு

+ கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு

சித்ரப்பவு ரிக்குத் ரிகடக

எனவோதக்

*அத்தி- தெய்வயானை. † சுருதியின் முற்பட்டது - பிரணவம்.

‡இருவர் - பிரமவிட்டுணுக்கள். § தொட்டு எனற்பாலது தொடு எனத் தொகுக்கப்பட்டது. || கிரிமத்தைப் பொருது-மந்தாகிரியாகிய மத்தைக் கொண்டு [திருப்பாற்கடலை] கடைந்து. ¶ பத்தன்-அருச்சுனன்.

§ பச்சைப்புயல் - விட்டுணு. + கழுது - பிசாக.

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை

குக்குக்கு குக்குக் குக்கு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகுகை

* கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல

பெருமானே

இதன் முடிபு.

அத்திக்கிறை! ...சரவண; ...குருபரி எனவோதும் பரமற்கு...கற்
பித்து, இருவரும்...அமரரும்அடிபேண, ...பயிரவிநடிக்க, ...சுழை ஆட,
...அட்டப்பயிரவர் ...ஓத, பறை கொட்ட, கூடை புக்குப்பிடியென,
...அவுணரைவெட்டிப்பலியிட்டு, கிரிஞ்சுத்துப்பட ... பொரவலபெரு
மானே! ...தலைத்தக் கணைதொட்டு, கிரிமத்தைப்பொருது, ...பகல்...
இரவாக ...இரத்ததைக்கடவிய பச்சைப்பயல் மெச்சத்தகு பொருளே!
[நீ எளியேனை [இரட்சித்தருளும் ஒரு நாளும் [உளதோ?]

திருப்பரங்குன்றம்.

இது மதுரைக்குத் தெற்கே நாலு மயிலில் உள்ள ரயில்வே ஸ்டேஷன்.
முருகக்கடவுளின் ஆறு படைகளில் முதற் படைவீடு.

தனன தந்த தத்தத்த தந்த

தனன தந்த தத்தத்த தந்த

தனன தந்த தத்தத்த தந்த தனதான.

2. கருவ டைந்து பத்துற்ற திங்கள்

வயிறி ருந்து முற்றிப்ப யின்று

கடையில் வந்து தித்துக்கு முந்தை

வடிவாகிக்

கழுவி யங்கெடுத்துச்ச ரந்த

முலையருந்து விக்கக்கி டந்து

கதறியங்கை கொட்டித்த வழந்து

நடமாடி

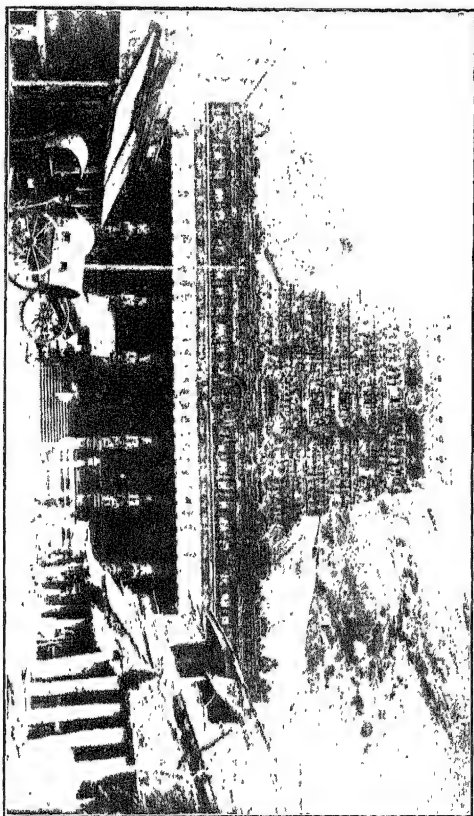
அரைவ டங்கள் கட்டிச்ச தங்கை

இடுக்குதம்பை பொற்கட்டி தண்டை

அவைய ணிந்து முற்றிக்கி ளார்ந்து

வயதேறி

* கொட்டி-சுழிசி.† அருந்துவிக்க-அருத்த, ஊட்ட, ‡குதம்பை-காதணி.

திருப்பரங்குன்றம் கோவில்.

அரிய பெண்கள் நட்பைப்பு ணர்ந்து
 பிணியு முன்று சுற்றித்தி ரிந்த
 * தமையுமுன்குநு பைச்சித்த மென்று பெறுவேனோ
 இரணியிரந்தரன் வெற்றிக்கு ரங்கின்
 அரச ரென்று மொப்பற்ற † வுந்தி
 இறைவன் ‡ என்கி னக்கர்த்த னென்றும் நெடுமீலன்
 எரிய தென்றும் ருத்ரங்கி றந்த
 அனும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரு மிந்த வர்க்கத்தில் வந்து \$ புனமேவ
 அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று
 அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
 அரிமு குந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே
 அயனை யும்பு டைத்துச்சி னந்து
 உலகமும்ப டைத்துப் † ப ரிந்துள்
 அருள்ப ரங்கி ரிக்குட்சி றந்த பெருமானே. (க)

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
 தனத்த தந்தன தனதன தனதன
 தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

3 உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
 உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை
 உறப்ப ணிர்தில னொருதவ மிலனுன தருள்மாறு

உளத்து ளன்பின ருறைவிட மறிகிலன்
 விருப்பொ டின்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
 உவப்பொ டென்புகழ் துதிசெய விழைகிலன் மலைபோலே

கனைத்தெ ழும் ¶ பக டதுபிடர் மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின || மறவித னுழையினர்
 கதித்தடர்ந்தெறி††கயிறு‡‡கதைகொடுபொருபோதே

* அமையும்-போதும். † உந்தியிறைவன்-பிரமன். ‡ எண்கினக்
 கர்த்தன் கரடி முகமுள்ள சாம்புவான். \$ புனம் புலனம் என்பதின்
 சிதைவு † பரித்து என்பது சந்தம்நோக்கிப் பரிந்து என்றாயது, ¶ பகடு-
 எருமைக்கடா. || மறலி - யமன். †† கயிறு-பாசம். ‡‡ கதை-தண்டம்,

கலக்கு ஹஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாயே

* வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள்
† விழுக்கு டைந்துமெ யுருதகை கழுக்குண்
விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா

மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
‡ கொடிச்சி குங்கும முழைமுக டுழுகரை
விரைத்த சந்தன ிம்ருகமத புயவரை யுடையோனே

¶ தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுனி முறைகொடு
புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு
சினத்தை நிர்த்தனை செய்முனி வர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெ னந்தென எனவரி அனிரறை
தெவிட்ட அன்பொடு பருகியர் பொழினிறை
திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண் பெருமானே. (உ)

4. § அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடியும்
கருத்த றிந்தபின் அரைதனி லுடையினை
அவிழ்த்தும் அங்குள அரசிலை தடவியும் இருதோளும்
றனைத்து மங்கையின் அடிதொறு நகமெழ
உதட்டை மென்றுப லிடுகுறி களுமிட
அடிக்க ளந்தனில் மயில்குயில் புறவென மிகவாய்விட்

டுருக்கு மங்கியின் மெழுகென வருகிய
சிரத்தை மிஞ்சிடு மனுபவ முறுபலம்
உறக்* கையின்கனி நிகரென இலகிய தனமேல்வீழ்ந்

துருக்க லங்கிமெ யுருகிட அமுதுகு
பெருத்த உந்தியின் முழுகிமெ யுணர்வற
உழைத்தி டுங்கண கலவியை மகிழ்வது தவிர்வேனே

வினைத்தலம் போர்க்களம், † விழுக்கு - நிணம், ‡ கொடிச்சி.
குறிஞ்சிநிலப்பெண், ளள்ளி. § ம்ருகமதம் - கஸ்தூரி. ¶ தினத்தினம்
எனற்பாலது சந்தம் நோக்கித் தினத்தினம் என விகாரப்பட்டது § அரு
க்கு - அருமையான. * கையின்கனி - கையிலுள்ள கெல்லிக்கனி.

திருப்பரங்குன்றம்.

இருக்கு மந்திர மொழிவகை * முனிபெற
 உரைத்த சம்பரம சரவண பவகுக
 இதத்த இங்கித மிலகிய அறுமுக எழில்வேளென்
 றிலக்க ணங்களும் இயலிசை களுமிக
 விரிக்கு மம்பல மதுரித கவிதனை
 இயற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசை புனைவோனே
 செருக்கு மம்பல மிசைதனி லசைவுற
 நடித்த சங்கரர் வழிவழி யடியவர்
 திருக்கு ருந்தடி அருள்பெற அருளிய குருநாதா
 கிருக்கு முந்தையு ன் அவர் வழிபடு
 குருக்க ளின்திற மெனவரு பெரியவ
 திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமாளே. (௩)

௭. கறுக்கு மஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கி நெஞ்சற எறிதரு பொழுதொரு
 கணிக்கு ளிஞ்சவை அமுதுகு மொருசிறு நகையாலே
 † களக்கொ முங்கலி வலெகொடு விசிறியும்
 மனைக்கெ முந்திரு மெனமன முருகவொர்
 கவற்சி கொண்டிட மனைதனி லழகொடு கொடுபோகி
 நறைத்த பஞ்சனை மிசையினில் மனமுற
 அனைத்த கந்தனி லிணைமுலை எதிர்பொர
 நகத்த முந்திட அமுதிதழ் பருகியு மிடனாடே
 நடித்தெ முங்குரல் குமுருமு குழுவென
 இசைத்து நன்கொடு மனமது மறுகிட
 நழுப்பு நஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே
 நிறைத்த தெண்டிறை மொகுமொகு மொகுவென
 உரத்தீகஞ்சுகி முடிநெறு நெறுவென
 நிரைத்த அண்டமு கிடுகிடு கிடுவென வரைபோலும்

*முனி-அகத்தியர். †களக்கொமுங்கலி-வளமான கண்டத் தொனி.
 ‡ஆகம் என்பது அகமெனத்திரிந்தது, ஆகம்-மார்பு, டீகஞ்சுகி-பாம்பு-
 அஃதாவது அண்டங்களை எல்லாந் தாங்கிநிற்கின்ற ஆதிசேஷன்.

*நிவத்த தின்கழல் நிசிரா நுரமொடு,
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரை தரஇரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள் சொரிதர அடுதீரா

திறற்கருங்குழ லுமையவ ளருளுறு
புழைக்கை மன்கட கயமுக மிகவுள
சிவக்கொழுந்தன கணபதி யுடன்வரும் இனையோனே
சினத்தொடுஞ்சம னுதைபட நிறுவிய
பரற்கு ளன்புறு புதல்வநன் மணியுரு
திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானோ. (ச)

6. வடத்தை மிஞ்சிய புளகித வனமுலை
தனைத்தி றந்தெதிர் வருமினை ஞர்களுயிர்
மயக்கி யைங்களை மதனனை ஒருஅரு மையினுலே
‡வருத்தி வஞ்சக நினைவொடு மெலமெல
நகைத்து நண்பொடு ‡வருமிரு மெனவுரை
வழுத்தி யங்கவ ரொடுசரு வியுமுடல் தொடுபோதே
விடத்தை வென்றிடு படைவிழி கொடுமுள
மருட்டி; வண்பொருள் கவர்பொழு தினில்மயல்
விருப்பெ னும்படி மடிமிசை யினில்விழு தொழில்தானே
வினைத்தி டும்பல கணிகையர் தமதுபொய்
மனத்தை நம்பிய சிறியனை வெறியனை
விரைப்ப தந்தனில் அருள்பெற நினைகுவ னுளதோதான்
குடத்தை வென்றிரு கிரியென எழில்தள
தளத்த கொங்கைகள் மணிவட மணிசிறு
குறக்க ரும்பின்மெய் னுவளபுய னெனவரு வடிவேலா
குரைக்க ருங்கடல் திருவனை யெனமுனம்
அடைத்தி லங்கையி னதிபதி நிசிரார்
குலத்தொ டும்பட வொருகனை விடுமரி மருகோனே

*நிவத்த-நிவந்த விளங்கிய; வலித்தல்விசாரம். ‡ சமன்-யமன்.
‡வருத்தி-வருவித்து. ‡ வருமிரும்-வாரும் இரும்; குறுக்கல்விசாரம்.

திடத்தெ திர்ந்திடு மசரர்கள் பொடிபட
 அயிற்கொ டும்படை விடுசர வண்பவ
 திறற்கு கண்குரு பரனென வருமொரு முருகோனே
 செழித்த தண்டலை தொறுமில் கியகுட
 வளைக்கு லந்தரு தளமு மிகுமுயர்
 திருப்ப ரங்கிரி வளநகர் மருவிய மெருமானே. (ரு)

தனத்தந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்தந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்தந் தந்தத் தத்தன தத்தந் தனதான.

7. பதித்தசெஞ் சந்தப் பொற்குட நித்தம்
 பருத்துயர்ந் தண்டத் திற்நலை முட்டும்
 பருப்பந் தந்தச் செப்பவை யொக்குந் தனபாரம்
 *படப்புயங் கம்பந் கக்குக டுப்பண்
 செருக்குவண் டம்பப் பிற்கய லொக்கும்
 பருத்தகண் கொண்டைக்கொக்குமி ருட்டென் றினேனோர்கள்
 துதித்துமுன் கும்பிட் றெற்றது ரைத்தன்
 புலக்கநெஞ் சஞ்சச் சிறிறிடை சுற்றுந்
 துகிற்களைந் தின்பத் துர்க்கம ளிக்குந் கொடியார்பால்
 துவக்குணம் பங்கப் பித்தன வத்தன்
 புலிக்குளென் சிந்தைப் புத்திம யக்கந்
 துறக்கநின் தண்டைப் பத்மமெனக்கென் றருள்வாயே
 குதித்துவெண் சங்கத் தைச்சுற வெற்றுந்
 கடற்கரந் தஞ்சிப் புக்கவ ரக்கன்
 குடற்சரிந் தெஞ்சக் குத்திவி திர்க்குந் கதிர்வேலா
 குலக்கரும் பின்சொற் றத்தையி பப்பெண்
 தனக்குவஞ் சஞ்சொற் ற்பொச்சையி டைக்குந்
 குக்குக்குந் குங்குக் குக்குகு குக்குந் குக்குகூ.

*படப்புயங்கம் பல்சக்குகடு, பண்ணசெருக்குவண்டு, அம்புஅம்பிற்கயல்
 எனப்பிரிக்க. †துர்க்கம்-சலக்கம். ‡பொச்சையிடை-சாட்டிவிடத்தில்.

திதித்திதிந் திந்தித் திந்தியெ னக்கொம்

பதிர்த்துவெண் சண்டக் கட்கம்வி திர்த்துந்

திரட்குவிந் தங்கட்பொட்டெழ வெட்டுங் கொலைவேடர்

தினைப்புனஞ் சென்றிச் சித்தபெ ணைக்கண்

டுருக்கரந் தங்குக் கிட்டிய ணைத்*தொண்

திருப்பரந் குன்றிற் றுக்குளி ருக்கும் பெருமாளே. (௭)

தந்தனந் தந்தன தந்தனந் தந்தன

தந்தனந் தந்தன தனதான.

8. மன்றலந் கொந்துயிசை தெந்தனந் தெந்தனென

வண்டினந் கண்டதொடர்

குழல்மாதர்

மண்டிடுந் ற்தொண்டையமு துண்டுகொண் டன்புமிக

வம்பிடுந் சும்பகன

தனமார்பில்

ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்றஅந் சுங்குழைய

உந்தியென் கின்றமடு

விழுவேனை

உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுந் கண்கிணியும்

ஒண்கடம் பும்புணையும்

அடிசேராய்

பன்றியந் கொம்புகம டம்புயந் சுஞ்சரர்கள்

பண்டைஎன் பங்கமணி

பவர்சேயே

பஞ்சரந் கொஞ்சுகினி ிவந்துவந் தைந்துகர

பண்டிதன் தம்பியெனும்

வயலுரார

சென்றுமுன் ளுன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவளர்

செண்பகம் பைம்பொன்மலர்

செறிசோனை

திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்

தென்பரந் குன்றிலுறை

பெருமாளே. (௭)

*ஒண்-பொருந்திய. ற்புக்குள் -/புருந்து உள்ளே. ற்தொண்டை-
ராவணைக்கனி. ிவந்தஐந்து-அதொக்கது. ளுன்றவர்கள்-வேடர்கள்.

தந்தனந் தனந்த தந்த
தந்தனந் தனந்த தந்த
தந்தனந் தனந்த தந்த தனதான.

9 சந்தனந் திமிர்ந்த னேந்து

குங்குமங் கடம்பி லங்கு
சண்பகஞ்செறிந்தி லங்கு

திரடோளும்

தண்டையஞ் சிலம்ப லம்ப
வெண்டையஞ் சலன்ச லென்று
சந்தமன் சதங்கை கொஞ்ச

மயிலேறி

திந்திமிந் திமிந்தி மிந்தி

தந்தனந் தனந்த னென்று
சென்றசைந் துகந்து வந்து

க்ருபையோடே

*சிந்தையங் குலம்பு குந்து
சந்ததம் புகழ்ந்து ணர்ந்து
செம்பதம் பணிந்தி ரென்று

மொழிவாயே

அந்தமந் திகொண்டி லங்கை

வெந்தழிந் திடும்ப கண்டன்
அங்கமுங் குலைந்த ரங்கொள்

பொடியாக

அம்பகும் பனுங்க லங்க

வெஞ்சினம் புரிந்து கன்ற

அம்புகொண் டுவென்ற கொண்டல்

மருகோனே

இந்துவுங் கரந்த தும்பை

கொன்றையுஞ் சலம்பு னேந்தி
டும்பரன் சிலம்ப மர்ந்த

குமரேசர்

†இந்திரன் பதம்பெ றண்டர்

தம்பயங் கடிந்து முந்த

எங்கனுங் கமழந் திருந்த

(பெருமானே. (அ))

*சிந்தை அம் குலம் மனமாகிய அழகிய கோயில்; ஏழன் தொகை.

†இந்திரன் பதம்பெற அண்டர் எனப்பிரிக்க. அதரம் தொகுத்தல்விதாரம்.

தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன
தந்தந்தன தந்தந்தன தனதான.

10. *எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களில்
என்றுந்துயர் பொன்றும்படி ஒருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
†என்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்னுஞ்சட ரொளிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுத் திரி நெஞ்சன் துக ளென்றுங்கொளும்
வண்டன் தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன தந்தந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்
சந்தந்தொளி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழி நின்னுந்தினம் வினையாடும்
கந்தன்குடி னென்றன்குரு வென்றுந்தொழும் ‡அன்பன்கவி
கண்டியந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமாளே. (க்)

தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

11. சருவும்படி ஸீவந்தன னிங்கித
மதனின் றிட அம்புவி யுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர் கண்களில் வசமாகிச்
சயிலங்கொளு மன்றல்பொ ருந்திய
பொழிவின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றியெழுந்திட இராமாவே

*எந்தன், இது என்றன் என்பதன் மருஉ. †என்றும்படி-எப்போதும் போல். ‡அன்பன்-நக்கீரர். ஸீவந்தனன்-வந்து; முற்றெச்சம்.

இரவும்பக லந்தியு நின்றிடு

குயில்வந்திசை தெந்தென வென்றிட

இருகண்களது யின்றிட லின்றியும்

அயர்வாகி

இவணெஞ்சு *ப தன்பத னென்றிட

மயல்கொண்டுவ ருந்திய வஞ்சகன்

இனியுன்றன்ம லாந்தில கும்பதம்

அடைவேலே

திருவொன்றிவி, ளங்கிய † அண்டர்கள்

மனையின்தயி ருண்டவ னெண்டிசை

திகழும்புகழ் கொண்டவன் ‡ வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சநி றம்புனை

பவன்மிஞ்சுகி றங்கொள வென்றடல்

செயதுங்கமு குந்தன் மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கடல் தூந்துமி யுங்குட

முழவங்களுக்கு மின்குமி னென்றிட

வளமொன்றிய செந்திலில் வந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புய லுந்தின

|| மறுகும்படி அண்டமி லங்கிட

வளர்கின்றப ரங்கிரி வந்தருள்

பெருமாளே (க0)

தனத்தனந் தந்ததான தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான தனதான.

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும் வளைப்படுஞ் செய்கையாலும்

மதர்த்திடுங் கொண்டையாலும்

‡ அனைவோரும்

*பதன்பதனென்றிட-பதை பதைக்க, † அண்டர்-இடையர்,

‡ வண்டமிழ் பயில்வோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது,

“கணிவண்ணன் போவென்றான் காமருபூங் கச்சி

மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டாம்—துணிவொன்றிச

சென்னாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்

பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள்” என்ற திருமழிசையாழ்வார்

பின்சென்றதை. || மறுகும்படி - சுழலும்படி. ‡ அனைவோரும் வஞ்சி செய்புந்தொண்டை - பலராலும்வடிப்படுத்தப்படும் கொவ்வைக்கனியிதழ்.

வடுச்செயுந்தொண்டையாலும்*விரைத்திடுங்கொண்டையாலும்
 மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர் வசமாகி
 எரிப்படும் பஞ்சுபோல மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்
 †இனற்படுந் தொந்தவாரி கலையேற
 இசைத்திடுஞ் சந்தபேத மொலித்திடும் தண்டைஞ்ஞம்
 இணைப்பதம் புண்டரீகம் அருள்வாயே
 சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய்குரன்†இளக்கரவுஞ் சந்தனோடு
 துளக்கெழுந் தண்டுகோளம் அளவாகத்
 தூரத்தியன் றிந்தரலோகம் அழித்தவன் சம்ரதாயன்
 கெடப்பெருஞ் சண்டவேலை விடுவோனே
 செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை துளக்கவென் றண்டமுடு
 தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி மருகோனே
 திணைப்புனஞ் சென்மலாவு குறத்தியின் பம்பராவு
 திருப்பரன் குன்றமேவு பெருமானே, (கக)

தனத்தனந் தந்தன தனத்தனந் தந்தன
 தனத்தனந் தந்தன தந்ததான.

13. பொருப்புறுங் கொங்கையர் பொருட்கவர்ந் தொன்றிய
 பிணக்கிடுஞ் சண்டிகள் வஞ்சமாதர்
 ஓபுயற்குழன் றங்கமழ்||அறற்குலந் தங்கவிர்
 முருக்குவண் செந்துவர் தந்துபோகம்
 அருத்திடுஞ் சிங்கியர் தருக்கிடுஞ் செங்கயல்
 அறச்சிவந் ||தங்கையில் அன்புமேவும்
 அவர்க்குழன் றங்கமு மறத்தளர்ந் தென்பயன்
 அருட்சபதம் பங்கய மன்புறாதோ
 இருத்தணம் பங்கய னலர்க்கணன் சங்கரர்
 விதித்தெனுங் கும்பிடு சுந்தவேனே

*விரை—மணம். †இனற்படுந்தொந்தவாரி-துன்பப்படுகின்ற வினைத்
 தொடர்புள்ள பிறவிக்கடல். ‡இள-இளமையாகிய, ஓபுயல்குழன்றாம்
 கமழ் எனப்பிரிக்க. || அறல்-சுருமணல், ||கையில் கைப்பொருளில்,
 *பதபங்கயமென்றபாலதுசந்தனோக்கிஇயல்பாயிற்று எனும்-எண்ணும்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கன்

இடுக்கண்டர் துஞ்சம்ணரைப்பெருந் திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ் செந்தமிழ் அங்கவாயா
 செருக்குதண் சண்பக வனத்திடங் கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ் சந்தகில் துன்றிநீடு
 திணைப்புனம் பைங்கொடி தனத்துடன் சென்றணை
 திருப்பரங் குன்றுறை தம்பிரானே, (கஉ)

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
 தனத்தத் தந்தனந் தனநான.

14. சடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தணையூசற்
 *கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுந்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் தீரியவாழ்வைக்
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையந்
 கழற்குத் தொண்டுகொண் டருள்வாயே
 படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 பரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத் தென்புரம் பொருப்பிற் றங்குமங்
 குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரன்
 குவித்துக் கும்பிடும; பெருமாளே.

தந்தனந் தந்தத் தனநான.

15. சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
 சுந்தனென் றென்றுந் றுணைநாரும்
 கண்டுகொண் டன்புந் றிடுவேனே

*கடம்-கயிறு. † கஞ்சைமன் - திருமால். புரம்பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம்.
 9

*தந்தியின் கொம்பைப்

சங்கரன் பங்கிற்

புணர்வோனே

† சிவைபாலா

செந்திலங் கண்டிக்

தென்பரங் குன்றிற்

கதிரவேலா

பெருமானே (கச)

தனத்தன தந்தன தந்தன

தனத்தன தந்தன தந்தன

தனத்தன தந்தன தந்தன தனதான.

16. கனகந்திரன் கின்றபெருங்கிரி

தனில்வந்துத கந்தகனென்றிடு

கதிர்மிஞ்சிய †செண்டையெறிந்திடு

கதியோனே

‡கடமிஞ்சியனந்தவிதம்புணர்

கவளந்தனை யுண்டுவளர்த்திடு

கரியின்முனை யென்றுபிறந்திடு

முருகோனே

||பனகந்துயில் கின்றதிருப்புனை

கடல்முன்புகடைந்தபரம்பரர்

படரும்புயலென்றவரன்புகொள்

மருகோனே

பலதன்பமுழன்றுகலங்கிய

சிறியன்புலையன்கொலை யன்புரி

பவமின்றுகழிந்திடவந்தருள்

புரிவாயே

அனதன்பெயர் நின்றருளுந்திரி

புரமுந்திரி வென்றிடஇன்புடன்

அழலுந்த × நகுந்திறல் கொண்டவர்

புதல்வோனே

அடல்வந்துமுழங்கியிடும்பறை

டுடுண்டுடு டுண்டுடு டுண்டென

அதிர்கின்றிட அண்டநெரிந்திட

வருஞரர்

மணமுந்தழல் சென்றிட அன்றவர்

உடலுங்குடலுங்கிழி கொண்ட

மயில் ||வென்றனில் வந்தருளுங்கன

பெரியோனே

*தந்தியின்கொம்பு-தெய்வயானை. †சிவை பார்வதி ‡செண்டை-
செண்டாபுத்தை. §கடம்-மதம். ||பனகம்-பன்னகம், பாம்பு. +நரும்-
சிரிக்கும். திரிபுரத்தைச் சிரித்தெரித்ததை. ||லென்-வென், முதுகு.

திருப்பரங்குன்றம்.

மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி

உயர்கின்றவ னைகள் பொ ருந்திய

வளமொன்றுப ரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே. (சுரு)

தானை தந்தன தந்தனத் தந்தன

தானை தந்தன தந்தனத் தந்தன

தானை தந்தன தந்தனத் தந்தன தனதான.

17. காதட ருங்கயல் கொண்டிசைந் தைம்பொறி

வாளிம யங்கம னம்பயந் தந்திருள்

கால்தர இந்துவி சும்பிலங் கும்பொழு தொருகோடி

காய்கதி ரென்றெளிர் செஞ்சிலம் புங்கனை

யாழியு டன்கட கந்துலங் கும்படி

காமனெ டுஞ்சிலை கொண்டடர் தும்பொரு மயலாலே

வாதுபு ரிந்தவர் செங்கைதந் திங்கித

மாகந டந்தவர் பின்திரிந் துந்தன

மார்பில முந்தவ ணைந்திடுந் துன்பம

துழலாதே

வாசமி ருந்தக டம்பமென் கிண்கிணி

மாலைக ரங்கொளு மன்பர்வந் தன்பொடு

வாழிரி தம்புனை யும்பதந் தந்துன

தருள்தாராய்

போதினு றைந்தருள் கின்றவன் செஞ்சிர

மீதுத டிந்துவி லங்கிடும் புங்கவ

*போதவ ளஞ்சிவ சங்கரன்கொண்டிட மொழிவோனே

பூகழு டன்திகழ் ட்சங்கினங் கொண்டகி

ரீவம டைந்தபு ரந்தரன் தந்தருள்

பூவைக ருங்குற மின்கரந் தங்குப

னிருதோளா

தீதக மொன்றினர் வஞ்சகந் துஞ்சியி

டாதவர் சங்கரந் தந்தவன் பும்பல

சேர்நிரு தன்குல மஞ்சமுன் சென்றிடு

திறலோனே

சீதள முந்தம ணந்தயங் கும்பொழில்

சூழ்தர விஞ்சைகள் வந்திறைஞ் சும்பதி

தேவர்ப ணிந்தெழு தென்பரங் குன்றுறை பெருமானே.

*போதம்-ஞானம் ட்சங்கினங்கொண்ட கிரீவம்-சங்கின் அம்[அழகு]
கொண்ட, அல்லது சங்கு இனங்கொண்ட, கழுத்து, கருங்குறமின்-வள்ளி,

இரண்டாவது

திருச்செந்தூர்.

இது திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே 30 மயில் தூலைவில் இருக்கிறது இங்கே ராஜிஸ்ட்ரல் ஸ்டேஷன் உண்டு. முருகக்கடவுளின் ஆறு படைகளில்

இரண்டாம் படைவீடு,

தனை தானை தந்தனை தந்தனை
தனை தானை தந்தனை தந்தனை
தனை தானை தந்தனை தந்தனை—தனை தானை

18. சமல மாதடன் இர்திரையுஞ்சரி
சொலவொ ணாதம டந்தையர் சந்தனை
களப சிதள கொங்கையில் அங்கையில் இருபொத்தேய்

களவு தூல்தெரி வஞ்சனை அஞ்சனை
விழியில் மோகித கந்தசு கந்தரு
கரிய வோதியில் இந்துமு கந்தனில் மருளாதே

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமும்
அடைய வோதியு ணர்ந்து த் தணந்தபின் அருள் தானே

அறிபு மாறுபெ றும்படி அன்பினின்
இனிய நாதசி லம்பு புலம்பிடும்
அருண ஆடக கண்கணி தங்கிய அடிதாராய்

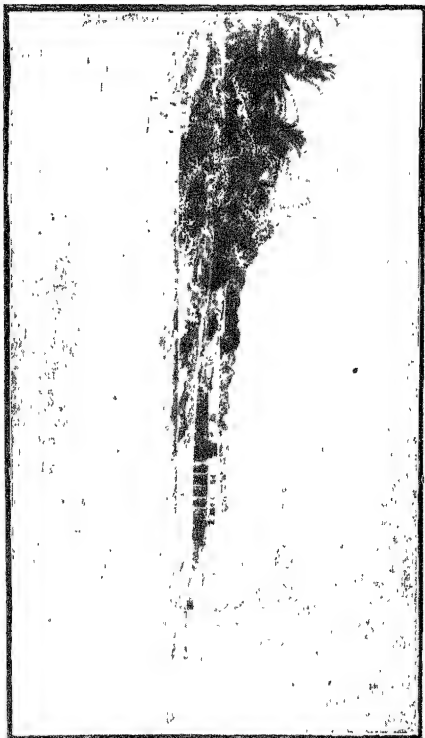
குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப ரம்பரை அம்பிகை
குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி எமதாயி

குறைவி லாளுமை மந்தரி அந்தரி
வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
குமர மூலிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்

†மமவி நாயக னஞ்சமிழ் ஓகஞ்சுகி
அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தருள் இளை யோனே

*ஏய்-பொருந்து. † தணந்த-பிரிந்த. ‡மம-என்னுடைய, ஓகஞ்சுகி-பாம்பு,

திருச்செங்குார் கோவில்.

வளரும் வாழையு மஞ்சளும் இஞ்சியும்
இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே. (உ)

19. *அளக பாரம் அலைந்து குலைந்திட
வதனம் வேர்வு துலங்கி நலங்கிட
அவச மோகம்வி னீந்து தனைந்திட அணைமீதே
- அருண வாய்நகை சிந்திய சம்பரம
அடர்ந காதுதி பங்கவி தஞ்செய்து
அதர பானம் அருந்தி மருங்குற முலைமேல்வீழ்ந்
- துளமும் வேறுப டும்படி ஒன்றிடு
மகளிர் தோதக இன்பின் முயங்குதல்
ஒழிபு மாறுதெ ளிந்துள மன்பொடும் சிவயோகத்
- துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
அறிவி னோர்கரு தங்கொள்கி லம்பணி
உபய சீதள பங்கய மென் டுகழல் தருவாயே
- இளகி டாவளர் சந்தன குங்கும
களப பூரண கொங்கைந லம்புனை
இரதிவேள்பணி தந்தையும் அந்தண மறையோனும்
- இனிது றுதெதி ரிந்திர னண்டரும்
அரக ராசிவ சங்கர சங்கர
எனமி காவரு நஞ்சினை உண்டவர் அருள்பாலா
- வளர்நி சாசரர் தங்கள்கி ரம்பொடி
படவி ரோதமி டெங்குல சம்பரமன்
மகர வாரிக டைந்தநெ டம்புயல் மருகோனே
- மதுர வாசக மிஞ்சிய கிஞ்சக
இதழி மாதுமை மைந்த இரும்பெழில்
மயிலின் மீதனில் வந்துறை செந்தியின் பெருமானே(உ)

தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன தனதான.

20. பஞ்ச பாதக முறுபிறை *எயிறெரி
குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி ஈபிலவக
பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிருலம்
- பந்த பாசமு மருணிய காதல
மிஞ்சி நீடிய சுருமுக லுருவொடு
பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில் யமராஜன்
- அஞ்ச வேவரு மவசர மதிலொரு
தஞ்ச மாமென வழிவழி அருள்பெறும்
அன்பி னாலுன தடிபுக முடிமையென் எதிரோநீ
- அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
அந்த ஈமோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்
- மஞ்ச போல்வள ரளகமு மிளகிய
ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்
- மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய
குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை
மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா
- செஞ்சொல் மாதிகை வடதிகை குடதிகை
விஞ்சு கீழ்திகை சகலமு மிகல்செய்து
திங்கள் வேணியர் பல்ஓதளி தொழுதுயர் மகமேரு
- செண்டு மோதின ரசரு ளதிபதி
தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
செந்தில் மாநக ரினிதுறை அமரர்கள் பெருமானே.

தன்னதன தன்னதன தந்தத் தந்தத்
தன்னதன தன்னதன தந்தத் தந்தத்
தன்னதன தன்னதன தந்தத் தந்தத் தனதான.

21. * அமுதுததி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்

† பகவினெளிர் வெளிநெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்
தலையுமுடை யவனரவ தண்டச் சண்டச் சமனோலை

அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்
பறைதிமிலை திமிர் தமிகு † தம்பட் டம்பற்
கரையவுற வினரலற உந்திச் சந்தித் தெருவூ டே

எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்
பிளவளவு திளையளவு பங்கிட் டெண்கைக்
கிளையமுது வசைதவிர இன்றைக் கன்றைக் கெனநாடா

திடுக்கடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்
டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுட் டுண்டுட்
டெனவகலு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப் பகிராதோ

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்
சரணபரி புரகருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்
குடிசடை டீபவுரிகொடு தொங்கப் பங்கிற் கொடியாட

|| குலதழனி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்
கழலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத்
தொகுக்குகு தொகுக்குகு தொங்கத் தொங்கத் தொகுதீதோ

திமிதமென முழவொலிமு ழங்கச் செங்கைத்
|| தமருகம ததிர்சதியொ டன்பர்க் கின்பத்
திறமுதவு பரதகுரு வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா

திறளுமணி தாளமுயர் தெங்கிற் றங்கிப்
புரளளறி திரைமகர சங்கத் துங்கத்
திமிரசல நிதிதமுவு செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (ச)

அமுது உததி-பாற் டேல், † பகவு-பிளவு. ‡ தம்பட்டம் பல கையை-
தம்பட்டம் முதலிய பல வாத்தியங்கள் சப்திக்க. § பவுரி-கூத்து || தழனி-
ஆழ். குலதழனி - கிரேஷ்டமான கங்கையாறு || தமருகம் - ஆடுக்கை.

தன்னதன தன்னதன தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தன்னதன தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்ததான.

22. கொடியணைய இடைதுவள அங்கமும் பொங்கஅங்
குமுதஅமு திதழ்பருகி இன்புறுஞ் சங்கையன்
குலவியணை முகிலாக முஞ்சரிந் தன்பினின் பண்புலாவக்

கொடியவிரல் நகறுதிசெய் புண்படுஞ் சஞ்சலன்
குறுகியவ ருடனினிது சம்பரமங் கொண்டுளங்
குரலழிய அவசமுறு குங்குணன் கொங்கவிழ்ந் தொன்றுபாய்மேல்

விடமணைய விழிமகளிர் கொங்கையின் பம்பெயும்
வினையனியல் பரவுமுயிர் வெந்தழிந் தங்கமும்
மிதமொழிய அறிவில்நெறி பண்பிலண் டெஞ்சகன் செஞ்செநீடும்

வெகுகனக ஒளிகுலவும் அந்தமன் செந்திலென்
றவிழஉள முருகிவரு மன்பிலன் * தந்திலன்
விரவுமிரு சிறுகமல பங்கயந் தந்துகந் தன்புறாதோ

படமிலகு மரவினுட லங்கமும் பங்கிடந்
துதறுமொரு † கலபிமிசை வந்தெழுந் தண்டர்தம்
பகையசர ணைவருடல் சந்துசந் துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா

படியவரு மிமையவரும் நின்றிறைஞ் செண்குணன்
பழையஇறை உருவமிலி அன்பர்பங் கன்பெரும்
‡பருவரல்செய் புரமொரிய விண்டிடுஞ் செங்கணன் கங்கைமான்வாழ்

சடிவமிசை அழகுபுனை கொன்றையும் பண்புறும்
தருணமதி யினமுறைசெய் துண்டமுஞ் செங்கையொன்
சகலபுல னமுமொழிக தந்||குறங் கங்கியும் பொங்கிநீடும்

சடமருவு விடையரவர் துங்கஅம் பங்கினின்
றுலகுதரு கவுரியுமை கொங்கைதந் தன்புறும்
தமிழ்விசக உயர்பரம சங்கரன் கும்பிடுந் தம்பிரானே. (ரு)

* தந்திலன் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன். † கலபி - மயில்.

‡பருவரல் - துன்பம். துண்டம்-முகம். ||குறங்கங்கி-இடையாபரணம்.

தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதான்.

23. அறிவழிய மயல்பெருக உரையுமற விழிசுழல
அனலவிய மலமொழுத அகலாதே
அணையுமணை அருகிலுற வெருவியழ உறவுமழ
அழலினிகர் மறவியனை அழையாதே
செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னெழியஉயர்
திருவடியி லணுகவரம் அருள்வாயே
சிவனைநிகர் பொதியவரை முனிவனக மகிழஇரு
செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே
நெறி தவறி* அலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
நிருதநிதி பதிகரிய வனமாலி
நிலவுமறை யவனிவர்க ளலைய அர சுரிமைபுரி
நிருதனூர மற அயிலை விடுவோனே
† மறி பரசு கரமிலகு பரிமனுமை இருனிழியும்
மகிழவடி மிசைவளரும் இனையோனே
‡ மதலை தவ முத்தியிடை வருதள மணிபுளின
மறையஉயர் கரையிலுறை பெருமாளே. (சு)

தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந் தனதான்.

24. கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங்
குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதொள்சேர்
கணைக்கும்பண் மெழக்கும்பங்
களிக்கும்பண் பொழிக்கும்கண்
கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன் குழையாடச்

* அலரி சூரியன். † முளரி - அக்கினி. ‡ மறி பரசு - மான் மழு,
‡ மதலை - மரக்கலம். || புளினம் - மணலினுற் சூழப்பட்ட மேடு.

சுரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்
 ஹுகிறந்தர் தரிக்குந்தன்
 சடத்தும்பண் பிலுக்குஞ்சம் பளமாதர்
 சலித்தும்பின் சிரித்துங்கொண்
 ஹைத்தங்கண் பசப்பும்பெண்
 தனத்துன்பந் தவிப்புண்டிங் குழல்வேளை
 சுரர்ச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்
 செழித்தின்பந் கனித்துண்பன்
 சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சிந்தந் ககராரைத்
 ஹவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்
 கொலித்துங்குன் றிடித்தும்பண்
 சுகித்துங்கண் கனிப்புங்கொண் டிடும்வேலா
 சிரப்பண்புந் சுரப்பண்புந்
 கடப்பந்தொந் கலிப்பண்புஞ்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே
 தினைத்தொந்தந் குறப்பெண்பண்
 சுகிப்பெண்கொந் கையிறுஞ்சஞ்
 செழிக்குஞ்செந் திவிறற்கும் பெருமானே, (எ)

25. கருப்பந்தந் கிரத்தம்பொந்
 †கரைப்புண்கொண் டுருக்கும்பெண்
 களைக்கண்டந் கவர்ப்பின்சென் றவரோடே
 கலப்புண்டுஞ் †சிறுப்புண்டுந்
 துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுந்
 கலிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந் தடுமாறிச்
 செருத்தண்டந் தரித்தண்டம்
 புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
 திகைத்தந்தின் செகத்தஞ்சங் கொடுமாயும்
 தியக்கங்கண் டியக்கொண்டென்
 பிறப்பங்கஞ் சிறப்பங்கஞ்
 சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே

*பண்பிலுக்கல்-தருதியாகிய வஸ்துக்களைக்கொண்டுஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல் †அரைப்புண் அல்குல். ‡சிறுப்பு-இசுழல். §அஞ்சு-பஞ்சேந்திரியம்.

அருக்கன்சுஞ் சரிக்குந்தெண்
 டிரைக்கன்சென் றரக்கன்பண்
 பணைத்தும்பொன் றிடக்கன் றுங்
 கதிர்வேலா

அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்
 டலைப்பண்பெண் டிசைக்குங்கொந்
 தளிக்ஞஞ்சென் திலிற்றங்குங்
 குமரேசா

புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்,
 கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ்
 சதனாய்

புனக்குன்றர் திளைக்குஞ்சென்
 திளைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம் பெருமானே. (அ)

26. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
 குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங்
 கியலாலே

குழைக்குஞ்செங் குமிழ்க்குஞ்சென்
 றுரைக்குஞ்செங் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ் * சிங்
 கியராலே

உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பஞ்
 சகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டுடற்பிண்டம் பருத்தின்றிங்
 குழலாதே

உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 † ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டியர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ்
 சடிசேராய்

தழைக்குங்கொன் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம்†புயத்தொன்றும்
 பெருமானார்

தனிப்பங்கிண் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றுங்
 பெருவாழ்வே

* சிங்கியர்-விஷத்தன்மையுள்ளபெண்கள். †ப்ரபை-ஒளிப்புயம்-ஐசு.

கழைக்குங்*குஞ் சரக்கொம்புந்
 †கலைக்கொம்புந் கதித்தென்றுந்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்தின் புயவேளே
 கறுக்குங்கொண் டலிற்பொங்குந்
 கடற்சங்கந் கொழிக்குஞ்செந்
 தினிற்கொண்டன் பினிறற்கும் பெருமானே, (சு)

27. †மனத்தின் பந் கெனத்தங்கைம்
 புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
 த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிசூலன்
 மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
 திறத்தின் தண் டெடுத்தண்டந்
 சுழித்தின் நின் குறத்திதங்கும் பலவோரும்
 எனக்கென்றிந் குணக்கென்றன்
 கினத்தின் கண் கணக்கென்றன்
 நினைத்தன்புந் கொடுத்தங்கந் கழியாமுன்
 இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டந்
 கிரக்கும்புந் றொழிற்பங்கந்
 கெடத்துன்பந் கழித்தின்பந் நருவாயே
 கனைக்குந்தண் கடற்சங்கந்
 கரத்தின்கண் தரித் || தெங்குந்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுந் சிடுமாலும்
 †கதித்தொண்பந் கயத்தன்பண்
 பனைத்துங்குந் றிடச்சந்தந்
 களிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய்
 தினைக்குன்றந் தனிற்றங்கும்
 சிறுப்பெண்குந் குமக்கும்பந்
 திருச்செம்பொன் புயத்தென்றும் புனைவோனே

*குஞ்சரக்கொம்பு-தெய்வயானை. †கலைக்கொம்பு-வள்ளி. †மனத்தின் பங்கெனத் தற்கு ஐம்புலன்-மனம் செல்வுதற்கு வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன். †தங்கும் பலவோர் - தத்துவக்கட்டம். || என்கும் கலக்கம் சிந்திடக் கண்துஞ்சிடுமால்-சர்வான்மாக்களும் கலக்கமற்றுச் சுகமுற அனந்தல்கொள்ளுந் திருமால். †கதித்தொண்பங்கயத்தன் - கதித்த் + ஓண் + பங்கயத்தன் - தாமரையிலுதித்த பிரமதேவன்.

செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்
கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
பொழிற்றண்செந் திலிற்றங்கும்

பெருமானே (ய)

தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத் - தனதான.

28. பருத்தந்தத் தினைத்தந்தித்

டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்திப்
பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத் தனமானார்
பரிக்குந்துச் சரக்கொன்றத்
தினோத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியையேரும்
துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
பெருத்தன்பற் றினோத்தங்குத்
துணிக்஑ும்புத் தியைச்சங்கித் தறியேனே
துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப் படியாள்வாய்
* தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்
தினைக்கொண்டச் சரக்கஞ்சத்
தடத்துன்பத் தினைத்தந்தித் டெதிரூரன்
சமார்க்கஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
கதிர்த்துங்கத் தமிழ்கொண்டத்
தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற் றருள்வோனே
திருக்கஞ்சத் தினைக்கண்டித்
துறக் ிகங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே
செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
திருத்தங்கித் ிதரிக்கும்பொற்
றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமானே. (கக)

* தரு தங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை-கற்பக விருஷம் தங்கிய அந்தப் பொன்னுலகத்தை. ி சம்-தலை ி தரிக்கும்-நிலத்திருக்கும்.

தனதன தந்தாத் தந்தத்
தனதன தந்தாத் தந்தத்
தனதன தந்தாத் தந்தத் தனதான.

29. * அவனிபெ ஹந்தோட் டம்பொற்
குழையட ரம்பாற் புண்பட்
டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக் கிடையேசென்
றணைதரு பண்டாட் டங்கற்
ஹருகிய கொண்டாட் டம்பொற்
றழிதரு திண்டாட் டஞ்சற் குழியாயே
பவமற நெஞ்சாற் சிந்தித்
திலகுக டம்பார்த் தண்டைப்
பதபுக ளம்போற் றுங்கொற் றமுநாளும்
பதறிய அங்காப் பும்பத்
தியுமறி வும்போற் சங்கைப்
படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற் றருளாயோ
தவநெறி குன்றப் பண்பிற்
ஹறவின ருந்தோற் றஞ்சத்
தனிமல ரஞ்சார்ப் புங்கத் தமராடித்
தமிழினிதென்காற் கன்றிற்
றிரிதரு கஞ்சாக் கன்றைத்
தழலெழ வென்றார்க் கன்றற் புதமாகச்
சிவவடி வங்காட் டஞ்சற்
குருபர தென்பாற் சங்கத்
சிரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக் கரைமோதும்
தினகர திண்டோர்ச் சண்டப்
பரியிட ஹங்கோட்டிஞ்சித்
திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே. (கஉ)

அவனி பெறும தோட்டு அம்பொற்குழை - பூமியை விலைமதிக்
கும்படியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை. † மலர் அஞ்ச ஆர் புங்
கத்து-ஐந்துவகைப் புஷ்ப பாணத்தால். ‡ தென்கால்கள் நின்-இளந்தென்
றற் காற்றில்; கஞ்சாக்கன் று-மன்மதன். § இஞ்சி - திருமதிள்.

30. தொடரிய மன்போற் றுங்கப்

படையவ னைந்தோட் டுந்* துட்

டரையின ருந்தோட் கொங்கைக்

கடுமாயத்

துகில்விழ வுஞ்சேர்த் தங்கத்

துளைவி ர குஞ்சுழ்த் தண்டித்

துயர்வினை யுஞ்சுட் டின்பத்

தொடுபாயற்

கிடைகொடு சென்றீட் டும்பொற்

†பணியரை மென்றேற் றங்கற்

றனைபென இன்†ரோட் டென்ஹற்

கடுமாதர்க்

கினிமையி லொன்றாய்ச் சென்றுட்

படுமன முன்றாட் கன்புற்

றியலிசை கொண்டேத் தென்றுட்

டருவாயே

நெடிதூத வங்கூர்க் குஞ்சற்

புருடரும் நைந்தேக் கம்பெற்

றயர்வுற நின்றூர்த் தங்கட்

கணையேவும்

நிகரில்ம தந்தேர்க் குன்றற்

றெரியில்வி ழுந்தேர்ப் பொன்றச்

சிறிதுநி னைந்தாட் டங்கற்

றிமொர்முன்

திடமுது மன்பாற் சிந்தைக்

|| கறிவிட முஞ்சேர்த் தும்பர்க்

கிடர்களை யும்போர்ச் செங்கைத்

திறல்வேலா

தினவரி வண்டார்த் தின்புற்

றிகைகொடு வந்தேத் திஞ்சித்

திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப்

பெருமானே, (கந)

தந்தனா தந்தனத் தந்தனா தந்தனத்

தந்தனா தந்தனத் தனதான.

31. சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்

சந்தமோ கின்பழுத்

தெனவானில்

தங்குகார் பைங்குழற் கொங்கைநீன் தண்பொருப்

பென்றுதாழ் வொன்றறுத்

தூலகோரைத்

ஊட்டரை-ஊட்டர்க்கு, †பணியர்க்கு, இத உருபு மயக்கம் †ஊட்டென்று, ஒடென்று. †அற்கிடும்-அல்கிடும், அன் புசருங்கிடும் || அறிவிடம்-தெளிவு-

திருப்புகழ்.

துங்கவேள் செங்கைபொற் கொண்டல்நீ என் னுசொற்
கொண்டு *தாய் நின்றுரைத் துழலாதே
துன்பநோய் சிந்தநற் கந்தவே ளென் னுனைத்
தொண்டினு ஠லொன்றுரைக் கருள்வாயே
வெங்கண் டீவ்யா ளங்கொதித் தெங்கும் டீவே மென்றெடுத்
துண்டுமே லண்டருக் கமுதாக
விண்டநா தன்திருக் கொண்டல்பா கன்செருக்
குண்டுபே ரம்பலத் தினிலாடி
||செங்கண்மால் பங்கயக் கண்பெறு தந்தரத்
தின்கணை டுந்திறற் கதிராழித்
திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (௧௪)

32 பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்
பந்தபா சந்தனிற் றமொறி
பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
பண்பிலா டம்பரப் பொதுமாதர்
தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்
சங்கைமால் கொண்டினைத் தயராதே
தண்டைசூழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்
தந்துரீ அன்புவைத் தருள்வாயே
அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பரதா பங்கெடுத்
தண்டவே தண்டமுட் படவேதான்
அஞ்சவே திண்டிறற் றுகொண்டலா கண்டலற்
கண்டலோ கங்கொடுத் தருள்வோனே. (௧௫)

* தாய்-தாவி. † ஒன்று-பொருந்திய ‡ வியாளம்-பாம்பு. இங்கே
அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக்குறித்தது. டீவேம் - லேகச்செய்யு
மென்று || செங்கண்மால் கண்பெறுதா நாமும் தம்பிரான் எனமுடிக்க.
ஶு கொண்டல் ஆகண்டலற்கு-மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனுக்கு.

திங்களார் கொன்றைமத் தந்துளாய் துன்றுபொற்
செஞ்சடா பஞ்சரத் துறுதோகை
சின்தையேய் தென்றிசைத் தென்றல்வி சும்பொழிற்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமாளே. (கரு)

தந்தா னந்தா தந்தா னந்தா
தந்தா னந்தத் தனதான.

33. தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்
† தண்டார் மஞ்சக் குழல்மாறார்
தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே
சம்பா வஞ்சொற் றடிநாயேன்
மண் † டோ யந்தி மென்கால் விண்டோய்
வண்கா யம்பொய்க் குழல்வேறாய்
வண்கா னம்போ யண்டா முன்பே
வந்தே நின்பொற் கழல்தாராய்
கொண்டா டும்பேர் கொண்டா டுஞ்சூர்
கொன்றாய் வென்றிக் குமரேசா
கொங்கார் வண்டார் பண்பா டுஞ்சீர்
குன்ற மன்றற் கிரியோனே
‡ கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்
கண்டா || கந்தப் புயவேளே
¶ கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா
கந்தா செந்திற் பெருமாளே

சடாபஞ்சரத்துறுதோகை-சடையாகிய கூட்டிலிருக்கும் வங்கை †தண்டார்மஞ்சக்குழல்-குளிர்த் தாலையணிந்த மேகம்போன்ற குழல்.

†தோயம்-நீர் ‡ கண்டாகும்பால்-கற்கண்டுபோலும் இனிமையுள்ள பால், அதாவது உமாதேவியார் பொற்கிண்ணத்துக் கறந்து ஊட்டிய திருமுலைப்பால். || கந்தப் புயம்-காசனை தங்கிய புயம்.

¶ கந்து ஆம் மைந்து ஆர் ஆம் தோள் மைந்தா-கம்பத்துக்குச் சமானமாகி வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய பராக்கிரமனே.

34. வெங்கா ளம்பா ணஞ்சேல் கண்பால்
மென்பா கஞ்சொற் குயில்*மாலே
மென்கே சந்தா னென்றே கொண்டார்
மென்றோ னொன்றப் பொருள்தேடி.
வங்கா ளஞ் ஠ சோ னஞ்சி னம்போய்
வன்பே துண்பப் படலாமோ
‡ மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா ளந்தா
வந்தே இந்தப் பொழுதாள்வாய்
கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார்
குன்றாள் கொங்கைக் கினியோனே
குன்றா டெஞ்சும் ி அம்பே முஞ்சு
ரும்போய் மங்கப் பொருகோபா
கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பா ரன்பார்
கன்றே உம்பர்க் கொருநாதா
|| கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்
கந்தா செந்திற் பெருமானே, (கள)

தனதான தந்த தனதான தந்த
தனதான தந்த தனதான.

35. விதிபோலு || முந்த விழியாலு மிந்து
துதலாலு || மொன்றி இளைஞர்தம்
விரிவான சிந்தை உருவாகி நொந்து
விறல்வேறு சிந்தை வினையாலே
இதமாகி இன்ப மதுபோத உண்டுள்
இனிதாளு மென்று மொழிமாதர்
இருளாய துன்ப மருள்மாய பந்தம்
எனையிர்வ தென்றும் ஒழியாதோ
மதிசூடி அண்டர் பதிவாழ டண்டி
வருமால முண்டு விடைபெறு

; மாலே - இரள். † சோனம் - சோனகம். ‡ மைந்து - வலிமை.

|| அம்பேமும் குரும்-ஏழுகடலும் குாரும். || கம்பூ ணர் சிந்து-சங்குகள் தவறும் சமுத்திரம். || உந்தவிழி-உந்து † அ + விழி; அந்த எப்பதின் குறுக்கம். || 'ஒன்றி...உருவமும் நொந்து...மொழிமாதர்' எனக் கூட்டுக.

மறவாத சிந்தை அடியார்கள் பங்கில்
 வருதேவ சம்பு தருபாலா
 அதிமாய மொன்றி வருசூரர் பொன்றி
 அயில்வேல்கொ டன்று பொருமவீரா
 அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
 அலைவாயு கந்த பெருமானே, (கஅ)

36. விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த
 மிகவானி லிந்து வெயில்காய
 மிதவாடை வந்து தழல்போல வென்ற
 வினைமாதர் தந்தம் வசைகூறக்
 குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
 கொடிதான துன்ப மயல்தீரக்
 குளிர்மலை யின்க ணணிமலை தந்து
 குறைதீர வந்து குறுகாயோ
 மறிமானு கந்த இறையோன்ம கிழந்து
 வழிபாடு தந்த மதியாளா
 * மலைமாயு சிந்த அலைவேலை அஞ்ச
 வடிவே லெறிந்த அதிதீரா
 அறிவால றிந்து னிருதாளி றைஞ்சம்
 அடியாரி டைஞ்சல் கனையோனே
 அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
 அலைவாயு கந்த பெருமானே, (கக)

தந்ததன தான தனதத் தான
 தந்ததன தான தனதத் தான
 தந்ததன தான தனதத் தான தனதான.

37. சந்தனச வாது நிறைகற் பூர
 குங்குமப டை விரைகத் தூரி
 தண்புழுக ளாவு களபச் சீத வெருவாசக்

* மலை மாயுசிந்த - கிரொஞ்சகிரியும் (சூரஞ்சிய, மாமாமுத்) சிந்த.

சண்பக * க லார வஞ்ஞத் தாம
வம்புதுகி லார வயிரக் கோவை
தங்கியக றே தரவித் தார பரிதான

மந்தரம தான தனமிக் காசை
கொண்டுபொருள் தேடு மதிநிட் றே
வஞ்சகவி சார இதயப் பூவை அணையார்கள்

† வந்தியிடு மாய விரகப் பார்வை
அம்பிலுளம் வாடு மறிவற் றேனை
வந்தடிமை யாள இனிஎப் போது நினைவாயே

இந்தரபுரி காவல் முதன்மைக் கார
சம்பர்மமயூர தூகக் கார
என்றுமக லாத இளமைக் கார குறமாதின்

இன்பஅனு போக சரசக் கார
வந்தஅச ரேசர் கலகக் கார
எங்களுமை சேயெ னருமைக் கார மிகுபாவின்

செந்தமிழ்சொல் நாலு கவிதைக் கார
குன்றெறியும் வேலின் வலிமைக் கார
செஞ்சொலடி யார்கள் எளிமைக் கார எழில்மேவும்

‡ திங்கள்முடி நாதர் சமயக் கார
மந்தரஉப தேச மகிமைக் கார
செந்தில்நகர்வாழும் அருமைத்தேவர் பெருமானே (121)

தந்தன தான தானத் தான
தந்தன தான தானத் தான
தந்தன தான தானத் தான தனதான.

38. முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு றீடு பாடிப் பாடி
§ முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி. உழலாதே

* கலாரம்-கல்லாரம், செங்குவளை. † வந்தியிடும்-வருத்தத்தை உண்
பெண்ணும். ‡ திங்கள் முடிநாதர் சமயம்-சைவசமயம் § முஞ்சர்-சாவார்,

முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே
திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்சணகு சேகு தாளத் தோடு நடமாடும்
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத்தோகை
துங்கஅனு கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே
அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே
அஞ்சலிசெய்:வேர்கள் நேயக் கார
குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான
*சின்துரயின் மேவு போகக் கார
விந்தைகுற மாது வேலைக் கார
செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான
செஞ்சமரை மாபு மாயக் கார
துங்கரண ரூர ரூறைக் கார
செந்தில்கர் வாழு மான்மைக் கார பெருமானே.(௨௧)

தந்தத் தனனத் தந்தத் தனனத்
தந்தத் தனனத் தனதான.

39. † அம்பொத் தவிழித் தந்தக் கலகத்
தஞ்சிக் கமலக் கணையாலே
அன்றிற் குமனற் றென்றற் குமினைத்
தந்திப் பொழுதிற் பிறையாலே

*சின்துரயின் - தெய்வானை. † சமரைமாயும் - யுத்தத்தில் (பகைவரை) மாய்க்கும். ‡ அம்பு ஒத்த விழித் தந்தக் கலகத்து-அம்பு போன்ற சுண்ணாலும், தந்தம்போன்ற (தனங்களாலும்) விளைந்த கலகத்தினுக்கு.

எம்பொற் கொடி*மற் றுன்பக் கலனற்
 றின்பக் கலவித் துயரானை
 என்பெற் றுலகிற் பெண்பெற் றவருக்
 கின்பப் புலியுற் றிடலாமோ
 கொம்புக் கரிபட் டஞ்சப் பதமக்
 கொங்கைக் குருவிக்கி னிரியோனே
 கொன்றைச் சடையர்க் கொன்றைத் தெரியக்
 கொஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே
 செம்பொற் சிகரப் பைம்பொற் கிரியைச்
 சிந்தக் கறுவிப் பொருமவேலா
 செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் றதிருச்
 செந்திற் குமரப் பெருமானே, (௨௨)

40. தொங்கைப் பணையிற் செம்பொற் செறிவிற்
 கொண்டற் குழலிற் கொடிதான
 கொன்றைக் கணையொப் பந்தக் கயலிற்
 கொஞ்சக் கிரியுற் றுறவான
 †சங்கத் தொனியிற் சென்றிற் கடையிற்
 சந்திப் பவரைச் சருவாதே
 சந்தப் படியுந்நென் றற் றலையிற்
 சந்தப் பதம்வைத் தருள்வாயே
 அங்கப் படைவிட் டன்றைப் படுகைக்
 ||கந்திக் கடலிற் கடிதோட
 ||அந்தப் பொழிலிற் ||சந்துத் தலையுற்
 மஞ்சப் பொருதுற் றொழியாத
 செங்கைக் கதிருற் றென்றக் கடலிற்
 **சென்றுற் றவர்தற் பொருளானாய்
 சிந்தைக் கனிலைத் தந்தப் பொழிலிற்
 செந்திற் குமரப் பெருமானே, (௨௩.)

*மன் னுன்ப கலன் அற்று-தரித்திருக்கின்ற னுன்பத்தைச் செய்யும்
 ஆபரணங்களை அறவிடுத்து. †குறவி-குறத்தி, வள்ளிநாயகி.

‡சங்கம்-சங்குபோன்ற கண்டம். §என்றற்றலை-என்றன் தலை. ||அந்
 திக்டடல்-செந்திலுக்கும் மகேந்தரபுரிக்கும் இடைச்சந்தியாகவுள்ளகடல்.
 ||அந்தப்பொழில்-அந்தப்பூமியாகியமகேந்திரத்தில்தலை. ||சந்துத் தலையுற்று-
 னுதாக்கிசென்று. **சென்றுற்றவர்-போய்வந்தவராகிய வீரவாகுதேவர்,

தானதா னந்தனந் தானதா னந்தனந்
தானதா னந்தனந் தனதான.

41. காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
காலினார் தந்தூடன் கொடுபோக
காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்செந்
கானமே பின்தொடர்ந் தலறுமுன்
சூலம்வாள் கண்டுசெஞ் செவல்கோ தண்டமுஞ்
சூடுதோ ஞந்தடந் திருமார்பும்
தூயதாள் தண்டையுந் காணஆர் வஞ்செயுந்
தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்
ஆலகா லம்பான் பாலதா கஞ்சிடுந்
தேவர்வா முன்றுகந் தமுதீபும்
ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமீ கண் டியின்
ரூதிமா யன்றனன் மருகோனே
சாஸிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே
தாவுசூ ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
தாஸைவே லுந்திடும் பெருமாளே. (உச)

தந்தல தந்தல தந்தல தந்தல
தந்தல தந்ததான.

42. சங்கைதா னென்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே
சஞ்சலா ரம்பமாயன்
சந்தொடே குங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா
சம்பரமா னந்தமாயன்
மங்கைமார் கொங்கைசேர் அங்கமோ கங்களால்
வம்பிலே துன்புறமே
வண்குகா கின் சொரு பம்பரகா சங்கொடே
வந்துநீ அன்பிலாள்வாய்

: ஆர்தந்த-கட்டி, ட துயின்றதி - துயின்ற ஆதி; அ-தொக்கது,

கங்கைஞ் டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையுரா
கம்பியா திந்தரலோ கங்கள் * கா வென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா
செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுஞர் பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பிரதாபா
செங்கண்மால்† பங்கஜா னன்தொழா னந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௫)

தந்த தந்தன தாலு தாலு
தந்த தந்தன தாலு தாலு
தந்த தந்தன தாலு தாலு தனதாலு.

43. அங்கைமென்குழ லாய்வார் போலே
சந்தி நின்றய லோடே போவார்
அன்பு கொண்டிட நீரோ போரீர் அறிரீரோ
அன்று வந்தொரு நாள்நீர் போனீர்
மின்பு கண்டறி யோநா மீதே
அன்று மின்றுமொர் போதோ போகா தயில்வாரா
எங்க ளந்தரம் வேறு ரோர்வார்
பண்டு தந்தது போதா தோமேல்
இன்று தந்துற வோதா னீதே நிதுபோதா
திங்கு நின்றதென் வீடே வாரீர்
என்றி ணங்கிகள் மாயா லீலா
இன்ப சிங்கியில் வீணே வீழா தருள்வாயே
மங்கு லின்புறு வானாய் வானூ
டன்றும்பிய காலாய் நீள்கால்
மண்டு தும்புகை நீறு வீறு எரிநியாய்
வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்ஞள்
அம்ப ரம்புணை பாராய் பாரேழ்
மண்ட லம்புகழ் நீராய் நானாய் மலரோனாய்
கா என்று அ ஆகண்டலேசன் எனப்பிரித்துப்பொருள்கொய்க,
† பங்கஜாணன் என்பது பங்கஜானன் எனக்குறுகி விகாரமாயிற்று.

திருச்செந்தூர்.

சக

உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்

அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்

ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன்

மருகோனே

ஒண்ட டம்பொழில் நீரே கோரே

செந்தி லம்பதி வாழ்வே வாழ்வேவர்

உண்ட நெஞ்சறி தேனே வானோர்

பெருமானே, (உசு)

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத் தனதான.

44. அந்தகன் வருந்தினம் *பிறகிடச்

சந்தத முவந்துகண் டரிவையர்க்

கன்புரு குச்சங்கதந் தவிரமுக்

குணமாள

† அந்திப கலென்றிரண் டையுமொழித்

திந்திரி யசஞ்சலங் கலாயறுத்

தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடிச்

செந்திலை உணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்

ஓகந்தனை அறிந்தறிந் தறிவினிற்

சென்றுசெ ருஞ்சுந்தந் தெளிதரத்

தணியாத

சுந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்

தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்

சுந்தைவ ரவென்றுநின் தெரிசனைப்

படுவேனோ

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்

கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்

குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக்

சுருமாளக்

குன்றிடி யவம்பொனின் திருவரைக்

கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினெனக்

குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற்

ப்ரபைவீசத்

*பிறகிட - நெருங்கிக்கொண்டு வருகிற. †சங்கதம்-நடப்பு. ‡ அந்திபகல் - தேவலசகலம். § கந்தனை-கந்தனாகிய நின்னை; இது இடவழுவமைதி.

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தனந்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுந் சரவணப் பெருமானே. (உஎ)

தன்னதன தான தானன தன்னதன தான தானன
 தன்னதன தான தானன தந்தத் தந்தத் தனதான.

45. அருணமணி மேவு பூஜிதக்மருகமதப பர லேபன
 †அபினவலி சால பூரண அம்பொற் கும்பத் தனமோதி
 அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி ஷேக மீதென
 அறவுமுற வாடி நீடிய அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி
 ‡இருணிறைய மோதி மாலிகை சருவியுற வான வேளையேல்
 இழைகலைய மாத ரார்வழி இன்புற் றன்புற் றழியாரீன்
 இரவுபகல் மோக மேகொடு படியில்மடி யாமல் யானுமுன்
 இணையடிகள் பாடி வாழன் நெஞ்சிற்செஞ்சொற் றருவாயே
 தருணமணி யாட ராவணி சூழலசடி லாதி யோதிய
 சதூர்மறையி னாகி யாகிய சங்கத் தங்கக் குழையாளர்
 தருமுருக மேக சாயலர் சூதமரமக ராழி சூழ்புவி
 தனைமுழுதும் வாரி யேயமு தண்டி ட்டண்டர்ந் கருள்கூரும்
 செருமுதலி மேவு மாவலி அதிமதக போல மாமலை
 தெளிவினுடன் மூல மேயென முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்
 திருமுருக சூரன் மார்பொடு சிலையுருவ வேலை யேனிய
 செயசரவ னுமனோகர செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (உ௭)

*மிகுமதம் - கத்தூரி. பரம்-சந்தனம். † அபினவம் - அபிசயம்.
 ‡இருள் நிறை அம் ஒதி-சுருமை நிறைந்த அழகிய கூந்தல். சூதமரம் - ஒலி.

தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன தனதான.

46. அனிச்சங் * கார்முசும் வீசிட மாசறு
துகட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
அனத்தின் தூவிசு லாவிய *சேறடி மடமானார்
- அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர
கதப்பைப் பூணணி வார்முலை மேல்முசும்
அழுத்தும் பாவியை ஆவிதி டேறிட நெறிபாரா
- வினைச்சண் டாளனை விணனை நீனிதி
தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை
† விடக்கன் பாய்துகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே
- விகற்பங் கூறிடு மோக விகாரனை
அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ
- முனைச்சங் கோலிடு நீலம கோததி
அடைத்தஞ் சாததி ராவண னீள்பல
முடிக்கன் ரோர்கனை ஏவுமி ராகவன் மருகோனே
- முனைக்குஞ் சேதநி லாவொட ராவிரி
திரைக்கங் காததி டீ தாததி || கூவிள
முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளாள்வரு முருகோனே
- தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
திகைத்தந் தோவென வே கணி யாகிய
திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா
- திறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
நிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேசுரர் பெருமானே, (உசு)

கார்முசும் - மஞ்சுகொட்டும் வில். * சேறடி-சிற்படி. † இடேறிட - ஈடேறிட. ‡ விடக்கு - மாமிசம். டீ தாததி-ஆத்தி. || கூவிளம் - வில்வம்,

தனதனன தந்த தந்த தனதனன தந்த தந்த
தனதனன தந்த தந்த தனதான.

47. அனைவரும் ருண்ட ருண்டு கடிதெனவெ குண்டி யம்ப
அமர அடி பின்தொடர்ந்து பிணநாறும்
அழுகுபிணி கொண்டு விண்டு புழுவுடனெ லும்ப லம்பும்
அவலவுட லஞ்ச மந்து தடுமாறி
மனைதொறுமி தம்ப கர்ந்து வரவாவி ருந்த ருந்தி
மனவழிதி ரிந்து மங்கும் வசைதீர
மறைச தூர்வி தந்தெ ரிந்து வகைகிறுச தங்கை கொஞ்ச
மலரடிவ ணங்க என்று பெறுவேனோ
தினைமிசை *சு கங்க டிந்த புனமயிலி ளங்கு ரும்பை
திகழிருத னம்பு ணர்ந்த திருமார்பா
செகமுழுது முன்பு னும்பி முகவனெடு தந்தை முன்பு
திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் மயில்வீரா
இனியகனி மந்தி சிந்து மலைகிழவ செந்தில் வந்த
இறைவருக கந்த என்று இளையோனே
எழுசடலு மென்சி லம்பும் நிகிரரும் அஞ்ச அஞ்சம்
இமயவரை அஞ்ச லென்ற பெருமானே (ந. 11)

தனனதன தந்த தந்தன தனனதன தந்த தந்தன
தனனதன தந்த தந்தன தனதான.

48. இருகுழையெ றிந்தகெண்டைகள் ஒருகுமிழ டர்ந்து வந்திட
இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட அணைமீதே
இருளளக பந்தி வஞ்சியி லிருகலையு டன்கு லைந்திட
இதழமுத ருந்து சிங்கியின் மனமாய
முருகொடுக லந்த சந்தன † அளறுபடு குங்கு மங்கமர்
முலைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு முருகாச
முழுமதிபு ரிந்த சிந்துர அரிவையரு டன்க லந்திடு
‡முகடியுந லம்பி றந்திட அருள்வாயே

* சுகம்சுடிந்த-இளிகளையோட்டிய † அளறு-சேறு. ‡முகடி-மூதேவி.
முகடியும்-முகடிக்கும்; நான்காம் வேற்றுமை உருபு தொக்கது.

எரிவிடநி மிர்ந்த குஞ்சியி னிலவொடுமெ முந்த கங்கையு
மிதழியொட:ணிந்த சங்கரர் கனிகூரும்

இமவரைத ருங்க ருங்குயில் மரகதநி றந்த ருங்கினி
எனதுயிரெ னுந்த்ரி யம்பகி பெருவாழ்வே

அடைவடம லம்பு கிண்கணி பரிபுரநெ ருங்கு தண்டைகள்
அணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே

அகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம்வருகுமர முன்றி லின்புறம்
அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமாளே, (நக)

தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன தந்ததான

49. இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவும்
இறுகிய துகிலை நெகிழ்த்துக் காட்டவும்
இருகடை விழியு முறுக்கிப் பார்க்கவும் மைந்தரோடே
இலைபிள வதனை மடித்துக் கேட்கவும்
மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவும்
இடையிடை சிறிது நகைத்துக் காட்டவும் எங்கள்விடே
வருகென வொருசொ லுரைத்துப் பூட்டவும்
விரிமல ரமளி அனைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொரு ளளவி லுருக்கித் தேற்றவும் நின்தையாலே
வனைமனை *புகுதி லடித்துப் போக்கவும்
ஒருதலை மருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்
வசைவிட நினது பதத்தைப் போற்றுவ தெந்தநாளோ
குருமணி வயிர மிழித்துக் கோட்டிய
கழைவட உருவு வெளுத்துத் தோற்றிய
†குளிறிசை அருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீ ‡நூர்
குழிபடுந் கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடர்மண லிறுகு || துருத்திக் காப்பொதி
குளிரிழி லருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா

*புகுதில்-புகுந்தால். † குளிறு - சப்திக்கின்ற. ‡ ஊர்-செல்லுகின்ற.
கலுழி - கான்யாறு. || துருத்தி கா - திட்டினிடத்துள்ள சோலை.

முருகவிழ் துணர்க ளருத்துக் காய்த்தினை
வினை நடு *இதணி லிருப்பைக் காட்டிய
முகம்முலை இனைய குறத்திக் காட்படு செந்தில்வாழ்வே
முனையிள மதியை எடுத்துச் சாத்திய
சடைமுடி இறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பவர் தம்பிரானே(௩௨)

தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன தந்ததான .

50. உததியறல் மொண்டு ஞமுகரு
முகிலெனஇ ருண்ட நீலிக
ஒளிகுகழு மன்ற லோதிரரை பஞ்சபோலாய்
உதிரமெழு துங்க வேலவிழி
மிடைகடையொ துங்கு பீளைகளு
முடைதயிர்பி திரந்த தோவிதென வெம்புலாலாய்
மதகரட தந்தி வாயினிடை
செருகுபிறை தந்த ஞதுகனின்
வடிவுதரு கும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோலாய்
†வனமழியு மங்கை மாதர்களி
னிலைதனையு ணர்ந்து தாளிலுறு
வழியடிமை அன்பு கூருமது சிந்தியேனே
இதழ்பொதி அ விழந்த தாமரையின்
மணவறைபு குந்த நான்முகனும்
எறிதிரைய லம்பு பாலுததி நஞ்சராமேல்
இருவிழிது யின்ற நாரணனும்
உமைமருவு சந்தர சேகரனும்
இமையவர்வ ணங்கு வாசவனும் நின்ற தாமும்
முதல்வசக மைந்த பீடிகையில்
அகிலசக அண்ட நாயகிதன்
முகிழ்பூலைச ரந்த பால்முதம் உண்டவேனே

இதண்-பரண், † வனம்-அழகு

முனைமுருகு சங்கு விசி அலை

முடுகி *மைத வழந்த வாபெருகி

முதலிவரு செந்தில் வாழ்வு தரு தம்பிரானே. (௩௩)

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன தனதான.

51. கட்டழகு விட்டுத் தளர்ந்தந் கிருந்துமுன

மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண் டதின்கிலர்கள்

கட்டணமெ டெத்துச் சுமந்தும் பெரும்பறைகள் மூறையோடே

வெட்டிவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென

மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி

விட்டுவருமித்தைத்தவிர்ந்துன் பதங்களுறஉணர்வேனோ

பட்டுருவி ரெட்டைக் கீரெளஞ்சம் பிளந்துகடல்

முற்றமலை வற்றிக் குழம்புந் குழம்பருளை

பட்டஅயில் தொட்டுத்திடங்கொண்டெ திர்த்தவுணர்முடிசாயத்

தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுது

நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டெழிந்துமணி

சற்சமைய வித்தைப் பலன்கண் டெசெந்திலுறை பெருமானே (௩௪)

தந்ததன தந்த தந்த தந்ததன தந்த தந்த

தந்ததன தந்த தந்த தனதான.

52. கண்டுமொழி + கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு

கண்கள் குழல் கொண்ட லென்று

பலகாலும்

கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரிந்து

கங்குல்பக லென்று நின்னு

விதியாலே

பண்டைவினை கொண்டு முன்று வெந்துவிழி கின்றல் கண்டு

பங்கயப தங்கள் தந்து

புகழோதும்

*மை தவழந்தவா-மேகம் தவழந்ததுபோல, + கொம்பு-யானைக்கொம்பு,

பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
பண்புபெற அஞ்ச லஞ்சல் எனவாராய்

வண்படு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி விஞ்ந
வம்பினைய டைந்து ஈசந்தின் மிகமூழ்கி

†வஞ்சியைமு னிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
வந்தழகு டன்க லந்த மணிமாற்பா

திண்டிறல்பு ணைந்த ஆண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ் டீ சமர் புணைந்து துங்க மயில்மீதே

சென்றசுர ரஞ்ச வென்று ருன்றிடைம னாம்பு னார்ந்து
செந்திலநகர் வந்த மர்ந்த பெருமானோ. (நடரு)

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

53. களப மொழுகிய புளகித முலையினர்
கடுவு மமிர்தமும் விரவிய விழியினர்
கடுவு சரிபுழு கொழுகிய குழலினர் எவரோடும்

கலக மிகைய லெறிகுழை விரகியர்
பொருளி லிளைஞரை வழிகொடு மொழிகொடு
தளர விடுபவர் தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிலதி லளவன வொழுகியர்
நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்
பெருகு பொருள்பெறி லமனியி லிதமொடு குழைவோடே

பிணமு மணைபவர் டீவெறிதரு புனலுணும்
அவச வனிதையர் முடுகொடு மணைபவர்
||பெருமை உடையவர் உறவினை விடஅருள் புரிவாயே

சந்து-சந்தனம் †வஞ்சியை முனிந்த - சொடிபோலும் இடையை
வருத்துவன்ற ‡சமர்புணைந்து - போர்க்கோலங்கொண்டு, டீ வெறிதரு
புனல் - குழுவகை. || பெருமை - இவண் சிறுமைப் பொருள் தரும்.

*அனையி லுறைபுலி பெறு †மக வயிறரு
பசுவி னிரைமுலை அமுதுணை ‡ நிரைமகள்
§ வசவ னெடுபுலி முலையுணை மலையுடன் உருகாரீள்

அடவி தனிலுள || உலவைகள் தளிர்விட
மருள மதமொடு களிறுகள் பிடிபுடன்
அகல வெளியுயர் பறவைகள் நிலம்வர விரல்சேசுரேழ்

துளைகள் விடுதலை விரன்முறை தடவிய
இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
சுருதி உடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே

துணைவ குணதர சரவண பவநம
முருக குருபர வளரறு முகருக
துறையி லையெறி திருநகருறைதரு பெருமானே (நட்ச)

தனந்த தந்த தந்தனந் தனந்த தந்த தந்தனந்
தனந்த தந்த தந்த தந்த தனதான.

54. கனங்கள் கொண்ட குந்தளங் களுங்கு லைந்த லைந்துவிஞ்
சுகண்க ளாஞ்சி வந்த யர்ந்து களிகூரக்
கரங்க ளாங்கு விற்துநெஞ் சுகங்க ளாங்க சிந்திடுங்
கறங்கு பெண்க ளாம்பி றந்து விலைகூறிப்
பொனின்கு டங்க ளாஞ்சமென் தனங்க ளாம்பு யங்களுந்
பொருந்தி அன்பு நண்பு பண்பு முடனாகப்
புணர்ந்து டன்பு லாந்துபின் கலந்த கங்கு னைந்தவம்
புரிந்து சந்த தந்தி ரிந்து படுவேனோ
அனங்க நொந்து நைந்துவெந் துகுந்து சிந்த அன்றுகண்
திறந்தி ருண்ட கண்டர் தந்த அயில்வேலா
அடர்ந்த டர்ந்தெ திரந்துவந் தவஞ்ச ரஞ்ச வெஞ்சமம்
புரிந்த அன்ப ரின்ப நண்ப உரவோனே

*அனையி - மலைக்குகை. † மகவயிறரு - மகவு + அயில்தரு; அயில்த
ரல்-குடித்தல். ‡ நிரைமகள்-பசுவின் பெண்கன்று. § வசவன்-ஆண்கன்று,
|| உலவைகள்-மரங்கள்-நீ ஏழ்துளைகள் விடுதலை - புல்லாங்குழல்.

சினங்கள் கொண்டு வங்கைமன் சிரங்கள் சிந்த வெஞ்சரந்
தெரிந்த வன்ப ரிந்த இன்ப மருகோனே
சிவந்த செஞ்ச தங்கையுஞ் சிலம்பு தண்டை யும்புனைந்
துசெந்தில் வந்த கந்த எங்கள் பெருமானே. (ந.௭)

தந்தனை தந்தனை தந்தனை தந்தனை
தந்தனை தந்தனை தந்தனை.

55. கொங்கைகளுக்கு லுங்குவளை செங்கையில்லி ளங்கஇருள்
கொண்டலைய டைந்தகுழல் வாய்நொடிக்
கொஞ்சிய * வ னங்குயில்கள் † பஞ்சநல்ல னங்கிளிகள்
கொஞ்சியதெ லுங்குரல்கள் ‡ செந்துபாயும்
வெங்கயல்மி ரண்டவிழி ஆம்புலிய டைந்ததுதல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டுமேலாய்
வெம்பிணிபு முன்ற டீபவ சிந்தனைநி னைந்துனது
மின்சாண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்
சங்கமுர சந்திமிலை துந்திமித தும்பாவளை
தந்தனை தனந்தவென வந்துருரர்
சங்கைகெட மண்டுதிகை எங்கனும் டிந்திடவொர்
தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா
சங்கரனு கந்தபரி வின்குருவெ லுஞ்ஞநதி
தங்களின்ம கிழந்துருகு மெங்கன்கோவே
சந்திரமு கஞ்செயல்கொள் கந்தர||கு றம்பெனெடு
சம்புகழ் செந்தில்மகிழ் தம்பிரானே. (ந. ௮)

தந்தனை தானான தானான

தந்தனை தானான தானான

தந்தனை தானான தானான தனதான.

56. கொம்பனை யார்காது மோதிரு
சண்களி லாமோத சீதள
குங்கும பாடர பூஷண

நகமேவு

*வனங்குயில்-அழகிய குயில்கள். †பஞ்ச நல்வனம் சிவிகள் நல்ல
பஞ்சவரணக் கிளிகள். ‡செந்துபாயும் - நெளிந்துபாயும். டீபவசிந்தனை -
பிறவிக்கடலில் அலைபவனை. || குறம்பெண் - குறம்பெண், விகாரம்.

திருச்செந்தூர்.

கொங்கையில் * நீராவி மேல்வளர் .

செங்கழு நீர்மலை சூடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில்

மருளாதே

உம்பர்கள் சாமீத மோநம

எம்பெரு மாணேந மோநம

ஒண்டொடி மேரகாந மோநம

எனநாளும்

உன்புகழேபாடி நானினி

அன்புட னாசார பூஜைசெய்

துய்ந்திட வீணுள்ப டாதருள்

புரிவாயே

பம்பர மேபோல ஆடிய

சங்கரி வேதாள நாயகி

பங்கய சீபாத நூபுரி

கரகூலி

† பங்கமி லாநீலி மோடிப

யங்கரி மாகாளி யோகினி

பண்டிசு ராபான சூரென

டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ

னும்படி வீரூன வேல்தா

என்றுமு ளானேம னோகர

வயலூரா

இன்சொல்வி சாகாக்கு பாகர

செந்திலில் வாழ்வாகி யேஆடி

யென்றனை ஈடேற வாழ்வருள்

பெருமானே, (நகூ)

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான தனதான.

7. சத்தமிகு மேழுகட லைத்தேனை

உற்றமது தோடுகளை யைப்போர்கொள்

சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமீறு

நீர் ஆவிநீர்த்தடாகம், † பங்கம் குற்றம்.

தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை
 மிக்கவினே வானகடு வைச்சீயு
 தத்துகளும் வானையடு மைப்பாவு விழிமாதர்
 மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார
 முத்துவட மேவுமெழில் மிக்காவி
 வச்சிரகி ரீடகிகர் டொப்பான தனமீதே
 வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான
 பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக
 வஜ்ரமயில் மீதிவினி எப்போது வருவாயே
 சித்ரவடி வேல்பனிரு கைக்கார
 பத்திபுரி வோர்கன்பனு வற்கார
 திக்கினும் டாவுபுர விக்கார குயிராது
 சித்தஅநு ராககல விக்கார
 துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார
 சிட்டர்பரி பாலலி தக்கார அடியார்கள்
 முத்திபெறவேசொல்வச னக்கார
 தத்தைதிகர் தூயவனி தைக்கார இனிதான
 முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார
 முத்தமிழை ஆயுபவரி ரைக்கார
 பச்சைமுகில் தாவுபுரி ரைக்கார
 முத்துலவு வேலைநகர்;முத்தேவர் பொருமான (சு)

தன்னதன தாந்த தந்தத்
 தன்னதன தாந்த தந்தத்
 தன்னதன தாந்த தந்தத் தனதன.

58. †தகரநறை பூண்ட விந்தைக்
 குழுவியர்கள் தேய்ந்த இன்பத்
 தளருமிடை ஏந்து தங்கத் தனமாறும்
 தமையனதில் வாஞ்சை பொங்கக்
 கலவியொடு சேர்ந்து மந்தர்ச
 சமயசெப நீங்கி இந்தப் படிநாளும்

சேறு உதத்து கோயில்கின்ற புத்தத்தில். †தகரம் - மாபிச்சகாந்து.

புகலரிய தார்த்தரி சங்கத்

*தமிழ்பனுவ லாய்ந்து கொஞ்சிப்

புனியதனில் வாய்ந்து வஞ்சித்

துழல்முடர்

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட்

புகழ்பகர்தல் நீங்கி நின்றபொற்

புளகமலர் பூண்டு வந்தித்

திடுவேனே

தகுடதகு தார்த தந்தத்

திசுடதிசு தீந்த திந்தித்

தகுகணக தாங்க னங்கத்

தன தான

தனன தன தார்த தந்தத்

தெனநடன மார்த துங்கத்

தனிமயிலை ஊர்ந்த சந்தத்

திருமார்பா

தினையசூர் மாண்ட முந்தத்

திறலயிலை வாங்கு செங்கைச்

சுமையவரை ஈன்ற மங்கைக்

கொருபாலா

திசுழ்வயிர மேந்து கொங்கைக்

குறவனிதை கார்த சந்தர்ச்

சுகரமுகி லோங்கு செந்திற்

பெருமானே. (சக)

தந்ததன தந்தனந் தந்ததன தந்தனந்

தந்ததன தந்தனந் தந்ததான,

59. தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையும்

தண்கழல்சி லம்புடன்

கொஞ்சவேலின்

தந்தையினை முன்பரிந் தின்புபுரி கொண்டனந்

† சந்தொடம ணைந்துநின்

றன்புபுபாலக்

கண் னீடுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்கனம்

கஞ்சமலர் செங்கையுஞ்

சிந்துவேலும்

கண்களுமு கண்களுஞ் சந்திர ஓநி றங்களுங்

கண்குளிர என்றன்முன்

சந்தியாவோ

கழ்ப்பனுவுல, † உறகடையு சந்தம நோக்கு மிகாதபடி இயல்பாயின,

புபுரி-கூத்து. † சந்தொடம் - சந்தோஷம். ‡ நிறம் - கார்திற்.

நீசு

திருப்புகழ்.

புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்
 பொங்கிழை வெங்களங் கொண்டபோது
 *பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கணும்வ ளார்ந் துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூரக்
 கொண்டகட னம்பதஞ் செந்திலினு மென் றன்றான்
 கொஞ்சிட னங்கொளுந் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுந்
 கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே (சுட)

தனத்த தத்தத் தனத்தலு
 தனத்த தத்தத் தனத்தலு
 தனத்த தத்தத் தனத்தலு தந்தானதனலு

60. தெருப்பு றத்துத் துவக்கியாய்
 முலைக்கு வட்டைக் குலுக்கியாய்ச்
 சிரித்து ருக்கித் தருக்கியே பண்டைகூலமெனவாழ்
 சிறுக்கி ரட்சைக் கிதக்கியாய்
 மனத்தை வைத்துக் கனத்தபோர்
 தியக்க முற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசியுடனே
 இருப்ப கத்துத் தளத்துமேல்
 விளக்கெ டெதுப் படுத்துமேல்
 இருத்தி வைத்துப் பசப்பியே கொண்டுகாகதனியா
 திதுக்க துக்குக் டிகடப்படா
 மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே
 இளைக்க விட்டுத் துரத்துவார் தங்கள்சேர்வைதவிராய்
 பொருப்பை ஓக்கப் பணைத்ததோர்
 இரட்டி பத்துப் புயத்தினே
 பொறுத்த பத்துச் சிரத்தினே மண்டுகோபமுடனே
 பொரப்பொ ருப்பிற் கதித்தபோர்
 அரக்கர் பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்து முட்டத் துணித்தமால் அன்புகருமருகா
 பொன்கிரியென் அஞ்சிறந்து. டிகடப்படாம் - கடமைப்பாடாம்;

வரப்பை எட்டிக் குதித்துமேல்

இடத்தில் வட்டத் தளத்திலே

மதர்த்தமுத்தைக் குவட்டியே நின்ற ஸேஷினிமவாழ்

வயற்புறத்துப் புவிக்குணீள்

திருத்த ணிக்குட் சிறப்பில்வாழ்

வயத்தநித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவுருகனே. (சுந)

தந்த தனன தனன தனனதன

தந்த தனன தனன தனனதன

தந்த தனன தனன தனனதன தனதான.

61. தொந்தி சரிய மயிரே வெளிநீரினை

தந்த மசைய முதுகே வளையஇதழ்

தொங்க ஒருகை தடிமேல் வரமகளிர்

நகையாடித்

தொண்டு கிழவ னிவன ரெனஇருமல்

கிண்கி னெனமு னுரையே குழறவிழி

துஞ்ச குருடு படவே செவிடுபடு

செவியாகி

வந்த பிணியு மதிலே ஃ மிடையுமொரு

பண்டி தனுமெ யுறவே தனையுமிள

மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுகு

துயர்மேவி

மங்கை அழுது விழவே யமபடர்கள்

நின்று சருவ மலமே ஒழுகவுயிர்

மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்மிசை

வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யகவருக

மைந்த வருக மகனே இனிவருக

என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக

அபிராம

இங்கு வருக அரசே வருகமுலை

உண்க வருக மலர்கு டிடவருக

என்று பரிவி னெடுகோ சலைபுகல

வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள

வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்கிறை

சிக்க அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய

அடுதீரா

குவட்டி - திரட்டி, நீரினை - வரணை, ஃமடையும - ஓடுவருகும்.

திங்களரவு நதிசூடியபரமர்

தந்த குமா அலையே கரைபொருத

செந்தி னகரி லினிதே மருவிவளர் பெருமானே. (சச)

தானன தானன தானன தந்தத்

தானன தானன தானன தந்தத்

தானன தானன தானன தந்தத் தனதான.

62. தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்

பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்

சூழ்பொருள் தேடிட ஓடிவ ருந்திப்

||திதான

துதொடு நான்மணி மாலைப் பந்தக்

கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்

*தோமுறு லோபியர் வாசல்தொ றும்புக் †கலமாருங்

காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்

கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்

காதக கோபவ்ரு தாவனை நின்றைப்

புலையேனைக்

காரண காரிய லோகப் பஞ்சக்

சோகமெ லாமற வாழ்வுற ‡நம்பிற்

காசறு வாரிமெய்த் ஞான தவஞ்சற்

றருளாதோ

§பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்

பாலனை மோ ||தப ராதன பண்டப்

பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற்

றமராடிப்

பாவியி ராவண னுர்தலை சிந்திச்

சீரிய வீடனர் வாழ்வுற மன்றற்

பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக் கினியோனே

சிலமு லாவிய நாராதர் வந்துற்

மீதவன் வாழ்புன மாமென முந்தித்

தேமொழி பாளித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்

*தோம்-குற்றம். †அலமரும்என்பாலது அலமாருள்ளன நீண்டது.
‡நம்பில் - விருப்பத்தினால். நம்பு-விருப்பம் §பால் அனம் மீது மன்
நான்முகன் எனப்பிரிக்க.|| அபராதன-குற்றத்திற்குத் தண்டஞ்செய்தவனே.

சேலொடு வாளைவ ரால்கன்கி ளம்பித்
தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
சேரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமானே. (சுடு)

தான தந்த தான தான தான தந்த தான தான
தான தந்த தான தான தனதான.

63. நாலு மைந்து வாசல்கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனாடே
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான் ஆடி
நாட றிந்தி டாம லேக வளராமுன்
நூல நந்த கோடி. தேடி. மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி வினைதிமை
நோய்க லந்த வாழ்வு முமல் நீக லந்து ளாகு ஞான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே
காலன் வந்து *பால னுவி காய வென்று பாசம் வீச
காலம் வந்த ஓல மோல மெனுமாத்
காம னைந்து பாண மோடு †வேமி னென்று காணு மோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே
ஆல மொன்று வேலை யாகி ஆனை அஞ்சல் தீரு மூல
ஆழி அங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே
ஆர ணங்கள் தானை நாட ‡வார ணங்கை மேவு மாத்
ஆன செந்தில் வாழ்வ தான் பெருமானே. (சுக)

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந் தனதான.

64. நிதிக்குப் டீபிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் ||கந்தனன் றினைவோரை
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
றாற்றித் துன்பநெஞ் சினில்நாளும்

* பாலன் - மார்க்கண்டன். † வேமின் - சாபம்லாப்போ ‡ வாரணம் -
கோழிக்கொடி. டீ பிங்கலன் - குபேரன். ||கந்தன் - மன்மதன்.

புதுச்சொற் சங்கமொன் றுரைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டிடம் பழிமாயும்
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டென்பதம்
புணர்க்கைக் கண்புகந் தருள்வாயே
மதித்துத் திண்புரம் கிரித்துக் கொன்றிடும்
*மறத்திற் றந்தைமன் றிலிரிபு
மழுக்கைக் கொண்டசங் கர்க்குச் சென்றுவண்
டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே
குதித்துக் குன்றிடந் தழைத்துச் செம்பொனுங்
கொழித்துக் கொண்டொந் திளின்வாழ்வே
குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
குவித்துக் கும்பிடும் பெருமாளே. (சுள)

தனதனன தான தான தந்தன
தனதனன தான தான தந்தன
தனதனன தான தான தந்தன தந்ததான.

65. புடர் புவியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
பழுதில்பெரு சீல னூல்க னுந்தொரி சங்கராடல்
பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
திருவனுவ தேவர் வாய்மை என்கிற
பழமொழியை ஒதியேபு னர்ந்துபல் சந்தமாலே
மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
முதலுளது கோடி கோள்ப் பந்தமும்
வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு
மதுரகவி ராச னானென் வெண்குடை
விருதுகொடி தாள மேள தண்டுகை
வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத் விரந்திடாதோ
அடல்பொருது டீபூச லேவினைந்திட
எதிர்பொருவொ ணாம லேக சங்கர
அரகரகி வாம காட்தெ வென்றுனி அன்றுசேனித்

*மறம், வீரம். † பூசல் - போர். ‡ தெவென்று - தேவென்று.

தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியுள்
 உருகிவெகு பாச கோச சம்பரம
 அதிபெலக டோர மாச லந்தர னெந்துவீழ
 உடல்தடியு மாழி *தாவெ னம்புய
 மலர்கள் தச னூறு தாளி மெப்பகல்
 ஒருமலரி லாது †கோவ ணிந்திடு செங்கண்மாலுக்
 குதவியம கேசர் பால இந்திரன்
 மகளை மண மேவி வீறு செந்திலில்
 உரியவடி யேனை ஆள வந்தருள் தம்பிரானே (சஅ)

தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
 தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
 66. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக் ‡கந் தலுற்றுப்புந் தியற்றுப்பின்
 பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றுங் பொதுமாதர்
 ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங் கலைக்குட்டங் கிடப்பட்டசம்
 பிணித்துத்தந் தனத்தத்தந் தணையாதே
 †புரக்கைக்குன்பதத்தைத்தந் தெனக்குத்தொண்டுறப்பற்றுங்
 புலத்துக்கண் செழிக்கச்செந் தமிழ்பாடும்
 புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும் கருத்திற்கண் படக்கிட்டும்
 புகழ்ச்சிக்குன் க்ருபைச்சித்தம் புரிவாயே
 தருக்கிக்கண் கரிக்கத்தெண் டனிட்டுத்தண் புனத்திற்செந்
 குறத்திக்கண் புறச்சித்தந் தளர்வோனே
 சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தந்
 சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தந் டியருரன்
 கிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந்தடித்துத்திண் குவட்டைக்கண்
 டிடித்துச்செந் திலிற் ||றக்குந் குமரேசர்
 சிறக்கந் ¶கஞ் செழுத்தத்தந் திருச்சிற்றம் பலத்தத்தந்
 செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும் பெருமானே, (சக)

* தாவெனம்புய - தா x என + அம்புய, † கோ - கண், ‡ கந் த
 லுற்று - டேடுடேட்டு, † புரக்கை - ஆளுகை || உக்கும் - உங்கும், ¶ அஞ்
 செழுத்து அத்தம் - பிரணவமந்திரமாகிய பஞ்சாஷரப் பொருள்.

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன
தந்த தந்தன தந்தன தந்தன
தந்த தந்தன தந்தன தந்தன தந்ததான.

67. மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை அம்புரு
வங்க ளென்சிலை யுங்களை அங்கயல்
வண்டு புண்டரி கங்களை யும்பழி சிந்துபார்வை
- மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செவி அங்குழை
தங்க வெண்டர ளம்பநி யும்பலு
*மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சிறு கண்டமாதர்
- கஞ்சு கங்குர லுங்கழை அம்புய
கொங்கை செங்கிரி யும்பல ளம்பொறி
கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில் வஞ்சிசேருங்
- கஞ்சு மண்டுளி னின்றிர சம்புகு
கண்ப டார்த்திட ரம்பையெ ஹந்துடை
கண்கை அஞ்சர ணஞ்செயல் வஞ்சரை நம்புவேனோ
- கஞ்சு கஞ்சக ணஞ்சக டுண்டு
டுண்டு டிண்டிமி டண்டம டுண்டு
தந்த னந்தன திந்திமி சங்குகள் பொங்குதாரை
- சம்பு வின்கும ரன்புல வன்பொரு
கந்த னென்றிடு துந்துமி யுந்துவ
சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திகை விஞ்சவேகன்
- டஞ்சு வஞ்சசு ரந்திர ளுங்குவ
டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட
அண்ட ரிந்திர னுஞ்சர ணம்புக வென்றவேளே
- †அம்பு யந்தன ரம்பைகு றிஞ்சியின்
மங்கை அங்கு குடில் மங்கையொ டன்புடன்
அண்ட ருந்தொடி செந்திலி லின்புறு தம்பிரானே. (௫௦)

யண்டலம் - மண் தலம். † அம்புய அமதண அரம்பை என்பபுரிக்க,
†குடி - ஆகாயம்; - அதாவதுவிண்ணுலகு; குடி - மங்கை - தெய்வயானை.

தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன தனதான.

68. மாய வாடைதி மிரந்திடு கொங்கையில்
மூடு சீலைதி றந்தம முங்கிகள்
வாசல் தோறுந டந்துசி ணுங்கிகள் பழையோர்மேல்
வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
*வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிகள் எவரோனும்
நேய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்களை அன்பற
நீதி போலநெ கிழந்தப றம்பிகள் அவர்தாய்மார்
நீவி நாடக மும்பயில் மண்டைகள்
†பாளை யூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்
நீச ரோடுமி ணங்குக டம்பிகள் உறவாமே
பாயு மாமத தந்திழு கம்பெறும்
ஆதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
பார மேருவி லன்று வரைந்தவன் இளையோனே
பாவை யாள்குற மங்கை செழுந்தன
பார மீதில னைந்து முயங்கிய
பாக மாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா
‡சீய மாயுரு வங்கொடு வந் தச
ரேசன் மார்பை இ டந்து பசங்குடர்
சேர வாரிய ணிந்த நெடும்புயல் மருகோனே
தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
நீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
தேவநாயக செந்திலு வந்தருள் பெருமானே. (ருக)

* 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவிற்று. † பாளை யூறு - மது, சீயம் - நரசிங்கம், ‡ அசுரன் - இரணியன். இடந்து - இடந்தாக்கிழித்து.

தனதானன தனனந் தாத்த
தனதானன தனனந் தாத்த
தனதானன தனனந் தாத்த தனதான.

69. முகிலாமெனு மளகந் காட்டி

மதிபோலுயர் துதலுந் காட்டி
முகிழாகிய நகையுந் காட்டி.

அமுதனு

மொழியாகிய மதுரந் காட்டி
விழியாகிய கணையுந் காட்டி
*முகமாகிய கமலந் காட்டி

மலைபோலே

வகையாமிள முலையுந் காட்டி

இடையாகிய கொடியுந் காட்டி
வளமானகை வளையுந் காட்டி

இதமான

மணிசேர்கடி தடமுந் காட்டி
மிகவேதொழி லதிகந் காட்டு
மடமாதர்கள் மயலின் சேற்றில்

உழல்வேனே

நகையால்திரி புரமுந் † தீத்த

சுவனாருள் சதனென் றூர்க்கு
நலனையரு ளமர்செந் தூர்க்குள்

உறைவோனே

நவமாமணி வடமுந் பூத்த
தனமாதெனு ‡ மிபமின் சேர்க்கை
நடுவாவகை பிரியந் காட்டு

முருகோனே

அகமேவிய நிருதன் போர்க்கு

வரவேசமர் புரியுந் தோற்றம்
அறியாமலு மபயந் காட்டி

முறைகூறி

அபிராவத முதுகின் †தோற்றி

அடையாமென இனிதன் பேத்தும்

அமரேசனை முமுதுந் காத்த பெருமானே. (௫௨)

* முகிழ் - அருட்டி. † புரமும் - உம்மை உயர்வு. தீத்த - தீயச்செய்து;
‡ இபமின் - தெய்வயானை. † தோற்றி - ஏறிச் செல்லுபவன்.

தானதன தான தானந்த தானந்த
தானதன தான தானந்த தானந்த
தானதன தான தானந்த தானந்த தனதான.

0. மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாவவந்து
பூதவெரு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
மூடிநெறி நீதி ஏதுஞ்செ யாவஞ்சி அதிபார

மோகநினை வான போகஞ்செய் வேணண்டர்
தேடவரி தாய* ஞேயங்க ளாய்நின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண்டி டாநின்ற துளதாகி

நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன லுடு போயொன்றி வானின்கண்
நாமமதி மீதி லாறுங்க லாவின்ப அமுதாழல்

நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆரந்த
மேலைவெளி ஏறி நீயின்னி நானின்னி
நாடியினும் வேறு தானின்னி வாழ்கின்ற தொருகாளே

காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்
பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடை ஏறி பாகங்கு லாமங்கை
காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது

வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
சோதிமணி மார்ப ட்மாலின்பி னுனின்சொல்
வாழுமுமை மாதாள்மைந்த னேயெந்தை இளை?யானே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஊர்சென்று
தேடிவினை யாடி யேயந்ந னேநின்று
வாழுமயில் வீர னேசெந்தில், வாழ்கின்ற பெருமாளே.

*ஞேயம் - ஞானத்தினால் அறிபொருள். ட்மாலின்பினுள் - உமை

தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன தன தான.

71. *வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரியாமென வெகுசேனை
- வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ
திர்த்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியும் எதிரேனை
- மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுரு
ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் றங்கர டார்மர மதுமவீழ்
- மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
கார்த்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்திதி சாசரர் வகைசே
- வுஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்கள்
உந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமூலை
- உண்டுங்கண் டுஞ்சில கடளிகள்
டிண்டி ண்டென் றுங்குதி போடவு
யார்த்தம்பங் கொன்றுகொள் மாதவன் மருகோனே
- தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தகு வீடது தருவாமே
- சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தடம்
எங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்தியில் வாழ்வுயர் பெருமானே. (௫௪)

*வஞ்சம் கொண்டும் திடராவணனும் எனப்பரித்துக்கொள்க.

தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததான.

72. வந்துவந்து முன் தவழ்த்து * வெஞ்சுகந்த யங்கனின்னு
† மொஞ்சிமொஞ்சி என்றழங்கு முந்தையோடு
மண்டலங்கு லுங்கு அண்டர் ஷிண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றவீடு
கொந்தனைந்த குந்தனந்த ழைந்துகுங்கு மந்தயங்கு
கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்
‡ கொங்கு கடம்பு || கொங்குபொங்கு பைங்கடம்புதண்டைகொஞ்சு
செஞ்சு தங்கை தங்குபங்க யங்கள் தாராய்
சந்தடர்ந்த முந்தரும்பு || மந்தரஞ்செ முங்கரும்பு
§ கந்தரம்பை ௦ செண்பதங்கொள் செந்தில்வாழ்வே
தண்கடங்கடர்ந்துசென்று * பண்கடங்கடர்ந்த††இன்சொல்
திண்புனம்பு குந்துகண்டி. றைஞ்சுகோவே
அந்தகன்க லங்கவந்து ‡‡ கந்தரங்க லந்த §§ சிந்து
ரஞ்சிறந்து வந்தலம்பு ரிந்தமார்பா
அம்||புனம்பு குந்தரண்பர் சம்புநம்பு ரந்தரன்||||த
ரம்பலும்பர் §§§ கும்பர்நம்பு தம்பிரானே. (௫௫)
தந்த தானன தானன தந்த தானன தானன
தந்த தானன தானன தனதான.

73. ௦௦வெஞ்ச ரோருக மோகதி ரஞ்ச மோகய லோரெடு
வின்பசாகர மோவடு வகரோமுன்
வெந்து போனபு ராதன *** சம்ப ராரிபு ராரியை
வென்ற ††† சாயக மோகரு வினையோகண்

*வெஞ்சுகம்-விருப்பமாகியஇன்பம்.†மொஞ்சி-பாலுக்கு ஆகுபெயர்.
‡கொங்கு-கோங்கு. §அடம்பு-ஹர்வித கொடி பூ. ||கொங்குபொங்கு-வாச
னை மிகுந்த. ||மந்தரம்-மந்தாரம் §கந்தரம்பை-கந்தஅரம்பை,கிழங்கோடு
கூடிய வாழை. ௦செண்-சேண், **பண்கடங் கடர்ந்த-பண்கள் +தங்கு-
அடர்ந்த †இன்சொல்-இன்சொல்லுடைய வள்ளியம்மை. ‡‡கந்தரம் (அன்
பர்கள் மனமாகிப்) குகை. §§ சிந்துரம்-தெவ்வயானையம்மை. ||| புனம்
புகுந்தரண்பர்-முனிவர்கள் || தரம்பலும்பர்-தரம் +பல்லம்பர்-தரம்பெற்ற
பலதேவர்கள். §§§ கும்பர்-கும்பமுனி ௦௦வெஞ்சரோருகம்-விரும்பத்தக்க
தாமரை. *** சம்பராரி-மன்மதன். ††† சாயகம்-அம்பு.

தஞ்ச மோயம தூதுவர் நெஞ்ச மோவெனு மாமத
சங்க மாதர்பயோதர மதில்முழிஞ்
சங்கை * யோவிரு கூதள சந்த மாலிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே
பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
பண்டு போலம ராவதி குடியேறப்
பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
பங்க நீறெழ வேல்விடும் இளை யோனே
செஞ்ச டாடவி மீமிசை கங்கை மாமதி தாதகி
கிங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதில் சூழ்தரு
செந்தில் மாநகர் மேவிய பெருமானே (ருக)

தனன தன தனன தந்தத் தனதான.

74. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே
உயர்கருணை புரியு மின்புக் கடல்முழிந்
உணையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே
‡ மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் திணைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித் திணைவோனே
சுயிலைமலை அணையச் செந்திற் பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமானே, (ரு௭)

தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தந்தனந் தந்தனந் தனதான.

75. இன்பமுந் துன்பமுஞ் சந்ததங் கொண்டுசென்
றிங்குமந் குஞ்சுழன் றிடுமாயத்
துன்பவெண் சும்பியங் கந்தவிர்ந் துன்பெருந்
தொண்டனென் றுயர்துளங் களியேனே

* ஓவரு - ஓவ + இரு; ஓவ - நீங்க, ‡ மயில் தகர் கலிடையர் - மயிலி
னங்களும் ஆடும் இறைந்த குன்றினிடத்தில் வசிக்கும் வேடுவர்,

புன்குருந் துந்தியஞ் சந்தனஞ் சிந்திமுன்
 பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவீசும்
 தன்ஃபொருந் தம்பகம் பொன்சொரிந் தெங்கணூந்
 தந்திடுஞ் செந்திலம் பெருமாளே, (௫௮)

தானன தானன தானன தானன
 தானன தானன தனதான.

† ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய
 ஏதனை மூடனை நெறிபேணு
 ஈனனை வீணனை ஏடெழு தாமுழு
 ஏழையை மோழையை ஆகலாரீள்
 மாவனை மூடிய நோய்பிணி யாளனை
 வாய்மையி லாதனை இகழாதே
 மாமணி நூபுர சிதள தாள்தனில்
 வாழ்வுற ஈவதும் ஒருநாளே
 நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு
 நாரத னூர்புகல் குறமாதை
 நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக
 நாயக மாமயில் உடையோனே
 தேவிம னேன்மணி ஆயிப ராபரை
 தேன்மொழி யாள்தரு சிறியோனே
 சேணுயர் சோலைவி லீழலி லேதிகழ்
 சீரலை வாய்வரு பெருமாளே, (௫௯)

தானு தந்தத் தானு தந்தத்
 தானு தந்தத் தனதான.

77. ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்
 தேர்டே வந்திட் டெயிர்சோர
 ஊடா நன்றுற் றுர்போல் நின்றெட்
 டாமால் தந்திட் டெழல்மாதர்

பொருந்தம் - தாமிரபர்ணியாறு † ஏவு - அம்பு.

கூரா வன்பிற் சேரா நின்ஈறக்	
கோயா நின்னுட்	குலையாதே
கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்	
†கோடா தென்கைக்	கருள் தாராய்
‡தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்	
றோளா குன்றைத்	துனையாட
சூதா யொண்டிக் கேயா வஞ்சச்	
சூர்மா அஞ்சப்	பொருமவேலா
சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்	
சேவே நெந்தைக்	கனியோனே
தேனே அன்பர்க் கேயா மின்சொற்	
சேயே செந்திற்	பெருமானே, (நா)

ச. பழையசாஸ்திரம்

தந்ததன தான தந்ததன தான	
தந்ததன தான தனதான,	
78. கன்றிலுறு மானை வென்ற விழியாலெ	
சஞ்சமுக்கை மேவு	முலையாலே
கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை	
கந்தமலர் சூடு	மதனாலே
நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி	
நம்பவிடு மாதர்	உடனாடி
§ நஞ்சபுசி தேரை அங்கமது வாக	
நைத்துவிடு வேனை	அருள் பாராய்
குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி போகி	
கொண்டபடம் வீசு	மணிகூர்வாய்
கொண்டமயி லேறி அன்றசரர் சேனை	
கொன்றகும ரேசு	குருநாதா
மன்றல்கமழ் பூசு தெங்குதிரள் சோலை	
வண்பேடு வானி	புடைநூழ்

யக்கு - எலும்போடுகூடிய சரீரம். †கோடாது-மாருது. ‡தோரா-தோ
லா, தோற்காத. §நஞ்சுடைய பாம்பு, இஃது ஆகு பெயர். || போகி பாம்பு.

மந்திரட மாடு செந்திரகர் மேவு
மைந்த ஆம ரேசர்

பெருமாளே. (சுக)

தன்ன தானத் தனதன தனனத்
தந்தத் தந்தத் தனதான.

79. * குகர மேவுமெய்த் துறவினின் மறவாக்
கும்பிட் டுந்தித் தடமூழ்கிக்
குழுத வாயின்முற் றமுதினை நுகராக்
கொண்டற் கொண்டைக் குழலாரோ
†டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்
டன்புற் றின்பக் கடலூடே
ஆமிழு வேணைமெத் தெனவொரு கரைசேர்த்
தம்பொற் றண்டைக் கழல்தாராய்
ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்
கங்கைத் துங்கப் புனலாடும்
‡ கமல வாதனற் களவிட முடியாக்
கம்பர்க் கொன்றைப் புகல்வோனே
சிகர கோபுரத் தினுமதி லீனுமேற்
செம்பொற் கம்பத் தளமீதும்
தெருவி லேபு டி நித் திலமெறி அலைவாய்ச்
செந்திற் கந்தப் பெருமாளே. (சுஉ)

தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த தானந்தனன.

80. குடர்நினை மென்பு சலமல மண்டு
குருநிந ரம்பு சீயுன்பொதிதோல்
குலவுகு ரம்பை முருசு மந்து
|| குனகிம கிழந்து நாயேன்தளரா

* குகரம் - டலைக்குகை. † அகரு தூளி - அகிற்பொடி. ‡ கமலவாதனார் -
பிரமன். டி நித்திலம் - மூத்து. || குனகி-குணக்கி என்பதன் மருஉ.

அடர்மதனம்பை அனையகருங்கண்
 அரிவையர் தங்கள் தேரோடோய்த்தயரா
 அறிவழிகின்ற குணமற உன்றன்
 அடியினை தந்து நீயாண்டருள்வாய்
 தடவியல் செந்தி லிறையவ நண்பு
 தருகுற மங்கை வாழ்வாம்புயனே
 சரவண கந்த முருககடம்ப
 தனிமயில் கொண்டு பாரகூழ்ந்தவனே
 சுடர்படர் குன்று துளைபட அண்டர்
 தொழுவொரு செங்கை வேல்வாங்கியவா
 *துரிதப தங்க இரதப்ராசண்ட
 சொரிகடல் நின்ற சூரார்தகனே, (௭௩)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தந்தத் தனதானு.

81. கொலைமத கரியன ம்ருகமத மொழுகிய
 கும்பத் தனமானார்
 குமுதவ முதவிதழ் பருகியு ருகியயல்
 கொண்டுற் றிரொயேன்
 நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்வழி
 நின்றற் றிடவேதான்
 நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற
 நிற்பற் றடைவேனே
 சிலையென வடமலை உடையவ ரருளிய
 செஞ்சொற் சிறுபாலா
 திரைகட லிடைவரு மகரணை வதைசெய்த
 செந்திற் பதிவேலா
 †விலைநிகர் துதவிப மயில்குற மகளும்வி
 ருமடிப் புணர்வோனே

துரிதபதங்க இரதப்ராசண்ட - வேகத்தோடு செல்லும் மயிலாகிய
 ரதத்தையுடைய பிராசண்டனே, †விலை-வில்லை; இடைகுறைத்து நின்றது.

விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி
டங்கப் பெருமானே

(சுசு)

தானத் தானன தானத் தானன
தானத் தானன தந்தான.

82. சேமக் கோமள பாதத் தாமரை

சேர்தற் கோதும நந்தவேதா

திதத் தேயவி ரோதத் தேகுண

சீலத் தேமிக அன்புறாதே

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி

காரத் தேயழி கின்றமாயா

காயத் தேபச பாசத் தேசிலர்

காழுற் றேபும தென்கொலோதான்

நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழு

நீளக் காளபு யங்ககால

நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு

நீபச் சேவக செந்தில்வாழ்வே

ஓமத் தீவழு வர்க்கட் கூர்சிவ

லோகத் தேதரு மங்கைபாலா

யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக

ஊமைத் தேவர்கள் தம்பிரானே. (சுரு)

தந்த தனதுனன தந்த தன தனன

தந்த தனதுனன தனதான.

83. தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்

தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுன

தங்கை மருகருபி

ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்ஃக மும்பு கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

†பகர்கோடா

கடிமபு - சுற்றம் பகர்கோடா-வார்த்தைகெட்டு.

வந்து * தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகழ்ம
யங்க ஒரு † மகிடம் மிசையேறி
அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினில்
அஞ்ச லெனவலிய மயில்மேல்
அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம்
தன்ப னென மொழிய வருவாயே
சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலினை நள்
சிந்து ‡ பயமயிலு மயில்வீரர்
திங்க ளரவுநதி துன்று சடி.லரநுள்
செந்தி னகரிலுறை பெருமானே. (௪௩)

தனத்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தான.
84. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர தவிக்குங்கொடி மதனேவில்
தகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு தமிழ்த்தென்ற ஸிஷுடனெநின்
றெரிக்கும்பிறை எனப்புண்படு மெனப்புன்கவி சிலபாடி
இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை யுரைத்துயந்திட அறியாரே
அரிக்குஞ்சுதர் மறைக்கும்பிர மனுக்குந் தெரி வரிதான
அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு மறற்கும்புரி நவபாரக்
கிரிக்கும்பரன் முரிக்குங்குருபை வரிக்குங்குரு பரவாழ்வே
கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை கெடக்கன்றிய பெருமானே ()

தனனாத் தனன தனனாத் தனன
தனனாத் தனன தன தான.
85. நிலையாப் பொருளை நீ உடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொழுதும் அவுமேபோய்
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
மலரீர்ச் சயன மிசையாய்ப் பெருநி
மடிவேற் குரிய நெறியாக
தலைநவிர-தலைமயிர, † மகிடம்-எருமை, ‡ பயம் பால், § உடல்-பொன்,

மறைபோற் றரிய ஒளியாய்ப் பரவு
மலர்தாட் கமலம் அருள்வாயே
கொலையாட் டவுணர் கெடமாச் * சலதி
குளமாய்ச் † சுவற முதுகுதம்
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புதித வடிவாகும்
அரனார்க் கதிக பொருள்காட் டதிப
அடியார்க் கெளிய பெருமானே. (சுஅ)

தனதன தன தன தந்தத் தந்தத் தனதான.

86. பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்
படையம படையென ‡ அந்திக் குங்கட் கடையாலே
வரியளி நிரைமூல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே
மறுகிடு மருளனை இன்புற் றன்புற் றருள்வாயே
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா
அலைகுமு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா
செயசெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (சுசு)

தனனத் தந்தத் தனனத் தந்தத்
தனனத் தந்தத் தனதான.

87. புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்
புயலிற் றங்கிப் பொலிவோனும்

* சலதி - சடல் † சுவற - வற்ற. ‡ அந்திக்கும் - சந்திக்கும்.

பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்
 பொருளைப் பண்பிற் புதல்வோனும்
 திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றஞ்சத்
 திகிரிச் செங்கைத் திருமாலும்
 திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்
 டெளிதற் கொன்றைத் தரவேணும்
 * தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்
 † தடகற் கஞ்சத் துறைவோனே
 தருணக் கொங்கைக் ‡ குறவிக் கின்பத்
 ஐதயளித் தன்புற் றருள்வோனே
 பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்
 படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
 பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்
 பதியிற் கந்தப் பெருமானே. (௭௦)

தந்த தனன தந்த தனன
 தந்த தனன தன்தான.

88. மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்
 வந்து கதற உடல்தீயின்
 மண்டி எரிய விண்டு புனலில்
 வஞ்ச மொழிய விழுவாவி
 வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ
 வெம்பி இடறும் ஒருபாச
 விஞ்சை விளையு மன்று நடிமை
 வென்றி அடிகள் தொழுவாராய்
 சிங்க ஓ முழுவை தங்கு மடவி
 சென்று || மறமி னுடன்வாழ்வாய்

* தகரத்து அத்தச்சிகரம் - தகர ஆகாயத்தின் முடிவாகிய உச்சி, † தட
 நற் கஞ்சம் - இருதயகமலம், ‡ குறவி - குறத்தியாகிய வள்ளிநாயகி,
 § உழுவை-புவி, || மறமின் - வேடர் குலத்துதித்த வள்ளிநாயகி.

சிந்தை மகிழ ஆன்பர் புகழு

செந்தி லுறையு

முருகோனே

எங்கு மிலகு திங்கள் கமல

மென்று புகலு

முகமாதர்

இன்பம் வினைய ஆன்பி னணையும்

என்று மினைய

பெருமாளே. (எக)

தனதனை தந்த தனதனை தந்த

தனதனை தந்த தனதான.

88. மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்

வலிமைகுல நின்ற

நிலையூர்பேர்

வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ எங்கள்

வரிசைதம ரென்று

வருமாய

கனவுநிலை இன்ப மதனையென தென்று

கருதிவிழி இன்ப

மடவார்தம்

கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து

கருவில்விழு கின்ற

தியல்போதான்

நினைபுநின் தன்பர் பழவினைக னைந்து

நெடுவரைபி எந்த

கதிர்வேலா

நிலமுதல்வி எங்கு நலமருவு செந்தில்

நிலைபெறவி ருந்த

முருகோனே

புனைமலர்பு னைந்த புனமறம டந்தை

புளகவிரு கொங்கை

புணர்மார்பா

பொருதுடனெ திரந்த நிருதர்மகு டங்கள்

பொடிபடந டந்த

பெருமாளே. (எஉ)

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த

தனன தந்த தந்த தனதான.

90. முலைமு கந்தி மிரந்த சுலவை யுந்து லங்கு

முறுவ லுஞ்சி வந்த

கனிவாயும்

எக்

திருப்புகழ்.

முருக விழந்து திரந்த மலர்க ளுஞ்ச ரிந்த
 முகிலு மின்ப சிங்கி விழிவேலும்
 சிலைமு கங்க லந்த திலத முங்கு ளிரந்த
 திருமு கந்த தம்பு குறுவேர்வும்
 தெரிய வந்து நின்ற மகளிர் பிங்கு முன்று
 செயல ழிந்து முன்று திரிவேனே
 * மலைமு கஞ்ச மந்த புலவர் † செஞ்சொல் கொண்டு
 வழிதி றந்த செங்கை வடிவேலா
 வளர்பு னம்ப யின்ற குறம டந்தை கொங்கை
 மணிவ டம்பு தைந்த புயவேனே
 அலைமு கந்த விழந்து சிலைமு திரந்த சங்கம்
 அலறி வந்து கஞ்ச மலர்நீதே
 அளிக லந்தி ரங்க இசையு டன்று யின்ற
 அரிய செந்தில் வந்த பெருமானே. (எந்.)

தாத்தத் தத்தன தாத்தத் தத்தன
 தாத்தத் தத்தன தனதான.

91. மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு
 மூச்சற் றுச்செயல் தடுமாறி
 மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட
 மூக்குக் குட்சளி † இனையோடும்
 கோப்புக் கட்டிநீயி னுப்பிச் செற்றிடு
 கூட்டிற் றீ புக்குயிர் அலையாமுன்

* மலைமுகம் சுமந்த புலவர்-தற்கிழுதி என்னும் பூதத்தால் மலைக்குகை யில் அடைக்கப்பட்ட நக்கீரர். † செஞ்சொல் - அவரால் துதிக்கப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படை. ‡ இளை - ஈளை, கோமை. § இனாப்பிச்சு எற்றிடு கூட்டில் - துன்பம் சிதைத்து வருந்து முடலில். || புக்கு டயிர் அலையா முன் - புகுந்திருக்கிற உயிரானது அலைமோகிப் பிரியாமுன்.

* கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்
கூட்டிச் சற்றருள் புரிவாயே
காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்
காப்பைப் † கட்டவர் குருநாதா
காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குட்பல
காப்புக் கு திர மொழிவோனே
வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் தின்பொருள்
வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே
வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை
வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமானே. (எச)

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தந்தத் தனதன தனதான.
92. வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பலரினை
வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்
‡ வந்திப் புதல்வரும் § அந்திக் கிளை ஒரு
மண்டிக் கதறிடு வகைகூற
|| அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
அங்கிக் கிரையென உடன்மேவ
அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்செய்து
கன்றச் சிறையிடு மயில்வீரா
கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
¶ கண்டத் தழகிய திருமார்பா
செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெரி
செந்திற் பதிகர் உறைவோனே

* கூற்றத்தத்துவம் - உடல்வேறு உயிர் வேறுகக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனைத் தன்மை. † கட்டவர் - களைந்தவர். ‡ வந்தி-வணங்கும். § அந்தி - நெருங்கிய. || அஞ்சக் கலைபடு, அம்சம் கலைபடு - தத்துவப்பகுதி கள் பிரிபட்டுப்போகின்ற. ¶ கண்டத்து - கண் தத்து; தத்து-நடத்தும்.

எஅ

திருப்புகழ்.

செம்பொற் குலவட சூன்றைக் கடலிடை

சிந்தப் பொரவல

பெருமானோ, (எரு)

தனன தனந்த

தனதான.

93. வரியார் கருங்கண்

மடமாநர்

மகவா சைதொந்த

மதுவாகி

இருபோ துரைந்து

மெலியாதே

இருதா ளினன்பு

தருவாயே

பரிபா லனஞ்செய்

தருள்வோனே

பரமே சுரன்ற

அருள்பாலா

ஆரிகே சவன்றன்

மருகோனே

அலைவா யமர்ந்த

பெருமானோ, (எரு)

தந்தன தான தந்தன தான

தந்தன தான

தனதான, ।

94. விர்ததி லூறி வந்தது காயம்

வெந்தது கோடி

இனிமேலோ

விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு

விஞ்சையர் போல

அடியேனும்

வந்துவி நாச முன்கலி தீர

வண்சிவ ஞான

வடிவாகி

வன்பத மேறி என்களை யாற

வந்தருள் பாத

மலர்தாராய்

எந்தனு ளேக செஞ்சுடராகி

என் கணி லாடு

தழல்வேணி

எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காயர்

எங்கள் சுவாமி

அருள்பாலா

சந்தர ஞான மென்றாறு மாது

தன்றிரு மாற்பி

லணைவோனே

சந்தர மான செந்திலில் மேவு

கந்தசு ரேசர்

பெருமானோ, (எரு)

தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன தனதான.

95. துன்பங்கொண் டங்க மெலிந்தற
நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி
துஞ்சும்பெண் சஞ்ச லமென்பதில் அணுகாதே
இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத
சஞ்சந்தந் தஞ்ச லெனும்வழி
என்றென் றுந் தொண்டு செயும்படி அநுள்வாயே
நின்பங்கொண் றுங்கு றமின்சர
ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி
நின்றன்பின் றன்ப டிகும்பிடும் இனையோனே
பைம்பொன்சின் தின்று றைதங்கிய
குன்றெங்குந் சங்கு வலம்புரி
† பம்புந்தென் செங்கிலில் வந்தருள் பெருமாளே. (எஅ)

தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத் தனதான.

96. பதும விருசரண் சும்பிட் டின்பக்
கலவி நலமிகுந் துங்கக் கொங்கைப்
‡ பகடு புளகிதந் துன்றக் கன்றிக் கயல்போலும்
பரிய கரியகண் செம்பொற் கம்பிக்
குழைகள் பொரமருண் டின்சொற் கொஞ்சிப்
பதற விதமுறந் கந்தக் கொந்துக் குழல்சாயப்

புதுமை துதிரகம் பங்கத் தங்கத்
 தினிது வரையவெண் சந்தத் திந்துப்
 புருவ வெயர்வுடன் பொங்கக் கங்கைச் சடைதாரி

பொடிசெய் தருள்மதன் தந்தர்ப் பந்திக்
 கறிவை *இழவிடும் பண்புத் துன்பப்
 பொருளின் மகளிர்தம் மண்புப் பண்பைத் தவிரேனோ

திதிதி ததததந் திந்தித் தந்தட்
 டிடிடி டட்டடண் டிண்டிட் டண்டித்
 தெனன தனதனந் தெந்தத் தந்தத் தெனனா

திருர்தி தகர்தகிர் திந்தித் திந்தித்
 திரிரி தராவெண் றென்றெப் பின்றித்
 திமிலை பறையறைந் தெண்டிக் கண்டச் சுவர்சோரச்

சதியில் வருபெருஞ் சங்கத் தொங்கந்
 புயவ சுரர்வெகுண் டஞ்சிக் குஞ்சிக்
 தலைகொட்டிபணிந் தெங்கட்குன் டகட் க்ருபைதாவெண்

சமர குமரகஞ் சஞ்சந் றுஞ்செய்ப்
 பதியில் முருகமுன் பொங்கித் தங்கிச்
 சலதி அலைபொருஞ் செந்திற் கந்தப் பெருமாளே. (எசு)

தானன தான தந்த தானன தான தந்த
 தானன தான தந்த தானன தான தந்த
 தானன தான தந்த தானன தான தந்த தனதான.

97. ஸ்ரீராம வார கும்ப சீதப லர கொங்கை
 மாதர்வி கார வஞ்ச லீலையி லேயு முன்னு
 டீபோதவ மேயி ழந்துபோனது மான மென்ப தறியாத
- பூரிய னாகி நெஞ்ச காவல்ப டாத பஞ்ச
 பாதக னாய றஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
 போனவர் வாழ்வுகண்டு மானையி லேயுமுந்து மயல்நீரக்

* இழவிடும் - இழந்துபோமாறு செய்யும். † கட் கிருபை-கடாட்சப் பார்வை. ‡ செய்ப்பதி - வயலூர். டீ போதவம் - பொருந்திய தவம்.

காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து

* யானெனு மேதை விண்டு பாவக மாயி ருந்து

காலுட லுடி அங்கி நாசியின் மீதி ரண்டு விழிபாயக்

காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக அன்பு

காயம்வி டாம லுன்றன் நீடிய தாள்நி னைந்து

காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிகளாய்வி ளங்க அருள்வாயே

ஆரண சார மந்த்ர வேதமெ லாம்வி ளங்க

ஆதிரை யானு நின்று தாழ்வென னாவ ணங்கும்

ஆதர வால்வி ளங்கு பூரண ஞான மிஞ்சும் உறவோனே

ஆர்க்கி ண்டெ முந்து மாவடி வாகி நின்ற

சூரணை மாள வென்று வானுல ஞான மண்ட

ரானவர் கூர சந்தை தீரமு னுள்ம கிழ்ந்த முருகேசா

வாரண மூலமென்ற போதினி லாழி கொண்டு

வானியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேயெ றிந்த

மாமுகில் போலி ருண்ட மேனிய னாமு குந்தன் மருகோனே

†வாலுக் மீது ‡ வண்ட லோடிய காலில் வந்து

சூலிறை வான சங்கு மாமணி ஈன உந்து

வாரிதி நீர்ப ரந்த சீரலை வாயு கந்த பெருமாளே. (அ0)

தனதன தனதன தனதன தனதன

தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன — தந்ததான.

98. படிதனி லுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு

பக்கத் திற்பல கத்திட் டுத்துயர் கொண்டுசாரப்

பனைமர னிறகிட அழலிடை உடலது

பற்றக் கொட்டுகள் தட்டிச் சுற்றிடு துன்பமேவிக்

கடிசம னுயிர்தனை இருவிழி அனலது

கக்கச் சிக்கென முட்டிக் கட்டவு டைந்துபோமுன்

ஓகதிதரு முருகனு மெனநினை பவரொடு

கற்பிற் புக்கறி வொக்கக் கற்பது தந்திடாயோ

* யானெனு மேதைவிண்டு-நானேபிரம் மென்றுணர்ந்து †வாலுக்-
மணல். ‡ வண்டல்-நீர்ச்சுழி. § 'கதிதாவறுமுக' எனவும் பாடம்.

வடகிரி தொலைபட அலைகடல் சுவறிட
 மற்றெத் திக்கினு மெட்டுத் திக்கினும் வென்றிவாழ
 வலியுட னெதிர்பொரு மகரர்கள் பொடிபட
 வட்டத் திட்டுயர் வெற்பைக் குத்திம லைந்தவேலா
 அடர்சடை மிசைமதி அலைசல மதுபுனை
 அத்தற் குப்பொருள் கற்பித் துத்தரு செந்தில்வாழ்வே
 அடிமுதன் முடியினும் வடிவொடு தொழுமவு
 னத்திற பத்திகொள் நித்தச் சுத்தர்கள் தம்பிரானே (அக)

தனத்த தந்தனந் தனத்த தந்தனந்
 தனத்த தந்தனந் தனதான.

99. புரக்க வந்தநந் குறக்க ரும்பைமென்
 புனத்தி லன் றுசென் றுறவாடிப்
 புடைத்த லங்கிர்தம் படைத்தெ முந்ததன்
 புதுக்கு ரும்பைதிண் புயரீதே
 செருக்கு நெஞ்சுகந் களிக்கு மன்புடன்
 தினைக்கு நின்றிறம் புகழாதிந்
 த்ரியக்க டஞ்சுமந் தலக்கண் மண்டுமென்
 றியக்க மென்றொழிந் திருவேனோ
 குரக்கி னன்கொணர்ந் தரக்கர் தண்டமுந்
 குவட்டி லங்கையுந் துள்ளாகக்
 கொதித்து வெம்பியங் கதிர்த்து வந்துடன்
 குதித்த கொண்டலின் மருகோனே
 துரக்க வும்பரும் பரப்பு சண்டசுந்
 துரத்த னும்பிறந் திறவாத
 சுகத்து னன்பருந் துதித்த செந்தில்வந்
 துதிக்கு மும்பர்தம் பெருமானே. (அ.ப.)

தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன தன தான.

100. புகரில் சேவல செங்கர சங்கம
நிருதர் கோபக்ர வஞ்சநெ நேங்கிரி
பொருத சேவக குன்றவர் பெண்கொடி மணவாளா
புனித பூசர ருஞ்சர ரும்பணி
புயச பூதர வென்றிரு கண்புனல்
பொழிய மீமிசை அன்புது ஞும்பிய மனனுகி
அகில பூதவு டம்பு முடம்பினில்
அமரு மாருபி ருங்கர ணங்கனும்
மவுன வார்வமி குந்துதொ முந்தனி உணர்வாலே
அகில வாதிக ஞஞ்சம யங்கனும்
அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
அறிவி லேனை யும்படி என்றருள் புரிவாயே
மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மலையின் மாருத மும்பல வும்பரி
மள*சி லீமுக மும்பல † மஞ்சரி வெறியாடும்
‡ மதுக ராரவ சிஞ்சினி யுங்கன
ஓமதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு
மதன ராசனும் வெந்து விழும்படி முனிபால
முகுள்*வி லோசன முஞ்சிறு திங்கன
முதுபகீரதி யும்புனை யுஞ்சடை
முடியர் பாதிபு டம்பில்வி ளங்கிய அபிராமி
முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரிசு மாரியெ னம்பிகை தந்தருள்
முருகனெவளர் செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (அந்)

* சிலீமுகம் அம்பு. † மஞ்சரி-பூங்கொத்து. ‡ மதுகராரவசிஞ்சினி-
மதுகர அரவசிஞ்சினி, வண்டி ஆகிய ஒலிக்கின்ற நாண் ஓமதுரகார்முகம்.
இனியவில், கரும்புவில், ||பாலம்-நெற்றி|| முகுள்விலோசனம்-நெற்றிக்கண்

உ

மூன்றாவது

திருவாவினன்குடி-பழநி.

இது திண்டுக்கல்லிலிருந்து மேற்கே 36 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

இது முருகக்கடவுளது ழன்றும் படைவீடு.

தான தந்தன தானான தானன

தான தந்தன தானான தானன

தான தந்தன தானான தானன

தனதான.

101. நாத விந்துக லாதி நமோநம

வேத மந்த்ரசொ ஞபா நமோநம

ஞான பண்டித சாமீ நமோநம

வெளுகோடி.

நாம சம்புகு மாரா நாமோநம

பொக அந்தரி பாலா நமோநம

நாக பந்தம் பூரா நமோநம

பரஞ்ஞர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கித கிண்கிணி பாதா நமோநம

திர சம்பரம் வீரா நமோநம

*கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதி நமோநம

தூய அம்பல லீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருள் தாராய்

சுத லும்பலக் கோலா லபுஜையும்

ஒத லுங்குண ஆசாச நீதியும்

†சா முங்குரு சீபாத சேவையு

மறவாந

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்வினை

சோழ மண்டல மீதே மனோகர

ராஜ||கெம்பிர நாடாளு நாயக

வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாஞ்ஞர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி

லையிலேகி

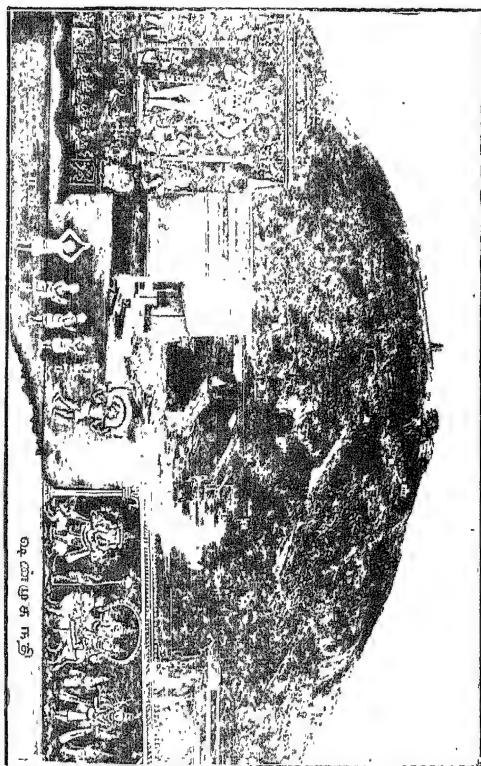
ஆதி அந்தவு லாவாக பாடிய

சேசர் கொங்குவை காவுந் னாடதில்

ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே. (க)

* கிரிராஜன்-குறிஞ்சி வேந்தன். †கோலாலம்-கோலாதலம்; கோலா கலம்-சம்பரமம். ‡சாசம்-சாஞ்ஞயம். || கெம்பிர-கெம்பிர.

ஜோ பூதிர

சென்னை முக நகரம்

102. * போத கந்தரு கோவே நமோநம்
 நீதி தங்கிய தேவா நமோநம்
 பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம் பணியாவும்
 பூணு கின்றபி ரானே நமோநம்
 வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம்
 போத வன்புகழ் சாமீ நமோநம் அரிதான
 வேத மந்திர ரூபா நமோநம்
 † ஞான பண்டித நாதா நமோநம்
 வீரகண்டைகொள் தாளா நமோநம் அழகான
 மேனி தங்கிய வேளே நமோநம்
 ‡ வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம்
 வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம் அருள்தாராய்
 பாத கஞ்செறி சூரா திமாளவெ
 கூர்மை கொண்டயி லாலே ி பொ ராடியெ
 பார அண்டர்கள் வானுடு சேர்தர அருள்வோனே
 பாதி சந்திர நேசும் வேணியர்
 சூல சங்கர னார்கீத நாயகர்
 பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்
 ஆதி சங்கர னாற்பாக மாதுமை
 கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மணி
 ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி
 ஆவல் கொண்டு || விருலே || சிராடவெ
 கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே, (உ)

103. வார ணந்தனை நேரான மாமுலை
 மீத ணிந்திடு பூணா மாரொளி
 வால சந்திர நேராக மாமுகன் எழில்கூர

* போதகம் - ஞானோபதேசம். † ஞான பண்டிதன்-ப்ரணவமானவன்.
 ‡ வானபைந்தொடி - தெய்வயானை ி போராடி, || விருலே, || சிராட.

அஞ்

திருப்புகழ்

* வாணங்கிடு சேலான நீள்விழி
ஒலை தங்கிய வர்காது † வாவிட
‡ வான இன்சுதை மேலான வாயிதழ் அமுதுறிக்
தோரணஞ்செறி தார்வாழை யேய்தொடை
மீதில் நின்றிடை நூல்போலு லாவியெ
தோகை என்றிட வாகாக ஊரன நடைநாணர்
தோத கந்தனை மாமாயை யேவடி
வாக நின்றதெ னாவாய வோர்வது
தோணி மும்படி நாயேனுள் நீயருள் தருவாயே
காரணந்தனை ஓரானி சாசரர்
தாம டங்கலு மீறாக வானவர்
காவ லீந்தர னுடாள யேயயில் விடும்வீரர்
கார்வி டந்தனை ஊனாக தானவர்
வாழ்த ரும்படி மேனா லேமிசை
காள கண்டம காதேவ னுர்தரு முருகோனே
ஆர ணன்றனை வாதாடி ஒருரை
‡ ஒது கின்றென வாராதெ னாவன்
ஆண வங்கெட வேகாவ லாமதில் இடும்வேலா
ஆத வன்கதி ரோவாது லாவிய
கோபு ரங்கிளர் மாமாது மேவிய
ஆவி னன்குடி யோனேச ராதிபர் பெருமானே. (ந)

தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன தனதான.

104. மூல மந்திர மோத லிங்கிலை
நவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை மடவார்கள்

* வார் அணங்கு இடு பெரிய தன்புஞ் செங்கின்ற. † வாவிட-தாவ,
‡ வான இன்சுதை - தேவாயிருதம். ‡ ஒதுகின்றென - ஒதுக இன்று என.

மோக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
முக நென்றெரு பேரு முண்டருள் பயிலாத

கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
* வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
கோர சும்பிபி லேவி முந்திட நினைவாகிக்

கூடு கொண்டுழல் வேளை அன்பொடு
ஞான நெஞ்சினர் பாவி ணங்கிடு
கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே

பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
சோகு வெந்தமண் முகர் நெஞ்சிடை
† பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள் எழுதேடு

பேணி அங்கெதி ராறு சென்றிட
‡ மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்
பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே

ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
பாக மொன்றிய வாலே அந்தரி
ஆதி அந்தமு மான சங்கரி குமரேசா

ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே. (சு)

105. வேயி சைந்தெழு தோள்கள் தங்கிய
மாதர் கொங்கையி லேழு யங்கிட
வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்

வீறு கொண்டிட னேவ ருந்தியு
மேயு லைந்தவ மேதி ரிந்துள
மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்

போய லைந்துழ லாகி நொந்துபின்
வாடி நைந்தென தாவி வெம்பியெ
பூத லந்தனி லேம யங்கிய மகிபோகப்

லார்மை - ஒழுக்கம். † பீதி-பயம். ‡ மாறன் - கூண்பாண்டியன்.

போது கங்கையி னீர்சொ ரிந்திரு பாத பங்கய மேவ ணங்கிய ஞ்சை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட	அருள்வாயே
தியி சைந்தெழ வேயி ஸங்கையில் ராவ ணன்சிர மேய ரிந் தவர் சேனை யுஞ் செல மாள வென்றவன்	மருகோனே
தேச மெங்கணு மேபு ரந்திடு சூர்ம டிந்திட வேலின் வென்றவ தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய்	திடுவோனே
ஆயி சுந்தரி நீலி பிங்கலை போக அந்தரி சூலி குண்டலி ஆதி அம்பிகை வேத தந்திரி	இடமாகும்
ஆல முண்டர னாரி றைஞ்சுவொர் போத கந்தனை யேயு கந்தருள் ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய	பெருமானே. (ரு)

தனதான தந்தனத்	தனதான.
106. † அபகார நிர்தைபட் அறியாத வஞ்சரைக் உபதேச மந்திரப் உணைநானி னைந்தருட் இபமாமு கன்றனக் இமவான்ம டைந்தையுத் செபமாலை தந்தசுற் திருவாவி னன்குடிப்	மெலாதே குறியாதே பொருளாலே பெறுவேனோ கிளையோனே தம்பாலா குருநாதா பெருமானே. (சு)

அவர்-இஃது ஒருமையிற் பன்மை † 'அபகாரநிர்தை' என்றும்பாடம்.

- தனனா தனந்தனத் தனனா தனந்தனத்
தனனா தனந்தனத் தனநான,
107. கனமா யெழுந்துவெற் பெனவே உயர்ந்துகற்
புரஃ மா ரணந்துவிர்த் திமோனார்
கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே அணைந்துகைப்
பொருளே இழந்துவிட் டயர்வாயே
மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே எழுந்துமட்
டறவே உலர்ந்துசுக் கதுபோல
வசமே அழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்
பெனவே நினைந்துனைப் புகழ்வேனோ
புனவேடர் தந்தபொற் குறமாதா இன்புறப்
புணர்காதல் கொண்டவக் கிழவோனே
புனலே மூமங்கவெற் பொடுஞர் சிரங்கன்பொட்
டெழுவே லெறிந்துவுக் கிரவீரா
தினமேவு குங்குமப் புயவாச கண்கிணிச்
சிறுகீத செம்பதத் தருளாளா
சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால ஠ பைங்கயத்
திருவா வினன்குடிப் பெருமாளே. (எ)

- தானனந் தனனத் தானனந் தனனத்
தானனந் தனனத் தனநான,
108. காரணந் தவரைப் பாரடர்ந் துவினைக்
காதல்நெஞ் சயரத் தமோறிக்
கானரம் புதிரத் தோல்வழும் புதுபொய்க்
காயமொன் றுபொறுத் தடியேனும்
தாரணங் குகுழற் கூரணந் தவிழிச்
சாரமொன் றுறுதற் கொடியார்தம்

மாணம் மந்திர வித்தையால் மாணத்தை உண்டிபண்ணஎழும்கொலைக்
கருவி, இங்கு இது கொங்கையைக்குறித்தது. ஠ பைங்கயம்-அழகியகனம்.

தாள்பணிந் தவர்பொற் றேறன்விரும் பிமிகத்
தாழ்வடைந் துலையத் தசுருமோதாரை
சூரனங் கம்விழத் தேவநின் றுதொழத்
தோயமுஞ் சுவறப் பொருமவேல
தூய்மைகொண் டசூறத் தோகைநின் றபுனச்
சூழ்பெருங் கிரியிற் றிரிவோகே
ஆரணன் கருடக் கேதனன் தொழமுற்
றலமுண் டவருக் குரியோகே
ஆலையும் பழனச் சோலையும் புடைசுற்
றவினன் சூடியிற் பெருமானே. (அ)

தனதான தந்தன தனதான தந்தன
தனதான தந்தன தனதான.
109. சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு
செவீழி னும்பகர்செய் குருநா,
சிவகாம சந்தரிதன் வரபால கந்தரின
செயலேவி ரும்பியுளம் நினையாமே
அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லைந்துழலும்
அடியேனை அஞ்சலென வரவேணு
அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய
அருள்ஞான இன்பமது புரிவாரே
*நவநீத முந்திருடி உரலோடெ ஒன் றாமரி
ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோகே
நவலோக முங்கைதொழு நிசுதேவ லங்கிருத
நலமான விஞ்சைசுரு வினோகோகே
†தெவயானை அங்குறமின் மணவாள சம்பாமுறு
திரள்வீர மிஞ்சுகதிர் வடியவேல
திருவாவி னன்குடியில் வருவேன்ச வந்தரிசு
செகமேல்மெய் கண்டவிறல் பெருமானே (க)

தனத்தன தானத்தன தனத்தன தானத்தன
தனத்தன தானத்தன தனதான.

110. பகர் தற்கரி தானசெந்தமி ழிசையிற் சில பாடலன்பொடு
பயிலப்பல காவியங்களை உணராநே
பவளத்தினை வீழியின்கனி அதனைப்பொரு வாய்மடைந்தையர்
பசுலத்தன மேபெறும்படி விரகாலே
சகரக்கடல் சூழமம்புவி மிசையிப்படி யேதிரிந்துழல்
சருகொத்துள மேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்
தகதித்திமி தாகிணங்கிண எனவுற்றெழு தோகையம்பரி
தனிலற்புத மாகவந்தருள் புரிவாயே
நுகர்வித்தக மாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலைபுண்டிடு
நுவல்மெய்ப்புள பாலனென்றிடும் இனையோனே
நுதிவைத்தக ராமலைந்திடு கனிற்றுக்கரு ளேபுரிந்திட
நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே
* அகரப்பொரு ளாதியொன்றிடு முதலக்கர மானதன்பொருள்
அரனுக்கினி தாமொழிந்திடு குருநாதா
அமரர்க்கிறை யேவணங்கிய பழனித்திரு வாவின்ன்குடி
அதனிர்குடி யாயிருந்தருள் பெருமானே. (ய)

தனதன தனத்த தந்த தனதன தனத்த தந்த
தனதன தனத்த தந்த தனதான.

111. களபமு கையைத்தி றந்து தவளந கையைக்கொ ணர்ந்து
கயலொடு பகைத்த கண்கள் குழைதாவக்
கரியகு ழலைப்ப கிர்ந்து மலர்சொரு கு + கொப்ப விழ்ந்து
கடியிரு ளுடுக்கு லங்கள் எனவீழ
முழுமதி எனச்சி றந்த நகைமுக மினுக்கி இன்ப
முருகிதழ் சிவப்ப நின்று விலைகறி
முதலுள நுகைப்பு குந்து அழகுது கிலைத்தி றந்து
முடுகும் வருக்கி ரங்கி மெலிவேனோ

* அகரப் பொருளாதி ஒன்றிடு முதலக்கரம் - உகார உகார மகாரா
திகள் அடங்கிய பிரணவமந்திரம். + கொப்பு - கோப்பு, குறுக்கல்விகாரம்.

இளமதி கடுக்கை தும்பை அரவணி பவர்க் கிசைந்த
 இனியபொ ருளைப்ப கர்ந்த குருநாதா
 இபமுக வனுக்கு கந்த இளையவ மருக்க டம்ப
 எனதுத லையிற்ப தங்கள் அருள்வோனே
 *குழகென எடுத்து கந்த உமைமுலை பிடித்த ருந்து
 குமாரசி வவெற்பமர்ந்த குகவேலா
 குடிவொடு மிகச்செ நிர்த இதனுள புனத்தி ருந்த
 குறவர்ம களைப்பு ணர்ந்த பெருமானே. (கக)

தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
 தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
 தனனத் தனதன தனதன தந்தத் தனதான.

112. புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்
 †கடலெட் டெறையறல் குடிமுரி எண்கட்
 புரிதச் சததள நிலைகொள்க யம்புச் சதூர்வேதன்
 புரமெட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்
 கடினத்தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்
 புதகர்த் தரகர பாசிவ னிர்தத் தனிமூவர்
 இடசித் தமுரிறை தெளிவுற வும்பொற்
 செனியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
 றிடவுற் பனமொழி உரைசெய்கு ழந்தைக் குருநாதா
 எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
 கிடம்வைத் திடவவர் குலமுழு தும்பட்
 டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்
 பொடிபட் டெதிரவும் விரிவுறு வண்டச்
 சவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
 புறமப் பரவெளி கிடுகிடு னுஞ்சத் தமுமாகப்
 ||பொருதுற் கையிலுள அயில்ரிண முண்கக்
 குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
 புரவிக் கனமயில் நடவிடும் விந்தைக் குமரேசா

குழகென-குழகன. † சிவவெற்பு என்பது பழநி. ‡ கடல்எட்டு-எட்
 தெத்திலுமுள்ள கடல். § அறல்-நீர் || பொருதுற்றை-பொருது உண் கை.

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
 கிரியைத் தனிவலம் வரவர னந்தப்
 *பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ஞும்பொற் பதனாலே
 பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
 கனியைத் தரவிலை; எனவருள் செந்திற்
 †பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே (கஉ)

தான தன்னதன தான தன்னதன
 தான தன்னதன தான தன்னதன
 தான தன்னதன தான தன்னதன தன்தான.

113. கோல மதிவதனம் வேர்வு தரவளக
 பாரம் நெகிழ்விழி வேல்கள் சுழலதுவல்
 கோவை இதழ்வென்றி வாய்மை பதறியிள முகையான
 கோக நகவுபய மேரு முலை யசைய
 நூலி னிடைதுவள வூறு பறவைவகை
 கூற இனியகள மோல மிடவனாகள் கரயீதே
 காலி னணிகனக நூபு ரமுமொழிகள்
 ஓல மிடவதிக போக மதுமருவு
 காலை வெகுசரச லீலை அளவுசெய மடமானார்
 காதல் புரியவது போக நதியினிடை
 வீழு கினுமடிமை மோச மறவுனது
 காமர் கழலிணைக ளானவொருசிறிது மறவேனே
 ஞால முழுதுமம ரோர்கள் புரியுமிக
 லாக வருமவுணர் சேர உத்தியிடை
 நாச முறவமர்செய் வீர தாகுமர முருகோனே
 நாடி ஒருகுறமின் மேவு தினைசெய்புன
 மீதி லியலகல்கல் நீழ லிடைநிலவி
 நாணம் வரவிரக மோது மொருசுதூர புரிவேலா
 மேலை அமரர்தொழு மாணை முகரரணை
 ஓடி வலம்வருமுன் மோது திரைமகர
 வேலை உலகைவல மாக வருதுமாக மயில்வீரா

*பலன்-பழம். †அரன் கந்தனைப்பார்த்து “அப்பா பழம்நீ; நீயே பழம்” என்றதால் இத்தலத்திற்குப் பழநி யெனப்பேர் வந்ததென்ப.

வீறு* கலிசைவரு சேவ கனத்திய
மேவு முதல்வவயல் வாவி புடைமருவு
வீரை வருபழி ஞான மலையில்வளர் பெருமானே. (கந)

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தனதான.

114. சிற லசடன் வினை காரன் முறைமையிலி
திமை புரிகபடி பலநோயே
தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறமை
சீர்மை சிறிதுமில் எவரோடுங்
கூறு மொழியதுபொ யான கொடுமைபுள
கோள னறிவிலியுன் அடிபேணுக்
கூள நென்னுமெனை நீடி னடியரொடு
கூடும் வகையையருள் புரிவாயே
மாறு படுமவுணர் மாள அவர்பொருது
வாகை உளமவுலி புனைவோனே
மாக முகடதிர வீச சிறைமயிலை
† வாசி எனவுடைய முருகோனே
வீறு கலிசைவரு சேவ கனத்திய
மேவு மொருபெருமை உடையோனே
வீரை உறைகுமர தீர தரபழி
வேல இமையவர்கள் பெருமானே. (கசு)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தானதன தந்த தனதான.

115. சீயுதிர மெங்கு மேய்புழுதி ரம்பு
மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரம்பை
தீநரிகள் † கங்கு காசுமலை தின்ப தொழியாதே

* கலிசைவருசேவகன் என்பதும், காவேரி? சேவகன் என்றுபின்வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசையென்னும் பதியில் அக்காலத்து அதிப னாயிருந்த ஓரன்பன். † வாசினை-வாகனமாய். ‡ கங்கு-கழுகு.

திதுளகு ணங்க ளேபெருகு தொந்த
 மாயையிவ் ளர்ந்த தோல்தசையெ லும்பு
 சேரிடுந் ரம்பு தானிலைபொ திந்து நிலைகாணு

ஆயதுந் மன்கை போகவுயி ரந்த
 நாழிகையில் விஞ்ச ஊசுடுமி டும்பை
 ஆகியவு டம்பு பேணிதலை என்று மடவார்பால்

ஆசையைவி ரும்பி யேவிரக சிங்கி
 தானுமிக வந்து மேவிட மயங்கும்
 ஆழ்துயர் விழுந்து மாளுமெனை அன்பு புரிவாயே

மாயைவல கஞ்ச னாய்விடவெ குண்டு
 பார்முழுது மண்ட கோளமுந் டுங்க
 வாய்பிளிறி நின்று மேகநிகர் தன்னை அதனாலே

வாரியுற அண்டி வீறெடுமுழங்க
 நீரைநுகர் கின்ற கோபமொடெ திரந்த
 வாரணவி ரண்டு கோடொடிய வென்ற நெடியோளும்

வேயினிசை கொண்டு கோநிரைபு ரந்து
 மேயல்புரி செங்கண் மால்முருக துங்க
 வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டிந்து பொடியாக

வேலைவிடு கந்த காவிரிவி ளங்கு
 கார்கலிசை வந்த சேவகன்வ ணங்க
 வீரைநகர் வந்து வாழ்பழநி அண்டர் பெருமானே. (கூடு)

தானதன தானதன தானுன தானதன
 தானதன தானதன தானுன தானதன
 தானதன தானதன தானுன தானதன தனதான

116. தோதைமயி லேகமல மானேயு லாசமிரு
 காமதுரை யானமத வேள் பூவை யேயினிமை
 தோயுமது போகசுக லீலாவி நோதமுழு துணர்தேனே
- சூதனைய சிதவிள நீரான பாரமுலை
 மீதணைய வாருமிதழ் சாரீரெ னுணைமொழி
 சோர்வதிலை யானடிமை யாவேனு மாணமிக மயலானேன்

ஆகமுற வேநகம தாலேவி டாதவடை
யாளமிட வாருமென வேமாத ரார்சளுடன்
ஆசைசொலி யேயுழலு மாபாதனீதியிலி உனையோதேன்
ஆமுனது நேயவடி யாரோடு கூடுகிலன்
நீறுதுதல் மீதிடலி லாமுட னேதுமிலி
ஆயினுமி யானடிமை ஈடேற வேகழல்கள் தருவாயே
மாகமுக டோடகில பாதாள மேருவுட்..
னேசுழல வாரியது வேதாழி யாவமரர்
வாழிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுது கடைநாளில்
வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிடம்
ஈசர்பெறு மாறுசலியேதேவர் யாவர்களும்
வாழ்வமு தேபகிரு மாமாய னுரினிய மருகோனே
மேகநிக ரானகொடை மானாப காதிபதி
வாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன
வேள்கலிசை வாழ்வரு காவேரி சேவகன னுளமேவும்
வீரவதி சூரர்களை வேர்மாள வேபொருத
தீரகம ராகுவனை சேரோடை சூழ்கழனி
வீரைநகர் வாழ்பழநி வேலாயு தாவமர்பெருமானே.()

தானதான தனத்தந்த தானன
தானதான தனத்தந்த தானன
தானதான தனத்தந்த தானன தனதான.

117. பாரியான கொடைக்கொண்ட லேதிரு
வாழ்விசால தொடைத்திண்பு யாவெழு
பாருமேரு புதழ்க்கொண்ட நாயக அபிராம
பாவலோர்கள் கிளைக்கென்றும் வாழ்வருள்
சீலஞால விளக்கின்ப சீவக
பாகசாத நகத்துங்க மா தன எனவோதிச்
சீரதாக எடுத்தொன்று மாகவி
பாடினாலு மிரக்கஞ்செ யாதுரை
சீறுவார்க டையிற்சென்று தாமயர் வுறவீணே

சேயபாவ கையைக் கொண்டு போயறி
யாமலேக மரிற்சிந்து வார்சிலர்
சேயனார் மனதிற்கிந்தி யாரரு
ஆருநீர்மை மடுக்கண்க ராநெடு
வாயினேர்ப் படித்தன்று மூலமெ
ஞரவாச மதத்தந்தி தானுய
ஆதிநார ணனற்சங்க பாணியன்
ஒதுவார்க ளுளத்தன்பன் மாதவன்
ஆனநான்மு கனற்றந்தை சீதரன்
வீரசேவ கலத்தண்ட தேவரு
மாசஆறி ருபொற்செங்கை நாயக
வீசுதோகை மயிற்றுங்க வாகனம்
வீறுகாவி ரியுட்கொண்ட சேகர
ஞனசேவ கனற்சிந்தை மேவிய
வீரைவாழ்ப் பழித்துங்க வானவர் பெருமானே. (கௌ)

தானு தனதன் தானு தனதன்
தானு தனதன் தனதானு

18. ஆதா ளிகள்புரி கோலா கலவிழி
யாலே அமுதெனு
ஆள்சி ரினகை யாலே துடியிடை
யாலே மணமலி
குதா ரிளமுலை யர்லே அழகிய
தோடா ரிருகுழை
சோரா மயல்தரு மாணு குறவிடர்
குழா வகையருள்
போதா ரிருகழல் குழா தன்தொழில்
பூணு தெதிருற
போரா டியவதி சூரா பொறுபொறு
போகா தெனவடு
வேதா உடனெடு மாலா னவனறி
யாதா ரருளிய
வீரா புரிவரு கோலே பழியுள்
வேலா இமையவர்
மொழியாலே
குழலாலே
அதனாலே
புரிவாயே
மதியாதே
திறலோனே
குமரேசா
பெருமானே. (கௌ)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனான.

119. இருசெப் பெனவெற் பெனவட் டமுமொத்
திளகிப் புளகித் திமொதர்
*இடையைச் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
றி அகக் குறுகிக் குழல்சோரத்
தருமெய்ச் சுவையுற் றிதழைப் பருகித்
தழுவிச் சுடிசுற் றணமீதே
† சருவிக் சருவிக் குனகித் தனகித்
தவமற் றுழலக் கடவேனோ
அரிபுத் திரசித் தசனுக் கருமைக்
சுரிமைத் திருமைத் துனவேனோ
அடல்குக் குடநற் கொடிபெற் றெதிருற்
ற்காக் கிளையைப் பொருவோனோ
பரிவுற் றரனுக் கருணற் பொருளைப்
பயனுற் றறியப் பகர்வோனோ
‡ பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழனிக் குமரப் பெருமாளே, (கக)

120. தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றறுகைத்
ததமுட் டவளைப் பவனாலே
தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
தமரத் திமிரக் கடலாலே
‡ உகைமுத் தமிழுத் தெனெப் பகல்புக்
கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே

* இடையைச் சுமை - இடை அழகிய, † சருவி - சரசஞ்செய்து,

‡ பவனப் புவனம் - வாயுமண்டலம், ‡ உகைமுத்த மிகுத்த தெனப் பகல்
புக்கு ஒழிமட்டும் மிகைப் பொழுதாலே-எறிந்த முத்துக்கள் மிக்கதுபோல்
இரவியும் வந்து ஒளிமழுங்க வருத்தத்தைத் தரத்தக்க இருட்காலத்தாலே,
முத்துக்களின் ஒளிபோல் இரவிஒளிமட்டத்தக்க இருள் எனவே அதன்வல்
கூறியவாரும், இது "கொள்ளிக்கும்விள்ளாத கூரிருள்" என்றதுபோலும்,

உரையற் றுணர்வற் றுயிரெய்த் தகொடிச்
 குணநற் *பிணையற் றரவேணும்
 †திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்
 சிறைபட் டபகைத் திறல்வீரா
 திகழ்கற் பகமிட் டவனக் †ககனத்
 திருவுக் குருகிக் குழைமார்பா
 பகலக் கிரணப் பூபரணச் சடிலப்
 பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே
 பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே.(௨௦)

121. அணிபட் டணுகித் தணிபட் டமனத்
 தவர்விட் டவிழிக் கணையாலும்
 அரிசற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்
 தவன்விட் டமலர்க் கணையாலும்
 பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்
 பெறுமக் குணமுற் றுயிர்மாளும்
 பிறவிக் கடல்விட் டுயர்நற் கதியைப்
 பெறுதற் கருளீத் தரவேணும்
 †கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்
 கனியைக் †கணியுற் றிடுவோனே
 கமலத் தயனைப் பணவத் துரையைக்
 கருதிச் சிறைவைத் திடுவோனே
 பூபணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
 பரிவுற் றொருசொற் பகர்வோனே
 பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே. (௨௧)

பிணையல் - மாலே, † திகைபத்து முக-திகைபத்தும் உக - பத்துத் திக்கும் கலங்க, ‡ ககனத்திரு - தெய்வயானே, § பரணம் - பாரம், || கணி -வேங்கைமரம், †கணி-கண்ணி - கருதி, பூபணி அப்பு - அணி அப்பரமர்.

122. புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்

பொருமிக் கலசத்

திணையாய

புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்

புணரத் தலையித்

டமரேசெய்

அடைவிற் நினமுற் றவசப் படுமெற்

கறிநிற் பதடிக்க

கவமான

அசடற் சூயர்வொப் பதில்நற் க்ருபையுற்

றடிமைக் கொருசொற்

புகல்வாயே

குடமொத் தக்கடக் கரடக் ிகலுழிக்

குணமெய்க் களிறுக்

கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசுரப் படையைக்

குறுகித் தகரப்

பொரும்வேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்

பழமுற் றொழுதப்

புனல்சேர்நீள்

பழனக் கலையிற் கழைமுத் துகுநற்

பழநிக் குமரப்

பெருமாளே, (உஉ)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன

தனதானு.

123. கரிய பெரிய எருமை கடவு கடிய கொடிய

திரிருலன்

கறுவி இறுகு கயிரொ யெய்சுள் கழிய முடுகி

எழுகாலம்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி

அணுகாதே

செறிவு மறிவு முறவு மனைய திகழு மடிகள்

தரவேணும்

பரிய ிவரையி னரிவை மருவு பரம ருளு

முருகோனே

பழன முழுவர் கொழுவி லெழுது பழய பழநி

அமர்வோனே

அரியு மயனும் வெருவ உருவ அரிய கிரியை

எறிவோனே

அயிலு மயிலு மறமு நிறமு மழகு முடைய

பெருமாளே.

124. தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும்

அயலாகத்

ஓதறுகண் மறவி முறுகு கயிறு தலையை வளைய

எரியாதே

* கடக்கரடம்-மதயானை. ி கலுழிக்குணம் - ஆறுபோன்ற கருணைக் குணம். ிவரையினரிவை - பார்வதிதேவி. ஓதறுகண் - அஞ்சாமை.

கமல விமல மாக தமணி கனக மருவும் இருபாதம்
 கருத அருளி எனது தனிமை கழிய அறிவு தரவேணும்
 குமர *சமர முருக பாம குலவு பழநி மலையோனே
 †கொடிய ப்கடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி மணவாளா
 ஆமர ரிடரும் அவுண ருடலும் அழிய அமர்செய் தருள்வோனே
 அறமு நிறமும் அயிலு மயிலும் அழகு மூடைய பெருமாளே.

125. †திமிர உத்தியணைய நரக செனன மதனில் விடுவாயேல்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது மிடியும் அணுகாதே
 அமரர் வடிவு மதிக குலமு மறிவு நிலையும் வரவேலின்
 அருள் தருளி எனையு மனதொ டடிமை சொ ளவும் வரவேணும்
 சமர முகவெ லசுரர் தமது தலைக ளுருள மிகவேலீள்
 சலதி அலற ரெடிய பதலை நகர அயிலே விடுவோனே
 §வெமர வணையி லினிது துயிலும் விழிகள் நளினன் மருகோனே
 மிடறு கரியர் குமர பழநி விரவும் அமரர் பெருமாளே. (உரு)

தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

126. தகர நறுமலர் பொதுளிய சூழலியர்
 கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு அதனலே
 தனயர் அனை தமர் மனைவியர் சினெகிதர்
 சுரபி விரவிய வகைபென நினைவுறு
 ||தவன சலதியின் முழுகியே இடர்படு துயர்தீர
 அகர முதலுள பொருளினே அருளிட
 இருகை குவிசெய்து ளுருகிட உருகியே
 ஆரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்

* 'சமர புரியின் முருக' என்றும் பாடம். †கொடிய பகடு-மதயானை.
 ‡ திமிரவுத்தி-இருட்கடல். § வெம் அரவணை. ||தவனம்-ஆகை.

அருள அருளுடன் மருளற இருளறு
கிரண அயில்கொடு *குருகணி கொடியொடு
அழகு பெறமா கதமயில் மிசைவா இசைவாயே

†சிகர குடையினி ‡னிரைவர இசைதெரி
சதுரன் விதூரனில் வருபவன் அனையது
திருடி அடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுகுதன்

திகிரி வளைகதை வசுதனு உடையவன்
எழிலி வடிவினன் §அரவுபொன் முடிமிசை
திமித திமிதிமி எனநட மிடுமரி மருகோனே

பகர புகர்முக மதகரி ||உழைதரு
வனிதை வெருவமுன் வர அருள் புரிசுக
பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே

பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
நறவு நிறைவயல் சுமுகடர் பொழித்திகழ்
பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே. (உசு)

127. முருகு செறிகுழல் முகிலென ¶நகில்நறு
முளரி முகையென இயலென மயிலென
முறுவல் ஸ்தளவென நடைமட அனமென இருபார்வை

முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
அதர மிலவென அடியினை மலரென
மொழியு மமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்

உருவ மிணையன எனவரு முருவக
உரைசெய் தவர்தரு சுலவியி னிலவிய
உலையின் மெழுதென உருகிய கசடனை யொழியாமல்
உவகை தருகலை பலவுணர் பிறவியின்
உவரி தனிலுறு மவலனை அசடனை
உனது பரிபுர கழலினை பெறவருள் புரிவாயே

*குருகு-கோழி, †சிகரம்-கோவரத்தனம், ‡நிரை-பசு, §அரவு-காளியிடின.
||உழைதரு வனிகை-வள்ளியம்மை. ¶நகில்-தனம், ஸ்தளவு-மூலையரும்பு.

அரவ மலிகடல் விடமழு துடனெழு
 அரிய யனுநரை இபன்முத லனைவரும்
 அபய மிகவென அதையி லீமையவன் அருள்பாலா
 அமர்செய் நிசுசர ருடலவை துணிபட
 அவனி இடிபட அலைகடல் பொடிபட
 அமரர் சிறைவிட அடலயில் நொடியினில் விடுவோனே
 பரவு புனமிசை உறைதரு குறமகள்
 பண்கொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
 பணில சரவணை தனில்முள ரியில்வரு முருகோனே
 பரம குருபர எனுமுறை பரசொடு
 பரவி அடியவர் துதிசெய மதிதவழ்
 பழநி மலைதனி லினிதுறை அமரர்கள் பெருமானே. (உள்)

தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

18. கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்
 பணைத்துமணத் திதத்துழுகக்
 கறுப்புமிசுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்
- கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
 தறக்கெருவித் திதத்திடுந்
 கலைச்சவுரித் தலைக்குலவித் கலிகுரும்
- தனத்தியர்கட் கிதத்துமிசுத்
 தனற்குண்மெழுக் கெனப்புறியிற்
 றவித்திழிசொற் பவக்கடலுற் றயர்வாலே
- சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடக்கவெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறத் கடவேனே

புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
திருக்குதனக் குடத்தினைறப்
புயத்தவநற் கருத்தையுடைக் குகவீரா

பொருப்பரசர்த் கிரக்கமொடுந்
றறச்சுடிலத் தவச்சிவனிற்
*புலச்சிதனக் கிதத்தையிகுத் திடுநாதா

கிளத்தெதிர்துட் டாக்கார்தமைத்
கிளைத்துவிழக் கணப்பொழுதிற்
கிளைத்திடுநற் கதிர்க்கைபடைத் துடையோனே

செருக்கொடுநற் றவக்கமலத்
தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
திருப்பழரிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே. (உஅ)

129. குறித்தமணிப் பணித்துகலைத்
திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக்
குலைத்துமுடித் திலைச்சுருளைப் பிளவோடே

†குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்
‡தயிர்ப்பயிலிட்டழைத்துமருட்
கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே

பொறித்ததனத் தணைத்துமனச்
செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்
புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித் திடுமாதர்

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
ப்ரமத்தையறப் ப்ரசுத்தமுறப்
புரித்தருளித் திருக்கழலைத் தருவாயே

பறித்ததலைத் திருட்டமணக்
குருக்களசட் டுருக்களிடைப்
பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத் திருநீறு

* புலச்சி-ஞானமயமானவன், † குதட்டிய, துப்ப, உதட்டை எனப்
பிரித்துப்பொருள்கொள்க. ‡ அயிர்ப்பயிலிட்டு மயங்கும்படி அழகு காட்டி.

பரப்பிய *தத் திருப்பதிபுக்
கனற்புனலிற் கணத்தசொலைப்
பதித்தெழுதிப் † புகட்டதிறற்

கவிராச

செறித்தசடைச் ‡ சசித்தரியத்
தகப்பன் § மதித் துகப்பனெனச்
||சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்

பெருவாழ்வே

திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளெனைத்
தடுத்தடுமைப் படுத்தவருட்
டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

பெருமாளே, (உச)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தனதான.

130. கலவிய லிச்சித் திரங்கி நின்றிரு

கனதனம் விற்கச் சமைந்த மங்கையர்
கயல்கள்கி வப்பப் பரிந்து நண்பொடும் இன்பமுறிக்

கனியித முற்றுற் றருந்தி அங்குறும்
அவச மிகுத்துப் பொருந்தி இன்புறு
கலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டளை || அங்கமீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொ டங்களை
கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்
குழலள கக்கட்ட விழ்ந்து பண்டையில் அங்கம்வேறாய்க்

குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்துர
முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்கிடு
கொடியம யற்செய்ப் பெருந்த டந்தனில் மங்கலாமோ

*தத் திருப்பதி-அந்தத் திருப்பதி-மதுரை †புகட்ட-புகவிட்ட என்
பதன் தொடை ‡ சசித்தரி சந்திரனைச் சடாபாரத்தி லணிந்திருக்கின்ற.
§ ம.தித்து, உகப்பன், என, என்று பிரித்துக் கொள்க || சிறக்க எழுத்து
அருள்-சிறப்புறம்படி பிரணவத்தை உபதேசஞ்செய்த || அங்கம்-கட்டில்.

இலகிய சித்தரப் புனந்த னிந்துறை
 குறமகள் கச்சுக் கிடந்த கொங்கையின்
 இனிதுறு பதம்பப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே
 ளமுகடல் வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
 இடிபட மிக்கப் ரசண்டம் விண்டுறும்
 * இகலர்ப் தைக்கத் தடிந்தி லங்கிய செங்கைவேலா
 பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
 பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செ முங்கொடி
 பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு கின்பபாலை
 பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
 பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
 பழியில்வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே. ()

131. முகிலள கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
 மளவலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
 முகிழ்துதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கையர் அங்கமீதே
 முகம்வெயர் வற்றுப் பரந்து செங்கயல்
 விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
 ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை எங்குமேவி
 உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
 உறவினை உற்றுத் திரண்டு கொங்கள
 வுறுமனை உற்றுத் திரங்கு மஞ்சமில் ஒன்றிமேவி
 ஒளிதிகழ் பத்மக் குரங்க ளின்புறம்
 உறுவினை யொக்கக் கலின் க லென்கவும்
 உயர்மய லுற்றுத் திரங்கு மன்பதொ ழிந்திடாதோ
 செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
 அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்பரம
 சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைக மங்கைநீடு
 இகலர் - பகைவர்.

திகழ்வன பச்சைப் பச்சை அம்பண
 கரதலி கச்சுற் றிலங்கு கொங்கையள்
 திருவரு ணம்பொற் பார்தி மெப்பரை அண்டமீதே
 பகலிர வற்றிட் டெயர்ந்த அம்பினை
 திரிபுர முற்றிட் டிரண்டொ டொன்றலர்
 பரிவுற வொக்கச் செயும்ப ரம்பரமி அன்புகூரும்
 பதிவ்ரதை மிக்கச் சிரந்தெ ரிந்தருள்
 பகிரதி வெற்பிற் பிறந்த பெண்தரு
 பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே

தன்னதன தான தந்த தன்னதன தான தந்த
 தன்னதன தான தந்த தனதான.

132. அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழந்து
 அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
 அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
 அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினொருய்
 சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
 திருவடிக ளேரி னைந்து துதியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு ழன்று
 திரியுமடி யேனை உன்றன் அடிசேராய்
 மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவா
 மனமகிழ வேய ணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
 மலைமகளுக்கு மார துங்க வடிவேலா
 பவனிவர வேபு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
 படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா
 பரமபத மேசெ றிந்த முருகனைன வேபு சந்து
 பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. (௩௨)

அம்பணம்-ஒருவகை யாழ். தவழ்ந்து-அழகு. “உயிர்வரினுக்குறண்
 மெய்விட்டோமே” என்றபடி தவழ்ந்தழகு எனப்புணராது உகரம்மின்று
 இயல்பாயிற்று. இந்நூலிற் பல இடங்களில் இவ்வாறு வருவது காணலாம்.

133. கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
கலைகள் பல வேதெ ரிந்து மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்பு தைந்து
கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி
அரசரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
அறுசமய ரீதி ஒன்றும் அறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்கின்ற
அதுதினமும் நாணமின்றி அழிவேனோ
உரசபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்
உலகளவு மால்ம கிழந்த மருகோனே
உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
உறை*புகழி யூரி லன்று வருவோனே
பரவையனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா
பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீள வென்று
பழநிமலை மீதில் நின்று பெருமானே, (நடங்)

தனதனன தந்த தந்த தனதனன தந்த தந்த
தனதனன தந்த தந்த தனதான.

134. மருமலரி னன்னு ரந்து விடவினைய ருந்தி அந்த
†மதியொடுபி றந்து முன்பெய் வதையாலே
வகைதனைம றந்தெ மூந்து முலைதனைய ருந்தி அந்த
மதலையென வந்து குன்றின் வடிவாகி
இருமயல்கொ டுந்து வண்டு பொதுவையர கம்பு குந்து
இரவுபகல் கொண்டொ டுங்கி அசடாகும்
இருவினைபொ திர்த இந்த ஜன்னமா ணந்து றந்துள்
இணையடிவ ணங்க என்று பெறுவேனோ
திருவொடுபெ யர்ந்தி ருண்ட வனமிசைந டுந்தி லங்கை
திகழெழியி டுகு ரங்கை ‡நெகிழாத

*புகலியூர்-சீர்காழி. †மதியொடு-மதியோல. ‡நெகிழாத-நெகிழவிடாத.

திடமுளமு குந்தர் கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்ச கங்கள்
 செறிவுடன் றிந்து வென்ற பொறியாளர்
 பரிவொடும சிழ்ந்தி றைஞ்ச மருதிடைத வழந்து நின்ற
 பரமபத நண்ப ரன்பின் மருகோனே
 பதுமமிசை வண்ட லம்பு கணைபலவி ளங்கு துங்க
 பழநிமலை வந்த மர்ந்த பெருமானே. (௩௪)

தன்னதன தன்ன தந்த தன்னதன தன்ன தந்த
 தன்னதன தன்ன தந்த தனதான.

135. விரைமருவு மலர ணிந்த கரியபுரி குழல்ச ரிந்து
 விழுவதன மதிவி ளங்க அதிமோக
 விழிபுரா முலைகு லுங்க மொழிசூழற அணைபு குந்து
 விரகமயல் புரியு மின்ப மடவார்பால்
 இரவுபக லணுகி நெஞ்ச மறவழிய உருகு மந்த
 இருளகல உனது தண்டை அணிபாதம்
 எனதுதலை மிசைய ணிந்து அமுதமுது நானுள்விரும்பி
 இனியபுகழ் தனைவி ளம்ப அருள்தாராய்
 அரவில்விழி துயில்மு குந்த நலர்கமல மலர்ம டந்தை
 அழகினொடு தழுவு கொண்டல் மருகோனே
 அடலசர ருடல்பி ளந்து நிணமதனில் முழுகி அண்ட
 அமரர்சிறை விடுதி ரண்ட வடிவேலா
 பரவைவரு விடம ருந்து மிடறுடைய கடவுள் கங்கை
 படர்ச்சடையர் விடைய ரன்பர் உளமேவும்
 பரமரரு ளியக டம்ப முருகவறு முகவ கந்த
 பழநிமலை தனில் மர்ந்த பெருமானே. (௩௫)

தன்னதன தானான தானதன தந்த
 தன்னதன தானான தானதன தந்த
 தன்னதன தானான தானதன தந்த தனதான.

136. இருகனக மாமேரு வோகளப துங்க
 கடகடின பாடர வாரமுத கும்ப
 மிணைசொலிள நீரோக ராசலவி ரண்டு குவடேயோ

இலகுமல ரோவானி யாகியவ னங்கன்
அணிமகுட மோதானெ னுமிகவ ளர்ந்த
இளமுலை மூர்மோக மாயையில்வி முந்து தணியாமல்

பெருகியொரு காசேகொ டாதவரை யைந்து
தருவைநிக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
பெரியதமிழேபாடி நாடொறுமி ரந்து நிலைகாணப்

பிணியினக மேயான பாழுடலை நம்பி
உயிரையவ மாய்நாடி யேபவ நிரம்பு
பிறவிதனி லேபோக மீளவு முழன்று நிரிவேனோ

கருணையுமை மாதேவி காரணிய நந்த
சயனகனி கூராய சோதரி * பு ரந்த
கடவுளுடன் வாதாடு காளிமலை மங்கை அருள்பாலா

† கருடனுடன் வீரனா ‡ கேதனம்வி ளங்கு
மதிவினொடு மாமாட மேடைகள் லங்கு
கலிசைவரு காவேரி சேவகனொ டன்பு புரிவோனே

பரவையிடையே ஓ பாத காசுநர்வி முந்து
கதறியிட வேபாக சாதனனு நெஞ்சு
|| பவிதமென வேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா

பலமலர்க ளேதுவி ஆரணந வின்று
பரவியிமை யோர்குழ நாடொறுமி சைந்து
பழநியலை மீதோர்ப ராபரணி றைஞ்சு பெருமானே ()

தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன தனதான.

137. சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் கிற்பரம ஞானசிவ
சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
சுடரொளியதாய்நின்றகிட்களசொருபமுதலொருவாழ்வே

* புர அந்தக் கடவுள் என்பது புரந்த கடவுள் என்றாயிற்று. † கருடக் கொடி, ‡ வீரக்கொடி. § பாதகாசுநர்-அசுநர் || பவிதம் - அருகிலம்.

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
மதனில்வினோ யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
சுயபடிசு மாவின்ப பத்மபத மேவடைய உணராநே

கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
பொருமவதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
கருதவறி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல் வினைதானே

கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிச
மெனவுழலு மாயஞ்செ னித்தகுக்கையேயுறுதி
கரு*தசுழ மாமிந்த மட்டைதனையாவன தருள் தாராய்

ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதவடி
முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயிர்
உடலுணர்வதாயெங்கு†முற்பனமதாகவமருளவோனே

‡உததரிசு மாமின்ப புத்தமிர்த போகசுகம்
உதவுமம லாநந்த சத்திகர ஓமேவுணர
உருபிரண மாமந்தர் கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா

பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண ஹாபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பத்கெருவிதா துங்கவெற்றிமயிலேறுமொருதிநிலோனே

பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
சரவணப வாவொன்று || வற்கரமு மாகிவளர்
பழமிமலை மேனின் சுப்ரமணி யாவமரர் பெருமானே.

தனன தனதனன தனன தனதனன
தனன தனதனன தனதான.

138. கடலை பொரியவரை பலக னிதழைதுகர்

கடின குடவுதர

விபரீத

* அசுழம் - நாய், † உற்பனம் - தோற்றம் ‡ உததரிசம் - ஜலத்தோற்
றம் ஓமேவு உணர் அ உருபிரணமா மந்தரம் - பொருந்திய அறிவுருவமாகிய
அந்தப் பிரணவ மந்தரம் || வற்கரமுமாகி-வண்மையும் ஒளியும் உடையதாகி;

கரட தடமுமத நளின் சிறுநயன

* கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர ஒருநொடியில்

வலம்வ ருமரகத

மயில்வீரா

மகப திதருசுதை குறமி னொடிருவரு

மருவு சரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்களுக்குல முழுது மடியவுயர்

அமரர் சிறையைவிட

எழில்மீறும்

அருண கிரணவொளி ஒளிரு மயிலைவிடும்

அரக ரசரவண

பவலோலா

படல † உடுபதியை இதழி அணிசடி ல

பசுப திவரநதி

அழகான

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலையில்வரு

பெருமாளே, (நடஅ)

தனன தனதன தனன தனதன

தனன தனதன தனதான.

139. குழல டவிமுகில் பொழில் † வி ரவிதுதல்

குமுத வதரமு

றுவலாரம்

குழைம கரம் த்வளை மொழிகு யிலமுது

குயமு ளரிமுகை

கிரிஞ்சுது

விழிக யலயில்ப கழி || வ ருணிகரு

விளைகு வளைவிடம்

எனநாயேன்

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகள்சொலி

வெறிது ளம்விதனம்

உறலாமோ

‡ கழல்ப ணியவினை ¶ கழல்ப ணியையணி

கழல்ப ணியவருள்

மயில்வீரா

* கரிணி-யானை, உடுபதியையிதழி - சந்திரனையும் அழகான கொண் றையையும் † வீர வில் - வீர வில், ‡வளை-வள்ளை, ஓர்விசத்தண்டு, § வரு ணி-கடல், || கழல் பணிய வினை-பண்ணிய வினை கழல், ¶ கழல் பணியை யணி-வீரக்கழலையும், தண்டை, சிலம்பு முதலிய ஆபரணங்களுையு மணிந்த.

கமலை திருமரு கமலை நிருதரு

கமலை துளைசெய்த

கதிர்வேலா

†பழனி ‡மலைவரு பழநி மலைதரு

பழநி மலைமுரு

கவிசாகா

§பாவு பரவைகொல் || பரவை வணவரி

பரவு மிமையவர்

பெருமானே. (நக)

தனன தானன தான தான

தனன தானன தான தான

தனன தானன தான தான தனதான.

140. கலக வாள்விழி வேலோ சேலோ

மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ

கரிய வார்முழல் காரோ கானோ

துவரோவாய்

¶ களமு நீள்கமு கோதோள் வேயோ

உதர மானது மாலோ பாயோ

களப வார்முலை மேரோ கோடோ

இடைதானும்

இலைய தோமலர் வேதா ஆனோன்

எழுதி னானிலை யோவாய்ப்பேசர்

இதென மோனமி னாரே பாரீர்

எனமாதர்

இருகண் மாயையி லேழுழ் காதே

உனது காவிய நூலா ராய்வேன்

இடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே

தரவேனும்

அலைவி லாதுயர் வானோ ரானோர்

நிலைமை யேகுறி வேலா சீலா

அடியர் பாலரு ளீவாய் + நீபார்

மணிமார்பா

* மலை நிருத ருக-எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக. † பழனி-கனியை யொத்தவர். ‡ மலைவரு பழ நிமலை-மலையரசனுக்குப் புத்திரியாக வந்த பழயநிர்மலி, § பாவு பரவை கொல்-பரவிய சமுத்திரத்தின் மீது பாண மெய்து வருத்திய. || பரவை வண அரி-கடல் வண்ணத்தைபுடைய லிட் டெனு. பரவு-மெச்சும் ¶ களம்-கழுத்து. X நீபார்-நீபம்ஆர்-நீபம்-கடப்பமலர்.

அழகு லாவுவி சாகா வாகார்

இபயி னான்மகிழ் கேள்வா * தாழ்வார்

அயிலு லாவிய சிலா கோலா

கலவீரா

†வலைப கேள்வர்பி னனாய் கானார்

குறவர் மாதாம னாளா நாளார்

‡வனச் மேல்வரு தேவா மூவா

மயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா

பழநி மேவுகு மாரா தீரா

மயூர வாகன தேவா வானோர்

பெருமானே. (சும)

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன தனதான.

141. கொந்துத் தருகுழ லிருளோ புயலோ

விந்தைத் திருதுதல் சிலையோ பிறையோ

கொஞ்சிப்பயில்மொழி அமிதோ கனியோ விழிவேலோ

கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ

வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ படியோ

கொங்குற் றுயநீரது அரவோ ரதமோ

எனுமாதர்

தந்தித் திமிதிமி திமிதா திமிதோ

தந்தித் திரிகுட கிடதா எனவே

சந்திப் படியியில் நடமா டியபா

விகள் பாலே

சிந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே

வந்தித் தருள் தரு மிருசே வடியே

சந்தித் திடமிகு மறையா கிபசீர்

அருள்வாயே

வெந்திப் புடன்வரு மவுணை சனையே

துண்டித் திடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்

வென்றிக் கொருமலை எனவாழ் மலையே

தவவாழ்வே

*தாழ்வார்-நீட்சிபொருந்திய. †வலைபகேள்வர்-விநாயகர். ‡வனச் சம்-சரவணப் பொய்கையிலுள்ள பதுமப்பாயல், §அது-இடக்கரடக்கல்.

விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுடன் அமரே சனுமே
 விந்தைப்பணிவிடை புரிபோதவர்மேல் அருள்கூர்வாய்
 தொந்திக் கணபதி மகிழ்சோ தானே
 செங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கணவா திறல்சோ கதிர்காமா
 *சொம்பிற் பலவள முதிர்சோ லைகள்கூழ்
 இஞ்சித் திருமதில் புடைசூ முருள்சேர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமானே. ()

தனதன தத்தா தத்தன
 தனதன தத்தா தத்தன
 தனதன தத்தா தத்தன தனதான.

142. அகல்வினை உட்சார் சட்சம
 யிகளொடு†வெட்கா தட்கிடும்
 அறிவினி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்
 அகில்கமழ் கத்தூ ரித்தனி
 அணையிசை ‡ கைக்கா சுக்கள
 வருள்பவர் நட்பே கொட்புறம் ஒருபோதன்
 பகலிர விற்போ திற்பணி
 பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யச்சோ திச்சிவ மயமாரின்
 பழநித னிற்போ யுற்பவ
 வினை § விள கட்சேர் வெட்சிசு
 ரவுபயில் நற்றாள் பற்றுவு தொருநாளே
 புகலிவ னப்பே றப்புகல்
 மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 ||பொடிக்கொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்

* சொம்பில்-இனத்தில். †வெட்கா x தட்கிடும்-அஞ்சாது தடுத்து வாதிடுசெய்யும். ‡ கைக்காசுக்களவருள்பவர் - நந்த பணத்துக்குகந்தப்படி பிரியங்காட்டுபவர். § விள-வின்ன, நீங்க. || பொடி - திருநீறு.

கக்கள்

திருப்பு கழ்.

பொருதச மர்த்தா குத்திர

* தூசும கக்கோ தைக்கிடை

புலவரில் நக்கி ரர்க்குத

வியவேனே

இகல்படு நெட்டேர் பொட்டெழ

இளநகை இட்டே சட்டருள்

எழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர்

மதலாய்வேன்

றிடாற முப்பால் செப்பிய

கவிதைபின் டீமிக்கா ரத்தினை

எழுதி டீவனத்தே எற்றிய

பெருமானே, (சஉ)

தனன தனனதன தந்தத்த தந்ததன

தனன தனனதன தந்தத்த தந்ததன

தனன தனனதன தந்தத்த தந்ததன தந்ததான.

143. அதல விதலமுத லந்தத்த லங்கனென

அவனி எனவமார் அண்டத்த கண்டமென

அகில சலதியென எண்டிக்குள்விண்டுவென அங்கபானு

அமுத கதிர்கனென அந்தித்த மந்தாமென

அனைய மறையெனவ ருந்தத்து வங்கனென

அணுவிலணுவெனநிறைந்திட்டுநின்றதொருசம்பந்தாயம்

உதய மெழவிருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிலி

ருதய சுமலமுகி முங்கட்ட விழ்ந்துணர்வில்

உணரு மறுபவம னம்பெற்றி டும்படியை வந்துநீமுன்

உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென

மதூர கவிகளில்ம னம்பற்றி ருந்துபுகழ்

உரிய அடிமையுனை அன்றிப்ர பஞ்சமதை நம்புவேனே

தந்த ததத்தத தந்தத்த தந்ததத

திதிதி திதிதிதி திந்தித்தி திந்திதிதி

தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு

திந்திதோதி

* தூசுமகக் கோதை - கந்திமுடி என்னின்ற ஓர் பூதம். † வென்று இடர்அற எனப்பிரிக்க. ‡ மிக்க ஆரத்தினை - மேலாகிய தேவாரத்தை. டீவனத்தே எற்றிய - வைகைநதி ஜலத்தில் எதிரேயும்படி விட்ட.

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக
 டிடிடி டிடிடிடிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி-
 தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக
 அகில நிகிசரர்ந டுங்கக்கொ டுங்கமுரு
 பரிய குடர்பழுவெ லும்பைப்பி டுங்கரண துங்ககாளி

பவுரி இடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு
 கவரி இடவிகலை வெண்டிச்சி * ஊண்டிதனில்
 பழநிமலையின்மிசைவந்துற்ற இந்திரர்கள் தம்பிரானே()

தனதன தானத் தான தனத்தத்
 தனதன தானத் தான தனத்தத்
 தனதன தானத் தான தனத்தத் தனதான.

144. † அரிசன வாடைச் சேர்வை குளித்துப்
 பலவித கோலச் சேலை உடுத்தித்
 டலர்குழல் கோதிக் கோதி முடித்துச் சுருளோடே
 ஆமர்பொரு காதக் கோலை திருத்தித்
 திருதுதல் நீவிப் பாவித பொட்டிட்
 டகல்புழு காயச் சேறு தனத்திட் டலர்வேளின்

சுரத விநோதப் பார்வை யையிட்டுத்
 தருணக லாரத் ‡ தோடைத ரித்துத்
 தொழிலிடு தோளுக் கேறவ ரித்திட் டிளைஞோர்மார்
 னுறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
 பொருள் கவர் மாதர்க் காயைய னித்தற்
 றுயரற வேபொற் பாதமெ னக்குத் தருவாயே

கிரியலை வாரிச் சூரி ரத்தப்
 புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக லிக்கக்
 கிரணவை வேல்புத் தேளிர்பி ழைக்கத் தொடுவோனே

*சிகண்டி - மயில் † அரிசனம் மஞ்சள். ‡ தோடை-தொடை, மாலை.

கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொக்கக்
கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே

பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற் * கேதவா துத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே

பனிமல ரோடைச் சேலுக் ளித்துக்
ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழியில் வாழ்பொற் கோமள சத்திப் பெருமானே. ()

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான.

145. ஆல காலமெ னக்கொலை முற்றிய
வேல தாமென மிக்கவி முிக்கடை
யாலு மோகமவி னைத்துவி தத்துடன் இளைஞாரை

ஆர வாணமெ யிட்டும றித்துவி
கார மோகமெ முப்பிய தற்குற
வான பேரைய கப்படு வித்ததி விதமாகச்

சால மாலை ளித்தவர் கைப்பொருள்
மான வேசிலு கிட்டும ருட்டியெ
சாதி பேதம லத்தழு வித்திரி மடமாதர்

தாக போகமொ ழித்து றினக்கடி
யானென் † வேள்விமு கத்தவ முற்றிரு
தானை நாளுமவ முத்திரி னைத்திட அருள்வாயே

வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
காறு பூனை த ரித்தச டைத்திரு
வால வாயன ளித்தரு ளற்புத முருகோனே

மாய மானெட ரக்கரை வெற்றிகொள்
 வாலி மார்புதொ னைத்திட விற்கொடு
 வாளி யேவிய மற்புய னச்சுதன் மருகொனே
 நாலு வேதந விற்துமு றைப்பயில்
 வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்தட
 நாடி யோடுகு றத்தித னைக்கொடு வருவொனே
 நாளி கேரம் வருக்கைப மூத்துதிர்
 சோலை சூழ்பழ நிப்பதி யிற்றிரு
 ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள் பெருமானே. (சுரு)

தத்தா தனத்தனன தத்தா தனத்தனன
 தானத் தனத்தனன தானத் தனத்தனன தனதனதான.

146. இத்தா ரணிக்குள்மனு வித்தாய் முளைத்தழுது
 மேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழந்தடிகள்
 தத்தா தனத்தனன இட்டே செருத்தலையில்
 ஓடித் திரிந் துவ கோடிப் ரபந்தகலை
 இச்சிர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர
 வாலக் குணங்கள் பயில் கோலப் பெதும்பையர்கள் உடலுவாடி
 இக்கார் சரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெரு
 வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல
 திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்
 தேடிச் சுகந்தலனை மீதிற் றுயின் றுசுகம்
 இட்டா தரத்துருகி வட்டார் முனைக்குளிடை
 முழுகிக் கிடந்துமய லாகித் துளை ந்துசில பிணியதுமுடிச்
 சத்தான புத்தியது செட்டே கிடக்காமன்
 ஓடித் தொடர்ந்தசயி றுடிக் கொளும்பொழுது
 பெற்றார்கள் சுற்றியழ உற்றார்கள் மெத்தவழ
 ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்குவியிர்
 தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியின்
 ஓலைப் பழம்படியி னாலிற் றிறந்ததென எடுமெனவோடி

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சடலை
 ஏகச் சடம்பெரிது வேசப் புடஞ்சமய
 இட்டே அனற்குனெரி பட்டா ரொனத்தமுவி
 நீடிற் படிந்துவிடு பாசத்தகன்றுனது
 சற்போ தகப்பலும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
 பேசிப் பணிந்துருகுநேசத் தையின் றுதரஇனிவாவேணும்
 தித்தா திரித்திசுட தத்தா தனத்தகுத
 தாகத் தனத்தனன தானத் தனத்தன
 செச்சே செஞ்ச்செஞ்சு திக்கா திருந்திசு
 தாதத் தசெந்திசுத் தீதத் தசெந்தரிசு
 தித்தா கிடக்கணக டக்கா குஞ்சுக்குஞ்சு
 தோரக் கணங்கணக கூஞக் கணங்கிணைன ஒருமயிலேறித்
 *திட்டே ரதத்தசுமர் பட்டே விழப்பொருது
 வேலைத் துளைந்துவரை ஏழைப் பிளந்துவரு
 சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுலை
 மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கழம்பமணி
 சுத்தா உமைக்குமொரு முத்தாய் முனைந்தகுரு
 ஈதக் குழந்தையென வோடிக் கிடம்பமலர் அணிதிருமார்பா
 †மத்தா மதக்கனி று பிற்று னுதிக்கஞ்சு
 னேதத் திலங்கையினி லாதிக் கமுண்டதொரு
 முட்டா ளாக்கர்தலை இற்றே விழக்கணைக
 ளேதொட்டகொண்டலுரு வாகிர் கமந்ததிக
 மட்டார் மலர்க்கமல முற்று சனத்திருவை
 மார்பிற் புணர்ந்தாகு ராமற் குமன்புடைய மருமகனாகி
 வற்று மதுக்கருணை உற்றே மறைக்கலைகள்
 ஒதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
 அத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
 ஆகிப் பரத்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
 வர்க்கா மருப்புழுசு முட்டா திருப்பழி
 வாழ்வுக் குகந்தடிய ராலிக்குன் றின் றுலலி வருபெருமானே. (சசு)

தனதன்ன தனதன்ன தானுன தனதன்ன
தனதன்ன தனதன்ன தானுன தனதன்ன
தனதன்ன தனதன்ன தானுன தனதன்ன தனதான்,

147. இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு கசனமிசை மீதேகி மதிபும்வர
இரதிபதி கணைகளொரு ராலேவ விருதுசூழி லதுகூவ
எழுசுடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின் மணி
இசைகுறுகி இருசெவிபு னொச முறுவதென
இகல்புரிய மதன* குரு வேராத அணையர்கொடு வசைபேச
அரஹரென வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
அவசமுற அவசமுற ஆர்ரோமல் தரவுமிக மெலிவானள்
‡ அகுதியிவள் தலையில்விதி ஆனலும் விலகரிது
அடிமைகொள உனதுபர மாறாத ஒருதனிமை
அவனையணை தரவினிதிட்டுனோகார பரியின்மிசை வருவாயே
|| நிரைபரவி வரவறையு னோர்சித ிமருதினொடு
பொருசுகடு உதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
நிலைசூலைய மலைகுடைய தாவெனொள் கரகமலன் மருகோனே
நிருமலிய திரியனி வாள்வீச வருகுமரி
கவுரிபயி ரவியரவ பூணரி திரிபுவனி
நிபுணமலை அசனருள் வாழ்வான புரணவுமை அருள்பாலா
பரவைகிரி அசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
படவமரர் துயரகல மேலேவி அமர்பொருத
பதுமகர தல்முருக நால்வேத கரணிகர மயில்வீரா
பனிதம்ருக மதகளப சேறூர வளருமுலை
வனிதைகுற மகள்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
பனுவல்தரு பழறிவரு கோலாக லாவமரர் பெருமானே ()

* குரு - பாரம். † ஓமல் - ஊர்ப்பேச்சு. ‡ அகுதி - திக்கற்றவன்.
§ ஓகாரம் - ஓகரம், மயில். || நிரை - பசுக்கூட்டம். ி மருதினொடுபொரு
சுகடு - சம்சனாலேவப்பட்டு மருதமாரும் சக்ரமூமாய் வந்த அசர்கள்.

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தனதான.

148. இலகிய களபசு கந்த வாடையின்
மருகமத மதனைம கிழந்து பூசியே
இலைசுருள் பிளவைய ருந்தி யேயதை இதமாகக்
கலவியி லவாவர் தங்கள் வாய்தனில்
இடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்
*கசனையை விவேது மெந்த நாளது பகர்வாயே
சிலைதரு குறவர்ம டந்தை நாயகி
தினைவன மதனிலு கந்தநாயகி
திரள்தன மதனில் ணைந்த நாயக சிவலோகா
கொலைபுரி அசுரர்கு லங்கள் மானவெ
†அயிலையி லதனைபு கந்த நாயக
குருபர பழநியி லென்று மேவிய பெருமானே. (சுஅ)

தனத்தான தனதனன தனத்தான தனதனன
தனத்தான தனதனன தனதான.

149. உயிர்க்கூடு விடுமளவு முமைக்கூடு பருவுதொழில்
ஒருக்காலு நெகிழ்வதிலை எனவேருள்
உரைத்தேழுன் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம
துடைத்தாய்பின் வருகுமவர் எதிரேபோய்
பயிற்பேசி இரவுபகல் அவர்க்கான †பதமைபல
படப்பேசி உறுபொருள்கொள் விலைமாதர்
படப்பார வலைபடுதல் தவிர்த்தான மணிபொருவு
பதத்தாள மயிலின்மிசை வரவேணும்
தயிர்ச்சோச னெனுமவுரை வசைகட்டுகோவ வனிதையர்கள்
தரத்தாடல் புரியுமி மருகோனே
தமிழ்க்காழி மருதவன மறைக்காடு திருமருகல்
தறுக்கோடி வருகுமுகர் நருவாழ்வே

* கசனை - ஈரம், அன்பு. † அயிலயில் - கூர்மையான வேலாயுதம்.
‡ பதமை-வார்த்தைகளை, பதங்களை, டிகோவவனிதையர்-கோபிகாஸ்திரிகள்.

*செயிற்சேல்[†]வி ணுநினைடு பொரப்போய்[‡]வி மம்பொருது
செயித்தோடி வருபழநி அமர்வோனே
தினைக்காவல் புரியவல குறப்பாவை யொடுதழுவு
திருத்தோள அமரர்பணி பெருமானே. (சக)

தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன தனதான.

150. ஓடி ஓடி அழைத்து வரக்கில
சேடி மார்கள் பசப்ப அதற்குமுன்
ஒதி கோதி முடித்த விலைச்சுருள் அதுகோதி
நீடு வாச நிறைத்த அகிற்புழு
கோட மீது திமிர்ந்த தனத்தினில்
நேச மாகி அணைத்த சிறுக்கிகள் உறவாமோ
நீ நாடி வாயும் வயற்ற லேயிற்புனல்
ஒடை மீதி னீலத்த திவட்கையின்
நீநாத கீத மலர்த்து னிபெற்றளி இசைபாடும்
கோடு லாவி யழுத்துநி ரைத்தவை
காவர் நாட தனிப்பழ நிப்பதி
கோதி லாத குறத்திய ணைத்தருள் பெருமானே. (ரு)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான.

151. கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிவீற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தையிரப் பவனுணுக்

* செய்யில்சேல்-வயல்களிலிருக்கும் கெண்டைமீன்கள். [†]விண்ணுடு-
வான்மீன்கள். [‡]விமமர் - விம்மு அமர் நீ நாடி - பூந்தாள் || அத்த திவட்
கையின் - அர்த்தம் விளங்கும்படி. [§]நாதகீத மலர்த்துளி பெற்றளி இசை
பாடும் - அளி மலர்த்துளி பெற்று நாதகீத இசைபாடும் எனக்கூட்டுக.

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழைபைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தீனையுப் பினில்மேவி
அடலைச் செயல்சத் திையைக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துனைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்
அலறப் பணிரத் நமணிக் குழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்
டுதலுற் றபொறிச் சியர்கட் சடையிற் படுவேனோ
சடிலத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் தஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே
*சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
குமரர்க் குமறுக் க்ரக[†]மெய்ப் பலகைச்
‡சதுபத் தாவப் புலவர்க் குப்[§]விபத் தியில்னான
படலத் துறுலக் கணலக் ய||தமிழ்த்
த்யமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
||பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருதாதா
பவளக் கொடிசற் ரியபொற் கமுசிற்
றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
பழநிப் பதிவெற் பினில்நற் குமரப் பெருமானே. (ருக)

தனதன தத்த தானன தனதன தத்த தானன
தனதன தத்த தானன தனதான.

152. கதியைவி லக்கு மாதர்கள் புதியவி ரத்ந பூஷண
கனதன வெற்பு மேல்மிகு மயலான
கவலைம னத்த னுகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய
கனதன மொத்த மேனியும் முகமாலும்

*சனகர்க்கும் என்பது முதலாகக்கூறிய இவர்களே சனகாதிசுவர்.
†மெய்ப்பலகை-சங்கப்பலகை. ‡சது பத்து நவப்புலவர் - சங்கத்தார் நாற்
பத்தொன்பதின்மர் § விபத்தியில் - வேற்றுமை இல்லாச. || தமிழ்த்தரய
மத்தில் - தமிழ்த்திரயம் அதில். ||பழுதற்று - பழுதறு; வினை எச்சத் திரிபு.

அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்துனை வெற்றி வேலதும்
 அரவுமி டித்த தோகையும் உலகேழும்
 அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ முத்தி வாழ்வுறும்
 அபிரவ பத்ம பாதமும் மறவேனே
 *இரவிரு லத்தி ராசத மருவியெ திர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த வீரிய குணமான
 இனைய னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வுற
 இதமொட ளித்த ராகவன் மருகோனே
 பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம்வி ளக்கு மானிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக
 பரிமள சுற்ப காடவி வரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநிம லைக்குள் மேவிய பெருமானே. (ருஉ)

தன்ன தந்தன தந்த தானன
 தன்ன தந்தன தந்த தானன
 தன்ன தந்தன தந்த தானன தந்ததான.

153. கனக சூம்பமி ரண்டு நேர்மலை
 எனநெ ருங்குக ரும்பை மாமணி
 சுதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய முந்துசூதம்
 †கடையில் நின்றப ரந்து நாடொறும்
 இளகி விஞ்சியெ முந்த கோமள
 களப குங்கும கொங்கை யானையை இன்பமாக
 அனைவ ருங்கொளு மென்று மேவிலை
 இடும டந்தையர் தங்கள் தோதகம்
 அதின்ம ருண்டு வண்ட வாசையில் நைந்துபாயல்
 அவச மண்கொளு மின்ப சாகர
 முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி
 தருப தங்கதி எம்பிரானருள் தந்திடாயோ

*இர என்பது எதுகை வழு அன்று, இவ் எதுகை ஆரிடத்தை ஒத்து
 தண்டியலங்கார ஒழிபியலிற் கூறிய வழுவமைதியானது. †கடை-வாயில்.

தனதனந்தன தந்தனாவென

டிசுசு டிங்குசு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்திகு திந்த தோவென

உந்துதாளந்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு மெண்டு மெண்டு வேன

தருண கண்கிணிகிண்கி னாரமு

முந்தவோதும்

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக

கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை

பதறி நின்றிட நின்று தோதக

என்றுதோகை

பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு

நிசுச ரன்கிளை கொன்ற வேலவ

பழநி யங்கிரி யின்கண் மேவிய

தம்பிரானே. (ருங்)

தனதத்தத் தனதத் தத்தத்

தனதத்தத் தனதத் தத்தத்

தனதத்தத் தனதத் தத்தத்

தனதத்தத் தனதத் தத்தத்

தனதத்தத் தனதத் தத்தத்

தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதான.

154. சகடத்திற் குழைவிட் டெற்றிக்

குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றிப்

புளகித்துக் குவளைக் கட்பொற்

கணையொத்திட்டுழலச் சுத்தித்

தரளப்பற் பவளத் தொட்டக்

*களப்பப்பொட் டெலிட் டத்திக்

குவடான

தனதுத்திப் படிகப் பொற்பிட்

டசையப் †பெட் பசளைத் துப்புக்

கொடியொத்திட்டுடையிற் பட்டைத்

தகையிற்றொட் ‡டுகளப் பச்சைச்

களப் அப்பு ஒட்டுதல் இட்ட அத்திக் குவடான எனப் பிரித்துப்
பொருள் கொள்க, † பெள்-விரும்பத்தக்க, ‡ உகளம்-இரண்டு.

சரணத்துக் கியலச் சுற்றிச்
சுழலிட்டுக் கடலைப் பற்றிக்

கொளுமாதர்

சுகமுற்றுக் கவலைப் பட்டுப்

பொருள் கெட்டுக் கடைகெட்டுச் செறப்
குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப்
பிணியுற்றுக் கசுதெப் பட்டுச்
சுகதுக்கத் திடர்கெட் றெற்றுத்
தளர் பட்டுக் கிடைபட் டுப்பிக்

†கிடைநாளில்

சுழலச்சக் கிரியச் சுற்றிட்

டிறுசக்கட் டுயிரைப் பற்றிக்
கொளுகப் †பற் பலரைக் கட்டிக்
கரம்வைத்துத் தலையிற் குத்திச்
சுடுகட்டைச் சுடலைக் கட்டைக்
கிரையிட்டுப் பொடிபட் டுக்கிச்

சடமாமோ

திருடத்திக் குகுடட் டுட்டுட்

டமட்டட் டமட்ட் டிக்குட்
டிமிடிட்டி டிமிடிட் டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுதத் தொக்குச்
செகணக்கச் செகணச் செக்குத்
தருடத்தத் தருடத் தட்டுட்

டிடிபேரி

திமிலைக்கைத் துடிதட் டெக்கைப்

பகடிட்டுப் பறையொத் தக்ஞிகட்
டிகையெட்டுக் கடல்வற் றித்||தித்
தாவுக்கக் கிரியெட் டுத்தைத்
தியருக்குச் சிரமிற் றுடகச்
சுரர்||பொற்புச் சொரியக் கைத்தொட்

டிடும்வேலா

பகலைப்பற் சொரியத் தக்கற்

பதிபுக்கட் டழலிட் டுத்திட்
புரமட்கிக் கழைவிற் புட்பச்

கசுத-கலது, வருததம. †கிடைநாள்-கிடத்தின்ற நாள். †பற்ப
லரை-பற்பலர் ஐ-சரியை நீ கண்டினை எட்டு-இடமகன்ற எட்டுத் திக்கும்.
|| தித் தர-தித் தா, தியைத்தா. || பொற்பு-பொற்பு, கற்பகப் பூமாரி,

சுமனைச்சுட் டயனைக் கொத்திப்
பரிவுக்கொட் பரமர்க் குச்சற்
குருவொத்துப் பொருளைக் கற்பித் தருள் வேளே

பவளப்பொற் கிரிதுத் திப்பொற்
றனகொச்சைக் கிளிசொற் பற்றிப்
பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்
திசுழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்
படிகத்துப் பவளப் பச்சைப்
பதமுத்துப் பழனிச் சொக்கப் பெருமானே, (நிச)

தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன தனதான.

155. சிந்துர கூரம ரூப்புச் செஞ்சரி
செங்கைகு லாவந் டித்துத் தென்பயில்
செண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள செருட்டே
சிந்துகள் பாடிமுழக்கிச் செங்கயல்
அம்புகள் போலவிழித்துச் சிங்கிடை
செம்பவ ளாடைது லக்கிப் பொன்பறி விலைமாதர்
வந்தவ ராரெனழைத்துக் கொங்கையை
அன்புற மூடிநெகிழ்த்திக் கண்பட
மஞ்சணி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சனை துனிலேறி
மந்திர மோசமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
முன்றலை வாயில் டைத்துச் சிங்குகொள்
மங்கைய ராசைவி லக்கிப் பொன்பதம் அருள்வாயே
இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புவி
அண்டக டாகம ளித்தித் டண்டர்கள்
† எண்படு டீ சூரைய ழித்துக் கொண்டருள் ஒருபேடி

* சரி வளையல், † சிங்கிடை - சிங்க இடை, சிங்கி-வியப்பு, ‡ தூர்-தூன்பும்.

இன்கன தேரைந டத்திச் செங்குரு
 மண்டல நாடும னித்துப் பஞ்சவர்
 இன்புறு * தோழமை யுடைக்கத் தன்திரு மருகோனே
 சந்திர சூரியர் திக்கெட் டெம்புகழ்
 அந்தமில் வாழ்வனு பெற்றுத் தங்கிய
 சங்கர னார்செவி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா
 சம்பரம மானகு றத்திக் கின்புறு
 கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
 தண்டமிழ் சேர்பழ நிக் குட் டங்கிய பெருமானே. (௫௫)

தன்னதன தன்னதன தந்தத் தனத்தன
 தன்னதன தன்னதன தந்தத் தனத்தன
 தன்னதன தன்னதன தந்தத் தனத்தன தனதான.

156. சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு
 மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித்துமுடி
 சிறுகயிறு நெடிதுகொடு சுட்டிப் பிழுக்கவினி அணுகாதே
 சிலதமர்க ளுறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு
 சுடலைதனி விடுகனலை இட்டுக் கொளுத்துபுனல்
 திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப் படிக்குடிலை ஒழியாதே
 மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக் கிசைத்தபடி
 உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்
 வழிபடவும் நினதடிமை இச்சைப்படுத் துவதும் ஒருநாளே
 வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
 ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிசைய
 மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச் சிவத்தபதம் அருள்வாயே
 நறையிதழி அறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
 சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத் திருத்தலையில்
 நரினமுற அணிசடையர் மெச்சிப் ரியப்படவு மயிலேறி
 நவநதிகள் குமுகுமென வெற்புத் திரட்சுழல்
 அகிலமுத லெழுபுன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
 நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு முருகோனே
- * தோழமை - தோழமை. † குடில்-குடியிருப்பு ஐ-சாரியை.

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குழலில்
 உலையிலெழு தினை * யிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
 குவிமுலையு மணிபிடைபுமெச்சிப் புணர்ச்சிசெயு மணவாளா
 குறுமுரிவ னிருபொழுது மர்ச்சித்து முந்திபெற
 அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
 குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிற் றிகழு பெருமானே()

தானந்த தனன தான தானந்த தனன தான
 தானந்த தனன தான தனதான.

157. ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து சுதிரி லாத
 நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
 நாவின்ப ரசம தான ஆனந்த அருவி பாய
 நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி.
 ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவிலாமல்
 ஒமங்கி உருவ மாகி இருவோரும்
 ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
 ‡ லோகங்கள் வலம தாட அருள் தாராய்
 தேனங்கொ ளிதழி யான தாரிந்து டு சலில வேணி
 || சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாத
 சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன சோதி
 சேர்பங்கி னமல நாதன் அருள் பாலா
 கானங்கள் வரைகள் தீவு || ஒதங்கள் பொடிய நீற
 ‡ காடந்த மயிலி லேறு முருகோனே
 ராமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமணி சேர்வை
 காணங்கள் பழநி மேவு பெருமானே. (ருள)

* இதண் - பரண். † திகழு - உச்சாச்சாரியை. ‡ லோகங்கள் - புல
 னங்கள். டுசலிலம் - சுங்கை. || சீரங்கன் - சீரிய அங்கத்தை யுடையவன்.
 அங்கம்-எலும்பு; எலும்பைக் கோத்தணிந்த விபிரான். || ஒதங்கள்-கடல்
 கள். ‡ காடந்த-காடு அந்த-வனத்திலுள்ள அழகிய.

தனதன தனத்தான தானான தானதன
தனதன தனத்தான தானான தானதன
தனதன தனத்தான தானான தானதன தனதான .

158. தலைவலி மருத்திடு காமாலை சோகைசுரம்
விழிவலி வறட்கூலை காயாச வாசம்பெரு
சலமிசு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி அணுகாதே

தலமிசை அதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி எனக்காது கேளாது போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும் விதியாதே

உலைவற விருப்பாக நீள்காவின் வாசுமலர்
வகைவகை எடுத்தே * தொ டாமாலி காபரணம்
உனதடி யினிற்கூட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்

உளமது தரித்தேவி னாவோடு பாடியருள்
வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
உரகம் செடுத்தாடு † மேகர மீதின்மிசை வரவேணும்

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
மணிமுடி துணித்தாவி யேயான சானகியை
அடலுடனழைத்தேசொள் மாயோனை மாமனெனுமருகோனை

அறுகினை முடித்தோனை ஆதார மானவனை
மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
அவைதனில்நடித்தோனை மாதாதை யேயெனவும்வருவோனை

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
இருசர ணவித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்
பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோசமுறு மணவாளர்

பதுமவ யலிற்றுக மீதேவ ரால்கள் துயில்
வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
பழகிவ ருகற்பூர கோலாக லாவமார் பெருமானே. (ருஅ)

* தொடா - தொடுத்து † மேகரம்-மயில்,

தன்னதன தந்த தந்த தானன
தன்னதன தந்த தந்த தானன
தன்னதன தந்த தந்த தானன தன தான.

159. * நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
† நெருடுகவி கொண்டு விந்தை பேசிய
நிழலர்சிறு புன்சொல் கற்று விதுள பெயர்கூறு

நெளியமுது ‡ தண்டு சத்ர சாமரம்
§ நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிரம்
நெடுகியதி குண்ட லப்ர தாபமும் உடையோராய்

முகமுமொரு சம்ப மிக்க தூல்களும்
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலவை ஒன்று மற்று வேறொரு நிழலாகி

முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுனை நின்று பத்தி யாலமிக
மொழியும்வளர் செஞ்சொல் வர்க்க மேவர அருள்வாயே

திருதிசென மண்ட விட்ட தீயொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது

சிறியகர பங்க யத்து நீறொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதனில்
தெளியவுடன் வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதலம ணைந்த || அத்த மாதரை
வரைவறம னாந்து நித்த நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலருபம்

வரவரம னந்தி கைந்த பாவிபை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமானே. (ருஃ)

* நிகமம் - வேதம். † நெருடு - தூலிழையைப் பொருத்துத் தல்போலச் செர்க்கின்ற. ‡ தண்டு - சிவிகை. § நிபிடமிட - நெருங்க. || அத்த - அத்தனே.

தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன தனதான.

160. நெற்றிவெ யர்த்துளி னுளிக்க வேயிரு
குத்துமு லைக்குட மசைத்து விதியில்
நிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே

நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தையில் வைத்தி விதத்தி லேபுடல்
நெட்டிவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியும் உறவாடி

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
மெத்தவு நடுபொடு பறித்து நாடொறும்
உற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்கள் உறவாமோ

உச்சித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
உட்குளிர் புத்தியை எனக்கு நீதர வருவாயே

* கற்றத மிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
வுற்றொரு ட் பொற்கொடி களிக்க வேபொரு
கற்பனை நெற்பல அளித்த காரணன் அருள்பாலா

† கற்பந கர்க்களி றனித்த மாதனை
பொற்புய மைப்புயல் நிறத்த வானவர்
கட்குறை உட்கிட அருட்குரு பாகர எனநானும்

நற்றவ ரர்ச்சனை இடத்த யாபர
வத்துவெ னப்புவி இடத்தி லேவளர்
நத்தணி ட் செக்கரன் மகிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே

நட்டுவர் மத்தள மிலக்க மாமென
மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேதரு
நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே. (சுயி)

* கற்றதமிழ்ப்புலவன்-சுந்தர பூர்த்தி சுவாமிகள். † பொற்கொடி-
பாவை நாச்சியார். ‡ கற்பநகர் - தேவலோகம். § செக்கரன்-செங்கரன்.

தந்த தானனந் தானதன தானதன
தந்த தானனந் தானதன தானதன
தந்த தானனந் தானதன தானதன தனதான.

161. பஞ்ச பாதகன் பாவிமுழு மூடன்வெகு
வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
பண்கொ ளாதவன் பாவகட லுடுநுழை பவுஷாசா
பங்கன் மோகியம் பாழ்நரகில் வீழவுறு
பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
பஞ்ச மாபலம் பாசமொடு கூடிவெகு சதிகார
அஞ்ச பூதமுண் டாகடிய கோரரிவர்
தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலருள்
அன்பர் பாலுடன் கூடியறி யாத*புகழ்* * அடியேனை
அண்டர் மாலயன் தேடியறி யாதவொளி
சந்தர் சேகரன் பாவைவினை யாடுத்படி
கந்த நாடுடன் கூடிவினை யாடவருள் புரிவாயே
வஞ்ச மாசுரன் சேனைகட லோடுகுவ
டுண்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
வண்கை யாடகம் பேடுதொடையாடுமுடி முருகோனே
மங்கை மோகசிங் காரரகு ராமரிட
தங்கை சூலியங் காளியெமை † ஈனுபுகழ்
மங்க ளாயிசந் தானசிவ காமியுமை அருள்பாலா
கொஞ்ச மாடுசுகம் போலமொழி நீலவிழி
பெண்கள் நாயகந் தோகைமயில் போலிரச
கொங்கைமால்குறும்பாவை||யவல் நிரவர அணைவோனே
கொண்டல் சூழமஞ் சோலைமலர் வாங்கியல்
கந்து பாயநின் றுடுநுவர் பாகையுதிர்
+ கந்தி யோடகஞ் சேர்பழநி வாழ்குமர பெருமானே()

* புகழ்-இழிவுசிறப்பு.* * அடியேனை-அடியேன், ஐசாரியை. † பழக
அந்த நாடு-பழகம்போல் தாவள்ளியமான நாடு, ‡ ஈனு-சுன்றழ்சுகம்-கிளி.
|| அவல்-ஆவல், || துவர்பாகு-துவர்த்த பாக்கு. + கந்தி-கமுகமரம்.

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தனதான.

162. பெரியதோர் கரியிரு கொம்பு போலவெ
வடிவமார் புளகித சும்ப மாமுலை
பெருகியே ஒளிசெறி தங்க வாரமு மணியான
- பிறையதோ வெனுதுதல் துங்க பீறுசுவை
அழலதோ வெனுமிரு கண்க ளாரவெ
பிறகெலாம் விழுமுதல் சங்கு ளாரவெ வருமானார்
- உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த பேர்களை
மனையிலே வினவியெ கொண்டு போகியெ
உளவிலே மருவிய வஞ்ச மாதர்கள் மயலாலே
- உருகியே உடலற வெம்பி வாடியெ
வினையிலே மறுகியெ நொந்த பாதகன்
உனதுதான் தொழுதிட இன்ப ஞானம் தருள்வாயே
- அரியதோ ரமரர்க ளண்ட மேறவெ
கொடியதோ ரசரர்க ளங்க மாளவெ
அடலதோ டமர்புரி கின்ற கூரிய வடிவேலா
- அரகரா எனமிக அன்பர் சூழவெ
கடியதோர் பயில்மிசை அன்றை ஏறியெ
அவனியோர் நொடிவரு கின்ற காரண முருகோனே
- பரியதோர் கயிறனை கொண்டு வீசவெ
† உறியதோய் தயிர்தனை உண்டு நாடியெ
பசியதோ கெடவருள் கொண்டமாயவன் முருகோனே
- பரமமா நதிபுடை கொண்ட னாவவெ
வனசமா மலரினில் வண்டு லாவவெ
பழநிமா மலைதனி லென்று மேவிய பெருமானே. (சூஉ)

* வை-கர்மை. † உறிய-உறியினிடத்துள்ள. ‡ அனுவ-நெருங்க.

தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன தனதான.

163. மலரணி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள்
சொலுமொழி இன்பச் சொருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் * திருக்கி லேமுக மதியாலே
மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே
நிலவெறி அங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
நிதிபறி அந்தப் பிலுக்கி லேசெயும் ஒயிலாலே
நிதமிய லுந்துர்க் குணத்தி லேபர
வசமுட னன்புற் றினக்கி லேயொரு
நிமிஷமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிசேடாய்
அலையநி னைந்தூற் பனத்தி லேயனு
தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவர
அறிவும ழிந்தூற் பனத்தி லேநிதம் உலேவேனோ
அசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
கசடனை உன்கிற் கடைக்க ணடியும்
அலர்கொடு நின்பொற் பதத்தை யேதொழ அருள்தாராய்
பலபல பைம்பொற் பதக்க மாரமும்
அடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலையும் அணிவோனே
பதியினில் || மங்கைக் கதித்த மாமலை
யொடுசில குன்றிற் றரித்து வாழ்வுயர்
பழநியி லன்புற் றிருக்கும் வானவர் பெருமானே. (கநக)

* திருக்கு-திருகுதாளம். † உற்பனம் - தோற்றம். ‡ அற்பனத்திலே-
அற்பன் அதிலே. || மங்கைக்கதித்த மாமலை - வள்ளிமலை.

- தன தனன தனதான தனதனன தனதான
தன தனன தனதான தனதான.
164. முகைமுளரி ப்ரபைவீசும் எழில்கனக மலைபோலு
முதிர்விலிள தனபார மடவார்தோள்
முழுகியமி ழுதுபோக விழலனென உலகோர்கள்
மொழியுமது மதியாது தலைகீழ்வீழ்ந்
தகமகிழ விதமான நகையமுத மெனவூறல்
அசடாக மெழவாகி மிகவேயுண்
டழியுமொரு தமியேனு மொழியுமுன திருதாளின்
அமுதுபரு கிடஞானம் அருளாயோ
மகரமெறி திரைமோது பகரகடல் தடவாரி
மறுகுபுனல் கெடவேலை விடுவோனே
வரிசையவுண் மகசேனை யுகமுடிய மயிலேறி
வருபனிநு காதிர முருகோனே
பகர்வரிய ரெனலாகு முகைகொழுந ருளமேவு
பரமகுரு வெனநாடும் இளையோனே
பணிலமணி வெயில்வீச மணிசிகர மதிசூடு
பழநிமலை தனில்மேவு பெருமாளே. (கூசு)

- தனன தனன தனத்த தனன தனன தனத்த
தனன தனன தனத்த தனதான.
165. முதிர் உழையை வனத்தில் *முடுகி வடுவை அழித்து
முதிர் கயல்கள் கயத்தி னிடையோடி
முரண வளரும் விழிக்குள் மதன விரகு பயிற்றி
முறைமை கெடவு மயக்கி வருமாதர்
மதூர அமுத மொழிக்கு மகுட களப முகைக்கு
வலிய அடிமை புகுத்தி கீடுமாய
மனதை உடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
மகிழ உனது பதத்தை அருள்வாயே

*முடுகி-முடுக்கி, தூத்தி.

சுதூரன் வரையை எடுத்த நிருத னுடலை வதைத்தொர்
 சகடு மருத முதைத்த தகவோடே
 தழையு மரமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
 தனுவை உடைய சமர்த்தன் மருகோனே
 அதிர முடுகி எதிர்த்த அநர ருடலை வதைத்தும்
 அமார் சிறையை விடுத்தும் வருவோனே
 அரிய புகழை அமைத்த பெரிய பழனி மலைக்குள்
 அழகு மயிலை நடத்து பெருமானே. (௬௫)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
 தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
 தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தனதான.

166. முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிழு
 டித்துச்சுக் கைப்பிற் றற்றியு
 முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட நாதல்மீதே
 முக்யப்பச் சைப்பொட் டிட்டணி
 ரத்னச்சுட் டிப்பொற் புற்றிட கெழிலாடத்
 முச்சுட்டைச் சித்ரக் கட்டழ
 தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதழ்
 நச்சுக்கட் † கற்புச் சொக்கியர்
 செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு தனமேரு
 திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல
 லச்சைக்குட் பட்டுந் தொட்டுயிர்
 சிக்கிச்சொக் கிக்கெட் டிப்படி உழல்வேனே
 † மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி
 னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
 மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பரம் அருள்வாயே
 வித்தைக்குக் கர்த்தத் தற்பா
 முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
 விச்சிதாச் செச்சைக் டுகத்தினை புனைவோனே

சுக்கை-பூமலை † கற்பு-கற்பனை ‡ மெத்த துக்கத்தை தித்தியினி
 சித்தத்தில் பத்தத்தொடு என்று பிரித்துக் கொள்க டுகத்தினை-பூமலை.

நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்கள்
எட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
நிஷ்டைக்கற் புற்றப் பத்தர்கள் அமரோரும்
நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு
முற்றத்துற் றர்ச்சிக் கப்பழ
நிக்குட்பட் டத்துக் குற்றறை பெருமானே. (சுசு)

தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
தன்னதன் தன்னதன் தனதான்.
167. முருகுசெறி குழலவிழ முகைபுளக மெழநிலவு
முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்
முதிரவச மற*விதரி எழுகைவளை கலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு துளிவீச
அருமதுர மொழிபதற இத்தழமுது பருகிமிக
அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற
† அமளிபடு மமளிமல ரணையின்மிசை துயிலுகினும்
அலர்கமல மலரடிபை மறவேனே
நிருதனோடு வருபரியும் அடுகரியும் ரதநிரையும்
நெறுநெறன முறியவிடும் வடிவேலா
நிகழ்குள சுகள குரு நிருபகுரு பாகுமர
நெடியநெடு ககனமுக னிறைவோனே
வருமருவி நவமணிகள் மலர்கமுகின் மிசைசிதற
மதுவினிரை பெருகு||வளி மலைமீதே
வளர்குறவர் சிறுமியிறு வளர்தனமு மிருபுயமு
மருவிமகிழ் பழநிவரு பெருமானே. (சுஎ)

தானந்தன தானன தானன
தானந்தன தானன தானன
தானந்தன தானன தானன தனதான்.

168. மூலங்கிள ரோருரு வாய்டுநடு
நாலங்குல ||மேனடு வேரிடை
மூள் பிங்கலை நாடிபொ டாடிய முதல்வோர்கள்

* விதரி - பிளவுபட்டுள்ள விரல்கள் † அமளிபடும் - ஒலிதருகின்ற
அல்லது, பள்ளியறையிலுள்ள. ‡ அகளசுகள குருநிருப - அருவமாகியும்
உருவமாகியும் உள்ள குருராஜனே. § வளிமலை-வள்ளிமலை || நடு - சரீர
மத்திய ஸ்தானம். || மேல் நடுவேர் - சுழுமுனை என்னுமிடம்.

மூணும்பிர காசம தாயொரு
சூலம்பெற வோடிய வாயுவை
*மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள விடவோடி

†பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
டாருஞ்சட ராபெ ராபா
பாதம்பெற ஞானச தாசிவ மதின்மேனிப்

பாடுந்தொனி நாதமு நூபுரம்
ஆடுங்கழ லோசையி லேபரி
வாகும்படி யேயடி யேனையும் அருள்வாயே

சூலங்கலை மான்மழு வோர் துடி
வேதன் தலை யோடும ராகிரி
தோடுங்குழை சேர்பர னூர்தரு முருகோனே

சூரன்கர மார்கிலை வாளணி
தோளுந்தலை தூள்பட வேயவர்
சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக மயில்வீரா

காலின்கழ லோசையு நூபுர
வார்வெண்டைய ஓசையு மேயுக
காலங்களி னோசைய தாநட பிடுவோனே

கானங்கலை மான்மக ளார்த்தமை
நாணங்கெட வேயனை வேள்பிர
காசம்பழ னாபுரி மேனிய பெருமானே. (கசு)

தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன தனதான.

169. வாதம் பித்தமி டாவயி றீளைகள்
சீதம் பற்சளி சூலைம கோதர
ஓமாசங் கட்பெரு மூலவி யாதிகள் சூளிர்காசம்
மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்பிணி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணுறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்சுகி காரர்கள் வெருமோகர்

* மூலந்திகழ் தூண் வழி-சுழுமுனா மார்க்கம். † பாலங்கிளராறு-புருவ மத்தியஸ்தான வழி ‡ 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாச' என மாற்றுக, அங்கண்மாச என்பது நேத்திர ரோகம்.

சூழ்துன் சித்ரஃக பாயைமு வாயைகொ
 டேதுஞ் சற்றுண ராமலெ மாயைசெய்
 சோரம் பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதிஸ்மேவித்
 தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
 கேழும் பிற்பட வேடிடு மூடனை
 †தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநின் அருள் தாராய்
 திதந் தித்திமி தீதக தோதிமி
 டுணை டுட்டு டுட்டுடுடு
 சேசெஞ் செக்கெண தோதக தீகுட வெனபேரி
 சேடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
 லாமஞ் சுற்றிட வேயச ரார்கிரி
 தீவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா
 வேதன் பொற்சிர மீது †க டாவிர
 வீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
 மேவும் ‡ பற்றிலர் பேறரு ளோதிய முருகோனே
 ||வேஷங் கட்டியு மேக × ம காவளி
 மாலின் பித்துற வாகிவி னோர்பணி
 வீரங் கொட்பழ னாபுரி மேவிய பெருமாளே. (சுக)

தனன தந்தன தானன தானன
 தனன தந்தன தானன தானன
 தனன தந்தன தானன தானன தனதான.

170. விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்
 குழல ணிந்தது ராகமு மேசொலி
 விதர ணஞ்சொலி வீறுக ளேசொலி அழகாக
 விரிகு ரும்பைக ளாமென வீறிய
 கனக சம்ப்ரம மேருவ தாமதி
 விரக † மொங்கிய மாமுலை யாலெதீர் அமர்நாடி

கபாய் - கவசம், தேகம். † அ வஞ் சுத்தடியார - தூ அம சுத்த
 அடியார் - தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார். ‡ கடாவி - பிரயோ
 கித்து, குட்டி. § பற்றிலர் பேறருள் - பற்றற்றவர் பெறத்தக்க அருளாகிய
 பிரணவப்பொருள். ||வேஷங்கட்டி-விருத்தாப்பியமான வேஷங்கொண்டு,
 × மகாவளி - மகிமைதங்கிய வள்ளிநாயகி. † மொங்கிய - பருத்த.

இதமி சைந்தன மாமென வே * யின
 நடைந டந்தனர் வீதியி லேவர
 எவர்க ளுஞ் ிசித மால்கொளு மாதர்கண் வலையாலே
 எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை
 அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை
 இருப தங்கனி னுலெனை யாள்வதும் ஒருநாளே
 மிதமி சைந்தெதி ரேபொரு ளுரனை
 உடலி ரண்டு † கு றுய்விழ வேயின
 வடிவு தங்கிய வேலினை பேயிய அத்திரா
 மதூர இன்சொலி மாதுமை நாரணி
 கவுரி ஆம்பிகை யாமனை பார்வதி
 மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி றி றுவோனே
 மதமி சைந்தெழு லோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்ரு பாகர சேவக விறல்வீரா
 பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
 வடிவு கொண்டருள் காகியின் றீறிய
 பழசி யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமானே. (எஃ)

தனத்த தானன தனதன் தனதன் தனதான.

171. அருத்தி வாழ்வொடு ‡ தனகிய மனைவியும் ி றவோரும்
 அடுத்த பேர்களு மிதழுறு மகவொடு வளநாடும்
 தரித்த லுரு||மெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்
 தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக உபதோம்
 இசைத்த நாவின் இதனூறு குறமகள் இருபாதம்
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமானே. (எக)

* இன நடை - விதம் விதமான நடை. † சிதம் - சித்தம். ‡ கூறாய் என்பது குறாய் என்றாயிற்று. § தனகிய-சரசமாடிப் பேசிய, || மெயென-மெய்யென

தனதரு தனதத்த தனதரு தனதத்த

தனதரு தனதத்த தனதான.

172. அறமிலா நிலைகற்ற கொடியவேல் விழிவிட்டு
 ளறிவுதா னறவைத்து விலைபேசி
 அமளிமீ தினில்முத்து பவளவா யமுதத்தை
 அதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே
 உறவினா லுடலத்தை இறுகவே தழுவிக்கொ
 ளுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ
 டுருகியே லுருபெற்றி மதனநா டகபித்தும்
 ஒழியுமா றொருமுத்தி தரவேணும்
 மறவர்மா தொருத்த விலகோ கனகத்தி
 மயிலினாள் புணர்செச்சை மணிமார்பா
 மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகிவிழ் வுருமிக்க
 மயிலிலே றியவுகூர் வடிவேலா
 பறைகள்பே னியருத்ரி கரியகா ளாகத்தி
 பரமர்பா லுறைசுத்தி எமதாயி
 பழையபார் வதிகொற்றி பெரியநா யகிபெற்ற
 பழநிமா டிலையுற்ற பெருமானே, (எஉ)

தனனதன தந்த தனனதன தந்த

தனனதன தந்த தனதான.

173. இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு தஞ்சு
 மிருவிழியெ னஞ்சு முகமீதே
 இசைமுரல்க ரும்பு மிளமுலைய ரும்பும்
 இளகியக ரும்பு மயலாலே
 நிலவிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து
 நெகிழுமுயிர் நொநது மதவேளால்
 நிலையழிவு நெஞ்சி லவர்குடிபு குந்த
 நிலைவொடுமி றந்து படலாமோர்
 புலவினைபு னீந்து படுமணிக லந்து
 புதுமலர ணிந்த கதிர்வேலா

புழுக்கெழும் னாந்த குறமகளுக்கு ரும்பை
 பொருகைபு டைந்த தொடைமார்பா
 பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த
 பருமயில டைந்த சூகவீரா
 *பண்பணிசி றந்த தரளமணி சிந்து
 பழநிமலை வந்த பெருமானே, (எந்)

தனன்தன தான தந்த தனதான.

174. உலகபசு பாச தொந்த மதுவான
 உறவுகிளை தாயர் தந்தை மனை பாலர்
 மலசலசு வாச சஞ்ச மதாவென்
 மதிநிலைகெ டாம லுன்றன் அருள்தாராய்
 சலமருகு பூனை தும்பை அணிசேயே
 சரவணப வாழு குந்தன் மருகோனே
 பலகலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
 பழநிமலை வாழ வந்த பெருமானே, (எச)

தனதன்ன தனதன்ன தானத் தானத் தனதான.

175. ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே
 உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே
 பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
 பிறவியற நினைசுவனெ னுசைப் பாடைத் தவிரேனே
 துரிதமிடு நிருதர்புர சூரைக் காரப் பெருமானே
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே
 விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே, (எரு)

தனதன தனன தான தனதன தனன தான

தனதன தனன தான தனதான.

176. ஒருவரை ஒருவர் தேறி அறிகிலர் மதவி ராரர்
 ஒருகுண வழியு ருத பொலியானர்
 பனை - மூங்கில்.

உடலது * சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக் ளாடி
உறநம நரகில் வீழ்வர் அதுபோர்
வருமொரு வடிவ மேவி இருவினை அலையு ளாடி
மறைவரி னனைய கோல மதுவாக
மருவிய பரம ஞான சிவகதி † பெறுக நீறு
வடிவுற உதவு பாதம் அருள்வாயே
திரிபுர மெரிய ‡ வேழ சிலைமத நெரிய மூரல்
திருவிழி அருள்மெய்த் ஞான குருநாதன்
திருசரஸ் வதிம யேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
திருநட ம்ருநு நாதன் அருள்பாலா
சுரர்பதி அயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி
துகளெழ விடுமெத் ஞான அயிலோனே
சுககுற மகன்ம னாள் நெனமறை பலவு மோதி
தொழமுது பழநி மேவு பெருமாளே. (எசு)

—

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான.

177. கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்
கலையிழுத் தேருலுக் கெனநகைத் தே டி மயற்
கலதியிட் டேயழைத் தணையுடே
செருமிவித் தாரசுற் றிடைதுடித் தாடமற்
றிறமளித் தேபொருட் பறிமாதர்
செயலிழுக் காமலிக் கலியுசத் தேபுகழ்ச்
சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே
திரிபுரக் கோலவெற் பழல்கொளச் சீர்நகைச்
சிறிதருட் டேவருட் புதல்வோனே

*சதமெ னாடி-சதம் என னாடி; அகரம் தொக்கது. †பெறுக-பெற.

‡ வேழசிலை - கரும்பாகிய வில். டி மயற்கலதி-காதலெனும் மூதேவி.

திரைகடற் கோவெனக் குவடுகட் றின்படத்
 திருடர்கெட் டோடவிட் டிடும்வேலா
 பரிமளப் * பாகலிற் கணிகளைப் பிறிநற்
 படியினிட் டேகுரக் கினமாமும்
 பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
 பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமானே. (என)

தனதன தந்த தனதன தந்த
 தனதன தந்த தனதான.

178. † கருகிய கன்று வரிசெறி கண்கள்
 கயல்நிக ரென்று துதிபேசிக்
 கலைசுரு ளொன்று மிடைபடு கின்ற
 கடிவிட முண்டு பலநாளும்
 விரகுறு சண்ட வினையுடல் கொண்டு
 விதிவழி நின்று தளராதே
 விரைகமழ் தொங்கல் மருவிய துங்க
 விதபத மென்று பெறுவேனோ
 முருகக டம்ப குறமகள் பங்க
 முறையென அண்டர் முறைபேச
 முதுதிரை ஒன்ற வருதிறல் வஞ்ச
 ‡ முரணசர் வென்ற வடிவேலா
 பரிமள இன்ப மரகத துங்க
 § பகடித வென்றி மயில்வீரா
 பறிதலை குண்டர் கழுநிறை கண்டு
 பழநிய மர்ந்த பெருமானே. (என)

* பாகல்-பலா. † 'கருமுனிக் கொண்ட' என்றும் பாடம். ‡ முரணசர்-
 மாறுபாடுள்ள அசுரர். § பகடிதவென்றி பெருமையும் வெற்றியுமுன்ன.

தனதன்ன தான தந்த தனதன்ன தான தந்த
தனதன்ன தான தந்த தனதான.

179. சுருளாக பாச கொங்கை மகளிர்வச மாபி சைந்து
சுரதவகை யால்வி ளங்கு மதனாலே
சுருதியென வேறி னைந்து அறிவினிக ளோடி ணங்கு
தொழிலுடைய யானு மிங்குன் அடியார்போல்
அருமறைக ளேறி னைந்து மனுநெறியி லேந டந்து
அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி
அகிலபுவ னாதி எங்கும் வெளியுறமெய்கு ஞான இன்ப
அமுதையொழி யாத ருந்த அருள்வாயே
பருதிமகன் வாசல் மந்தரி அநுமனெடு நேர்ப ணிந்து
பரிவினழை யாமுன் வந்து பரிவாலே
பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
படைஞரோடு ராவ ணன்றன் உறவோடே
எளிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே
இளையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
இமயவள்த னால்ம கிழந்த பெருமானே. (எசு)

தனதனதத் தனதனதத் தனதனதத் தனதான.

180. இடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற் புத்தமான
செயலிலிமெய்த் தவமிலிநற் செபமிலிசொர்க் கமுமீதே
இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலிநற் றமிழ்பாட
இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதையைப் பெறவேணும்
கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளை மடியப் பொருமவேலா
கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே
படர்ச்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
பலவயலிற் றரளநிரைப் பழநிமலைப் பெருமானே. (அ0)

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தந்ததான.

181. ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்

என்றுபூதி

ஆமமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி.

யார்கள்பத மேதுணைய

தென்றுநாளும்

ஏறுமயில் வாகனஞ் காசரவ னாவெனது

ஈசுவென மான முற

என்றுமோதும்

ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னுவிஹினை

ஏவர்புகழ் வார்மறையும்

என்சொலாதோ

நீறுபடு ஈமாழைபொரு மேனியவ வேலவணி

நீலமயில் வாகவுமை

தந்தவேளே

நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய

நீடுதனி வேல்விடும

டங்கல்வேலா

சீறிவரு மாறவுண னுவிபுணு மாணமுசு

தேவர் துணை வாசிகரி

அண்டகூடம்

சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம

தேவர்வர தாமுருசு

தம்பிரானே. (கஅ)

தனதன தாத்த தனதான.

182. †வசனமிக வேற்றி

மறவாதே

மனதுதய ராற்றி

ஹழலாதே

இசையிலிச டாகுத

ரமதாலே

இசபரசௌ பாக்யம்

அருள்வாயே

‡பசுபதிஓசி வாக்யம்

உணர்வோனே

பழனிமலை வீற்ற

ருளும்வேலா

அசுரர்களை வாட்டி

மிகவாழ

அமரர்கிறை மீட்ட

பெருமானே. (கஅ.)

மாலை-பொன், † வசனமேற்றல்-உருவேறச் செபித்தல், ‡ பசுபதிவாக்யம்-வேதசிவாகமங்கள். ஓசி-ஹீ என்பது சி என்றாகி, சி எனக்குறுகியது.

தனன தனன

தன் தான்.

183. வரதா மணிநீ

இனவேரில்

வருகா தெதுதான்

ஆதில்வாரா

திரதா திகளால்

நவலோகம்

இடவே கரியாம்

இதிலேது

சுரதா டிறையோ

தயன் மாலும்

சதஸா கமநூல்

அறியாத

பாதே வசுத்யாஸ்

தருசேயே

பழஞ புரிவாழ்

பெருமானே. (ஆந)

தந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்தந்

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதான.

184. * குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்

படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மெழுகியர்

இந் துஞ் சந் தந் தங்குந் தண்ணெம்

கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வநிதையர்

கொஞ்சங் கொஞ்சஞ் | செஞ்சம் வஞ்சஞ்

சமரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாலும்

சும்பும் பம்புஞ் சொம்புந் தென்புந்

குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்

எங்கெங் கெம்பங் கென்றென் றென்றுந்

தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்

கொஞ்சந் துங்கின் பந்தந் தென்றன்

பொருளுள் தெவைகளு நயமொடு கவர்பவர் மயலாவும்

என்றென் றுங் † கன் றுந் துன் புங்கொண்

6. உனதிரு மலராடி பரவிட மனதினில்

நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்

குன்றுங்குன்றும்படி, செண்டுங்கன்றும்படி எனத் தனித்தனி கூட்டுச் செஞ்சும் செய்தும், புகன்றுதலையும் துன்பத்தையுங்கொண்டேன்.

தொழுமகி மையினிலை உணர்வினி நருள்பெற
இண்பும் பண்புந் தென்புஞ் சம்பந்
தழுமிக வருள்பெற விடைதருவிதமினி அருள்வாயே

* எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
அவன்விடு மதிசய வினை யுறு † மலகையை
வென்றுங் கொன்றுந் துண்டத் துண்டஞ்
செயுமரி பொருமுறை இரணிய வலனுயிர்
துங்குஞ் சிங்கம் ‡ வங்கந் தன்கண்
துயில்பவ § னெகினனை உதவிய கருமுகில் மருகோனே

|| ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படி களு மதிர்பட
ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
றெவிசெய மகபதி துதிசெய அஞ்சரை அடுவோனே

உன்றன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சஞ்
சிவனருள் குருபர எனமுநி வர்ப்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
றெலிபட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
விரைபடு குரவல ரலர்தரு மெழில்புனை புயவீரா

¶ அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சம்
படியொரு தொகுதியி னுரைநதி எதிர்பட
அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையை எதிர்வர விடுகவி புகல்தரு திறலோனே

* எங்கும் என்பது குறுகிற்று. † அலகை-பூதகி. ‡ வங்கம் - தோணி;
தோணிபோற்கடலிற்கண்வளர்பவன். § எகினன் - அன்னவூர் தியாகிய பிர
மன். || ஒன்றென்றென்றுந் துன்றுங் குன்று-ஒன்றருகிய சூரியமண்டலத்தை
யளவுங் கிரவுஞ்சகிரி. ¶ அன்றென்ற ஒன்றுங்கொண்டு அன்பின்று-பிற
மதங்கள் முத்திவழி அன்று என்ற ஒன்றைமாத் திரங்கொண்டு அன்பில்லா
மல், அத்தி நாத்தியென்ற ஒன்றையே கொண்டென்றும் பொருந்தும்.

அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விஜயவ னிரதமை நடவிய
துங்கன் *வஞ்சன் சங்கன் தங்கைக்
கொருமகன் முனிகழல் வருதகர் †இவர்வல
அங்கம் ‡ கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குந்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருவிய பெருமானே. (அச)

தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்தன தனத்தன

185. கருப்புவிடில் மருப்பகழி தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய
கடைக்கனோடு சிரித்தனாகு
கருத்தினில் விரகசெய் மடமாதர்
§ கதக்களிறு திடுக்கமுற மதர்த்துமிக எதிர்த்துமலை
கனத்தவிரு தனத்தின்மிசை
கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருப்படுதல் இருப்புடைமை மனத்தில்வர நினைத்தருளி
உணைப்புகழு மெனைப்புவிடில்
ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உருத்திரனும் விருத்திபெற வனுக்கிரகி எனக்குமுகி
உரைக்கமறை அடுத்தபொருள்
உணர்த்துநா ளடிமையு முடையேனே
பருப்பதமு முருப்பெரிய அரக்கர்களு மிரைக்குமெழு
படிக்கடலு மலைக்கவல
பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே
பதித்தமர கதத்தினுட னிரத்தமணி நிரைத்தபல
பணிப்பனிரு புயச்சயில
பரக்கவே இயல்பெதிர வயலூரா

*வஞ்சன் வாட்படையை உடையவன். †இவர்வல ஏறிநடத்தவல்ல.

‡ கஞ்சம்-அன்னம். § கதம்-கோபம்.

திருப்புகழை உரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய
திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா

சிலைக்குறவ ரிலைக்குடிவில் புகைக்கழக முகிற்புடைசெல்
திருப்பழறி மலைக்குளுறை
திருக்கைவே லழகிய பெருமானே, (அரு)

தான தந்தன தத்தன தத்தந்
தான தந்தன தத்தன தத்தந்
தான தந்தன தத்தன தத்தந் தனதான

186. கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன்
றன சந்தன வித்துரு மத்தின்
கோவை செண்பக *தட்பம கிழ்ச்செங் கழுநீரின்

கோதை சங்கிலி உற்றக முத்தும்
பூஷ ணம்பல ஒப்பனை மெச்சுங்
கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும் பொதுமாதர்

பாலு டன்கனி சர்க்கரை கத்தந்
தேனெ னும்படி மெத்தரு சிக்கும்
பாத கம்பகர் சொற்கனி லிட்டம் பாலிலாமே

பாத பங்கய முற்றிட உட்கொண்
டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்
பாடு மென்பது செய்ப்பதி யிற்றந் தவளியே

தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந்
தேக மின்றிம திக்கவ திரக்குஞ்
சாக ரஞ்சுவ றக்கிரி எட்டுந் தலைசாய

* சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்
 சூர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ்
 சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந் தனிவேலா
 ஆல முண்டக முத்தினி லக்குந்
 தேவ ரென்பும்நி ரைத்தெரி யிற்சென்
 றாடு கின்றத கப்பனு கக்குந் குருநாதா
 ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குந்
 கோபு ரங்களி னுச்சிபு டுத்தந்
 காவி னன்குடி வெற்பினில் நிற்கும் பெருமானே. (அக)

தனதன தனதன தத்தத் தத்தத் தாந்தாந் தனதான.
 187. கொடியன பிணிகொடு விக்கிக் கக்கிக் தசடாகும்
 கூன்போந்
 குடிஹ வருமொரு வித்தைச் சித்தக் தமைபாதே
 † கோண்டிர்
 பொடிவன பரசம யத்துத் தப்பிப் தலைமேலே
 போந்தேன்
 பொருளது பெறவினி நட்புச் சற்றுப் டருள்வாயே
 பூண்டான்
 துடிபட ஆலகைகள் கைக்கொட் டிட்டுச் குடனாத்
 சூழ்ந்தாந்
 தொகுதொகு திகுதிகு தொக்குத் திக்குத் தரி ‡ தாளம்
 தேர்தாந்
 படிதரு பதிவ்ரதை ஒப்பச் சுத்தப் தனிலாடும்
 பாழங்கான்
 பழநியுள் குமரகு றத்தத் தைக்குப் பெருமானே. (அள)
 பாங்காம்

* சாடுகுன்று-மோதியடித்தமலை, † கோண்-மாறுபாடு. ‡ தாளம் படி
 தரு பதிவ்ரதை ஒப்ப-படிதரு பதிவ்ரதை தாளம் ஒப்ப எனக்கூட்டுக.

தனதன தனனத் தனனத் தனதன தனனத் தனனத்
தனதன தனனத் தனனத் தனதான.

188. கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைநாதல் குனியக் குனியக்
கொடியிடை துவளத் துவளத் தனபாரக்
சுவடணி சிதறச் சிதறக் கரவளை கதறக் கதறக்
சூயில்மொழி பதறப் பதறப் ட்ரியமோகக்
கலவியி லொருமித் தொருமித் திலகிதழ் பருகிப் பருகிக்
கரமொடு தழுவித் தழுவிச் சிவநாளிற்
சையிலுள பொருள்கெட்டருள்கெட்டனேவரும் விடுசிச் சியெனக்
கவலைகள் பலபெற் றுலகிற் றிரிவேனோ
சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்
தடவரை பிதிரப் பிதிரத் திடமேருத்
தமனிய நெடுவெற் பதிரக் கணபண கிரம்விட் டகலச்
சமனுடல் கிழியக் கிழியப் பொருசூரன்
பெலமது குறையக் குறையக் கருவிகள் * பறையப் பறையப்
பெருநரி தொடரத் தொடரத் திரள்கூகை
பெடையொடு குழறக் குழறச் சரபதி பரவச் சாரப்
பிரபல பழநிக் குமரப் பெருமாளே. (அஅ)

தானன தனன தானன தனன
தானன தனன தனதான.

189. தோரண கனக வாசலின் முழவு
தோன்முர சதிர முதிநாத
தோகையர் கவரி வீச ிவ யிரியர்
தோள்வலி புகழ மதகோப
வாரண ரதப தாகினி தூக அரசாகி
மாதிச நிறைய
வாழினும் வறுமை கூரினு முனது
வார்கழ லொழிய மொழியேனே

பறைதல் ஒழிதல் ிவயிரியர்-புகழ்ந்து பாடுவோர்.

பூரண புவன காரண * சவரி

பூதர களப

தனபார

பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்

பூபதி நகரி

குடியேற

ஆரண வரத † நீரிரு குடுமி

ஆனனன் வெருவ

மயிலேறும்

ஆரிய பழநி வாழ்கு அழகும்

ஆண்மையு முடைய

பெருமானே. (அக)

தனதன தனதனத் தனதன தனதனத்

தனதன தனதனத்

தனதான.

190. பரிமள மலரடுத் தகில்மண முழுகமைப்

பரவிய ம்ருகமதக்

குழல்மானார்

பருமணி வயிரமொத் திலகிய குழையினிற்

படைபொரு வனவிழிக்

கயலாலே

ளரியுறு மெழுகெனத் தனிமன மடையநெக்

கனிமையொ டிருவவிட்

டவமேயான்

இருவினை நலியமெய்த் திறலுட னறிவுகெட்

டிடர்படு வதுகெடுத்

தருள்வாயே

சொரிமத வருவிவிட் டொழுகிய புகர்முகத்

தொலைபடு கரமலைக்

கிளையோனே

துடியிடை ஒருகுறக் குலமயில் தனையினைத்

தருண்மிகு பழநியுற்

றிடுவோனே

அரியய னமரநுற் றிடுதுய ரறவுடுக்

கையுமொகு மொகுவெனச்

சதகோடி

அலகையு முடனடித் திடவடி அயிலெடுத்

தமர்செயு மறுமுகப்

பெருமானே. (சூ0)

* சவரி-குறத்தி, வள்ளிநாயகி, † நீரிருகுடுமி-கக்கை தங்குஞ் சடை.

நான்காவது.

திருவேரகம் என் னு ம்

சுவாமி மலை.

இது தம்பகோணத்துக்கு மேற்கே 4-மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

இது முருக்கடவுளது நான்காம் படை வீடு.

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன தனதான ,

91. குமரகுரு பாமுருக சுகனே குறச்சிறுமி

கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவெனந லுரையுதவு மயிலா எனத்தினமும் உருகாதே

குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவி * லன வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுமவர்களுடைமைமனமுடனேபறிப்பவர்கள் அனைவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்

முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீ திறிற்பவர்கள்

தனமிலிவர் மனமுறிய நழுவாஉழப்பியர்கண்வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ அனைமீ துருக்கியர்கள்

வசமொழுகி அவரடிமை எனமா தரிட்டதொழில்

தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்தவருள் தருவாயே

சுமரமொடு மசுரப்படை களமீ தெதிர்த்தபொழு

தொருநொடியி லவர்கள்படை கெடவே லெடுத்தவனி

தனில்நிருதர் சிரமுருள ரணதூள் படுத்திவிடு செருமீதே

† தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்கள்

அதிரநிண மொடுகுருதி குழுகாளி கொக்கரிசெய்

தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிரைத்திரர்கள் பலகோடி

திமிதமிட நரி†கொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி

வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு

திமிரதின கரவமரர் பதிவாழ்வுபெற்றுலவு முருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டயிரா வதக்குரிசில்

அடிபரவு பழனிமலை சுதிர்காம முற்றுவளர்

சிவசமய அறுமுகவ திருவே மகத்திலுறை பெருமானே.

* அனவரதம்-எப்போதும். † தவனம்-தாசும். ‡ கொடிகள்-காகம்.

தன்ன தன்தன தன்ன தன்தன
தன்ன தன்தன தன்தான.

192. குமா குருபர முருக சரவண
குசகண் முககரி பிறகான
குழக சிவசுத சிவய நமவென
குரவ னருள் குரு மணியேயென்
றமுத இமையவர் திமிர் த மிடுகட
லதென அதுதினம் உணியோதும்
அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடும்
அபய மிடுகுரல் அறியாயோ
*திமிர் எழுகட லுலக முறிபட
திகைசுகள் பொடிபட வருசூர்
சிகர முடியுடல் புனியில் விழி அயிர்
திறைகொ டமர்பொரு மயில்வீர
நமனை உயிர்கொரு மழலி னினைகழல்
நதிகொள் சடையினர் குருநாதா
நளின ிருமலை மருவி அமர்சுரு
நவிலு மறைபுகழ் பெருமாளே.(உ)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன தன்தான.

193. கோமள வெற்பினை ஒத்தத நத்தியர்
காமனை ஒப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்
கோவையி தழ்ச்சுகனி நித்தமு விற்பவர் மயில்காடை
ஓகோகில நற்ற வத்தொடு குக்குட
|| ஆரணி அப்புள்வ கைக்குரல் சுற்றவர்
கோலவி ழிக்கடை இட்டும ருட்டிகள் விரகாலே

* திமிர்-இருண்ட † உயிர் திறைகொள்-உயிர்வதை செய்கின்ற.
‡ குருமலை என்பது சுவாமிமலை ஓகோகிலம்-கிளி. || ஆரணி பப்புள்-குழி.

தூமம லர்ப்பளி மெத்தைப டுப்பவர்
யாரையு மெத்திம னைக்குள னைப்பவர்
சோலை வனக்கினி ஒத்தமொ ழிச்சியர் நெறிகூடா
தூசநெ கிழ்த்தரை சுற்றியு டுப்பவர்
காசப நிக்கம றித்துழு யக்கிகள்
தோதக வித்தைப டித்தூந டிப்பவர் உறவாமோ
*மாமர மொத்துவ ரிக்குள்ளெ றுக்கிய
சூரனை வெட்டினி ணக்குட லைக்கொடி
வாரண மெச்சவ ளித்தவ யிற்குக கதிர்காம
மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
மாகிரி யிற்றணி கைக்கிரி யிற்பா
மாகிரி யிற்றிரை சுற்றிவ னைத்திடும் ஆலேவாயில்
ஏமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி
னாலு கத்தினி லுற்றுயு பத்தர்கள்
ஏதுநி னைத்தது மெத்தவ ளித்தருள் இனையோனே
ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கசு
வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தவி
ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் பெருமானே. (௩)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன தந்ததான.

194. வார்குழ லைச்சொரு கிள்கரு[†] ஹிற்குழை
காதொடினைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
வாயிதழ்[‡] டு பொற்பம லர்க்குமி மொத்துள துண்டக்ரீவ
வார்கழு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
டாமெனு மற்புத பொற்குட மொத்தினை
மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர ரம்பைமாதர்

*மாமரம் ஒத்துஉவரிக்குள் நெருங்கிய எனப்பிரிக்க; உவரி சமுத்திரம்.
[†] கரு-பெரிய. [‡] வில்-பிரகாசம் பொருந்திய டு பொற்ப-அழகு செய்ய.

காருடும் * வித்திடை யிற்கத லித்தொடை
 சேர்தரு நற்பிர சத்தட முட்கொடு
 கால்மறை யத்துவ ளச்செறி பொற்கலை ஒண்குலாவக்
 கார்சூயி லைக்குர லைக்கொடு நற்றெரு
 மீதில்நெ ளித்துர கைத்துர டிப்பவர்
 காமனு கப்பம ளிச்சுழல் குத்திவர் சந்தமாமோ
 சூரர்ப்ப தைக்கர வுட்கிரெ ளித்துயர்
 ஆழியி ரைப்பரி ணக்குட லைப்புடை
 சூழந ரிக்கெரு டற்புகொடி பற்பல சங்கமாகச்
 சூழ்கிரி யைக்குகைத டித்தும லைத்திகை
 யானையு முக்கிர டுக்கிம தப்பொறி
 சோரந கைத்தயி லைக்கொடு விட்டருள் செங்கைவேலா
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சகி
 மோகினி யைப்புணர் சித்தவொ ரற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம ணங்கொள்வோனே
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கச
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லக்ஷண
 ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் தம்பிரானே. (ச)

தனதான தத்த தனதான தத்த
 தனதான தத்த தனதான.

- 195 செகமாயை உற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த
 திருமாறு கொப்பம் உடலூறித்
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி
 || மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில்
 மலைநேர்பு யத்தில் உறவாடி

* வித்து-மின்னல். † பதைக்கரவுட்கி-பதைக்க அரவு உட்கி. ‡ கொடி-
 காகம். § கைதடித்து-அவயவச்சிதவுசெய்து. || மகவாவின்-மக அவாவின்.

மடிந்திடுத்து வினையாடி நித்த
மணிவாயில்*முத்தி தரவே னும்
முந்மாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு
முலைமேல ணைக்க வருநீதா
முதுமாம றைக்கு னொருமாபொ ருக்கு
மொழியேயு ரைத்த குருநாதா
தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த
தனியேர கத்தில் முருகோனே
சுருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தொர்
சமர்வேலெ டுத்த பெருமானே. (நு)

196. மருவே செறித்த† குழலார் மயக்கி
மதனா கமத்தின் விரகாலே
மயலே எழுப்பி இதழே அருத்த
மலைபோல் முலைக்குள் உறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமியேனை நித்தல்
பிரியாது பட்ச மறவாதே
பிழையேபொ றுத்து னிருதாளி லுற்ற
பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே
குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த
குகனே குறத்தி மணவாளா
குளர்காமி குத்து வளர்பூச மெத்து
குடகா விரிக்கு வடபாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்
சிறுவா கரிக்கும் ஸ்ரீரயோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்
சுரமே துணித்த பெருமானே. (ரு)

*முத்தி - முத்தம். † குழலார் - குழலோடுகூடிய பெண்கள்.

தனுனதன தானந் தனுனதன தானந்

தனுனதன தானந் தனதான.

197. இராவினிருள் போலும் பராவுகுழ லாலும்
 இராமசர மாமும் விழியாலும்
 இராகமொழி யாலும் பொறுதமுலை யாலும்
 இராதவிடை யாலும் இளைஞோர்நெஞ்
 சராவியிரு போதும் பராவிலிழ வேவந்
 தடாதவிலை கூறும் மடவாரன்
 படாமலடி யேனும் சுவாமிபடி தேடும்
 அநாதிமொழி ஞானந் தருவாயே
 குராவினிழல் மேவுந் குமாரனென நாளும்
 குலாவியினி தோதன் பினர்வாழ்வே
 *குணலமிடு சூரன் பணமுடிக டோறும்
 குடாவியிட வேலந் கெறிவோனே
 †தூராலுமிசு தீழன் பிராதவகை போலும்
 தொடாமல்வினை ஓடும் படிநூலும்
 ‡சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருந்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (எ)

198. கடாவினிகை வீரந் கெடாமலினி தேறுந்
 கடாவினிக ராகுந் சமனாகும்
 கடாவினிக தூதன் கெடாதவழி போலும்
 கணவில்வினை யாடும் கதைபோலும்
 †இடாதுபல தேடுந் கிராதர்பொருள் போலின்
 கிராமலுயிர் சோரும் படிமாள்வேன்
 இதாமெனிரு போதும் சதாவின்மொழி யாலின்
 றியானுமுனை ஓதும் படிபாராய்

* குணலம்-குணலை, வீராவேசத்தாற்கொக்கரித்தல். † தூரால்-தூரும்பு.
 ‡ சுபானம் - நன்மையாக உட்கொளல். † இடாது பல தேடுந்கிராதர்-
 கொடாது பல பொருளைத் தேடி வைக்குந் கொடிய உலோபியர்.

விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னாகும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வே
 விகாரமுறு சூரன் *பகாரமுயிர் வாழ்வும்
 விகாரமுற வேலங் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரந் தடா தூவிக வோடுஞ்
 சுவாசமது தானேம் புலனோடும்
 சபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (அ)

தனனா தனத்த தந்த தனனா தனத்த தந்த
 தனனா தனத்த தந்த தனதான.

199. கடிமா மலர்க்கு ளின்ப முளவே ரிகக்கு நண்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடைமலை
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
 கருணா கர்பர சண்ட கதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்தி தன்பொ னடிமீ துறித்த முந்தன்
 முடியான துற்று கந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்பர பந்த முளகீர னுக்கு கந்து
 மலர்வாயி லக்க ணங்கள் இயல்போதி
 அடிமோனை சொற்கி ணங்க †உலகாழு வப்ப என்றும்
 அருளா ‡லளிக்கு கந்த பெரியோனே
 அடியே னுரைத்த புன்சொ லதுமீ துறித்த முந்தன்
 அருளே தழைத்து கந்து வரவேணும்
 §செடிநே ருடற்கு டம்பை தனின்மே வியுற்றி டந்த
 படிதா னலக்க ணிங்ஙன் உறலாமோ
 திறமா தவர்க்க ணிந்து னிருபாத பத்ம முந்து
 திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமானே. (கூ)

* பகாரம்-பகரம், அலங்காரம். † உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று. 'உலகம் உவப்ப என்று உன் அருளால் அளிக்க' என்ற துறக்கீரர்முருகக் கடவுளின் அருள்பெற 'உலகம் உவப்பவலனோற்புகிரிதரு' என்றெடுத்து அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப்படையைக் குறித்தது. ‡ அளிக்க-உகந்த எனப்பிரிக்க. § செடிநேருடற் குடம்பை - அற்பாயுளோடு கூடிய சரீரம்.

200. விழியால் மருட்டி நின்று முலைநூ சுகந்தி மண்டு

* விரகான லத்த முந்த நகையாடி

விலையா சுமிக்க செம்பொன் தரவே பரப்பி வஞ்ச

விளையா டலுக்கி சைந்து சிலநாள்மேல்

மொழியா தசொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த

முழுமாயை யிழி நிங்கள் வசமாகி

முடியா துபொற்ச தங்கை தருகித் வெட்சி துன்று

முதிரா தறப்ப தங்கள் தருவாயே

பொழிகார் முகிற்றி ணைந்த யமராஜ னுட்க அன்று

பொருதா னெடுத்த தந்தை மகிழ்வோனே

புருகூ தனுட்கு ளிர்ந்த கனகா புரிப்ர சண்ட

புனிதா ட்ம்ருகக்க ரும்பு புணர்மார்பா

செழுமுவா ரிசத்தி ட் லொன்று முதுவே தன்வெட்க அன்று

திருவாய் மைசெப்பி நின்ற முருகோனே

திரளா மணிக்கு லங்கள் அருணோத யத்தை வென்ற

திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமானே. (40)

தலுதனன் தானதன் தானதன் தானதன்

தானதன் தானந் தனதானு.

201. அவாமருவி னுவுசதை காணுமட வாரெனும

|| வார்கனலில் வாழ்வென் றுணராதே

அராதுகர வாதையுறு தேரைகதி நாடுமறி

வாகிபுள மால்கொண் டதனாலே

சிவாயமெனு நாமமொரு காலுரினை யாதீதிமி

ராகரனை வாவென் தருள்வாயே

திரோதமல மாறுமடி யார்களரு மாதவர்தி

யானமுறு பாதந் தருவாயே

* விரக அனலம்-விரகாக்கினி. ட்ம்ருகக் கரும்பு-மான்மகளாகிய வள் ளியம்மை. † வாரிசம் - தாமரை. ‡ ஒன்று - உசிக்கின்ற. || அவார் - அவர் - அல்லது அ, ஆர் எனப்பிரித்து அந்த நிறைந்த எனக்கொள்ளினும் பொருந்தும். திமிராகரன் - திமிர் ஆகரன், இருட்கிட மானவன்.

உவாவினிய காவினினு லாவுமயில் வாகனமு
 லாசமுட னேனுங் கழலோனே
 உலாவுதய பாறுசத கோடியுரு வானவொளி
 வாகுமயில் வேலங் கையிலோனே
 னுவாதசபு யாசலச டானவை ராசிவச
 தாவெயினர் மானன் புடையோனே
 சராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடுச
 வாயிமலை வாழும் பெருமானே. (கக)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
 தனதன தனந்த தான தனதான.
 202. *இருவினை புணந்து ஞான விழி†முனை திறந்து நோயின்
 †இருவினை இடைந்து போக மலமுட
 இருளற விளங்கி ஆறு முகமொடு கலந்து பேதம்
 இலையென இரண்டு பேரும் அழகான
 டீபரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
 பணியவிண் மடந்தை பாத மலர்நூவப்
 பரிவுகொ டந்த கோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்து பாடு
 பருமயி னுடன்கு லாவி வரவேணும்
 அரியய நறிந்தி டாத அடியினை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்
 அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெ ணாகம்
 ||அயலணி சிவன்பு ராரி அருள்சேயே
 மருவலர் கடிண்ப ணை முடியுடல் நடுங்க ஆவி
 மறலியு ணவென்ற வேலை உடையோனே
 வளைகுலம்லங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்ச வாரி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே. (கஉ)

*இருவினை-பெருஞ்செயல், சிவயோகம். †முனை-லலாட சந்திச்சுழி† இரு
 வினை-புண்ணியபாவங்கள். டீபரிமளசுகந்த வீதம்மயம்என மலரும்அதன்
 மணமும் கலந்திருந்தும் தன்மையென்று சொல்லும்படி. ||அயல்-அருகுற.

தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன தனதான.

203. எந்தத் திகையினும் அலையினும் உவரியின்
எந்தப் படியினு முகடினு முளபல
எந்தச் சடலமும் உயிரியை பிறவியின் உழலாதே
இந்தச் சடமுட னுயிர்சிலை பெறநளி
னம்பொற் கழலினை கனில்மரு மலர்கொடு
என்சித் தழுமன முருகநல் சுருதியின் முறையோடே
சந்தித் தரகர சிவசிவ சரணென
கும்பிட் டிணையடி அவையென தலைமசை
தங்கப் புளகித மெழவிரு விழிபுனல் குதிபாயச்
சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னமுகமு
னந்தத் திருநட மிடுசர னமுகுற
சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே
தொந்தத் திருகுட தருகுட டிமுடிமி
தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
துங்கத் திசைமலை உவரிபு மறுகச்ச லரிபேரி
† துன்றச் சிலைமணி கல்கல கவினென
சந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
துன்புற் றவுணர்சுந் நமனுல குறவிடும் அயில்வேலா
கந்தைச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
எந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
கந்தப் பரிமள தனகிரி உமையருள் இனையோனே
கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
கந்தப் பொழில்சிகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே. ()

* உயிரியை - உயிரினைசந்த. † சலரி - சல்லரி, பம்பை என்னும்
மேளம். ‡ துன்ற - நெருங்க. || வடிவடல்வடிவு ஆடல், ஆடல், வெற்றி.

தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந் தனதான.

204. ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்
திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்துநொந்
துலையின்று மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ் சனையாலே
- ஒளிபெறவெ *எழுபுத் மர பாவை துன்றிடுங்
கயிறுவித மெனமருவி ஆடி விண்பறிந்
தொளிருமின லுருவதென ஒடி அங்கம்வெந் திடுவேனேக்
- கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என் றுவென்
செவியிணையி னருளியுரு வாகி வந்தவென்
கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதெண் டருமாமென்
- கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
தொடைமகுட முடியுமொளிர் றாபு ரஞ்சரண்
கலகலென மயிலின்மிசை ஏறி வந்துகந் தெனையாள்வாய்
- திரிபுரமும் மதனுடலும் நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையனட ராஜ நெனங்கணுந்
திகழருண கிரிசொருப னாதி அந்தமந் கறியாத
- சிவயநம நமசிவய கார ணன்சுரந்
தமுதமதை அருளியெமை ஆளு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திடும் புதல்வோனே
- குருகுசொடி உடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனகிரி சுழலமறை யாயி ரங்கனும்
குமரகுரு எனவலிய சேட. னஞ்சவந் திடுவோனே
- குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலட்.
பொலியிடொரு சசிமகளொ டே.க லந்துதிண்
குருமலையின் மருவுகுரு நாத உம்பர்தம் பெருமானே.

* எழுபு=எழுந்து. † மரப்பாவை என்பது சந்தம் நோக்கி இயல்பாயிற்று.

தனதனன தந்த தான தனதனன தந்த தான
தனதனன தந்த தான தனதான.

205. கதிரவனெ முந்து லாவு திசையளவு கண்டு மோது
கடலளவு கண்டு மாய மருளாலே
கணபணபு யங்க ராஜன் முடியளவு கண்டு தாள்கள்
கவினறந டந்து தேயும் வகையேபோய்
இதமிதமி தென்று நாளு மருகருக ருந்து கூடும்
இடமிடமி தென்று சோர்வு படையாதே
இசையொடுபு கழந்த போது நழுவியப்ர சண்டர் வாசல்
இரவுபகல் சென்று வாடி உழல்வேனோ
மதுகரமி டைந்து வேரி தருநறவ முண்டு டுசு
மலர்வளரி றைந்த பாளை மலருடே
வகைவகையெ முந்து சாம வதிமறைவி யந்து பாட
மதிநிழலி டுஞ்சுவாமி மலைவாழ்வே
அதிரவரு சண்ட வாயு எனவருக ருங்க லாப
அணிமயில்வி ரும்பி ஏறும் இனையோனே
அடைவொடுல கங்கள் யாவு முதவிநிலை கண்ட பாவை
அருள்புதல்வ அண்ட ராஜர் பெருமானே. (கரு

தனதனன தந்த தானனத்
தனதனன தந்த தானனத்
தனதனன தந்த தானனத் தனதான

206. கறைபடுமு டட்டி ராதெனக்
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
‡ கருமவச னங்க ளால்மறித் ‡ தனலூதிக்
கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச் செயல்மாளக்

* வியந்து-வியக்க. † நிழலிடும்-குளிர்ச்சியைத்தரும். ‡ கருமவசனம்-
மந்திரங்கள். § அனலூதல்-வாயுவால் மூலாக்கினியை எழுப்புதல்.

குறைவறநி றைந்த மோனநிற்
 குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்
 குருமலைவிளங்கு ஞானசற் குருநாதா

குமரசர ணென்று கூதளப்
 புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
 பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ

சிறைதளவி ளங்கு பேர்ஃமுடிப்
 புயலுடன டங்க வேபிழைத்
 நிமையவர்கள் தங்க ணுர்புகச் சமராடித்

திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
 சிகரிகளும் வெந்து நீறெழத்
 †திசிரிகொள நந்த சூடிகைத் திருமாலும்

பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்
 பிரமணைமு னிந்து காவலிட்
 டொருநொடியில் மண்டு ரூரணப் பொருதேழிப்

பெருகுமத கும்ப ிலாளிதக்
 கரியுதவு மண்டர் வாரணப்
 பிடிதனை ம ணந்த சேவகப் பெருமானே. (கக)

தனதன்ன தான தத்த தனதன்ன தான தத்த
 தனதன்ன தான தத்த தனதான,

207. சரணாகம லால யத்தை ஆரைநிமிஷ நேர மட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க ஆழியாக
- சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
 தமிழன்மிடி யால்ம யக்கம் உறுவேனோ
- கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
- கடசபுய மீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை
 கமழுமண மார்க டப்ப மணிவோனே

* முடிப்புயல்-இந்திரன். † திசிரி-சக்கரம். ‡ லாளிதம்-லளிதம், அழகு.

தருணமிதை ராமி குந்த கனமனது நீர்ச வுக்க
சகலசெவ்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ முான முத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணு மெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாத பத்ம மதுரிம முேது திக்க
அரியதமிழ் தான எரித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீது
அழகநிரு வேரகத்தின் முருகோனே. (கன)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன தந்தான.

208. † சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுசு சைக்குடலொ
டப்புடனி ணைச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தாகுடை
சுக்கிலம்வி னைப்புகுவொ டக்கையு முக்குமயிர் சங்குபூனை
துக்கம்வினை வித்தினை யற்துகைமு னைப்பெருகு
குட்டமொடு விப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபிள வெப்பொருமல் பித்தமொடு தக்கமிச அங்கமுடே
எத்தனைநி னைப்பையுமினி னைப்பையும் யக்கமுறல்
எத்தனைச லிப்பொடுக ளிப்பையும் டற்பெருமை
எத்தனைக சத்தையும் லத்தையும் டைத்தருடல் பஞ்சபூதம்
எத்தனைரு லுக்கையுமி னுக்கையும் னக்கவலை
எத்தனைக வட்டையு டக்கையுமு யிர்க்குவரும்
எத்தனைபி ரப்பையுமி ரப்பையுமெ டுத்துலகில் மங்குவேனோ
சுத்தனாசு னத்தனாசு வித்தனவெ னத்திமிலை
ஒத்தமுர சத்துடியி டக்கையுமு வுப்பறைகள்
சுத்தமறை யத்தொகுதி ஒத்தசனி ரத்தவெள மண்டியோடச்
சுக்கிரிரெ ளிப்பவவு னாப்பிணமி பப்பமரர்
கைத்தலமி ரித்தரஹ ரத்திவபி னுத்தமென
சுக்கிரகி ரிச்சுவர்க னக்கணமெ பக்குவிட வென்றவேலா

* தருணமிதையா-தருணம் இது ஐயா. † சுத்திய-இது சுற்றிய என்
பதன் மருஉ. ‡ சுற்றமுனை-அருவருக்கத்தங் ரத்தநீர் டு சுக்கிரி-சேடன்.

செய்தமநி லெய்தனைசெ கய்தகலம்வி தித்தனா னா
 பித்தவன சய்தனைம னிக்ருநிமி பற்றிமலர்
 சித்திரக ரத்தலம்வலிப்பமிசை ருட்டிகட னங்கொள்வேளே
 செட்டிவடி வைக்கொடுநி னைப்புணம நின்றிறுரு
 றப்பெணம னிக்ருவமகிழ் செட்டிசுரு வெற்றிலைநா
 சிற்பரம ருக்கொருரு ருக்கனென முத்தர்புகழ் தம்பிரானே.()

தானதன தந்த தத்த தானதன தந்த தத்த
 தானதன தந்த தத்த தனதான.

209. சேலுமயி லுந்த ரித்த வாளைபட ருங்க டைக்கல்
 மாநரைவ சம்ப டைத்த வசமாநிச்
 சேலமறை யும்பணத்தி லாசையிலை பென்ற வந்தை
 வேலையுமு டன்கி டக்கம் அவர்போலே
 †காலுமயி ரும்பி டித்த மேவுநில ருப்பி னைரும்
 காளுமிக நின்ற லைத்த சிவமாய
 காமகல கம்பி னித்த நோக்கமெ ன்ற வந்த
 வேலடிமை யுங்க லக்கம் உதலாபோ
 ஏலயில வங்க வர்க்க நாயர்வரு வம்ப டப்பை
 பூகமரு தந்த னைத்த கவிராம
 பாவுமலை கொண்டு கைத்த காவிநிடி றம்பு சுற்றும்
 வாகும மந்த பச்சை மாரிலீர
 சோலைமடல் கொண்டு சகர மால்வைய ரித்த வந்த
 பாணிபர்கொ முத்தி ருக்கை வடிவேலா
 †சுரமுநர்க்க வஞ்ச வெற்பும் வேலைநில முப்ப கைத்த
 சூரனுட லுள்ள னித்த பெருமாளே. (கௌ)

*அவத்தை வேலையுள்- கித்திரைப்போதும் † சூர்-ஆச்சம், ‡நிலை
 னால் கால்பிடித்தலும், பிணக்கினால் மயிர்பிடித்தலும் அவர் குணம்.

தனதனன தான தந்த தனதனன தான தந்த
தனதனன தான தந்த தனதான.

210. தருவரிவ ராகு மென்று பொருணசையி னுடிவண்டு
நனைவிடுசொல் தூது * தண்ட முந்லான
சாசகவி மாலை சிந்து கலிநிலைக னேச லின்ப
† தருமுந்ல தான செஞ்சொல் வகையாடி
மருவுகையு மோநி நொந்து அடிகன்முடி யேடுந ரிந்து
வரினுமிவர் வீத மெங்கள் இடமாக
வருகுமது போது மென்ற ஒருபணமு தாசி னஞ்சொல்
மடைபரிட மேந டந்து மனம்வேறாய்
உருநிமிக ஆகம் வெந்து கவிதைசொலி யேடுந ரிந்துள்
உழல்வதுவு மேந விரந்து விடவேநல்
உபயபத ‡ மால்வி ளங்கி இகபரமு மேவ இன்பம்
உதவியெனை யாள அன்பு தருவாயே
குருநிநெடு நாரை அன்றில் இரைகர்மிக நாடி டங்கள்
குருகொளிள வாளை கண்டு பயமாகக்
குரைகடல்க னேய நிர்த்து வருவதென வேவி ளங்கு
குருபலையின் மேல மர்ந்து பெருமாளே. (உ௦)

தானான தான தத்த தானான தான தத்த
தானான தான தத்த தனதான.

211. நாவேறு பாம னத்த ி பாதார மேநி னைந்து
|| நாலாறு நாலு பற்று வகையான
¶ நாலாரு மாக மத்தி னாலாய ஞான முத்தி
நாடோறு நாலு ரைந்து நெறியாக

* தண்டம் - தண்டகம். † தருபதகீர்த்தனாதி இசைப்பாட்டு. ‡ மால்-
ஆசை ி பாதாரம் - பாதாரவிர்த்தம். || நாலாறு நாலுபற்று வகையான
ஆகமம் - இருபத்தெட்டு சிவாகமங்கள். ¶ நாலாரும் - சரியை, கிரியை,
யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு பாதங்கள் பொருந்தியுள்ளனவான,

நீவேறெ னுநி ருக்க நான்வேறெ னுநி ருக்க

நேராக வாள்வ தற்குன்

அருள் கூர

நீடார்* ச டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை

நீகாணெ னு*வ னைச்சொல்

அருள்வாயே

சேவேறு மீசர் சுற்ற பாஞ்ஞா னோடு புத்தி

சீராக வேயு னைத்த

குருநாநா

தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரார்கள் மாள் வெட்டு

தீராகு காரு தத்தி

மணவாளா

காவேரி நோவ டக்க லேவாவி பூம னைத்த

காவார்ச வாமி வெற்பின்

குருகோனே

கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி

காமாரி வாமிபெற்ற

பெருமாளே. (அக)

தனதன தான தந்த தனதன தான தந்த

தனதன தான தந்த

தனதான.

212. நிலவினி லேயி ருந்து வலகால ரேடுந் திந்து

நிறைகுழல் மீது னிந்து

குறைபாடாவுள்

நிகழ் வேலி னங்கள் வரிசை வாசு கங்கள்

நினைவறு வேடொழிந்து

பாடிநாஸிள்

கலபம லேகை லங்க ளாவறு வேடி நிந்து

கனியித மேய ருந்தி

அதாராக

கலவிநி லேமு பங்கி வனிதையர் பால்ய பங்கு

கபடனை மாள் உன்றன்

அருள் கூராய்

உலகமொ ரேழு மண்டர் உலகமும் ஈசர் தங்கு

முயர்கயி ராய முன்பொன்

வரைநாணும்

உயிரொடு பூசுபைந்து பொருமுடி லாவி நின்ற

உமைபுரு ளால்ல ளாந்து

முடிவேசா

* சடாதரம்-மூல தாரம் முதலிய ஆருதாரம். * அனைசொல்-ஐக்கியபதம்.

சூலைபடு சூர லாங்க மழிபட வேலெற்றந்த
 சூமாக டோர் அங்கண் மயில்வாழ்வே
 கொடுமுடி யாய்வ ளர்ந்து புயனில் போலு யர்ந்த
 சூருமலை மீத மர்ந்த பெருமானே. (உஉ)

தனதன தானன தனதன தானன
 தனதன தானன தனதான.

213. பரவரி நாகிய வரைபென நீடிய
 பணைமுலை மீடுனி ஸுருவான
 பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு
 பயிலிகள் வாள்விழி அயிலாலே
 † நிரவரி போடியல் சூழல்களி னுள் மலர்
 நிறைதரு மூலின் நகைமீது
 நிலவியல் சேர்முக மதினுயர் மாமயல்
 நிலபெழு வேயலை வதுவாடோ
 ‡ அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண
 அரனிட பாகம துறைசோதி
 அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
 அழகிய மாநருள் புதல்வோனே
 சூரவணி பூஷண சரவண தேசிக
 சூககரு ணாநிது அமரேசர்
 சூறமக ளானமின் மருவிய பூரண
 சூருகிடு பேவிய பெருமானே. (உங)

தனன தான தத்த தனன தான தத்த
 தனன தான தத்த தனதான.

214. மகர கேத னத்த னுருவி லானெ டுத்து
 மனூர நாணி இட்டு நெற்சேர்வார்
 மலைய வேவ னைத்த சிலையி னூடொ ளித்த
 வலிய | சாய கக்கண் பாடமாநர்

* நிரவரியோடு - நிரம்பிய வண்டுகளோடு. † அரவணைமார் குழை-
 விஷ்ணுவானவர் மனக்குழைத்து அன்பு செய்யப்பட்ட. ‡ சாயகம் - அம்பு.

இகழ வாச முற்ற தலையெ லாம்வெ னுந்நும்
இளமை போயொ ளித்து விடுமாறும்

இடைவி டாதெடுத்த பிறவி வேர றுந்நுன்
இனிய தாள ளிப்ப தெநாருநாளே

அகில மேழு மெட்டு வரையின் மீது முட்ட
அநிர வேந டத்து மயில்விரா

அசுராச்சேனை கெட்டு முறிய வான வர்க்கு
அடைய வாழ்வ ளிக்கும் இனையோனே

மிகநி லாவெறித்த * அமுத வேணி நிற்க
விழைவ வாமி வெற்பில் உழைவோனே

விரைய ஞான வித்தை அருள்செய் தானை கற்க
வினவ ஒது வித்த பெருமானே. (௨௪)

தனன தான தனன தந்த
தனன தான தனன தந்த
தனன தான தனன தந்த தனதான.

215. முறுகு காள விடும் யின்ற
இருகண் வேலி னுளைய பங்கு
முளரி வேரி முகைய டர்ந்த முலைமீதே

முறுகு காதல் தனைம றந்து
பரம ஞான ஒளிசி றந்து
முகமொ ராறு மிகவி ரும்பி அயராநே

அறுகு தாளி நறைய விழ்ந்த
சுவனை வாச மலர்க ரந்தை
அடைய வாரி மிசைபொ ழிந்நுன் அடிபேணி

அவச மாசி உருகு தொண்ட
ருடன தாசி வினையு மன்பின்
அடிமை யாரு முறைமை ஒன்னை அருள்வாயே

அமுதவேணி - சிவபெருமான் + அயின்ற உண்ட.

தறுகண் விரர் சிலைய ரிந்து

பொருந ரூ லுடல்பி ளந்து

தமர வேலை சுவற வென்ற

வடிவேலா

தாள மூல லுமைப டற்கை

முலைபி லார வமுத முண்டு

தரணி ஏழும் வலம்ப ருந்நின்

மயில்வீரா

மறுவி லாத நினைவி னைந்த

புனம்பி டாம லிசுணி ருந்து

வலிய காவல் புனைய ணங்கென்

மணவாளா

மருவு *ஞாழ லணிசெ ருந்நி

அடவி †சூத வனநெ ருங்கி

வளர்ச வாமி மலைய மர்ந்த

பெருமானே. (உரு)

தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த

தான தத்த தந்த தனதான.

216. வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற பண்பின்

ஈடு மெய்த்து யாந்து

வயதாசு

வாலை யிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை

மார்க ளுக்கி சைந்து

பொருள்தேடி

ஆர மிக்க பொன்க ளால மைக்க மர்ந்த

மாப ணிக்கள் விற்கை

அதுவான

‡ஆட கொப்ப மைந்த ஓலை முத்த முங்கொ

டாவி மெத்த நொந்து

திரிவேனோ

ஞானிந்து றந்து வேர டப்பி ளந்து

சூழ்ச ரர்க்க ணன்பு

செயும்வீரா

சூத ர்த்து டம்பு டானெ டித்து வந்த

சூத னுக்கி சைந்த

மருகோனே

ஏரெ திர்த்து வந்து நீர்கள் கடடி அன்று

தானி றைக்க வந்த

தொருந்சாலி

பேயி சூத்து யாந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சும்

ஏர கத்த மர்ந்த

பெருமானே. (உரு)

* ஞாழல் - குங்குமமாம் † சூதவனம்-பவனவனம். ‡ஆடகொப்பு-
ஆடகொப்பு, பொன் லாகிய காதணி ட் சாலி - நெற்பொதி.

தன்னதன் தான தனதன் தந்தன்
தன்னதன் தான தனதன் தந்தன்
தன்னதன் தான தனதன் தந்தன் தன்தான.

217. விடமுப் *வடி வேலு மதனச ரங்கனும்
வடுவுநிக ரான மகரநெ டுங்குழை
கிரவியுடன் மீனும் விழிகளு மென்புழு கனநேராயும்
- மருகமதப டர பரிமள குங்கும
மணியுமின நீரும் வடகுல ருன்றமுப்
வெருவுவன பார புளகத னங்களுள் வெருகாம
- நடனபத நாபு ரமுமுகில் கெஞ்சிட
மலர்சொருகு கேச பரமுமி லங்கிய
நளினமலர் சோதி மிழுக விம்பமுப் அனநேராய்
- நடையும்நளிர் †மாதர் தீநிலவுநொ ழுந்தனை
முழுதுமபி ராம மணியொளி னுன்றிய
நகையுமுள மாதர் கலவியி னைன்றா நி லாயோ
- வடிவுடைய மாணு மிகல்கர னைந்திகழ்
எழுவகைம ராம ரமுநிக ரொன்றுமில்
வலியநிறல் வாலி உரமுநெ டுங்கடல் அனையெழுந்
- மறநிருகர் சேனை முழுதுமி லங்கைமாந்
வகையிரவி போலு மணியும லங்குந்ந
மணிமவுலி யான வெருபதும் விந்தியு பதநேரானுள்
- அடைவலமு மாள விடுசர அர்ப்புடை
தசரதகு மார ரகுசுல புங்கவல்
அருள்புனைமு ராரி மருகவி ளாந்நிய பாயினேந்
- அடைபலர்கள் மாள வெருநிமி டந்தனில்
உலகைவல மாக நொடியினில் வந்தாந்
அழகியசு வாயி மலையில் மந்தருள் பெருமானே. (உள்)

* வடி - கூர்மை † பரம் - பாரம் ‡ மாதர் - ஆழகிய. தீநிலவு
தொழல் - நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று சந்திரனைத் தொழுதல்.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

218. விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன
தனத்த தந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கபல் விழியுறை குழையொடு மலைபாய
மிசுத்த வண்டலை துதல்மிசை திலதமொ
டசைத்த பொன்குறை அழுகெழு முகவொளி
வெயிற்ப ரங்கிட நகையிசுழ் முருகலர் வரிபோதத்
திரித்த தந்திரி மழிபுய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள சுவடினை
தனக்கொ முந்துகள் நதைபடு கொடியிடை படுசேலை
திரித்த சுந்தர மிதவடர் பரிபுர
பதச்சி லம்பொடு நடமிடு கணிகையர்
சழக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுருவ கொழியாதோ
உரித்த வெங்கய மற்பொடு புலிகலை
திரித்த சங்கரர் மநிநதி சடைநினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே
உவட்டி வந்திடு மவுணரொ டெழுகடல்
சுவட்டை யும்பொடி படமக முடிவுற
உழைத்த இந்நிரர் நிமன மகிழ்வுற விடுமவேலா
விரித்த ருந்துள வணிநரு மருவிய
நீரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே
வனத்தில் வந்தொரு பழையவ னெனொ ரு
குறத்தி மென்புன மருவிய களிசனை
மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர் பருமானே. (உஅ)

நகை இதழ் முருகு அலர் வரி போத - தந்தங்களும் அதாரமும்
பொருந்திய வாசனையுள்ள ஆம்பல் மலரை யொத்தவாயினின்றும் இசைப்
பாட்டுகள் எழ; வரி-இசைப்பாட்டு. நீரத்த பங்கயர்-திருமருவுதலால்
மார்பின் கண் தாமரையை அல்லது மாற்பாகிய தாமரையையுடையவர்.

தான தத்த தந்த தனதான.

219. காமி யத்த முந்தி இளையாடே
காலர் கைப்ப டிந்து மடியாடே
ஒமெ முத்தி லன்பு மிகவூறி
ஒய்யத்தி லந்தம் அருள்வாயே
தூம மெய்க்க ணிந்த ககலீலா
சூர னைக்க டிந்த கடுநீவலா
ஏம வெற் புயர்ந்த பாயில்வீரா
ஏர கத்த மர்ந்த பெருமானோ. (உக)

தனதன தனன தனன தனந்த னத்த தனதான.

220. தெருவினில் நடவா மடவார் நிரண்டொ ருக்கும் வசையாலே
நினகா னெனவே லையிலே சிவந்து நிக்ரும் மடியாலே
பொருசிலை வளையா இளையா மதன்கொ ட்குங் கணையாலே
புளகித முலையா லலையா மனஞ்ச லித்தும் விடலானோ
ஒருமலை இருகூ றெழுவே உம்பு குத்தும் வாடிவலா
ஒளிவளர் திருவே ரகமே உகந்து நிற்கும் முருகோனோ
அருமறை தமிழ்தூ லடையே தெரிந்து ரைக்கும் புலவோனோ
அரியரி பிரமா தியர்கால் விலங்க விழ்க்கும் பெருமானோ.

தானதந் தனதனன தனனதா னத்த தந்த தனதான.

221. நாசர்தங் கடையசனில் விரவிநான் மெத்த கொந்து தடுமாநி
ஞானமுங் கெடவடைய வழுவினா முத்த முந்தி மெய்யாடே
மாசகந் கொழுமுனது புகழினோர் சொற்ப கர்ந்து ககமோவி
மாமணங் கமழுமிரு காலபா தத்தை நின்னு பனிவேனோ
வாசகம் புகலவொரு பரமர்தா மெச்சு கின்ற சூருநாநா
வாசவன் தருதிருவை ஒருதெய்வா னைக்கி ரங்கு மணவாளா
†சேகஞ் சுராதருவு மகிழுமா வத்தி சுந்து புடைருமுந்
கேசவன் பரவுருகு மலையில்போ கத்த மர்ந்த பெருமானோ
(ந.க)

* அரி-தேவேந்திரன். † திருவை. திரு. ஐ சாநியை. ‡ சேசம்-முங்கில்.

தனதன தனதன தனதான.

222. நிறைபாடி முகமெனும் நுளியாலே
 நெறிவிழி கணைபுரி நிகராலே
 உறவுகொள் மடவர்கள் உறவாபோ
 உனநிரு வடியினி அருள்வாயே
 மறைபயி லரிநரு மருகோனே
 மருவல் ஈசர்கள் குலகாலா
 குறமகள் தனைமணம் அருள்வோனே
 குருமலை மருவிய பெருமாளே. (152)

தான தனதன தான தனதன
 தான தனதன தனதான.

223. பாடி மதிநதி போது வணிசடை குமரேசர்
 நாடி மருளிய குமரேசர்
 பாகு கனிமொழி மாதா குறமகள் பணவாளர்
 பாதம் வருடிய பணவாளர்
 காதுமொருவிழி காசு முறவருள் மருகோனே
 மாய னரிநரு மருகோனே
 கால னெனையனு காம னுனநிரு அருள்வாயே
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி அபஞ்சு தேவர் சுருவல் சிறைமீளர்
 காளும் வகையுறு சிறைமீளர்
 ஆடு மயிலினி லேறி அமரர்கள் இளைபோனே
 குழ வரவரும் இளைபோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு உறைவோனே
 வாயி மலைதனில் உறைவோனே
 ருட னுடலற வாரி சுவந்த பெருமாளே. (153)

* கிசர்-போர். † 'பாதம் வருடிய குறமசுருக்கு' எனப்பிளிக்க.

தானதன தந்த தானன தானதன தந்த தானன
தானதன தந்த தானன தனதான.

224. ஆனனமு கந்து தோனொடு தோளினைக் லந்து பாலன
ஆரமுது கண்டு தேனென இரமுதல்
ஆகாவி னுண்டு வேல்விழி பூசலிட நன்று காணொ
ஆனையுர பெங்கு மோகிட அபிராம
மானனைய மங்கை பார்ப்பு நாபியில்வி முந்து வினிநிர்
மாயுமனு வின்ப வாசைய நயவேயுன்
வாரிசப தங்கள் நாயடி பேன்முடிபு னைந்து போருக
வாசகம்வ முங்கி யாவ்வதும் ஒருநாளே
நனவதி பஞ்ச பாசக தானாவர்ப்ப, சண்ட சேனைகள்
நடழிய வென்று வானவர் குலசேனை
ஏவல்கொளு மிந்தர் லோகவ சீகரவ லங்குரு நாகர
ராசந மறிந்த கோமன் வாடிவோனே
†சோனைசொரி குன்ற வேடுவர் பேதைப்பயில் கின்ற ஆற்ற
தோளுடைய கந்த நேவய லயில்வாழ்வே
†குளிகையு யர்ந்த கோபுர மாளிகைபொ னிஞ்சி முழுகரு
ஸ்வாமிமலை நின்று லாவிப பெருமாளே. (1௩)

தானன தனதனத் தான தனதன
தானன தனதனத் தான தனதன
தானன தனதனத் தான தனதன தனதான.

225. ஆனது பிருதிவிப் பாச நிகளமும்
மாமாய விருளுமற் றேகி பவபென
ஆகாச பரமசிற் சோதிப் பைபைய டைந்துளாமே
*ஆருறி னநிகமக் ராய மனுநினம்
போகிச ரொவருமெட் டாத பரநுரி
யாதீது மகனபெப் போது முலையய னந்தபோகம்

*ஆருறின நிகமக் ராயும் முப்பத்தாறு ஞான தத்துவங்கட்கும் மேற்
பட்ட தலைமையிடம், †குளிகை-அரமனை ‡சோனை-அடிக்கடி பெய்மறை.

வானாதி சகலவிஸ்வ ராஜ விபவரம்

லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலரயன்

மாலீச ரெனுமவர்க் கேது விபுலம

சங்கையால்நீள்

மானாத தனிசமுற் றுய தரியநி

ராதார முலைவில்நிற் சோதி நிருபமு

மாறாத சுகவெளந் லாணுவுடனினி தெர்ந் அசேர்வேன்

நானாவி தகருவிச் சேனை வகைவகை

சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு

நாவாய்செல் கடலடைத் தேறி நிலைமையி

லங்கைசாய

நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு

சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள

நாவீச வயலியக் கீசர் சூமரக

டம்பவேலா

காணாடு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற

மானோடு மகிழ்கருத் தாகி மருடரு

காதாடு முனதுகட் பாண மெனதுடை நெஞ்சபாய்தல்

காணாது மமலதவிட் டாவி உயவருள்

பாராயெ னெனவெகுப் ரீதி இனையவ

காவேரி வடகரைச் சாமி மலைபுறை தம்பிரானே. (நடு)

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த

தானதன தான தந்த

தனதான.

226. வாதமொடு சூலை கண்ட மாலைசூலை நோவு சந்து

மாவலிவி யாதி சூன்ம

மொடுகாசம்

வாயுவிட னோப ரந்த நோயதிக பீன சம்பின்

மாதர் தரு பூஷ ணங்கள்

எனவாகும்

பாதகவி யாதி புண்கள் ஆனதுட னேனொ டர்ந்து

பாயலைவி டாது மங்க

இவையால்நின்

பாதமல ரான லெங்க னோயமற் வேம றந்து

பாவமது பாவி முண்டு

வெறிமுடி

எந்முது பாச பந்த மானவலை யோடு முன்னு
 ஈனமிசு சாதி யின்க ணைநிலைபான்
 ஈடழித லான தின்பின் முடனென ஒதுமுன்முன்
 ஈவருள் கூர வந்து எண்பான்வாய்
 குநமகிழ் பாலை நெங்கு தாதுவனர் சோலை முன்பு
 குழுமதில் தாவி மஞ்சின் அனவாகுக்
 கோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி பேத னைநந்த
 ஸ்வாமிமலை வாழ வந்த பெருமானே. (௩௩)

தனனத்தானன தாத்தத்தனன
 தனனத்தானன தாத்தத்தனன
 தனனத்தானன தாத்தத்தனன தனதான.

227. வறுமைப்பாழ்பிணி ஆற்றப்படாதுளம்,
 உருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
 மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாடுண் அழையாபோ
 வலியப்போயுடல் கூச்சப்படாமையும்
 இடியப்பேசிய நாச்சிக்கலாமையும்
 மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும் வல்லாமோ
 கறுவிப்பாய்புவி வேட்டைக்குளேவரு
 பசுவைப்போல்மிடி யாற்பட்டபாடுமு
 கதையைப் பாரினி லார்க்குச்சொல் வேனினம் அறியாயோ
 கவலைச்சாகா நீச்சுக்குளேயுயிர்
 துவறிப்போமென ஒட்டத்திலோடியெ
 கருணைத்தோணியி லேற்றிக்கொள்வாயினி அலைபாதே
 குறைபட்டேயுயிர் காத்துக்கொள்வாயென
 முறையிட்டோர்கரி கூப்பிட்டநாளொரு
 குரலிற்போயுயிர் காத்துக்கொள்வோர் நெரு மருகோணே
 குளிர்முத்தாவணி முக்குத்தியோடணி
 களபப்பூண்முலை பார்த்துப்பெண்போகவி
 குவளைப்பாள்வையில் மாட்டி க்கொள்ளாதுமுன் வருநாநா

நிறையக்கேள்விமு டிக்கொத்திலேகனி
 விழியத்தாண்விழு காய்க்கொத்திலேமயில்
 நடனக்கால்படு கோப்புக்குளேவயல் கயலுடே
 நதிபைக்காவிரி யாற்றுக்குளேவரு
 வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேரக
 நகரிற்சீர்பெறு ரோட்சத்தகேபேதரு பெருமானே. ()

தனதான தத்த தனதான தத்த
 தனதான தத்த தனதான.

228. ஒழுகணி ரத்த மொடுதோலு டித்தி
 உயர்கால்க ரத்தின் உருவாகி
 ஒருநாய்வ யிற்றி னிடைபேயு தித்தான்
 உழல்மாய மிக்கு வருகாயம்
 பழசாவி ரைப்பொ டிணையாவி ருத்த
 பரிதாப முற்று மடியாமுன்
 பரிவாலு ளத்தின் முருகாவெ னச்சொல்
 பகர்வாழ்வெ னக்கு மொழிவாயே
 எழுவான கத்தி லிருநாலு திக்கல்
 இமையோர்த் மக்கும் அரசாசி
 எதிரேறு மத்த மதவார ணத்தின்
 இனிதேறு கொற்ற முடன்வாழுஞ்
 செழுமாம னிப்பொ னகராயு தித்த
 திருவேர கத்தில் உறைவோனே
 துடமோட ரக்கர் கொடுபோய டைத்த
 விறைமீன விட்ட பெருமானே. (௩௮)

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான.

229. காலனிடக் தனுக்காதே காசினியிற் பிறவாதே
 சிலவதக் தியுஞான தேனமுதைக் தருவாயே
 மாலயனக் கரிபானே மாதவரைப் பிரியானே
 சோலைமலைக் குரியானே ஸ்வாமிமலைப் பெருமானே. (௩௯)

உ
ஐந்தாவது
கு ன் று தோ ரு ட ல்

- தந்தன தான தான தந்தன தான தான
தந்தன தான தான தன தான.
230. வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ணூர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் *பாரி காரி என் றிசை வாதுகூறி
†வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே
செஞ்சர ணுத கீத கிண்ணிணி நீப மாலே முகமாதும்
நிண்டிறல் வேல்மயூர
செந்தமிழ் நாளு மோதி உயங்கிட ஞான முறு
செங்கனி வாயி லோர்சொல் அருள்வாயே
‡பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாபமோடு
பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்
பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறவோது
பண்டித ஞான நீறு தருவோனே
குஞ்சரம் யாளிமேவு பைம்புன மீது லாவு
குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்
கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு
குன்றுகொ ருடல் மேவு பெருமானே, (க)

- தனனந் தனன தந்த தனதான.
231. அதிகுங் கழல்ப னிந்துன் அடியேனான்
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண
இகயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாதி
இடர்ச்சங் கைக்கங்க லங்க அருள்வாயே
எதிர்ங் கொருவ ரின்றி நட மாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
பதிபெங் கிலுமி ருந்து வினையாடிப்
பலகுன் றிலும மர்ந்த பெருமானே. (உ)

* பாரி - கண்டபெருவள்ளல்களிட லொருவன். காரி - இவனும் அவர்களிட லொருவன். † வந்தியர் - புகழ்ந்து கூறுவோர். ‡ பஞ்சவன்-பாண்டியன்,

குன்றுதோறூடல்.

க அரு

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான.

232. எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனில்
இயல்பெற மயிலில் வருவோனே
- இமையவர் பரவி அடிதொழ் அவுணர்
மடிவுற விடுவ தொருவேலா
- *வழுதியர் தமிழி டொருபொரு ளதனை
வழிபட மொழியும் முருகேசா
- மலரடி பணியு மடமகள் பசலை
மயல்கொடு தளர்வ தழுகோதான்
- முழுகிய புனலி லினமணி தளா
ஶ்முறுகடு பவள மிகவாரி
- முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு
முதுமலை அழக குருநாதா
- பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
படிபவ ரிதயம் உறுகோவே
- பருவரை துணிய வொருகனை டுகரிவ
பலமலை உடைய பெருமானே, (ங)

தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன தந்ததான.

233. தறையின் மானுட ராசையி னுல்மடல்
எழுது மரலருள் மாதர்கள் தோதக
சரசர் மாமல ரோகியி னுலிரு கொங்கையாலும்

* வழுதியர்தமிழ்-பாண்டியர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்ட தமிழ்.
† ஒருபொருள்தனை வழிபட மொழியும் முருகேசன் என்றது இறையனார்
ரகப்பொருளுக்குச் சங்கப்புலவர்பலரும்செய்துவந்த உரைகளையெல்லாம்
தனித்தனி கேட்டு ஒரோரிடங்களிற் சிரக்கம்பஞ் செய்து, நக்கீரர் செய்த
உரையை முற்றும் வியந்துசிரக்கம்பஞ் செய்துஸ்தாயித்தருளிய உருத்திர
சன்மரை. ஶ்முறுகடு-முதிர்ந்து விளைகிற. டுகரிவ-தெரிபவனே.

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
 அழகி னுல்மொழி யால்வழி யால்மருள்
 சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ
 பறவை யானமெய்து ஞானிகள் மோனிகள்
 அணுகொ ணுவகை நீடு¹மி ராசிய
 பவன டூக வேகிக மாகிய வந்துநாதம்
 பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
 நினைபொ ணுதது வானத யாபர
 பதிய தானச மாநிம னோலயம் வந்துதாராய்
 சிறைவி டாதரி சாசரர் சேனைகள்
 மடிய நீலக லாபம தேநிய
 திறல்வி கோத²ச மேனத யாபர அம்புராசி
 நிரைகள் போலலை மோதிய சீசை
 குடக காவிரி நீளலை சூடிய
 திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு ற்ஞ்சுவாழும்
 மறவர் நாயக ஆதிவி நாயகர்
 இளைப நாயக காவிரி நாயக
 வடிவி னாயக³ ஆனை⁴ னாயக எங்குள்மானின்
 மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
 கவுரி நாயக னூர்குரு நாயக
 வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே. (ச)

க யி லை ம லை.

இது இமயமலையின் மீதுள்ளது.

தனதன தனனத் தான தனதன தனனத் தான
 தனதன தனனத் தான தனதான.

234. திருநில மருவிக் காலி நீ னிருவழி அடைபட் டோடி
 சிலவழி உடனுற் றேக பரமீதே
 சுவகட ரதனைப் || பாவை மணமென மருவிக் கோல
 ஏ திரிபுர மெரிபத் தீயில் நலகமேவி

¹ *இராசியம் - இரகசியம். ²சமேனம் - சமேனனம், கலப்பு. ³ஆனை -
 தெய்வானை. ⁴இருவழி-இடைகலை பிங்கலை மார்க்கம். ||பாவை மணம்
 என மருவல்-பதுமை விவாகம்போலப் பாலித்தல். ⁵திரிபுரம்-மும்மலம்,

இருவினை பொரியக் கோல நிருவரு ன்ருவத் தேகி
 இருக்கதி ரிளிபொற் பூமி தவருமீட
 இருவரு முருகிக் காய நிலையென மருவித் தேவர்
 இளையவ னெனவித் தாரம் அருள்வாயே
 பரிபுர கழ¹ லெட் டாசை செவிடுகள் படமுத் தேவர்
 பழமறை மணியச் சூல மழுமாணம்
 பரிவொடு சுழலச் சேடன் முடிநெறு நெறெனக் [†]கோவு
 பரியினை மலர்விட் டாடி அடியோர்கள்
[‡]அரஹ வுருகிச் சேசெ எனநிரு நடனக் கோலம்
 அருள்செயு முறையிற் பாகர் அருள்பாலா
 அலரணி குழல்பொற் பாவை ஸ்திருமக னமணிப் போரொ
 டடியவர் கயிலைக் கான பெருமானே. (நு)

தானந்த னத்ததன தானந்த னத்ததன
 தானந்த னத்ததன தனதான.

235. தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங்க ரூப்பினிள்
 சீரும்ப ழித்தகிவம் அருளுறத்
 தீதும்பி டித்தவினை ஏதும்பொ டிப்பவுறு
 சீவன்சி வச்சொருபம் னநாடி
 நானென்ப தற்றுயிரொ டீனென்ப தற்றுவெளி
 நாதம்ப ரப்பிரம ஒளிமீதே
 ஞானஞ்ச ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ
 நானுங்க ளிக்குநிலை அருள்வாயே
 வானந் தழைக்கவடி பேணுஞ்செ ழிக்கவபன்
 மாலும்பி னழைக்கவலை விடமான
 வானுங்க ரத்தனொமை ஆளுந் கப்பன்மழு
 மானின்க ரத்தனருள் முருகோனே

*எட் டாசை-அஷ்டதிக்கு. [†]கோவு பரியினை மலர்விட்டு-இடபமா கிய பரியைப் பூமியில் விட்டு. [‡]அரஹ உருகி-அரஹ என உருகி; என- சொல்லெச்சம். ஸ்திரு மகன்-இலக்குமியின் புத்திரியாகிய வள்ளியம்மை.

தானந்த் தனத்தன னாவண்டு சுற்றிமது

தானுண்க டப்பமலர்

அணிமார்பா

தானங்கு நித்தனுவெமை யாளுந்நி ருக்கயிலை

சாலுங்கு றத்திமகிழ்

பெருமானே. (௬)

தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த

தனத்த தனத்த தனதான.

236. நகைத்து னுருக்கி விழித்து மிரட்டி-

நடித்து வித்திதில்

அதிமோகம்

நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி

நலத்தி லணைத்து

மொழியாலும்

நிகைத்த வாத்தி லடுத்த பொருட்கை

நிரட்டி எடுத்து

வாவேசெய்

நிரட்டு முலைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்

நெவிட்டு கலைக்குள்

விழுவேனே

பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை அறுத்த

படர்ச்சி கறுத்த

மயிலேற்ப

பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த

பத்த கனத்த

தவ மானை

மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி அணைத்து

*வெளுத்த பொருப்பில்

உழைநாடா

விரித்த சடைக்கு னொருத்தி இருக்க

†ம்ருகக்கை கொளத்தர்

பெருமானே. (௭)

தனன தந்தன தானன தனதனன

தனன தந்தன தானன தனதனன

தனன தந்தன தானன தனதனன தனதான.

237. பனியின் விந்தினி யாகவே கருவினுறும்

அளவி லங்கொரு நீருசமாய் மினகு ளுவர்

பணதெ னங்கனி போலவே †பலகனியின் வயிழுக்கிப்

*வெளுத்த பொருப்பு-வெள்ளிமலை, கயிலை. †ம்ருகக்கை கொளத் தர்-மானேந்திய கையையுடைய சிவபெருமான். ‡உளியாக-இடமாக. நீருசம்-குறி. | துவர்-பாக்கு; சூகுபெயர். †பலகனி-பலாக்கனி.

பருவ முந்தலை கீழ்தாய் நழுவிநில
மருவி ஒன்பது வாசல்சே ருருவமுன
பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிற்ன் உடனாடி

மனவி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ
டுடல்ந கர்ந்தழு தாறியே அனைமுலையின்
மயம யின்றொரு பாலனா யிகமுடைய செயல்மேவி

வடிவ முன்செய்த தீமைபா ¹வெயுமுனையும்
அறம றந்தக மீதுபோய் அதுதினமு
மனம ழிந்துடல் நாற்றேன னிரியுனது கழுத்தாராய்

தன்ன தந்தன தானனா தனதான
தினன திந்தன தீதகோ திருததிரு
தருக குந்ததி தாகுந்தோ வெனமுழவு வளைபோரி

தனில்க ணம்பறை காளமோ டிமிலைநொளி
இனமு முங்கெழு வேலைபோ லதிரவொரு
சமர்மு கந்தனின் மேன்பே விருதுசொலும் அவுணோர்கள்

சினம ழிந்துது தேர்கள்[†]தோ லரிபரிகர்
குருதி எண்டிசை மூடவே அவகைநரி
சிறையி னங்களி கூரவே நகையருளி விடும்வேலா

சிவன்ம கிழந்தரு ளானைமா முகன்மருவி
மனம கிழந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்
திகழ்கு றஞ்சியின் மாதுமால் மருவுபுகழ் பெருமாளே ()

தன்னதனத் தனதான தன்னதனத் தனதான.

238. துபுமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்வித் தகர்போல
அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே
சமரி||வெதிர்த் தசர்மாளத் தனியாயில்விட் டருள்வோனே
நமசிவயப் பொருளானே ||[¶]சத்திரிப் பெருமாளே, (க)

* எயு முனையும்-எயும் உனையும். † அகம்-பாவம். ‡ தோல் யானை.
புமி-பூமி. || எதிர்த்த சுர்-எதிர்த்த சூரன், ||[¶] சத்திரி-வெள்ளியங்கிரி.

தனத்தத் தனத்த தத்த தனத்தத் தனத்த தத்த
தனத்தத் தனத்த தத்த தனதான.

239. முகத்தைப் பிலுக்கி மெத்த மிலுக்கிக் துடைத்து ரத்த
முகைக்கச் சவிழ்த்த சைத்து முசியாதே
முழுக்கக் கழப்பி எத்தி மழுப்பிப் பொருட்ப றித்து
மொழிக்குட் படுக்க ஐைத்து மளிமீதே
நகைத்திட் டழுத்தி முத்தம் அளித்துக் களித்து மெத்த
நயத்திற் கழுத்தி லுக்கி அணைவார்பால்
நடுக்குற் றவர்க்கு மெத்த மனைத்தைப் பெருக்க வைத்து
நயத்துக் கியக்க நித்தம் அழிவேனோ
செகக்கச் செகக்க செக்க தரிக்கத் தரிக்க தக்க
திமித்தித் திமித்தி தித்தி என ஆடும்
செகத்துக் கொருத்தர் புத்த நினைத்துத் துதித்த பத்த
செனத்துக் கனித்த சித்தி அருள்வோனே
மிசுத்துத் திடத்தொ டுற்று மசைத்துப் பொறுத்த ரக்கன்
மிதித்துப் பெயர்ச்செ டுத்த கயிலாய
மிசைக்குற் றடுத்துயர்த்த பொருப்பைப் பொடித் திடித்து
மிசுத்துத் துகைத்து விட்ட பெருமானே. (v)

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தன்னதன தன்னதன தனதான.

240. குத்துகுர லறவுகொடு பதறியெனிக் கதறியிகு
குமுதமிடு பாசமயம் ஒருகோடி
குருடர் செரி வரியதொரு பொருடெரிய நிகழ்மனது
கொடியவிறு வினையெனு ம ளறுபோக
உதறிவிசி தியகரண மரணமற விண்ணற
உருதியுரை பருகியனு நிருஞானம்
உணர்வுகதி பெறவுனது மிருகமத வெழிவள்ளின
உபயபத முணரும்வகை அருள்வாயே

* மனது - பிறவித்துன்பமாகிய சூற்றம்.

சிதந்வேளி முழுதுமொளி நிகழுமுடு படலமவை
 சிறுபொற்க னொனவுரக பிலமேழுஞ்
 செகதலமு முருகநிக ரிகஞ்சுவ கஜபுக
 திசையுமுட னுருகவநு கடைநாளிற்
 கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
 எனமுடிவில் ககனமுக டதிலோடும்
 கலபமயில் மிசையசுரர் கலகமற அமர்பொருது
 கயிலைமலை தனில்மருவு பெருமானே. (கக)

ஸ்ரீ ச ல ம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதன தனதன,

241. ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறும்.
 உணர்வுற இருபதம் உளநாடி
 உருகிட முழுமதி தழுவென ஒளிநிகழ்
 வெளிபொடு மொளிபெற விவாடே
 தெருவினில் மரமென எவரொடு முறைசெய்து
 திரிதொழி லவமது புரியாதே
 திருமகன் மருவிய நிரப்பிய அறுமுக
 தெரிசனை பெறவருள் புரிவாயே
 பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்
 பயறொடு சிலவகை பணியாரம்
 பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
 எழுதிய கணபதி இனையோனே
 பெருமலை உருவிட அடிமலர் பணிபவர்
 பிணிகெட அருள்சுரு குமரேசா
 பிடிபொடு கனிறுகள் நடைபயில் கலைநிரள்
 பிணையமர் திருமலை பெருமானே. (கஉ)

*பழமொழி-பாசதம். திருமலை என்பது ஸ்ரீசைலத்துக்கோர் பெயர்.

திருவேங்கடம்.

இது திருப்பதி ஸ்டேஷனுக்கு வடமேற்கே 4 மயில் தூலவில்லிருக்கிறது.

இது முருகக்கடவுளது ஐந்தாம் படைவீடு.

தனதாந்தன தானன தானன

தனதாந்தன தானன தானன

தனதாந்தன தானன தானன தனதான்.

242. வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவாழ்ந்திடு வேலையு நீலமும்

வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய

தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்

வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய

வடிவாலே

இருள்போன்றிடு வார்துழல் நீழலில்

மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற

இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள்

பருகாமே

* என தாந் தன தானவை போயற

மலமாங்கிடு போகவி காரமும்

இவைநீங்கிட வேயிரு தாள்மலர்

அருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்துரள் சேனையும்

உடனாத்தரி போதன னாதிகள்

களமாண்டிட வேபொரு பாரதம்

அதிலேங்கி

கனபாண்டவர் தேர்கனி லேயெழு

பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய

கதிரோங்கிய நெமிய னுமரி

ரகுராமன்

திரைநீண்டிசை வாரியும் வாலியும்

நெடிதோங்கும ராமர மேமொடு

தெசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி

பொடியாகச்

சிலைவாங்கிய நாரண னார்மரு

மகனாங்குக னே பொழில் குழிநரு

திருவேங்கிட மாமலை மேனிய

பெருமானே. (கங்)

* என தாந்தன தானவை-என்னது நின்னது என்னும் ஆசா பாசம்.

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான.

243. கோங்குள நீரளக வீங்குப போதாமும்
வாங்கிய வேல்விழியும் இரூன்கூரும்
கூந்தலும் நீள்வளைகொள் காந்தனா தூலிடையும்
மாந்தளிர் போல்வடிவும் மிகநாடிப்
பூங்கொடி பார்வலவி நீங்கரி தாழ்மிசு
தீங்குட னேயுழுவும் உயிர்வாழ்வு
பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டிங் னேநாகில்
வீழ்ந்தலை யாமலருள் புரிவாயே
பாங்கியும் வேடுவரும் ஏங்கிட மாமுனியும்
வேங்கையு மாய்மறமின் உடன்வாழ்வாய்
பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டபி ரான்மருக
பாண்டிய னீறணிய மொழிவோனே
வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையும் மாணும்வளர்
வேங்கிட மாமலையில் உறைவோனே
வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
வேண்டவெ ருதுதடி பெருமாளே. (கச)

244. சாந்தமில் மோகவெறி காந்திய வாவநில
மூண்டவி யாதசம யங்கிரேத
சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணுதலகர்
தாந்துணை யாவரென மடவார்மேல்
ஏந்திள வார்முனரி சாந்தணி மார்மினோடு
தோய்ந்துரு காவழிவு சடுமாந்
ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன் வசம்
யாந்தனி போய்விடுவ தியல்போதான்
காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்
காந்தவி சாகசர வணவேனே

அவாவலில்-ஆசைக்காற்று.

காண்டகு தேவர்ப்படு ஆண்டவ னேகருநி
ஆண்டகை யேயிபயின் மணவாளா
தேவந்தகு மாராகுக சேந்தம யூரவட
வேங்கட மாமலையில் உறைவோனே
வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
வேண்டவெ ருதுசவு பெருமானே. (கரு)

தனத்தன தனன தனந்த தனத்தன தனன தனந்த
தனத்தன தனன தனந்த தனதான.

245. கறுத்ததலை வெளிது மிகுந்து மதர்த்தவினை விழிகள் குழிந்து
*கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோளாய்க்
கழுத்தடியு மடைய வளைந்து கனத்தெரு முதுகு குனிந்து
கதுப்புறுப லடைய விழுந்து நடுநீர்சோர்
உறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி
உரத்தகனா குரலு நெரிந்து தடிகாலாய்
உரத்தநடை தளரு முடம்பு பழுத்திடுமுன் மிகவும் விரும்பி
உனக்கடிமை படும வர்தொண்டு புரிவேனே
கிறுத்தச் செலு வசுனு ளிருந்து பெருத்தநிறை உதறி காரந்து
செறித்தமறை கொணர நிவந்த செயமாநீலே
செறித்தவளை கடலில் வரம்பு புதுக்கியினை யவனெ டறிந்து
செயிர்த்தவது மனையு முகந்து படையோடு
மறப்புரிசை வளையு மிலங்கை அரக்கனெரு பதுமு டிசுந்த
வளைந்தகலை விஜய முகுந்தன் மருகோனே
மலர்க்கமல வடிவு ளசெங்கை அயிற்குமா ||ருகைவழி வந்த
மலைச்சுகர வடமலை நின்ற பெருமானே. (கரு)

* கதுப்பு - கன்னம். † உதடு நீர்சோர் - உறக்கம் வருமளவில் எனப் பிரிக்க ‡ செலு - மீன்சிறை. § செறித்து அ வளை கடலில் - பாணப் பிரயோகஞ் செய்து அந்த வளைந்த கடலில், என்று பிரிக்க.

|| 'அண்டமன்னுயி ரீன்றவ னுடன் முனி வாகித்
தொண்ட கந்தெழு சுவாமிதன் மாஸ்வரை துறந்து
மண்டு பாதலத் தேகியே யோர்குனை வழியே
பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரியையும் பார்த்தான்' என்று கந்த
புராணம் வழிநடைப் படலத்திற் கூறி யிருத்தலை உணர்க,

தனதன தத்தன தனதன தத்தன
தனதன தத்தன தனதான.

246. கலகலெ னச்சில கலைகள் பி தற்றிடு
கசடார்கள் பக்கம தனுசாதே
கருவின் வழிப்படு மிருவினை உட்படு
கடுநர குக்கிடை படியாதே
உலகுத னிற்பல பிறவித ரித்தற
உழல்வன விட்டினி அடிநாபேன்
உனதடி மைத்திர ளதனினு முற்பட
உபயம லர்ப்பதம் அருள்வாயே
குலகிரி பொட்டெழ வலைகடல் வற்றிட
நிசுசர னைப்பொரும் அயில்விரா
குணதர வித்தக எழில்வன மிக்ஞா
குறமக னைப்பினர் மணிமார்பா
அலைபுன லிற்றவழ் வனநில வைத்தரும்
அலைசெய்தி ருப்பதி உறைவோனோ
அடிபவ ரிச்சையி லெவைபெவை யுற்றன
அவைதரு வித்தருள் பெருமானே. (கன)

திருத்தணி கை.

இது தொண்டைநாட்டி னகண் திருத்தணிகை என்னும் ஸ்டேஷனிலிருந்து
ஒரு மைல் துலைவிலிருக்கிற சுப்பிரமணிய கோடித்திரம்.

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனதான.

247. அமைவுற் றடையப் பதியுற் றவருக்
கமுதைப் பகிர்தற் கிசையாதே
அடையப் பொருள்கைக் களமைக் கெனவைத்
தருளாதப் பிமதத் தயராதே
தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச்
சமனெட் டியிரைக் கொடுபோருள்
*சரிதத் தினைநிற் குமெனக் கருதிக்
தளர்வுற் றெழியக் கடவேனோ

* சரிதம்-சரிதம்; சந்தம் கோக்கிக் குறுகிற்று.

இமயத் துமயிற் கொருபக் கமளித்
தவருக் கிசையப்

புகல்வோனே

*இரணத் தினிலெற் றுவரைக் கழுருக்
கிராயிட் டிடுவிக்

ராமவேலா

†சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித்
தவமுற் றவருட்

புகநாடும்

‡சுபத் மழுக்கக் குகபுக் ககனத்
தணியிற் குமரப்

பெருமானே. (கஅ)

248. பொரியப் பொரியப் பொலிழுக் துவடத்

துகளிற் புதையத்

தனமீதே

புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்

பொருவிற் சுறவக்

கொடிவேட்டோள்

தெரிவைக் ||கரிவைப் பரவைக் குருகிச்

செயலற் றனள்கற்

பழியாதே

செற்வுற் றணையிற் றுயிலுற் றருமைத்

தெரிவைக் குணர்வைத்

தரவேணும்

சொரிகற் பகற் பதியைத் தொழுகைச்

சுரருக் கருளைப்

புரிவோனே

சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்

சுருதிப் பொருளைப்

பகர்வோனே

¶தரிசெட் டசுரப் படைசெட் டொழியத்

தனிசெட் டயிலைத்

தொடும்வீரா

தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்

தணிகைக் குமரப்

பெருமானே. (கக)

*இரணம்-புத்தம் †சமயச்சிலுகும் தச்சண்டை. ‡சுபத்மம்-ஆறுதா
மரை ிதோள் தெரிவை கைதெரித்தெய்யும் கூரியபாணம். ||அரிவைப்பர
வைக்கு-பெண்களாகிய சேனாசமுத்திரத்துக்கு ¶தரிசெட்டு-தரிப்பின்றி.

249. குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குழுடிக்
 குடையிட்டு டகுறைப் பிறையாலே
 குறுகுற் ற[†]வலர்த் தெரிவைக் குமொழிக்
 குயிலுக் குமினித் தளராதே
 இவளைத் துவளக் கலவிக் குநயத்
 திறுகத் தழுவிப் புயமீதே
 இணையற் றழுகிற் புணையக் கருணைக்
 கினிமைத் தொடையைத் தாவேணும்
 கவளக் காளக் கரிபெட் டலறக்
 கனகக் கிரியைப் பொருய்வேலா
 கருதிச்[‡]செயலைப் புயனுக் குருகக்
 கலவிக் கணயத் தொழுமார்பா
 பவளத் தாளத் திரளக் குவைவெற்
 பவையொப் புயபற் புறமீதே
 பணிலத் திரள்மொய்த் திருநத் தணிகைப்
 பதியிற் குமரப் பெருமாளே, (உ௦)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

150. கடற்செகத் தடக்கமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்கனைக்
 கடைக்கணிற் கொடுத்தழைத் தியல்காமக்
 கலைக்[†]கதற் றுறைத்தபுட் குறற்கள்விட் டுளத்தினைக்
 கரைத்துடுத் தபட்டவிழ்த் தணைமீதே
 சடக்கெனப் புகத்தனத் தணைத்திதழ்க் கொடுத்துழுத்
 தமிழ்நூட் குழற்பினிக் துகரோகை
 சளப்படப் புதைத்தடித் திலைக்குணக் கடித்தடத்
 தலத்திலைவப் பவர்க்குதப் படுவேனே

[†]அலர்த்தெரிவை-பழிநூற்றும்பெண். [‡]செயலை-அசோகு. செயலைப் புயன்-அசோகமலர்க் கணையைக் கையிலுடைய மண்மதன். *கதற்று-கதறுதலுடைய, திலைக்குணம்-அரசிலையின் தன்மையை யொத்ததான.

‡இடக்கடக் குமெய்ப்பொருட் திருப்புகழ்க் குயிர்ப்பனித்
தெழிற்றினைக் கிரிப்புரித் துறைவேலா
இகற்செருக் கரக்கரைத் தகர்த்தொலித் தூத்துபச்
சுறைச்சியைப் பசித்திரைக், கிசைகூவும்
பெடைக்கிரட் களித்தருக் குடக்கொடிக் கரத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித் தவுற்றநெற் பெருக்குறப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே. (௨௧)

251. கனத்தறப் பணைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
‡கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்
கறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருத்துவைத் தொருத்தநிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே
இனப்பினிக் கணத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திசைத்தசைத் தசக்கிலத் தசைதோலால்
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குறித் தழுத்தியைத் தாவேணும்
||பணக்கரச் சினத்திபத் பணைத்தூத் தரக்கனைப்
||பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
பருப்பதச் செருக்கறத் துரைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தருக் குடக்கொடிக் குமரேசா
தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்றுகடிக் குறத்தியைச்
செழுக்குறத் திருப்புயத் திணைவோனே
திருப்புறப் புறத்தியற் றிருத்* தருத் துறித்திலத்
திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (௨௨)

‡இடக்கு-குதார்க்கம். ‡கனம்-மேகம். ||பணக்கரச்சினத்திபத்தன்-
தேவேந்திரன்- ||பயம்- (சமுத்திரமாகிய) ஜலம். *தருத்த-தருத்த.

252. பருத்தபற் றெருத்தனைக் குருத்திறற் கரத்தனைப்

பரித்தவப் பதத்தனைப்

பரிவோடே

படைத்தபொய்க் குடத்தனைப் பழிப்பவக் கிடத்தனைப்

பசுக்குடற் கடத்தனைப்

பயமோவும்

பெருத்தபித் துருத்தனைக் கருத்திமத் துருத்தியைப்

பிணித்த*முக் குறத்தொடைப்

புலனாலும்

பிணித்தவிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்

குறக்கருத் தெனக்களிக்

தருள்வாயே

கருத்திலுற் றுரைத்தபத் தரைத்துணிக் கிருக்கறக்

கழித்தமெய்ப் பதத்திலவைத்

திடுவிரா

கதித்தறற் றினைப்புனக் கதித்தறற் குறத்தியைக்

கதித்தறற் றிருப்புயக்

தனைவோனே

செருத்தெனத் தெறித்தழுப் புரத்தூரத் தாக்கரைச்

சிரித்தெறிக் தறித்தற்பொற்

குமரேசா

சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க் குயர்த்திரைச்

சிறப்புடைத் திருத்தணிப்

பெருமாளே. (உரு)

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்

தனத்தன தானந் தனதான.

253. எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்

இளைப்பொடு காலந்

சுனிலோயா

எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்

இலச்சையி லாதென்

பவமாற

உனைப்பல நாளும் திருப்புக ழாலும்

உரைத்திடு வார்தங்

குழுமேவி

உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொகண்

பொலச்சா னுணர்

தொழுவேனே

வினைத்திற மோடன் றெதிர்க்கிடும் வீரன்

விழக்கொடு வேல்கொண்

டவனோயே

*முக்குறத்தொடைப்புலனாலும்-முக்குற்றத்தோடு ஐப்புலனாலும்.

* விளப்பென †வேழொன் றிடக்கய னொம்
 விருப்புற வேதம் புகல்வோனே
 சினத்தொடு ஞான் கூணப்பொரு போரின்
 சிரத்தினை ‡மாமும் முருகோனே
 துணைப்புன மேவுங் குறக்கொடி போடுந்
 திருத்தணி மேவுங் பெருமானே. (௨௪)

254. பெருக்கவு பாயங் கருத்துடை போர்தம்
 ப்ரபுத்தன பாரங் கனிலேசம்
 ப்ரமத்துட னொம் ப்ரமித்திருள் கூறும்
 ப்ரியக்கட லூடுந் தணியாத
 கருக்கட லூடுங் கதற்றும நேகங்
 கலைக்கடலூடுஞ் சுழலாதே
 கடப்பலர் சேர்கண் கணிப்பரை விசங்
 கழற்புணை நீதந் தருள்வாயே
 தருக்கிய வேதன் சிறைப்பட நானுஞ்
 சதுர்த்தச லோகங் களும்வாழச்
 சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி ஏழுஞ்
 சளப்பட மாவுந் தனிவிழுக்
 திருக்கையில் வேலொன் றெடுத்தம ராடுஞ்
 செருக்கும யூரந் தனில்வாழ்வே
 சிறப்பொடு ஞானம் தமிழ்த்ரய நீடும்
 திருத்தணி மேவுங் பெருமானே. (௨௫)

255. மருக்குல மேவும் குழற்கனி வாய்வெண்
 மதிப்பின வாகும் நாதலாரசும்
 மயக்கினி லேநண் புறப்படு வேனுன்
 மலர்க்குழல் பாடுந் திறம்நாடாந்

*விளப்பென - விளம்பென. †வேழொன் றிடக்கயன் எண்கண்ணன், பிரமன், ‡மாமும்-மாற்றும் தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வந்தது.

தருக்கனு தாரன் துணுக்கிலி லோபன்	
சமத்திபி பாவன்	பிளிமுகன்
தலத்தினி லேவன் துறப்பனி யாதன்	
தனக்கினி யார்தஞ்	சபைதாராய்
குருக்குல ராஜன் தனக்கொரு தூதன்	
குறட்பல மாயன்	நவரீதம்
குறித்தயில் நேயன் திருப்பயில் மார்பன்	
குணதரய நாசன்	மருகோனே
நிருக்குள நானும் பலத்திசை மூளஞ்	
நிறப்புக றுவெண்	டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே. (௨௪)

256. வினைக்கொ மாகுந் தனத்தினர் வேளம்	
பினுக்கெதி ராகும்	விழிமாதர்
மிகப்பல மாயந் துனிற்புகு தா ² வெஞ்	
சமத்திடை போய்வெந்	துயர்மூழ்கக்
கனத்தனி சாரம் பிறப்படி நோயுங்	
கருக்குழி தோறுங்	கவிழாதே
கலைப்புல வோர்பண் படைத்திட ஒதுங்	
கழற்புக ழோதுங்	கலைதாராய்
புனத்திடை - போய்வெஞ் சிலைக்குற வோர்வஞ்	
சுமைப்புணர் வாகம்	புயவேனே
பொருப்பிருகடும் படக்கடல் தானும்	
பொருக்கெழு வானும்	புகைமூளச்
சினத்தொடு ரூரன் கனத்தினி மார்பன்	
திறக்கம ராடுந்	நிறல்வேலா
நிருப்புக ழோதுங் கருத்தினர் சேருந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே. (௨௭)

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான.

257. கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்
கரிக்குவ டினைக்குந் தனபாரக்
கரத்திடு வனைச்சங் கிண்சர மொழித்துங்
கலைத்துகில் மினுக்கும் பணிவாரைக்
தரித்துள மழிக்குங் * கவட்டர்க ளிணக்கந்
தவிர்த்துனா துசித்தங் களிகூரத்
தவக்கடல் குளித்திங் குனக்கடி மையுற்றுன்
தலத்தினி ளிருக்கும் படிபாராய்
புரத்தையு மெரித்தங் கயத்தையு முரித்தொண்
|பொடிப்பணி யெனப்பன் குருநாதா
புயப்பணி கடப்பந் நெடைச்சக ரமுற்றின்
புகழ்ச்சிய முகத்தின் புலவோனே
திரட்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட வுணர்க்குந்
தெறிப்புற விடுக்குங் கதிர்வேலா
சிறப்பொடு குறப்பெண் களிக்கும்வி சயத்தென்
திருத்தனி இருக்கும் பெருமானோ. (உஅ)

258. சனத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
செகுத்தவ ருபிரக்கும் தினமாகச்
சிரிப்பவர் நமக்கும் பழிப்பவர் நமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோய்பாய்
நினைத்து மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
நிறைப்புக முரைக்குந் செயல்தாராய்

* கவட்டர்கள் - வஞ்சிகள். † பொடி பணி என் அப்பன் எனப் பிரித்து, திருநீற்றினையும் பாம்பினையும் அணிந்தான் ஐயன் எனக்கொள்க.

தனத்தன தனத்தந் நிமித்தி நிமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
 தட்டுட்டு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்கும்
 தளத்துட னடக்கும் கொடுஞ்ரர்
 சினத்தையு முடற் றசங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்
 சரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
 தினைக்கரி குறப்பெண் தனத்தொடு சுத்தித் தொண்
 திருத்தணியிருக்கும் பெருபாளே. (258)

தத்தனத் தனன தத்தனத் தனன
 தத்தனத் தனன தனதான.

259. தொக்கருக் குடிவ சுத்தமேற் றசக
 துக்கமாற் கடமு மலமாயை
 துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை
 துப்பிலாப் பலச பயனுலைக்
 கைக்கொளாக் கதறு கைக்கொளாக் கையவ
 லப்புலாற் றசைகு ருதியாலே
 கட்டுகூட் டருவ ருப்புவேட் டெல
 சட்டவாக் கழிவ தொருநாளே
 அக்கராப் பொடியின் மெய்கிடாக் குறவா
 அர்ச்சியாப்த் தொழுமு நிவனுய
 அப்போர்ப் பணிநு ! வெற்பபூக் தணியல்
 ிவெற்பபார்ப் பதிந திகுமாரா
 இக்கினற் குளம்வெ துப்பநோக் குறுத
 வத்தினோர்க் குறவும் இளைபோனே
 || எத்திடார்க் கரிய முத்தபார்க் தமிழ்கொ
 || எத்தினோர்க் கெளிப பெருமாளே. (259)

*சங்கரித்து அம்மலை முற்றும் எனப் பிரிக்க. † ஒண்-பொருந்திய.
 ‡ வெற்ப-மலைபான் றபயங்களுடையவனே ிவெற்பமலையிலிருப்பவனே
 || எத்திடார்க்கு-எத்திடார்க்கு || எத்தினார்க்கு-எத்தினார்க்கு.

260. வட்டவாட் டனம னைச்சுபாற் ருதலை

மக்கள் தாய்க் கிழவி

பதிநாடு

வைத்ததோட் டமனை அத்தமீட் டுபொருள்

மற்றகூட்ட மநி

வயலாக

முட்டவோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை

முட்டர்ஊட் டியெனை

அழையாமுன்

முத்திவிட் டணுக முத்தராக் குசுரு

திக்குராக் கொளிரு

கழல்பாராய்

பட்டநாற் பெரும ருப்பினாற் கரவி

பத்தின்வாட் டியின்

மணவாளா

பச்சைவேய்ப் பணவை கொச்சைவேட் டுவர்ப

திச்சிதோட் புணர்த

ணியில்வேளே

எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத்த திகிரி

எட்டுமரக் குலைப

எறிவேலா

எத்திடார்க் கரிய முத்தபாந் தமிழ்கொ

டெத்தினூர்க் கெளரிய

பெருமானே. (1௩௧)

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன தனதான.

261. †சினத்தி லத்தனை சிறுமண லாவுடல்

செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்

செனித்த தெத்தனை திரள்கய லென்பல

வனுபோதா

சென்மித்த தெத்தனை மலைசனை உலகடை

செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு

செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பற்கொவ்வ

தளவேதோ

மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்சூடி

கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்

வனத்த தெத்தனை அளவில விதிகரம்

ஒழியாமல்

*பணவை-பாண். †ஒருத்தல்-யானை. ‡சினதிலம் தினை-சிறியஎள்ளு, தினை.

வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
 மடைக்கு வத்தனை மதியழி விரகனை
 மலர்ப் பதத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே

தனத்த தத்தன தனதன தனதன
 திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
 தகுத்த தத்தகு தகுத்தகு தகுத்தகு தகுத்தேதோ

தரித்த ரித்தரி தரிரிரி ரிரிரிரி
 துட்டு துட்டு துட்டு துட்டு துட்டு
 தமித்த மத்தள தமருக விருத்தோலி கடல்போலச்

சினத்த மார்க்கள மிசைதிகழ் குருதிய
 திமிழ்த்தி டக்கரி அசுரர்கள் பரிசிலை
 தெத்த டக்கழு நரிதின் நிணமிசை பொரும்பேலா

செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் தவ
 முரிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
 திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகன் பெருமானே. (15உ)

262. தொடத்து ளக்கிகள் அபகட நினைவிகள்
 குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் கமரிகள்
 சுடைச்சு ளக்கிகள் *சுசலிக | ளிசலிகள் முழுமோசம்

தூறுத்த மட்டைகள் அசடிகள் கசடிகள்
 முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவினர் டுமுவினர்
 டுதுமித்த மித்திரர் விலைமுலை இனவலை புகுதாமல்

அடைத்த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்
 தரித்த விச்சுரும நிறமென வரவுடன்
 அழைத்து சக்கர கிரிவளை படிக்கொடு வினையாடி

* சுசலிகள்-தந்திரவாதிகள். † இசலிகள்-பிணங்கிகள். ‡ முழுவிகள்-
 (தங்கள்குது வெளியாகாமல்), முழுப்புவோர் டுதுமித்த மித்திரர் - கட்டி
 அற்றவர். § அவர்க்கியல்... வினையாடி-அப்பொதுமாதர்கட்குச் சமான
 மாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதிரி அஷ்டசித்திக
 ளும் பவளம் போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும்படி அழைப்பித்து அவர்
 களோடு சக்ரவாளகிரியாற் சூழப்பட்ட, இப்பூமியில் வினையாடச்செய்து,

* அவத்தை தத்துவ மழிபட-†இருளறை
 விலக்கு வித்தொரு சுடரொளி பரவநல்
 அருட்பு கட்டியு னடியினை அருளுவ தொருநாளே
 படைத்த னைத்தையும் வினையுற நடனெடு
 னுடைத்த பத்தினி மரகத சொருபியொர்
 பரத்தி னுச்சியி னடநவி லுமையருள் இனையோனே
 பகைத்த ரக்கர்கள் யமனுல குறவமர்
 நொடுத்த சக்கர வளைகர மழகியர்
 படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே
 திடுக்கி டக்கட லசரர்கள் முறிபட
 கொளுத்தி சக்கிரி பொடிபட சுடரயில்
 திருத்தி விட்டொரு நொடியினில் வலம்வரு மயில்வீர
 துனைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரிநல்
 குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
 திருத்த ணிப்பதி மலைமிசை நிலைபெறு பெருமாளே ()

தனதன தான தனதன தான
 தனதன தான தனதான.

263. இருமலு ரோக முயல்கன் வாதம்
 எரிசுண நாசி விடமேநீ
 நிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
 எழுத்கா மாலை இவையோடே
 பெருவயி றீனை எரிசுலை சூலை
 பெருவலி வேறு முளநோய்கள்
 பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத
 படியுன தாள்கள் அருள்வாயே
 வருமொரு கோடி அசர்ப் தாதி
 மடியவ கேக இசைபாடி.

* அவத்தை தத்துவமழிபட-ஜாக்கிரதி மலாவஸ்தைகளும், தத்துவச்
 சேட்டைகளும்ஒடுங்க,†இருளறை-ஆணவமலம்,†கள மாலை-கண்டமாலை.

வருமொரு கால வயிரவ ராட
 வடிசுடர் வேலை விடுவோனே
 தருநிழல் மீதி லுறைமுக லாதி
 தருநிரு மாநின் மணவாளர்
 சலமிடை பூமி னடுவினில் வீறு
 தணிமலை மேவு பெருமானே. (1௩௭)

தனதன தானந் தனதன தானந்
 தனதன தானந் தனதான.

264. கலைமட வார்தஞ் *சிலையக னாலுங்
 கனவளை யாலுங் கரைமேலே
 கருகிய காளம் பெருகிய கோபங்
 கருதலை யாலுஞ் †சிலையாலும்
 கொலைதரு காமன் பலகளை யாலுங்
 கொடியிடை யாள்நின் மழியாதே
 குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
 குளிர்தொடை நீதந் தருள்வாயே
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா
 தினைவன மானுங் ‡கனவன மானுஞ்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா
 §தலமகள் மீ||தெண் புலவரு லாவுந்
 தணிகையில் வாழ்செந் கதிர்வேலா
 தனியவர் கூறுந் தனிகெட நாளுந்
 தனிமயி லேறும் பெருமானே. (1௩௮)

*சிலை - ஒலி. †சிலை ஆலும் - வில்லினிடத்து அசைகின்ற ‡கன
 வனமான் - தெய்வானை, கனம்வனம் - பொன்மயமாகிய கற்பகவனம்.
 §தலமகள் - பூமிதேவி. || எண் புலவர் - மதிக்கப்படும் தேவர்கள்.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

265. அரகர சிவனரி அயனிவர் பாவமுன்

அறுமுக சாவண

பவனேயென்

றறுதின மொழிகர அசரர்கள் கெடவயில்

அனலென எழவிடு

மகிவீரா

பரிபுர கமலம தடியினை அடியவ

ருளமநி லுறவருள்

முருகேசா

பகவதி வரைமகன் உமைதர வருகுத

பரமன நிருசெவி

களிகூர

உரைசெயு மொருமொழி பிரனைவ முடிவதை

உரைதரு குருபர

உயர்வாய

உலகம னலகில் உயிர்களு மிமையவர்

அவர்களு முறுவர

முரிவோரும்

பாவிமு னறுதின மனமகிழ் வுறவணி

பணிநிகழ் தணிகையில்

உறைவோனே

பகர்கரு குறமகன் தருவமை வனிதையும்

இருபுடை உறவரு

பெருமானே. (நக)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

266. [†]இருப்பவல் இருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர்

இடுக்கினை அறுத்திடும்

எனவோனும்

இசைத்தமிழ் [†]நடத்தமி மெனத்திறை விருப்புடன்

இலக்கண இலக்கிய

கவிநாலும்

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்தினில் நவிறுதல்

அறியாதே

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு

சமர்த்திகள் மயக்கினில்

விழலாமோ

* இருப்பவல் - இரும்பாலாகிய அவல், [†] நடத்தமிழ் - நாடகத்தமிழ்.

கருப்புவில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்
 களிப்புட னொளித்தெய்து மதவேளைக்
 கருத்தினில் நினைத்தவ நெருப்பெழு துருப்படு
 கனற்கணி லெரித்தவர் கயிலாயப்
 பொருப்பினி விருப்பவர் பருப்பத உமைக்கொரு
 புறத்தினை அளித்தவர் தருசேயே
 புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி
 பொருப்பினில் விருப்புறு பெருமானே. (௩௭)

தனன தான தானுன தனன தான தானுன
 தனன தான தானுன தனதான.

267. உடலி னாடு போய்மீளு முயிரி னாடு மாயாத
 உணர்வி னாடு வானாடு முதுதியுள்
 உலவை ஊடு நீரூடு புய்யி னாடு வாதாடு
 மொருவ ரோடு மேவாத தனிஞானச்
 சுடரி னாடு நால்வேச முடியினாடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவரூபம்
 தொலைவி லாத பேராசை துரிச ரூத ஓர்பேதை
 தொடுமு பாய மேதேகாசொல் அருள்வாயே
 மடல ரூத *வாரீச அடவி சாடி மாளுன
 வரிவ ரால்சூ வால்சாய அமராடி
 மதகு தாவி மீதோடி உழுவ ரால டாதோடி
 மடையை மோகி யாறுடு தடமாகக்
 கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல வானி மேல்விழு மலர்வானி
 கடவுள் நீல மாறூத தனிகை காவ லாவீர
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே. (௩௮)

* வாரீச அடவி-தாமரைக்குவியல். † குவால்-கூட்டம்.

தன்னதன் தான தன்னதன் தான
தன்னதன் தான தன்தான.

268. உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி

உளமகிழ ஆக

கவிபாடி

உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான

தெனவுரமு மான

மொழிபேசி

நடைபழகி மீள வறியவர்கள் நானே

நடவுமென வாடி

முகம்வேறாய்

நலியுமுன மேயுன் அருணவொளி வீச

நளினவிரூ பாசும்

அருள்வாயே

விடைகொஞ்று பாகர் விமலர்கிரி ரூலர்

விகிதர்பர யோகர்

நிலவோடே

விளவுசிறு பூளை நஞ்சுலைபொ டாறு

விடவாவு சூடும்

அகிபாரச்

சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான

தளர் நடையி டாமுன்

வருவோனே

* தவமலரு நீல மலர்ச்சனைய நாடி

தணிமலையு லாவு

பெருமானே. (நகூ)

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன

தையதா னத்தனன தன்தான.

269. உய்யஞா னத்துநெறி கைவிடா கெப்பொழுது

முள்ளவே துத்துறைகொ

டுணர்வோதி

உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை

உள்ளமோ கத்தருளி

உறவாகி

வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய

வல்லமீ துற்பலச

யிலமேவும்

வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளில்தோய் முத்தமுறி

கள்ளிவி சிறுமலர்

பணிவேடுகை

உவ-மிகுதி. † உற்பலசயிலம்-திருத்தணிகை.

பையரா வைப்பினையு பையர்பா கத்தலைவி

துய்யவே னிப்புகூ

திருமாரா

பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது

* நெய்யனே சுற்றியரு

றவர்கோவே

செய்யமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு

கையமால் வைத்ததிரு

மருகோனே

† தெய்வயா னைக்களைப் வெள்ளையா னைத்தலைவ

தெய்வயா னைக்கினிய

பெருமாளோ. (சு0)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன தனதான.

270. எலுப்பு நாடிக ளப்பொடி ரத்தமொ

டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு

விருக்கும் வீடிகு லெத்தனை தத்தனவ

சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி

உழப்பர் பூமித ரிப்பர்வி றப்புடன்

இருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு

சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்கள்

அழிப்பர் மாதவ முற்றுவி னைக்கிலர்

கெடுப்பர் யாரையு மித்திர சூத்திரர்

கொலைகாரர்

‡ கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கன

வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பினி

கெலிக்கும் வீடதை நத்திபெ டுத்திவண்

உழல்வேனோ

ஒலிப்பல் பேரிதை உகர்வ மர்க்கனம்

எதிர்த்த சூரரை வெட்டியிருக்கரி

உடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட

விடுமீவலா

* நெய்யனே-நெயனே † தெய்வயானே-விநாயகர் ‡ கிருத்தர்-செருக்கர்.

உலுத்த ராவண னைச்சிற மிற்றிட

வகைத்து மாபலி பைச்சிறை வைத்தவன்

* உலக்கை ராவி நடுக்கடல் விட்டவன்

மருகோனே

வலிக்க வேதனை எற்றிந டிச்சொரு

செகத்தை ஈனுமெம் பச்சைநி றத்தியை

மணத்த ஞானைப் பரம ருக்கருள்

குருநாதா

வனத்தில் வாழும் பிற்குல மொத்திடு

குறத்தி யாராம யக்கிய னைத்துள

மகிழ்ச்சி யோடுநி ருத்தனி பற்றிய பெருமாளே. (சக)

தனன தந்த னத்த தனன தந்த னத்த

தனன தந்த னத்த தனதான.

271. எனைய டைந்த குட்டம் விலைமி குந்த பித்த

பெரிவ ழங்கு வெப்பு

வலிபேசா

இகலி சின் ற லைக்கு முபல கன்கு லைப்பொ

டிரும லென்று லைக்கும்

இவையோடே

மலைகள் பொண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த

மதிய பங்கி விட்டு

மடியாதே

மருவி இன்றெ லைக்கு மாக தஞ்சி றக்கு

மயிலில் வந்து முத்தி

தரவேணும்

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த லைக்க

நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ரா

நெடிய குன்றில் நிற்கு

முருகோனே

நினைவி ளங்க லுற்ற புனவி ளங்கு றத்தி

செய றற்றத் தனைக்கு

மணிமாப்பா

நிசைமு கன்றி கைக்க அகர ணன்ற டைத்த

சுறையி றந்து விட்ட

பெருமாளே. (சஉ)

* உலக்கைபோலும் பருத்த உருக்குத் துண்டத்தை அராவிப் பாணமாக்கி.

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன தந்ததான.

272. ஏது புத்தியை யாவெ னக்கனி
யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
லேயி நத்தில்கொ லோவெ னக்குறி நந்தைதாயென்
- தேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
யேந வித்திட வேச கத்தவர்
ஏச லிற்பட வோந கைத்தவர் கண்கள் காணப்
- பாதம் வைத்திடை பாத ரித்தன
தாளில் வைக்கநி யேம னுத்திடல்
பார்ந கைக்குமை பாத கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்
- பால்மொழிக்குர லோல மிட்டிடி
யாரெ டுப்படுகு னாவெ னுப்பொடு
பார்வி டுப்பர்க னோவெ னன்குது சந்தியாதோ
- ஓத முற்றெழு பால்கொ திந்தது
போல எட்டிகை நீச முட்டரை
ஓட வெட்டிய பானு சத்திகை எங்கள் கோவே
- ஓத மொய்ச்சடை ஆட உற்றமர்
மான்ம முக்கர மாட நற்கழல்
ஓசை பெற்றிட வேந டித்தவர் தந்தவாழ்வே
- மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை
வாள்விழிக்குற மாதி னைத்திரு
மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே
- மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டுக்குழி
லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
வாழ்கி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே. (சுந்)

தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

273. ஓலை இட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
ரூப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
யோடி ணைத்தவிழிச்சிகள் சர்க்கரை அமுதோடே
- ஊறி ஒத்தமொழிச்சிகள் புட்ரு
லோடு வைத்துமிழற்று மிடற்றிகள்
ஓசை பெற்றது டிக்கொளிடைச்சிகள் மணம்விசும்
- மாலே இட்டக முத்திகள் முத்தணி
வார முத்துக னத்திகள் குத்திர
மால்வி ணைத்தும னத்தை அழித்திடு மடமாதர்
- மார்ப சைத்தும ருட்டியி ருட்டரை
வாவெ னப்பொருள் பற்றிமு யக்கிடு
* மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ
- வேலை வற்றிட நற்கணை கொட்டலை
மீத டைத்துமு ணைப்படை விட்டுற
வீற றக்கன்மு டித்தலை பத்தையு மலைபோலே
- மீத லுத்துநி லத்தில டித்துமெய்
வேத லட்சுமி பைச்சிறை விட்டருள்
வீர அச்சுத லுக்குற லற்புத மருகோனே
- நீவி நிட்கள நிரக்குணி நித்தில
வாரி முத்துந கைக்கொடி சித்திர
நீல ரத்தின மிட்டவ றக்களி புதல்வோனே
- நீற திட்டுகி ணைப்பவர் புத்தியில்
நேச மெத்தவ ளித்தருள் சற்குரு
நீலமுற்றி ருத்தணி வெற்புறை பெருமானே. (சச)

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

274. கச்சணி இளமுகை முத்தணி பல்வகை
கைச்சரி ஒலிவா பயல்கூறிக்
கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்
கட்செவி நிகர்குறி மட மாதர்
இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிளி
எச்சமி லொருபொருள் அறியேனாக்
கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பந மலரினை
இப்பொழு தனுகவுன் அருள் தாராய்
கொச்சையர் மனையில் டைச்சயர் சயிர்நனை
நச்சியெ நிருடிய குறையாலே
குற்றா லொடுபிணி நற்றிற வகையறி
கொற்றவு வணமிசை வருபாயன்
அச்சதை நிறைகடல் நச்சர வனை நாயில்
அச்சதன் மகிழ்நரு மருகோனே
அப்பணி சடையான் மெச்சிய தனிமலை
அப்பென அழகிய பெருமானே. (சுரு)

தனதத்த தத்தனத் தனதத்த தத்தனத்
தனதத்த தத்தனத் தனதான.

275. கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நற்
கடவுடப்ர நிஷ்டைபற் பலவாகக்
கருகிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்
கருவிற்பு கப்பருத் துழல்வானேன்
†சவடிக்கு வச்சனைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்
கசரப்ப ளிக்கெனப் பொருளீவார்
சகலத்து ||பொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநிற்
சுரணப்ர சித்திசற் றுணராரோ

* உவணம்-கருடன், †சுதை-பால். ‡ சவடி-ஓர்வித ஆபரணம். §இலச்
சுனை முத்திரைமோதிரம். || ஒற்றைபட்டு-ஏகபாஷமாக வியாபித்து.

சுவடெட்டு மட்டுநெட் டுவரிக்க ணத்தினைக்

சுமுறக்க லக்கிவிக்

ரமஞ்சரன்

சுடலைப்பு யத்திலிட் டுடலைத்த றித்துசுத்

துகிரத்தி னிற்குனித்

தெழும்வேலா

சுவடுற்ற அற்புதக் * கவலைப்பு னத்தினிற்

றுயரற்ற டுத்துநிற்

புவள்நாணத்

தொழுதெத்து முத்தபொற் புரிசைத் திருத்தனிச்

†சுருதித்த மிழக்கவிப்

பெருமானே. (சசு)

தனத்த தத்தனத் தந்த தாத்தன தந்ததான.

276. கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்கு கார்க்கடல்

லுன்றினிலே

கறுத்த றச்சிவத் தங்கி வாய்க்கெழு

திங்களாலே

தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு விழ்த்தச

ரங்களாலே

தகைத்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைக சங்கலாமோ

தினைப்புனத்தினைப் பண்டு காத்தம

டந்தைகளேவா

திருத்த னிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ்

கந்தவேளே

பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய

மங்கைபாலா

படைத்த ளித்தழிக் குந்திரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே. ()

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன தனதான.

277. கிரியலாவிய முலைமிசை துகிலிடு

கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்

கெடுவி யாதிக ளடைவுடை உடலினர்

விரகாலே

க்ருபையி னுரொடு மணமிசை நழுவின

முழுது நாறிக ளிகமொழி வசனிகள்

கிடையின் மேல்மன முருகியெ தழுவின பொருளாலே.

* 'கவலை-செந்தினை. † சுருதித்தமிழ்-தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம்.

பரிவி லாமயல் கொடுசுமர் புரிபவர்
 அதிக மாவொரு பொருள் தரு பவ்வொடு
 பழைய பேரென இதுமுற அணைபவர் விழியாலே
 பகழி போல்விடு வினைகவர் நெருடிகள்
 தமையெ னாவகை உறுகந் பெறும்வகை
 பகர மரமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே
 அரிய ராதிபர் மலரய னிமையவர்
 நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடு மறுமுக இனையோனே
 அரிய கானக முறைகுற மகளிட
 கணவ னாகிய அறிவுள விதரண
 அமரர் நாயக சரவண பவதிறல் உடையோனே
 தரும நீதியுர் மறையுளர் பொறையுளர்
 சரிவு ருநிலை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமன முடையவர் மறிவினர் பரராஜர்
 சுகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி உறவளர்
 தணிகை மாமலை மணிமுடி அழகியல் பெருமானே. (சஅ)

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதான.

278. கிறிமொழிக் கிருகரைப் பொறிவழிச் செந்நூல்க்
 கெடுபிறப் பறவழிக் கிறபார்வைக்
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கிகள்தமைச் செறிதலும் நறிவேதும்
 அறிதலற் நயர்தலும் நறிதலற் நருகலும்
 நறவுநெக் கழிகருக் கடலுடே
 அமிழ்தலற் நெழுதலும் நுணர்நலன் நயர்தலும்
 நடியிணைக் கணுநிடப் பெறுவேனே

கிறிமொழிக்கிருதர் - பொய்சொல்லந் தொழிலுடையோர்

பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிகலைப்
 பொறியிலிச் சமணரத் தனைபேரும்
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபடப் பியதிரூப்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே
 தறிவனைத் துறநகைப் பொற்பெழுப் புரமொழித்
 தவர்திருப் புகல்வநற் சுணைமேவுந்
 தனிமணக் குவளைநித் தமுமலர்த் தருதருத்
 தணியினிற் சரவணப் பெருமாளே. (சக)

தன்னந் தன்னத் தன்னந் தன்னத்
 தன்னந் தன்னத் தனதான.

279. குயிலொன் றுமொழிக் குயினின் றலைபக்
 கொலையின் பமலர்க் கணையாலே
 குளிருந் தவளக் குலசந்த் ரவொளிக்
 கொடிக்கொங் கையின்முத் தனலாலே
 புயல்வந் தெரியக் கடனின் றலறப்
 பொருமங் கைய ட்ருக் கலராடே
 புயமொன் றமிகத் தளர்கின் றதனிப்
 புயம்வந் தணையக் கிடையாதோ
 சயிலங் குலையத் தடமுந் தகரச்
 ிசமனின் றலையப் பொருமவேலா
 தருமங் கைவனக் குறமங் கையர்மெய்த்
 தனமொன் றுமணிக் திருமாற்பா
 பயிலுங் ககணப் பிறைதண் பொழிலிற்
 பணியுந் தணிகைப் பதிவாழ்வே
 பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிற்
 பகர்செங் ள்கழுநிப் பெருமாளே, (ரு)

* மொழி-மொழியை யுடையவன் † அலைய-அலைந் ‡ உக்க அல
 காலே-தூற்றிய அலர் மொழியினாலே; இதில் அகரந்தொகுத்தல், ிசமன்-
 யமன். § கழுநி-இது கழுநீர் என்பதன் மருஉ,

தன்ன தனத்தன தன்ன தனத்தன
தன்ன தனத்தன தன்ன தனத்தன
தன்ன தனத்தன தன்ன தனத்தன தனதான்.

280. குருவி எனப்பல கழுகு நரித்திரள்
அரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
குறவை எனக்கரி மரமு மெனத்திரி உறவாகி
- குமரி கலித்துறை முழுது மனத்துயர்
கொடுமை எனப்பிணி கலக மிடத்திரி
குலை நெனப்பிலை கலிய நெனப்பலர் நகையாமல்
- மருவு புயத்திடை பணிக ளனப்பல
கரிப ரிசுற்றமெய் கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென ஒளிசெய் மலக்குட னதுதேடேன்
- வரிய பதத்தனி னருவி இருப்பிடம்
அமைபு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
மருவு திருப்புக முருள எனக்கனி அருள்வாயே
- விருது தனத்தன தன்ன தனத்தன
விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
விசர்த டுட்டுடு ரிரிரி எனக்குகு வெகுதாளம்
- வெருவ முகிழ்த்திசை உரகன் முடித்தலை
நெறுநெ நெனத்திசை அகிர அடைத்திட
மிசுதி கெடப்பொரு மசரர் தெறித்திட விடுமேவோ
- அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவன்
அயனை முடித்தலை அரிய மழுக்கையன்
அகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவன் அருள்சேயே
- அமண ருடற்கெட வசியி லழுத்திவிண்
அமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
டமுது திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே. ()

தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

281. குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவளைக்

கழுத்துமணித் தனத்தின்மிசைக்

குறத்தவழிக் கயற்சுழலப்

பிறைபோலக்

குளித்ததுதற் புரட்டிநகைந்

துருக்கிமயற் கொளுத்தியிணைக்

குழைச்செவியிற் றழைப்பமணத்

தனபாரப்

பொலிப்புமதத் தெடுத்தகரிக்

சுவட்டுமுகைப் பசப்புமிகப்

புனைத்ததுகற் பிடித்தவிடைப்

பொதுயாதர்

புயத்திலவளைப் பிலுக்கில்நடைக்

குலுக்கிலறப் பசப்பிமயற்

புகட்டிவிடுத் தழிப்பவருக்

குறவாமோ

தலத்தனுவைக் குனித்தொருமுப்

புரத்தவழிக் கொளுத்திமழுத்

தரித்துவலிக் கரித்துகலைப்

பரமாகத்

தரித்துவவச் சுரர்க்குலமுற்

பிழைக்கமிடற் றடக்குவிடச்

சடைக்கடவுட் கினித்தபொருட்

பகர்வோனே

சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக்

கொளுத்திமறைத் துதிக்கவகிற்

செழிக்கவருட் கொடுத்தமணிக்

கதிர்வேலா

நினைப்புனமிற் குறத்திமகட்

டனத்தின்மயற் குளித்துமகழ்த்

நிருத்தணியிற் றரித்தபுகழ்

பெருமானே. (௫௨)

பொலிப்பு - பொவ்வு.

தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன தனநான.

282. கூந்த லவிழ்த்துமு டிஃதுமி ஹக்கிகள்
பாயந்த விழிக்குமை இட்டுமி ரட்டிகள்
*கோம்பு படைத்தமொழிச்சொல்ப ருந்நையர் புயம்பே
கோங்கு படைத்தத னத்தைய முத்திகள்
வாஞ்சை உறத்தமு விச்சிலு கிட்டவர்
*கூன்பிறை ஒத்தந கக்குறி வைப்பவர் பலநாளும்
சந்த பொருட்பெற இச்சை உரைப்பவர்
ஆந்துணை அற்றமு கைக்குர லிட்டவர்
சங்கிசை *உற்றவ லக்குரை மட்டைகள் பொருள்திரில்
ஏங்கி இடைக்கடை யிற்றளி வைப்
பாங்க கலக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
சந்திலை எப்படி நற்கதி புகிடல் அருள்வாயே
காந்தன் மலர்க்தொடை இட்டெதிர் விட்டொரு
||வேந்து குரக்கா ணத்தொடு மட்டிடு
காண்டிப அச்சுத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே
*காங்கி சைமிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
வாங்கி யழுக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
கான்க னிமுற்கியல் கற்பக மைக்கரி இனையோனே
தேந்தி னைவித்தினை ருற்றிட வெற்றிலை
வேங்கை மாத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
தேன்சொலி யைப்புண ரப்புன முற்றி றுறை குவைவானர்
திண்டு கழைத்திர ஞற்றது துற்றிடு
வேங்கை தனிற்ருவ னைச்சுணை சுற்றலர்
சேர்ந்த திருத்தனி கைப்பதி வெற்புறை பெருமானே (௫௩)

*கோம்பு-சினக்குறிப்பு. †சிலுகு-துன்பம். ‡கூன்-வரைந்த §உற்
றவலக்குணம்-உற்ற + அவலம் x குணம். ||வேந்துகுரக்கு - குரங்காசாகிய
வரலி, அரண - சுவம் §காங்கிசை-விருப்பம்|| உறைகுவை-உறைபவனே.

தான தனத்தன தான தனத்தன
தான தனத்தன தனதான.

283. கூர்வேல் பழித்தவிழி யாலே மருட்டியிரு
கோடா லழைத்துமலர் அணைமீதே
*கோபா விழும்பருக மார்போ டணைத்துவிழி
கோல்போல் சுழற்றியிடை உடைநாணக்
காரநேர் சூழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
காதோலை இற்றுவிழு வினையாடுங்
காமா மயக்கியர்க ளுடே கனித்துநலி
காமா தூக்கலகம் ஒழியாதோ
†வீரா ணம்வெற்றீழா சோடே தவிற்ப்பிலை
வேதாக மத்தொலிகள் கடல்போல
வீராய் முழக்கவரு சூரா ரிறக்கவிடும்
வேலா திருத்தணியில் உறைவோனே
‡மாரோ னிறக்கவிழி தாதா திருச்செவியில்
மாரோ தகத்தையருள் குருநாதா
மாரோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு
மாரோ டணைத்துமகிழ் பெருமானே. (ருசு)

தன்ன தன்னத் தன்ன தன்னத்
தன்ன தன்னத் தனதான.

284. சொரிய முகிலைப் பதும நிதியைச்
சுரபி தருவைச் சமமாகச்
சொலியு மனமெட் டனையு நெகிழ்விற
ஐசுமட ரருகுற் றியல்வாணர்
தெரியு மருமைப் பழைய மொழியைத்
திருடி நெருடிக் கவிபாடித்

*கோபா-வில்லைப்போன்று வளைந்த அழகான †வீரணம் என்பது
ஓர் வித வாத்தியம். ‡மாரோன்; மதன். ஐசுமடர்-அறிவிலாதவர்.

திரியு மருள்விட் டெனது † குவளைச்
சுகரி பகாப் பெறுவேனோ
கரிய புருவச் சிலையும் வளையக்
கடையில் விடமெத் தியரீலக்
கடிய கணைபட் டுருவ வெருவித்
கலைகள் பலபட் டனகானிற்
சூரிய சூமரிக் கபய மெனநெக்
சூபய சாணத் தினில்விழ
‡ உழையின் மகளைத் தழுவு மயலுற்
றுருகு முருகப் பெருமானே. (௫௫)

தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான.

285. தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
சாகுதிய றப்படு யாற்றைய ரீற்று
சாஸ்த்ரவழிக்குத் தூணை லேர்வி தவழும்பு
தாற்பார்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாநிகல்
சாற்றுத மிழக்குரை ஓளுளியை நாள்வரை தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத வற்றன் றோகியை மாமருள்
பூச்சுதம் லக்ரய பூரியை || நேரிய புலையேனைப்
போக்கிவி டக்கட னோர கோகநி
போப்பெறு கைக்கலை யோகநி யானது
போர்ச்சுட வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள் புரிவாயே
மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி
மூர்க்குரு லத்திவி பிஷணர் சோதரி முழுமோடி

* 'உனது புகழைத் தினமு முணர்' எனவும் பாடம். † குவளைச்சுகரி-
திருத்தணி. ‡ உழையின் மகள்-வள்ளி ஓ ஞானி-சூக்கல். || நேரிய-ஒத்த.

மூத்தவ ரக்கனி ராவண னேடியல்

போற்றிவி டக்கம லாலய சீரையை

மோட்டன்வளைத்தொரு தேர்மிசையேகொடு முகிலேதோய்

மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை

வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற

மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன்

மருகோனே

வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை

வாழ்த்தட லர்க்கமு நீர்சரு நீங்கனை

வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேவிய பெருமானே. (௫௭)

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா

தத்தா தனனத் தனதான.

286. துப்பா ரப்பா டற்றீ மொய்க்கால்

சொற்பா வெளிமுகம்

குணமோகம்

துற்றா யப்பீ றற்றே லிட்டே

சுற்றா மதனப்

பிணிதோயும்

இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா

டெற்றே உலகிற்

பிறவாதே

எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா

எட்டா அருளைத்

தரவேணும்

தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்

தத்தாம் வினையைக்

கணவோனே

தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ

தத்தாய் சுணிகைத்

சுனிவேலா

அப்பா கைப்பா லைப்போற் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தணவோனே

அத்தா ரித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமரப்

பெருமானே. (௫௮)

* எற்றே - எத்தன்மைத்து † எத்தார் - ஏமாற்றபவர்.

தன்தான தனத்தன தான
தன்தான தனத்தன தான
தன்தான தனத்தன தான தன்தான.

287. நிலையாத சமுத்திர மான

சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி,

அதனுடே

நெடுநாளு முழைப்புள தாகிப்
பெரியோர்க ளிடைக்க வாகி
நிலைவால்லி னடி.க்நொழில் பேணித்

துதியாமல்

தலையான உடற்பிணி ஊறிப்
பவநொயி னலைப்பல வேசுச்
சலமான பயித்திய மாகித்

தடுமாறிக்

தலியாது பிறப்பையு நாடி
அகன்வேரை அறுத்துணை ஒதித்
தலமீது பிழைத்திட வேகின்

அருள்தாராய்

கலியாண சுபுத்திர னாகக்
குறமாத தனக்கு விநோதக்
கவினா புயத்திலு லாவி
களிகூரு முனைத்துணை தேடு
மடியேனு னருட்பெற வேவை
கடனாகு முனக்கரு ளான

வினையாடிக்

முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்
மறவாது திருப்புகழ் கூறிப்
படிமீது துகித்துடன் வாழ

அருள்வேளே

பதியான திருத்தணி மேவு
சுவலோக மெனப்பரி வேறு
பவரோக வயித்திய நாத

பெருமானே. (நுஅ)

தனத்த தத்தனத் தன்தான.

288. நிலைத்த தெட்டணையில்

தவறாமல்

நிலைத்த புத்திமனைப்

பிரியாமல்

கனத்த சித்தவமுற்
கதித்த நித்தியசித்
மணித்தர் பத்தர்தமக்
மதித்த முத்தமிழிற்
செனித்த புத்திரிற்
கிருத்த ணிப்பதியிற்

றழியாமல்
தருள்வாயே
கௌயோனே
பெரிதோனே
சிறியோனே
பெருமானே. (௫௯)

தனன் தானன் தனன தானன்
தனன தானன் தனதான.

289. பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்

பருகி ஆவிகொண்

டுடல்பேணிப்

பழைய வேதமும் புதிய தூல்களும்

பலபு ராணமுஞ்

சிலவோதி

அகல நீளமென் றளவு கூறும்

பொருளி லேயமைந்

சுடையோரை

அசுடர் முகரென் றவல மேமொழிந்

தறிவி லேனழிந்

நிடலாமோ

சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்

சருகி லாதசெங்

கழுநீரும்

தளவு நீபமும் புனையு மார்பதென்

தணிகை மேவுசெங்

கதிர்வேலா

சுகர பூதரந் தகர நான்முகன்

சிறுஞ வாசவன்

சிறைமீளக்

நிமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்

சுகற வேல்விடும்

பெருமானே. (௬௦)

தனன தத்தன தத்தன தத்தன
தனன தத்தன தத்தன தத்தன
தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனதான.

290. பழமை செப்பிய ழைத்துர மித்துடன்

முறைம சக்கிய ணைத்துந கக்குந்

படவ ழுத்துமு கத்தைமு கத்துந்

உறவாடிப்

பதந் எச்சிலை இட்டும ருத்திடு
 விரவு குத்திர வித்தைவி னைப்பவர்
 பலவி தத்திலு மற்பரெ னச்சொலு மடமாதர்

அழிகொ ழிற்குவி ழிப்பொடு நத்திய
 அசட னைப்பழி உற்றவ வத்தனை
 அடைவு கெட்டபு ரட்டனை முட்டனை அடியேனை

அகில சத்தியு மெட்டுறு சத்தியு
 மெளிகெ னப்பெரு வெட்டவெ ளிப்படும்
 அருண பொற்பத முற்றிட வைப்பதும் ஒருநாளே

குழிவி ழிப்பெரு நெட்டல கைத்திரள்
 கரண மிட்டுந டித்தமி தப்படு
 குவிவி இட்டக ளத்திலெ ழித்திடும் ஒருநூன்

குருதி கக்கய திர்த்துவி ழப்பொரு
 நிசுச ரப்படை பொட்டெழு விக்ரம
 குவிச சத்தியை விட்டருள் கொச்சித மயில்விரா

தழையு டுத்தகு நத்திய சத்துனை
 வருடி வட்டமு கத்தில தக்குந்
 தடவி வெற்றிக தித்தமு லைக்குவ டதன்மீதே

தரள பொற்பணி கச்சவி டத்திரு
 குழைதி ருத்திய ருத்திமி குத்திடு
 தனிம லைச்சிக ரத்திடை உற்றருள் பெருமானே. (பாக)

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
 தனதன தத்தத் தனதான.

291. புருவநெ றித்துக் குறுவெயர் வுற்றுப்
 புளகித வட்டத் தன் மானார்

பொருவிழி யிற்பட் டவரொடு கட்டிப்
 புரளு மசட்டுப் புலையேனைக்

முட்டன் - முட்டான். † குலவ-வீராவேச ஓவ். ‡ சுகிர்பெ நத்
 தழு விப்புணர் வித்தக முறிவர் சித்தர் கணத்தர் துகித்திடு தலைமை பெற்
 றரு னைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமானே' என்றும் பாடம்.

கருவிழி உற்றுக் குருமொழி அற்றுக்
கந்தனை விட்டிட் டிடுதிய
கயவனை வெற்றிப் புகழ்நிகழ் பக்மக்
கழல்கள் து நிக்கக் கருதாயோ
செருவச ரப்பொய்க் குலமது கெட்டுக்
திரைகட லூட்கப் பொருமவேலா
நனைவன முற்றுக் குறவர் மடப் * பைக்
கொடிதன வெற்பைப் புணர்மார்பா
பெருகிய நித்தச் சிறுபறை †கொட்டிப்
‡பெரிகை முழக்கப் புவிமீதே
மரபல சுத்தக் துணிமலை உற்றுப்
ப்ரியமிசு சொக்கப் பெருமாளே. (௫௨)

தானனத் தத்தத்த தானனத் தத்தத்தத்
தானனத் தத்தத்தத் தனதான.

292. பூசலிட் டிச்சரத்தை நேர்கழித் துப்பொருத்த
போர்விடற் தைக்கெடுத்து வடிகூர்வான்
போலமுட் டிக்குழைக்கு லோடிவெட் டித்திளைத்த
போகமிக் குப்பரிக்குப் விழியார்மேல்
ஆசைவைந் துக்கலக்க மோகமுற் றுத்துயர்க்கு
ளாகமெக் துக்களைந்து அழியாமே
ஆரணத் துக் ி கணத்து னுண்மலர்ப் பொற்பதத்தை
யான்வழுந் திச்சுக்கிக் அருள்வாயே
வாசமுற் றுத்தழைத்த ஈரளினைப் பத்த || ரத்த
மாத்தர்க்குத் துச்சிறைக்குள் அழியாமே
வாழ்வுறப் புத்தினை பேகைபொக் கச்சிறக்கு
நாமிபிற் பொற்கழுத்தல் வரும்வீரா

*பைக்கொடி-பைகொடி †கொட்டப் பெருகி யசத்தப்புவியோனே
என்றும் பாடம், ‡ பெரிகை - பேரிகை ி கணம் - கூட்டம், || அத்த
மாதர்கள்-பொருள் பறிக்கும் பெண்டிர்.

விசமுத் துத்தெறிக்க ஓலைபுக் குற்றிருக்கும்

வினுடைப் பொற்குழந்தி

கணவோனே

வேலெடுத் துக்கரத்தில் நீலவெற் பிறழைத்த

வேளெனச் சொற்கருத்தார்

பெருமானே. (கந)

தனனத் தந்ததனத் தனனத் தந்ததனத்

தனனத் தந்ததனத் தனதான.

293. பொருவிக் கந்தொடாச் செருவிக் கன்றொடுமிப்

புதுமைப் புண்டரிகக்

கணையாலே

புளகக் கொங்கையிடற் தினகக் கொங்குழை,

பொழியத் தென்றல்தூக்

குதலாலே

தெருவிற் பெண்கன்மிகக் கறுவிச் சண்டையிடத்

நிரியத் திங்களுதிப்

பதனாலே

செயலற் திங்கணையிற் றுயிலற் றஞ்சியயர்,

தெரிவைக் குன்றொவைத்

தாவேணும்

அருவிக் குன்றடைபப் பரவிச் செந்திணைவித்

தருமைக் குன்றவருக்

கௌரியோனே

அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமளித்

தயில்கைக் கொண்டிற்றற்

குமபேசா

தருவைக் குழிபதியிற் பிருவைச் சென்றணுகித்

தழுவித் கொண்டபுயத்

திருமார்பா

தவாச் சங்குவயற் றிவளிற் றங்குநிருத்

தணிகைச் செங்கழுநிப்

பெருமானே. (கச)

தத்த தத்த தத்த தத்த

தத்த தத்த தத்த தத்த

தத்த தத்த தத்த தத்த தனதான.

294. பொற்ப தத்திணைத்து நெஞ்சு

நற்ப தத்தி னுற்ற பத்தர்

பொற்பு னைத்து நீநெக்குருக்க

அடியாதே

* நீலவெற்பு - திருத்தணிகை. † பொருவிக்கம் - வருத்தும் விக்கல்.

‡ செரு இக்கன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன். § கொங்கு-பூந்தாது.

|| குரவு - திருமணம். § நெக்குருக்க - மனமானது நெகிழ்ந்துருக.

புத்த கப்பி தற்றை விட்டு
வித்த கத்து னைத்து திக்க
புத்தி யிற்க லக்க மற்று
நினையாதே

முற்ப டத்த லத்து தித்து
பிற்ப டைத்த கீர்த்ய முற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த
முழல்வேளை

முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி
னுட்கி டப்ப தைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றெ னக்க னிப்ப
கொருநானே

வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்க
டப்பு றத்தை உற்ற ளித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற
மயில்விரா

வித்தை தவ்வு முத்த மிழ்ச்சொ
லத்த சக்தம் வித்த ரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த னிப்பொ ருப்பில்
உறைவோனே

கற்ப கப்பு னக்கு குறத்தி
கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு றத்தி ருத்த னத்தில்
அணைவோனே

கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி
னத்து "வஜ்ஜ" னுக்க மைத்த
கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட
பெருமானே. (அரு)

தனதனத்தன தனதனத்தன
தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன
தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன
தனந்தந்தந் தனந்தா தனனதா தனனா.

295. விலையி றுக்கவு முலைருட்டவு
மணந்துண் றுஞ் செழுந்தார்
புனைமுகிற்சூழ றனையவிழக்கவும்
விடங்கஞ்சஞ் சாஞ்சேர்

விழிவெருட்டவு மொழிபுரட்டவு
நினைந்தொன்றுஞ் சிலம்பார்

அரியபூணுடனே

வெளியிரிவிற்கவும் வலையமுட்டரை
எந்நீர்நுழைபின் தொடர்ந்தே
இலைசுணப்பொடி பிளவளித்திடு
திரும்பும்பண் பரன்றே
எனவுரைத்தவர் தமைவரப்பணி
உடன்கொண்டன் புடன்தோய்

சயனபாயலிலே

கலைநெகிழ்க்கவு மயல்விளைக்கவும்
நயங்கொண்டங் கிருந்தே
அணுகியிட்டுள பொருள்பறித்தற
முனிந்துங்கண் சிவந்தே
கலகமிட்டென மிகநடித்தபின்
வருந்தொந்தங் கடந்தார்

புதியபேருடனே

கதைகள்செப்பவு மெனதுபுத்திகள்
மனங்கொன்றுந் துலங்கா
மனைதனிற்சிறு பொழுதிருக்கினும்
நினைந்துங்கொண் டிருந்தே
கடிமலர்ப்பசு மனுசுதற்கறி
விலன்பங்கன் பெரும்பா

சுகனைநீயருள்வாய்

சிலைகளைக்கொடு மிகநடத்தென
தனந்தந்தந் தனந்தா
திரிபுரத்தெரி புகநகைத்தருள்
சிவன்பண்டங் கிருந்தே
மலர்வனப்பிர மனைநடுத்தலை
அறிந்துங்கொண் டிரந்தோன்

அருளுமாழருகா

செருவிடத்தலை களையறுக்கிய
தினந்தொந்தொந் தினந்தோ
மெனவுடுக்கைகள் மணிகளப்பறை
டகுண்டங்குண் டகுண்டா
டிசுருடிக்குகு டிசுருடிக்குகு
டிசுருண்டிங்குண் டிசுருண்டி

எனவிராவணனீள்

மலையெனத்திகழ் முடி கன்புகையு
 + மிரண்டஞ்சொன் பதொன்றேய்
 பணையுக்கையு மொருவகைப்பட
 வெகுண்டம்பொன் நெற்றந்தோன்
 + மகன்ன்மைத்துன னசுரரைக்குடல்
 துளைந்தங்கம் பிளந்தே மயிலின்மேல்வருவாய்

வயல்முதுக்கய லீனம்தர்த்தெழு
 வரம்பின்கண் புரண்டே
 பெருகடத்திடை செலவுநித்திலம்
 நிறைந்தெங்குஞ் சிறந்தே
 வரிசைபெற்றுயர் தனிமலைப்பதி
 புரந்தென்பன் திருந்தாய் இலையவாபெருமாளே. (௬௬)

தான தத்தன தானன தானன
 தான தத்தன தானன தானன
 தான தத்தன தானன தானன தனதான.

296. ஒது வைக்கவர் கூளிகொ டாதவர்
 மாத வாக்கதி பாடக மாணவர்
 சூச லிற்கன லாபெரி காளைபர் மறையோர்கள்
 ஊர்த லைக்கிட சேசெய்வ சேழையர்
 ஆர்த னக்குழு தாசின மாணவர்
 ஒது முத்தமநீங்கைய நாடிவர் இரவோரூக்
 கேது மித்தனை தானமி டாதவர்
 பூத லத்தினி லோரம தானவர்
 ஏது னிற்சிவ ஞானியை மோனியை இகழ்வோரும்
 ஏத சிற்றறி ஞானமி லாதவர்
 போக மற்றுடு போகிக மீறினர்
 ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர குழல்வாரே
 தாத தத்தத தாதத தாதத
 தூது துத்துது துதுது துதுது
 சாச சச்சச சாசச சாசச சச்சச

இரண்டஞ்சொன்பதொன்றேய் இருபது புயங்கள். + மகன் - மன்மதன்.

டாட டட்ட டாட டாட டாட

டுடு டுட்டு டுடு டுடு டுடு

டிடி டிட்டு டிடி டிடி டிடி டிடி

டிடி டிடி

திதி திதி திதி திதி திதி திதி

தோதி குத்தி குத்தி குத்தி குத்தி

சேகு செக்கு கு செகு கு செகு கு

செகுசெகு

சேயெனப்பல ராடிட மாகலை

ஆயு முத்தமர் கூறும் வாசகர்

சேர் திருத்தணி மாமலை மேவிய

பெருமானே. (சுக)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.

297. மலைமுலைச்சியர் கயல்விழிச்சியர் மதிமுகத்தியர் அழகான
மயில்நடைச்சியர் குயில்மொழிச்சியர் மனதுருக்கிகள் அணைமீதே
கலைநெகிழ்த்தியெ உறவனைத்திடு கலவியிற்றுவள் பிணிதிராக்
கசடனைக்குரை அசடனைப்புகல் கதியில்லைவப்பதும் ஒருநாளே
குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர் குலவுகித்திர முனைவேலா
குறவாபெற்றிடு சிறுமிபைப்புணர் குறாசற்றுகுரை மயல்வீரா
தலமதிற்றுக் லமரருக்கிடர் துணையகற்றிய அருளாளா
தருநிரைத்தெழு பொழில்மிகுத்திடு தனிமலைக்குயர் பெருமானே.

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன

தனதான.

298. முகத்தை மிணுக்கிக் கசடிகள் கபடிகள்

விழித்து மருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்

மொழிக்குள் மயக்கிகள் வகைதனில் நகைதனில் விதமாக

முழித்து மயற்கொளு மறிவினி நெறியினி

புழுக்கு டலைப்பொரு னெனமிக எணியவர்

முயக்க மடுத்துழி தருமடி யவனிடர்

ஒழிவாக

மிகுத்த முகைப்பெறு மறுமுக சரவண

புயத்தி எகிக்கமழ் நறைமலர் கொடைமிக

விசைக்கொடு மொப்பெறு மரகத கஸ்பியும்

வடிவேலும்

வெளிப்படவுற்றினி இரவோடு பகலற
 விருப்பொ டுணைப்புக முழுநியல் கனிசொல
 விதித்த நொழுத் தினை தரவரு மொருபொரு ளருளாயே

புதைத்த மூலைக்கொடு திரிபுர மொரிபட
 நகைத்த வருக்கிட முறைபவள் அலைமகள்
 பொருப்பி மைக்கிரி பதிபெறு மிமையவள் அபிராமி

†பொதுற்று திமித்திமி நடமிடு பகிரதி
 எழுத்த நிகுத்திரி பகவதி கவுரிகை
 பொருட்ப யனாக்குரை என்னிலை சமைபவள் அமுதாசு

செகத்தை அளப்பவர் நெடியவர் ! கனடபவள்
 அறத்தை வளர்த்திடு பரசிவை குலவிடு
 திறத்த மிழைத்தரு பழையவ ளருளிய சிறியோனே

செருக்கு மாக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
 காத்தி லயிற்கொடு பொருநிமை யவர்பணி
 திருத்த ணிநற்படி தனில்மயில் நடவிய பெருமாளே.

தன்ன தனதன் தனதன் தனதன்
 தன்ன தனதன் தனதன் தனதன்
 தன்ன தனதன் தனதன் தனதன் தனதான்.

299. முகிலு மிரவியு முழுகநிர் தரளமு
 முடுகு சிலைக்கொடு கணைவிடு மதனனு
 முடிய வொருபொரு ளுருவிய புதல்வனார் ானநாடி.
 முதிய நீகன்னென தெய்வதரு நிகரொன
 முதலை படுவினி ||லதவிய புயலென
 முகமு மறுமுக முடையவ னிவனொ ளை சிறியோ ளை

சகல பதவியு முடையவ ரிவரொன
 வளிய ததவல விழுவவ னிவனொ ளை
 தபனன் வலம்பரு சிரிதனை நிகரொன இசைபாடிச்

இனை தர-மெலிய. †பொது உற்று. பொது-அம்பலம் சடை
 யவள்-தங்கை. நீ கன்ன-கர்ணன். || அதவிய-சம்மாருசெய்

*சயில பகலவ ரிடைதொறும் நடைசெயும்

இரவு தவிரவெ இருபத மடையவெ
|சவித வடிபவர் தவமநில் வரவருள்

புரிவாரே

அகில புவனமு மடைவிரி லுலவிய

இமய கிரிமயில் குலவரை ததுவென
அஹ வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த

அபிராமி

அமரு மிடன்ன லெனுமொரு வடிவுடை-

யவ[†]னி லுரையவன் முதுதமி முடையவன்
அரியோ டயனுல கரிபவ வடனவில்

சிவன் வாழ்வே

தகிரி நிசிரார் தடமுடி பொடிபட

வலைக ளெறிகடல் சுவறிட கர்மிசை
நிரடு குறடுகள் புரள்வெரு குருநிகள்

பெருகாரூச்

சிகர கிரிநெரி படவலி கொடுபொரு

திமிர தினகர குருபர இளமையில்
சிவணி வருமொரு தணிகையில் நிலைநெழ்

பெருமாளே.

தனத்த தனதன தனத்த தனதன
தனத்த தனதன : தனதான.

300. முடிந்த குழலினர் வாடித்த மொழியினர்

முகத்தி லிலகிய

விழியாலும்

முனைக்கி ரிகர்மிசை அசைத்த துகிலினும்

இளைந்த இடையினு

மயலாகிப்

படுத்த அணைபுனி லணைந்த அவரொடு

படிக்கு ளதுநினம்

உழலாதே

பருத்த மயில்மிசை நினைந்த பொழுதுன

பதந்து மலரினை

அருள்வாரே

துடித்தொர் தசமுகவர் முடிந்த லைகன்விழ

எழுத்த சரம்விடு

ரகுராமன்

*சயில பகலவர் - கற்பினைவ ஒத்தவர். † சவித-இகத்தொடு

கடிய †இல் உரையவன் - உரையிறந்தவன், வாக்குக் கெட்டாதவன்.

துகைக்கி உலகையொடிக்குள்ளவிடு
துலக்க அரிநிரு மருகோனோ
தடைத்து னுறையகல் வயற்கு வெநிர்படு
தழைத்த கதலிகல் அமைசராயத்
தருக்கு மெழிலுறு நிருத்த னிகைமிசை
தழைத்த சாவண பெருமாளே. (௭௩)

தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன
தத்தத் தனத்த தனதான.

301. முத்துக் கொடுக்கவன ரிக்குச் சிலைக்கைமதன்
முட்டக் கொடுத்த மலராளே
முத்தம் நிருச்சலி முற்றம் ' அநித்தியென
முற்பட் டெறிக்கு நிலவாளே
எத்தத் தையர்க்குமிட மிக்குப் பெருக்கமணி
இப்பொற் கொடிச்சி தனித்தே
எத்திக் குமுற்றபுகழ் வெற்றித் நிருத்தினியி
வீற்றைத் திரைத்தில் வரவேற்றம்
மெத்தச் சினத்துவா நிருக்குக் குலச்சிகர
வெற்பைத் துளைத்த கருவேலா
மெச்சிக் குறத்தினி மிச்சித் துணைத்திரு
மிக்குப் பணைத்த மலரிபாற்பா
மத்தம் மமத்தாணி மத்தம் சடைப்பாமா
சித்தத்தில் வைத்த கழுலோனோ
வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெநிர்த்தவனா
வெட்டித் துணித்த பெருமாளே. (௭௪)

- தனதனன தனதந்த தனதனன தனதந்த
தனதனன தனதந்த தனதான.
- 302, முலைபுக மெழுவங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்சு
முநிலைக மகிழ்பொங்க அமுதான
மொழிபுகற அருமந்த விழிஞ்சிய மன்கொண்ட
முகம்வெயர்வு பெறமன்றல் அணைநூடே
கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி இடை துவள உடலொன்று
படவுருகி இசையங்கள் பரியோகூர்
கலவிகரை அழியின்ப அலையிலை படுகின்ற
கவலைகெட நினதன்பு பெறுவேனோ
அலைபெறியு மெழில்சண்ட உருநிவயி றழல்மண்ட
அகிரவொடி படவண்டம் இமையோர்கள்
அபயமென நடுகின்ற அசுரர்பட அடியுண்டு
அவர்கள் முனை கெடநின்று பொருமவேலா
தலைமதிய நதிதும்பை இளவறுகு கமழ்கொன்றை
சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமாரூர்
தருகுமா விடவைந்து தலைபாவர் தொழுநின்ற
தணிமலையி லுறைகின்ற பெருமானே. (எரு)

தந்தந் தனதன தந்தந் தனதன
தந்தந் தனதன தனதான.

303. வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருநிறை
வந்துந் நியநிறு மதனாலே
வஞ்சம் பெறுநிட நெஞ்சன் சமுலுற
|வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே
பங்கம் படுபென தங்கந் தனிநுதி
பண்பொன் றியவொரு கொடியான
பஞ்சொன் றியாயில் நெஞ்சொன் றிடுமழல்
பொன்றுந் துணைமையை நினையாபோ

* விடஐந்தலை அசுவர்-ஆதிசேடன் † அஞ்சம் பதம்-அஞ்ச அம்பு அதும்.

தெங்கற் திரளுட்.. நெங்குங் கதலிகள்
 சென்றென் றியபொழில் அ.தனாடே
 தெந்தெந் தென்தென என்றண் டுறவளி
 நின் னுந் திகழ்வொடு மயிலாடப்
 பொங்குஞ் சுணைகளி லெங்குங் குவலாக
 னென் னும் புகழ்பெற மலர் னும
 பொன்றென் றணிகையில் நிர்நங் கெழுபுளி
 என் னுஞ் செயவல பெருமாளே. (111)

தானத்தன தானன தந்தன
 தானத்தன தானன தந்தன
 தானத்தன தானன தந்தன தனதான .

304, வாருற்றெழு பூண்டுகை வஞ்சியர்
 காருற்றெழு நீன்குழல் மஞ்சியர்
 வாலக்குழில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமிதே
 மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர்
 சேலுற்றெழு நோர்விழி விஞ்சியர்
 வாகக்குழை யாமப மஞ்சியர். மயலாலே
 சீருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி
 நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
 சேருற்றறி வானது திந்துயிர் இழுவாரூர்
 சேவற்கொடி யோடுநி கண்டியின்
 மீதுற்றறி நோர்புகழ் பொங்கிய
 தேசுக்கிர் கோடியெ னுப்புகம் அருள்வாயே
 போருற்றிடு ரூர்தி ரங்களை
 வீரத்தொடு பாரில ரிந்தெழு
 *பூதக்கொடி சோரிய ருந்திட விடுமவேலா
 பூதக்குலை பேயிழ மொர் கயல்
 தாவக்குலை வாழைக ளுஞ்செறி
 போகச்செநெ லேயுதி ருஞ்செய்கள் அ.வ.கோ.19

*பூதக்கொடி-பூதங்களும் காக்கைகளும். கொடி-காக்கை

சாற்கிரி கோறுமெ முன்பொழில்
 தூர்த்தொழு வார்வினை சிந்திடு
 * தாதுற்றெழு கோபுர மண்டபம் அனைநுழும்
 தார்மெத்திய தோரண மென்கெரு
 தேர் சுற்றிய வார்பதி அண்டர்கள்
 தாமெச்சிய நீர் தணி யம்பதி பெருமானே. (எஎ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
 தத்ததன தத்த தனநான.

305. வெற்றசெய உற்றகழை விற்குதவ னோத்துமுகள்
 விட்டகணை பட்ட விசையாலே
 வெட்டவெளி யிற்குமுற் இட்டபனை யிற்குனல்வி
 ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
 பற்றுவகை கற்றபல சுக்தையாக மக்கும் இசை
 பட்டதிக ரிக்கும் அழியாதே
 பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய எரிந்துவார்
 பச்சையி லுற்று வரவேணும்
 நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி
 னைக்குமன மொச்சு கழல்வீர
 நெய்க்கமல மொக்குமுகை மெய்க்குறவி இச்சையுற
 ரித்தமிது கத்த முடியார்பா
 எற்றியதி ருச்சலிற் சுற்றியதி ருத்தலையி
 லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
 எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
 ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே. (எஅ)

* தாது-பொன். † பனை-பறை ‡ இசைபட்ட திரி-புல்லாங்குழல்.

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

306. அருக்கமெச் செனச்செரிச் துருக்கமிட் றுனக்கருச்
தழித்தறக் கறுத்தகடட் பயிலாலே
அழைச்சுகப் படுத்தெயொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தமுற்றுவிக் தகர்போலத்
தரிக்கும்கித் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்
தலத்துமற் றிலைப்பிறக் கெனாநானம்
சமைத்துரைத் துரைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழுச்
சறுக்குபிப் பிறப்புமுற் றிடலாநோ
பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றொமாயம்
புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தகற்பகப்
புரிக்கிரக் கப்பவைத்தொற் கடுவேவா
நிருத்தமுத் தமிழ்க்கவிக் கொருத்தமைக் குறத்தியைப்
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயும்
சிவத்தருக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலத்தனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமாளே (அ.ப. ௧)

தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்ததன
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்ததன
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்ததன தனதான.

307. மொருபொகென நறைகொண்மலர் வறத்திடு ளற்புணைய
முளரிமயி லையவர்கள் நெய்துக்க அத்தமையு
முல்லைய குழல்சரிய ஓக்கக்க ளத்தவனார் அநிபார
முகைபுளக மெழுவனாகன் சத்திக் முத்தமணி
முறுவலின நிலவுதர மெத்தத்த வித்தல
மொழிபதற இடைதுவன வட்டச்சி லைப்புருவ இளைதோட
அகல்மிருக மதசலிலம் விட்டுப் பணித்தமல
ரமனிபட ஒழிவிரவு ரத்தன்ப் பைக்குறுபொ
டமர்பொருத நெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமா மத்தி

ஆடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள
முருகநரை பெருகவுட லொக்கப் பழுத்துவிழு
மாவிலெருரூபரவொளி பிற்புகருக்கவெனை நினைபாரேகா

செருதகெண கெணசெருத செக்குச்செ குச்செருத
கருதசெய செயகருத தொக்குத்தொ குத்தொருத
டிமிடடிமி டிமிடமிட டிட் டிட் டிட் டிட் டிடித்தோ

நிரிகடக கடகநிரி நிக்நிக் நிக்நிகட
நிரிந்தநிமி நிரிந்தநிமி நிக்நிக்நி நிக்நிக்நி
செணுசெணுத தணசெணுத தத்தித்தி குத்திருட தத்திதோ

சுருடநிரு நிருடநிமி நிக்நிக்நி நிக்நிருட
குருகுருகு குருகுருகு குக்குக்கு குக்குகு
சுரரர ரிரிரிரிரி நிற்நிக்நி நிற்நிரி எனவேநீர்

*சதிமுழவு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
சமையபயி ரவியிகய முட்கிப்ர மிக்கவுயர்
தணிகைமலை தனிமமயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல பெருமாளே.

தத்தத்த தனத்தன தானன
தத்தத்த தனத்தன தானன
தத்தத்த தனத்தன தானன தனதான.

308. நிக்நிக்நி மொழிச்சிகல் மாவரை
ஒத்தொத்த தனத்திகள் காமிப
நிக்நிக்நி நிக்நிக்நிகள் காசுள பலபேர்கள்

சிக்நிக்நி மயக்கிகள் யாரையு
மிச்சித்து முயக்கிகள் மோகமெ
நிச்சிச்சி நிக்நிக்நிகள் தோசுக வசமாகி

முத்தத்து முயற்சிக ளாடிய
பித்தத்து மெனக்குநி நீடிய
முத்துய்த்த பருத்தினை யேசுர வருவாயோ

* சதிமுழவு-தாளத்தோடுகடிய உறை. † ஒத்த - சமானித்த.

முற்பட்ட இலக்கண ஞானிடை
 தப்பற்ற கவிக்கண வே † அவை
 முற்பட்டு புதுத்துறை மாறிய புலவோலே

சுத்தித்த சமுத்திர மேலேன
 புத்தத்து ளாக்கர்கள் மானவெ
 தத்வத்து மிருக்கயி லேவிடு புயவிரா

தத்தித்தொ மெனப்புரி மாநட
 னத்தத்த நருட்செவி ஓகிய
 புறத்த வயற்றிர போகிய துருநாநா

பத்தெத்து முடித்தலை ராவணன்
 ‡ வத்தித்து நிலத்தி லிராவணம்
 § பத்தத்து வதைத்திடு ராகவன் பருகோலே

பக்கத்து பத்தத்தர்க ணுடவெ
 சொக்கத்து சுபப்பொரு ளாகவெ
 பட்சத்து திருத்தணி மேவிய பெருநாளே. (அக)

தனத்தன தனதான தனத்தன தனதான
 தனத்தன தனதான தனதான.

309. வரிக்கலையி னிகரான விழிக்குடையி லேனோரோரை
 வயக்கியிடு மடவார்கள் மடவாளே

மங்குளநீ உளகாச மவர்க்குநவி மிடி யாநி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அருளே

ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரொடு பகையாநி
 ஒருத்தர் சமை மிகநாடி அவரோடே

|| உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குளறு கழல்பாட
 உயர்ச்சுபெறு குணசீலம் அருள்வாயே

விரித்தருண கிரிநாந னுரைத்தகயி முன்னாளே
 மிருத்தபல முடனோந மெழுவோலே

* இலக்கணம் - குமரகம். † தப்பற்றகவி - கந்தபுராணக் காப்பு.
 ‡ அவை - சங்கம். § புதுத்துறை - வீரசோழியம் || வத்தித்து-கிலத்து.
 § பத்தத்து உண்மையில். || உணக்கையிடு உண்ண + கை + இடு.

வெடித்தமணர் கழுவேற * ஒருத்திகண வனுமீன
 வினைத்தொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
 செருக்கியிடு பொருசூர் குலத்தையடி அறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை உடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனையி லழகான்
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே. (அஉ)

வள்ளிமலை.

தையதன தான தையதன தான
 தையதன தானத் தனதான.

310. அல்லிவிழி யாலு முல்லையகை யாலு
 மல்லல் பட ஆசைக் கடலீயும்
 அள்ளினி தான நள்ளிரவு போலு
 முள்ளினை யாரச் தனமாறும்
 இல்லுமினே யோரு மெல்லவய லாக
 வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்
 எள்ளியென தாவி கொள்ளுகொளு நாளி
 லுய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்
 தொல்லையற தேடி இல்லையெனு நாநர்
 சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா
 துள்ளினி யாடு புள்ளி யுழை மேவு
 வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே
 வல்லசூர் மாள நல்லசூர் வாழ்
 வல்லவடி வேலைத் தொடுவோனே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமலை வா ளப் பெருமானே. (அரு)

ஒருத துகணவன் - மங்கையர்க்கரசியாருடைய கணவனாகிய கூன்
 பாண்டியன். * உடை-புள்ளி மான் கூட்டங்கள்.

311. அய்யமுறு நோயு மையலும் வாவி
 னைவருமு பாயப் பன்தாஸின்
 அள்ளக்கட வாது துள்ளியதில் மாயு
 முள்ளமுமில் வாழ்வைக் கருநாசைப்
 பொய்யுமக லாத மெய்யைவன் ராவி
 உய்யும்வகை போகத் தணுகாதே
 புல்லறிவு பேசி அல்லல்படு வேனை
 நல்லறிநு சாஸிற் புணர்வாயே
 வெய்யபொழில் நீடு ஸையலை¹ மு. நானு
 செய்யபுய மீனாற் றணைவோனே
 வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்களை வாழ
 வெள்ளமுது மாவைப் பொருதோனே
 வையமுழு தாழு மையபயில் கிர
 வல்லமுநு காழுத் தாழிழுவேனே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை பேவு
 வள்ளிபண வாயப் பெருமாளே. (11, 2)

தையத்த தான தந்த தையத்த தான தந்த
 தையத்த தான தந்த தனதான.

312. கையொத்து வாழுமிந்த பெய்யொத்த வாழ்விசுந்த
 பொய்யொத்த வாழ்வுகண்டு மயலாகிக்
 கல்லுக்கு நேரும் வஞ்ச உள்ளத்தார் மேல்விழுந்து
 கள்ளப்ப போதரங்கல் உடலம் பேவி
 உய்யப்ப டாமல்கின்று கையர்க்கு பாயமொன்று
 பொய்பார்க்கு மேயபார்க்கு உடையாரோன்
 உள்ளத்தி னாடு நின்னு கொய்யப்ப டாமலென்று
 முள்ளத்தின் மாபவொன்றை மொழியாபோ

* முகரலு - பன்னிரண்டு. † வெள்ளமுது மாவை - சமுத்திரத்தி
 லுள்ள பழையமாமரத்தை ‡ உள்ளத்தின் மாயவு மனோலயம்.

அப்பப்ப டாத *ஐந்து பொப்பற்ற சோலைதங்கு
 தெய்வத்தெய் வாணைகொங்கை புணர்வோனே
 அல்லைப்பொ ருமுழங்கு சொல்லுக்ர சேவலொன்று
 வெல்லப்ப தாகைகொண்ட திறல்வேலா
 † வையத்தை ஒடிபைந்து கையாக்கு வீசுதந்தை
 மெய்யொத்த நீதிகண்ட பெரியோனே
 வள்ளிக்கு ழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
 வள்ளிக் கு வேடைகொண்ட பெருமானே (கரு)

313. முல்லைக்கு மாணங்கை வில்லுக்கு மாதாத்தங்கள்
 ி பல்லுக்கும் வாடியிப்ப முயலாரீன்
 முள்ளுற்ற கால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் முழுகிவெந்து
 பள்ளத்தில் வீழ்வதன்றி ஒருஞான
 எல்லைக்கு மாணங்கை சொல்லித்தொழுவாணங்கு
 மெல்லைக்கும் வாவிநின்றன் அருள்நாமம்
 எள்ளற்கு மா வயர்ந்து உவ்வத்தி லாவவென்றும்
 உவ்வப்பெ ருரிணங்கை ஒழிவேனோ
 அல்லற்ற ஆனைதந்த வல்லிக்கு மார்பிலங்க
 அல்லிப்பொன் மார்பலங்கல் புனைவோனே
 அவ்வற்ப டாதகங்கை வெள்ளத்து வாவிதங்கு
 மெள்ளச்ச ரோடுகங்கள் பயில்நாதா
 வல்லைக்கு மாரகந்தி வில்லைப்பு ராரிமைந்த
 மல்லுப்பொ ராற்றிண்டு புயவீரா
 வள்ளிக்கு ழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
 வள்ளிக்கு வேடைகொண்ட பெருமானே. (அரு)

*ஐந்து சோலை - ஐவகைத் தெய்வதருக்கள் நிறைந்த சோலை.
 †லிநாயகர் பழம்பெற்றதையுதிக்கப்பாலது டேவேடை-ஆசைசுபல்லுக்கும்-
 நகைக்கும். || இணங்கை - இணக்கத்தை. || அல்லற்ற - ஒளிவிளக்கிய.

தையத்த தாத்த தையத்த தாத்த
தையத்த தாத்த தனதான.

314. கள்ளக்⁺கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை
| துள்ளிக்க னார்க்க வருமோக
கன்வைத்த தோற்பை | பொள்ளுற்ற காற்பை
கொள்ளைத் || து ராற்பை பசுபாச
அள்ளற்பை மாற்பை § னெள்ளற்பை கீப்பை
வெள்ளிட்ட சாப்^{||}பி சி.மீரல்
அள்ளச்⁺சு வாக்கன் சள்ளிட்டி. முாப்பல்
கொள்ளப்ப டாக்கை தவிரவேனோ
தெள்ளத்தி சோர்ப்ப ⁺ வெள்ளத்தி மாற்கும்
|| வெள்ளத்தி மாற்கும் மருகோனோ
||⁺ சிள்ளிட்ட காட்டி னுள்ளுற்ற ராக்கொல்
○○ புள்ளச்வ மேற்று வருவோனோ
வள்ளிச்சன் மார்க்கம் § விள்ளைக்கு நோக்க
வல்லைக்கு மேற்று மிளையோனோ
வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த
வள்ளிக்கு வாய்த்து பெருபானோ. (அள)

தையதன தந்த தையதன தந்த
தையதன தந்த தனதான.

315. அல்லிடைப டைந்த வில்லடல னாங்கல்
அல்லிமல ரம்பு துணையேவ
அள்ளியெரி சிந்து பிள்ளையாழி தென்ற
லையமுது கிண்ட அணையுடே

⁺ குவால்-கூட்டம். ⁺ துள்ளிக்கன் எனப்பிரிக்க ⁺ பொள்ளுற்ற-பொள்
னெனவுற்ற, விரைந்து செல்லும் || துரால்-துன்பம் § நெள்ளல்-தவறு
|| பிசிதம்-இறைச்சி + சுவாக்கள்-நாய்கள் ** வெள்ளத்திமால் - வெள்ளை
யானையுடைய இத்திரன் ⁺ வெள்ளத்திமால்-வெள்ளத்திமால், திருப்
பாற்கடலையுடையவிஷ்ணு, உந்தி-கடல் ||⁺ சிள் ஒலிக்குறிப்பு ௦௦ புள்ளச
வம்-மயிர்குதிரை § விள் ஐக்கு - வினவிய தானைக்கு.

சொல்லுமா விந்த வல்விதனி நின்று
தொல்லைவினை என்று முனியாதே
தூய்யபவரி வண்டு செய்ப்பாடது உண்டு
தூய்ளரியக டம்பு தாவேணும்
† கல்லசல மங்கை எல்லையில்லி நிந்து
கல்விகரை கண்ட புலவோனே
கள்ளொழுகு கொன்றை வள்ளல்தொழ அன்று
கல்லலற ஒன்றை அருள்வோனே
வல்லகர ரஞ்ச நல்லகரர் விஞ்ச
வல்லமைதெ ரிந்த மயில்வீரோ
வள்ளிபடர் சின்ற வள்ளிமலை சென்று
வள்ளிபைம ணந்த பெருமாளே. (அஅ)

தனதன தனதன தனதன தனதன
தையத் தனத்த தனதான.

316. ககவமு † மனிலமு மனல்புனல் நிலமமை
கள்ளப் புலாற்கி நுமிவீடு
கனெழு மொழிநரு சினமென மதமிகு
கள்ளைத் துதோற்பை சுமவாதே
உகவிறு நிகளிலு மிதுநியி லொருபொருள்
உள்ளக் கடுனாக்கு மறிவூறி
ஒளிநிக முருகுரு வெணுமறை இறுதியில்
உள்ளத் துதோற்க அருள்வாயே
ப்ருகமத பரிமள விகித † நளினநன்
வெள்ளைப் பிராட்டி இறைகாண
விடநா குடி லச டிலமிசை வெருமுக
வெள்ளத் துதோற்ற பதிவாழ்வே

சுப்பிரமணிய பராக்ரமம் சகலகலா வல்லப மூர்த்தி சரித்திரம்
இங்கே தவனிக்கத்தக்கது. † அனிலம்-காற்று ‡ நளினநன் வெள்
ளப்பிராட்டி இறை-சரஸ்வதி தேவியின் நாயகனான பிரமதேவன்.

வகுளமு முகுளிக் *வழைகளு மலீபுன

வள்ளிக் குலாத்தி

கிரிவாமும்

வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரகத

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே. (௮௯)

[இப்பாடலில் ஒவ்வொருபுறமும் இறுதியிலுள்ள பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பின் வருமாறு பிறிதொருபாடலாம்]

கள்ளப்புலாற்கி

கள்வைத்த தோற்பை

ருமிவிடு

சுமவாதே

உள்ளக்கனோக்கும்

உள்ளத்தை நோக்க

அறிவிநி

அருள்வாயே

வெள்ளைப்பிராட்டி

வெள்ளத்தை ஏற்ற

இறைகாண

பதிவாழ்வே

வள்ளிக்குலாத்தி

வள்ளிக்கு வாய்த்த

கிரிவாமும்

பெருமானே.

தனத்த தந்தனத் தனத்த தந்தனத்

தனத்த தந்தனத் தனதான.

317. சிரமங்க மங்கைகண் செவிவஞ்ச நெஞ்சு *செஞ்

சலமென்பு திண்பொருந்

நிடுமாயம்

சிலதன்ப மின்ப டு மொன் றிறவந்து பின்புசெந்

தழுவின் கண் வெந்துநிந்

நிடவிநி

விரைவின் கணத்தகன் பொரவந்த தென்றுவெந்

துயர்கொண்ட லைந்துலைந்

தழியாமுன்

வினையொன்று மின்றிநன் றியவொன்றி நின்புறம்

வினவென்றுள் அன்புதந்

தருள்வாயே

அரவின் கண் முந்துபின் றருள்கொண்ட லண்டர்கண்

டமரஞ்ச மண்டிவந்

நிடுருள்

* ஹை-சுரபுண்ணை, † குலத்திகிரி-குலாத்திகிரி வள்ளிக்குலத்திகிரி-சிரேஷ்டமாகியவள்ளிமலை. *செஞ்சலம்-இரத்தம். †ஒன்றிற-ஒம் நிஃதுற.

குன்றுதோறடல்.

உச்சு

அகலம்பி எந்தணைத் தகிலம்ப ரந்திரங்
கிடவன்று டன்றுகொன் றிமும்வேலா
மரைவெங்க பம்பொருந் திடவண்டி. னங்குகிந்
நிசைபொன்ற பந்திசந் துடனாடும்
வரையின்கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்
வரநின்று சும்பிடும் பெருமாளே. (கூ0)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

318. வரையில்பொய் மங்கைபர் தங்க ளஞ்சன
விழியையு கந்துமு கந்து கொண்டடி
வருடியு ணைந்துமு கந்து செந்தென அளிகாடை
மயில்சூழி லன்றிலெ னும்பு னின்பல
சூரல்செய்தி ருந்துபி னாந்தி என்கிற
மடுவில்வி முந்துகி டந்து செந்தழல் மெழுகாகி
உருவியு கந்திதழ் தின்று மென்றுகை
அடியின கங்கன்வ ரைந்து குங்கும
உபயத ரங்கன், தும்ப அன்புடன் அணையாமஞ்
சுவியி கொண்டைரு லைந்த லைந்தெழு
அமளியில் மிஸ்சொல்ல ருங்கி லங்கிட
உணர்வழி இன்பாற றந்து நின்றனை நினைவேனோ
விரவிற ருங்குரு ரங்கி னங்கொடு
மொகுமொகெ னுங்கட னுங்க டந்துறு
விசைகொடு லங்கைபு குந்த ருந், ரவர் களிகூர
வெயில்நில வுப்பரு மிம்ப ருப்படி
செய்செய என்,றுவி நுங்கொ நுங்கனை
கிறல்நிரு சந்தலை ரிந்தி னன்றிரு மருகோனே
அருகர் கணங்கன்பி னங்கி டும்படி
மதுரையில் வெண்பொடி யுட்ப ரந்திட
அரகர சங்கர என்று வென்றருள் புகழ்வேலா

அறம்வளர் சுந்தரி மைந்த நண்டலை

வயல்கள் பொருந்திய சந்த வண்கரை

* அரிவை விவங்களில் வந்து கந்தருள் பெருமாளே. ()

திருக்கழக்குன்றம்.

இது செங்கல்பட்டிலிருந்து கீழ்க்கே ஒன்பது மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனத்த னத்தந் தத்தன தானன

தனத்த னத்தந் தத்தன தானன

தனத்த னத்தந் தத்தன தானன தனதான.

319. அகத்தி னைக்கொண் டிப்புவி மேல்சில

நினத்து மற்றொன் றுற்றநி யாதுபின்

அவத்துள் வைக்குஞ் சித்தச னாடு கணையாலே

அசுத்த மைக்கண் கெப்புறு பாவையா

புகைத்து னைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியே

அலக்க ணிற்பொன் றித்தடு மாறிய சிலநாய்போய்

இகத்தை மெய்க்கொண் டிப்புவி பாலர்பொன்

மயக்கி லுற்றும் பற்றைவி டாதுட

வினோபி ரைப்பும் பித்தமு மாய்நரை முநிர்வாரே

எமக்க யிற்றின் சிக்கனி லாமுனன்

மலர்ப்ப தத்தின் பத்திவி டாமன

நிருக்கு நற்றொண் டாக்கினை யாகவுள் அருள்நாராய்

புகழ்ச்சி லைக்கந் தர்ப்பனு டேபொடி-

படச்சி ரித்தந் முப்புரம் நீறுசெய்

புகைக்க னற்கண் பெற்றவர் காதுலி அருள்பாலா

புவிக்குள் யுத்தம் புத்திரர் சேயா

சனைத்து முற்றுஞ் செற்றிட வேபகை

புகட்டி வைக்குஞ் சக்கா பாணிதன் மருகோனே

திருக்க டப்பம் புட்பம தார்புய

மறைத்து ருக்கொண் டற்புந மாறிய

கினைப்பு னத்தின் புற்றுறை பாவையை அனைசிலா

அரிவை விலங்கல் - வள்ளிமலை, † இரைப்பு - ஓர்வகை கோய்.

செகத்தி லுச்சம் பெற்றம ராவதி
அதற்கு மொப்பென் றுற்றழ கேசெறி
நிருக்க முக்குன் றத்தினில் மேவிய பெருமானே. (கூஉ)

தான தத்த தனந்த தன தனதன
தான தத்த தனந்த தன தனதன
தான தத்த தனந்த தன தனதன தன்னதான.

320. ஓல மிட்ட சுரும்பு தன தனவென
வேசுரத்தில் விழுங் கை பளிர் பளிர்ரென
ஓசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை

ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகுவென
வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
உரோமகுச்சு நிறைந்து சலீர் சலீரென அமுதமாரன்

ஆல யத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென
வேகு திக்க உடம்பு விரீர் விரீரென
ஆர முத்த மணிந்து அளா அளாவென மருவுமாதர்

ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ
சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்
ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென வகைவராதோ

மாலையிட்ட சிவங்கள் செவேல் செவேலென
வேலெ முச்சி சுரும்பல் வெனேல் வெனேலென
வாசைபெற்ற புயங்கள் கதேல் கதேலென எதிர்கொள்குரன்

மார்பு மொக்க நெரிந்து கலீர் கலீலென
பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
வாய்பு தைத்துவிழுந்து ஐயோஐயோவென உதிரமாறாய்

வேலை வற்ற வரண்டு சுறில் சுறிலென
மாலையெற்பு மிடிந்து நிடீர் நிடீரென
மேன்மை பெற்ற ஐனங்கள் ஐபாபாவென இசைகள் கூற

கை - ஒழுங்கு T ஆலயம் - மார்பகம்.

வேலெடுத்து நடந்த சிவா கராசல

வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலா, தமிழ்

வேசு வெற்றி மமந்த க்ருபா கராசிவ

சுமாவேனே

தன்னதன தான தன்னதன தான

தன்னதன தான தன்தான.

321. † எழுகுநிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி

இலகுமான் முவர்

முதலானேர்

இறைவியெனு மாநடு பரை முலைமி லூற்

எழுமமிர்தம் நாறு

கனிவாயா

புழுகொழுது ‡ காழி கவுணியரில் ஞான

புதிதென வடு

தமிழாலே

புலாலென ரோ அமணர்கழு வேற

அமர்பொருந் வீர

சூருநாதா

மழுவுழைக பால வாய்ப்புநி ருல

மணிகரணி நோதர்

அருள் பாலா

மலையனை நீடு நிறைகொடவன் வேலை

வளமைபெற வேசெய்

முருகோனே

கழுகொழுது வேத அரிநகரி வீறு

கடுருவவு வாசல்

நிலைவானே

கடலொலிய தான தமிழ்நாடாக நோது

|| கதலிவன மேவு

பெருமானே. (103)

ம யி ல ம்.

மயிலம் ஸ்டேஷனிலிருந்து தேவீகிழங்கு 3 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதந்த தானன தான தான

தனதந்த தானன தான தான

தனதந்த தானன தான தான தனதான.

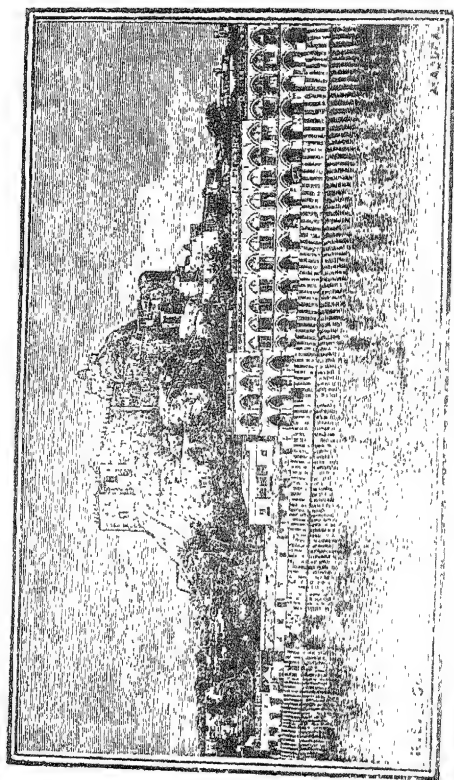
322. கொலைகொண்ட போர்விழி நீ கோலோ வானோ

விடமிஞ்சு பாடாக வேலோ செலோ

சூறையொண்டு லாவிப மீனோ மானோ

எனாமானே

* வேதவெம்பு - திருக்கழுக்குன்றம். † எழுகு-எழுவகம். ‡ காழி-சீகாழி. || கதலிவனம்-திருக்கழுக்குன்றம். நீ கோல்-அம்பு.

சுயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
இழைநங்கு தூலிடை யாலே மீதூர்
குளிர்கொங்கை மேருவி னாலே நானு

விதமாகி

உல்கொண்ட மாமெழு காபே மோகா
வலையம்பு ராசியி னூடே மூழ்கா
உடல்பஞ்ச பாசுக மாயா நோயால்

அழிவேனோ

உறுநண்ட பாசுமொ டாரா வாரா
எனையண்டி யோகம னூர்நூ தானோர்
உயிர்கொண்டு போய்விடும் நான் நீ மீதா

அருள்வாபே

அல்கொண்ட வாரிடு கோகோ கோகோ
எனகின்ற வாய்விட வேநீள் மாரூர்
அணிபுந் ச ராசனம் வெறுப் நீறா

பிடவேதான்

அவிரிந்து சோடுப வாரார் நீன்சீர்
அனலங்கை வேல்விடுந் ஷீரா தீரா
அருமந், ட ஸ்பக ககா வேறோர்

வடிவாகி

மல்கொண்ட வேடுவர் கா னூ டேபோய்க்
குறமங்கை யாளுட னேமா லாபே
மயல்கொண்டு லாயவன் தான் மீ தேயிழ்

குமரேசா

மல்கிஞ்சு போடக மேலா ஆனா
மல்குசம்பு வெடுகாழ் பாடா நாடா
மல்கிஞ்சுன் மாயலை வாய்வே வானோர்

பெருமானே. ()

தி டி சி ரா ப் ப ள் ளி.

ஓது திரிசிராப்பள்ளி ஸ்டேஷனிலிருந்து கீழக்கே அனாமலை
துலைவிலிருக்கிறது.

தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன தனதான.

23. அங்கை தந்தியை னைந்து பாடிய

கொங்கை காட்டி மலையுந், தி டி ரிய

அன்பு பொற்பொய்க் புத்தகக் காசன

வுறவாடி

* சராசரம்-வில் † உலாய்-உலாவி.

அம்பு தோற்றக ணிட்டுக் தோதக
இன்ப சாந்ரமு ரைத்துக் கோகிலம்
அன்றில் போற்றூர லிட்டுக் கூரிய நகைவேகை

பங்க மாக்கிய லைத்துச் சாதனை
கொண்டு வேட்கையெழுப்பிக் காழுகர்
பண்பில் வாப்க்கம பக்கக் கூடுதல் இயல்பாகுர்

பண்டி ராப்பகல் சுற்றுச் சூளைகள்
தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வந்
பங்கர் போற்றிய பதம்த் தாள்கொழ அருள்வாரே

எங்கு மாய்க்குறை வற்றுச் சேதன
அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோர்பெறும்
இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறிலின் முடிவேறுய்

இந்தர கோட்டிம பக்கத் தான்மிக
மந்தர மூர்த்தமெடுத்துத் தாமத
மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல வயலுரை

செங்கை வேற்கொடு தூட்டச் சூளை
வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூளிகள்
தின்று கூத்துற டிக்கத் தோகையில் வருமவிரை

செம்பொ னாற்றிகழ் சிற்றக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்சுரு
தென்கி ராப்பளி வெற்பிற் றேவர்கள் பெருநாரே. (கூ. 10)

தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன தனதான.

324. அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாடுகளி தாகிய சூத்திர
மம்போருக னாய புட்டிது இனிமேல்நாம்

அஞ்சாபுமை யாகிரி பாக்கையை
பஞ்சாபுய வேலவ னாக்கிய
லங்காகுவம் வாவினி தாக்கையை ஒழியாமல்

குன்றுதோறூடல்.

உநுநு

வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
 மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
 வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீறும்
 வந்தேவெகு வானமை யாட்கொளும்
 *வந்தார்மத மேநினி மேற்பட
 மைந்தாகும் ராவென வார்த்துள் மறவாதே
 திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
 தந்தாதன னாதன தாத்தன
 செம்பூரிகை பேரிகை ஆர்க்கெழ மறையோதச்
 செங்காடென வேவரு முர்க்கர்கள்
 சங்கராசி காமணி வேற்கொடு
 திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே
 இந்தோடி, நாகம் காப்புனல்
 கங்காளமி னாச்சடை சூட்டிய
 என்நாதைச தாரிவ கோத்திரன் அருள் பாலா
 எண்கூடரு ளான்றெனவி நோக்கிய
 நன்பூமண மேவுசி ராப்பளி
 என்பார்மன மேசுனி நோக்கிய பெருமானோ.(சுள)

தனதன தந்தன தாத்தன தனதன தந்தன தாத்தன
 தனதன தந்தன தாத்தன தனதான.

324. அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர் நருவிர கங்களி னாற்பெரி
 சுவசம்வி னேந்துவி டாய்க்கடர் முறைமேல்வீழ்ந்
 சுகலொடு சந்தன சேற்றினில் முழுநெய் முந்தெய்திர் கூப்புகை
 அடியின கம்பிறை போற்பட வினாயாடிப்
 பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல் சரியம ருங்குடை போய்ச்சில
 பறவைக ளின்ருர லாய்க்கயல் விழிசேராப்
 பனிமுகமுங்குறுவோப்பெரு இசுழுமு அண்டி வாப்பகல்
 பகடியி டும்படி தார்த்தனை விடலாமோ

* வந்தார்-தன் மத்தேறருடையார், மதன் டு காப்புனல்-கங்கை,

சரியையு டன்கீரியை போற்றிய பரமப தம்பெறு வார்க்கருள்
 தருகணன் ரங்கபு ரோச்சிதிகள் மருகோனே
 சயிலமெ றிந்தகை வேற்கொடு மயிலினில் வந்தெனை யாட்கொளல்
 சகடறி யும்படி காட்டிய சூருநாடா
 திரிபுவ னந்தொழு பார்ச்சுபென் மருவிய மண்டபகோட்டிகள்
 செருவில்லி ளங்குரி ராப்பளி மலைமீதே
 திரிபவி ருந்தப ராக்ரம உருவளர் சூன்றுடை யார்க்கொரு
 திவசுமெ னும்படி தோற்றிய பெருநாடே. (சு.அ)

தனதன தானு தானன தனதன தானுதானன
 தனதன தானு தானன தந்ததான.

326. அருகழு தாசாரநேசமு முடையவர் போலேபொய் சூழ்வுறும்
 அசடிகள் மாலான காழுகர் பொன்கொடாநாள்
 அவருடன் வாய்பேசி டாமையு முனிநலுமாருதேகாவுிகள்
 அறுநியில் காசாசை வேசைகள் நஞ்சுநோயும்
 விழிகளி னால்மாட வீதியில் பூலைகளை ஓராமலாநொடும்
 விலையிடு மாமாய ருடிகள் பண்டிலாந
 விரகிகள் வேகாஸபோவென முறையிடு கோமாளிமுனிகள்
 வினைசெய லாலேயெ னாவீம யங்கலாநொ
 வழியினில் வாழ்ஞான போதக பரமசு வாய்வ யோகிய
 வயலியில் வேலாயு சாவரை எங்குநாணய்
 மதுரையின் மீதால வாயினில் எந்நாந னோரொ னுமொர்
 மறிகழு மீதேற நீறுப ரந்தாவர்
 செழியனு மாலாக வாறுசெய் கவிமத சீகாழி மாமுனி
 சிவசிவ மாநேவ காவென வந்தாநாந்
 திருவுடை யாய்தீதி லாதவர் உடையொரு பாலான மோனியர்
 திராகிரி வாழ்வான தேவர்கள் மல்கொனே. (சு.அ)

*முனி-யானைக்கன்று, †திராகிரி யென்பது, திரிச்சிராப்பள்ளிமலை.

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்
தனதன தந்தத் தனதான.

327. இனையவர் நெஞ்சக் த்தலோடமெ னுஞ்சிற
நடைகொடு வஞ்சிக் கொடிபோல்வார்
- இனையடி கும்பிட் டணியிடல் கம்பிக்
திதழமு துந்துய்த் தணியாரக்
- களபசு கந்தப் புளகிது இன்பக்
கனதன குப்பத் திடைமூழ்கும்
- கலவினாப நின்றித் திலகிய நிற்பொற்
சுழல்நொழு மண்பைத் தருவாயே
- தளர்வறு மன்பர்க் குளமெனு மன்றிற்
சதுமறை சந்தந் தொடுபாடத்
- திரிகிட தந்தத் திரிகிட நின்றிக்
தருந்நியெ னுங்கொட் கிடனாடத்
- தெளிவுற வந்தந் நெளசிவ னன்பிற்
நிறுவவ லங்கற் நிருமார்பா
- செழுமறை அஞ்சொற் பரிபுர கொண்டற்
திரிநிர குன்றப் பெருமானே. (ஈ)

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்
தனதன தந்தத் தனதான.

328. பகலவ னெஞ்சுந் கலவி ரத்தம்
பவாவெண் முத்தந் திரமாகப்
- பரிவழ லைக்குன் னுடையவர் சுற்றம்
பரிவென வைக்கும் பணவாசை
- அகமகிழ் னுட்டல் பரிம ருட்கொண்
டழியும வந்தான் குணவீனன்

† தலையம்-விலக்கு. ‡ திரிநிரகுன்றம்-திரிநிராப்பள்ளி.

அறிவினி சுற்றும் பொய்யறிப் பெற்றுவண் டலைநெய் பூசும்பெண்	பெயர்வாழை
சுகலநு மெச்சும் பரிபாடு பட்டம் சுருவாப பூசும்பெண்	பெயர்வாழை
தலைவர்பு கட்டஞ் சூழ்வர்பு கட்டஞ் சுருவாப பூசும்பெண்	பெயர்வாழை
செகநு மெச்சும் புகழ்வாப லீகஞ் நெருங்கு வாப்பொன்	பெயர்வாழை
* நெருங்கு விற்புத் தாழ்வர்பு கட்டஞ் செகநு மெச்சும்	பெயர்வாழை

தன்னதன தந்த தன்ன தன தந்த
தன்னதன தந்த தன்னதன.

329. ஒருவரொடு கண்கம் துறவரொடு கொண்க ஒருவரொடு செங்கண்க	பெயர்வாழை
ஒருவரொடு செங்கண்க துறவரொடு கண்கம் ஒருவரொடு கண்கம்	பெயர்வாழை
மருவாபிச அன்பு பெருங்குடி செகநு மருவாபிச செகநு	பெயர்வாழை
வாழ்வொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம் மருவாபிச கண்கம்	பெயர்வாழை
அவ்வொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம் அவ்வொடு கண்கம்	பெயர்வாழை
அவ்வொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம் அவ்வொடு கண்கம்	பெயர்வாழை
நெருங்கு மருவாபிச கண்கம் துறவரொடு கண்கம் நெருங்கு மருவாபிச கண்கம்	பெயர்வாழை
நெருங்கு மருவாபிச கண்கம் துறவரொடு கண்கம் நெருங்கு மருவாபிச கண்கம்	பெயர்வாழை

* துறவரொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம் துறவரொடு கண்கம்

தன்ன தாத்தன தன்ன தாத்தன
தானு தானு தானு தானு தன்தான.

330. குழுக வாப்க்கனி அழுக வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான
குழுகள் தங்கிய விழுக வாக்கினர்
கூடா விடா திரா மாடா யவரோடே
உயரது கோல்குறி வெல்குறி வேட்குகனா
தூரீர் மரீர் வாசீர் கோரீர் வராவேலவர்
அடைந்தோடா ப்பவா பிடைந்தோ குத்தன
அறவே விழுவோ விழே குடுகு உழல்வேலோ
தாயா வாக்கினர் அளர் வளர்ந்தோ
தாழ்க வெளவ தாழ்க வேடுகு வையிலேவிச்
மரில் தாட்டி நன வளக்கி தாட்டி நன
சாவா அளவா மேவா நீவா இளம்போலோ
நிலி மாக்குகள் சாநா வேற்கா
நிலா விடா நேமா தாடா உயம்பாடா
நிலி சாப்பவா பிலேவிப் வேற்குகு
தேவே கோலே வெலே வரவேல் இடையாடுன. (நக)

தன்ன தானை துத்தன துத்தன
தன்ன தானை துத்தன துத்தன
தன்ன தானை துத்தன துத்தன தன்தான.

331. குழுக வாப்க்கனி அழுக வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான
குழுக வாப்க்கனி அழுக வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான
குழுக வாப்க்கனி அழுக வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான
குழுக வாப்க்கனி அழுக வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான

குஞ்சல் - செம்போத்து; த பதாயுதம் - கோழி.

பவன சேனைபடை தந்தது நன்முன்
உருகி பாம்புடையது அணைத்துணை
நரிசு தாடனா மெய்க்காணாங்குளின்
பாம்பு லேசெய்து குக்கிற பம்பென
அவச மாய்வாட பங்கு தெருந்தழி
படியு மோசன முந்த மழுந்திழை
தவனா நுபுச்செவ்வி இந்நிலை
தந்தி வேளையாக் குக்கினகை மாய்ப்பம்
மருக சேவித தங்குநகை பாம்பு
சுகன காசனி சந்தி பாம்பரி
இவைய பாம்பு குக்கி மெருந்தனி
சாம்ப நாயகி மெருந்தனி மெருந்தனி
சொல நோய்மாய் சந்தித கந்தி
கொலி வேளையாக் குக்கினகை
தந்திவா மெருந்தனி அந்திவா
சுகா கோபுர சந்தி பாம்பரி
மகா கோபுர சந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி அந்திவா மெருந்தனி

தத்த தானு தருதன தந்த தானு தருதன
தத்த தானு தருதன தந்த தானு

332. சந்தி பாம்பு மெருந்தனி முந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி மெருந்தனி
சந்திவா மெருந்தனி தந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி தந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி தந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி தந்திவா மெருந்தனி
தந்திவா மெருந்தனி தந்திவா மெருந்தனி

தளவம்-வெண்மை ‡ சரசுவதி சரசுவதி, † மலேகிதம்-மலேகிதம் தந்தி

அதிக நேரம் யுகமாக நுகர் செலு படுகிறது

மங்குய! சோமா நபாகுரு

சும்பா தாயா

அர்ச்சுனா கருவாப லிக்குள் வாழ்நா யகாபுய

அரசு மீதும், சமூகத்திற்கும்

மங்குலகோடு

தென் கோலா கனடாவில் உள்ளது சாத்தா பதாபல

தெய்வப் பாலா தேவா ஆமே

தந்தித் தொலைபேசி

நீட்ட நாடா நேரமலை அம்மர் சார் மகாவந்தர்த

தெய்வம் அல்லது தேவன்

புத்தகப்பெயர். (ம.நா.)

தன்ன தன்னத்

தினகரன்.

333. பழனி சாமிசாமி, 6

பதினாறு நூற்றாண்டுகள்

9701111402

தெளிபோது

and \bar{r} is the radius of the

$$I_1(h) = \sum_{i=1}^n \omega_i h^{\alpha_i} \Gamma_i(h)$$

16. മുഖ്യമന്ത്രി

புருவாடேய

⑨ $AB \parallel CD$, $\angle B = 40^\circ$

എന്നതിൽ നിന്നും അറിയാം.

நிலை நயோகோ

ചരിത്രപ്രാസം

$$d \in \mathbb{N}, \quad \widehat{\mathbb{B}}_d \hat{\mathbb{B}}_d^* = I_d$$

4. 1. 2011

I. I. H. H. H.

Dr. H. H. H. H. H. H. (H. H.)

நன்னாந் நன்னாந் நன்னாந் நன்னாந்

நன்னாந் நன்னாந் நன்னாந் நன்னாந்

நன்னன் நன்னன் நன்னன் நன்னன் நன்னாண்.

331. *Epitaph on the tomb of the poet John Milton*

$$a_1 a_2 \dot{a}_1^2 \dot{a}_2^2 + 12 a_1 a_2 \dot{a}_1 \dot{a}_2 + 12 a_1^2 \dot{a}_2^2 + 12 a_2^2 \dot{a}_1^2 + 12 a_1^2 \dot{a}_2 + 12 a_2^2 \dot{a}_1$$
[illegible]

612 211 211

[illegible]

gibt es in \mathbb{C}^n eine Abbildung f mit $f(x) = x$ für $x \in \mathbb{R}^n$ und $f(x) = ix$ für $x \in i\mathbb{R}^n$.

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

...and, by the way,

* சோமாய்யா-கர்த்தா. † அட்சமாலா-குத்திராமன். மாலிகை.

* தவனப் படவிட டுயிர்செக் கிலைநைத்
தணிபற் களுநுந் தெரிசெப் புருவைந்
தழுவுப் பணிமுட் கனின்புட் புயிசெத் திட வாய்கண்

சலவைப் படவெந் தீயினைப் பயறுந்
தயில்வித் துழுகித் துநெரித் துவ்வைத்
தனோயிட் டுவெருத் துய்யவழிப் பகைத் துய்யவழி

பவனத் தைவையோடுக் குறவாக் கவலைப்
பாவையற் றைவையைப் புலவற் கடிதெத்
பாடிக் சைவையழித் தகவற் சரிவையத் கீழ் பையகர்

பரிபக் குவாநிட் டவையெந் துயிசெந்
பரிசுத் துயிசெத் துய்யுந் துய்யிந்
பாவப் படுவெந் துய்யிந் பாவக் துய்யுந்

விவனுந் தவனிக் தவருந் தவன்புந்
கணவாக் காவமுந் காவலுந் பவனத்
தரிபுந் தைவையித் தருந் தருநெரிந் தருந்

செகவித் தனிசெப் பையருந் திந் பவனத்
புகனெப் பையுந் பவனத் பவனத்
துயிசெப் பாவெந் பவனந் துய்யந் பவனந்

தனன தாத்தன தானு தானன
தனன தாத்தன தானு தானன
தனன தாத்தன தானு தானன தந்தான.

335. பொருளின் மேற்பரிய காவா கவிகன்
பிரிவு பொற்புணர் கீழ் புருகன்
புருஷர் கோட்புயில் காவா பொருகன் கொங்குபெரு

புடவைய பொருந் தவன நுந்கன்
பிரிய ராகுபொ லுநுந் தவிகன்
புலையர் மார்டுந் துநுந் தவிகன் தவந்

* தவனப்பட் வெந்துபோக + பிரகாத்துயர்-மிக்ககொலைத்துண்பம்.

மருங்கொடு சென்று பரிவுட னன்று
மலையில்லி னோங்க
நிலைகாவல்
மாரிலை மணங்க ஆயிலை வங்கன்
வயலில்வந்த
முருகோனோ
தெருளுறு மன்பர் பாவிலாங்கு
கிரிகிர குன்றில்
முதனாளில்
தெரியவி ருந்த பெரியவர் தந்த
நிறுவ அனாபர்
பெருமாளே. (௩௭)

தானத்தத் தான தானன தானத்தத் தான தானன
தானத்தத் தான தானன தந்ததான.

337. வாசித்துக் காணு னுந், தா புகித்துக் கடும னுந், தா
வாய்ளிந் தப் பெசொ னுந், தா நெந்தி ன், தா
மாசர்க்குந் தோணு னுந், தா நோர்க்குந் பெரி னுந், தா
மாயைக்குச் சூழி னுந், தா கந்தகாந்,
ஓசைக்குத் தூர மானா, தா மாகத்துக் கேட தானா
லோகத்துக் காந், தா கண்டிந், தா
யோகத்துக் கேட மானொய் நோகத்துக் பெரி மானி
ஊனத்துக் கீழ்வி டா, தா மங்கலாபெ
ஆசைப்பர், தோலக் காவல், தா லோசிக் காக மான
லாகிப்பொற் பாத மோபனி கந்த மோ
* ஆலித்துக் கேல்கள் பாய்வா, தா கத்துத், தா கான மோ
மாதத்துப் பூண்ட புந், தா மங்கலாபெ
நார்க்குந் பாரண வாய்வா, தா பாத மோபனி
நாடிற்றுக் காணு னுந், தா கந்தகாந்,
† நாகத்துக் சாகை பாய்வா, தா கத்துக் கேட மான
நாநர்க்குச் சாடியோகாந் பெருமாளே. (௩௮)

ஆலித்து - களித்து. † கேசித்து - விடுத்து. ‡ காகம் - விண்ணலகு.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
நனத்த தாத்தன தனதன தனதன
நனத்த தாத்தன தனதன தனதன தனதான,

338. வெட்டி அறுக்கொன்ற விடரிகள் பு வைவைய
நெடுந்த னுப்பிகள் படிநிகள் சுடுதியில்
விருப்ப மாக்கிகள் விரவிய திரவிய மிலராணல்

வெறுத்து நோக்கிகள் சுபாசு சர் நடமிடு
பதத்தர் ஸாத்திகள் மருகாநக பரிமன
விந்த பிழம்பு பூசினா நூசினா பெவோடும்

மருத்துவ சேவை கைகொடுத்துப் பெறாதிருப்பதுடன் விழிப்பினை
பாதிக்கும்படி தடுக்கப்பட்டு சூழ்நிலை சிறப்பினும்
மருங்குகளை நூல்க்குவா சிவாபினை நடைபிணம் பவமேயாய்

மொக்க மாட்டுப் பாலும் வெந்நீர்வகை கீர்ந்திடுபனா
 உட்கூனா மேகத்திற் பருவிய பன்மனார்
 மொக்க மாட்டுக்கூடும் சுனாவினு நானினு மறவேலோ

இருட்டிப் பார்த்துப் புகழ்விழைவோம்
 புகழ்ப் பெருந்தோர் புகழ் அருளும் புகழ் அருளும்
 புகழ்ப் பெருந்தோர் புகழ் அருளும் புகழ் அருளும்

இலங்கை அரசின் தீவிர நடவடிக்கைகளின்
 காரணமாக, தாய்நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள்
 இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சுக்கு கையேடு

(കൃഷ്ണൻ) അയ്യപ്പൻ തിരുവനന്തപുരം
 തിരുവനന്തപുരം തിരുവനന്തപുരം തിരുവനന്തപുരം
 തിരുവനന്തപുരം തിരുവനന്തപുരം തിരുവനന്തപുരം

[illegible]

*க்ரிஷி-தொழில், †சுகந்தம்-ஆயிரம், ‡பாற்கடன், இமகடன்-குரியசந்திரர்.

திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்.)

திரிசாபுரத்துக்குத் தென்மேய்து 2 மைல் துலைவிருக்கிறது.

தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தனதான.

339. குடத்தைத் தகர்க்குத் களிற்றைத் தாத்திக்
குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
குடத்தைக் குவாட்டைப் பட்டைப் பட்டைக்
குறுத்துத் குறுத்துத் குறுத்துத் குறுத்துத்
புடைத்துப் புடைத்துப் புடைத்துக் குறுத்துத்
புறப்பப் புறப்பப் புறப்பப் புறப்பப்
புணர்ச்சிச் சூழ்த்துத் துண்டித் துண்டித்
புரித்துப் புரித்துப் புரித்துப் புரித்துப்
கடத்துப் புடைத்துக் குறுத்துக் குறுத்துக்
கருத்துச் சூழ்த்துத் புரித்துப் புரித்துக்
கனக்கப் புரித்துப் புரித்துப் புரித்துக்
கனக்கப் புரித்துக் புரித்துக் புரித்துக்
தாத்துத் புரித்துத் புரித்துத் புரித்துத்
தாத்துத் புரித்துத் புரித்துத் புரித்துத்
தாத்துத் புரித்துத் புரித்துத் புரித்துத்
தாத்துத் புரித்துத் புரித்துத் புரித்துத்

தனத்தத் தனத்தத் தத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தத்தத் தனதான.

340. நெறித்துப் பொருத்துக் கொடுத்த புடைத்துத் தாத்துத் தாத்துத்
நெறித்துத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத்
நெறித்துக் கொடுத்ததுத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத்
நெறித்துத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத் தாத்துத்
தவம்-முதிவம். புரித்து-புரித்து. தவம்-தவம் திவம்-திவம்

இறுக்கப் பிடித்துக் கட்டி உடைத்துத் தூடிக்கப் பற்றி
இழுத்துத் துவைத்துச் சுற்றி யமதுதர்
எனக்குக் கணக்கும் கட்டு விரித்தந் தொலைக்குட் பட்ட
இலக்கப் படி க்ருத் தக்க படியேதான்
முறுக்கிற் நிரப்பிச் சுட்டு மலத்திற் புகுமிடம் நிட்டி
முழுக்கக் கலக்கப் பட்டு அலையாமல்
மொழிக்குப் பிடித்துக் குற்றம் தமிழ்க் குற் சரித்துச் சித்தி
முகத்திற் களிப்பிப் பெற்று மயிலேத்
உறுக்கச் சினைத்துச் சத்தி அயிற்றித் துபத்தைக் கைக்குள்
உறிக்கப் பணித்தார் பக்கல் வஞ்ஞாயே
உலாச்சொற் றுடக்கத் தக்க கருப்பைக் கொடுத்திச் சித்தி
உடைக்கற் குறுக்குட் பத்தர் பெருமானோ. (நாகந)

இரத்தங்கிரி - (வாட்டோபாக்கி.)

இது தழித்தளையிலிருந்து தெற்கே 6 மைல் தூலை விலங்கிறது.

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தன்னத் தன்னத் தன்னதான.

311. கூலிகள் குருகிப் பிழைப்பவர்க்கு நலம்புரிதல்	
கூலிகள் பிழைப்பவர்க்கு	காவல்துறை
கூலிபெறும் புலிக் கூறுகள் கூறுகிற்	
கத்திவிடும் பெருமையாக	குடிநிலை
நலம்புரிதல் கூலிகள் பிழைப்பவர்க்கு	
புறநகர் இடத்தினால்	பிழைப்பவர்க்கு
நலம், பருந்து, பருந்து, பருந்து	
கத்திவிடும் புலிகள்	பந்திரைகளை
புலிகள், பருந்துகள் கூலிகள் புலிகள்	
கத்திவிடும் புலிகள்	பந்திரைகள்
புலிகள், பருந்துகள் கூலிகள் புலிகள்	
புலிகள், பருந்துகள் கூலிகள் புலிகள்	பந்திரைகள்

செயசிக் கிரமுக் தமிழ்ந் பவநற்
செபமுற் பொருளுற்
சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்
நிகழ்மெய்க் சூமரப்
நருங் வாழ்வே
பெருமானே. (நாகு)

தத்தன தானனத் தனதான.

342. பத்தியால் யானுனைப்
பற்றியே மாறிருப்
முத்தன மாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுட்ப்
பலகானுற்
புகழ்பாடி
பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
சுணர்நையா
கிரிவாசா
நிப்பாசா
பெருமானே. (நாகு)

வி ராலிமலை.

இது தளத்தூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து 7 மைல் துலைவிலிருந்தது.
இது முந்கக்கடவுளது படைவீடுகளில் ஒன்று.

தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன தனதான.

343. இதமுது விரைபுணல் முழுந் அகில்மண
முதவிய புனையினி லாவி வகைவகை
கொத்தலர்க் எரிக்கொடையல் வைத்துவார் கொண் டொண்
அறவென இசையளி எனந் எரிருமொ
நிறமது கருகநெடு நெடு நெடு நெடு

நெய்த்துமுசு வின்திரிகை ஒத்தசுருள் சூத்தளமும்

இலகிய பிறையென எயினர் சிலையென

*வின்கிய திலைது தலும திழுகமும்

உற்பலமும் வண்டுவடு விற்கணைய மன்படரு

முனைவாளும்

இடர்படு கவுநடு வனும்வ லடல்பொரு

கடுவலு மெனநெடி நடுவ கொடியன

இக்குதலை கொண்டமருள் மெய்த்தவநி றைந்தவிழி

தாவன் முனுவலு மழுத குமுதமும்

வினோநற வினியமொழியுமி னோயதென

ஒப்பறுந கங்கன்விரல் துப்பெனவு றைந்துகமு

கிடிபொடி படவினை செயுயின் மதகலை

செடியாக வுடியிசை முரலு சுரிமுகம்

நத்தனைய கண்டமும்வெண் முத்துவினை டீவிண்டனைய எழில்தோளும்

விசுரண மனவித மமதை அருள்மன

சுத்தள மரைமுடி நுதனை நிகர்வன

புத்திரிந்து கந்தகுடம் வெற்பெனநி சம்புவன

இமசல மிர்கமத களப பரிமள

தமனிய ப்ரபைமிரு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலவி சித்ரவிரு துங்ககன

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி

முகபட விகடின தனமு முயர் டீவட

பத்திரமி ருந்தகடி லொத்தகாழி யுந்தியுள

மதியாத

விபரித முடையிடை இலோநநர் கலைபட

அபகட மதுபரி அரவ சுடிகைய

சுத்தபண மென்பவழ குற்றவரை யும்புதிய

துணியத ளிரெனவு லகிய பரிபுர

அணிரட லாபநமு முடைய வடிவினர்

பொற்கலவி யின்பமநி துக்கமென லன்றியவர்

விரகினி லென துறு மலாந னுருகிய

பிரமையு மறவுந தருள்கை வரவுயர்

பத்திவழி யும்பாம முத்திரெந்நி யுந்தொகிவ

தொருநாளே

*வின்கிய-விசாலமான. †கவுடி என்பது ஒர்விதப் பண். ‡விண்டு-
மூங்கில். §வடபத்திரம் இருந்த அகடில்-ஆலிலே போன்ற அடிவயிற்றில்.

தத்தத்த தத்தத்த தத்தத்த தத்தத்த

திதிதிதி திதிதிதி திதிதி திதிதிதி

தத்தத்த தத்தத்த தித்திதிதி தித்திதிதி

டகுடகு டிசுடிசு டகுசு டிசுடிசு

டிசுடிசு டகுடகு டிசுசு டகுடகு

தத்ததிமி டங்குசுசு தித்திதிமி டிங்குசுசு

தமிதமி தமிகுக தமித திமிதக

திமிதிமி செக்ககண திமித திசுகுக

தத்திமித தத்திமித தித்திமிதி தித்திமிதி

எனாவேதான்

த்பலைகு டமுழவு திமிலை படகம

தபுகச லிகைதவில் முரசு கரடிகை

மத்தளித வண்டையற வைத்தகுணி தூந்துமிகள்

மொகுமொகு மொகுவென அலற விருதுகள்

திருதிரு திருவென அலகை குறளிகள்

விக்கிடநி ணம்பருக *பக்கியுவ ணங்கமுசு

சதிர்பெற அநிர்தர உதநி சுவரிட

எதிர்பொரு நிருதர்க்கர் குருதி பெருகிட

வப்புவின்தி தந்தெழுப தற்புகுக வந்தெழுப

வெருகோடி

மதகஜ தூகர தமுமு டையபுவி

அதலமு தல்முடிய இடிய நெடியமெதார்

மிக்கொலிமு முங்கவிரு ளக்கணம்வி திந்துவிட

இரவியு மதியமு நிலைமை பெறவடி

பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறவடி

லத்திறல ணங்குசெய சத்திவிடு கந்தநிறு

வயலியி லடிபைய சூடிமை இனலற

மயலொடு மலமற அரிய பெரியதி

ருப்புசுழி ளம்புவென்ற னற்புகமெ முந்தருள்கு

கவிதாவி

மலையுறை சூவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விந்நா முருக சாவலா

உற்பவகர் வஞ்சகரி நிகரகவ கண்டமய

நிருபவி மலசுக சொருப பரிவ

* பக்கி-பகி. † 'குருதி பெருகிட அவ் அப்புலில் மிதந்து எழுபது அற்புதகவந்தம்எழ' எனப்பிரித்துப்பொருள்கொள்க கவந்தம் முண்டம்.

சூருபர வெளிமுக நுருவ உயர்நரு
சக்கரிகிரி யுங்குலைப விக்ரமந டம்புரியு
மரகத கலபமெ ரிவிடு மயில்மிசை
மருவியெ அருமைய இளமை உருவொடு
சொர்க்கதல மும்புலவர் வர்க்கமும்வீ ளங்கவரு பெருமா'ன. (ராகசு)

தனதான தானதத்த தனதான தானதத்த
தனதான தானதத்த தந்ததான.

344. உருவேற வேசெயித்து ஒருகோடி யோமசித்தி
உடனாக ஆகமத்தி கந்துபேணி
உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாமல் ஓரெழுத்தை
ஒழியாம லுதைவிட்டி ருந்துநாளும்
தரியாத போதகச்சுந் சூருவாவ ரோபொருத்தர்
சுருவார்கள் ஞானவித்தை சுஞ்சுமாமோ
*சுழலாடி வீதி ட்வட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி
சுருமாகி லாகுமத்தை அண்டிலேனே
சூருநாடி ராசரிக்கர் துரிபோத னூர்வர்க்க
சூடி மான மாயமிட்ட குந்திபாலர்
சுலைபாமல் நீங்கட்டி எழுபாரை ஆளவிட்ட
சூறாக மாகடுதட்டை கொண்டலாடி
மருகாபு ராரிசித்தன் மகனேவி ராசரிசுந்
மலைமேலு லாவுசித்த அங்கைவேலா
மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு
வளைகூனை யேறிமித்த தம்பிரானே. (ராகசு)

தனதனதந் தானதாத்த தனதனதந் தானதாத்த
தனதனதந் தானதாத்த தனதான.

345. எதிரெதிர்கண் டோடி ஆட்கள் களவதந் தாசைபூட்டி
இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மட்டமா'ந்
இறைவைகொளுல் *கூவல் மூத்த கறையொழுகுந் தாசைபார்க்கி
வினாமகொடுங் நாடாலைந்நில் நிலையாத்
*தழலாடிவீதி-நெற்றி ட்வட்டம்-புருவமத்தியஸ்தானம். *கூவல்-கிணறு.

அதிவிசுடம் பிழலாற்ற அழுவினும் பிறலுத்தை
அடையுமிடஞ் சீலைதீற்று கருவாயில்
அருவிசலம் பாயுமோட்டை அடைவுகெடுந் தூரைபாழ்த்த
*அளநிலமுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே
விதூனெடுந் த்ரோணமேற்று எதிர்பொருமம் பாகியேற்றி
விரகினெழுந் தோயதூற்று வருமான
விரவுசெயன் டகாளிகாட்டில் வருதருமன் தூத டீனீற்ற
விஜயனெடும் பாகதீர்த்தன் மருகோனே
மநியணையுந் சோலை ஆர்த்து மநிவார்த்திசந் தானகோட்டில்
வளமைமிகும் பேறுகாட்டி யவிராலி
மலைமருவும் பாகியேற்றி மணமுமிழ்சந் தானகோட்டு
வழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமானே. (ககஅ)

தந்த தானன தான தனதன
தந்த தானன தான தனதன
தந்த தானன தான தனதன தனதான.

346. ஐந்துபுகழ் மாறு சமயமு
மந்தர வேதபுராண கலைகளும்
ஐம்பதோர்விதமான X லீபிகளும் வெகுநூப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுபர்
**புண்டரீகனு மேக நிறவனும் வெயில்காலும்
அந்தி போலுரு வானும் நிலவொடு வெயில்காலும்

*அளறு - சேறு டகாளிகாடு - இடும்பாவனம், டீனீற்ற
விஜயன் - பசுபதாஸ்திரம் பெற நீறு பூசித் தவம்செய்த அருச்சுனன்.
டீசந்தான கோட்டின் வளமைமிகும் பேறுகாட்டிய-சந்தானம் என்னும்
தெய்வவிருஷம் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கள் வேண்டிய பொருள்
களைக் கொடுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த. ||விராலிமலை
மருவும் பாகி ஏற்றி-விராலிமலைக்குப் பாகியளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்
செய்து. டீசந்தானகோட்டுவழி-அவ்விடத்துற்ற சந்தானகோடு என்னு
மிடத்தில். X இலிபி-இலக்கம் ** பிரமன். திருமால், சிவன் எனும் மூவர்.

சந்திர சூரியர் நாமு * மசபையும்
விந்து நாதமு மேக வடிவம
தன்சொ ரூபம் நாக உறைவது சிவபோகம்

தங்க ளாணவ மரணம் கருமம்
லங்கர் போய்ப் போச குருபர
சும்பர் தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ

வந்த நானவர் சேனை கெடிபுக
இந்த லோகம் | வி பூசுர் குடிபுக
மண்டு பூசுப நாச படுதெட மயிடாரி

வன்கண் வீரிபி டாரி அரஹ
சங்க ராவென பேரு கிரிகலை
மண்டு தூனொழி வேலை உருவிய வயலுரா

வெந்த நீறணி வேணி இருடிகள்
பந்த பாசனி கார பாவச
வென்றி யானச பாடி முறுகுதல் முழைக்கும்

விண்டு மேல்மயி லாட இவரியக
ளுண்டுகாரளி பாட | இதழிபொன்
விஞ்ச விசுவி ராணி மலையுறை பெருமானோ. (நாகக்)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

347. கரநல முங்குறி கொண்ட கண்டமுப்
விரவிபெ முந்தா நுண்டு வண்டடர்
கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அடிபாரக்

கனபாசு கந்தமி குந்த கொங்கைக
ளிராகமு பங்கி பங்கி அன் | செய்
கனியிடு முண்டு வண்டு பஞ்சனை மிசைவிழா

அசபை என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † விபூசு-தேவர். ‡ இதழி-கொன்றை.

இரதம ருந்தியு றுங்க றுங்கபல்
 பொருதுசி வந்துரு விந்தி டும்படி
 இசுவிய உந்தியெ ணந்த டந்தனில் உறமுழ்க்
 இனியதொ ின்பம்வி னோந்து னோந்துபொய்
 வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி ணங்கிய
 இளமை கிழம்படு முன்ப தம்பெற உணர்வேனோ
 பரதசி லம்புபு லம்பு மம்பத
 வரிமுக 0 எண்கினு டன்கு ரங்கணி
 பணிவிடை சென்றமு யன்று குன்றணி இடையேபோய்ப்
 பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்
 மருடசி ரந்தச முந்த னிந்தொழு
 படியுந டுங்கவி மூம்ப னம்பழ மெனரீவாசும்
 மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு
 மருககு விந்தும லந்த பங்கய
 வயலியில் வம்பவிழ் சண்ப கம்பொரி யவிராவி
 மலையில்வி ளங்கிய கந்த என்முனை
 மகிழ்வொடுவந்தசெய் மைந்த னென்றனை
 வழிவழி அன்புசெய் தொண்டு கொண்டருள் பெருமானே.()

தானாத்தன தான தனதன
 தானாத்தன தான தனதன
 தானாத்தன தான தனதன தனதான.

348. ‡காமாத்திர மாகி இளைஞர்கள்
 வாழ்நாட்கொடு போகி அழகிய
 காதாட்டிய பாச இருகுழை அனலோடி க்
 கார்போற்றவ தோளி நிழல்தனி
 லார்வாட் டிகடை ஈடு கலாலொடு
 காலேற்றுவை வேளின் ||முனைகடை யாநனாகர்

* இதலிய - இதமான. 0 எண்கு-காடி. † ஆகும் - ஆக்கும். ‡ வந்தி
 செய் - வந்தனைசெய் ‡ காமாத்திரம் - காம அஸ்திரம், மன்மத பாணம்.
 டிகடையீடு - கடையிடுகின்ற. || முனைகடை - கடையிடுகின்ற.

ஏமாப்புற மோக வியல்செய்து
 நீலோற்பல மாசில் மலருட
 னேராட்டவி னோக மிடும்விழி மடவார்பால்

ஏகாப்பழி பூணு மருளற
 நீதோற்றிழு னாளு மடிமையை
 ஈடேற்றுத லாலுன் வலிமையை மறவேனே

சீமாட்டியு மாய திரிபுரை
 காலாக்கினி கோப பயிரவி
 சீலோத்தமி நீலி சுரதிரி புவனேசை

சீகார்த்திகை ஆய அறுவகை
 மாதாக்கங்கு மார னெனவெரு
 சீராட்டொடு பேண வடதிகை கயிலாசக்

கோமாற்குப் தேச முபனிட
 வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞான நெறியருள்
 *கோட்காட்டிய சாமி எனவரு மிணையோனே

கோடாச்சிவ பூசை †பவருஷ
 மாறக்கொடை நாளு மருவிய
 கோனாட்டுவி ராவி மலையுறை பெருமானே. (ஈஉக)

தானான தான தான தனதன
 தானான தான தான தனதன
 தானான தான தான தனதன தனதான.

349. சீரால ஸ்கோல கால நவமணி
 மா||லாபி ஷேக பா வொருவித
 தேவாதி தேவர் சேவை செய்முக் மலராலும்

சீராடு வீர மாது மருவிய
 ஈராறு தேராளும் நீளும் வரியளி
 சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்

*கோ- ஆண்மை. † தாட்டிய-சமர்த்துள்ள. ‡ பவருஷம்-புருஷத் தன்மை, புகழ்பெறுதல். ஸ்கோலாகலம் என்பது கோலகலம் என நிலை மாறியது. கோலாகலம்-சம்பிரமம். ||அபிஷேகம்-அபிஷேகஸ்தானமுடி.

ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
 *சீமுத மூர்வ லாரி மடமகள்
 ஆராத பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்

ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய்
 ஞானாபி ராம சோதி வடிவமும்
 †ஆபாத னேனும் நானும் நினைவது பெறவேணும்

ஏராரு மாட கூட மதுரையில்
 மீதேறி மாறி யாடு மிறைவயர்
 ‡ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளநிகராம்

ஈடாய ிஊமர் போல வணிகரி
 லூடாடி ஆல வாயில் விதிசெய்த
 லீலாவி சார தீர வரகர குருநாதா

|| கூராழி யால்முன் வீய நினைபவ
 னீடேறு மாறு பானு மறைவுசெய்
 கோபால ராய னேய முளதிறு மருகோனே

கோடாம லார வார அலைபெறி
 காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
 கோனாடு சூழ்வி ராவி மலையுறை பெருமானே. (௩௨௨)

350. பாதாள மாநில லோக || நிகிலமு
 மாதார மாண மேரு னனவளர்
 பாடல பார மாண முலையினை விலைகூறல்

பாலோடு பாரு தேனெ னினியசொ
 லாலேய நேக மோக மிடுபவர்
 பாதாதி கேச மாக வகைவகை கூகிபாடுள்

வேதாள ஞான சீனன் விதரண
 நாதானி லாந பாலி அநிலுவன்
 வினாப் பாதா போத பவமினி பகபாச

*சீமுதம்-மேகம் - †ஆபாதனேனும்-ஆபாசனைய யானும். ‡ ஏழேழு பேர்கள்-சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்- ிஊமர்போல வணிகர் இல்-செட்டிவீட்டில் ஊமைப்பிள்ளைபோல்தோன்றி. ||கூராழி யால் பானுமறைவுசெய் எனக் கூட்டுக, நிகிலமும்-அடங்கலும்-

வ்யாபார மூடன் யானு முன்றிரு
 சீபாத தூளி ஆதி நகநடை
 வீழாம லேசு வாயி திருவருள் புரிவாயே
 தூதான ரோடு காலன் வெருவிட
 வேதாமு ராரி ஓட அடுபடை
 சோராவ லாரிசேனை பொடிபட மறைவேன் விச்
 சோமாரி மார்ச்சு வாய நாவென
 மாமாய வீர கோப முடனிகல்
 ஞாப்பன் வேலை வயல்பில் இளையோனே
 *கூடாள நீப நாக மலர்மிசை
 சாதாரி தேசி நாம க்ரிபைமுதல்
 †கோலால நாசு தேச மதுரகம் அடர்ச்சோலை
 கூடாரல் தேரு நானு மருவிய
 கானாறு பாயு மேரி வயல்பயில்
 கோனாடு குழவி ராணி மலையுறை பெருமாளே, (௭௮௩)

தானான தான தானான தான தானான தான தனதான.

351. மாலாசை கோப மோயாடுத நானு மாயாணி கார வழியேசெல்
 மாயாவிட்காளி ஞானேனும் நாக மாயாபி தாவு மினிநீயே
 நாலாசை வேத தூலாக பாடி நாடுவோடு னேனு மிலைவினே
 நான்போய்விடாம லாறுறு மீதில் ஞானேபதேசம் அருள்வாயே
 பாலா து க லாப ஆமோடுக லேப பாலா வாக அணிமீதே
 பாதாள பூமி ஆகாச மீன || பானீய மேலை வயலூரா
 வேலாவி ராணி வாழ்வேச மூக வேதாள பூந பதிசேயே
 வீராக டோர குராரி யேவெ- வேலோச சேசர் பெருமாளே.()

*கூடாளம் - வில்வம், †கோலாலம் - கோலாகலம், ‡காளி - விஷ்ணுமூன்னவன், § கல்லாரம் - செங்குவளை, || பானீயம் - நீர்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதனன தனதான.

352. இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
நியாவரு மிராவுபகல் அடிமேனை
இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
மிலானிவ னுமாபுருஷன் ளாவோய
சலாபவ மலாகர சசீதர விதாரண
சகாசிவ மயேசுரச கல்லோக
சராசர வியாபக பராபர மநோஸய
சமாதிய துபூதிபெற நினைவாயே
*நிலாவிநி நிலாமதி நிநிலாதவ நிலாசன
†நியாயப நிபாலவர நதிநாடி
நிசாசர குலாநிப நிராவண புயாநிட
|| நிராமய சரோருக ஸ்ரீநரன்பாலா
¶விநாசகம் வலாநெனு முலாசவி ததிவாகவ
§வியாதர்கள் விநோதமகள் மணவாளா
விராவுவ யலாநிப நிராமலை பிரான்மலை
விராஸிம லைமதினுடை பெருமானே. (௮௨௫)

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதனத் தனதான.

353. நிராமய புராதன பராபர வராமருத
நிராகுல பிராநிகப் பரணையாடு
நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
நிராயத புரானியச் சுதன்வேதா

நிலாவிநி நிலாமதி-சந்திரிகை விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்
†நில்லாத அநில அசன்-நிற்காது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற. ‡நியா
யபரிபால அர-நியாய பரிபாலனஞ் செய்வதில் வல்ல ஆதிசேஷனாகியசர்ப்
பத்தையும் §புயாநிட-புயஅரிட புயங்களுக்கு அரிட்டத்தைபுண்டாக்கிய,
அரிட்டம்-கேடு, ||நிராமயசரோருகன்-மலரகித பாதாசவிந்தத்தைபுண்டய
சிவபிரான், சரோருகஅரன்-சரோருகரன் என்றாயிற்று, ¶வில் ஆசகம்.
ஆசகம்-அம்பு, †ஆகவம்-போர், §வியாதர்கள்-காட்டிலுள்ளவேடர்கள்.

*சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்
 சொருப ிமி வராதியைக் குறியாமே
 துரால்புகழ் பராநின் சுராவன் பராமுக
 துரோகரை மிகாசையும் தடைவேறே
 இராகவ இராமன் ிமூன் இராவண ||இராவண
 இராவண இராஜனுட் குடன் ிமாய்வென்
 நிராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை
 இராஜசொ லவராணர்க் கிளைபோனே
 †விராகவ சுராநிப பொராதுந விராசுடு
 ‡விராயண பராயணச் ‡ செருவூரா
 விராவிய குராவசில் பராரைமு இராவனர்
 விராவிய லைராஜதப் பெருமானே. (௩௨-௬)

தானான தான தனத்த தத்தன
 தானான தான தனத்த தத்தன
 தானான தான தனத்த தத்தன தனதான.

354. மாயாசொ ரூப முழுச்ச ிமர்திகள்
 ஓயாவு பாய மனப்ப சப்பிகள்
 வாணனை ஈரும். விழிக்க டைச்சுகள் முனிவோரும்
 மாலாதி வாட நகைத்து ருக்கிகள்
 ிஞ்சகாச மீது தனத்தி றப்பிகள்
 வாரீரி ரீரென் முழுப்பு ரட்டிகள் வெகுமோகம்

சுராலயம்-தேவலோகம். †இவர்தல்-கலத்தல். ிமூன் இராவண-
 (ஊலாசமலையைஅசைத்துச்சிவபெருமானால்அழுத்தப்பட்ட)அந்நாளில்
 அழகுரலோணையும் ||இராவணன்-இருளின்வண்ணமாகியகறுநிறத்தை
 யுடைய ிமாய் வென்றிராகன் மலரான் திஜபுராணர்-மாயவென்ற இரா
 கன் மலர் ஆன்சிஜபுராணர், மாயும்படி வென்ற அன்புடையவராசிய விஷ்
 ணுவின் கண்ணையே .மலராகக் கொண்டருளியதிஜபுராணர். †விராகவன்
 ஆசையில்லாதவன். ‡ விராயணபராயண-வீர அயணபராயணம்,வீரவிழி
 யில் விருப்பம். ‡செருவூர்-திருப்போரூர் ிஞ்சகாசம்-மேல்போர்வை.

ஆயாத ஆசை எழுப்பு மெய்திகள் சாயாத போதி லாப்பி னாக்கிகள் *ஆவேச நீருண் மதம்பொ ரிச்சிகள்	பழிபுரவம்
ஆமாமொ ணை நிரூட்டு மட்டைகள் †கோமான மான குறிக்க முய்திகள் ஆகார வினா விடைந்ந னந்தியர்	உறுவாமோ
காயாத பால்நெய் சுயிர்க்கு டத்தினை ஏயாவெ ணாம லெடுத்தி டைச்சிகள் காணாத வாறு குடிக்கு மப்பொழு	ஹாலோடே
கார்போலு போனி தனைப்பி னைத்தொரு போர்போல சோதை பிடித்த டித்திட காதோடு காது கையிற் பி டித்தழு	நினிநுதும்
வேயால நேக விதப்ப சுத்திகள் சாயாமல் மீள அழைக்கு மச்சுதன் வீறான மாம லொலாப்ப டைத்தருள்	வயலுரார
வினாக்கொ டாத படைச்செ ருக்கினில் சூர்மரான வேலை விடுக்கும் அற்புக மேலாவி ராலி மலைத்த லத்திறை	பெருமாமோ. (௮௨௭)

தான தனந்தன தாத்தன
தான தனந்தன தாத்தன
தான தனந்தன தாத்தன தனதான.

355. மேக மெனுங்குழல் சாயத்திரு
நேகாக னாகங்கொடு கோத்தினை
மேல்வி முருண் டாப ராக்நினில் உடைசேரர
- மேக லையுந்தனி போய்த்தனி
ஏக ரணங்களு மாயக்கயல்
வேல்விழி யுங்குவி யாக்நுமல் மாளிக்காலம்
- ஆவேசநீர்-போதை வஸ்து. †கோமானம்-சந்தோஷம்.

கோகி லமென்றெழு மேற்கனி
வாய முதுண்டுரு காக்கனி
கூர உடன்பிரி யாக்கல விபின்மூழ்கிக்

கூடி முயங்கவி டாய்த்திரு
பார தனங்களின் மேற்றுயில்
கூடி னுமம்புய தாட்டுணை மறவேனே

மோக ரதூத்துமி யார்ப்பவி
ராலி *விலங்கலின் வீட்டில்
மூவு லகுந்தொழு தேத்திட உறையோனே

மூதி சைமுன்பொரு காற்றட
மேரு வையம்பினில் வீழ்த்திய
மோக ன்சங்கரி வாழ்த்திட மதியாமல்

ஆக மடிந்திட வேற்கொடு
சூர ணைவென்றடல் போய்த்தணி
யாயை யின்வென்றவ னாற்பிற நிடுதேவர்

ஆகி இளந்தலை காற்றா
சாள அவன்விறை மீட்டவ
னாரு லகங்குடி ஏற்றிய பெருமானே. (122)

தான தனதனை தான தனதனை
தான தனதனை தந்ததான்.

356. மோகி இறுகிவட மேரு வெனவளரு
மோக முகையசைய வந்துகாயம்
மோக மிடுமவர்கள் மாயை தனில்முழுதி
மூட மென அறிவு கொண்டதாலே

காதி வருமியம தூதர் கயிறுகொடு
காலி லிறுகவெனை வந்திழாதே

காவ லெனவிரைய ஓடி உனதடிமை
காண வருவதின் எந்தநாளோ

* விலங்கல் - மலை + சங்கரி - சங்கைக்கரத்தினிடம்வைத்துள்ள அரி.

ஆதி மறையவனு மாது முயர்சுடலை
ஆடு மரணுமீவர் ஸ்ன்றதான
ஆயி அமலைநிரு ஸ்னி சூமரிமக
மாயி கவுரியுமை சந்தவாழ்வே
சோதி நிலவுகதிர் வீச மதியின்மிசை
கோய வளர்கிரியின் உந்திநீடு
*சோலை செறிவுளவி ராலி நகரில்வளர்
தோகை மயிலுலவு சம்பிரானே. (௩௨௯)

விநாயகமலை.

இது கயிலாய மலைமேலுள்ள ஒரு பாகம்.

தனதன தாலு தனதன தனதன தாலு தனதன
தனதன தாலு தனதன தனதான.

357. சரவண ிசாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சத்தன பாதா நமோநம அபிராம
கருணக தீரா நமோநம நிருபமல் வீரா நமோநம
ிசமதன லூரா நமோநம சகதிச
பரமசொ ரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம உலாபகாவரி
பரிமள நீபா நமோநம
பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
பவுருஷ சீலா நமோநம அருள் தாராய்
இரவியு மாகா சபூமியும் விரவிய தானே நவானாவ
ரெவர்களு மீடே நவேழ்கடல் முடாநமோநமவன்
நிடர்பட மாமே ரூபுகர மிடிபட வேடா னிசாசா
ரிகல்கெட மாவே கிடையில் விடுலோடுல

“சோலை செறியுமியல் வாதகரில் வளர்” என்றும்பாடம். ிசாதா-
பிறந்தவனே. ிசமதனலூர் என்பது - திருப்போளூர் ஸ்தலத்தை.

மாகத ஆகா ரவாயனு மிரணிய ஆகா ரவேதனும்

†வசுவெனு மரீகா ரவிசனும்

அடிபேண

மயிலுறை வாழ்வே விராயக மலையுறை வேலா மகீதா

வணசா ராதா ரமாகிய

பெருமானே. (நாடய)

திருச்செங்கோடு.

இது சங்கீதகிரி துருக்கிலிருந்து கிழக்கே 5 மயில் துலைவிலிருக்கிறது.

தந்தான தந்த தந்தான தந்த

தந்தான தந்த தனதான.

358. அன்பாக வந்து நின்றாள்ப ணிந்து

ஐம்பூத மொன்ற

நினைபாமல்

அன்பால் மிகுந்த நஞ்சாரு கண்க

ளம்போரு கங்கள்

முலைதானும்

கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று

கொண்டாடு கின்ற

குழலாரைக்

கொண்டே நினைந்து மன்பேது ‡மின்று

குன்றாநீ மலைந்து

மலைவேனோ

மன்றாடி தந்த மைந்தாமி குந்த

வம்பார்க டம்பை

அணிவோனே

வந்தேப ணிந்து நின்றாள்ப வங்கள்

வன்பேசி னந்த

வடிவேலா

சென்றேயி டங்கள் கந்தாவென் முன்பு

செஞ்சேவல் கொண்டு

வரவேனும்

செஞ்சாவி கஞ்ச மொன்றாவ ளாந்த

செங்கோட மாந்த

பெருமானே. (நாடக)

மாகத ஆகாரம்-பச்சைமேனி. †வசுவெனு மாகார-அக்கினி பென் னம் உருவத்தையுடைய ‡இன்று-இல்லாமல். §மலைதல்-ஒருவழிபடாதல்.

359. பந்தாடி அங்கை நொந்தார் பரிந்து
பைந்தார்பு னேந்த குழல்மீதே
பண்பார்க்க ரும்பு பண்பாடு கின்ற
பங்கேரு கங்கொள் முகமீதே
மந்தார மன்றல் சந்தார மொன்றி
வன்பாத கஞ்செய் தனமீதே
மண்டாசை கொண்டு விண்டாவி ரைந்து
மங்காம லுன்றன் அருள் தாராய்
கந்தாவ னன்றன் மைந்தாவி ளங்கு
கன்றமு குந்தன் மருகோனே
கன்றாவி லங்க லொன்றாறு கண்ட
கண்டாவ ரம்பை மணவாளா
செந்தாத டாந்த கொந்தார் கடம்பு
திண்டோள் நிரம்ப அணியோனே
திண்டுகோட லங்க டு ளெண்கோடு றங்கு
செங்கோட மர்ந்த பெருமானே (நா.௩.௨)

360. வண்டாரம் தங்க ளுண்டேம யங்கி
வந்துரு|| கொண்டல் அச்சுறும்
வண்காம லாம்பு தன்கால்ம டங்க
வன்போர்ம லைந்த விழிவேலும்
கொண்டேவ லைந்து கண்டார்நி யங்க
நின்றார்கு ரும்பை முலைமேனிக்
கொந்தார ரும்பு நின்றான்ம றந்து
குன்றம லுன்றன் அருள் தாராய்
பண்டாழி சங்கு கொல்டாழி தங்கு
பண்போனு கந்த மருகோனே

கன்ற - கோபித்து. † விலங்கல் ஒன்று ஆறு கண்ட-ஓர் மலைவழி
ண்ட, ‡ கோடலங்கள் - குரங்குகள் டு எண்கு-சரடி. || கொண்டல்-குழல்.

பண்சார நைந்து நண்போது மன்பர்

பங்கா கின்று

குமமேசா

செண்டாடி அண்டர் கொண்டாட மன்றில்

நின்றடி சிந்தை

மகிழ்வாழ்வே

செஞ்சாவி மிஞ்சி மஞ்சாடு கின்ற

செங்கோட மர்ந்த

பெருமானே (நாநு)

தனதன தனதன தனதன தனதன

தந்தான தந்த தனதான.

361. கரையற உருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டான செஞ்சொல்

மடமாதர்

கலகியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும்

வினையேனும்

உரையையும் அறிவையும் உயிரையும் உணர்வையும்

உன்பாடி கஞ்ச

மலர்மீதே

உறவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ

டொன்றாக என்று

பெறுவேனே

வரையிரு துணிபட வளைபடு சார்ஞடி

வந்தேறி இந்நா

புரிவாழ்

மதவித கஜாத துயகந பததியின்

வன்சேனை மங்க

முதுமீன

தினாமலி சலநிதி முறையிட நிசுசார்

நிண்டாட வென்ற

கதிரவேலா

செகதல மிடி.கெட வினாவை வயலணி

செங்கோட மர்ந்த

பெருமானே. (நாநு)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த

தானதன தானதந்த தனதான.

362. சாலநெடு நாளம்மடங்கு காயாபுடி லேயலைந்து

சாமளவ நாகவந்து

புவிமீதே

சாதகமு மானபின்பு சீறியழு தேக்கிடந்து
தாசனியி லேதவழிந்து

வினையாடிப்

பாலனென வேமொழிந்து பாகுமொழி மாதர் தங்கள்
பாசதன மீகணைந்து

பொருள்கேடிப்

பார்மிசையி லேயுழன்று பரழ்நகெய் தாமலொன்று
பாதமலர் சேரவொப்பு

சூருவாயே

ஆலமமு தாகவுண்ட ஆலசடை நாதர் நிங்கள்
ஆடாவு புணர் தந்த

முருகோனே

ஆனைமடு வாயி லன்று மூலமென ஓல மென்ற
ஆதிமுதல் நார ணன்றன்

முருகோனே

கோலமலர் வாகி எங்கு மேவுபுலம் வாழ்ம டத்தை
கோவையமு தூற லுண்ட

சுமரேசர்

கூடிவரு சூடங்க பாவவடி வேலெ நிந்து

* கோடைநகர் வாழ வந்த

பெருமானே. (நகடு)

தானதந் தானதன தானதந் தானதன
தானதந் தானதன தானதந் தானதன
தானதந் தானதன தானதந் தானதன
தானதந் தானதன தானதந் தானதன
தானதந் தானதன தானதந் தானதன
தானதந் தானதன தானதந் தானதன

தனதான.

363. நீலமஞ் சானசூழல் மாலைவண் டோடுகந்நி

நீடுபந் தாடுவிழி யார்பனிங் கானநகை

நீலபொன் சாபதுந லாசையின் தேதாடையு

நீள்முகந் தாமலாயி னுர்மொழிந் தாமமொழி

நேர்க்கய் புகழ்மட லான த் கந் தாசர்ப்பு

நேர்ச்சுணங் ிகாவி ிகிளை ஏற்றிந் தார்மலையி ரண்டுபோல

* கோடைநகர்-திருச்செங்கோடு தந்தாரர்-கந்தரர் கழுத்தைபுடை யவர் த் சுணங்கு - தேமல் த் ஆவி - வாசனை ி கிளை - மூங்கில்,

நீளிபங் கோடிளபிர் நேனிநுந் தாசமுறை
நீடலங் காரசா மேடடைந் தாந்மருவி
நீள்மணஞ் *சாறுபொழி மாவளம் போதிவையி
† நீலவண் டேவியநல் காம ட்நாந் காரநிறை
நேசசந் தானமனை காம்பண் டாபமுறை,
நேசநும்போகரிடைநூலொளிர்ந் தாசையுயிர் || சம்பையா || சம்

சாறுநீநீபொன் தோகையமை பாளிதஞ் சூழ்சாண
தாள்சிலம் போலமிட வேநடந் தானநடை
சாந்சந் தானொகினை பார்பந் தோகையென
தானொழுந் கோலவிலை மாநுநின் பார்கலவி
தாவுகொண் டேகலிய நோய்கன்கொண் டேபிறவி
தானடைந் தாமுமடி யேனிடஞ் சாலும்வினை அஞ்சியோடத்

தார்கடம் பாடுகழல் பாதுசெந் தாமரைகள்
தாழ்ப்பெரும் பாசைவழி யேபடிந் தேவருகு
தாபம்வின் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள்
தாபமுந் தீரதுநிர் போல்நிறந் காழ்கொளுநு
சாவுஞ் சோநிபுரு காவுவெனந் காநல்கொடு
தானிருந் தோத*விரு † ஓரகம் பேறுபெற விஞ்சைதாராய்

குலியெந் தாய்குவுரி போகசந் காரிருழை
தோடுகொண் டாடுரிவ காம்பந் தாரிநல
† தூவனைந் தாளிநிரு வாரியந் காளி நீ கலை
தோகைசெந் தாமரையின் மாநுநின் நேதுந்செய்
தூபவம் பாகழைநொந் தோளிபங் காடுருபை
தோய்பரன்சேயெனவுமேபெரும்பாற்புகழும்விந்தையோனே

சாறு பொழி மாவளம் எனப்பிரிக்க, வளம்-வள்ளம், இண்ணம்.
† நீலவண்டு - நீலோற்பலக்கனை. † ஆங்காரம் - ஆங்காரம். நீ ஆசையிர்
சம்பையார்-திக்குள் உயிர்ப்பயின்னும் மின்னல்போன்ற இடையையுடை
யவர்கள். || சம்பை மின்னல் || அம் சாறு-அழகு சிறைந்த நீநீபொன்
தோகைதலை பாளிதம் பொன்சரிகையிட்ட முன்தானையமைந்தபுடவை
பாளிதம்-புடவை * இரு - பெருமை பொருந்திய † ஓர் - ஒப்பற்ற.
தூள்-விழுதி நீ கலை தோகை - கல்விக்கு நாயகியாயுள்ள சரஸ்வதி.

சூரசங் காரசுரர் லோகபங் காவறுவர்
 நோகைமைந் தாருமர வேன்கடம் பாரதொடை
 நோகைண் டா*பரம தேசிகந் தாவாரர்
 நோகைபங் காவெனவெ தாகமஞ் சூழ்சுருதி
 நோதகம் பாடமலை ஏழுதுண் டாயெழுவர்
 சோரிகொண் டாறிவரவேலெறிந்தோடனமுங்கொன்வேலா

மாலியன் ிபாறவொரு X ஆடகன் சாகமிரு
 வாலியும் **பாழிமா மோடுக்கும் பாகனனும்
 ஆழியுங் கோவலி ராவணன் ிபாறவிடும்
 †† ஆசுகன் கோலமுந் லோனிகந் தேநாநிடையர்
 மாதூடன் கூடிவினை யாடுசும் போகநிரு
 மார்பகன் தீத்காணமுடி யோனணங் கானமதி ஒன்றுமானே

மார்புடன் கோடுசுன பாரமுஞ் சேரவிடை
 வார்வதுண் டாடமுசு மோடுகந் தீரசச
 வாயிதங் கோதிமணி தூபுரம் பாடமண
 வாசைகொண் டாடுமயி லாளிதுங் காருறவர்
 மாதபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
 வாழுவந் தாய்கரிய மாலயன் தேவர்புகழ் 'தம்பிரானே, நாடக')

தானத்த தான தந்த தானத்த தான தந்த
 தானத்த தான தந்த தனதான.

364. வாசித்த தூல்ம தங்கன் பேசிக்கெ டாந விந்து
 வாய்மைப்ர காச மென்று நிலையாக
 வாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற
 வாயுப்பி ராண னென்று! மடைமாரி
 யோசித்த யாரு டம்பை நேரித்த னாந லெந்து
 சோமத்து வார மெங்கு முரிப்போக
 யோகச்ச மாநு கொண்டு மோகப்ப சாக மண்டு
 லோகத்தில் மாய்வ நென்று! ஒழியாதோ

* பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க, ிபாற-கெட, + ஆடகன்-இர
 ணியன். ** பாழி-பருத்த, வலிய †† கும்பாகனன்-கும்பகர்ணன் †† ஆசு
 கன்-அம்புடையவன். தீத்காணம்-பொன் * யோசித்து-கூட்டி.

ஶிசப்ப யோநி துஞ்ச வேதக்கு லால னஞ்ச

மேலிட்ட சூர்தி டிந்த

கநிரவேலா

விசப்ர தாப பஞ்ச பாணத்தி னுல்ம பங்கி

வேடிச்சி காண வந்த

பெரியோனே

கூசிப்பு காவொ னுங்க* மாமற் சிகாவ ரிந்த

†கூளப்பு ராரி தந்த

சிறியோனே

கோழிப்ப தாகை கொண்ட கோலக்கு மார கண்ட

கோடைக்குள் வாழ வந்த

பெருமானே (நாடூ)

தனத்தந் தானன தனத்தந் தானன

தனத்தந் தானன தனத்தான.

365. கலக்குங் கோதற வடுக்குஞ் சிரிய

கருப்பஞ் சாறெனு

மொழியாலே

கருத்தும் பார்வையு முருக்கும் பாணிகள்

கடைக்கண் பார்வையில்

அழியாதே

விலக்கும் போதக மெனக்கென் நேபெற

விருப்பஞ் சாலவு

முடையேனான்

வினைக்கொண் டேமன நினைக்குந் தீமையை

விடற்கஞ் சேலென

அருள்வாயே

அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை

அறுக்குங் கூரிய

வடிவேலா

அழைத்தான் சிரிய கழற்செந் தாமரை

அடுக்கும் போதகம்

உடையோராம்

சிலர்க்கென் நேகநி அளிக்குந் தேசிக

நிருச்செங் கோபுர

வயலூரா

நீதிக்கும் பார்வையின் மதிப்புண் டாகிய

நிருச்செங் கோடுறை

பெருமானே. (நாடூ)

* மாமன உகா அமரத-மா மனாகிய தக்கனது தலையை யரிந்த.

†கூளப் புரம்-எளிய திரிபுரம். ‡திதிக்கும்-நிலபெறுவிக்கும்.

தந்த தாத்தத் தனத்தந் தாத்தத்
தந்த தாத்தத் தனத்தந் தாத்தத்
தந்த தாத்தத் தனத்தந் தாத்தத் தனதான.

- 366, துஞ்சு கோட்டிச் சுழற்கண் காட்டிக்
கொங்கை நோக்கப் பலர்க்கும் காட்டிக்
கொண்ட னாப்பிக் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமாணர்
- *தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
தந்து சேர்த்துக் கலக்குந் தூர்ந்தித்
துன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற்பண் டாட்டித் துழலாதே
- கஞ்சம் வாய்த்திட் டவர்க்கும் காட்டிக்
கன்று மேய்த்திட் டவர்க்கும் ஈகற்றைக்
கன்ற மேய்த்திட் டவர்க்குந் ||தோற்றக் கண்டபாநீ
- கண்டு வேட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டிக்
தின்ப வாக்யத் தொனக்குங் கேட்குந்
தந்து காத்துத் திருக்கண் சாத்தப் பெறுவேனோ
- வஞ்ச மாய்ப்புக் கொளிக்ஞ் ஈசுற்றைத்
துன்று ரூர்ப்பொட் டெழுச்சென் றோட்டிப்
பண்டு வாட்டுத் களிக்குந் தோட்கொக் துடைபோனோ
- வண்டு பாட்டுற் றிசைக்கும் தோட்டித்
தண்கு ராப்பொற் புரக்கீழும் பேற்றித்
தொண்டர் கூட்டித் திருக்குந் தோற்றித் திவியோனோ
- கொஞ்ச வார்த்தைக் கிளித்தெண் சேற்றிட்
குன்ற வேட்டிச் சிறைக்கண் காட்டிக்
கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற் புணர்வோனோ
- கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்
கொண்ட லாத்திச் சிறக்குங் காட்டிக்
கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப் பெருமானோ. ()

*தொண்டை-கொவ்வைக்கனி. ஈகற்று-நமன். ||தோற்றக்கிடை யா-காண ந்கரிதாய், ஈசுல்-சூலம். ஈசும்புவற்றி-சும்புகூட்டி.

தந்தத் தனத்தந் தாத்தன
தந்தத் தனத்தந் தாத்தன
தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தனதான.

367. பந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர்
கந்தக் குழற்பின் காட்டுவர்
மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவர் அதுராக
வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர்
நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர் தனபார
வண்பற் றிருப்புங் காட்டுவர்
சந்தப் பொருப்புங் காட்டுவர்
உந்திச் சுழிப்புங் காட்டுவர்
சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர் விரகாலே
சண்டைப் பிணக்குங் காட்டுவர்
பண்டிட் டொடுக்கங் காட்டுவர் தொழிவேனே
தங்கிட் திரக்கங் காட்டுவர்
பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை
இந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை
பங்கிற் நகப்பன் தாட்டொழு குருநாகா
பைப்பொற் பதக்கம் ஸூட்டிய
அன்பற் கெதிராக்குங் கூட்டலர்
பங்கப் படச்சென் றோட்டிய வயலுரார
கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய
லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு
கும்பிட் டிடக்கொண் டாட்டொமொ டனைவோனே
குன்றிற் கடப்பந் தோட்டலர்
மன்றற் ப் பரிசுநங் கோட்டிய
கொங்கிற் நிருச்செங் கோட்டுறை பெருமானே. (1136)

தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத்
தனந்தாத் தனத்தந் தனதான.

368. இடம்பார்ந் திடம்பார்ந் திதங்கோட் டிதந்தேந்
றிணங்காப் பரிப்பொங் கலால்முழி

இலங்காற் கிலங்காற் கிரும்பார்க் குநெஞ்சார்க்
 கிரங்கார்க் கியற்றண் டமிழ்நூலின்
 உடம்பாட் டுடன்பாட் டியம்பாத் தயங்காத்
 துளங்காத் திடப்பின் கவிபாடி
 ஒலங்காப் பொலங்காப் பதுங்காப் பிகன்றேத்
 துறும்பாற் குணக்கன் புறலாபோ
 கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் கருந்தாட்
 கணைந்தாட் கணித்திண் புயமீவாய்
 †கரும்போற் கரும்போர்க் குளங்காட் டிகண்டேத்
 துசெங்கோட் டில்நிற்கும் கதிர்வேலா
 அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கடைந்தோர்க்
 கவிழ்ந்தோர்க் குணற்கொன் றிலதாந்
 ஆலைந்தோர்க் குலைந்தோர்க் கினைந்தோர்க் கலந்தோர்க்
 கறிந்தோர்க் களிக்கும் பெருமானே. (பாசக)

தான தான தனத்தந் தான தான தனத்தந்
 தான தான தனத்தந் தனதான.

369. கோவை வாயி தழுக்குந் தாக போக மனிக்குங்
 கோதை மாதர் முலைக்குங் குறியாலுய்
 கோல மாலை வளைக்குந் தோளி னாலு மணத்தங்
 கோதி வாரி முடிக்குங் குறலாலுய்
 ஆவி கோடி அளிக்குந் †சேலி னாலு மயங்குண்
 டாசை யாயி னுறித்தந் துளாராதே
 ஆசி லாத மறைக்குந் தேக்டொ ண்டொரு ருவர்க்கொன்
 ருடல் தாங்க னெனக்கின் றுருள்வாயே
 சேவி லேறு நிருத்தன் தேரகை பாச வளிக்ருந்
 த்பாக சேல குணத்தன் திருமாலுய்
 டம் தோல்-கடம் தோற்று-மதயானை காட்டில் எதிர்ப்படல் †கரும்
 போற்கு அரும்போர்க்குளங்காட்டி-மன்மதனுக்கு அரியபோராகநெற்றிக்
 கண் காட்டிய பரமசிவன். † சேல்-இது கண்ணுக்கு உவமையாகுபெயர்.

தேடொ ணுத பதத்தன் திதி லாத மனத்தன்
 தேயு வான நிறத்தன் புதல்வோனே
 காவி டாத திருச்செங் கோடு நாடு நனக்குங்
 காவி சூழ்வ யலிக்கும் ப்ரியமானாய்
 காதி மோதி எதிர்க்குஞ் சூர ராவி கலக்குங்
 கால னுடல் நவிர்க்கும் பெருமானே. (ராசுஉ.)

தனத்தந் தான தானன தனத்தந் தான தானன
 தனத்தந் தான தானன, தனதான.

370. வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதரு
 பயக்கம் பூண டோதிய திரமீதே
 மலக்கங் கூடி யேயின உயிர்க்குஞ் சேத மாகிய
 மரிக்கும் பேர்க னோடுற வணியாதே
 பொருத்தம் பாவ நீடிய மலத்தின் திமை கூடிய
 பிறப்புந் திர வேயுன திருதானே
 பெறத்தந் தான வேயுயர் சுவர்க்குஞ் சேர வேயருள்
 பெலத்தின் கூர்மை யானது மொழிவாயே
 இரத்தம், பாய மேலிக ன்ருத்துஞ் சாடி வேல்கொடு
 எதிர்த்துஞ் ரூர் மானவெ பொருமவேலா
 இசைக்குந் தான மேவமெ தனத்தந் தான தானன
 னைத்திண் கூனி கோடிகல் புடைசூழ்த்
 திருத்தன் பாக வேபொரு மயிற் கொண் டாடி யேபுகழ்
 செழித்தன் பாக வீறிய பொருவாழ்வே
 நிரட்சங் கோடை வாவின மிகுத்துங் காவி சூழ்தரு
 திருச்செங் கோடு மேவிய பெருமானே. (ராசுஉ.)

தந்த னத்தத் தந்த னத்தத்
 தந்த னத்தத் தந்த னத்தத்
 தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தனதான.

371. பொன்ற லைப்பொய்க் சூர்பிறப்பைந்
 தும்ப னுத்திட் டுன்னு நிற்கப்
 புற்றி யிற்சற் றுங்கு ற்க்கைக் கறியானே

பொங்கி முக்திச் சங்கை பற்றிச்
சிங்கி பொத்திச் சங்க டத்துப்
பண்பு டைத்துக் கஞ்ச மைக்கிட்

கொடியார்மேல்

நூன்று மிச்சைப் பண்ட னுக்குப்
பண்பு ளித்துச் சம்பா மித்துத்
நும்பி பட்சிக் கும்பா சச்செய்ப்

பதினேதே

தொண்டு பட்டுத் தெண்ட லரிட்டுக்
கண்டு பற்றித் தண்டை வாக்கித்
நுங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத்

தருவாரே

குன்றெ டுத்துப் பந்த டித்துக்
கண்சி வந்துச் சங்க ரித்துக்
கொண்ட லொத்துட் டுந்தர னுக்கிச்

சுரலோகா

கொம்பு குத்துச் சம்ப முத்துத்
† திண்ட லத்துத் தண்ட வெற்பைக்
கொண்ட முத்துச் சண்டை இட்டுப்

பொருள்வேழம்

சென்று ரித்துச் சுந்த ரிக்கிச்
சந்த விர்த்துக் கண்சி கித்துச்
சுந்தை யுட்பற் றின்றி ரித்துக்

கனிகூறும்

செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குப்
தொம்ப துத்துப் † பண்பு ரைத்துச்
|| செங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப்

பெருமாளே (1153)

தானு தானு தானு தானு தானு தானத் தனதான.

372. || ஏறு னுலே நீராய் மாலாய் வேனே வாசக்
ஏயா வேயா மாலாய் வேயா லாமே லோசைத்

கணையாலே

தூயையாலே

மாறா யூறு நீராய் மாலாய் வாடா மாலைக்
வாராய் பாராய் சேரா மாறால் வாடா நீபித்

கழியாலே

தொண்டையால்

சீறு னீறு ஈரேழ் பாட்டுழ் சீரார் தொலையக்

சூரியோசா

* சம்பு-சம்பங்கோரை † திண் தலத்தில் எனப்பிரிக்க. ‡ பண்டணர்த்தித்
தென்றலைக்குட்டங்கு சொக்கப்பெருமாளே என்றும் பாடம். || செங்குவிடு
என்பது திருச்செங்காடு. || ஏறு ஆனாலே-இடபமும் பசுவும் கலத்தலால்.
வேள் ஏ வாசம் கணையாலே மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்பபாணத்தாலும்.

தேவா சாவா மூவா நாநா திரா கோடைப் பநிபோனே
வேறாய் மாறா யாறா மாசூர் வேர்போய் வீழப் பொருதோனே
வேதா போதா வேலா பாலா வீரா விரப் பெருமானே. (௮௪௫)

தான தந்த தனத்தத்த தனதான.

373. ஞால மெங்கும் வளைத்தரற்று கடலாலே
நாளும் வஞ்சி யருற்றுரைக்கும் வசையாலே
ஆல முந்து மதிக்கழற்கும் அழியாதே
ஆந் ரண்டு புயற்கணைக்க வருவாயே
கோல மொன்று குறுத்தியைத்த முவுமார்பா
கோடை யம்ப நியுற்றுநிற்கு மயில்வீரா
கால னஞ்ச வரைத்துளைத்து முதல்வானோர்
கால்வி லங்கு களைத்தறிந்த பெருமானே. (௮௪௬)

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

347. கோழமை கொண்டு *ச லஞ்செய் குண்டர்கள்
ஒதிய நன்றிம நின்ற குண்டர்கள்
சூழ்விர தங்கள் கடிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்
தூஷண நின்றைப கார்த்த குண்டர்கள்
நவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்
சூறற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையாமல்
வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்
தேவர்கள் |சொங்குக வந்த குண்டர்கள்
வாழைந மன்றன்வ ருந்நி நுகுழி விழுவாரே
ஏழும ரங்களும் வன்கு ரங்கெலும்
வாவிது மப்பர மும்ப ரம்பரை
ராவன னுஞ்சுறு ரங்க லங்கையு மலையேழார்
சலம் - சாவம். † சொம் - சொத்து, உடைமை,

நடழி யுட்படி சந்தர னுஞ் சிவ
சூரிய னுஞ்சுர ரும்ப தம்பெரு
ஏகச ரந்தொடு புங்க வந்திரு

மருகோனே

கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக

லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கோபுர மெங்கும்வி ளங்கு மங்கல

வயலூரா

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேலனெ னும்பெய ரன்பு டன்புகழ்

கோடை எனும்பதி வந்த இந்நிரர்

பெருமானே. ()

தானத் தானத் தானத் தானத்

தானத் தானத் தனதான.

375. தோடப் பாமற் றேய்தப் பாணிச்

சூழ்துற் றூர்துற்

மழுவாரூர்

தூரப் போகக் கோமப் பாரச்

சூலப் பாசச்

சமனாரும்

பாடைக் கூடத் தீயிற் றேறிப்

பாழ்பட் டே பட்

டழியாதே

பாசத் தேனைத் தேசுற் றூர்பொற்

பாதத் தேவைத்

தருள் வாயே

ஆடற் சூர்கெட் டோடத் * தோயத்

தாரச் சிற்ப்

பொரும்வேலா

ஆனைச் சேனைக் கானிற் றேனுக்

காரத் தாரைத்

தரும்வீரா

† கூடற் பாடிக் கோவைப் பாவைக்

கூடப் பாடித்

நிரிவோனே

கோலச் சாலிச் சோலைச் சிலக்

கோடைத் தேவத்

பெருமானே. (ஈச. 71)

* தோயம் - சூழத்திரம், † கூடல்பாடி - மதுரைநகர்,

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான்.

376. ஆல காலம் டப்பைம டப்பியர்
ஈர வாளற வெற்றும்வி ழிச்சியர்
யாவ ராயினும் நத்திய ழைப்பவர் தெருவூடே
- ஆடி ஆடின டப்பதொர் பிச்சியர்
பேசி யாசைகொ டுத்தம ருட்டிகள்
ஆசை வீசிய ணைக்குமு லைச்சியர் பலளுடே
- மாலே ஒதிவி ரித்துமு டிப்பவர்
சேலை தாழறெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்
வாசம் வீசும ணத்திலுமி னுக்கிகள் உறவாலே
- மாயை ஊடுவி முத்திய முத்திகள்
காம போகவி ணைக்குளு ணைப்பணி
வாழ்வி லாதும லச்சன லத்தினில் உழல்வேனோ
- மேலை வானொரு ரைத் தச ரற்கொரு
பால னாகிய தித்தொர்மு நிக்கொரு,
வேள்வி காவல்ந நடத்தி டய கற்குரு அடியாலே
- மேவி யேமிது லைச்சிலை செற்றுமின்
மாது தோள்தழு விப்பநி புக்கிட
வேறு தாயட விக்குள் விடுத்திபி னவனோடே
- ஞால மாதொடு புக்கவ னத்தினில்
வாழும் வாலிப டக்கணை தொட்டவன்
நாடி ராவண ணைச்செரு வித்தவன் மருகோனே
- ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம
வேல வானொரு வைப்பதி வித்தக
ஈராக மாமலை சொற்பெற நிற்பதொர் பெருமாளே. ()

தசரதற்கொரு என்பது தசரற்கொரு எனமருவற்று. † அ-சற்கு உரு
அடியாலே-மேவி-(அகலிகையாகிய) அந்தக்கல்லைத் திருவடியினால் (மிதித்
துப் பழைய) உருவறச்செய்து. ‡ சிலைசெற்று - வில்லை முறித்து † பின
வன்-பின்னவன், தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன் || ராகமாமலை-திருச்செங்கோடி,

தத்த தாத்தத் தத்த தாத்தத்
தத்த தாத்தத் தனதான.

377. அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்
தத்தை மார்க்குத் தமராயன்
பற்ற கூட்டத் திற்ப ராக்குந்
றச்சு தோட்பற் நியவோடும்
சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சிக்கை நீக்கித் துணிதாய
சித்ர வாக்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
செச்சை சாத்தப் பெறுவேனே
கொத்து நூற்றுப் பத்து நாட்டக்
கொற்ற வேத்துக் கரசாய
குக்கு டாத்சச் டசர்ப்ப கோதூரக்
கொற்ற வேற்கைக் குமரோசா
தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு மேற்றுத் திடமேவும்
தர்க்க சாதூரத் தக்க மார்க்கச்
சத்ய வாக்யப் பெருமானே. (௩௭௭)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தனதான.

378. பத்தார்க ணப்ரிய நிர்த்தந டிந்நிடு
பட்சிந டத்நிடு குகபூர்வ
† பச்சிம தட்சண உத்தா நிக்ஞா
பத்தார்க ளற்புத மெனவோதும்
சித்ரக வித்துவ சத்திமி குய்தநி
ருப்புக ழைச்சுறி தடியேனும்

* குக்குடாத்த - சேவற்கொடிடைக் கையிலுடையவனே. † சர்ப்ப
கோத்திரம் - நாக மலை கோத்திரம் - மலை. ‡ பச்சிமம் - மேற்குத்திசை.

செப்பென வைத்துல கிற்பா வத்தெரி	
சித்தவ றுக்காக	மறவேனே
கத்திய தத்தைக னேத்துவி முத்தெரி	
கற்கவ ணிட்டெந்	நினைகாவல்
கற்றரு நத்திரி நத்தக முத்தடி	
கட்டிய ணைத்தப	நிருதோளா
சத்தியை ஒக்கவி டத்தினில் வைத்தக	
கப்பனு மெச்சிட	மறைநூலின்
தத்துவ தற்பா முற்றுமு ணர்த்திய	
சர்ப்பகி ரிச்சுரர்	பெருமானே. (நாடுக)

தத்ததன தான தத்ததன தான
தத்ததன தான தனதான.

379. புற்புதமெ னும அற்பநிலை யாத	
பொய்க்குடிக்கு லாவு	மனையாளும்
புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான	
புத்திசலி யாத	பெருவாழ்வு
நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய	
நிட்டையுடன் வாழு	மடியேன்யான்
நித்தநினை தாளில் வைத்ததொரு காதல்	
நிற்கும்வகை ஓத	நினைவாயே
சற்பகிரி நாந முத்தமிழ்வி நோத	
சக்காகதை பாணி	மருகோனே
† தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற	
வைத்தவொரு காழி	மறையோனே
கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு	
கற்றைமற வாணர்	கொடிகோவே
கைத்தவசு ரேசர் மொய்த்தருல கால	
கற்பதரு நாடர்	பெருமானே. (நாடுஉ)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தனநான.

380. பொற்சிதரப் பச்சைப் பட்டுக்

கச்சிட்டுக் கட்டிப் பம்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பிக்

நினைஞோர்கள்

புட்பட்டுச் செப்பத் துப்பற்

கொத்தப்பொற் றித்தத் திட்பப்

பொற்றிற் *பெற் றுகரச் சக்ரத்

தவையாநூர்

கற்சித்தச் சுத்தப் பொய்ப்பிற்

தற்கிற்புக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட் டிட்டுச் சுற்றித்

திரியாமல்

கற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச்

சித்திப்பப் பட்சத் திற்சொற்

கற்பித்தொப் பித்துக் கொற்றக்

கழல்தாராய்

சூற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத்

துக்கச்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக்

கெனமாறாக்

குட்சிக்குப் பகலிக் கைக்குக்

ககூத்திற் பட்சத் தத்தக்

கொட்டிச்சுட் டிக் +கொக் ரிக்குக்

குடநாரி

சுற்சித்துக் தொற்புத் திப்பட்

சத்தாக்கொப் பித்தட் சத்துச்

சத்தத்தைச் சத்திக் கொச்சைப்

பதிவாழ்வே

தகூப்பற் றுக்கொப் பத்திற்

செற்பற்றைச் + செற்றிட் டுச்சச்

|| சர்ப்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப்

பெருமாளே. ()

பெற்றுக்க-பெற்றுக்கிர. + கொக்ரி - கொக்கரி-கவதலுடைய.
செற்றிட்ட-உச்சளனப்பிரிச்ச. || சர்ப்பப்பொற்றை - நாகமலை.

தன்ன தனதன் தனதன் தனதன்
தன்ன தனதன் தனதன் தனதன்
தன்ன தனதன் தனதன் தனதன் தனதான்.

381. கொடிய மறலியு மவனது கடகமு
மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
குதலை அடியவ னின் தருள் கொடுபொரும் அமர்காணக்
குறவர் மகன்புணர் புபுகிரி சமுகமும்
அறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருகிசை இருநானும்
படிய நெடியன் எழுபுண ரியுமுது
*திக்கிரி திக்கிரியும் வருகென வருதரு
பவுரி வருமொரு மாகத தூகத மிசையேற்பு
பழைய அடியவ ருடனிமை யவர்கண்
மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு
பாவ ி வருமநி லருணையி லொருவிசை வாடுவனும்
சுடில தரவிட தரபணி தரதர
பரசு தரசுகி தரசுகி தரவித
தமரு கமிருக தாவனி தரசிர தரபார்த்
தரணி தரதனு தரவெகு முகஞல
தடினி தரநிவ சுதஞ்ஞ தரபணி
சயில விதரண தருபுர சநிதரு மயில்வாழ்வே
நெடிய உடலுரு இருளெழு நிலவெழு
எயிறு சுழல்விழி சுழலெழு எழுகிரி
நெரிய அதிர்குரல் புலையெழு இடியெழு நெடுவானும்
நிலனும் வெருவா வருநிதி சரர்குள
நிலை சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபர சரபநி பாவிய பெருமானே. (நாஞ்சு)

:திக்கிரிதிக்கிரி-சக்கரவானகிரி ிவரும் அதில்-வந்ததுபோல.

தையதன தானந்த தையதன தானந்த
தையதன தானந்த தனதான.

382. தொல்லிமுதல் தானொன்று *மெல்லியிரு பேதங்கள்
சொல்லு துணை மூவந்த மெனவாகித்
துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னேரைந்து
தொய்யபொரு ளாறங்க மெனமேவும்
பல்லபல நாடங்கள் அல்கபசு பாசங்கள்
பல்குதமிழ் தானொன்றி இசையாகிப்
பல்லயிரு மாயந்த மில்லசொரு பாநந்த
பெளவமுற வேநின்ற தருள்வாயே
கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு டுகோவம்பு
கல்வருக வேநின்று ிசுழலுதுங்
கையன்மரு காடம்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை
கைதொழ்மெய் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா
கொல்லிமலை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று
கொள்ளுகொளு மாரன்கை அலராலே
கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லு ||மழ வாகந்த
கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே. (௩௩௩)

தத்த தன்ன தைய தத்த தன்ன தைய
தத்த தன்ன தைய தனதான.

383. கட்ட மன்னு மள்ளல் கொட்டி பண்ணு னாவார்
கட்டு மன்னு மில்லம் இறைபேணிக்

*மெல்லி இருபேதங்கள்-சிவம் சத்திஇரண்டு. துணைமூவந்தம்-இராசத, தாமத, சாத்துவீகம் என்னும் முக்குணமும், அவற்றையுடைய திருமூர்த்திகளும் டுகோ அம்புல வரு-பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்து சேர. ிசுழலுதுங் கையாறகிய விஷ்ணு. ||மழவன்-இனையோன்.

கற்ற *விஞ்ஞை சொல்லி உற்ற வெண்மை உள்ளு
 கக்க எண்ணி முல்லை நகைமாடர்
 இட்ட மெங்கு னல்ல கொட்டி ஆங்கு னல்கி
 இட்டு பொன்னை இல்லை எனவேகி
 எத்து பொய்ம்மை உள்ள லுற்று மின்மை உள்ளி
 எற்று மிங்கு னைவ தியல்போதான்
 முட்ட உண்மை சொல்லு செட்டி திண்மை கொள்ள
 முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே
 முத்து வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
 †முத்தி விண்ண வல்லி மணவாளா
 பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
 பட்ட துன்னு கொல்லி மலைநாடா
 பச்சை வன்னி அல்லி செச்சை சென்னி உள்ள
 பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமாளே. (௩௫௪)

ர ர ஜ க ம் பீ ர வ ள ன ட டு ம லே.

தானதந் தானதன தாத்த தனதன
 தானதந் தானதன தாத்த தனதன
 தானதந் தானதன தாத்த தனதன தந்ததான.

384. மாகசஞ் சாரமுநில தோற்ற சூழல்கொடு
 போகவிந்த ராநிலை தோற்ற ஞால்கொடு
 மாவவண் டேறுகனை தோற்ற விழிகொடு கண்டுபோல
 மாலர்கொண் டாடுகனி தோற்ற இதழ்கொடு
 சோலைசென் ஞாதுசூயில் தோற்ற இசைகொடு
 வார்பொருள் பாரமலை தோற்ற முலைகொடு மன்னுளாடி
 சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இயைகொடு
 போகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
 தேறுசூஞ் சீர்கநலி தோற்ற துடைகொடு வந்துகாசு
 விஞ்ஞை-விஞ்சை, வித்தை. †முத்தி 'விண்ண வல்லி-தெய்வானை,

தேடுகின் றுரொடுமெய் தூர்த்த நெனவுற

வாடுகின் றேனைமலம் நீக்க ஒளிதரு

சீவனென் றுனபா மார்க்கத் தெரிசனை

வந்துதாராய்

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவீனில்

மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை

வீரனென் பானொருப ராக்ர நெனவா

அன்றுசோமன்

மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக

* ஆனுருந் திகைபற +சேட்ட விநிதலை

விழநன் †பாரதியு முக்கு நழுவிட

வந்தமாயன்

ஏகநின் றுகியமர் தோற்று ||வதநீட

வேகவுங் காரமொடு ஆர்க்க அலசைக

ளேறிவென் றுடுகள நீக்க முநிவார்

வந்துசேயென்

நீசநண் பானபுரு ஷார்க்கத் தெரிசனை

தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்க்கி மருவிய

ராஜகெம் பிரவன நாட்டு மலைவளர் தம்பிரானே(நாளு)

ஞானமலை.

தானதன தான தானதன தான

தானதன தான தனதான.

385. சூதுகொலை கார ராசை பண மாதர்

‡தூவையர்கள் சேரகை

முகரீலர்

சூலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்

தூமையர்கள் கோளர்

தெருளுடே

சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி

தாழிவிலை கூறி

தெனாவோதி

ஆன் உரும் தீ - யாகப்பசுவைத் தகித்துப் பொடியாக்கும் அக்கினி.
+சேட்டவிதி - முதன்மையான சகூப்பிரஜாபதி, தக்கன். ‡பாரதி -
சரசுவதி || வதநீட. மொழிகுளம். † தூவையர்கள்-மாமிசபாஷணிகள்.

சாயவெகு மாய தூளியுற *வாக
நாடியிடு வேர்கள் உறவாமோ
வேதமுரி வேர்கள் பாலகர்கள் மாநர்
வேதியர்கள் பூச லென +வேகி
வீரசுரர் பாறி விழவலை ஏழு
வேலைபள றுக விடும்வேலா
நாதரிட மேவு மானுசிவ காமி
நாரியபி ராமி அருள்பாலா
நாரணசு வாமி †சுனுமக னோடு
ஞானமலை மேவு பெருமானே. (௩௫அ)

தனதன தனத்த தான தனதன தனத்த தான
தனதன தனத்த தான தன்தான.

386. மனையவன் நகைக்க லூரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகளிரு நகைக்க தாதை நமரோடும்
மனமது சலிப்ப நாப னுளமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பிதற்றி நாளும் அடியேனை
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருள் மிகுத்து நாடி
அகமறை எடுத்த சேமம் இதுவோவென்
றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த போது
மனுக்கு லாளிந்த பாதம் அருள்வாயே
தனதன தனத்த தான எல்லா சொலிப்ப வீணை
தமருக மறைக்கு நாமும் அலைமோதத்
தீநடிநிக ரயிற்க டாவி அசுரர்க ளிறக்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
எனைமன முருக்கு யோக ||அதுபுதி அளிந்த பாத
எழுதரி யபச்சை மேனி உமைபாலா
இமைபவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சரிப்பெண் மேவு பெருமானே. (௩௫க)

*கதநாடியிடுவோர் - சரீரத்தைத் தட்டிக்கொடுப்போர், † ஏகி-ஏகு
வித்து, ‡வள்ளி தெய்வயானை, §தடி - மின்னல், ||அதுபுதி-அதுபுதி.

ஊதிமலை.

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான.

387. ஆதிமக மாயி அம்மை தேவசிவ னார்ம கிழந்த

ஆவுடைய மாதா தந்த குமரேசா

ஆதரவ தாய்வ ருந்தி ஆதியரு ணேச ரென்று

ஆளுமுனை பேவ ணங்க அருள்வாயே

பூதமது வான ஐந்து பேதமிட வேய லைந்து

பூரணசி வாக மங்கள் அறியாத

பூனுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யோகி னைந்து

போகமுற வேவி ரும்பும் அடிபேனை

நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து

நீதிநெறி பேவி ளங்க உபதேச

நேர்மைசிவ னார்தி கழந்த காதினூரை வேத மந்தா

நீலமயி லேறி வந்த வாய்வேலா

ஓதமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து

ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினாநீர

ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த

ஊதிமலை மீது கந்த பெருமாளோ. (௩௩௧)

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன தனதான.

388. கோதி முடித்துக் கனத்தி கொண்டையர்

சூது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்

கூடி யவற்பச் சுகத்தை நெஞ்ஞினில் நினைவாதே

கோழை மனத்தைக் கெடுத்து வன்புல

ஞான சூணத்தைக் கொடுக்கு முன் செயல்

கூறு மிடத்துக் கிதத்து நின்றருள் புரிவாயே

குன்றுதோறூடல்

நூள்

நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்

*போத கமற்றெச் சகத்தை யுந்தரு

நான்மு கனுக்குக் கிளத்து தந்தையின்

மருகோனே

நாடு மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது

தீரி இதற்குப் பதத்தை யுந்தரு

நாய கர் † புதர்க் குருக்க னென்றருள்

வடிவேலா

தோழி மிதித்தத் திமித்த டிங்குரு

மரு குடிக்குட் டிக்கு டிண்டிமி

தோழி மிதித்தித் தனத்த தந்தவெ

னிசையோட

சூழ நடித்துச் சடத்தில் நின்றாயி

ரான துறத்தற் கிரக்க முஞ்சப

சோப னமுய்யக் கருத்தும் வந்தருள்

புரிவோனே

ஒத ‡ வெ முத்துக் கடக்க முஞ்சிவ

கார ணபத்தர்க் கிரக்க முந்தரு

ஒமெ னெழுத்துக் குயிர்ப்பு டீமென்சுட ரொளியோனே

||ஒதி இணர்த்திக் குகைக்கி டுங்கன

காப ரணத்திற் பொருட் பயன்தரு

ஊதி கிரிக்குட் கருத்து கந்தருள் பெருமாளே. (நாகக)

கு ரு டி ம லே.

இது கோயழத்தாருக்கடுத்த துடியலார் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபமிருக்கிறது.

தனன தனதன தனன தனதன

தனன தனதன தனதான.

389. கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணிபென

உலகோரைக்

கந்தரி யவர்பெயர் செருகி மனமாறு

கருவி முதுமொழி

கனோநாடித்

* போதக - ஞானகுருவே, † புதர்க் குருக்கள் - தகப்பன்சாமி,

‡ எழுத்து - மந்திரம், § என் - என்னும், || ஒதி - ஒதியமாம்.

திருடி ஒருபடி நெருடி அறிவிவர்
செவியில் துழைவன கவிபாடித்
நிரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது
சுறிது முணர்வகை அறியேனே
*வருடை இனமது முருடு படுமகில்
மரமு மருதமும் அடிசாய
மதுர மெனுநதி பெருகி இருகரை
வழிய வகைவகை குறிபாயும்
குருடி மலையுறை முருக குலவட
சுவடு தவிடெழு மயிலேனும்
குமர குருபர நிமிர நினகர
சுறையி லிமையவர் பெருமானே. (11-௩)

தென்சேரிகிர்.

இது கோயமுத்தூர் பல்லடந்தூர்த்தத்தெற்கே 12மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தந்தான தனதனன தந்தான தனதனன
தந்தான தனதனன தனதான.

390. எங்கேனு மொருவர்வா அங்கேக னினிதுகொடு
இங்கேவ ருனதுமயல் துரியாவன்
நிந்தாவெ னினியங்கிழ் அந்தேனை உறாமருவ
என்றாசை குழையவிழி பன்னையித்
தங்காம லவருடைய உண்டாஸ பொருளுயிர்கள்
சந்தேக மறவெபறி கொழுநாணர்
சங்கீத கலவிறல் மென்றோது முடிநிலிட
†தண்பாரு முனசுருகோ அருள்வாயே
சங்கோடு நிகிரியது கொண்டோ நிரையிறரு
சந்தாரும் † வெநிருகுழு ஸ்தூதிக்
தன்காதல் தனை ஓ உகா என்றேழு மடவியர்கள்
தங்குறை கொடுமயி ஸ்தூதிக்
பருடை-மலைநாடு †தண்ட-தண்ணை, †வெதிர்-மூங்கில், †உகா-கடக்க,

சிங்கா அரிமருக பங்கேரு கனுமருவ
சென்றேறயும் அமரருது சிறைமீளச்

செண்டாடி அசுரர்களை வென்றாடி அடியர்தொழ
தென்சேரி கிரியில்வளர் பெருமானே. (நாசுந)

தந்தானத் தந்த தனதன
தந்தானத் தந்த தனதன
தந்தானத் தந்த தனதன தனதான.

391. கொண்டாடிக் கொஞ்ச மொழிகொடு
கண்டாரைச் சிந்து விழிகொடு
கொந்தாரச் சென்ற குழல்கொடு வடமேருக்
- குன்றோடொப் பென்ற முலைகொடு
விண்டாளிக் கின்ற மயிலன்
கொம்பாயெய்ப் பண்டு விடைகொடு பலரோடும்
- பண்டாடச் சிங்கி இடுமவர்
விண்டாளிக் கின்ற மயிலென்
பண்பாவிட் டஞ்சொல் மருளது விடுமாறு
- பண்டேசொற் றந்த பழயறை
கொண்டேசுர்க் கங்க ளறவுமை
பங்காற்ற் கன்று பகர்பொருள் அருள்வாயே
- வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை
தண்டாடப் பண்ட ரிகமலர்
மங்காற்ற் சென்று மதுவைசெய் வயலூரா
- வங்காளக் கொண்டல் வடிவொரு
சங்கராமாக் கஞ்சல் விழுவதை
மஞ்ஞக் கன்பு மருநிரு மருகோனே
- நிண்டாடச் சிந்து நிசொர்
நெண்டாடக் கண்ட அமர்பொரு
செஞ்செவற் செங்கை உடையசன் முகதேவே

நகர்

திருப்புகழ்.

சுங்காரச் செம்பொன் மநிலை
 லங்காரச் சந்திர கலை தவழ்
 தென்சேரிக் குன்றி லினினுறை பெருமானே. (1188)

கொங்கணகிரி.

இது திருப்பூர் ஸ்டேஷனை அடுத்து 2 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தந்தனை தந்தனை தந்தனை தந்தனை
 தந்தனை தந்தனை தனதான.

392. ஐங்குரனை ஒத்தமன மைம்புலம சுற்றிவளர்
 அந்நிபக லற்றநினை வருள்வாயே
 அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை
 அன்பொடுது திக்கமனம் அருள்வாயே
 தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி அருள்வாயே
 தண்டுகைக ளாப்பவுசு எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்பரமவி தத்துடனெ அருள்வாயே
 மங்கையர்சு கத்தைவெகு இங்கிதமே லுற்றமன
 முன்றனைநி * னைத்தமைய அருள்வாயே
 மண்டலிக † ராப்பகலும் வந்தகூப ரட்சைபுரி
 வந்தனைசு புத்தியினை அருள்வாயே
 கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பாருள்
 கொண்டொட லுற்றபொருள் அருள்வாயே
 குஞ்சரமு கற்களைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே. (1189)

கொங்குன்றம்.

இது அம்மயநாயக்கனாரிலிருந்து வடகிழக்கு 16 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனந்தனந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்ததான.

393. அனங்க னம்பொன் றஞ்சந் தங்குள் கண்களாலே
 அடர்ந்தெ முய்பொன் குன்றங் குர்ப்பங் கொங்கையாலே
 நினைத்து அமைய, † ராப்பகல் என்பது ராப்பகல் என்றாயிற்று.

முனிந்து மன்றங் கண்டுந் தண்டும் பெண்களாலே
முடங்கு மென்றன் தொண்டுங் கண்டின் றின்புறாதோ
தெனந்தெ னந்தென் தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெனா
செறிந்த டாந்துஞ் சென்றும் பண்பின் தும்பிபாடக்
சூனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந் துன்றுசோலைக்
கொழுங்கொ டுந்திண் சூன்றத் தங்குந் தம்பிரானே.()

தனதனன தன தனன
தத்தத் தனந்ததன தத்தத் தனந்ததன
தனதனன தன தனன
தத்தத் தனந்ததன தத்தத் தனந்ததன
தனதனன தன தனன
தத்தத் தனந்ததன தத்தத் தனந்ததன தனதான.

394.

எதிர் பொருது கவிகழை
கச்சுக் கரும்பொருது குத்திக் திறந்தமலை
இவைகளை வதிமருகம
சுப்பட் டுநின்றொழுது முத்துச் செறிந்தவட
மெனூ* நிகள மலையறவு
தைத்திட்டணைந்துகிரிந் தெர்த்துமங்குகெருங்குபாகர்
எதிர்பரவ உரமிசைது
கைத்தூக் கிடந்துடல்ப லைக்கக் கடிந்துமிக
இரதிபதி மலையறவு
எற்றித் தியம்பகனு முட்குந் திரண்டுகை
இளைஞருயிர் கவனமென
மட்டித் தனைத்தெ திர்புடைத்துச்சினந்துபொருகொங்கையானை
பொருவில்லை இடுமகளிர்
புத்தம் கார்த்துழை ஒக்கந் துவண்டமளி
புகழிணைய வரிபரவு
நச்சுக் கருந்தயல்கந் செக்கந் சுவைமுது
பொருதொழி புகழவன
கங்குற் றையங்குலைய முத்தந் துடன் கருணை தந்துமெல்லித்
நினகம் - யானைகட்டம் சங்கிலி + கற்றை-உரோமக்குவியல்,

திருப்புகழ்.

புதுமைநாரு கலவிவலை
யிற்பட்ட டமுந்நியுயிர் தாட்டுப் படுந்நிமிச
புணரியுந் திவில மறுக
மட்டற் றவிந்நிரிய சட்னைக் குரம்பையழி
பொழிதினிலும் அருள்முருக
கத்தக் கொடுங்கிரியி னிர்த்நகச் சரண்களோட மந்திடுளே

நிதிநிதிநிதி நிதிநிதிநிதி
தித்தித் திதிநிதிநிதி தத்தத் தத்தத்தத்த
தெத்தத்தத்த தெத்தத்தத்த
தெத்தத்தத் தெத்தத்தத்த திக்கட் டி கண்டிகட
ஜெகணகெண கெணஜெகத
தெத்தித் தியந்திரித தக்கத் தகுந்தகுந்த திந்திதிதோ

திசுடதிசு தொசுடதொசு
திக்கட் டிகண்டிகட டக்கட் டகண்டகட
டிடிடுடு டிடிடுடு
டிக்கட் டிகண்டிகட டுட்டுட் டுணாடுடு
திசுசுதிசு திசுசுசுசு
திக்குத் திசுந்திசு குக்குக் குசுக்குசு என்றுதாளம்

முதிர்நிலை கரடிகையி
டக்கைக் கொடுந்தடிபு டக்கைப் பெருப்பதலை
முழவுபல மொருமொகென
ஒத்திக் கொடும்பிரம கத்திக் கனாப்பரவ
முகடுபுசு வெசுகொடிகள்
பக்கத் தெழுந்தலைய மிக்கத் கவந்திரை தக்கியாட

முதுகமுசு கொடிகருட
னெக்கத் திரண்டுவா ஁கரப் பெருந்தருந்
முழுசுபெழு பயிராவந்
டித்திட டகண்டமும்வெ டிக்கத் தாணிந்திற
முடுகிவரு நிசிராரை
முட்டிச் சிரந்திருகி வெட்டிச் களம்பொருததம்பிரானே'க'எ

குன்றக்குடி.

இது தஞ்சாவூர் ஸ்டீடஷனிலிருந்து 23 மைல் தூலைவிலிருக்கிறது.

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்
தனதன தந்தத் தனதான.

395. பிறப்புக் பின்னொற் பயிலுமி ளந்தைப்
பருவம தன்கைச் சீலையாலே
பிறவித ருஞ்சக் கதுபெரு சும்பொய்ப்
பெருவழி சென்றக் குணமேவிச்
சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிச்
செயலும திந்தற் பமதான
தெரிலவையர் தங்குட் கயலைவி ரும்பிச்
சிலசில பங்கப் படலாமோ
கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ டெண்டிக்
கிலுமெதிர் சண்டைக் கெழுசூரன்
கிளையுடன் மங்குந் தலைமுடி சந்தக்
கிழிபட ஒன்றிப் பொருதோனே
|குறுமுதி இன்பப் பொருள்பெற அன்றற்
பன †மனு வஞ்சொற் குருநாதா
குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றற்
குடிவளர் கந்தப் பெருமானே. (௩௩௩)

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த
தனன தந்த தந்த தனதான.

396. அழகெ நிற்க சந்தர முகவ டங்க வந்த
அமுத புஞ்ச இன்சொல் மொழியாலே
அடுத்து வண்ட சுண்டை களிலெ னுஞ்சி லம்பொ
டணிச சங்கை கொஞ்ச நடையாலே
கட்கயல்-சேலொத்தண, †குறுமுனி-அகத்தியர். ‡மனு-மந்திரம்,

சுழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச ணைந்து
தொடுமி ரண்டு கண்ட னதனாலே
துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவு கின்ற பெண்கள்
துயரை என்றொழிந்து விடுவேனோ
எழுது *குட்ப கன்பி னினைய தம்பி நம்பி
எதிர டைந்தி றைஞ்சல் புரிபோதே
இதம கிழந்தி லங்கை அசுர ரந்த ரங்க
மொழிய என்ற கொண்டல் மருகோனே
மழுவு கந்த செங்கை அரனு கந்தி றைஞ்ச
மனுவி யம்பி நின்ற குருநாசா
வளமி குந்த குன்ற நகர்பு ரந்த தூங்க
மலை னங்க வந்த பெருமானே. (நா.நகசு)

தனனதன தந்த தானன தனனதன தந்த தானன
தனனதன தந்த தானன தனதான.

397. கடினதட சூம்ப னேரன வளநுமிரு கொங்கை றே ல்விழு
கலவிதரு கின்ற மாதுமொ டுறவாடி க்
கனவாக பந்தி யாகிய நிழல்நனிலி ருந்து தேனாவிழ்
கனியிதழை மென்று தாடனை செயலானே
துடியிடைது டங்க வான்விழி குழைபொயி தம்ப பரபுர
துகில்நெகிழ வண்டு கோநில மாளிகாடை
தொனியெழுவிறுந்துகைய கொடுநகமிசைந்துதோ டமிசை
துயில்வச இன்ப பேஷுதல் ஸ்ரீநெடுநே
இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய் அனார்கன்மு றின்ற தூனொழி
எழுகடல்ப யந்து கோவெலா அதிகோப
எய்படரு மென்செய் வேமென நடுநடுந டங்க வேல்விடு
இரணருக சண்ட மாருக ராமிலோனே
வழுவடைய அம்பி காபநி கணபநிசி றந்து வாழ்துட
வயலிநகர் குன்ற மாநகர் உறைவோனே
வகைவகைபு கழிந்து வாசவன் அரிசிரமர் சந்தா பூரிமர்
வழிபடுதல் கண்டு வாழ்வருள் பெருமானே. (நா.நகசு)

சூம்பகன்பின் இனையதம்பி-சூம்பகர்நன் தம்பியாகிய விடேசனன்,

தனதன்ன தனதன்ன தனதன்ன தனதன்ன
தந்தத்த தந்தத்த தந்தத்த தந்தத்த தனதான.

398. * கருபநிலை குலையிசைல் மிகுபகடின் வலியுடைய
சந்தத்தி னைத்தடி வ நொந்தத்தி ரத்தையுள்
அகிலமறை புகழ்பரமர் ஞெகழிகல கலகலெனும்
அம்பொற்ப தத்தர் தனு வப்பொற்பொ ருப்படர்வ
களபபரி மளமொழுகும் எழிலில்முழு குவமுளரி
அஞ்சப்படைத்தெழுவ வஞ்சக்கருத்துமத னபிஷேகம்
கவடிபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
வின்பச்ச டர்க்கனக சும்பத்த ரச்செருவ
பிறிதில்புள ிருசுகமு மிருதுளமும் வளரினோரர்
புந்திக்கு டர்த்தருவ பந்தித்க கச்சடர்வ
கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
சங்கிப்பிழுத்தணிவபொங்கிக்கனத்தொளர்வ முகைமாதர்
†வகுளமலர் குவலையிதழ் நருபணமு மிருகமத
மொன்றிக்க ருத்தாழுகில் வென்றிட்டு நெய்த்தகுழ
லசையருசி யமிர்த்தக்கு வசியமொழி மயில்சூயிலெ
னும்பட்டு ரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய
வருமறலி அரணமொடு முடுசுமர் விழியிணைகள்
கன்றிச்சி வக்கமகிழ் நன்றிச்ச மர்த்துநக நுகிரோகை
வகைவகைமெ புறவலோகன் கழலவிடை துவளவித
முண்டுட்பர மிக்கநசை கொண்டுற்ற னைத்தவநி
செற்கலவி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப்பி றப்பறநி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வாபலிகர் முருகசெரு முயல்பணிரு காரமுர
துன் றட்டிட்டருணருன் றக்குடிக்கநிப அருளாதோ
தகுருக்கு தகுருகுரு நிகுருநிகு நிகுருகுரு
நங்குத்த குத்தகுரு நங்குத்தி குத்திகுரு
சகலாசக சகலகண செகணசெக செகசெகெண
சங்கச்ச கச்சகண செங்கச்ச கச்சகண
தனன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தந்தத்த தந்தத்த தந்தத்த தந்தத்த தனதான

தகுதகு தகுதகுதி திகுதிசுதி திகுதிசுதி
 தங்குந்த குத்தகுதி திங்குத்தி குத்திகுதி
 டண்ணடண டண்டணண டிணணிடிணி டிணிடிணி
 டண்டட்ட டட்டடண டிண்டட்ட டிண்டட்டணி
 தாரதர தரதர திரிரிதிரி திரிரிதிரி
 தன்றத்த ரத்தர தின்றத்தி ரித்திரி எனதாளந்
 தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்
 தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட்ட டக்கைபறை
 பதலைபல திமிலைமுத வதிரவுதீர் பெரியதலை
 மண்டைத்தி ரட்பருகு சண்டைத்தி ரட்கழுது
 தொடர்நிபிட கருடனடர் தாகரட மொகுமொடுகை
 வந்துற்றிடக்குடர்நி னந்துற்றிசைத்திநி முறுபேய்கள்
 *சனகனரி நெறுநெறென இனிதினிது தினவினைசெய்
 வெங்குக்கு டத்திகொடி குங்குக்கு குக்குகை
 அடனமிடு திசைபாவி நடலமிட வடலரிவி
 திங்கட்பர பைக்கிறர்கள் மங்கட்பர தித்தகுல
 தாககஜ ரத்தக முரணரண திருதர்நிறல்
 மின்டைக்குலைத்தமர்செய்தண்டர்க்குரத்தையுள் பெருமாளே

தானுன தனதான தானுன தனதான
 தானுன தனதான தனதான.

399. நாமேவு குயிலானு மாமார வயிலானு
 நாமோது மதிகாயும் வெயிலானும்
 நார்மாதர் வசையானும் வேழது மிசையானும்
 நாடாசை தருமோக வலையுடே
 ஏமாறி முழுநாளு மாலாகி விருதாவி
 லேவாடி விழிமாதர் ஆயருடே
 ஏகாம லழியாத மேலான பதமீதி
 லேகிய னுடல்மேவ அருள்சாராய்
 தாமோக முடனானு பால்தேடி உடலாடு
 தானேறி விளைபாடும் ஸந்தேயத்தில்
 சனகன் - நாய் + அடனமிடு - போகின்ற

தாயாக வருசோதை காணுது களவாடு
தாமோத ரமுராரி மருகோனே
மாமாது வனமாது கார்மேவு சிலைமாத
மாலாகி வினையாடு புயவிரா
வானுடு புகழ்நாடு தேனாறு புடை சூழ
*மாயூர கிரிமேவு பெருமானே. (௮௭௨)

தானாதான தந்தன தத்தன
தானாதான தந்தன தத்தன
தானாதான தந்தன தத்தன தனதான.

400. நேசாசாரா டம்பா மட்டைகள்
பேசாதேயே சுங்குள மட்டைகள்
நீசானோடே யும்படு கிக்கவர் பொருளாலே
நீயேநானே என்றொரு சந்தியம்
வாய்கூசாதே நூங்குப டத்திகள்
நேராலேதா னின்று பிலுக்கிகள் எவர்மேலும்
ஆசாபாசா நொங்கு இட்டவர்
மேல்வீழ்வார்பால் சண்டிகள் கட்டழ
கூயேமீதோ லெங்கு மினுக்கிகள் வெகுமோகம்
ஆகாதாவே சந்தரு திப்பொழு
தோகோவாவா வென்று பகட்டிக
ளாகாரோகா வம்பிகள் கிட்டிலும் உறவாமோ
பேசாதேபோய் கின்றுந் யிறற்றயிர்
வாயாவாவா வென்றுகு டிந்தருள்
பேராலேநீன் கந்தசன்வி டெந்தெதிர் வருதுது
பேய்வாழ்நேசா னாயக டைப்பகு
வாய்நீய்வா நூங்குள எத்தொடு
பேயோடேபோர் வென்றொழி ரிட்டவன் மருகோனே
மாயூரகிரி என்பது குன்றைக்குடி. * நீசானோடேயும்-நீசரோடும்.

மாசூடாடா டும்பகை யைப்பகை
 சூரானோடே வன்செரு வைச்செறு
 மாசூரபா ரெங்கும ருட்பொலி முருகோனே
 வானடேழ்நா டும்புகழ் பெற்றிடு
 தோனறேருழ் ஞங்கம லைப்படு
 மாயூராவாழ் குன்றைதழைத்திருள் பெருமானே. (நா. 115)

பொதியமலை.

இது திருநெல்வேலிக்கு மேற்கே 35 மைல் தூலைவிநில்கிறது.

தத்த தத்த தான தான தத்த தத்த தான தான
 தத்த தத்த தான தான தனதான.

401. மைக்க ணிக்கன் வானி போழ வுட்க ளத்தை மாறி நாடி
 மட்டு முற்ற கோதை போது முடி குறடி.
 மத்த கத்தி வீடு கோடு வைத்த தொத்த மாப்பி னாடு
 வட்ட மிட்ட வாரு லாவு முகைபீழே

*இக்கு வைக்கு மாடை வீழ வெட்கி யக்க மாண பேரை
 எத்தி முத்த மாடும் வாயின் இசைபேரி
 எட்டு துட்ட மாதர் பாய லிச்சை உற்றெ லாக மாவி
 எய்த்து நித்த மாண வினம் உறலாமோ

தூர்க்கை | பக்க சூல காளி | செக்கை புக்க தான வேலை
 தொக்க திக்க தேகா தித வெணவோதர்
 சுற்றி வெற்றி யோடு தான்கன் சுத்த நித்தா மாடு மாறி
 சொற்கு நிற்கு துமாறு தார மொழிவோனோ

திக்கு மிக்க வானி னாடு புக்க விக்க முடு குரர்
 || திக்க முட்டி யாடு தீர வடிவேலா

செச்சை பிச்சி மாலை மாப்ப இச்சை கொச்சை மாறி லேறி
 எச்செப்பு வெற்றில் சேய தாந பெருமானே. (நா. 116)

இக்கு வைக்கும் - தடையாக வைக்கும் + பக்க - முக்கினையாகப்
 பகுப்புற்ற + செக்கை-செங்கை துமாறுதாரம்-மறுத்தாரம், || சிக்க-சிறு.
 எச்செப்புவெற்பு-பொதியமலை, 'செம்புடற் பொதித்த தெய்வப் பொதியம்.

தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன தந்ததான.

402. *வெடித்த வார்சுழல் விரித்து வேல்விழி
விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு
மிசுத்த மாமுலை அசைத்து தூலின்ம ருங்கினுடை
- மினுக்கி ஓலைகள் பிலுக்கி யேவனை
துலக்கி யேவனை நகைத்து வான்விழி
மிரட்டி யாரையு மழைத்து மால்கொடு தந்தவாய்ரீர்
- சூடித்து நாயென முடக்கு மேல்பிணி
யடுத்து பாநிகள் படுத்த தாய்தமர்
சூலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல் மங்குவேனைக்
- சூழித்து நீயரு கழைத்து மாகவர்
கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்
கொடுத்து மேடுக வொருத்து இமென சிநகைகடாராய்
- உட்டு டூடு டுட்டொ டோவென
நிகுத்து நீநிகு நிகுத்த தாவென
உடுக்கை பேரினை தவிற்கு ழாழுமி ரங்குபோரில்
- உலுத்த நீசர்கள் பலதப்ப மாகரி
துடிப்ப நீள்கட லெரித்து சூர்மலை
உடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ ரும்பராணை
- அடைத்து மாகிறை விடுத்து வானுல
களிக்கு மாயிர நிருக்க னுணர்
சளித்து நானுமெ னுனத்தி லேமனி மூங்குமாரா
- அளித்து நாகையு மிசுத்த மாமனும்
அனைத்து னோர்களு மநிசுக்க வேமெழு
அகப்ப மாமுனி பொருப்பின் மோவிய சம்பிரானே. ()

* வெடித்த-நறுமணம் சுமழ்கின்ற, பிணி அடுத்து-உபாநிகள் படுத்த.

இது கோவிற்பட்டி ஸ்டேஷனுக்கு மேற்கே 12 மைல் தூலிவி லிருக்கிறது.

தன்ன தனதன தனத்த தானன
தன்ன தனதன தனத்த தானன
தன்ன தனதன தனத்த தானன தனதான.

403. குதலை மொழியினார் நிகிக்கொள் வாரணி
முலையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்
கொடி கொடி ததால் வருத்த மாயுறு குயராலே
குறுகி குறுகியே மிகுத்த வாவொடு
பெரிய பிரபுமா நிடத்தி லேபநி
சூலைய அடிமைபா யிருத்த லாகிய லுத்பாணி
மதலை மறுகுவா லீபத்தி லேவெகு
பதகர் கொடியவா ளிடத்தி லேநிக
வறுமை புகல்வதே எனக்கு மேலாணி முடியாதே
மருவு புலவனார் கவிக்கு னோநிறு
வழுவ துறையகா சபைக்கு னோயெ
வகைய பெயரதா டில்க்க னுயிதி மொழிவேலே
முதல வரிவிலோ டெய்தித்த ருருட ல்
மடிய அயிலேயே விடுத்த வாகரு
முலிலே அனையதா நிறத்த மாத்திரு மருகோலே
முளரி மலனார் நிறைக்கு னோபுக
நிறுவி பாமனார் செலிக்கு னோபுறு
முடிவ துறையுமா றுரைத்த வாவணி வணவார
கதனும் அடியாரர் தமக்கெ னுளுமெ
உதவ விரைவிலே செலுத்த மாபல
கனக மயுரவா கலத்த லாகிய புயலி
கதவி கமுசுசுழ் வயற்கு னோபளி
இசையை முரலமா வறத்தி ல் மீறா
கமுசு மலையகா நகர்க்குள் மேலிய பெருபாடு. (மாம)

மருவு புலவனார் - கந்தபுராண கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள்.

† இலக்கணவிதி - இலக்ணை + அ விதி; அ - அந்த என்பதின் குறுக்கம்.

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன தனதான.

404. முலையைம றைத்துத் திறப்ப ராடையை
நெகிழ் உடுத்துப் படுப்பர் வாயிதழ்
முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர் பூமலர் அணைமீதே
அலைகுலை யக்*கொட் டணைப்ப ராடவர்
மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மால்பெரி
தவர்பொரு ளைக்கைப் பறிப்பர் வேசைகள் உறவாமோ
தலைமுடி பத்துத் தெறித்த ராவண
ஹடல்துளை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு
ததுவைவ ளைத்துத் தொடுத்த வானியன் மருகோனே
கலைமதி அப்புத் தரித்த வேணிய
ருகனிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ
கமுகும லைக்குட் றறக்க மேனிய பெருமானே; (எள்ள)

தாந்த தனன தனன தாந்த தனன தனன
தாந்த தனன தனனத் தனதான.

405. கோங்கு முலையு மெலிய விங்கு புளக களப
மேந்து குவடு குழையுங் படி காதல்
கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய
தேங்கு கலவி அமுதுண் டியல்மாதர்
வாங்கு பகழி விழியை மேர்ந்து பகலு மிரவும்
வாய்ந்த னுயிலை மிகவும் சணியாத
வாஞ்சை உடைய அடிமை நீண்ட நிறவி அலையை
நீற்றி அமல அடிவந் தடைவேனே

கொட்டணைப் பர் கொண்டணைப்பர்.

பூங்க லணைய பெரிய சோங்கு தகர மகர
 தேமங்கு ததியின் முழுகும் பொருளுரும்
 ஓய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்
 ஊர்ந்து மயில துலவுந் தனிலேவலா
 தேவங்கை அடவி மறவர் ஏங்க வனிதை உருக
 வேங்கை வடிவு மருவுங் குமரோசா
 வேண்டு மடியர் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை
 வேண்டு மளவி லுதவும் பெருமானே. (௩௭௮)

வள்ளியூர்.

இது நாங்கு நேர்க்குத் தென்கிழக்கு 5 மயில் துலைவிலிருக்கிறது.

தைய தானன தனதான தைய தானன தனதான.

406. அல்லில் நேருமின் அதுநானும் அல்ல தாகிய உடல்மாயை
 கல்லினேரவ வழிதோறும் கையும் நானுமு லையலாமோ
 சொல்லி நேர்படு முதுசூரர் தொய்ய லூர்கெட விடுந்வேலா
 வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி ஊருறை பெருமானே (௩௭௮)

கதிர்காமம்.

இது இலங்கைநீவில் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தென்கிழக்கிலிருக்கிறது.

தனதனன தான தனதனன தான
 தனதனன தானத் தனதான.

407. திருமகளு லாவு மிருபுயமு ராரி
 திருமருக நாமப் பெருமான் காண்
 செகதலமும் வானு மிருநிபெறு பாடல்
 தெரிதருகு மார்ப் பெருமான் காண்
 மருவுமடி யார்கள் மனநிலைவிரை யாடு
 மரகதம யூரப் பெருமான் காண்
 மணிதரளம் வீதி அணியருவி சூழ
 மருவுகிறீர் காமப் பெருமான் காண்

* பூங்க லணைய பெரிய சோங்கு-மரக்கலம். † உததி-உடல்.

குன்றுதோருடல்.

ந.உ.ந்.

அருவரைகள் நீறு படவசுரர் மாள	
அம்பொருத விரப்	பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி	
அமலர்குரு நாதப்	பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத	
இமைபவர்கு லேசப்	பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார	
இருகனவி நோதப்	பெருமானே. (ந.அ.ய)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
தன்ன தான தானுன தனதான.

408. * அலகின் மாறு மாறாது[†] கலதி பூத வேதாளி
அடைவில் டுளாளி கோமாளி அறம்பா

அழிவு கோளி நாணது புழுகு பூசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய மருளாகி

பலக லாக மாமேரு மலைக ராச லாவீசு
பருவ மேக மேதாரு எனயாதும்

பரிவு றுத மாபாதர் வரிசை பாடி ஓபாத
பரிசில் கேடி மாபாத படிபாராய்

இலகுவேலை நீள் டுவாடை எரிகொள் வேலை மாசுரி
லெறியும் வேலை மாறாத நிறல்வீரா

இமய மாது பாகீர நிகநி பால காசார
விழைவி காண மால் வேடர் சுதைபாகா

கலக வாரி போல்மோநி வடவை ஆறு சூழ்சீத
கநிர காம மூதாரில் இனையோனே

கனக நாடு வீடாய கடவுள் || யானை வாழ்வான
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே. (ந.அ.க)

* அலகின்மாறு - கூட்டுமாறு † கலதி - மூதேவி. ‡ ஞாளி - நாய்.
§ வாடையெரி - வடவாமுகாக்கினி, || யானை - தெய்வயானை.

தன்ன தான தத்த தனதான தன்ன தான தத்த தனதான்.
409. எதிரி லாக பத்தி தனைமேவி இனிய தாணினைப்பை இருபோதும்
இதயவாரி திக்கு ஞறவாகி எனது னேசி நக்க அருள்வாயே
கதிர காம வெற்பி ஹைவோனே கனக் மேரு ஒத்த புயவீர
மதர வானி உற்ற கழலோனே வருதி கூனி மிர்த்த பெருமானே. ()

தனதன தனதன தனதன தனதன
தானத் தனந்த தனதான.
410. கடகட வருவிகள் தப*வரி அநிரகநிர்
காமத் தரங்க மலைவீர
கனடகந நகருளி புணரித குணாகுத
டகாமத் தனஞ்சம் புயனோட
வடசுக ரகிரித விடுபட்டிடமிடு
மாவிற்பு புருங்கந் தவழாது
வழிவழி தமனென வழிபடு கிலனென
வாவிக் கிளம்பொன் துடுமோதான்
அடனியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே
அயிலவ**சபரிசெய் கவிபுகல் தருகவி
யாளப் புயங்கொண் டருள்வோனே
இடமொரு மாகத மயிலிசை வாடிவ
ஏழைக் கிடங்கண் டவர்வாழ்வ
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும் பெருமானே. (நா. 11)

தன்னதன தானத்த தன்னதன தானத்த
தன்னதன தானத்த தனதானதானது.
411. சமாழுக வேலொத்த விழிபுரன வாரி...
தனமனைய விதிக்குள் மயில்போலுள்ளாரே

* வரி-கீற்றுசுனையுடையபுவி டகத நகம் - கோபத்தையுடைய மலை
யைப்பொத்த யானை டகாம அத்தன்-மனமதன் பிதாவாகிய விஷ்ணு 'காமத்
தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட' எனப்பிரிச்ச. அஞ்ச அம்புயன் - ஆரன்.
டி. நடமிமோ - மயிற்ருதினா. || வழாது-வழுவாமல். || என்வாவிக்கினம் -
என் அவா விக்கினம். ** சபரிசெய்வி - பூனா செய்த நக்கீரர்.

சரியைக்கரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசத்தர்
தமையுணர் ராகத்தின் வசமாகமேவியே
உமதடிபு னுருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
முரியவர்ம காத்ததை எனுமாயமாதார்
ஒளிமளரி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்குரு பாசித்தம் அருள்கூவேனுமே
இமகிரிக்கு மாரத்தி அறுபவைப ராசத்தி
எழுதரிய காயத்தி உமையார்குமாரனே
எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவிசாகனே
அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
மனிகவித சாமர்த்திய கவிராஜராஜனே
* அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாகித்த
அரியகதிர் காமாக்தில் உரியபிராமனே. (நாஅச)

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா தனத்தா.

412. சரத்தே உதித்தா யுத்தே குதித்தே
சமர்த்தா எதித்தே வருகுரைச்
சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றான் இருகூரைச்
பிரத்தோ ருத்தோ டுத்தே குவித்தாய்
செருத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கா ரமுற்றாய்
திருத்தா மரைத்தான் அருள்வாயே
புரத்தார் டுவரத்தார் சரத்தே கரத்தார்
பொரத்தா நெதித்தே வருபோது

இக்கருத்தை:—

“வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப்புகிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்” என்னும் பெரிய
புராணத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க.

† வலக்காரம் வென்றி. ‡ வரத்தார் - வரப்பிரசாதிகள்.

பொறுத்தார் பரித்தார் ஞிரித்தார் எரித்தார்
 பொரித்தார் துதற்பார் வையிலேபின்
 கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
 கருத்தார் * மருத்தார் மதனரைக்
 கரிக்கோ லவிட்டார் † கணுக்கா னமுத்தே
 கதிர்க்காம முற்றார் பெருமானே. (௩௮௫)

தனதன தத்தனத் தனதன தத்தனத்
 தனதன தத்தனத் தனதான.

413. சரிபையா ளர்க்குமக் கிரிபையா ளர்க்குநற்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய
 சமயபே தத்தினுக் கணுகொணு மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான
 துரியமே லற்புகழ் பரமனா னத்தனிச்
 சுடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொன பந்தையுற் றடைவேனோ
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்நயசற்
 புருஷவீ ரத்துவிக் ராருரன்
 புளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் னைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருந்வோடு
 † கரியபூ கத்திடட் பலவின்மீ றற்கலிக்
 கனிகள்மீ நிப்புநிக் கமராக்
 கதலிகு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே. (௩௮௬)

தானதன தத்தத்த தானதன தத்தத்த
 தானதன தத்தத்த தனதான.

414. பாரவித முத்தப்ப லாபுள கப்பொற் றீ ப
 யோ தரநெ ருக்குற்ற இனா. மாலே

* மருத்து ஊர்-தென் றற்காற்றுகிய தேரை நடத்தும். † கணுக்கான-
 கண்ணுக்கான. ‡ கரிய பூசம் - கருங்குரங்கு ியோதரம் - தனம்.

பாகளவு தித்தித்த கீதமொழி யிற்புட்ப
பாணவிழி யிற்பொத்தி விடுமாதர்
காரணிசு முற்கந்தை மேல்மகர மொப்பித்த
காதில்முக வட்டத்தில் அகிமோக
காமுகன கப்பட்ட ஆசையைம நப்பித்த
கால்களைம நக்கைக்கும் வருமோதான்
தேரிரவி உட்கிப்பு காமுதுபு ரத்திற்றெ
சாசிரனை மர்த்தித்த அரிமாயன்
சீர்மருக அடியுக்ர யானைபடும் ரத்திற்றி
கோணசயி லத்தூக்ர கதிர்காம
விரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
மேகலையி டைக்கொத்தின் இருதாளின்
வேரிமழை யிற்பு பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
வேல்களில கப்பட்ட பெருமானே. (௩௨௭)

தனதல தத்த தனதல தத்த
தனதல தத்த தனதான,
415. மருவரு வெற்றி மலர் ி தொடா விற்கை
வலிசெயா நிற்கு மதனாலும்
மதில்கர் சா வுற்ற கலைபடா வட்ட
மதி ி ிடா நிற்கு மதனாலும்
இருகணல் முக்க முநிரயா மத்தி
னிரவினல் நிற்கு மெலியாதே
இடருரு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
மினாவாழ் விக்க வாவேணும்
கரிகர்ச்சேர் வெற்றி லரியவே ிச்
கலசிகர் ித்த மணியார்பா
ககலாநா லிக்க வடிவனே மிக்க
கநிரகா மத்தில் உறவோனே

வேரிமழை-வாசனை தங்கிய மேகம்போன்ற குழல்- பச்சைவேய்-
பசிப லுக்கலை யொத்ததோள், ி தொடா-தொடுத்து ிடாநிற்கும்-கடும்.

முருகனே பத்த ருருகனே முத்தி

முதல்வனே பச்சை

மயில்வீர

முருகமே லிட்ட கொடியனார் கெட்டு

முறியவேல் தொட்ட

பெருமானே. (௩௮௮)

தானதன தானத் தனதான தானதன தானத் தனதான.

416. மாதர்வச மாயுற் றுமூல்வாரும் மாதவமெ னுமற் றிரிவாரும்
திக்கல வோகிப் பணியாரும் தீநாக மீதற் றிகழ்வாரே
நாதவொளி பேநற் குணசீலா நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா
சோதிரிவ ஞானக் குமரேசா தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே ()

தனன தான தான தத்த தனன தான தான தத்த

தனன தான தான தத்த தனதான.

417. முதிரு* மார வார நட்பொ ட்டிலுரு மார வார மெற்றி

முனியு மார வார முற்ற

கடலாலே

முடிவி லாத தோர் ட்டு வடக்கில் எரியு ட்டுமால் மார்பி டத்து

முழுதி ஏற் மேலெ ற்க்கு

நிலவாலே

||வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்குந்

வினைவி டாத தாய ருக்கு

மழியாதே

வினையு மோக போக முற்றி அளவி லாத கரநல் பெற்ற

விகட மாதை நீய ணைக்க

வாணேணும்

கதிர் காம மார கர்க்கு னெதிரி லாந் வேல்த ரித்த

கடவு ளோக லாப ரித்

மயில்வீர

கயலு லாம்பி லோச லாத்தி களப மார்பு போத ரத்தி

ககன மேவு வா ி ளொ ருத்தி

மணவாளா

அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடை யி லேறு மீசன் சுற்க

அரிய ஞான வாச கத்தை

அருள்வோபோ

அகில லோக மீது சுற்றி அசுர லோக நீடுற முப்பி

அமரர் லோகம் வாழ வைத்த

பெருமானே. (௩௮௯)

மார வார நட்பொடு-மாரனுக்கு உரிமையாகிய முதிர்ந்த நட்புடன்.

† இலகும் ஆர் அ ஆரம் எற்றி-பிரகாசிக்கின்ற அரியஅந்த முத்துக்களே
எற்றி † வடக்கில் எரி-வடவா முகாக்கினி. ‡ ஆலம் ஆர்பு இடம் - கடல்,
|| வெதிர - மூக்கில் † ஒருத்தி - தெய்வயானையம்மையார்.

அருக்கோனமலை.

தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான,
418. தொடுத்த வானென விழித்து மார்குலை
அசைத்து மேகலை மறைத்து; மூடிகள்
துடித்து நோக்கலை நெகிழ்த்து மாவியல் கொளுமாதர்
சுதித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
மூடித்த வார்த்துமல் விரித்து மேவிதழ்
*துவர்த்த வாய்சுரு எடக்கி மால்கொடு வழியேபோய்ப்
படுத்த பாயலி லணைத்து மாமுலை
விடித்து மாப்பொடு மழுத்தி வாயிதழ்
சுடித்து நாவாம தழித்த பாவிசுள் வலையாலே
படுத்து நோயொடு கிடத்து பாய்மிசை
வெளுத்து வாய்களு மலத்தி னுயென
படுத்த தாகமு மெடுத்தி டாவுயிர் உழல்வேனோ
†வெடுத்த தாடகை திவத்ததை ஓர்களை
விடுத்த பாகமும நடத்தி யேயொரு
மிருத்த வாய்கலை முடித்த மாயவன் மருகோனே
விடுத்த நூலம தனித்த வேதனை
அதிர்த்து மேயார்முடி. ‡ கரத்தி லாயனல்
விழித்து மாவனை எரித்த நாதையர் குருநாதர்
அடுத்த ஷுபிர விடப்ப னுமுடி
நடுக்க மாமலை பிசுக்க வேகவ
டூக்கர் மாமுடி படைக்க வேயொரு மயில்விரா
அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
முடித்தி னோடணி குறத்தி யானையொ
1 ருக்கொ னுமலை தருக்கு லாவிப பெருமாளே. (ராகுக)

துவர்த்த-பவனமொத்த † மலத்தினாய் மலம் தின் நாய் ‡ வெடுத்த-
வெடு வெடுத்த. ‡ கரத்திலாய் - கரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவனாய்.

திருக்கோணமலை.

இது யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தென்கிழங்கே இருக்கிறது.

தனத்த தானன தனத்தான தானன
தனத்த தானன தனத்தான தானன
தனத்த தானன தனத்தான தானன தனதான.

419. விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த ஆடையு மணிப்பூணு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க ளிடைக்காம முற்றியெ மயலூர்
மிகுத்த காமிய லொனப்பாரு னோரெநிர்
நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாருல
வெறுப்ப தாகியெ உணுத்தேவி டாய்படு கொடி யேனைக்
கலக்க மாகவெ மலக்கடி லேமிரு
பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயும் ஒருவாழ்வே
கதிக்கு நாயக உனைத்தேடி யேயுக
முரைக்கு நாயெனை அருட்பார்வை யாகவெ
கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்
மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
திருக்கு மாரவெ முகத்தாறு தேசிக
வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யான்மணித் தருவேனெ
வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோநியர்
அகத்ய பாமுலி இடைக்காடர் நெய்யம்
வகுத்த பாவுரு பொருட்கோல் மாய்வரு முத்திகொனெ
நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான் பூசுரர்
நிருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோட்டா
நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதநிலில் வருமொனெ
நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை மாகவெ
எடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள் தரவேனெ
நினைத்த காரிய மருங்கு லேயுநி பெய்யுனெ. (440)

பகழிமலை

- தனதனன தான தனதனன தான
தனதனன தான தனதான.
420. மருவுமலர் வாச முறுகுழலி னாலும்
வரிவிழியி னாலு மநியாலும்
மலைபிலிக ரான இளமுலைகளாலு
மயல்கள்தரு மாடார் வகையாலும்
கருதுபொரு ளாலு மலைவிலக வான
கடலையில் முழுகி அலைவேகே
காஸபக வாழவு தரமயிலில் மீது
கருணையுட லேமுடர் வரவேணும்
அருமலையக போது பிரமன்முதல் மாலும்
அமரர்முனி மாசர் தொழுதுவானே
அநிலய மேரது நடுமருவு சோலை
அழகுபெறு போக வளநாடா
பொருதவரு பூர் கியிருவ வாரி
புனல்சுவறு வேலை எறிவோனே
புகலிய தான தமிழ்முனிவ ரோது
புகழிமலை பேரெ பெருமானே. (நகந.)

தனிச்சயம்.

இது காவிரிநதி உற்பத்தியாதல் துடதமலையில்நீக்கிறது

- தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.
421. இலைச்சுருட் கொடுத்தலைத் தலத்திருத் திமட்டைகட்
கிதத்தட்டித் தூறிகள்கிடட் டனாராகம்
எழுப்பிலையக் காரணிகளைக் கழுத்தைமுத் தமிழ்நனைத்
கொடுத்திருத் கழித்தூறத் திடைதூவி
அலைச்சலுந் திவ்வையற் றவைப்பைபொகட் டெழுத்துழைத்
தலக்கலையற் றுமிக்குளைத் திடவேதான்
அழித்தவித் திவ்வையற் றவைத்தினிற் புணர்ச்சிபட்
டயர்க்குமிப் பெயப்பினிற் தவிராதோ

கொலைச்செருக் காக்கரைக் கலக்குமிக் கருக்குடக்
 கொடித்திருக் காத்தபொற் பநிபாடுங்
 குறித்தநற் நிருப்புகழ்ப் பரபுத்துவக் கவித்துவக்
 குருத்துவக் தெனைப்பணித் தருள்வோனே
 தலைச்சமைச் சடைச்சிவற் கிலக்கைத் திலக்கியற்
 தமிழ்நாயத் தகத்தியற் கருவோதுஞ்
 சமர்த்திற் சமர்த்தபச் சிமத்திசைக் குருத்தநாய்
 தனிச்*சயத் தினிற்பினோப் பெருமானே. (௩௬௪)

பசுமலை.

இது மதுரைக்குத் தெற்கே முன்றுமலை துலைவிட உள்ளது.

தத்தானத் தாத்தத் தனதன
 தத்தானத் தாத்தத் தனதன
 தத்தானத் தாத்தத் தனதன தனதான.
 422. சிற்றாயக் கூட்டத் தெரிவையர்
 வித்தாரச் சூழ்ச்சிக் கயல்விழி
 சற்றேறப் பார்த்துச் சிலபணி விடையேனிச்
 சிற்றாயத் தாக்கைப் பொருள்கொடு
 * பித்தேறிக் கூப்பிட் டவர்பரி
 செட்டாமற் றூர்த்தத் தலைபடு திறகாலை
 உற்றார்பெற் றூர்க்குப் பெரிதொரு
 பற்றாயப் பூட்டுக் கயிறுகொரு
 குச்சாயத் தாக்கைத் தொழிலொடு தருமாய்
 உக்காரித் தேக்கற் றுயிர்நழு
 விக்காயத் தீப்பட் டெரியுட
 லுக்கேன் |மெய்க் காட்டைத் தவிர்வதும் ஸ்ரீராமனே
 வற்றமுற் றுப்பச் சிவமுலை
 யிற்பால்கைப் பார்த்துத் தருமொரு
 மைக்காமக் கோட் க் குலமாயிற் தருமலா

* பித்தேறி - பித்தேற்றி † மெய்க்காடு - பொய்ச்சடலம்.

மத்தோசைப் போக்கிற் றயிருந்
 நெய்ப்பாலுக் காய்ச்சிக் கிருபதம்
 வைத்தாடிக் காட்டிப் பருகரி மருகோனே
 கற்றுவிற் காட்டிக் கரைதுறை
 நற்றாயிற் காட்டிப் புகழ் டிகலை
 கற்றாச்சொற் கேட்கத் துனிவழி வருவோனே
 கைச்சூலக் கூற்றைக்காடிபுற
 மத்தாளர்க் கேற்பக் கனல்பொழி
 கற்றுவைக் கோட்டுக் குருகிய பெருமானே. (நாகடு)

திருக்காளத்தி.

இது ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 2 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்
 தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்
 தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத் தனதான.
 423. ஐசரக்கே றித்தப் படுவாழ் நொந்தப்
 பரிக்கா யத்திற்பாரிவோ டைந்துச்
 சநிக்கா ரர்ப்புக் குலைமே விந்தச் செயல்மேவிச்
 சளித்தே நெத்தச் சமுசா ரம்பொற்
 சளித்தே கூற்றத் தவரோ டின்பத்
 துலுத்தே மெச்சத் தயவோ டிந்தக் குடிபேனிக்
 ஐசரக்கோ ணத்திற் கழுநா யுண்பக்
 குழிக்கே வைத்துச் சவராய் நந்திக்
 குடித்தே நத்திப் பழுதாய் மங்கப் படுவேனிக்
 குறித்தே முத்திக் குறி மருவின்பத்
 துடத்தே பற்றிச் சகமா யம்பொய்க்
 குலக்கால் வற்றா சிவனா னம்பொற் கழல்தாராய்

கல் தா வில் காட்டி-மலையை யொத்த வலியுள்ள வில்லைக் காட்டி,
 † கரை துறை-சொல்லுகின்ற துறையை. ‡ நற்றாயில் காட்டி புகழ்-நற்றா
 யிரங்கலாகப் "பொன்போலுக் கள்ளி" என்றெடுத்துக்காட்டிப்புகழ்ந்த.
 § கலைகற்றார்-பொய்பா மொழிப்புலவர். || ஆவுக்கோடு பசுமலை. ¶ சரக்கு
 ஏறு இத்த பதி-பொருள்கள் நிகுந்த இப்புவிமிடம், இத்த-இந்த. டீ குரக்
 கோணத்திற்கழு-குளம்புத்தன்மையுள்ள ஆக்கையுடைய கழு-மரு-மாறு.

புரக்கா டற்றுப் பொடியாய் மங்கக்
 கழைச்சா பத்*தைச் சடலா னுங்கப்
 புகைச்சி பற்றப் புரிவோ ரன்புற்
 புடைத்தே எட்டுக் திசையோ ரஞ்சக்
 தனிக்கோ லத்துப் புஞ்சூர் மங்கப்
 புகழ்ப்போர் சத்திக் கிரையா நந்தித்
 திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தக்
 குறக்கோ லத்துச் செயலா வஞ்சக்
 திகழ்ச்சி ரத்திக் கழல்வா வொப்பப்
 சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்
 புகச்சிர் வைத்துக் கொளுந்நா னப்பொற்
 திருக்கா னத்திற் பரிவாழ் கந்தப் பெருமானே. (11-10-10)

தனத்தானத்தத் தனதான தனத்தானத்தத் தனதான.

424. சிரத்தானத்திற் பணியாதே செகத்தோர் பற்றைக்குறியாதே
 வருத்தா மற்றொப் பிலதான மலர்த்தாள் வைத்தேத் தனை ஆள்வாய்
 நிருத்தா கர்த்தத் துவனேசா நினைத்தார் சித்தத் தறைவோனே
 திருத்தாள்முத்தர்த் கருள்வோனே திருக்கா ளத்திப்பெருமானே.()

தந்தன தானத் தனந்த தானன
 தந்தன தானத் தனந்த தானன
 தந்தன தானத் தனந்த தானன தனதான.

425. பங்கப னூர்பெற் றிடுஞ்ச ராசர
 அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை
 † பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தேவாரநர
 பந்தம தாகப் பிணிந்த ஆசையில்
 இங்குத மாகக் கிரிந்து மாதர்கள்
 பண்பொழி குழைக் கடந்த டாழழல்
 சங்கட னுதித் தோர்ந்து நோர்விலை
 வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாழ்வு
 தந்தடி யேனைப் புரந்து டாழ்வு
 தருவானே

ஐ சடலான் - அழகிய தேவதையுடைய மன்மதன். † அழல் வா
 என்ப அழாதே, வா என்ன. ‡ பஞ்சவர் ஐந்துபுகைக்கள், § படிவ வஞ்சகம்.

சங்கரர் வாழத் திருந்த ஊபுர
 சுந்தரி யாதிக் தருஞ்*சு தாபத
 சண்டைய னேசுக் குடம்ப தாகையின் முருகோனே
 †திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்
 பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்
 திண்சிலை சூலத் தழுந்து பாணியர் நெடிதாழ்வார்
 ‡சிந்துவி லேயும் மெழந்த காளவி
 டங்குள மீதிற் சிறந்த சோனியர்
 திண்புய மீதிற் மவழந்து வீறிய குருநாதர்
 சிங்கம தாகத் திறந்த மால்கெரு
 வம்பொடி பாகப் பறந்து சீறிய
 சிற்புன தாகச் சிறந்த காவென வருகோமுன்
 செங்கதி ரோனைக் கடிந்த தீவினை
 அஞ்சிட வேறற் மவஞ்செய் தேறிய
 ||தென்குமரி லாயத் தவர்த்து வாழ்வருள் பெருமானே. ()

திருவருணை .

இது திருவண்ணாமலையிலிருந்து அமைமலை துலைவிலிருக்கிறது

தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

426. முரர முருபா முண்பா நிமிசர
 நெரி தினகர சாவண பவகரி
 முமரி சுதபந் திசுதக சுபநி குலமாணங்
 முறவம் சிறுநியு மருவிய நிரன்புய
 முருக சாவணை உருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை அவலனை அசடனை அதிமோகக்
 காரில் விழுகிடு மழகுடை. அரிவைபர்
 கலவி நெடுநொரு வளவன வருளிய
 கலவி அளநிலை. துவருளும் வெளிற்றனை இனிதாளக்

* சுதாபுதல்வனை, † திங்கள் உலவு அப்பு எனப்பிரிக்க. ‡ சிந்து-
 மூத்திரம், § களம் - கண்டம் || தென்கயிலாயம்- திருக்காளத்தி.

கருணை அடியொர டருணையி லொருவிசை

கருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர

கமல மலரடி கன்னிலு நன்னிலு

மறவேணே

தமர மிருகிரை ஏறிவளை கடல்குடல்

மறுகி அலைபட விடநதி உமிழ்வன

சமுக முககண பண்பணி பதிரெடு

வடமாகச்

சகல உலகமு நிலைபெற நிறுவிய

கனக கிரிதிரி தாவெரு காமலர்

தளர வினியதொ ரமுதினை ஒருதனி

கடையாநின்

றமார் பசுக்கெட வுநவிய க்ருபைமுநில்

அகில புவனமு மளவிடு ரூபியவன்

அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன்

மருகோனே

அரவு புனைதரு புதிதரும் வழிபட

மழலை மொழிக்கொடு தெளிதர வொளிதிகழ்

அறிவை அறிவது பொருளுள்ள அருளிய பெருமானே.

427. அருவ மிடைபென வருபவர் துவரிதழ்

அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத

அளக மலையவு மணிதுகி லகலவுந்

அதிபார

அசல முலைபுள கிதமெழ அமளியில்

அமளி படவன வரதமு மவசுமொ

டணையு மழகிய கலவியு *மலமலம்

உலகோலரத்.

தருவை திகரிடு புலமையு மலமல

முருவு மிளமையு மலமலம் விபரித,

சமய கலைகளு மலமல மலமலம்

வினவாழ்வுந்

†சலில விபியன சனாநா மலால

மினியு வடியொர டொருவழி பா விரு

தமர பரிபுர சாணமு மவுனமுந்

அரவாரபா

உருவு கரியொர கணைகொடு பணிபுந்

இருகு தையுருடி தாவித தகவுந்

ஹருளை இருகடர் வவ்வை மயடுவன

மவுருவாண்

* ஆலம் அலம் போதும் போதம். † சலில விபியன- கீர்மேலெழுத்தான.

- உறுதி படுசுர ரதமிசை அடியிட
நெதுநெ நெனமுறி தலுநிலை பெறுதவம்
உடைய ஒருவரு மிருவரு மருள்பெற ஒருகோடி
- தெருவு நகரிய நிசுசரர் முடிபொடு
சடச டெனவடி படுவன புகைவன
திசுதி கெனவெரி வனவனல் நகைகொடு முனிவார்தஞ்
- சிறுவ வனசார் சிறுமியொ நுருக்ப்
பெரும வருணையி லெழுநிலை திகழ்வன
நிகரி மிசையொரு கலபியி லுலவிய பெருமானே. ()
428. கருணை சிறிதுமில் பறிகலை * நிசுசரர்
பிசுதி அசனம நவரிவர் முதலிய
கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர்கூடிக்
- கலக லெலநெறி கெட முறை முறைமுறை
கதறி வதறிய சூதறிய கலைகொடு
கருத வரியதை விழுமுனல் வாமொழி குறாவன்
- புருகி உனதருள் பரவுகை வரில்லி
கொழியி லுலவியல் பினைவிடி லுரைசெய
லுணர்வு கெடி லுயிர் புணரிரு வினையள றதுபோக
- உதறி ளனநெனு மலமறி அறிவினி
லெளிகு பெறலென மறைபறை அறைவகொ
ருதய மரணமில் பொருளினை அருளுவ தொருநாளே
- தருண சததன் பரிமள பரிபுர
சரணி தமனிய தருகரி திரிபுர
தகனி கவுரிய வடுபக வடுபயி ரவிசூல்
- சமல தரியனு பவையுமை திரிபுரை
சகல புவனாரு முதலிய படுவருதை
சமய முதல்வித வாயுநி ரதிகுத சதகோடி
- அருணா ரவியினு மழகிய பரபைவிடு
கருணை வருணித தனுபர சூருபர
அருணை நகருறை சாவண குகவணி புயவேனே

நிசுசரர் பிசுதி அசன மறவர்-இராசுதரையும் மறவரையும் ஒத்த சமணர்

அடவி சரர்குல மாகத வனிதையு
மமார் குமரியு மனவர தமுமரு
கழகு பெற்றிலை பெறவர மருளிய பெருமானே, ()

429. துகிலு ம்ருகமத பரிமள அளகமும்
நெகிழ இருதன கிரியசை தரவிடை
துவன மனிதரு மமரரு முகிவரு முடனோடித்

தொடர வனமணி மகாமி லகுசுழை
அடரு வனவிட மிளிர்வன ரதிபதி
சுருதி மொழிவன கபல்விழி புரள்தர நடுவாக

வகிரு மகிபுரை துதுததல் பனிவா
வனச பசுபுக பரிபுர பொள்ளிட
மறுகு தொறுமுல் விரினிய கல்வியை விலைகூறும்

* வரைவி லரிவையர் தருகக சலதியி
லையு மெனதுயி ருதினை நெறிதரு
மவுன சிவசக சலதியில் முழுசுவ தொருநாளோ

முகிலு மதியமும் ரவிபெழு புவியும்
நெடிய குலைமிட றீடறமு துருகன
முகடு கிழிபட வளர்வன கமுநன பிரைவாழ்

முடுகு கயலுகள் வயல்களு முருகவிற்
தடமு முளரிய அகழியு மதில்களு
முழுது முடையதொ ரருணையி லுறைதரு மிளபெயர்

அகிலு மருதமு முருளித வருளமு
மமுத கதலியும் அருணமும் வருளையு
மபரி மிதமத கரிகளு மரிகளும் உடனொகண்

டருவி இழிதரு மருவரை தவிரெளகு
† சவர வனிதையை முனிதரு புவியசையு
அவச முடன்மல ரடிதொழு அருளிய பெருமானே ()

430. மகர மெறிகடல் விழியினு மொழியினு
மதப முரல்குழல் வகைகரினு நலகரினும்
வளமை இனுமுக நிலையினு மிலையினு சிவமுருகம்

‘வரைவிலரிவையர்-பொதுமாதர். † சவரர் வனத்தில் வந்ததும் வேடர்.

மதூ இதழினு மிடையினு நடையினும்
 மகளிர் முருளித முலையினு நிலையினும்
 வனசு பரிபுர மலரினு முலரினும்
 அவர்நாமம்

பகரு கினுமவர் பணிவிடை நிரிகினு
 முருகு நெறிமுறை தளநினு மவரொடு
 பகடி இடுகினு மமளியி லவந்தரு
 மதூராக

பறவை படியினும் வசமழி யினுமுத
 லருணை நகர்மிசை கருணையொ டருளிய
 பாம வொருவசு வாமுமிரு சரணமு
 மறவேனே

ககன சுரபதி வழிபட எழுகிரி
 கடக கிரிபொதி மிதிபட வடகுல
 கனக கனாருவ டடியொடு முதிபட
 முதுகுதங்

கதறு சுழிகட லிடைகிழி படமிரு
 கலக நிசிசரர் பொடிபட நடவிய
 கலப மாகத தாகத பருகிரி
 மயில்வாழ்வே

தகன கரதல சிவசுத கணபதி
 சகச சரவண பரிமாள் சந்தாள
 சயன வனசார் கதிபெற முனிபெறு
 புனமானின்

தாள முகபட நெறிபட நிமிர்வன
 தருண புனகித ம்ருகமத தனகிரி
 தழுவு மயல்கொடு தனிமட லெழுதிய
 பெருமானே. ()

431. முகிலை இகல்பொரு முழுவிருள் குழலென
 முதிய மதியது முகமென * துதலினை
 † முரணர் வரிசிலை முடுகிடு கணைவிழி
 எனமுவா

முனரி தனின்முரு விதமலர் முகையென
 முறுவல் சூலையிரு குழைநனை மொழிகளை
 மொழிய வரியொடார் தெரிவைபர் வினையென மொழிகுறிப்

பகலு மிரளினு மிகமான் மருள்கொடு
 பதியி லவன்வடி வுளதரு கெனவொரு
 பழுது மறுவவர் பரிவுற இதுமது
 பகராதே

பகைகொ டெதிர்பொரு மசுரர்கள் துக்கைபட
 விகட முடனடை பயில்மயில் மிசைவரு
 பவனி துணையது நினைநினை எனவருந்
 பகர்வாயே

புகல் வரியது பொருளினு எனவொரு
 புதுமை இடவரி யதுமுத லெனுமொரு
 பொதுவை இதுவென முதுதவ முநிவர்கள் புடை-குழிப்
 புரமு மெரிபெழு நகையது புரிபவர்
 புனலும் வளர்மநி புனைசடை யினரவர்
 புடவி வழிபட ஒருபொருந் விரகொடு
 புகல்வோனே

அகில கலைகளு மறிநெறி முறையையு
 மகில மொழிதரு புலவரு முலகிலி
 லறிஞர் தவமுயல் பவர்களு மிபவனை
 அதனலே

அறுவர் முலையுறு மறுமுக னிவனென
 அரிய நடமிடு மடியவ ரடிதொழு
 அருணை நகர்தனி லழகுடன் மருவிய
 பெருமாளே. ()

432. முருகு செறிசுழல் சொருகிய விரகிகள்
 முலைக ளளவிடு முகபட பகடிகள்
 முதலு முயிர்களு மளவிடு காவியர்
 முழுநில

முழுகு புழுக்கில் குழைவடி வழியார்
 முதிர வளர்கவி அதுகவ ரிதழியார்
 முணைகொ ளயிலென விழிவெயி கண்டிபா
 சம்பகம்

மருவி அமளியி னலமிடு கலியியர்
 மனது திரவிய மனவன வளவியர்
 வசன மொருநொடி நிலையாயில் காடியார்
 வாய்மையன்

மருளு மறிவின் வடிமுடி யுந் தன்ன
 அருணை நகர்மிகை கருணைமொ டுருவியா
 மவுன வசனமு மிருபெரு சரணமு
 மருவியன

கருநி இருபது கடிமுடி இருபது
 கனக மவுளிகொள் புரியொ டொர்மலையடி
 கடிய விபகர் *புகவரு +கனபதி
 கனபதி

புகவரு - புகுவதற்கு அரிதாகிய. + கனபதி - இலங்கை.

கவச அதுமனெ டெழுபது கவிவிழ

அணையி லையெறி எதிரமர் பொருதிடு

* களரி தனிவொரு கணைவிடு மடலரி

மருகோனே

சருவு மவுணர்கள் தளமொடு பெருவலி

அகல நிலைபெறு சயிலமு மிடிசெய்து

சுரும னவர்பறி குடிவிடு பதனிசை

மயில்வீரா

சுருண மலியவை பலபல செருகிய

சுலையன் ஹகிலை அழகிய குறமகள்

தனது தன்மது பரிவொடு தழுவிய பெருமானே.

()

433. விடமு மழுநமு மிளர்வன இணைவழி

வரைச மலதமுல் முழுசுப சாமென

விசைசெய் ப்ருகமுத அளகமு முகிலை

ஒருநான

விழியின் வழிகெட இருள்வெகா நிருனென

மொழியு மழுதல் உயிர்கவர் வலையென

விழையு மிளநகை தளவல களவென

வியனாபித்

விடமு மடுவல் படுருழி என்விடை

துடியு மலமது ஒருவென வனமுலை

சுயில மலகொலை யாமென முலையிசை

புரள்கோவை

தரள மலியல் யாமன்விடு காரிறொ

மாகளிர் மாகளிற் மலபல வினைகொடு

சுணையு முருவென உணர்வொடு புணர்வனும்

ஒருநாளே

அட வி வலியைகார் துவிரு பரிபுர

சுணை மலரடி மலர்கொடு வழிபட

அசல மிசைவினை புலமறி லீனிதூறை

தனிமானும்

அயர மலையு மிருபுடை யினும்வர

† முகர முகபட கவளத வளகா

அசல மிசைவரு மறிநவ கலவியும்

வினையாடும்

கடக புளகித புயலரி சமுத நீவி

கடக புளகித தூரகத நிரிசரர்

கடக புளகித புளகித மலர்களுந்

எரிதீயுந்

* களரி-புத்தகளம். † தளவு-முல்லை. ‡ முகரம்-சங்கவடிவமான. § விசை. || பயிரவன் பயத்தைச் செய்வோன். ¶ கயிரவம்-ஆம்பல்.

கருக ஒளியிடு தனுபா கவுதம
புநித முநிகொழு அருணையி லறம்வளர்
கருணை உமைகரு சாவண சரபநி பெருமானே. (௨௦௫)

தன்ன தனதன தன்ன தனதன
தன்ன தனதன தன்ன தனதன
தன்ன தனதன தன்ன தனதன தனதான.

434. *கமரி மலர்குழல் சரிய புளகித
கனக தனகிரி அசைய பொருவிழி
கணைக னொன நுதல் புரளதுகிலதை நெகிழ்பாதர்
கரிய மணிபுர ளரிய கதிரொளி
பரவ இணைகுழை அசைய நகைகதிர்
கனக வளைகல நடைகள் பழகிகள் மயில்போலக்
திமிரு மதபுழு கொழுக தெருவினி
லலைப விலைமுலை தெரிய மயல்கொடு
திலக மணிமுக அழகு சுழலிகள் இசைநூல்
திரையி லமுதென கழைகள் பலசுனை
எனவு மவர்மயல் தழுவு மசடனை
திருகு புலைகொலை கலிகள் சிதறிட அருள் தாபம்
குமா குருபா குமா குருபா
குமா குருபா குமா குருபா
குமா குருபா குமா குருபா என் தாபம்
குரைசெய் முரசுமொ டரிய விருதொளி
டமட டமடம டமட டமவெண்
குமுற திமிலை லரிசி வரிமுதல் இனையிடல்
அமரர் முநிவரு மயனு மனைவரு
மதுகை மலர்கொடு தொழுது பருமுற
அசுரர் பரிகரி இரக முண்டபட என் தாபம்

* கமரி - கம்அரி, மேகம்போன்ற வண்டெங்கிய

அகில புவனமொ டடைய வொளிபெற
அழகு சரண்மயில் புறம தருளிப்பொ
ரருண கிருகுற மகளை மருவிய பெருமானே. (உ௦௬)

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான.

435. கயல்விழித் தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப் பெறுமாது
கருதுபுத் ராவெனப் புதல்வரப் பாவெனக்
கதறிடப் படையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாராழப் பழையநட் பாராழப்
பறைகள் கொட் டாவரச் சமனாரும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெ-றியும் போகெனைப்
பரிகரித் தாவியைத் தாவேணும்
அயிலறச் சேவல்கைக் கிணிகரத் தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அமரசுத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெனியோனே
புயலினைப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடி பட ப் பூதரத் தொடுகடற் குமாணப்
பொருமுருச் சேவகப் பெருமானே. (உ௦௭)

436. கறுவுயிக் காவியைக் *கல்குமக் காலனெக்
நிலனாகட் சேல்கனிப் புடனாடக்
கருதுமுற் பாடு கட்ட டையுடற் பேசியுட்
காவியினிற் காவியைக் குறவா லுற்
றுறுமலர்ப் பாவலிற் றுயர்வினைக் குட லுற்
றுயர்பொருட் கோநியுட் படுமாசுர்

லகும் - கல்கும் † கட்டளை உடல் - அளவான பொருள்.

ஒறுவினைக் கேயுளத் தறிவுகெட் டேனுயிர்ப்
புணையினைத் தாள் தலைத் தொழுதேவேனோ

மறைபெடுத் தோதிவச் சிவமெடுத் தானுமைச்
செறிநிருக் கோலமுற் றனைவானும்

‡ மறைகள் புக் காரொனக் குவடுநெட் டாழிவற்
றிடவடற் சூனைப் பொருள்வேலா

அறிவுடைத் தாரும் மறுடனுனைப் பாடலும்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனோ

அடவியிற் றோகைபொற் றடமுலைக் காயையற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே. (௨௦௮)

437. பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமக் காலனுட்
பயனுயிர்ப் போயகப் படமோகப்

படியிலுற் றாரொனப் பலர்கன்பற் றுவடற்
படரொகிற் கூடுவிட் டலைநீநிற்

பிரியுமிப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்
பிணிகளுக் கேயினைத் தாழ்ந்நாயேன்

பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தானொனப்
பிரியமுற் றோதிடப் பெறுவோனே

கரியமெய்க் கோலமுற் றாயினிற் றுமமைக்
கமைவபற் றுசையக் கழலோர்முன்

கலைவருக் தோதிவெற் பதுதுளைத் தோனியற்
கடவுள்செச் சேவல்கைக் கொடியோனென்

றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்களைக்
கருணையிற் கோபுரத் தாழ்ந்நாயேன்

அடவியிற் றோகைபொற் றடமுலைக் காயையற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே. (௨௦௯)

* ஒறுவினை-தீரவினை ‡ மறைகள் புக்கார் என-அடைக்கலமுற்றாரென.

தன்னதன தான தத்த தன்னதன தான தத்த
தன்னதன தான தத்த தனதான.

438. தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யாலவிட்ட
தழலமளி மீதெ றிக்கு நிலவாலே
தலமைதவி ராம னத்தி நிலைமையற் யாதெ திர்த்த
தறுகண்மத வேள்தொடுத்த கணையாலே
வருணமட மாதர் சுற்ற வசையின்மிகை பேத முற்று
மருவுமென தாவி சற்றும் அழியாதே
மகுடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர
மயிலின்மிகை ஏறி நித்தம் வரவேணும்
கருணையக லாவி பிச்சி களபமழி யாழு லைச்சி
கலைவிதொலை யாம றத்தி மணவாளா
'கடுவுடைய ராநி ரைத்த சடிவமுடி மீது வைத்த
கடியமல ராக நித்த கழல்வீரா
அருணமணி யால மைத்த கிரணமணி ரூழும் வெற்றி
அருணைநகர் கோபுரத்தில் உறைவோனே
அசுரர்குலம் வேர றுத்து வட வனலை மீதெழுப்பி
அமரர்கிறை மீள விட்ட பெருமானே. (உகல்)

439. முழுகிட வாமு கத்தி னெழுகனலி லேபி றக்கு
முழுமதிநி லாவி னுக்கும் வசையாலும்
மொழியுமட மாத ருக்கு மினியதனி வேயி சைக்கு
முநியமத ராஜ னுக்கும் அழியாதே
புழுகுகழ் நீப மத்தி லுறியெகு ராநி ரைத்த
புதுமையினி லாந் ரட்டி புயமீதே
புணரும்வகை தானினைத்த னுணரும்வகை நீல சித்ர
பொருமயிலி லேந் நித்தம் வரவேணும்
எழமகர வாவி சுற்று பொழிலருணை மாந கர்க்கு
எழுதரிய கோபு ரத்தில் உறைவோனே

கடுவுடை அரா-விடப்பாப்பு.

இடைதுவள வேடு வச்சி படமசைய வேக னத்த
 இளமுலைவி டாத சித்ரா மணிமார்பா
 செழுமகுட நாக மொய்த்த ஒழுகுபுனல் வேணி வைத்த
 சிவனைமுத லோது வித்த குருநாதா
 திசைமுகன்மு ராரி மற்று மரியபல தேவ ருற்ற
 சிறையடைய மீள விட்ட பெருமானே. (உகக)

தானதன தானத் தானதன தானத்
 தானதன தானத் தந்ததான.

440 ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்
 தாலனக பாரக் கொண்டலாலே
 ஆரநகை யால்விற்போர் துதவி னால்வித்
 தாரநடை யால்நற் கொண்டகையாலே
 சாலமய லாகிக் காலதிரி குலத்
 தாலிறுகு பாசத் துன்பமுழுகித்
 தாழ்விலுயிர் வீழ்பட் டீழ்வினைவி டாமற்
 சாவதன்மு *னேவற் கொண்டிடாயோ
 சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத்
 தோளிலுற வாகக் கொண்டவாழ்வே
 சோதிமுரு காரித் தாபழைய ஞானச்
 சோணகிரி வீதிக் கந்தவேளே
 பாலகக லாபக் கோமளம யூரப்
 பாகவுமை பாகத் தன்குமாரா
 பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்
 பாடுமவர் தோழத் தம்பிரானே. (உகஉ)

441. பேதகவி ரோதத் தோதகவி நோதப்
 பேதையர்த்ரு லாவைக் கண்டுமாலின்
 பேதைமைய ருமற் †ரேதமக லாமற்
 பேதவுடல் பேணித் தென்படாதே

* ஏவல் - அடிமை. † ருலா - ஆடம்பரம். ‡ ஏதம் - துன்பம்.

*சாதகவி காரச் சாதலவை போகத்	
தாழ்வுலுயி ராகச்	சிந்தையாலுன்
தாரைவடி வேலைச் சேவல்தனை ஏனற்	
சாரல்மற மாணச்	சிந்தியேனே
†போதகம யூரப் போதகக டாமற்	
போதருணை வீதிக்	கந்தவேனே
‡போதகக லாபக் கோதைமுது வானிற்	
போனசிறை மீளச்	சென்றவேலா
பாதகப தாகிச் சூரன்முதல் வீழப்	
பாருலகு வாழக்	கண்டகோவே
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாடுமவர் தோழத்	தம்பிரானே. (உகந்)

தன்ன! தானன தானன தானன
தன்ன தானன தானன தானன
தன்ன தானன தானன தானன தனதான.

442. அமுத முறுசொ லாகிய தோகையர்	
பொருளு ளாரையெ னுணையு னுணையெ	
னருகு வீழ்து தானிதில் வாருமெ	னுரைகூறும்
அசடு மாதர் கு வாதுசொல் கேடிகள்	
தெருவின் மீதுக லாவியு லாவிகள்	
அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி	னருள் தாராய்
குமரி காளிவ ராகிம கேஸ்வரி	
கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி	
கொடிய சூலிசு டாரணி யாமளி	மகமாயி

*சாதக விகாரச் சாதல் - விகாரச்சாதக சாதல்; துன்பமான பிறப்பு இறப்பு. †போதக மயூரப்போது அக அகடு ஆ மன் போது-யானை, மயில் இவைகளின் மேல் மலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியரு கின்ற. ‡போதககலாபக்கோதைமுதுவான் - தெய்வயானையம்மை அவ தரித்த முதிய வீண்ணுலகம். || குவாது - குதர்க்கம்;

குறஞ் சூபமு ராரிசு கோதரி

உலக தாரியு தாரிப ராபரி

சூருப ராரிவி காரிந மோகரி

அமிராமி

சுமர நீலிபு ராரித னாயகி

மலைகு மாரிக பாலிந னாணி

சலில மாரிசி வாயம னோகரி

பரையோகி

சவுரி விரி*மு நீர்விட போஜணி

திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு

சகல வேதமு மாயின தாயுமை

அருள் பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்

முடிக டோறுடக டாகியி டேயொரு

சிலப சாசுட்கு னூலிநி னாமுண

விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ ணேசா னாமலை

முதலு லாவுவி மானந வேராநிலை

சுகர மீதுக லாவிபு லாவிப

பெருமானே. (உகச)

443. உருகு மாமெழு காகவு மேமயல்

பெருகு மாயையு ளாகிய பேர்வரி

லுரிய மேடையில் வார்குழல் நீவிய

ஒளிமாநூர்

உடைகொள் மேகலை யால்முலை முடியு

நெகிழ நாயு தோதக மாடியு

முவமை மாமயில் போல்திற மேனியர்

உரையாடுங்

கரவ தாமன மாதர்கன் நீள்வலை

கலக வாரியில் வீழடி யேனெந்

கருதொ னாவதி பாதக னேசம

தத்யாத

கசட மூடனை ஆளவு மேயருள்

கருணை வாரிநி யேவரு நாயகி

கணவ னேயுன தாளினை மாமலர்

தருவாயே

முதீர்விடம் - கடலிலெழுந்த நஞ்சு. † கடாவி யிடேய் - கடாவி யிட்டு எய். ‡ குணலிநினும் உண - குணலையிட்டு நிணம் உண்ண.

சுருதி மாமொழி வேதியன் வானவர்
 பரவு *கேசனை ஆயுத பாணிநல்
 துளப மாலைபை மார்ப்பணி மாயவன் மருகோனே
 தொலைவி லாவசு ரேசர்க ளானவர்
 துகள தாகவு மேயெதி ராடிடு
 சுடரின் வேல்வ னேயுல கேழ்வலம் வருவோனே
 †அருணர் கோடியி னாரொளி வீசிய
 தருண வாண்முக மேனிய னேயரன்
 அணைய நாயகி பாலக னேநிறை கலையோனே
 அணிபொன் மேருயர் கோபுர மாமதில்
 அதிரு மாரண வாமண வீதியுள்
 அருணை மாநகர் மேவியு லாவிய பெருமானே. (உகந்)

தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன தந்ததான.

444. கரியுரி அரவ மணிந்த மேனியர்
 கலைமதி சலமு நிறைந்த வேணியர்
 கனல்மழு †உழையு மமர்ந்த பாணியர் கஞ்சமாதின்
 கனமுலை பருகி வளர்ந்த காமனை
 முனிபவர் கமிலை அமர்ந்த காரணர்
 கதிர்விரி மணிபொ னிறைந்த தோளினர் கண்டகாள
 விரிவென வயிர முகந்த வேலென
 மிகவிரு குழையு மடர்ந்து வேளினே
 அனையவ ருயிரை விழுங்கி மேலுய்வெ குண்டுகாடும்
 வினைவிழி மகளிர் தலாங்கன் மார்புற
 விதமிது கலவி பொருந்தி மேனியு
 மெழில்கெட நினைவு மழிந்து மாய்வதொழிந்திடாதோ

எரிசொரி விழியு மிரண்டு வாளெயி
 றிருபிறை சயில மிரண்டு தோள்முகி
 லெனவரு மசார்கி ரங்கள் மேருவி டிந்துவீழ்வ
 தெனவிழ முதுகு பிளந்து காளிக
 ளிடுபலி எனவு நடந்து தாள்தொழு
 எதிர்பொரு துதிர முகந்த வேகமு கைந்தவேலா
 அரிகரி உழுவை அடர்ந்த வாண்மலை
 அருணையி லறவு முயர்ந்த கோபுர
 மதினுறை குமர அனந்த வேதமொ ழிந்துவாழும்
 அறுமுக வடிவை ஒழிந்து வேடர்கள்
 அடவியி லரிவை *குயங்கள் தோய்ப்பு
 அரிபர பிரம புரந்த ராஜியர் தம்பிரானே. (உகசு)

445. கணிகடல் வயிறு குழம்பி வாய்விட
 வடதம னியகி ரிகம்ப மாய்நட
 டகணபண பரித கவிந்த காளபு யங்கராஜன்
 கயிறென அமர னனந்த கோடியு
 முறைமுறை அமுது கடைந்த நாளொரு
 கதியற உலகை விழுங்கு மேகவொ முங்குபோல
 வினைமத கரிக ளுமெண்டி. சாமுக
 கிரிகளு முருகி டவண்ட கோளகை
 வெடிபட எவரை யும்விஞ்சி மேலிடு நஞ்சுபோல
 விடுகுழை அளவு மளந்து காமுக
 ருயிர்பலி கவர்வு துபஞ்ச பாதுக
 விழிவலை மகளி ரொடன்பு கூர்வதொ ழிந்திடாதோ
 முனைபெற வளைய அணைந்த மோகா
 ரிசிரார் கடக முறிந்து தூனெழு
 முகிலென உருவ மிருண்ட தாருகண் அஞ்சமீன
 முழுகிய துமிர தரங்க சாகா
 முறையிட இமைய வர்தங்க ளூர்புக
 முதுகிரி உருவ முனிந்த சேவக செம்பொன்மேரு

குயங்கள் - தனங்கள் † கணபணம் - ஆதிசேடன்.

அணையன கனவி தசண்ட கோபுர
 அருணையி லுறையு மருந்து ணமுலை
 அபிநவ வனிதை தருங்கு மாரநெ ருங்குமால்கொண்
 டடவியில் வடிவு கரந்து போயொரு
 குறமகள் பிறகு திரிந்த காழுக
 அரியர பிரம புரந்த ராகியர் தம்பிரானே. (உகௌ)

தனதன தன்ன தனதன தன்ன
 தனதன தனதன தந்தான.

446. இடமடு சுறவை முடுகிய மகர
 மெறிகட லீடைபெழு திங்களாலே
 இருவினை மகளிர் மருவிய தெருவி
 வெரியென வருசிறு தென்றலாலே
 தடநடு வுடைய கடிபடு கொடிய
 சரம்விடு தறுகண னங்களுலே
 சரிவளை கழல மயல்கொளு மரிவை
 தனிமல ரணையில்ல வங்கலாமோ
 வடகுல சயில நெடுவுட லசுரர்
 மணிமுடி சிதறவெ றிந்தவேலா
 மறமக ளமுத புளகித களப
 வளரிள முலையம ணந்தமார்பா
 அடலணி விகட மாகத மயிலி
 லழகுட னருணையில் நின்றகோவே
 அருமறை *விததி முறைமுறை பகரு
 மரியர பிரமர்கள் தம்பிரானே. (உகஅ)

தனதன தன்னத் தனதன தன்னத்
 தனதன தன்னத் தனதான.

447. இரவியு மதியுந் தெரிவுற எழுமம்
 புவிதனி லினமொன் நிமொலும்
 எழில்புகல் வருநின் றழுதுள முருகும்
 இடர்கொடு நடலம் பலகடமக்
 விததி - சமுகம் † நடலம் - துன்பமொழி.

கருகிய உருவங் கொடுகனல் விழிகொண்	
டுயிரினை நமனுங்	கருதாமுன்
கல்கொடு பலதான் பழமக லீடநின்	
கழலினை கருதும்	படிபாராய்
திருமரு வியதிண் புயனயன் விரியெண்	
டிசைகிடு கிடவர்	திடுஞரன்
திணிபுய மதுசுந் திடவலை கடலஞ்	
சிடவலி யொடுகன்	நீடும்வேலா
அருமறை யவார் தாமுறை பாவன்	
புடையவ *ருயவன்	நறமேவும்
அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்	
கருணையி லுறையும்	பெருமானே. (௨௧௯)

448. விரகொடு வளைசங் கடமது தருவெம்	
†பிண்கொடு விழிவெங்	கனல்போல
வெற்கொடு சமனின் றுயிர்கொளு நெறியின்	
நெனவிதி வழிவந்	திடுபோதிற்
கரவட மதுபொங் கிடுமன மொடுமங்	
கையருற வினர்கண்	புனல்பாயுங்
கல்கழம் வருமுன் குலவினை களையுங்	
கழல்தொழு மியல்தந்	தருள்வாயே
பரவிடு மவர்குந் தையர்விட முமிழும்	
படவா வணைகண்	டுயில்†மாலம்
பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தம்	
பயமற விடமுண்	டெருதேறி
அரவொடு மதியம் பொதிசடை மிசைகங்	
கையமுற அனல்ந்	கையில்மேவ
அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்	
கருணையில் மருவும்	பெருமானே. (௨௨௦)

உய-உய்ய. † பிணி-பாசக்கயிற்று. ‡ மால் அம்பழமறை மொழிபங்கயன்.

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான.

449. கெஜநடை மடவார் வசமநி லுருகா
கிலேசம துறுபாழ் வினையாலே
கெதிபெற நிணையா துதிதனை அறியா
கெடுசுக மதிலாழ் மதியாலே
தசையது மறுவீ வசையுட லுடனே
தாணியில் மிகவே உலேவேனே
சததன மலர்வார் புணநினை கழலார்
தருநிழல் புகவே தருவாழே
திசைமுக வணைநீள் சிறையுற விடுவாய்
நுருநெடு கருமால் மருகோனே
திரிபுர தகன ரிடமதில் மகிழ்வார்
திரிபுரை அருள்சீர் முருகோனே
நிசுசர நுறைமா கிரியிரு பிளவா
நிறையயில் முடுகா விடுவோனே
நிலமிசை புகழார் தலமெனு *மருணை
நெடுமதில் வாடசார் பெருமானே.(உஉக)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன தனதான.

150. திருட்டு வாணிப விக்ரம துட்டிகள்
மதத்த ரூபிகள் தூர்ச்சன பொட்டிகள்
செகத்து நீலிகள் கெட்டப ரத்தைகள் மிகநாணர்
சிலைக்கு நேர்புரு வப்பெரு நெற்றிகள்
எடுப்பு மார்பிக ளெச்சிலு தட்டிகள்
எரித்து மாறுடர் சித்தமு ருக்கிகள் விழியாலே
வெருட்டி மேல்விழு பப்பர மட்டைகள்
மிருத்த பாவிகள் வட்டமு கத்தினை
மினுக்கி ஓலைகள் பித்தனை மிற்பணி மிகநீரால்

* அருணை - அருணை. † பப்பர - பெருத்த.

விளக்கி யேகுழை இட்டபு ரட்டிகள்
தமக்கு மால்கொடு நிறகும ருட்டனை
விடுத்து நானொரு மித்திரு பொற்கழல் பணிவேனோ
தரித்த தோகண தக்கண செக்கண
குக்கு கூக்கு குக்கு குக்கு
தகுத்த தீதி கு தக்கு கு திக்கு என தாளம்
தடக்கை தாளமு மிட்டியல் மத்தள
மிடக்கை தாளமு மொக்கந டித்தொளி
தரித்த கூளிகள் தத்திமி தித்தென கணபூதம்
அருக்க னாரொளி யிற்ப்பாபை உற்றிடு
மிரத்த மாமுடி யைக்கொடு கக்கமு
வடக்கை யாடிநி ணத்தையெ டுத்துண அறவேதான்
அரக்கர் சேனைகள் பட்டுவி முச்செறி
திருக்கை வேல்தனை விட்டரு ளிப்பொரும்
அருக்கு காவரு ணைப்பதி உற்றருள் பெருமாளே. ()

தனத்த தத்தன தாலு தனதன
தனத்த தத்தன தாலு தனதன
தனத்த தத்தன தாலு தனதன தந்ததான.

451. முகத்து லக்கிக * ளாசா ரவினிகள்
விலைச்சி றுக்கிகள் நேரா அசடிகள்
முழுச்ச மர்த்திகள் காமா விரிகள் முந்துருது
மொழிப்ப ரத்தைகள் காசா சையில்முலை
பலர்க்கும் விற்பவர் நானா அதுபவ
முயற்று பொட்டிகள் மோகா வலமுறு கின்றமூடர்
செகத்தி லெத்திகள் சார்வாய் தமயலிகள்
திருட்டு மட்டைகள் மாயா சொருபிகள்
சிரித்து ருக்கிகள் ஆகா எனநகை சிந்தைமாயத்
திரட்பொ றிச்சிகள் மாயா விகளப
கடத்த சட்டைகள் மூதே விகளொடு
ஶீ தினைத்த லற்றிரு சீபா தமுமினி என்றுசேர்வேன்

* ஆசாரவினிகள்-ஆசா ர னிகள், ஒழுக்கவீன முள்ளவர்கள், தமயலி
கள்-மயக்கிகள். ஶீ தினைத்தல் - அழுந்திக்கிடத்தல்.

தொகுத்தொ குத்தொகு தோதோ தொகுத்தொகு
 செகுச்செ குச்செகு சேசே செககண
 தொகுத்தொகுத்தொகு தோதோ தொகுத்தொகுதாந்ததிதோ
 துட்டு டுட்டு டே டேடு
 திருத்த குத்திரு தீதோ எனவொரு
 துவக்க நிர்த்தன மாடா உறைபவர் தொண்டர்பேணும்
 அகத்தி யப்பனு மால்வே தனுமறம்
 வளர்த்த கற்பக மாஞா லீபுமகி
 முவுற்ற நித்தபி ரானே அருணையில் நின்றகோவே
 அமர்க்க ளத்தொரு குரே சனைவிழ
 முறித்து முக்கிய வானேர் குடிபுக
 அமர்த்தி விட்டசு வாமீ அடியவர் தம்பிரானே. (௨௨௩)

தானதன தானதத்த தானதன தானதத்த
 தானதன தானதத்த தனதான.

452. *கேதகைய பூமுடித்த மாதர்தஃம யாலிலுற்று
 கேவலம தான அற்ப நினைவாலே
 கேள்வியதி லாதிருக்கு முழ்வினையி னால்மிசுத்த
 கேடுபெற வேநினைக்கும் வினையாலே
 வேதனையி லேமிசுத்த பாதகனு மாயவத்தில்
 மேதனியெ லாமுழற்று மடியேனை
 வீடுகவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்து
 வீறுமயில் மீதினுற்று வருவாயே
 நீதிநெறி பேயழித்த தாருகனை வேரறுத்து
 நீடுபுகழ் தேவ || ரிற்கள் குடியேற
 நீடருளி னால்விடுத்த பாலகும் ராசெழித்த
 நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே

கேதகையபூ - தாழையின்பூ ஃமயால்-மயக்கம் ||இல்-இருப்பிடம்,

சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்

*சோபைவட கோபுரத்தில்

உறைவோனே

சோனைமழை போலெதிர்த்த தானவர்கள் மாளவெற்றி

தோளின்மிசை வேலெடுத்த

பெருமானே. (உஉச)

தானதன தத்த தத்த தானதன தத்த தத்த

தானதன தத்த தத்த

தனதான.

453. கோடுசெறி மத்த கக்கை வீசுகரி யைப்ப சூத்த

கூறுசெய்த ழித்து ரித்து

நடைமாணர்

கோளுலவு முப்பு ரத்தை வாளொரிகொ ளுத்தி விட்ட

† கோபநுத லத்த ரத்த

குருநாதா

நீடுகன சுத்த லத்தை ஊடுருவி மற்ற வெற்பு

நீடுழிமி தித்த நித்த

மனதாலே

‡ நீபமலர் பத்தி மெத்த ஒதுமவர் சித்த மெத்த

நீமயில் தத்த விட்டு

வாவேணும்

ஆடலணி பொற்சி லைக்கை வேடுவர்பு னக்கு ரத்தி

ஆரமது மெத்து சித்ரா

முலைமீதே

ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமணிநி றைத்த வெற்றி

ஆற்றுகி ருப்புயத்தில்

அணைவிரா

தேடிமையொர் புத்தி மெத்த நீடுறவி னைத்த பத்தி

சீருறவு ளத்தெ ரித்த

சிவவேளே

தேறருணை யிற்ற ரித்த சேண்முகடி டத்த டர்த்த

தேவர்சிறை வெட்டி விட்ட

பெருமானே. (உஉ௫)

தனத்தா தனத்தத் தனத்தா தனத்தத்

தனத்தா தனத்தத்

தனதான.

454. † அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தா சைபற்றித்

தளராதே

அடற்கா லனுக்குக் ||கடைக்கால் மிதித்திட்டு

டறப்பே தகப்பட்

டழியாதே

* சோபை-அழகு ஒளி. † கோபநுதல்-கோபங்குறித்த ‡ நீபமலர்பத்தி-நீபமலர்குடித்தி † அருக்கு-அருமை || கடைக்கால் மிதித்திட்டு-அடிமைப்பட்டிடு.

* கருக்கா ரர்நட்பைப் பெருக்கா சரித்துக்
கலிச்சா கரத்திற் பிறவாதே
கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்
கலைப்போ தகத்தைப் புகல்வாயே
ஒருக்கால் நினைத்திட் டிருக்கால் மிகுத்திட்
ஓரைப்பார் கள்சித்தத் துறைவோனே
உரத்தோ ளிடத்திற் குறத்தே னைவைத்திட்
டொளித்தோ டும்வெற்றிக் குமரோசா
செருக்கா தருக்கிச் டுசாச்சூர் நெருக்கச்
செருச்சூர் மரிக்கப் பொருமவேலா
திறப்பூ தலத்திற் றிறட்டிசோ ணவெற்பிற்
நிருக்கோ புரத்திற் பெருமானே. (உஉசு)

தனனா தனனத் தனனா தனனத்
தனனா தனனத் தனதான.

455. அருமா மதனைப் பிரியா தசரக்
கயலார் நயனக் கொடியார்தம்
அழகார் புளகப் புழுகார் சயிலத்
தணையா வலிகெட் டெல்தாழ்
இருமா நடைபுக் குறைபோ யுணர்வற்
றினையா உளமுக் குயிர்சோர
எரிவாய் நரகிற் புதுதா தபடிக்
கருபா தமெனக் கருள்வாயே
ஒருமால் வரையைச் சிறுதுள் படவிட்
ருமோ டெறிபொற் கதிர்வேலா
||உறைமா னடவிக் குமா மகனாக்
குருகா திருபொற் புயவிரா

*கருக்காரர்-பிறவிக்குரியவர். †இருக்கால்-இரண்டுதிருவடிகளையும்.
‡சுரச்சூர் நெருக்கு - சுரர்களாகிய தெய்வத் தன்மையோரை ஒடுக்கிய,
§சோணவெற்பு-திருவண்ணாமலை. ||உறைமான்-மான் உறை.

திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்

நெரியா அரணுக்

கரியோனே

செழுநீர் வயல்சுற் றருண புரியிற்

நிருவீ தியினிற்

பெருமானே. (௨௨)

தனதனு தானனத் தனதனு தானனத்

தனதனு தானனத்

தனதான.

456. அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமு றேநெக்

கவசமா யாதாக்

கடலூடுந்

றமைவில்கோ லாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கற்பொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தேவினைப்

பெரிய*வா தேசபுற்

புதமாய

பிறவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே

பழையபா கீரதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியு†மா†றாயினத்

†தனசாரம்

பருகுமா றுனனற் சிறுவசோ ணுசலப்

பரமமா பூரசித்

தகவேனே

பொழுதுகுழ் போதுவெற் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா ஓடமுத்

தெற்றீனப்

ஓபுணரிகோ கோவெனச் சுருங்கிகோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமானே. (௨௨௮)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்

தானதனத் தானதனத்

தனதான.

457. ஆனைவரிக் கோடிநிர்ப் பாரமுலைச் சாரசைப்

டாடைமறைத் தாடுமலர்க்

குழலார்கள்

ஆரவடத் தோடிலைப் பேசுகைத் தாசைபொருட்

டாரையுமெத் தாகமயக்

கிடுமோகர்

ஆதேசம் - தாங்கப்படுவது. † ஆறுஆய்- (கார்த்திகை மாதர்களா

கிய) ஆறு தாய்மார். †தனசாரம் - முலைப்பால். * ஓபுணரி-கடல்.

சோனமழைப் பாரவிழித் தோகையிற் சாகியர்கைத்
 னூதுவிடுத் தேபொருளைப் பறிமாதர்
 தோதகமுற் றேழ்நாகிற் சேருமழற் காயனையுட்
 சோதியொளிப் பாதமளித் தருள்வாயே
 தானதனத் தீதிமிலைப் பேரிகைகொட் டாசமரிற்
 சாயகடற் றூரைவதைத் திடுவோனே
 தாளவியற் சோதிநிறக் காலினெழக் கோலியெடுத்
 தாபரம்வைத் தாடுபவர்க் கொருசேயே
 தேனிரசக் கோவையிதழ்ப் பூவைகுறப் பாவைதனத்
 தேயுருகிச் சேருமணிக் கதிர்வேலா
 சீரூணைக் கோபுரமுற் றுனவினத் தேமருவு
 தேவமகட் கோர்கருணைப் பெருமானே. (உஉக)

தன்னத் தனனாதன தன்னத் தனனாதன
 தன்னத் தனனாதன தனதான.

458. இடருக் கிடராகிய கொடுமைக் கணைமேல்வரு
 மிறுதிச் சிறுகால்வரு மதனாலே
 இயிலைத் தருகானக * முயிலைத் தருமேனியி
 லெரியைத் தருமாமதி நிலவாலே
 தொடரக் கொடுவாதையி லடையக் கரைமேலலை
 தொலையத் தலைவீசிய கடலாலே
 துணையற் றணிபூமல ரணையிற் றனியேனுயிர்
 துவளத் தருமோதுயர் தொலையாதோ
 வடபொற் குலமேருவின் முடுகிப் பொருநூனை
 மடியச் சுடவேவிய வடிவேலா
 மறவக் குலமாமொரு குலமெய்த் திருமாமகள்
 மகிழ்ப் புனமேவிய மயில்வீரா

முயிலைத் தருமேனி - முயற்களங்கத்தைச் சாட்டும் வடிவம்.

அடர்ப் படர்*கேதகை மடலிற் றழைசேர்வய
 லருணைத் திருவீதியி லுறைவோனே
 அவனித் திருமாதொடு சிவனுக் கிமையாவிழி
 அமரர்க் கரசாகிய பெருமானே. (௨௩௦)

தனதானன தான தனத்தந் தனதான.

459. †இமராஜனி லாவ தெரிக்குங் கனலாலே
 இளவாடையு மூரு மொறுக்கும் படியாலே
 சமராடிய மார னெடுக்குங் கணையாலே
 தனிமானுயிர் சோரு மதற்கொன் றருள்வாயே
 குமராமூரு காச டிலத்தன் குருநாதா
 குறமாமக ளாசை தனிக்குந் திருமார்பா
 அமராவதி வாழ்வ மரர்க்கன் றருள்வோனே
 அருணாபுரி வீதி யினிற்கும் பெருமானே. (௨௩௧)

தனதனதனதன தனதானத்த தனதானதந்த
 தனதனதனதன தனதானத்த தனதானதந்த
 தனதனதனதன தனதானத்த தனதானதந்த

தனதனத் தனதான

460. இரவசுரதமுலை களுமார்புகுத்த நுதல்வேர்வரும்ப
 அமுதநிலையில்லீர லுகரேகைதைக்க மணிபோல் விளங்க
 ‡இசலிசலிபுப ரிதலிலேயுற்று இடைநூல் துடங்க
 உளமகிழ்ச் சியிலோடே

இருவருடலுமொரு உருவாய்நயக்க முகமேலமுந்த
 அளகமவிழுவனே களுமேகலிக்க நயனாவிந்த
 வகரிபெருகவுக ரமுமேயருத்தி முறையேயருந்த
 உரையெழும் பரிவாலே

புருவநிமிர் விரு||கணவாளிபைக்க உபசாரமிஞ்சு
 அவசகவசமள வியலேதரிக்க அநிலேபனந்த
 புதுமைவிளையவது பரமார்பரிக்க இணைகோளுமொன்றி
 அதிகசுகக் கலையாலே

* கேதகை - தாழை, † இமராஜன் - சந்திரன். ‡ இசலி - வாதாடி.
 § யுபரிதலிலை - மதனநூல்முறை. || கணவாள் - வாள்போன்ற கண்கள்.

புளகமுதிரவிர கமென்வாரிதத்த வரைநாண்டமுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயா தரிக்க உயிர்போலுகந்து
பொருள்தனவுமரு வுறுமாயவிச்சை விலைமாதர்சிங்கி
விடவருட் புரிவாயே

பரவுமகரமுக ரமுமேவலுற்ற சகராம்வினைந்த
தமாதிரமிர பலமோகரத்த சலராசுகொண்ட.
படியைமுழுதுமொரு நொடியேமதித்து வலமாகவந்து
சுவனிடத் தமர்சேயே

பழநிமிசையிலிசை இசையேரகத்தில் திருவாவின்னரு
டியினில்பிரமபுர மதில்வாழ்கிருத்த ணிகையுடுமண்டர்
பதியமுதியகதி அதுநாபெனுக்கு முறவாகிநின்று
கவிதைபைப் புனைவோனே

அரியுமயனுமம ரருமாயசிட்ட பரிபாலனன்ப
ரடையுமிடரைமுடு கியெதுறதுட்ட கொலைகாரரென்ற
அசுரர்படையையடை யவுமேவரதுத்த அபிராமசெந்தில்
உரகவெற் புடையோனே

அருணகிரணகரு ணையபூரணச்ச ரணமேலெழுந்த
இரணகரணமுர ணுறுருரனுட்க மயிலேறுகந்த
அருணையிறையவர்பெ ரிபகோபுரத்தில் வடபாலமர்ந்த
அறுமுகப் பெருமானே. (உருஉ)

தனதனனத் தனதான தனதனனத் தனதான.

461. இரவுபகற் பலகாலும் இயலிசைமுத் தமிழ்கூறத்
நிரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
பாகருனைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான
அரணருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப் பெருமானே.

தனன தனன தனன தனன

தனன தனன தனதான.

462. இருவர் மயலோ அமளி விதமோ
எனென செயலோ அணுகாத
இருடி அயன்மா லமர ரடியா
நிரையு மொலிகாண் இவைகேளா
46

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா	
நொருவர் பரிவாய்	மொழிவாரோ
உனது பத்தூள் புவன கிரிதா	
னுனது கிருபா	காமேதோ
பாமகுருவா யணுவி லசைவாய்	
பவன முகலா	கியபூத
படையு முடையாய் சகல வடிவாய்	
பழைய வடிவா	கியவேலா
அரியு மயனோ டபய மெனவே	
அயிலை அலைமேல்	விடுவோனே
அடுமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே	
அருண கிரிவாழ்	பெருமானே. (உருந)

தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த தனதான.

463. இருவினை மங்க மலவகை மங்க
இருள்பிணி மங்க மயிலேற்

இனவரு ளன்பு பொழியக டம்பு
வினதக முங்கொ டனிபாடக்

கரிமுக நெம்பி முருகனெ னண்டர்
களிமலர் சிந்த அடியேன்முன்

கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து
கடுகந டங்கொ டருள்வாயே

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க
திகழ்நகை கொண்ட விடையேறி

செவ்வெளி அங்க னாருள்சூடி கொண்டு
திகழந டஞ்செய் தெமையீனும்

அரசியி டங்கொள் முழுவுடை எந்தை
அமலன்ம கிழந்த குருநாதா

அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை
அமளிந லங்கொள் பெருமானே. (உருச)

தனதன தாந்த தந்த தனதன தாந்த தந்த
தனதன தாந்த தந்த தனதான.

464. இருவினை ஊண்ப சும்பை கருவினை கூன்கு டம்பை
இடரடை பாழ்ப்பொ னும்ப கிதவாரி
இடைநிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப
மிரவிடை தூங்கு கின்ற பிணநோவுக்
குருவியல் பாண்ட மஞ்ச மருவிய கூண்டு நெஞ்சொ
டுயிர்குடி போங்கு ரம்பை அழியாதென்
றுலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொழிந்து
னுபயப தாம்பு யங்கள் அடைவேனோ
அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்கள்
அமரர்கு ழாங்கு விந்து தொழுவாழும்
அடியவர் பாங்க பண்டு புகலகி லாண்ட முண்ட
அபிநவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே
கருணைம்ரு கேந்த்ர அன்ப ருடனுர கேந்த்ரர் கண்ட
கடவுளந் தேந்த்ரர் மைந்த வரைசாடும்
கலபக கேந்த்ர தந்த்ர அரசநி சேந்த்ர கந்த
காருலி சேந்த்ரர் தங்கள் பெருமாளே. (௨௩௫)

தனதனன தனதனன தான தத்த தந்த
தனதனன தனதனன தான தத்த தந்த
தனதனன தனதனன தான தத்த தந்த தனதான.

465. இருளாக மவிழமதி போத முத்த ரும்ப
இலகுகயல் புளவிரு பார பொற்றனங்கள்
இளகவிடை துவளவளை பூச லீட்டி ரங்க எவராலும்
எழுதரிய கலைநெடுழ ஆசை மெத்த உந்தி
இனியசுழி மடுவினியை மூழ்கி நட்பொ டந்த
இதழ்முது பருகியுயிர் தேக மொத்தி ருந்து முனிவாழ்

முருகுமழ் மலாமனி மீதி நிற்பு குந்து
 முகவனச மலர்குவிய மோக முற்ற ழிந்து
 மொழிபதற வசமனிய ஆசையிற்க விழ்ந்து விடுபோதும்
 முழுதுணர உடையமுது மாதவத்து யர்ந்த
 பழுதில்மறை பயிலுவவெ னாக ரித்து நின்று
 முநிவர்கார்தொழுதுருகு பாதபக்ம் மென்று மறவேனே
 'ஒருசிறுவன் மணமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
 கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாச லிற்பு குந்து
 உலகரிய இவனடிமை யாமெனக்கொ ணர்ந்து சபையூடே
 ஒருபழைய சருகுமடி ஐ ஆவ ணத்தை அன்று
 உமொடவ னதுவலிய வேகி ழிக்க நின்று
 உதற்முறைஇடுபழைய வேத வித்தர் தந்த சுறியோனே
 அரியவுடு பதிகடவி ஆட கச்சி லம்பொ
 டழகுவட மணிமுடிவி யாள் மிட்ட முந்த
 அமரோடு பலர்முடுகி ஆழி யைக்க டந்து அமுதாக
 அருளுமரி திருமருக ட வாரணத்தை அன்று
 அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்து கந்த
 அருணகிரி நகரிலெழு கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே.

சுருதி

தன்ன தனதன தன்ன தனதன
 தன்ன தனதன தனதான.

466. இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு
 மெரியு முமிழ்மதி நிவவாலே
 இரவி லெனதுயிர் கவர வருகுழ
 லிசையி லுறுகடல் அலையாலே
 தறுகண் ரதிபதி மானன் விடுகொடு
 † சரமி லெனியெனும் அழியாதே
 ந்ருண மணிபொழி லருணை நகருறை
 ‡ சயில மிசையினில் வாவேணும்

ஒருசிறுவன் - சமதர மூதது சுவாமிகள். § ஆவணம் - உரிமைப்பத்
 திரம் † வாரணம் - கோழி. ‡ சரமில் - சரத்தில். § சயிலம் - மலை

குன்றுதோறூடல்.

௩௬௫

முதுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ

முறுவ லுடையவர்

குருநாதர்

முடிய கொடுமுடி அசுரர் பொடிபட

முடுகு மரகத

மயில்விரா

குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன

குவடு படுமொரு

நிருமார்பா

கொடிய சடராயில் தனையு மெழுகடல்

குறுக விடவல

பெருமானே. (௨௩௭)

தனதனன தத்த தனதனன தத்த
தனதனன தத்த தனதான.

467. உலையிலன லொத்த உடலினனல் பற்றி

உடுபதியை முட்டி

அமுதூற

ஹுகிவா விட்ட பரமசுக முற்று

உனதடிபை நத்தி

நினையாமல்

சிலைதுதவி விட்ட திலதமவிர் பொட்டு

நிகழ்முகவர் முத்து

நகையாலே

சிலுகுவலை இட்ட மயல்கவலை பட்டு

நிருடனென வெட்கி

அலைவேனே

கலைகனக வட்ட திருலைபறை கொட்ட

கனகமயில் விட்ட

கதிர்வேலா

கருதலரின் முட்டி கருகிவரு துட்ட

கதவமண ருற்ற

குலகாலா

அலைகடலு டுத்த தலமதனில் வெற்றி

அருணைவளர் வெற்பில்

உறைவோனே

அசுரர்களை வெட்டி அமரர்கிறை விட்டு

அரசுகலை இட்ட

பெருமானே. (௨௩௮)

தனதனன தனந்த தானன தந்தநானு.

468. கடல்பரவு தரங்க மீதெழு திங்களாலே
கருகிமிக மடந்தை மார்சொல்வ தந்தியாலே
வடவனலை முனிந்து வீசிட தென்றலாலே
வயலருணை யில்வஞ்சி போதந லங்கலாமோ
இடமுமையை மணந்த நாதரி றைஞ்சும்வீரா
எழுகிரிகள் பிளந்து வீழுவெ றிந்தவேலா
அடலசுரர் கலங்கி யோடமு னிந்தகோவே
அரிபிரம புரந்த ராகியர் தம்பிரானே (உருக)

தனதனனத் தனதனனத் தனதனனத் தனதனனத்
தனதனனத் தனதனனத் தனதான.

469. கமலமுகப் பிறைதுதல்பொற் சிலையெனவச் சரகணைநற்
கயலெனபொற் சுழலும்பிழிக் குழல்கார்போல்
கதிர்*தரொளாப் பியுத்சனக் கழுஞ்களப் புயகழைபொற்
கரகமலத் துகிர்விரலிற் கிளிசேரும்
குமரிதனத் திதலைலைக் கிகலியினைக் கலசமெனக்
குவிமுலைசற் றசையமணிக் கலனாடக்
கொடியிடைபட் டடைநடைபொற் சரணமயிற் கெமனமெனக்
குணாகிபொருட் டுபறிபவருக் குறவாமோ
திமிலையுடுக் குடன்முரசுப் பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்
டிமிடிமிடிட் டுருர்நிமிடித் தொலிதாளம்
செக்கணசெக் கணகதறத் திடுகிடுனக் கொடிமுடியெட்
டிகைநிலைபட் டுவரிபடச் சிலைக்கோலித்
||துமிலவுடற் றசரர்முடிப் பொடிபடரத் தமுன்பெருகத்
தொகுக்கைதொட் டலகையுணத் தொடும்வேலா
||துவனிநிலைப் புனமருவிக் குறமகளைக் களவுமபற்
சுகமொடனைத் தருணாகிரிப் பெருமானே. (உருசு)

* தரொளாப்பிய - தாளம் ஒத்த. † தசனம் - பல். ‡ பறிபவர் - பறிப் பவர், டுகோலி - விளைத்து || துமில - பேரொலியிட, || துவனி-தொனி.

தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன தனதான.

470. கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலைபற இளநீரைக்
கறுவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதப
சயம்விளைத் திச்செப் படித்துக் குலவிய
கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துக் நிறல்மதன் * அபிஷேகம்
அமலர்நெற் றிக்கட் டழுற்குட் பொடிசெய்து
அக்கசக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி
னடல்படைத் தச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்
அறைதல்கற் பித்துப் பொருப்பைப் பாவி
சிறகறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு
மபிநவச் சித்ரத் தனத்துக் நெருடிகள் உறவாமோ
தமரமிக் குத்துக் கதிர்க்கப் பலபறை
தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குக் தொகுதொகு
திரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் திரிகிட எனவோதிச்
சுவடுறப் பக்கப் பழொத்திப் புகையெழ
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்
தசைகள்பட் சித்துக் களிக்கக் கழுதொடு கழுதாட
அமலையுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
அசுரரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
அடிநடிக் திட்டிட் டிடித்துப் பொருநிடு மயிலோனே
அழகுமிக் கச்சித் ரபச்சைப் புரவியி
னுலையெய்ப் பாக்ய ஈஷநற்சற் குருபா
அருணையிற் சித்திக் தெனக்குக் தெளிவருள் பெருமானே

அபிஷேகம் கீரீடம். † சுவடு உற பக்க பழு ஒத்தி பக்கத்துப்பழு
வெல்லம்புகள் நெரிய முடக்கிய கைகளை ஒத்தித் துணங்கைக் கூத்தாடி.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதான.

471. கரிமுகக் கடகனிற் றதிககற் பகமுகக்
கஜமுகக் தவுண்ணைக் கடியாரினை
கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்
கனிவயிற் றினிலடக் கியவேழம்
அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகனத் தினின்மிசுத்
தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே
அயிலெடுத் தசராவெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்
றியைமிசுத் தறுமுகக் குமரேசா
நரிமிகக் கிளையோப் பரியெனக் *கடிவனத்
தொடுபிடித் தெதிர்கடத் திடுமீசன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
கரியுரிக் தணிபவற் கொருசேயே
†துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழஞ்சுத்
‡துரியமெய்த் தரளமொய்த் திடீவீறிச்
சுரந்துதித் திடமிசுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் சரவணப் பெருமானே. (உசஉ)

தனன தந்தனந் தனதன தனதன
தனன தந்தனந் தனதன தனதன
தனன தந்தனந் தனதன தனதன தனதான.

472. கருநி றஞ்சிறந் தகல்வன புகல்வன
முகன தந்திரந் கடியன கொடியன
கனக குண்டலம் பொருவன வருவன ||பரி,காவும்
கடலு டன்படர்ந் தடர்வன தொடர்வன
வினையு நஞ்சனைத் தெளிர்வன ||பிளிர்வன
கணைய நின்றநின் றெதிர்வனமுதிர்வன இளையோர்முன்

*கடிவனம்-கடிவாளம். †துரி-(காய்கனிகளின் ஆகிய) சுமை. ‡துரிய
மெய்த்தரளம் - துய்மையான முத்துக்கள். ிவீறி-அதிகரித்து. || பரி-
வடவாமுகாக்கினி. || பிளிர்வன கொப்புளிப்பன.

*செருவை விண்டகஞ் சிறுவன உறுவன
 களவு வஞ்சகஞ் சுழல்வன உழல்வன
 தெனன தெந்தனந் தென்தென தென்தென எனநாதம்
 தெரிசு ரும்பைவென் றிடுவன அடுவன
 மருள்செய் கண்கள்கொண் டணைவர்த முயிரது
 திருகு கின்றமங் கையர்வச மழிதலை ஒழிவேனோ
 மருவு தண்டைகிண் கிணிபரி புரமிவை
 கலக லன்கலின் கலினை இருசரண்
 மலர்கள் நொந்துநொந் தடியிட வடிவமு மிகவேறாய்
 வலிய சிங்கமுங் கரடியு முழுவையு
 முறைசெ மும்புனந் திணைவினை இதண்மிசை
 மறவர் தங்கள்பெண் கொடிதலை ஒருதிரு வுளநாடி
 அருகு சென்றடைந் தவன்சிறு பதயுக
 சதத எம்பணிந் ததிவித கலவியு
 ளறம ருண்டுநெஞ் சவளுடன் மகிழ்வுற அணைவோனோ
 அமரர் சங்கமுங் குடிபுக நொடியினில்
 நிருதர் சங்கமும் பொடிபட அமாச்செய்த
 அருணை வந்துதென் திசைசுனி லுறைநாரு பெருமானோ.

தானான தான தானான தான
 தானான தான தனந்தான.

473. காணாத தூரம் நீணாக வாரி

காதார வார மதன்பினாலே

காலானும் வேளும் ஆலால் நாதர்

காலால் நிலாவு †முனிந்து ‡பூமேல்

நானான தோகை நூலாடை சேரர

நாடோர்க லேச அழிந்துதானே

நானாப வாத மேலாக ஆகம்

நாடோறும் வாடி மயங்கலாமோ

* செருவை விண்டு அகம் சிறுவன - போர் முயன்று அகம் கொண்டு
 சிறுவன. † முனிந்து-முனிய; எச்சத்திரிய. ‡ பூமேல்-பூமியின்மீது.

சோணை லேச பூரை நீடு

தோளாறுமாறும்

விளங்குநாதா

தோலாத வீர வேலால டாத

சூரான் மாள

வெகுண்டகோவே

சேனாடர் லோகம் வாழ்மாதிரி யானே

திராத காதல்

சிறந்தமார்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்

தேவாதி தேவர்

கடம்பிரானே. (உச்ச)

தானு தத்தன தானு தத்தன
தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன
தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன
தந்த தனந்தன தான தந்தன தந்ததான.

474. காரா டக்குழ லாலா லக்கணை

கண்கள் சுழன்றிட வேழு கங்களி

னாலா பச்சிலை யாலே * மெற்புசி

மஞ்சள் கலந்தணி வாளி கொந்தள

காதா டக்கடன் மேலா டக்குடி

இன்ப ஈசங்குட மார்ப எங்கொளி

கொங்கைமாதர்

காசா சைச்செய லாலே சொக்கிடு

விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்

போலே நற்றெரு ஊடா டி.கீ.துயல்

தொங்கல் நெகழ்ந்திடை பேது வண்டிட

கால்தா விச்சதி யோடே சித்திர

மென்ப நடம்புரி வாரு டன்செயல்

மிஞ்சலாகிச்

சீரா டிச்சில நாள்போய் மெய்த்திரை

வந்து கலந்துயி ரோட வங்கமொ

மெற்புசி-மேலேபூசி. † துயல்-அசைசென்ற.

டோ டிப்பல நோயோ டுத்தடி

கொண்டு குரங்கென வேந டந்துசெல்

சீயோ டிக்கடை பாயோ டுக்கிய

டங்கி அழிந்துயி ரோடு னோஞ்சொளி

யுங்கண்மாறிச்

சேரா மற்றுபொறி கேளா மற்றுசெவி

துன்பமொ டின்பமு மேம றந்துயின்

ஊரார் சுற்றமு மாதோர் மக்களு

மண்டியு மண்டையு டேகு விந்திது

சீசு சிச்சிசு போகா நற்சனி

யன்கட வென்றிட வேகி டந்துடல்

மங்குவேளே

மாரோன் முப்புர நீறு யுற்றிட

அங்கி உமிழ்நிதி வோரி யம்புலி

தோல்சீ யத்தொடெ டு ஏகா சர்ச்சடை

கங்கை இளம்பிறை யார னரிந்தவர்

மாதே நிக்கட லாலா லத்தையு

முண்டவ ரெந்தை[†] சி வாணு பங்குறை

என்றன்மாதா

மாலோ னுக்கலை யாள்மா பத்தினி

அம்பிகை சங்கரி மேக சுந்தரி

§வேதா மக்கலை ஓபாள் முக்கணி

ரம்பிய கொங்கையி னாள்ப யந்தருள்

மாஞா னக்கும ராதோ கைப்பரி

யின்பத வண்குரு வே||யெ னஞ்சுரர்

தொண்டிபாடச்

சூரார் மக்கிட மாமே ருக்கிட

அங்கட லெண்கிரி போடி பங்கொடு

¶திபே முற்றிட பாதா ளத்துறை

நஞ்சுர வின்[§]பண மாயி ரங்கெட

* பொறி-அறிவு †ஏகாசம்-போர்வை, ஏகாசர்-போர்வையை உடை
மவர். ‡சிவ அனுபங்கு உறை - சிவபெருமானேடு கூட (அவர் திருமேனி
யில்) பாதியாக உறையும். § வேதாம-வேதாகம, || எனஞ்சுரர் - என் அம்
சுரர். ¶ திபு ஏழ் - எழு திபு § பணம் - படமெடுத்தாடுஞ்சிரம்.

சூழ்வா ளக்கிரி தூளா கிப்பொடி
 விண்கணி றைந்திட வேந டம்புரி கின்றவேலா
 சோர்வே தத்தலை மேலா டிச்சக
 பங்கய செங்கர போட கம்பெற
 வாகா னக்குற மாதோ டற்புத
 * மங்குல ணங்குட னேம கிழ்ந்துநல்
 † தூணை டிச்சுட ராகா சத்தைய
 ணைந்துவி ளங்கரு ணைச லந்திகழ் தம்பிரானே. (௨௪௫)

தானதன தந்ததன தானதன தந்ததன
 தானதன தந்ததன தந்த தனதான.
 475. காராமரு வும்பெருகு சோலைமரு வுங்கொடிய
 † காகளம டங்கவுமு முங்கு மதனாலே
 காலடர வம்பமளி மேலடர வந்துபொரு
 காமன்விடு விஞ்சுகணை அஞ்ச மலராலே
 ஊருமுல சும்பழைய பேருகம்வி னைந்ததென
 வோரிரவு வந்தெனது சிந்தை அழியாதே
 ஊடியிரு கொங்கைமிசை கடவுரி வண்டினமு
 லாவியக டம்பமலர் தந்த ருளுவாயே
 ஆருமர வும்பிறையு நீருமணி யுஞ்சடைய
 ராதிர வும்படிநி னைந்த குருநாதா
 ஆறுமுக முங்குரவு மேறுமயி லுங்குறவி
 யானுமர முந்திருவும் அன்பு முடையோனே
 மேருமலை யும்பெரிய சூருமலை யுங்கரிய
 வேலையலை யும்பகையும் அஞ்ச விடும்வேலா
 மேதினியி றைஞ்சுமரு ணாபுரிவி ளங்குகிரு
 விநிலை முந்தருளி நின்ற பெருமானே. (௨௪௬)

மங்குல் அணங்கு - விண்ணுலகப் பெண், தெய்வானை † தூண் -
 சிவமாகிய அக்கினிஸ்தம்பம். காகளம் - குயிலினது எச்சாளவொசை.

தானன தானதத்த தனதான
தானன தானதத்த தனதான.

476. கீதவி நோதமெச்சு சூலாலே
கீறுமை யார்முடித்த குழலாலே
நீதியி லாதழித்து முழலாதே
நீமயி லேறியுற்று வாவேணும்
சூதமர் சூரநட்க வருசூரா
சோணகி ரீயிலுற்ற குமரேசா
ஆதியர் காதொருச்சொ லருவ்வோனே
ஆனைமு கார்கனிட்ட பெருமானே. (உசுள)

தனதனன தானதானன தனதனன தானதானன
தனதனன தானதானன தனதான.

477. குழவியுமாய் மோகமோகித சூமானுமாய் வீடுகாதலி
குலவனுமாய் நாடுகாடொடு தடுமாறிக்
குணிலொடுக னீடுமாகிய கிழவனுமா யானிபோய்விட
விறகுடனே தூளியாவதும் † அறியாதாய்
பழையசடா தாாமேனிகழ் கழியுடல்கா னா† நிராதர
பரிவிவிவா டுணைநாடொறு மடைமாறிப்
பலபலவாம் யோகசாதக உடல்கொடுமா யாதபோதக
பதியழியா வீடுபோயினி அடைவேனோ
எழுகடல்தி மூளமேருவு மிடிபடவே தாவும்வேதமு
மிரவியும் || வாய் பாறியோடிட முதுசேடன்
இருளறுபா தாளலோகமு மிமையமுரீ ருகவாஸ்கிரி
இருபிளவாய் விழுமாதிர மலேசாய

தனில்-தடி † அறியாதாய்-அறிந்த தாவி. ‡ நிராதர பரிவு இலி வான்.
நிராதரமாகிய துன்பமில்லாததான ஆகாயத்தில் டுநாலை மடைமாறி-கழிந்
துபோகும் நாலங்குலப்பிரமாண வாயுவைக்கழியாமல்திரும்பி ||வாய்பாறி-
இடம் பெயர்ந்து; பாறுதல்-அடியோடு பெயர்ந்து வீழுதல்.

அழகியமா பாகசாதன னமாருமார் பூதமாறுசெய்
 அவுணர்தமா சேனை தூனெழு வினையாடி
 அமரினேமே வாதஞ்சாரை அமர்செயும்வே லாயுதாவுயர்
 அருனையிலவாழ் வாகமேவிய பெருமானே. (உசஅ)

தானான தனதான தனதான.

478. கோடான மடவார்கள் முலையேதே
 கூர்வேலை இனையான விழியூடே
 ஊடாடி யவரோடும் உழலாதே
 ஓர்போது திகழ்பாதம் அருள்வாயே
 நீடாழி சுழல்தேசம் வலமாக
 நீடோடி மயிலமீது வருவோனே
 சூடான தொருசோதி மலையேவு
 சோனாடு புகழ்தேவர் பெருமானே. (உசக)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
 தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
 தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தனதான.

479. சிலைநுதல் வைத்துச் சிறந்த குங்கும
 திலதமு மிட்டுக் குளிர்ந்த பங்கய
 திருமுக வட்டத் தமர்ந்த மென்குமிழ் தனிலேறிச்
 செழுமணி ரத்தத் திலங்கு பைங்குழை
 தனைமுனி வுற்றுச் சிவந்து நஞ்சணி
 †செயலினை ஒத்துத் தயங்கு வஞ்சக விழிசீறிப்
 புலங்கி குத்திட் டிருந்த வஞ்சியர்
 பதமல ருக்குட் பணிந்த ணிந்தணி
 புரிவரை கைக்குட் கலின்க லென்றிட அதுராகம்
 புகழ்கல மெத்தப் புரிந்து கொங்கையி
 லுருகிய ணைத்துப் பெரும்பரி யங்கொடு
 புணரிலும் நிற்பொற் புகங்கள் நெஞ்சினுள் மறவேனே

அமரினே மேவாத-அமைதியைப் பெறுத. † செயலினை-விதத்தை.

கலைமதி வைத்துப் புனைந்து செஞ்சடை
 மலைமகள் புக்கத் தமர்ந்தி ருந்திட
 கணகண கட்கட் கணின்க ணென்றிட நடமாடும்

கருணைய னுற்றத் ரியம்ப கன்தரு
 முருகபு னத்திற் றிரிந்த மென்கொடி
 கன்தன வெற்பிற் கலந்த ணைந்தருள் புயவிரா

அலைகடல் புக்குப் பொரும்பெ ரும்படை
 அவுணரை வெட்டிக் களைந்து வென்னுயர்
 அமர்தொழும்பொற் சதங்கை கொஞ்சிட வருவோனே

அடியவ ரச்சத் தழுங்கி டுந்துயர்
 தனையொழி வித்துப் ரியங்கள் தந்திடும்
 அருணகி ரிக்குட் சிறந்தமர்ந்தருள் பெருமானே. (௨௫௦)

தனன தனன தனன தனன
 தனன தனன தனதான.

1. சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
 சிவனா னமுதே பசியாறி

திகழ்வோ டிருவோ ரொருந் பமதாய்
 திகைலோ கமெலாம் அனுபோகி

இவனே எனமா ஸயனே டமரோ
 ரினையோ னெனவே மறையோத

இறையோ னிடமாய் வினையா டுகவே
 யியல்வே லுடன்*மா அருள்வாயே

†தவலோ கமெலா முறையோ எனவே
 தழல்வேல் கொடுபோ யசாராத்

தலைதூள் படவேழ் கடல்தூள் படமா
 தவம்வாழ் வுறவே விடுவோனே

கவர்பூ வடிவாழ் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே

அணைமார்பா

கடையேன் மிடிதுள் படநோய் விடவே

*கனல்மால் வணாசேர்

பெருமானே, (௨௫௧)

பொருள்

தனதனை தனதனை தந்தனந் தந்தனந்

தனதனை தனதனை தந்தனந் தந்தனந்

தனதனை தனதனை தந்தனந் தந்தனந் தந்ததான.

481. சினமுடுவல் நரிகழுகு டன்பருந் தின்கணந்

கொடுகெருடன் அவகைபுழு வுண்டுகண் டின்புறுஞ்

செடமளறு மலசலமொ டென்புதுன் றுங்கலந் துன்புமேவு

சென்னவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பின்தொடர்ந்

தனுக்குமுட லனெகவடி விங்கடைந் தம்பராஞ்

சிறுமணலை அளவிடினு மங்குயர்ந் திங்குலந்தொன் றுநாயேன்

கனகபுவி நிழல்மருவி அன்புறுந் தொண்டர்பந்

குறுகவினி அருள்கிருடை வந்துதந் தென்றுமுன்

கடனெனது உடலுயிரு முன்பரந் தொண்டுகொண்டன்பரோடே

கலவிறல் மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்

புணர்காண மயில் புறமொ டின்புகொண் டண்டருங்

கனகமலர் பொழியவுன தன்புகந் தின்னுமுன் சிந்தியாடுத

தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனம்

தகுக்குகு குக்குக்கு டங்குடங் குந்தடந்

தவிர்முரசு பறைநிமிலை டிங்குடிங் குந்தடர்ந் தண்டர்பேரி

தடுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்

டிமிடிமிட டுருந்திகுது சங்கவெண் கொம்புதிண்

கடைபுகமொ டொலியதட லஞ்சவஞ் சன்குலஞ் சிந்திமானச்

சினமுடுகி அயிலருளி யுப்பரந் தம்பரந்

திகையரகர் புவிபுளது மந்தரம் பங்கயன்

செகமுழுது மகிழுவரி அம்புயந் தொண்டுகொண்டஞ்சல்பாடத்

கனல்மால் வரை-திருவண்ணாமலை, *முடுவல் - நாய், †தந்த - தர,

திருமுறுவ லருளியுய ரெந்தையின் பங்குறுங்
கவுரிமன முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுந்
திருவருண் கிரிமருவு சங்கரன் கும்பிடுந் தம்பிரானே. (௨௫௨)

www.tamilnavarasam.com

தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன
தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன
தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன தந்ததான.

482. சுக்க லச்*சுரோணி தத்தி லுற்றநளி
னத்தி லப்புவென ரத்த முற்ற்சுக
சுக்கி லக்குளிகை பொத்த கொர்ப்பருகை வந்துகோல
தொப்பை யிட்டவயி றிற்பெ ருத்துமிக
வட்ட மிட்டிடல வெப்ப முற்றுமதி
சொற்ற பத்தின்மறி யசுந ரத்தினிடை விஞ்சையாலே
கக்க நற்புவியி லுற்ற ரற்றிமுலை
யைக்கொ டுக்கவமிர் தைப்பு சித்துவளர்
கைக்க சத்தியொடு மைத்து தத்துநடை அந்தமேவி
கற்று வெற்றறிவு பெற்று பச்சையி
லொத்த மக்கள்மய லிற்கு ளிந்துநெற்
கட்டி யிப்படிபி றப்பி லுற்றுடல மங்குவேநீன
தெற்க ரக்கர்பவி லைக்கு லைத்து ட்விட
ணற்கு நத்தரச ளித்து முத்திகொடு
சித்தி ரத்திருவு ரத்த சக்கிரிம கிழந்தவேலோ
செக்க ரத்தின்மலை முப்பு ரத்திலேரி
யிட்ட ட்சுத்திடுவ னுற்று நத்தமிரு
சித்த லைத்தையும்கி ழித்த சத்தியுமை தந்தபாலா
தர்க்க மிட்டசுர ரைக்கெ லித்துமலை
யுக்கெ முக்கடல்கொ ளுத்தி அட்டதிகை
தட்ட முட்டையடை யக்கொ டிப்புகையின் மண்டுமேவலா

..ரோணி-சுரோணி; குறுக்கல்லிகாரம், * வளர்கைக்கு அசத்தி
யொடு எனப்பிரிக்க ட் விடணற்கு-வீடுவணற்கு ட் சத்தி-வண்மை.

தத்தை வித்ருமிநி றத்தி முத்தணிசு
 றத்தி கற்பகவ னத்தி ித்தமவை
 சஞ்சு தத்த அரு ணைக்கி ரிக்குள் மகிழ் தம்பிரானே. (௨௫௩)

தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன தனதான.

483. செஞ்சொற் பண்பெற் றீடுசூட மாமலை
 சும்பத் தந்திக் குவடென வாலிய
 தெந்தப் பந்திக் தரளம தாமென விடரானி
 சிந்திக் கந்திக் திடுகளை யாமுன
 தங்கத் தம்பொற் பெதுவென வோதுவ
 * திண்டுப் புந்திக் திடுகனி தானுமு னிகழாமோ
 மஞ்சொக் குங்கொத் தளகமெ னுமிடை
 கஞ்சத் தின்புற் றீடுநிரு வேயின
 வஞ்சிக் கொப்பொப் பெனுமயி லேபென முறைபேய
 வந்திக் திந்தப் படிமட வாரொடு
 கொஞ்சிக் கெஞ்சிக் தினமவர் நாடொழு
 மந்தப் புத்திக் ிகசடென நாளான தடிசேர்வேன்
 நஞ்சைக் கண்டத் திடுபவ ராரொடு
 திங்கட் பிஞ்சக் கரவணி வேணியர்
 நம்பர்ச் செம்பொற் பெயரச ரேசனை யுகிராலே
 நந்தக் கொந்திச் சொரிசூடல் சோர்வா
 ி நந்திக் கம்பத் தெழுநா கேசரி
 நஞ்சக் குண்டைக் கொருவழி யேபென மிகநாடி
 வெஞ்சச் ிசிம்புட் சொருபம தானவர்
 பங்கிற் பெண்கற் புடையபெ ண்பகி
 வங்கைச் செங்கைப் பொலிசுத வேடுவர் புனமீதே

* திண்டுப் புந்திக் திடுகனிதானும் - திண்டாப்பும் தித்தித்திடு கனிதா
 னும், துப்பு-பவனம். † கச-னெநான் - கச-ன் × என் + நான். ி நந்தி-
 தோன்றி. ி சிம்புட் சொருபம்-சிந்தத்தினும் வலிய சரப்பப்பகிநுபம்.

வெண்டித் தங்கித் திரிகழு வாஅந்
துங்கத் துங்கக் கிரி அரு ணுபிரி
வெங்கட் சிங்கத் தடியி லேறிய பெருமானே. (உருசு)

தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த
தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த
தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த தனதனத் தனதான.

484. தமரகு ரங்கனும் காரிருட்பி ழம்பு ,
மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற்கொ ளுந்து
தழலுமிழ் கண்களுங் காளமொத்த கொப்பும் உளகசக்கடமாமேல்
தனிவரு மந்தகன் பாசம்விட்டு ற்ந்து
அடவரு மென்றுசந் தாகுலத்தி ருந்து
தமரழ மைந்தருஞ் சோகமுற்றி ரங்க மரணபக் குவமானாள்
கமலமு கங்களுங் கோமளத்தி லங்கு
நகையுந் டுங்கனுங் காநினுற்று லங்கு
கனககு தம்பையுந் தோடும்வஹ்-அங்க தமுமடற் சுடர்வேலும்
கடிதுல கெங்கனுந் † தாடியிட்டு வந்த
மயிலுமி லங்கலங் காரபொற்ச தங்கை
முலொலி தண்டையங் காலமொக்க வந்து வரமெனக் கருன்கூராய்
இமகிரி வந்தபொன் பாவைபச்சை வஞ்சி
அகிலத லம்பெறும் பூவைசத்தி யம்பை
இளமுலை யின்செழும் பால்குடித்திலங்கு மியல்சியிற் திடிலோனே
இறைவரி றைஞ்சநின் ருகமப்ர சங்க
முறைசெய்தி டுப்பரசன் டாவிசித்து நின்ற
ரணநூக தங்கவெஞ் சூருடற் பி ளந்த அயிலடைக் கதிர்வேலா
அமணர டங்கலுங் கூடலிற்றி ரண்டு
கழுவினு தைந்நுதைந் தேறவிட்டு நின்ற
அபிநவ துங்ககங் காநதிக்கு மைந்த அடியவர்க் கெளியோனே

அமர்வணங்குகந் தாகுறத்தி கொங்கை
தனில்முழு குங்கடம் பாமிசூத்த செஞ்சொ
வருணைநெ டுந்தடங் கோபுரத்த மர்ந்த அறுமுகப் பெருமானே.

தனனாத்தன தனனாத்தன தாந்தன தாந்தனனம்
தனனாத்தன தனனாத்தன தாந்தன தாந்தனனம்
தனனாத்தன தனனாத்தன தாந்தன தாந்தனனம் தனதான.

485. தமிழோதிய குயிலோமயி லாண்டலை பாம்புறவங்
கிளிகாடையி * னணிலேரளி யாங்குரல் வாய்ந்தகிசெந்
தகுமாயிட றெலியாரித மாஞ்சுனை தேன்கனியின் சுவைசேருந்
தனபாரு மலையாமென வோங்கிட மாம் †பொறிசின்
கிடவேல்கிழி துதலோசிலை வான்பிறை மான்தளிரின்
‡ சரிசார்சூழ விருளார்நகை யோங்கிய வான்கதிரின் சுடர்பாய
குழிநூராகியின் முகமோமநி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்
சரிதோடினை செவியா § டுச லாங்கன பூங்கமுகங்
கொடினாலிடையுடையாரன மாம்பரியர்மாண்புரிசின் கொடிமாதர்
குணமோடம. ளியினாடினு மோங்கிய பூங்கமலஞ்
சரணாபுர குரலோசையு மேந்திடு மாண்டலையின்
கொடியோடெழுதரிதாம்வடிவோங்கியபாங்கையுமன் தகையேனே
திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கண திங்கெண்தொந்
தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட திங்கட்தொந்
திருடோடிமி டிமிடோடிமி டாங்குட டந்தகமென் நியல்பேரி
திசைமுடுக கடலேழ்பொடி யாம்படி யோங்கியவெங்
கரிதோபரி யசராரகன மாண்டிட நீண்டாவிவ்
சிரமீள்பட்குவடோதுகன் வான்பெற வாங்கியவண் சுதிர்வேலா
கமழ்மா || விதழ் சடையாடி யேன்துயர் தீர்ந்திடவெண்
தழல்¶ மாபொடியருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவண்
* மர்ந்திமாடருளையாளெமையின் தவளின் தருள்மென் குரவோனே

* அணில்-அன்றில் † பொறிசுந்திட-தேமல் சிதறிட. ‡ சரிசார் சூழல்
சரிசு ஆர்குழல் § உசலாம்-ஊசலாம் || இதழ்-இதழி, சொன்றை¶ மாபொடி
திருநீறு. § மாடு - பக்கம்.

கடையேனிரு வினேநோய்மல மாண்டிட திண்டியவொண்
சுகமோகினி வளிநாயகி பாங்கனெ னும்பகர்மின்
கலைதுலுடைமுருகா* அழ லோங்கியவோக் கலின் உண் பெருமானே

தன்ன தனத்தத் தனந்த தன்ன தனத்தத் தனந்த
தன்ன தனத்தத் தனந்த தனதான.

486. தலையை மழித்துச் சிவந்த துணியை யரைக்குப் புனைந்து
சடையை வளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை
சதிரொடுவப்பப் புனைந்து விரகொடுகற்கப் புகுந்து
தவமொருசத்தத் தறிந்து திருநீறு
கலையை மிகுத்திட் டணிந்து காண வலைக்குட் புகுந்து
கதறு நிலைக்கைக் கமர்ந்த எழிலோடே
கனக மியற்றித் திருந்து துவளு மெனைச்சற் றறிந்து
கவலை யொழித்தற் கிரங்கி யருள்வாயே
அலைக் டலிற்கொக் கரிந்து மருவ ரையைப்பொட் டெறிந்து
மமரு லகத்திற் புகுந்து முபராணை
அருளொடுகைப்பற் றிவந்து மருண கிரிப்புக் கிருந்து
மறிவு எபத்தர்க் கிரங்கு மிளையோனே
மலையை வளைத்துப் பறந்து மருவு புரத்தைச் சிவந்து
வறிது நகைத்திட் டிருந்த சிவனாத்தம்
மதலை புனத்திற் புகுந்து நரவ டிவுற்றுந் திரிந்து
மறமயி லைச்சற் றிவந்த பெருமானே. (உருள)

தானன தான தத்த தானன தான தத்த
தானன தான தத்த தனதான.

487. தேதொரு வாச முற்ற கீதவி நோத மெச்சு
தேனனி சூழ மொய்த்த மலராலே
சேறும ராவெ யிற்றி னூறிய காளம் விட்ட
சேதி லாவெ றிக்கும் அனலாலே
அழலோங்கிய வோங்கல் - திருவண்ணாமலை.

போதனை நீதி யற்ற வேதனை வாளி தொட்ட-
 போர்மத ராஜ னுக்குப் அழியாதே
 போகமெ லாநி றைத்து மோகவி டாய்மி சூத்த
 பூவையை நீய ணைக்க வாவேணும்
 மாதனை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை
 மாயனு மாத ரிக்கு மயில்வீரா
 வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்
 வாரண மான தத்தை மணவாளா
 மேதினி போர்ந ழைக்க வேயரு னை லத்து
 வீதியில் மேவி நிற்கு முருகோனே
 மேருவை நீறெ முப்பி நான்முக னாப் தத்தில்
 வேலடை யாள மிட்ட பெருமானே. (௨௫௮)

தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
 தான தத்த தந்த தனதான.

488. தோத கப்பெ ரும்ப போத ரத்தி யங்கு
 தோகை யர்க்கு நெஞ்சம் அழியாதே
 சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று
 சூழ்பி னிக்க ணங்கள் அணுகாதே
 பாத கச்ச மன்தன் மேறி யிற்பு குந்து
 பாசம் விட்டெ றிந்து படியாதே
 * பாவ லற்கிரங்கி நாவ லர்க் கிசைந்த
 பாட ல் மிக்க செஞ்சொல் தாவேணும்
 வேத மிக்க விந்து நாத மெய்க்க டம்ப
 வீர பத்ரா கந்த முருகோனே
 மேரு வைப்பி ளாந்து சூ ணைக்க டிந்து
 வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா

கோதை பொற்குறிஞ்சி மாது கச்சு னிந்த
கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
கோல முற்றி லங்கு சோண வெற்பு யர்ந்த
கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே. (௨௫௯)

தானதன தனத்தந் தனதான.

489. பாணமல ரதுதைக்கும் படியாலே
பாவியின மதிகக்குங் கனலாலே
நாணமழி யவுடைக்கும் சூயிலாலே
நானுமய லிலினைக்குந் தாமோதான்
சேணிலரி வையணைக்குந் திருமார்பா
தேவர்மகு டமணங்குங் கழல்வீரா
காண அரு ணையிலநிற்குங் கதிர்வேலா
காலன்முது கைவிரிக்கும் பெருமானே. (௨௬௦)

தானு தானு தானு தானு தானு தானத் தனதான.

490 : பாலாய்தூலாய்தேனாய் *நீளாய் பாகாய்வாய்சொற்கொடியார்தாம்
†பாடா வாடா வேடா வாலே பாடா மீடற் றிடைபிறும்
நோலா லேகா வாலே யூனா லேசூழ் பாசக் குழல்மாசு
தேயாமாயாவோயானோயால்சொர்வாய்மாளக் கடவேனோ
ஞாலா மேலா வேதா போதா நாதா ‡சோதிக் கிரியோனே
ஞானசாராவானுன்கோனே நானுவேதப் பெருஞானோனே
வேலா பாலா §சீலா காரா வேளே வேடக் கொடிகோவே
வீரா தாரா ஆறு தாரா வீரா வீரப் பெருமானே. (௨௬௧)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
தனதன தனந்த தான தனதான.

491. புணர்முலை மடந்தை மாதர் மலையினி னுழன்ற நேக
பொறியுட லிறந்து போன தனவேதன்

*நீள் ஆய் பாகாய்-நீண்டு வருகின்ற ஆய்ந்த பாகாய்: †பாடா ஆடா
வேள் தாவாலே-பாடி ஆடி விரும்புகின்றமையினாலே: வேள்-விரும்பம்.
‡சோதிக்கிரி - திரு அண்ணாமலை. §சீல ஆகாரா-பரிசுத்த வடிவனே.

புகழ்மறை யறிந்து கூறு மினியென தகம்பொ னாவி
 பொருளென நீனைந்து நாயென் இடர்தீர
 மணமுணர் மடந்தை மாரொ டொளிர்ந்திரு முகங்க ளாறு
 மணிமகு டமுங்கொள் பாணு வெயிலாசை
 வரைபா வனந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்து போத
 மயில்மிசை மகிழ்ந்து நாடி வாவேணும்
 பனைமூலை யரம்பை மார்கள் சூயில்களி யினங்கள் போல
 பரிவுகொ டுகந்து வேத மதுகூறப்
 பறைமுர சனந்தபேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்
 படைகட லிறந்து போக விடும்வேலா
 அணிசக நரம்பு வீணை சூயில்புற வினங்கள் போல
 அமளியில் களங்கொ ளோசை வளர்மாது
 அரிமகள் மணங்கொ டேகி யெனதிட ரெரிந்து போக
 அருணையின் விலங்கல் மேவு பெருமானே (உ௬௨)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
 தன்ன தான தானுன தனதான.

492. புலைய னான மாவீணன் வினையி லேரு மாபாவி
 பொரையி லாத கோபிகன் முழுமுடன்
 புகழி லாத மாமுகன் அறிவிலாத ¹காபோதி
 பொற்க ளோடு போய்வீழு மதிசூதன்
 நிலையி லாத கோமாளி கொடையி லாத ஊதாரி
 நெறியி லாத வேமாளி குலபாதன்
 நினை தானே நரடோறு மனதி லாசை வீடாமல்
 நினைபு மாறு நீமேவி யருள்வாயே
 சிலையில் வாளி தானேவி யெதிரி ராவ னுர்தோள்கள்
 சிதையு மாறு போராடி ஒரு சீதை
 சிறையி லாம லேகூடி யவனி மீதி லேவீறு --
 திறல னான மாமாயன் மருகோனே
 போதி-கபோதி, குருடன்.

அலைப மேரு மாகூர் பொடிய தாக வேலேவி
அமா தாடி யேதோகை மயிலேற்
அதிக தேவ ரோசுழ உலக மீதி லேகூறும்
அருணை மீதி லேமேவு பெருபாளே. (உசுங்)

நானனத் தத்தனத் தானனத் தத்தனத்
தானனத் தத்தனத் தத்த தனதான.

493. போககற் பக்கடவுட் பூருகத் தைப்பியலைப்
பாரிபைப் பொற்குவையுச் சிப்பொ முதுவீழும்
போதுடைப் புத்திரரைப் போலவொப் பிட்டுலகத்
தோரைமெச் சிப்பிரியப் பட்டு மிடிபோகத்
த்யாகமெத் தத்தருதற் காசநற் சித்திரவித்
தாரமுட் பட்டதிரூட் டுக்க ளிகள்பாடித்
தேடியிப் டப்படுபொற் பாவையர்க் கிட்டவர்கட்
சேல்வலைப் பட்டடிமைப் பட்டு விடலாமோ
ஆகமப் பத்தருமற் ருணச் சத்தருமுற்
ருதரிக் கைக்கருணைத் துப்பு மதிஸ்ருமும்
ஆடகச் சித்ரமணிக் கோபுரத் துத்தராகிக்
காகவெற் றிக்குலபக் கற்கி யமர்வோனே
தோகையைப் பெற்றஇடப் பாகுரொற் றைப்பகழித்
துணைமுட் டச்சுவறத் திக்க லெழுபாரச்
சோதிவெற் பெட்டுமுதிர்த் தாளிதப் பட்டமிழச்
சூனைப் பட்டுருவத் தொட்ட பெருமாளே. (உசுசு)

தான தனத்தத் தனத்த தத்தன
தான தனத்தத் தனத்த தத்தன
தான தனத்தத் தனத்த தத்தன தனதான.

494. மாலை விடத்தைத் தட த்தி நிற்கயல்
மீனை நிரப்பிக் குனித்து விட்டனை
வாளி பைவட்டச் சமுத்திர ரத்தினை வடிவேலை

போக கற்பக் கடவுட் பூருகம் - இவ்ஹோகத்தையளிக்கும்கற்பக
மாகிய தெய்வ விருஷம். † கலபகற்கி - மயிற்குதிரை. ‡ ஒற்றைப்பகழி-
திரிபுரசம்மாரத்தில் அம்பாக உற்ற விஷ்ணு § துணி - அந்த அம்பு தக்
கும் கடாகிய கடல்; விஷ்ணுபாற்கடலில் பள்ளிகொண்டார் என்றபடி.

வானை *வனத் துற் பலத்தினைக்கயல்
 மீனை விழிக்கொப் பெனப்பி டித்தவர்
 மாய வலைப்பட்ட டிலைத் துடக் குழல் மணநாறும்

ஊன விடத்தைச் சடக்கெ னக்கொழு
 ளூறு முபத்தக் கருத்த டத்தினை
 யூது பிணத்தைக் குணத்ர யத்தொடு தமொறும்

ஊச லைத்தத் த்வமற்ற செத்தையு
 பாதி யையொப்பித் துணிப்ப வத்தற
 வோகை செலுத்திப் ரமிக்கு மிப்ரமை தெளியாதோ

சான கிகற்புத் தனைச்சு டத்தன
 சோக வனத்திற் சிறைப்ப டத்திய
 தானை யரக்கற் குலத்த ரத்தனை வருமானச்

சாலை மரத்துப் புறத்தொ ளித்தடல்
 வாலி யுரத்திற் சாத்தை விட்டொரு
 தாரை தனைச்சுக் ரிவற்க ளித்தவன் மருகோனே

சாணை மிகுத்துத் திராட்பு னத்தினி
 லானை மதத்துக் கிடக்கு மற்புக
 சோணகரிச்சுத் தர்பெற்ற கொற்றவ மணிநீபக்

தோள்கொ டுசுக்ரப் பொருப்பி னைப்பொடி
 யாகரு நுக்கிச் செருக்க ளத்தெநிர்
 குரணைவெட்டித் துணித்த டக்கிய பெருமாளே. (உசுரு)

தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன தனதான.

495. மேக மொத்தகுழ லார்கி லைப்புருவ
 வாளி யொத்தவிழி யார்மு கக்கமல
 மீன பொட்டி டழு கார்க ளத்திலணி வடமாட

வனம்-ஐலம். † உற்பலம் குவணைமலர். ‡ துடக்கு-மகளிர் சூதகம்.
 § உழல்-ஊழல், ஊழல் மணம்-தூர்நாற்றம்.

குன்றுதோறடல்.

ந.ஆள்

மேரு வொத்தமுலை யார்ப் ளப்பளென மார்பு துத்திபுய வார்வ னைக்கடகம் வீறி டத்துவளு னாலொ டொத்தஇடை	யுடைமாதர்
தோகை பகநிறடை யார்ப் தத்திலிடு தூபு ரக்* குரல்கள் பாட கத்துகில்கள் சோர நற்றெருவு டேந டித்துமுலை	விலைகூறிச்
சூத கச்சரச மோடெ பெத்திவரு வோரை நத்திவிழி யாலம் ருட்டி மயல் தூள்ம ருத்திலுயி ரோப நிப்பவர்கள்	உறவாமோ
சேக ணச்செகண தோதி மித்திசுட டாகு டிட்டமட டெகு தத்தொசூர்நி தித் கத்திமித தோவு டுக்கைமணி	முரசோதை
தேச முற்கவர ஆயி ரச்சிரமு முளிபட்டுமக மேரு வுக்கவுணர் திவு கெட்டுமுறை யோவெ னக்கதற	விடும்வேலா
ஆக மத்திபல கார ணத்தியெனை யீனு சத்திலுரி ஆச னத்திசுவ கை முற்றசுவ காமி பத்தினியின்	முருகோனே
ஆர ணற்குமறை தேடி யிட்டநிரு மால்ம கட்சிறுமி மோக சித்ரவளி ஆசை பற்ற்அரு ணை லத்தின்மகிழ்	பெருமானே. ()

தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த
தனதன தந்ததத்த தனதான.

496. மொழியிநி றங்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கி
முடியவ னைந்தாற்று கடலாலும்
முதிரவி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தமுற்குள்
முழுதியெ முந்திருக்கு நிலவாலும்

*குரல்கள் பாட ஆகத் துகில்கள் சோர எனப்பிரிக்க, ஆகத் துகில்-
மார்பு வஸ்திரம் *மருத்தில்-மருந்தினால்.

மழையள கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
மயல்தணி யும்படிக்கு நினைவாயே
மரகத துங்கவெற்றி விகடந டங்கொள்சிக்ர
மயிலினில் வந்துழுத்தி தரவேணும்
அழகிய மென் குறத்தி புளகித சந்தனத்தி
னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா
அமர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
மருணைவ ளம்பதிக்கு மிறையோனே
எழுபுவ னம்பிழைக்க அசுரர்சி ரங்கெரிக்க
எழுசயி லந்துனைத்த சுடர்வேலா
இரவின ளந்தரத்தர் அரியா பங்கயத்தர்
இவர்களப் யந்தவிர்த்த பெருமானே. (உ௬௭)

தனதனை தான தத்த தனதனை தான தத்த
தனதனை தான தத்த தனதான.

497. வடவயன லாடு புக்கு முழுகியெழு மாம திக்கு
மதுரமொழி யாழி சைக்கு மிருநாலு
வாதிசைவி டாது சுற்றி யலறுநிறை வாரி திக்கு
மடியவரு வேள்க ணைக்கு மறவாடி
நெடுகனக மேரு வொத்த புளகமுலை *மாத ருக்கு
நிறையுமிசு காத லுற்ற மயல்தீர
நினைவினெடு பீலி வெற்றி மரகதக லாப சிக்ர
கிலவுமயி லேறி யுற்று வரவேணும்
மடலவிழு மாலை சுற்று புயமிருப தோடு பத்து
மவுலிபற வரளி தொட்ட அரிராமன்
மருகபல வான வர்க்கு மரியசுவ னர்ப டிக்க
மவுனமறை யோது வித்த குருநாதர்
மாதருக்கு-மாத அருக்கு, அருக்கு-அருமை.

இடையரிய லாவு முகர் அருணகிரி மாந கர்க்கு
 ளினியகுண கோபு ரத்தில் உறைவோனே
 எழுபுவிய ளாவு வெற்பு முடலினெடு நாக மெட்டு
 மிடையுருவ வேலை விட்ட பெருமானே. (௨௩௮)

தனதன தானுதன தனதன தானுதன
 தனதன தானுதன தனதான.

498. விடுமத வேள்வாளியின் விசைபெறு * மாலாகல உரையாடும்
 விழிகொடு வாபோவென
 விரகுட னூறியிர மனமுடை மாபாலிகள் முலைதோய
 ம்ருகமத கோலாகல
 அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை வசைபேசும்
 அவனியு மாகாசமும்
 அசுவ நாகாரனை அவலனை ஆபாசனை ஒருநாளே
 அடியவ ரோடாள்வதும்
 வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னூறியிரம் அபிராம
 வனிதையர் தோள்தோய்தரும்
 மாகத நாராயணன் மருமக சோணசல இனையோனே
 மகிபச தாகாலமும்
 ஶீ உடுபதி ஶீ சாயாபதி சுரபதி மாயாதூற வறிதாக
 உலகுய வாரார்கலி
 உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீறய்விழ
 ஒருதனி வேலேவிய பெருமானே. (௨௩௯)

தனன தானன தனன தானு தனன தானனத் தனதானு.

499. விதிய தாகவெ பருவ மாதரார் விரகி லேமனந் தடுமாறி
 விவர மானதொ ஈறவு மாறியே வினையி லேஅலைந் திடுமுடன்
 முதிய மாதயி ழிசையதாகவே மொழிசெய் தேநினைந் திடுமாறு
 முறைமை யாகநி னடிகள் மேவவே முனிவு தீரவந் தருள்வாயே
 ஆலாகல - ஆலகால. ஶீ உடுபதி - சந்திரன் ஶீ சாயாபதி - சூரியன்.

சகிய தாகிய அசரர் மாமுல தரணி மீதுஞ் சமராடி
சகல லோகமும் வலம தாகியே தழைய வேவருங் குமரேசா
அதிக வானவர் கவரி வீசவே அரிய கோபுரம் தனில்மேவி
அருணை மீதினில் மயிலிலேறியே அழகஞாய்வரும் பெருமானே.

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தனத்த தனதன தனத்த தனதன
தனத்த தனதன தனத்த தனதன தனதான.

500. விர்துப் புளகித இன்பும் றுருகிட
சுந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுளி

விரித்த , கமலமெல் தரித்து ளொரு ஶீ சுழி
யிரத்த குளிகையொ டுதித்து வளர்மதி
விண்டுற் றருள்பதி கண்டுற் றருள்கொடு
† மிண்டிச் செயலினி ரம்பித் துருவொடு
மெழுக்கி லுருவென வலித்து எழுமதி
கழித்து ‡ வயிறுரு டமொப்ப வொருபதில்

விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி
வந்துப் புவிமிசை பண்டைச் செயல்கொடு

விழுப்பொ டுடல்சுலை அழுக்கு மலமொடு
கவிழ்த்து விழுதழு துருப்ப அனைவரு மருளகூர
மென் † பற் றுருகிழு கந்துட் டனைமுலை
யுண்கத் தரகொடு துங்கிச் சுவைபெற

வளத்தொ டனைமல சலத்தொ ிடுழைகிடை
துடித்து தவழநடை வளர்த்தி யெனதரு
வெண்டைப் பரிபுர தண்டைச் சரவட
முங்கட் டியல்முடி பணிபித் தியல்கொடு

கமலமெல் - கமலமல ஶீ சுழி-நாதம் † மிண்டி - வலிமொண்டு
‡ வயிறு குடம் ஒப்ப எனப்பிரிக்க ‡ பற்றுகி - பாசத்தினாலுருகி.
§ உழை கிடை - உழைத்துக்கிடந்து.

விதித்த முறைபடி படித்து மயல்கொள்

தெருக்க ளினில்வரு விருப்ப இலமுலை

விந்தைக் கயல்விழி கொண்டற் குழல்மநி

துண்டக் காவளை கொஞ்சக் குயில்மொழி

விடுப்ப * துதைகலை நெகிழ்த்தி மயிலென

நடித்த வர்கள் மயல் நீ பிடித்தி டவர்வரு வழியேபோய்

சந்தித் துறவொடு பஞ்சிட டனைமிசை

கொஞ்சிப் பலபல விஞ்சைச் சாசுமொ

டனைத்து மலரிதழ் கடித்து இருகா

மடர்த்து குவிமுலை யழுத்தி நீமிடறுறு

சங்குத் தொணிபொடு பொங்கக் குழல்வரை

சிந்தக் கொடியிடை தங்கச் சுழலிட

சரத்தொ டிகள்வெயி லெற்ப்ப மதிதுதல்

விவர்ப்ப பரிபுர மொலிப்ப எழுமத

சம்பத் துதுசெய லின்பத் திருள்கொடு

வம்பிற் பொருள்கள்வ ழுங்கிற் நிதுபினை

சலித்து வெகுதுய ரிளைப்பொ டுடல்பிணி

|| பிடித்தி டனைவரும் நலகப்ப கருமயிர் நரைமேவி

தன்கைத் தடிக்கொடு குந்திக் ி கவ்பென

உந்திக் கசனம றந்திட டுளமிக

சலித்து வுடல்சல மிகுத்து மதிசெவி

விழிப்பு மறைபட டுடத்தி மனையவள்

சம்பத் துறைமுறை யண்டைக் கொளுகையில்

சண்டக் கருநம னண்டிக் கொளுகையி

றெடுத்து விசைக்கொடு பிடித்து வுயிர்நனை

பதைப்ப சுனிவழி யடித்து கொடுசெல

சந்தித் தவரவர் பங்குக் கழுதுவி

நங்கப்பிணமெடு மென்றிட டறைபறை

துதை-நெருங்கிய நீ பிடித்திட அவர்வரு எனப்பிரிக்க நீமிடறு-
சுழுத்து || பிடித்திட அனைவரும் எனப்பிரிக்க ி சலி-குரங்கு,

தடிப்ப சுடலையி லிறக்கு விறகொடு
கொளுத்தி யொருயிடி பொடிக்கு மிலையெனும் உட லாமோ

நிந்தித் திமிதிமி நிந்தித் திமிதிமி
நிந்தித் திமிதிமி நிந்தித் திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி
திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

என்பத் துடிகள் த வுண்டைக் கிடுபிடி
பம்பைச் சலிகைகள் சங்கப் பறைவனோ

திருர்த்த திருக்குடுட்டு டேடுடுடு
டிடிக்கு நிகரொன வடுக்கை முரசொடு

செம்பொற் குடமுழ வுந்தப் புடன்மணி
பொங்கச் சுரர்மலர் சிந்தப் பதமிசை

செழித்த மறைசிலர் னாதிப்ப முநிவர்கள்
களித்து வகை ¹ மனி முழக்க அசுரர்கள் களமீடே

சிந்திக் குருதிக ளண்டச் சுவாகம்
சம்பக் கிரியொடு பொங்கிப் பெருகியெ

சிவப்ப அதில்கரி மதர்த்த புரவிகள்
சிரத்தொ டிரதமு மிதப்ப நிணமொடு

செம்புட் கழுருக னுண்பத் தலைகள் த
தும்பக் கருடன கங்[†]கொட் டிடகொடி

மறைப்ப நரிகண மிசுப்ப குறளிகள்
நடிக்க இருள்மலை கொளுத்தி யலைகடல்

செம்பொற் பவளமு டங்கிக் கமர்விட
வெந்திட் [‡] டிகமலை விண்டுத் துகள் பட

சுமக்கு முரகனு முழக்கி விடப்பட
மடைத்த சசுமம நடுக்கி யலைப்பட விடும்வேலா

மனி - மன்னி, பொருந்தி [†] கொட்டிட - கொட்டிட - வளைக்க
வட்டமிட [‡] இசுமலை - இங்குள்ள மலைகள்.

தொந்தத் தொகுதுட என்பக் கழலொலி
பொங்கப் பரியுர செம்பொற் பதமணி

சுழற்றி நடமிடு நிருத்த ரயன்முடி
கரத்த ரரிகரி உரித்த கடவுள்மெய்

தொண்டர்க் கருள்பவர் வெந்தத் *துகளணி
சங்கைப் பனிமதி கொன்றைச் சடையினர்

தொடுத்த மதனுரு பொடித்த விழியினர்
மிசுத்த புரமதை எரித்த நகையினர்
தும்பைத் தொடையினர் கண்டக் கறையினர்
தொந்திக் கடவுளை தந்திட டவரிட

சுகத்தி மழுவுழை கரத்தி மரகத
நிறத்தி முயலக பதத்தி அருளிய முருகோனே
துண்டச் சகிதுதல் சம்பைக் கொடியிடை
ரம்பைக் கரசிய டுனும்பற் றருமகள்

சுகிப்ப மணவறை களிக்க அணையறு
முகத்தொ டுறமயல் செழித்த நிருபுய
செம்பொற் கரகம லம்பத் திருதல
மம்பொற் டீசசெயழு சந்தப் பலபடை

செறித்த கதிர்முடி கடப்ப மலர்தொடை
சிறப்பொ டொருகுடல் மருத்து வனமகள்
தொந்தப் புணர்செயல் கண்டுற் றடியெனரி
டைஞ்சற் பொடிபட முன்புற் றருளயில்
தொடுத்து மிளநகை பரப்பி மயில்மிசை
நடித்து டீஅழல்கிரி பதிக்குள் மருவிய பெருமாளே. (நனக)

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தனதான.

501. வீறுபுழு கானபனி நீர்கள் மலர் தோயல்விடு

மேருகிரி யானகொடு

தனபார

துகள்-திருகீறு. † உம்பல் தருமகள்-தெய்வயானை யம்மை டீசசெ
யெழு-சந்திரனைப்போல் ஒளியெழு டீ அழல்கிரிபதி-திருவன்னாமலை.

மீதுபுர ளாபரண சோதிவித மானநகை	
மேகமனு காடுகடல்	இருள்மேவி
நாறுமலர் வாசமயிர் தூவிடைய தேதுவள	
நாணமழி வார்களுடன்	உறவாடி
நாடியது வேகநெய் னுசுழனு மோடனைநின்	
ஞானசிவ மானபதம்	அருள்வாயே
கூறுமடி யார்கன்வினை நீறுபட வேவரிய	
கோலமயி லானபதம்	அருள்வோனே
கூடவா னோடுநட மாடரிய காளியருள்	
கூருசிவ காமியுமை	அருள்பாலா
ஆறுமுக மானநதி பாலகுற மாதுகன	
மாவினை யாடிமணம்	உறுவோனே
ஆகிரகு ராமசெய மாஸின்மரு காபெரிய	
ஆகியரு னாபிரியில்	பெருமானே. (உஎஉ)

தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான.

502. வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி	
வறளஞலை சூட்டமொடு	குளிர்தாகம்
மலிரீரி முச்சல்பெரு வயிறினை கக்குகனை	
வருரீர டைப்பினுடன்	வெகுசோடி
சிலைநோய டைத்தவுடல் புனிமீதே டெத்துழல்கை	
தெளியாவெ னக்குமினி	முடியாதே
சிவமார்தி ருப்புகழை எனினாவி னிற்புகழ்	
சிவஞான சித்திதனை	அருள்வாயே
தொலையாத பத்தியுள திருமால்க ளிக்கவொரு	
சுடர்விச சக்ரமதை	அருள்ஞான
துவர்வேணி அப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு	
சுகவாரி சித்தனருள்	முருகோனே

அலைஞான் வெற்புமரி முகனனை வத்திரனெ
 டசுராரி றக்கவிடு மழல்வேலா
 அமுதாசு னத்திருற மடவாள் கரிப்பெனெடும்
 அருணை லத்திலுறை பெருமானே, (௨௭௩)

தானதன தானத்த தானதன தானத்த
 தானதன தானத்த தனதான.

503. ஆலுமயில் போலுற்ற தோகையர்க ளேமெத்த
 ஆரவட மேலிட்ட முலைமீதே
 ஆனதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்க
 ஆமவரை யேசற்று முரையாதே
 வேலுமழ கார்கொற்ற லீலமயில் மேலுற்ற
 வீறுமுன தார்பத்ம் முகமாறு
 மேவியிரு பாகத்தும் வாழுமனை மார்தக்க
 மேதகவு நானித்தம் உரையேனே
 நாலுமுக வேதற்கு மாலிலையில் மாலுக்கு
 நாடவரி யார்பெற்ற ஒருபாலா
 நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க
 நாடுகுயில் பார்மிக்க எழில்மாதா
 வேலைவிழி வேடச்சி யோடமார் மாதொக்க
 வீறருணை மால்வெற்பில் உறைவோனே
 வீரமுட னேயுற்ற ரூனணி மார்பத்து
 வேலைமிக வேவிட்ட பெருமானே, (௨௭௪)

திருக்குற்றலம்.

இது தென்காசி ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே 3½ மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானத்தத் தானத னாதன
தானத்தத் தானத னாதன
தானத்தத் தானத னாதன தனதான.

504. ஏடுக்கொத் தாரலர் வார்துழ
லாடப்பட்ட டாடைநி லாவிய
ஏதப்பொற் றோள்மிசை மூடிய கரமாதர்
ஏதத்தைப் பேசுப னானிகள்
விசத்துக் காசைகொ டாடிகள்
ஏறிட்டிட் டேணியை விழ்விடு முழுமாயர்
மாடொக்கக் கூடிய காழுகர்
மூழ்குற்றுக் காயமொ டேவரு
வாயுப்புற் சூலைவி யாதிகள் இவைமேலாய்
மாசுற்றுப் பாசம்வி டாசம
னார்புக்குப் பாழ்கா கேவிழு
மாயத்தைச் சீவிய னாதா வருள்வாயே
தாடுட்டுட் டூடு டடியி
ஊட்டுட் ஊடு டாடமி
தானத்தத் தானத னாவன வெகுபேரி
தானத்தைப் பூதப சாசுகள்
*வாய்விட்டுச் சூரர்கள், சேனைகள்
சாகப்பொற் றோனையி வேறிய சதுரோனே
கூடற்கச் சாலையி ராமலை
காவைப்பொற் காழிவெ னுந்நிகழ்
கோடைக்கச் சூர்கரு தூரிலும் உயர்வான
கோகிற் + பத் தாரொடு மாதவ
சீசைசித் தாதியர் சூழ்தரு
கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உளநு)

* வாய்விட்டு - வாய்விட + பத்தர் - பத்தர்கள்.

திருக்குற்றலம்.

505. வேதத்திற் கேள்வியி லாதது
 போதத்திற் காணவொ ணுகது
 வீசத்திற் றாரமி லாதது கதியாளர்
- வீதித்துத் தேடரி தானது
 ஆதித்தற் காய வொணாதது
 வேகத்துத் தியில்வெ காதது ஈடர்கானம்
- வாதத்துக் கேயவி யாதது
 காதத்திற் பூவிய லானது
 வாசத்திற் பேரொளி யானது மதமுறு
- மாயத்திற் காயம ஞாசல
 தீதர்க்குத் தூரம தாகிய
 வாழ்வைச்சற் காரம தாவினி அருள்வாயே
- காதத்திற் காயம தாகும
 திதித்தித் திதிது திதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணர்
- காணப்பட்ட டேகொடு நோப்கொடு
 வாதைப்பட்ட டேமதி திதிக
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவோனே
- கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ
 ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
- கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ
 சிலச்சிக் தாதியர் ருழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாகிய பெருமானே. (உளக)

தத்தான தனத்த தத்தன
 தத்தான தனத்த தத்தன
 தத்தான தனத்த தத்தன தனதான.

506. முத்தோலை தனைக்கி ழித்தயி
 லைப்போரி கலிச்சி வத்துமு
 கத்தாம ரையிற்செ ருக்கிடும் விழிமானார்

முற்றாதி ளகிப்ப ணைத்தணி
கச்சார மறுத்த நித்தில
முத்தார மழுத்து கிர்க்குந் அத்தனவே

வித்தார கவித்தி றத்தினர்
பட்டுடலை நிகர்த்தி ணைத்தெழு
வெற்பான தனத்தில் நித்தலும் உழல்வேனே

மெய்த்தேவர் துதித்தி டத்தரு
பொற்பார்க மலப்ப தத்தினை
மெய்ப்பாக வழத்தி டக்ருபை புரிவாடே

பத்தான முடித்த லைக்குவ
டிற்றாட அரக்க ருக்கிறை
பட்டாவி விடச்செ யித்தவன் மருகோனே

* பற்பாசன் மிகைச்சி ரத்தைய
றுத்தாத வனைச்சி னத்துறு
பற்போக உடைத்த தற்பான் மகிழ்வோனே

கொத்தார்க தலிப்ப முக்குலை
வித்தார வருக்கை யிற்சுளை
கொத்தோடு திரக்கு நித்தெழு கயலாரங்

கொட்டாசு முயிற்கொ ழித்தெறி
சுற்றாறு தனிற்க ளித்திடு
சுற்றல ரிடத்தி லுற்றருள் பெருமானே. (உள)

திருமலை.

இது திருத்தூறலத்துக்கு வடமேற்கே 12 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதனத் தனனத் தனதான தனதனத் தனனத் தனதான.

507. வனசுமொத் தபதக் குருநாதா மலைமடப் பிடியுத் தமிழால் அனகதத் துவமெய்ப் பொருளானே அடியனுத் குனபொற்கழல்தாசாய் எனதுயிர்ச் குயிரொத் தவதீதா இபமுகப் பரமற் கிளையோனே தினைவனத் தெரிவைத் குரியோனே திருமலைக் குமரப் பெருமானே. (1)

* பற்பாசன் - பத்மாசனன், பிரமன்.

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான.

508. படுகொலை யேமிசூந்து ம்ருகமத பாளிகங்கொள்
பணைமுலை மாதர்தங்கள் மயலாலே
பழியொடு பாவமென்ப தறிவுகொ ளாதுயங்கு
பதகனை யாளவின்று வாவேணும்
*கடுவர வேயுளஞ்சி அடிதொழு தோதுமும்பர்
கவலைகொ ளாதிருண்ட கனாதர்
கயிலையில் மேவுகின்ற பரமத யாளநம்பர்
கருதவொர் வாசகஞ்சொல் குருநாகா
கொடுமுடி மேருவஞ்சி அலரிட வேயொர் செண்டு
கொடுபுடை யாவெகுண்ட கா தீமாரா
†குடநிரை வாடல்கண்டு குலகிரி யேவிரிந்த
குடையென மேவுகொண்டல் மருகோனே
திடுகிடை முழுங்கும் அருவிக ளேமிசூந்த
திரும்மை வாழ்வுகந்த முருகோனே
திறல்மிசு சூரனஞ்ச வடிபயி லாலெறிந்து
செயவணி மார்பணிந்த பெருமானே. (உளக)

தனதன தான தான தனதன தான தான
தனதன தான தான தனதான.

509. வரிவிழி பூச லாட இருகுழை ஊச லாட
வளர்முலை தாழு மாட வளைபாட
மணிவட மாலை ஆட முருகவிழோதி ஆட
மதுரமு தூறி வீழ அதுராகம்
இருவரு மேக போக மொருவர்த மாக மாக
இதமொடு கூடி மாயை படுபோதும்
இருகர மாறு மாறும் அறுமுக நீப மார்பும்
இருகழல் தானு நானு மறவேனே

*கடு-நஞ்சு, தீமாரா-உக்கிரகுமார பாண்டியனே, †குடநிரை-பசுக்கூட்டம்,

திருநட மாடு காளி பயிரவி மோடி சூலி
 திரிபுர நீற தாக அனல்மோதுஞ்
 சிவையி லாச வாசி மலைமகள் நாரி பாரி
 திரண்முலை யாயி நாயி அருள்பாலா
 குருபர நாதனாகி அரனெரு காதி லோது
 குணநிதி ஆசை நேச முருகோனே
 குமகன் பாச நேச திருமலை வாச ஈச
 குலவிய ஞான மோன பெருமானே. (உஅ௦)

பழமு திர் சோலை.

இது மதுரை ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கழக்கே 12மைல் துலைவிலிருக்கிறது.
 இது குமாக்கடவுளது ஆரவது படைவீடு.

தனதன தானதான தனதன தானதான
 தனதன தானதான தனதான.
 510 இலகிகழ் கோதி *நேதி மதகலை ஆர வார
 இளநகை ஆட வாடி மிகவாதுற்
 மெதின்பொரு கோர பார ம்ருகமத கோல கால
 இணைமுலை மார்பி லேற மதராஜன்
 கலவியி லோடி நீடு வெருவிந தாக போக
 கரணப்ர தாப பாப மடமாதர்
 கலவியின் மூழ்கி யாழ மிழிதொழி லேனு மீது
 கருகிய ஞான போதம் அனல்வேனே
 கொலைபுரி காளி சூலி வயிரவி நீலி மோடி
 குலிசகு டாரி ஆயி மகமாயி
 குமரிவ ராகி மோகி பகவதி ஆகி சோதி
 குணவதி †ஆல லுணி அபிராமி
 பனிகொள்க பாலி யோகி பரமகல் யாணி லோல
 பதிவ்ரதை வேத ஞானி புதல்வோனே
 படையொடு சூரன் மாள முடுகிய சூர தீர
 பழமுதிர் சோலை மேவு பெருமானே. (க)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

511. சிலமுள தாயர் தந்தை மாதாமனை யான மைந்தர்
சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு தடுமாற்த்
திமைபுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசுத மாமி தென்று
தேடினது போகவென்று தெருளுடே
வாலவய தான கொங்கை மேருதுத லானதிங்கள்
மாதர்மய லோடு சிந்தை மெலியாமல்
வாழுமயில் மீது வந்து தாளிணைகள் தாழு மென்றன்
மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே
சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழு மிஞ்சி
சேணிலவு தாவு செம்பொன் மணிமேடை
சேருமம ரேசர் தங்கள் ஊரிதென வாழ்வு கந்த
தீரமிகு சூரை வென்ற திறல்வீரா
ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
ளாடல்புரி ஈசர் தந்தை களிகூர
ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
ஆதிமுத லாக வந்த பெருமானே. (உ)

512. வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமட மாதர் தங்கள்
வேல்விழியி னுல்ம யங்கி நிலமீதே
வீசுகையி னூலி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
வேலைசெய்து மால்மி சூந்து விரகாகிப்
† பராவச மான வங்க ணீடுபொருள் போன பின்பு
பாதகனு மாகி நின்று பதையாமல்
பாகம்வர மேவ அன்பு நீமலர் சூடு கின்ற
பாதமலர் நாடியென்று பணிவேனோ

இஞ்சி - மதில், † பராவசம் - பரவசம், ‡ பாகம் - பரிசாரம்,

பூரணம தான திங்கள் சூடுமா னரி டங்கொள்
பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே
பூவுலகெ லாம டங்க ஓடியி னால ளந்த
பூவைவடி வானு கந்த முருகோனே
சூரர்களை யேத டிந்து பாரமுடி யேய ரிந்து
தூள்கள் பட நீறு கண்ட வடிவேலா
சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேறி வந்து
சோலைமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. (ந)

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தந்த தனதான.

513. வாணமு கங்கி ழிந்து வீழவும ரும்ப லர்ந்து
மால்வரைய சைந்த னங்கள் முடிசாய
வாளகிரி அண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெ ழுந்து
மாதவம றந்து லைந்து நிலைபேறப்
பூரணகு டங்க டிந்து சீதகள பம்பு னைந்து
பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மடவார்தம்
போகசய னந்த விரந்து னாடகப தம்ப னிந்து
பூசனைசெய் தொண்ட னென்ப தொருநாளே
ஆரணமு ழங்கு கின்ற ஆயிரம டந்த வங்கள்
ஆகுதியி டங்கள் பொங்கு நிறைவீதி
ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட னாபுரமி ரங்கு கங்கை
யாரமர வந்த லம்பு துறைசேரத்
தோரணம லங்கு துங்க கோபுரநெ ருங்கு கின்ற
சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்
சோதியின்மி குந்த செம்பொன் மானிகைவி ளங்கு கின்ற
சோலைமலை வந்து கந்த பெருமானே. (ச)

*பூரணமதான திங்கள் - என்றும் தேயாது வளராத ஒருதன்மையா
யிருக்கும் திங்கள். † பூவை வடிவான்-காயரம்பு வண்ணானைய திருமால்.

தானதன தத்த தானதன தத்த
தானதன தத்த தனதான.

514. வார்சுழையை எட்டி வேலினை மருட்டி
மாயநம னுக்கும் உறவாகி
மாதவம் பித்து லீலைகள் மிகுத்து
மாவடுவை னுத்த விழிமாதர்
சீருடன னுத்து வாய்கனிவு வைத்த
தேனிதழ ளித்து மதுபோக
சேர்வைதனை உற்று மோசம்வினை வித்து
சீர்மைகெட வைப்பர் உறவாமோ
வாரினை அறுத்து மேருவை மறித்து
மாகனக மொத்த ருடமாகி
வாரவணி வைத்து மாலனித முற்று
மாலைகளு மொய்த்த தனமாத
தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி
தோகையுமை பெற்ற புதல்வோனே
சூர்கினை மடித்து வேல்கர மெடுத்து
சோலைமலை உற்ற பெருமானே. (ரு)

தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன தனதான.

515. ஆசை † நாலுசது ரக்கமல முத்தினொளி
வீகி ஒடியிரு பக்கமொடு நச்செல் னீ வளி
ஆவல் கூர†மண்மு தற்சலச பொற்சபையும் நீஇந்துவாகு
ஆர || முணுபதி யிறகொளரி னுத்திவெளி
யாரு சோகி || நுறு பத்தினுட னெட்டுவித
முாகி யேழுமள விட்டருண விற்பகியின் விந்துநாத

* தோரணி-ஒழுங்கு, தோர்-தோல் எனக்கொண்டெரைப்பாருமுண்டு.

† நாலு சதுரக் கமலம்-மூலாதாரக் கமலம், நீ வளி-சுவாசம், ‡ மண்முதற் சலசம் - சுவாதிஷ்டமான முதல் ஆக்கினை ஈறாக உள்ள ஐவகைக் கமலம், நீ இந்துவாகு-சந்திரப் பிரபை || முணுபதி-அக்கினி முதலியமூன்றுமண்டலம் || நுறு-நுறு நுறு பத்தினுடன் எட்டு இத்தி-அ இத்தமுள்ளிரு கமலம்.

ஒசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிசு
 மோடு கூடியொரு மித் * தழுத சித்தியொடு
 மோது வேத ிசர சத்தியடி உற்றதிரு நந்தியூடே
 ஊமை யோனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற
 †† மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்
 யோக பேதவகை எட்டுமிதி லொட்டும்வகை இன்றுதாராய்
 வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
 வாத லூரனடி மைக்கொள்கிரு பைக்கடவுள்
 மாழைரூபன்முக †† மத்திகைவி தத்தருண செங்கையாளி
 வாகு பாகியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றப்பையும் றுத்தவுமை தந்தவாழ்வே
 காசி ராமெசுரம் ரத்தகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆரூர் வேலூர் ‡ தெவுர் கச்சிமது ரைப்பறியல்
 காலை மூதுரூ ணக்கிரிதி ருத்தணியல் செந்தில்நாகை
 காழி வேளுர்ப்பு ிக்கிரிசு றுக்கைகிரு
 நாவ லூர்கிருவெ ணையப்பதியின் மிக்கதிகழ்
 காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முத்தர்புகழ் தம்பிரானே ()

தனநானன தானன தத்தன
 தனநானன தானன தத்தன
 தனநானன தானன தத்தன தனநான.

516. கருவாகியெ தாயுத ரத்தினி
 லுருவாகவெ கால்கையு றப்பொடு
 கனிவாய்விழி நாகியு டற்செவி † நரைமாதர்
 கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி
 ரெனவேமிக மீதுது யிற்றிய
 கருதாய்முலை ஆரமு தத்தினில் இனிதாகுத்

* அமுதசித்தி - மதிமண்டலத்தினின்றும் பெருகிப்பாயும் அமிர்தப் பேறு. † சரசத்தி அடிஉற்ற திருநந்தி - வாசிசத்திக்கு ஆதாரமாக உள்ள ஸ்ரீநந்தி ஒளி †† மூல வாசல் - பிரமாத்நிரம் †† மத்திகை - குதிரைச்சம்; மட்டி. ‡ தெவுர் - தேவூர். † நரைமாதர் - மருத்துவச்சிகள்.

தருதாரமு மாகிய சுற்றமு
 நலவாழ்வும்கி லாதபொ ருட்பதி
 சதமாமிது தானென உற்றுனை
 ரிணையாத
 சதுராயுன தாளினை யைத்தொழ
 அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
 தனையோட்கொய் ஞானமு றச்செய்வ
 நொருநாளே
 செருவாயெதி ராமச ரத்தினள்
 தலைமூளை க ளோடுநி ணத்தகை
 துமிர் தாதுள பூக்க ணத்தொடு
 வருபேய்கள்
 * திருகாவுண வாறுதி ரத்தினை
 பலநாய்ந ரி யோடுகு டித்திட
 சிலகடைகள் தாமுந டித்திட
 அடுதிரா
 அருமாமறை யோர்களு தித்திடு
 புசவாரண மாதது னைத்திக
 முளிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை
 அணைவோனே
 அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
 முகில்தாவிய சோலை யப்புறு
 அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள்
 பெருமாளே. (எ)

தான்தன தான தந்த தனதான்.

517. காரணம தாக வந்து
 புவிமீதே
 காலன னு காதி சைந்து
 கதிகாண
 நாரணனும் வேதன் முன்பு
 தெரியாத
 ஞானநட மேபு ரிந்து
 வருவாயே
 ஆரமுத மாண தத்தி
 மணவாளா
 ஆறுமுக மாறி ணண்டு
 விழியோனே
 குரங்களை மாள வென்ற
 கதிர்வேலா
 சோலைமலை மேவி நின்ற
 பெருமாளே. (அ)

திருகாவுண -கத்தாடிப் ப்லிபதார்த்தமுண்ண. தத்திதெய்வயர்னை.

தான தத்த தான தன தனதன
தான தத்த தான தன தனதன
தான தத்த தான தன தனதன தனதான.

518. சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
நூபு ரத்தினேசை கலீர் கலீரென
சேர விட்ட தாள்கள் செவேல் செவேலென வருமானார்
சேகரத்தின் *வாலை சிலோர் சிலோர்களு ம்
நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொ டு
தேடி ஒக்க வாடி ஐயோ ஐயோவென மடமாதர்
மார்ப் டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
†ஏம லித்தெ னுவி பகீர் பகீரென
மாம சக்கிலாசை உளோ முளோமென ' நினைவோடி
வாடை பற்று வேலை அடா அடாவென
நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
வாரம் வைத்த பாத மிதோ இகோவெ ன் அருள்வாயே
பாரதத்தை மேரு வெளி வெளிதிகழ்
கோடொ டித்த நாளில் வரை வரைபவர்
ஓபானி றக்க ணேசர் சூவா சூவாகனர் இனையோனே
பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை
மாமு நிக்ரு காத லுணர் உணர்விடு
பாச மற்ற வேத சூந் குருபா குமரேசர்
போர்மி சூத்த சூரன் விடோம் விடோமென
நேரெ திர்க்க வேலை படர் படரென
போய் றுத்த போது குபீர் குபீரென வெகுசேரீ
பூமி னீஉக்க வீசு சூகா சூகா திகழ்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானை ; ‡தொள்
பூணி இச்சை ஆறு புபா புபாறுள பெருமந் ளே (க)

*வாலை-இளமைப்பருவம் †ஏமலித்து-ஏமரந்து ஓபானி நெம்-பானு
நிறம், சூரியனைப்போல் சிவந்தநிறம் ஓஉக்க-சுந்த ‡தொள்-ஓ, தான்.

தானத் தானன தத்தன தத்தன
தானத் தானன தத்தன தத்தன
தானத் தானன தத்தன தத்தன தனதான.

519. பாசத் தால்வலை கட்டிய பொட்டிகள்
நேசிக் தாரவர் சித்தம ருட்டிகள்
பாரப் பூதா மெய்த்தத நத்திகள் மிகவேதான்
- பாவத் தால்மெயெடுத்திடு பட்டிகள்
சீவிக் கோதுமுடித்தள கத்திகள்
பார்வைக் கேம டிலைத்தரு துட்டிகள் ஒழியர்த்
- மாகற் நேறிய பித்தகோ யிற்பணி
நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
மார்பிற் காதினி விட்டபி லுக்கிகள் அதிமோக
- வாய்வித் தாரமு ரைக்கும பத்திகள்
நேசிக் தாரையு மெத்திய டிப்பவர்
மாயைக் கேமனம் வைத்தத னுட்டினம் அலைவேனே
- தேசிக் கானக முற்றதி னைப்புன
மேனிக் காவல்*க வட்கல்சு முற்றுவள்
சீதப் பாதரு நப்பெண்ம கிழ்ச்சுகொள் மணவாளா
- தேடிப் பாடிய சொற்றல வர்க்கித
மாகத் தூதுசெ லத்தரில் கற்பக
தேவர்க் காதினி ருப்புக் லிப்பதி வருவோனே
- ஆசிக் தார்மன திற்புகு டுத்தம
கூடற் கேவைகை யிற்கரை கட்டிட
ஆளொப் பாயுதிர் பிட்டமு துக்கடி படுவானே
- டாரத் தோடகி லுற்றத ருக்குல
மேகத் தோடொரு மித்துநெ ருக்கிய
ஆசிக் சோலைம லைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமானே. (ய)

தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
தனன தனதன தனத்தத் தாத்த தனதான,

520. அழகு தவழ் குழல் விரித்துக் காட்டி
விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி
அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி அநுராக
- அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி
அதர மனிதவர் வெருப்பைக் காட்டி
அமர்செய் நகநுதி அழுத்தித் காட்டி அணியாரம்
- ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி
எழுத * அரியிடை வளைத்துக் காட்டி
உலவு முடைதனை நெகிழ்த்துக் காட்டி உறவாடி
- உருகு மவயவ மொளித்துக் காட்டி
உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி
உயிரை விலைகொளு மவர்க்குத் தேட்டம் ஒழிவேனே
- முழுகு மருமறை முகத்துப் † பாட்டி
கொழுநர் குடுமியை அறுத்துப் போட்ட
முதல்வ குகைபடு திருப்பொற் கோட்டு முனிநாடா
- முருகு முதலையை வரித்துக் கோட்டி
அடியர் தொழமக வழைத்துக் கூட்டி
முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கேட்ட முதுநீதர்
- பழைய கடதட முகத்துக் கோட்டு
வழுவை உரியணி மறைச்சொற் கூட்டு
பரமர் பகிரதி சடைக்குட் சூட்டு பரமேசர்
- பணிய அருள்செவ மயத்தைக் காட்டு
சுமா ‡ குலமலை உயர்த்திக் காட்டு
பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு பெருமானே. (கக)

தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்
தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்
தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத் தனதான,

521. தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி இட்டுத் தடுமாறித்
தடிக்கொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச்* சத்தியெ டுத்துச்
சனியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப் பலகா லும்
திலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்
திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி இட்டுத்
தெளியவ டித்துற றுய்த்துடல் செத்துட் டுயிர்போமுன்
திகழ்தமிழ் கற்றுச் சொற்கள் ப யிற்றித்
திருவடி யைப்பற் றித்தொழு றுற்றுச்
செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக் கருள் தாராய்
‡ கலணைவி சித்துப் ி பக்கரை இட்டுப்
புடவ்செ லுத்திக் ||கைக்கொடு வெற்பைக்
கடுகந டத்தித் || திட்டென எட்டிப் பொருளுரன்
கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்
களிமயி லைச்சித் ரத்திலந டத்திப் பொருகோவே
|| குலிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்
குறவார்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்
குளிர்தினை மெத்தத் தத்துடி னத்திற் றிரிவோனே
கொடியபொ ருப்பைக் குத்திமு றித்துச்
சமரம்வி னைத்துத் தற்பர முற்றுக்
குலகிரி யிற்புக் குற்றறை உகர்ப் பெருமானே. (கஉ)

சத்தி-வாந்தி. ‡ கலணை - கல்லணை, குதிரைச்சேனம். ி பக்
கரை - அங்கவடி. ||கைக்கொடுவெற்பை-கையை யுடையகொடிய மலையை
யொத்தயானையை.||திட்டென-திரை என || குலிசன் மகள்-தெய்வயானை.
52

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
தனதன தனந்த தான தனதான.

522. மலர்னை ததும்ப மேக குழல்முடி சரிந்து வீழ்
மணபரி மளங்கள் வேர்வை அத்தேனே
வழிபட இடங்க ணுட பிறைதுதல் புண்டு மாழ்க
வனகலை நெகிழ்ந்து போக இளநீரின்
முலையினை ததும்ப தூலின் வகிரிடை சுழன்று வாட
முகமுக மொடொன்று பாயல் அத்தனாடே
முதுமயல் கலந்து முழுகி மகிழ்வினும் அலங்க லாடு
முடிவடி வொடங்கை வேறு மறவேனே
சிலைதுத வளம்பெண் மோகி சடையள கியெந்தை பாதி
நிகழ்மர கதம்பொன் மேனி உமைபாலா
சிறுகை புரிந்து ஞார் கிரிகட வெரிந்து போக
நிகழியி லெறிந்த ஞான முருகோனே
கொலைமிகை பயின்ற வேடர் மகள்வளி மணந்த தோள
ஞாவலர் கடம்ப மாலை அணிமாற்பா
கொடிமின லடைந்த சேரதி மழுகநிர் தவழ்ந்த ஞான
குலகிரி மகிழ்ந்து மேவு பெருமானே. (கந.)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

523. வாநினைய டர்ந்த வேல்வீழியர் தங்கள்
மாயமதொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபதம னிந்து பணியேனே
ஆகியொடு மந்த மாகியந லங்கள்
ஆறுமுக மென்று தெரியேனே
ஆனதனி மந்தர ரூபநிலை கொண்ட
தாடுமயி லென்ப தறியேனே

பழமுதிர்சோலை.

சுகத

நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு

நானிலம லைந்து

நிரிவேனே

நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு

நாடியதில் நின்று

தொழுகேனே

சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற

சோகமது தந்து

மெனையர்வாய்

சூரர்குலம் வென்று வாலையொடு சென்று

சோலைமலை நின்ற

பெருமானே. (கச)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத் தனதான.

524. சோலையடர் தாலமிசூத் தேயுழையைச் சிறிவிதிர்த்
தூறுசிவப் பேறுவிழிக்

கடையாலே

தேனிரதத் தேமுழுசிப் பாருசிகர்த் தாரமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச்

செயலாலே

ஆலிலையைப் போலும்வயிற் றுலளகத் தாலதரத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப்

பிடுவோர்மேல்

ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேபுகழ்வுற் றேப்ரியநற்
ருளிணையைச் சேரவெனக்

கருள்வாயே

காலனைமெய்ப் பாதமெடுத் தேயுதையிட் டேமதனைக்
காயவெரித் தேவிதியிற்

மலையூடே

காசினியிற் காணவிரப் போன்மதியைச் சூடியெருத்
தேறிவிரித் தூருதினைக்

கடல்மீதில்

ஆலமிடற் றுணையிபத் கோலையுடுத் திமமதுற்
ஊடியிடத் தேயுமைபெற்

றருள்வாழ்வே

ஆழியினைச் சூரனைவெற் பேழயில்நொட் டாவிதுணித்
தாதிதிருச் சோலைமலைப்

பெருமானே. (கரு)

சோகம்-(ஸோ + அகம்) அது நான். †இரதம்-இரசம். ‡ஆடி-சிவயிரான்.

தன்னதந்த தத்தான தன்னதந்த தத்தான
தன்னதந்த தத்தான தன்னதான.

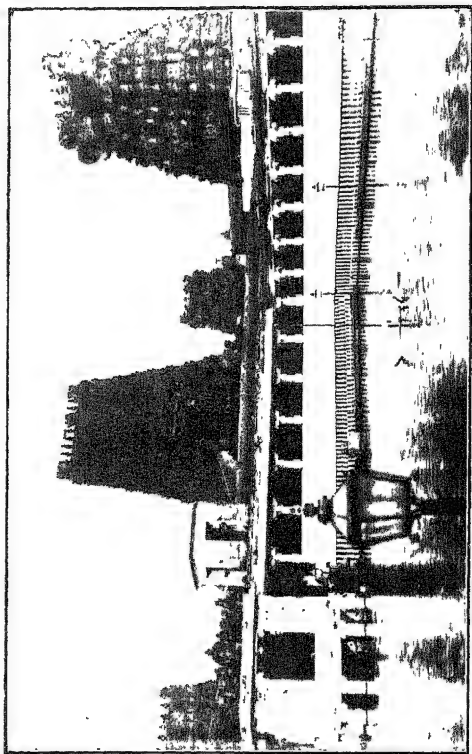
525. களவுகொண்டு கைக்காசி னளவுறிந்து கர்ப்பூ
களபதுங்க வித்தார முலையீதே
கலவியின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு
கவிதெரிந்து கற்பார்கள் சிலர்காமே
உளநெகிழ்ந்த சத்தான உரைமறந்து சத்தான
உனையுணர்ந்து கத்தூரி மணநாறும்
உபயபங்க யத்தாளி லபயமென்று னைப்பாடி
உருகநெஞ்சு கற்றோதில் இழிவாமோ
அளவில்வன்க விச்சேனை பாவவந்த சக்ரீவ
அரசுடன்க டற்றாளி எழுவேபோய்
அடலிலங்கை ஈட்டாடி நிசிசரந்த சக்ரீவ
மறவொரம்பு தொட்டார்த மருகோனே
வளருமந்த ரச்சோலை மலையுகந்த முற்பாலை
வனவர்கொம்பி னைத்தேடி ஒருவேட
வடிவுகொண்டு பித்தாகி உருகுவெந்த முற்கானில்
மறவர்குன்றி னிற்போன பெருமானே. (சுசு)

ஆறு திருப்பதி.

இது துமாக்கடவுள் ஆறு படைவீடுகளுக்கும் போது.

தனதன தனதானன தனதன தனதானன
தனதன தனதானன தனதான.

526. அலைகடல் நிகராகிய விழிகொடு வலைவீசிகள்
அபகட மகபாவிகள் விரகாலே
அதிவித மதமா † யத நிதமொழி பலகூறிகள்
அசடரொ றெவாடிகள் அநியாயக்
கலைபகர் விலைமாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிக்கேடிகள்
கருதிடு கொடியாருடன் இனிதாகக்
அசத்து இல்லாமை † அபகடம்-வஞ்சகம். ‡ அத நித-அத அநீத.

மதுரை பொற்றுமரைக்குளம்.

கன தன முலைமேல்விழு கபடனைநிருமடனை
கழலினை பெறவேயினி அருள்வாயே
அலைபுனல் தலைசூடிய பசுபதி மகனாகிய
அறுமுக வடிவேவருள் சூருநாதா
அசுரர்கள் குடியேகெட அமரர்கள் பதியேபெற
அதிரிடும் வடிவேல்விடும் அதிசூரா
தலையய நறியாவொரு சுவசூரு பானேபென
தாணியி லடியார்கள் நினைவாகா
*சகலமு முதலாகிய அறுபதி நிலைமேவிய
தடமயில் தனிலேறிய பெருமானே. (க)

தானதனத் தனதனன தனதான.

527. ஈனமிசுத் துளபிறவி அணுகாதே
யாணமுனக் கடிமையென வகையாக
ஞானவருட் டனையருளி வினைதீர
நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே
†தான தவத் தினின்மிசுதி பெறுவோனே
‡சாரதியுத் தமிதுணைவ முருகோனே
ஆனகிருப் பதிகமருள் இனையோனே
ஆறுகிருப் பதியில்வளர் பெருமானே. (உ)

மதுரை.

இது பாண்டியநாட்டின் தலைநகரம் இவ் தாயில்வே ஜங்குனிநங்கிது.

தனதன தனனத் தந்த தானன
தனதன தனனத் தந்த தானன
தனதன தனனத் தந்த தானன தனதான.

528. அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளொன
மலைதுளை உருவச் சென்ற வேலென
அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக

*சகலமு முதலாகிய அறுபதி-சகல தலங்களுக்கும் முதன்மையாகவுள்ள
ஆறுபடைவீடு †தான தவத்தினில்-தன்னைக்குறித்து அன்பர்கள் செய்யும்
தானத்திலும் தவத்திலும் ‡சாரதி-உத்தமிதுணைவன்-சாசுவதிதுணைவன்.

அடிபென முடியிற் கொண்ட கூதன
மெனவன சரியைக் கொண்ட மாப்பென
அறுமுக மெனநெக் கென்ப லாழுரு கன்புறதோ

கலகல் கலெனக் கண்டபேரோடு
நிலுகிடு சமயப் பங்க வாநிகள்
கதழிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்கலாவும்

கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
மொழியுற மொழியிற் றஞ்ச ருதன
காணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்

இலருக டலைகற் கண்டு தேனெடு
மிருமூ றுநனைப் பிண்டி பாகுடன்
இனிமையி னுகருற் றெம்பி ரானெரு கொம்பினாலே

எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
வடகன சுகரச் செம்பொன் மேருவில்
எழுதிய பவனக் குன்று தாதையை அன்றுசூழ

வலம்வரு மளவற் சண்ட மாருத
விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
மகதல மடையக் கண்டு மாசணம் உண்டுவரவு

மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
மிசைவரு முருகச் சிம்பு னேயென
மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே. (க)

தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தனதான.

529. பரவுநெடுங்கதி ருலகில்விரும்பிய † பவனிவரும்படி அதுனலே
பகரவளங்களு நிகரவிளங்கிய ‡ இருனோவிடிந்தது நிலவாலே

வரையினிலெங்கனு முலவிநிறைந்தது வரிசைதரும்படி அதுபாடி
வளமொடுசெந்தி யூரைசெயவன் பரு மகிழ்வரங்கனம் அருள்வாயே

*பிண்டி-மா. †பவனிவரும்படியதனலே-பவனிவரும்தாதையும்திருனே
விடிந்ததுநிலவாலே-இருனோப்போக்கிஉதயமாகும்சந்திரனையும்சிரப்பித்தது.

அரகரகந்தர அறுமுகவென்றுனி அடியர்பணிந்திட மகிழ்வோனே
 அசலநெடுங்கொடி உமையமைதன்சுத குறமகளிங்கித் மணவாளா
 கருதருதிண்புய சரவணகுங்கும களபமணிந்திடு மணிமார்பா
 கனகமிகும்பதிமதுரைவளம்பதி அதனிக்வளர்ந்தருள்பெருமாளே. (உ)

சுகநி

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
 தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
 தனத்த தாத்தன தனதன தனதன தனதனத்தன தான.

530. பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
 ஒருத்தர் வாய்ச்சுரு னொருவர்கை உதவுவர்
 பணத்தை நோக்குவர் பிணமது தழுவுவர் அளவளப்பதனவே
 படுக்கை வீட்டினு ளவுடக முதவுவர்
 அணைப்பர் கார்த்திகை வருதொ ஊபொருள்
 பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசை வருகென அவரவர்க்குறவாயே
 அழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
 முடுக்கி ஓட்டுவ ரழிசுடி அரிவையர்
 அலட்டி னாற்பிணை எருதென மயலெனு நாகினிற்சுழுவேனே
 அவுத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்விழும்
 விபத்தை நீக்கியு னடியவ ருடனெனை
 அமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்துகதிதனைத்தருவாயே
 கழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
 குருக்கள் போற்சிவ நெறிதனை அடைவொடு
 தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த முருகவீத்தகவேனே
 சமர்த்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
 திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து
 சயித்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு மருமகப்பரிவோனே
 செழித்த வேற்றனை அசுரர்க னுடலது
 பிளக்க ஒச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி
 செலுத்தி ஈட்டிய சுரபதி மகன்தனை மணமதுற்றிடுவோனே
 திறத்தி னாற்பல சமணரை எதிரெதிர்
 கழுக்க ளேற்றிய புதுமைபை இனிதொடு
 திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரும் அறுமுகப்பெருமாளே. (1)

தான் தான்தன் தத்ததன் தத்ததன்
தான் தான்தன் தத்ததன் தத்ததன்
தான் தான்தன் தத்ததன் தத்ததன் தந்ததான்.

531. சேத வாசனைம லர்க்குழல்பி லுக்கிமுக
மாய வேல்விழிபு ரட்டிநகை முத்த்மெழ
தேமல் மார்பினிள பொற்கிரிப ளப்பளென தெளங்கலாரம்

சேரு மோவியமெ னச்சடமி லுக்கிவெரு
வாசை நேசமும்வி னோத்துவிடை உற்றவரி
சேலை காலில்விழ விட்டுநடை இட்டுமயி லின் கலாபச்

சாதி யாமெனவெ ருட்டிநட மிட்டுவலை
யான பேர்தமையி ரக்கவகை இட்டுகொடி
தாக நோய்பினிகொ டுத்திடர்ப டுத்துவர்கள் பங்கினுடே

தாவி முழுகிமதி கெட்டவல முற்றவனை
பாவ மானபிற லிக்கடலு ழப்பவனை
தாரு லாவுபத பத்தியிலி ருத்துவதும் எந்தநாளோ

வாத லூனைம தித்தொருகு ருக்களென
ஞான பாதம்வெளி இட்டுநரி யிற்குழுவை
* வாசி யாமெனந டத்துவகை உற்றாசன் ஆன்புகாண

† மாடை ஆடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை
பாறின் மீதுநட மிட்டுமெனெ டுத்துமகிழ்
மாது வாணிதரு பிட்டுநகர் பித்தனருள் கந்தவேளே

வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி
பார சேலமுனி வர்க்கமுறை இட்டலற
வேலை ஏவியவு ணக்குலமி றக்கநகை கொண்டசீலா

வேத மீனுகம லக்கணர்மெய் பச்சைசாரு
ராம ‡ ரீனுமயி லொக்கமது ரைப்பதியில்
மேவி வாழமார் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே. (ச)

* வாசி-குதிரை † மாடை-திரவியம், ‡ ரீனுமயில்-வள்ளிநாயகி,

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன தனதான,

532. புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி
எறியக் கொங்கையி ரண்டென மதகரி
பொரமுத் தந்தரு மிங்கித நயவிதம் அகனாலே
- புகலச் சங்கிசை கண்டம தனிவெழ
உருவச் செந்நுவர் தந்தத ரமுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தாவரு மதனாலே
- பருகித் தின்றிட லஞ்சக மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதிவியர்
படியச் சம்பரம ரஞ்சித மருள்கல விபினாலே
- பலருக் குங்கடை என்றெனை இகழவு
மயலைத் தந்தருள் மங்கையர் தயைவெகு
பலமிற் கொண்டிடு வண்டனு முனதடி பணிவேனோ
- திருவைக் கொண்டொரு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடு *முழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னெடுத்திரி சிறனோடு
- திறமிற் றங்கிய சும்பக னெருபது
தலைபெற் றுப்பரை வென்றிடு மவனெடு
சிலையிற் கொன்றமு சூந்தன லகமகிழ் மருகோனே
- மருவைத் துன்றிய பைங்குழ லுமையவள்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை கவிரிகை
மலையத் தன்தரு சங்கரி கருணைசெய் முருகோனே
- வடவெற் பங்கய லன்றணி சுகசர
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதமிழ்
மதுரைச் சங்கிலி மண்டப இமையவர் பெருமானே. ()

தனதானன தானன தானன தனதானன தானன தானன
தனதானன தானன தானன தனதான.

533. முகிலாமெனும் வார்துழ லார்சிலை புருவார்சயல்வேல்விழி யார்ச்சி
†முகவார்†தர ளாமென வேநகை புரிமாதர்
முலைமாலினை கோபுர மாமென வடமாடிட வேகொடி தூலிடை
முதுபாலித சோலைகு லாவிய மயில்போல்வார்
‡அகிசேர்முறி யார்துடை வாழையின் அழகார்க்குழ லார்தரவேய்தரு
அயிலார்கன தூபுர மாடிட நடைமேவி
அனமாமென யாரையு மால்கொள விழியார்க்குழ லாவிடு பாவையர்
அவர்பாயலி லேயடி யேனுடல் அழிவேனோ
ககளுர்பதி யோர்முறை யோடுவன இருள்காரசு ரார்படைதூள்பட
கடலேழ்கிரி நாகமு தூறிட விடும்வேலா
கமலாலய நாயகி வானவர் தொழுமீசுர னூரிட மேவிய
கருணாகர ஞானப ராபரை அருள்பாலா
மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகமு குடனாடநி லாமயில் கோகில
மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி மணவாளா
மதிமாழக வரவடி யேனிரு வினை தூள்பட வேவாயி லேவிய
மதுராபுரி மேவியு லாவிய பெருமானே. (98)

தனனதான தானத் தனந்த
தனனதான தானத் தனந்த
தனனதான தானத் தனந்த தனதான.

534 முகமெலா || ரெய் பூசுத்த யங்கு
துதலின்மீதி லேபொட் டணிந்து
முருகுமாலி †இதிக் கணிந்த மடமாதர்
முகிருமார பாரத் தனங்கள்
மிசையிலாவி யாய்நெக் கழிந்து
முடியமாலி லேபட் டலைந்து பொருள்தேடிச்

புருவார்-புருவத்தினர். †முகவார்-முகத்தினர் ‡தர ளாமென-தளா
மாமென. ‡அகி - பாம்பு, ||ரெய் - தயிலம், †இதிக் - கூந்தல்.

செகமெலா மு லாவிக் காந்து
 திருடனாக யேசற் றுழன்று
 * திமிரனாக யோடிப் பறந்து திரியாமல்

தெனியுஞான மோதிக் கரைந்து
 சிவபுராண தூலிற் பயின்று
 செறியுமாறு தானைப் பறிந்து தரவேணும்

அகாமாதி யாமட் சரங்கள்
 அவனிகால்வி னாரப் பொடங்கி
 அடையவேக ரூபத்தி லொன்றி முதலாகி

அமரர்காண வேட்பு அத்த மன்றில்
 அரிவையாட ஆடிக் கலந்த
 அமலநாத னுர்முற் பயந்த முருகோனே

சகலவேத சாமுத்ரியங்கள்
 சமயமாறு லோகத் தயங்கள்
 தருமரீதி சேர்த்த துவங்கள் தவயோகம்

தவறிலாம லாளப் பிறந்த
 தமிழ்செய்மாறர் கூன்வெப் பொடன்று
 தவிர ட்வால வாயிற் சிறந்த பெருமானே. (எ)

தானத்தன தானன் தானன் தானத்தன தானன் தானன்
 தானத்தன தானன் தானன் தனதான.

535. ஏலப்பனி நீரணி மாதர்கள் கானத்தினு மேயுற வாடிடு
 மீரத்தினு மேவனோ சேர்கர மதனாலும்

ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு நீலக்கய மேறிய னேரென
 ஏதுற்றிடு மாதன மீதினு மயலாகிச்

சோலைக்குயில் போல்மொழி யாலுமெ னுசற்றிடு னுலிடையாலுமெ
 ிதோமிற்கத லீனிக ராகிய தொடையாலும்

சோமப்ரபை வீசிய மாமுக சாலத்தினு மாகடு வேல்வழி
 ருதத்தினு நானவ மேதினம் உழல்வேனோ

* திமிரன் - மயக்க மூடையவன், † அத்தமன்று - கனகசபை, ‡ ஆலவாய் -
 மதுரை, § தோமில் சதலி - குற்றமற்ற செவவாழை.

ஆலப்பணி மீதினில் மாசறு மாழிக்கிடை யேதுயில் மாதவ
 ணைக்கனி தாயுத வியருள் நெடுமாயன்
 ஆதித்திரு நேமியன் வாமன னீலப்புயல்நேர்தருமேனியன்
 ஆரத்துள வார்திரு மார்பினன் மருகோனே
 கோலக்கய மாவுரி போர்வையர் ஆலக்கடு வார்கள நாயகர்
 *கோவிற்பொறி யால்வரு மாசுத குமரேசா
 கூர்முத்தமிழ் வாணர்கள் வீறிய சேர்ப்புத மாநக ராகிய
 †கூடற்பதி மீதினில் மேவிய பெருமானே. (அ)

தனதான தானத் தனதான தனதான தானத் தனதான.

536. கலைமேவு ஞானப் பிரகாச கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
 பலமாய வாதிற் பிறழாதே பத்ஞான வாழ்வைத் தருவாயே
 மலைமேவு மாயக் குறமாதின மணமேவு வாலக் குமரேசா
 சிலைவேடசேவற்கொடியோனே திருவாலவாயிற் பெருமானே.

தானத் தனதான தானத் தனதான.

537. நீதத் துவமாக நேமத் துணையாகப்
 பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே
 நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
 கோதற் றமுதான கூடற் பெருமானே. (ய)

தனதன தத்தந் தான தானன
 தனதன தத்தந் தான தானன
 தனதன தத்தந் தான தானன தனதான.

538. மனநனை சுத்தஞ் சூது காரிகள்
 அமளிவி னைக்குங் கூளி மூளிகள்
 மதபல நிக்தம் பாரி நாரிகள் அழகாக

*கோவிற்பொறி-கண்ணிலிருந்துண்டான அக்கினி. †கூடற்பதி-மதுரை.

வளைகுழை முத்தும் பூணும் வீணிகள்
விழலிகள் மெச்சுண் டாடி பாடிகள்
வரமிகு வெட்கம் போல ஓடிகள் தெருவூடே

குணசிகள் பட்சம் போல பேசிகள்
தனக்கி ளிச்சம் பேசி கூசிகள்
குசலிகள் வாக்கஞ் சூரை காரிகள் பொருளாசை

கொளுவிக ளிட்டம் பாற் வீழ்பட
அருளமு தத்தின் சேரு மோர்வழி
குறிதனி லுய்த்துண் பாத மேறிட அருள் தாராய்

தன்தன தத்தந் தான தானன
டுடுடு டுட்டுண் டுடு டுடுடு
சுருநிகு தத்தந் தீத நோதக எனபேரி

தனில்முர சத்தந் தாரை பூரிகை
வளைதுடி பொற்கொம் பார சூரை
சமர்தனில் முற்றும் பாற் னாறிட விடும்வேலா

தினைவன நித்தங் காவ லாளியன்
நகைமுறை முத்தின் பாவை மான்மகள்
திசுழ்பெற நித்தங் கூடி ஆடிய முருகோனே

திரிபுர நக்கன் பாடி மாதுறை
அழகிய சொக்கன் காநி லோர்பொருள்
செவ்வரு ளித்தென் கூடல் மேவிய பெருமானே, (கக)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தனதான.

539. முத்துவ ரத்நமணி பத்திரிதை சத்தியிட
மொய்த்தகிளி முத்திரை எனவோதும்

முக்கலிறை வார்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள்
முப்பதுமு வார்க்குசார் அடிபேணிப்

பத்துமுடி தந்தும்வகை உற்றகணை விட்டவரி

*பற்குணை வெற்றிபெற

ரதமுரும்

பச்சைநிற முற்றபுயல் அச்சமற வைத்தபொருள்

பத்தர்மன துற்றசிவம்

அருள்வாயே

தித்தியிதி தித்தியிதி திக்குகு திக்குகு

தெய்த்ததென தெய்த்ததென

தெனதான

திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு

செச்சரிசை செச்சரிசை

என ஆடும்

அத்தனுட னொத்தநட நிக்ரிபுவ னத்திசிவ

சுத்தியருள் சத்தியருள்

புரிபாலா

†அற்பவிடை ‡தற்பமது முற்றுகிலை பெற்றுவளர்

§அம் ||கனக பத்மபுரி

பெருமானே. (கஉ)

தையதனத் தனதான தன்னதனத் தனதான

540. வள்ளமுலைப் பொதுமானார் மயலதனிற் படியாதே
கள்ளம்விடுத் துனதானே கருதவருட் பெறுவேனே
உள்ளமறைப் பொருளோனே உமைமகிழ்நற் புதல்வோனே
தெள்ளுதமிழ்க் குரியோனே திருமதுரைப் பெருமானே. ()

541. சைவமுதற் குருவாயே சமணர்களைத் தெறுவோனே
பொய்யருளத் தணுகானே புனிதவருட் புரிவாயே
கையின்மிசைக் கதிர்வேலா கடிக்கமுற் புதரீபா
தெய்வதசற் குருநாதா திருமதுரைப் பெருமானே. (கச)

தானதன தத்த தானதன தத்த

தானதன தத்த தனதான.

542. ஆனைமுக வார்க்கு நேரினைய கர்த்த

ஆறுமுக முற்ற

அழுகோனே

பற்குணை-பற்குணன் - அருச்சுணன். † அற்பவிடை - நுண்ணிய இடையுடைய மாதர்கள். ‡ தற்பம்-மெத்தைவீடு. § அம்-மதில், || கனக பத்மபுரி - ஸ்தலத்தினுள் பொற்றாமரைபுள்ள மதுரை.

ஆகியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர்கு லத்தை வேல்கொடுது ணித்த
 சால்சதூர்வி குத்த திறல்வீரா
 தாளினைக ளூற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே
 வானெழுபு விக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவரொரு வர்க்கும் அநியாதாய்
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க
 மாமயில் நடத்து முருகோனே
 தேனெழுபு னத்தில் மான்விழிசு றத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரடோளா
 தேவர்கள் கருத்தில் மேவியப யத்தை
 நீவிமகிழ் வித்த பெருமானே. (கரு)

சீபுருடமங்கை:—நான்குநேரி.

இது திருநெல்வேலித்தீர் நெற்கே 20 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானதன தந்த தந்தன தானதன தந்த தந்தன
 தானதன தந்த தந்தன தனதான.

543. ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய ராலவிழி யின்பி றங்கொளி
 டாரமத லம்பு கொங்கையின் மயலாகி
 ஆகிருரு வுன்ப தங்களை நீதியுட னன்பு டன்பணி
 யாமல்மன நைந்து நொந்துடல் அழியாதே
 வேடரென நின்ற ஐம்புல னாலுகர ணங்க ளின்தொழில்
 வேறுபட நின்று ணர்ந்தருள் பெருமாறென்
 வேடைகெட வந்து சிந்தனை மாயையற வென்று துன்றிய
 வேதமுடி வுன்ப ரம்பொருள் அருள்வாயே
 தாடகையு ரங்க டுந்தொளிர் மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு
 தாழ்வறந டந்து திண்கிலை முறியாவொண்
 சானகித னங்க லந்தபின் ஊரில்மகு டங்க டந்தொரு
 தாயர்வச னஞ்சி றந்தவன் முருகோனே

சேடன்முடி யுங்க லங்கிட ஆடைமுழு தும்ப ரந்தெழு
தேவர்கள்ம கிழ்ந்து பொங்கிட நடமாடும்
சீர்மயில மஞ்ச தஞ்சிய சோலைவளர் செம்பொ னுந்திய
சீபுருட மங்கை தங்கிய பெருமானே. (க)

தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த தனதான.

544. கார்குழல்கு லைந்தலைந்து வார்குழையி சைந்தசைந்து
காதலுறு சிந்தையுந்து மடமானார்
காமுகர கங்கலங்க பேர்மருவ முந்திவந்த
*காழ்கடிய கும்பதம்ப இருகோடார்
பேர்மருவும் அந்திதந்த வாரணவ னங்கன் அங்க
பேதையர்கள் தங்கள் கண்கள் வலையாலே
பேரறிவு சூந்துநொந்து காதலில லைந்துசிந்தை
பிடையற வந்துநின்றன் அருள் தாராய்
ஏர்மருவு தண்டைகொண்ட தானசைய வந்தகந்த
ஏகமயி லங்குதுங்க வடிவேலா
†எமனுமை மைந்தசந்தி சேவலணி கொண்டுவண்டர்
‡சுடெறவி ருந்தசெந்தில் நகர்வாழ்வே
தேருகன்மி சூந்தசந்தி வீதிகள் னிற்ககெந்த
சேவர்கு ளிர்ந்துயர்ந்த பொழிலோடே
சேரவெயி லங்குதுங்க வாவிசளி சைந்திருந்த
சீபுருட மங்கைதங்கு பெருமானே. (உ)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

545. §வேனில்மத லைந்து பாணம்விட நொந்து
வீதிதொறு நின்ற மடவார்பால்
வேனையென வந்து தாளினில்வி முந்து
வேடைகெட நண்பு பலபேசித்
தேனினும ணந்த வாயமுத முண்டு
சீதளத னங்க ளினில்முழ்கித்

* காழ்கடிய-கல்லினுங்கடையான. † எமன்-பொன்னிறமுள்ள
சிவபிரான். ‡ சுடெற-சுடேற § வேனில்-வசந்த காலத்தில.

இ ல ஞ் சி.

சஉரு

தேடியத நங்கள் பாழ்படமு யன்று	
சேர்க்கிய தின்றி	உழவ்வேனே
ஆனிரைபு ரந்து மானிலம னங்கொ	
ராலிலையி லன்று	துயில்மாயன்
ஆயர்மனை சென்று பால்தயிர னோந்த	
ஆரணமு குந்தன்	மருகோனே
வானவர்பு கழந்த தானவர்ப யந்த	
மாடுனெடுவிளங்கு	மணிபார்பா
மாமறைமு முங்கு சீபுருட மங்கை	
மாநகர மர்ந்த	பெருமானே. (ந)

இ ல ஞ் சி.

இது திருக்குறலத்திலிருந்து வடக்கே 2 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனந்த தனதன தனந்த தனதன
தனந்த தனதன தனதான.

546. கரங்க மலமின தரம்ப வனம்வளை
கனம்ப கழிவிழி மொழிபாகு

கருப்ப முதுமுலை குரும்பை குருகுப
கரும்பி டியினடை எயின்மாதோ

டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை
அலங்கி ருசமுற மயில்மீதே

அமர்ந்து பவவினை கனோந்து வருகொடி
யவந்த கனகல வருவாயே

தரங்க முதியம கரம்பொ ருசதிரை
தழங்கு நதிக்கும ரெனவான

தலம்ப ரவமறை புலம்ப வருகிறு
சதங்கை அடிதொழு பவராழி

இரங்கு நதிநிறு வரங்கர் மருகப
விரண்டு புயமலை கிழுவோனே

இலங்கு தரதமிழ் விளங்க வருகிறு
இலஞ்சி மருவிய பெருமானே. (க)

தழங்கு - முழங்குகின்ற. † குமரென - குமர என.

தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத் தனதான.

547. கொந்தள ஒலை குலங்கிட வாளிச்
சங்குட னாழி கழன்றிட மேகக்
கொண்டைகள் மாலை பரிந்திடவாகப் பணிநீர்சேர்

கொங்கைகள் மார்பு குழைந்திட வாளிக்
கண்கயல் மேனி சிவந்திட கோவைக்
கொஞ்சிய வாயி ரசங்கொடு மேகக் கடலுடே

சந்திர ஆர மழிந்திட நூலிற்
பங்கிடை ஆடை துவண்டிட நேசத்
தந்திட மாலு தனம்பிய முழ்குற் றிடுபோதான்

சந்திர மேனி முகங்களும் நீலச்
* சந்திரகி மாப்கொ டமர்ந்திடு பாதச்
† சந்திர வாகு சதங்கையு மேசற் றருள்வாயே

சந்திரர் பாட லுகந்திரு நானைக்
கொண்டுநல் தூது நடந்தவ ராகத்
‡ தொந்தமொ டாடி இருந்தவன் ஞானச் சிவகாமி

தொண்டர்க ளாக மமர்ந்தவன் நீலச்
சங்கரி மேக சவுந்தரி கோலச்
சந்தரி காளி பயந்தரு ளானைக் கிளையோனே

இந்திர தேவர் பயங்கெட ஞானச்
சந்திட வேல்கொ டெறிந்துநல் நோகைக்
கின்புற மேவி இருந்திடு வேதப் பொருளோனே

எண்புன மேவி இருந்தவன் மேகப்
பெண்கிரு வானை மணந்திய லார்சொற்
கெஞ்சிய ளாவு மிலஞ்சிவி சாகப் பெருமானே. (உ)

தனந்தன தந்த தனந்தன தந்த
தனந்தன தந்த தனதான.

548. சுரும்பணி கொண்ட ல் நெடுங்குழல் கண்டு
தூந்தெறி கின்ற விழிவேலால்

* சந்திரகி - மயில், † சந்திர வாகு சதங்கை - சகத்தைச் செய்கின்ற
திரமான அழகையுடைய சதங்கை, ‡ தொந்தம் - சம்பந்தம்.

சுழன்று சுழன்று துவண்டு துவண்டு
சுருண்டு மயங்கு மடவார்தோள்

விரும்பி வரம்பு கடந்து நடந்து
மெலிந்து தளர்ந்து மடியாதே

விளங்கு கடம்பு விழைந்த ஸித்தன்னை
விதங்கொள் சதங்கை அடிதாராய்

பொருந்த லமைந்து சித்தம்பெயர்நின்
பொலங்கு ரிபொன்றை ஏறவோனே

புகழ்ந்து மகிழ்ந்து வணங்கு குணங்கொள்
* புரந்த ரன்வருசி மணவாளா

ஈ இரும்பு னமங்கை பெரும்பு ளகஞ்செய்
குரும்பை மணந்த மணிமார்பா

ஐ இலஞ்சி யில்வந்த ட இலஞ்சி யமென்று
இலஞ்சி யமர்ந்த பெருமானே. (ங)

தானதனந்த தானதலந்த தானதனந்த தனதான.

549. மாலையிலவந்து மாலைவழங்கு மாலைபனங்கள் மலராலும்
வாடையெழுந்து வாடைசெறிந்து வாடையெறிந்த அனலாலும்

கோலமழிந்து சாலமெலிந்து கோமளவஞ்சி தளராழன்
கூடியகொங்கை நீடியவன்பு கூடிமின்று வரவேணும்

காலனடுங்க வேலுதுகொண்டு காலநிலநடந்த முருகோனே
காலமடந்தை நாளாமொழிந்து காத்திரங்கு குமரேசா

சோலைவளைந்து சாலிவளைந்து சூழமிலஞ்சி மகிழ்வோனே
சூரியனஞ்ச வாரியிலவந்த சூரனைவன்ற பெருமானே. (ச)

திருப்புவணம்.

ஒது மதுரைக்த நேர்கிழந்த 12 மைல் துலைவிலுள்ளாயில்வேஷ்டேஷிள்

தனத்தான தத்தத் தனதான
தனத்தான தத்தத் தனதான.

550. அறப்பாவை அத்தற் கருள்பாலா
அளித்தாது வெட்சித் திருமார்பா

புரந்தரன்வஞ்சி - தெய்வயானை ஈ இரும்பு னமங்கை - வள்ளியாயி.
ஐ இலஞ்சி - புனம் ட இலஞ்சிய மென்று - இல் அஞ்சி அம் என்று, மனை
வியாகிய வள்ளி நாயகிக்குப் படந்து (அவள்) அழகை (வியந்து) கூறி.

குறப்பாவை அற்பிற்	புணர்வோனே
குலத்தேவ வர்க்கப்	பரிபாலா
மறப்பாத கத்துற்	றுழல்வேனே
மலர்த்தாள்வ முத்தக்	க்ருபையீவாய்
சிறப்பான முத்திக்	கொருவாழ்வே
திருப்பூவ ணத்திற்	பெருமானே. (க)

தானன்தான தானன்தான தானன்தான தன்தான.

551. வானவராகி யோர்சிறைமேவ மாவலியேசெய் திருஞான
மார்பிருகூற தாய்விடவாரி வாய்விடவேலை விடுதிரா
கானவர்பாவை காதலனான காசணிபார தன்மார்பா
காலனைமோது காலகபால * காளகனேசர் தருபாலா
தேனமர்நீப மாலேவிடாத சேவகஞான முதல்வோனே
தியுருணை பாவிரினுது சேவடி காண அருள்வாயே
† போனகசாலை யாதுலர்வாழ விகிகடோறும் நனிமேவு
பூவனமான மாநகர்வாழு நாதக்குகேச பெருமானே. (உ)

தந்தத்தத் தானன தானன
தந்தத்தத் தானன தானன
தந்தத்தத் தானன தானன தன்தான.

552. பந்தப்பொற் பாரப யோநா
முந்தச்சிற் றுடைசெய் மேகலை
பண்புற்றுத் தாரொடு விரிய துக்கலோடே
பண்டைச்சிற் சேறியில் வீதியில்
கண்டிச்சித் தாரொடு மேவிடு
பங்குக்கைக் காசுகொள் வேசையர் பனிநீர்தோய்
கொந்துச்சிப் பூவணி தோகையர்
கந்தக்கைத் தாமரை யாலடி
சும்பிட்டுப் பாடிசை வீணையர் அதுராகங்
கொண்டுற்றுப் பாபலின் மூழ்கிய
சண்டிச்சிச் சீபென வாழ்துயர்
சுன்றப்பொற் பாதக்ரு பாநிதி அருள்வாயே

* காளகனேசர்-விஷத்தைக்கண்டத்திலுடையவர். † போனகம்-அன்னம்.

திருக்கானப்பேர்.

சுஉக்

அந்தத்துக் காதியு மாகியு
 மந்திக்குட் டானவ னாவ
 னண்டத்தப் பாலுற மாமணி ஸ்ரீவிசும்
 அங்கத்தைப் பாவைசெய் தேயுயர்
 சங்கத்திற் றேர்தமி ழோதிட
 அண்டிக்கிட் டார்கழு வேற்றர் ஸ்ரீகோடி
 சந்தத்திக் காளுநி சாசரர்
 வெந்துட்கத் தூளிப டாமெழ
 சண்டைச்சொற் றுர்பட வேவயில் விடுவோனே
 தங்கச்சக் ராயுதர் வானவர்
 வந்திக்கப் பேரரு னேநிகழ்
 தம்பப்பொற் பூவண மேவிய பெருமானே. (௩)

திருக்கானப்பேர்.

இது மானுதுண்டிலிருந்து வடக்கே 22 மைல் தூலவிலிருக்கிறது.

தனத்தானத்தா தனதன தனதன தனதான.

553. அனத்தோடொப்பா மெனுநடை மடவியர் அதுராகம்
 அதற்கேசச்சி இனமென அயிர்கெடல் அழகாமோ
 உணைப்பாடிப்பே றுறுமொரு வரமினி உதவாயோ
 உவப்பாகத்தே வர்க்கச்சிறை விடவிடும் அயிலோனே
 முனைப்பாடிக்கே திரிதரும் அரிநீரு மருகோனே
 முகிற்கே நத்தா விரிதரு கலபநன் மயிலோனே
 திணைக்காவற்கே உரிபவன் மனமகிழ் மணவாளா
 திருக்கானப்பேர் நகர்தனி வினிதுறை பெருமானே. (௧)

தானத்தானத் தனதான தானத்தானத் தனதான.

554. கோலக்காதிர் குழையாலே கோதிச்சேர்மைக் குழலாலே
 ஞாலத்தாரைத் துயரேசெய் நாரிக்காசைப் படலாமோ
 மேலைத்தேவர்க் கரிபோனே விரச்சேவற் கொடியோனே
 காலப்பாசத் துயர்திராய் கானப்பேரிற் பெருமானே. (உ)

முனைப்பாடிக்கே-முன் ஆயர் பாடியில் நத்தா விரும்பி நாரி-பெண்.

திருவுத்தரகோசமங்கை.

இது ராமநாதபுரத்திலிருந்து தெற்கே 7 மைல் தூலைவிலிருக்கிறது.

தத்தன தானதந்த தத்தன தானதந்த
தத்தன தானதந்த தனதான.

555. வெற்பென வேயெழுந்து செப்பென வேதிரண்டு
மெத்தன மோடிகொண்ட தனமாதர்
மெய்ப்படு கோலமுங்கண் மைப்படு சாலமுஞ்செய்
வித்தையு மேநினைந்து மயலாகி
யற்பக லாவலெந்து கற்பதெ லாமுலெந்து
ளற்பமு மானமின்றி அழிவேனோ
அக்கனி ரூபமைந்த கர்த்திலை மாதர்தந்த
அற்புத பாலையுண்ட குமரோசா
பொற்பு காவலிந்தி ரற்குற வேலெறிந்து
பொய்ப்படு ரூபினந்த அதிரா
† புட்பதி ஏறுகொண்ட லச்சுத ரூர்மகிழ்ந்த
புத்தமிர் தானசெஞ்சொல் மருகோனே
‡ உற்பல மோகொடுங்க ணைக்கணை யோவெனுங்கண்
உத்தமி தேவதந்தி புணர்மார்பா
உத்தம மாவளங்கொள் உத்தரகோசமங்கை
உற்றனி தாவிருந்த பெருமானே. (க)

திருப்புத் தூர்.

இது மதுரையிலிருந்து வடக்கிற்கே 32 மைல் தூலைவிலிருக்கிறது.

தனத்தத் தான தனன தனதன
தனத்தத் தான தனன தனதன
தனத்தத் தான தனன தனதன தனதான.

556. § கருப்புச் சாப னனைய இளைஞர்கள்
ப்ரமிக்கக் காத லுறவு நெடுகிய
கடைக்கட் பார்வை இனிய வனிதையர் தனபாரங்
களிற்றுக் கோடு கலச மலிநவ
மணிச்செப் போடை வனச நறுமலர்
கனத்துப் பாளை முறிய வருநிகர் இளநீர்போற்

அடபகல் - இரவுபகல் † புட்பதி - பகிராஜனாகிய கருடன் ‡ உற்பலம்
சூவனாமலர் § கருப்புச்சாபன் - கரும்பை வில்லாக்கொண்டமன்மதன்.

பொருப்பைச் சாடும் வலியை உடையன
 அறச்சற் றுன இடையை நலீவன
 புதுக்கச் சார வடமொ டடர்வன எனநாளும்
 புகழ்ச்சிப் பாட லடிமை அவாவர்
 ப்ரியப்பட்ட டாள உரைசெ யிழ்தொழில்
 * பொகட்டெப்போது சரியைகிரியைசெய் துயிர்வாழ்வேன்
 இருட்டுப் பாரில் மறலி தனதுடல்
 பதைக்கக் கால்கொ டுதைசெய் தவன்விழ
 † எயிற்றுப் போவி அமா ருடலவர் தலைமாலே
 எலுப்புக் கோவை அணியு மவர்மிக
 அதிர்த்துக் காளி வெருவ நொடியினி
 லெதிர்த்திட் டாடும் வயிர பயிரவர் நவநீத
 திருட்டுப் பாணி இடப முதுகிடை
 மிகுத்திட் டேற் அநிர வருபவர்
 செலுத்துப் பூத மலகை இலகிய. படையாளி
 ‡ செடைக்குட் ட் பூனை மநிய || மிதழிவெ
 ளொருக்குச் சூடி சூமா வயலியல்
 திருப்புத் தூரில் மருவி உறைதரு பெருமானே. (க)

தான தாத்த தனத்தத் தானன
 தான தாத்த தனத்தத் தானன
 தான தாத்த தனத்தத் தானன தனதான.

557. வேலை தோற்க விழித்துக் காதினி
 லோலை காட்டி. நகைத்துப் போதரு
 வீடு காட்டி. உடுத்தப் போர்வையை நெகிழ்வாகி
 மேனி காட்டி வளைத்துப் போர்முலை
 யாணை காட்டி மறைத்துத் தோதக
 வீறு காட்டி எதிர்த்துப் போரெதிர் வருவார்மேல்
 கால மேற்க உழப்பிக் கூறிய
 காசு கேட்ட துடைப்பற் றுயிடை
 காதி ஓட்டி. வருத்தப் பாடுடன் வருவார்போல்

பொகட்டு-போகவிட்டு † எயில் துப்பு ஒவி-திரிபுரங்களின் வலி
 யைத்தொலைத்து ‡ செடை-சடை ட்பூனை-அறுகு. || இதழி-கொன்றை.

காதல் போற்று மலர்ப்பொற் பாயலின்
 மீத னுப்பு மசட்டுச் சூளைகள்
 காம நோய்ப்ப டுசித்தத் திவினை
 ஒழியேனே

ஆல கோட்டு மிடற்றுச் சோதிக
 பாவி பார்ப்ப திபட்சத் தால்நட
 மாடி தாத்தி ரிபட்சத் தாவென
 உமிழ்வாளி

ஆடல் கோத்த சிலைக்கைச் சேவக
 னேடை பூத்த தளக்கட் சானுவி
 யாறு தேக்கி யகற்றைச் சேகர
 சடதாரி

சில மாப்ப திமத்தப் பாரிட
 சேனை போற்ற் டுமப்பர்க் கோதிய
 சேத னூர்த்த ப்ரட்சித் கேவரு
 முருகோனே

சேல றுக்க யல்தத்தச் சூழ்வய
 லூர மேற்க ரவிப்ரர்க் காதா
 தீர தீர்த்த திருப்புத் துருறை
 பெருமானே. (உ)

திருவாடாளை.

இது மாணமதுரையிலிருந்து கிழக்கே 4½ மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானுன தத்த்தன தானுன தத்த்தன
 தானுன தத்த்தன தனதான.

558. ஊனுறு முட்பினியு மானுக வித்தவுட
 லாதாரி பட்டொழிய
 உயிர்போனல்

ஊராரகு வித்தவர ஆவாவெ னக்குறுகி
 லுயாமு முக்கமெழ
 அமுதோய

நானுவி தச்சிவிகை மேலேக ட-த்தியது
 நாறாதெ டுத்தடவி
 எரியூடே

நானுமல் வைத்துவிட நீருமெ னிப்பிறவி
 நாடாதெ னக்குனருள்
 புரிவாயே

மானுக * துத்திமுடி மீதேநி ருத்தமிடு
 மாயோனு மட்டொழுரு
 மலர்மீதே

வாழ்வாயி ருக்குமொரு வேகாவு மெட்டிசையும்
 வானோரு மட்டருவ
 கிரியாவும்

துத்தி - அரவின்படம்,

இராமேசுவரம்.

சுரு. ந.

ஆனவ ரக்கருடன் வானாபி ழைக்கவரு
மாலால முற்றவமு

தயில்வோன்முன்

ஆசார பத்தியுடன் ஞானை மத்தையரு
ளாடாணை நித்தமுறை

பெருமானே. (க)

இராமேசுவரம்.

இது மண்டபம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 10 மைல் தூலவிலிருக்கிறது.

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன தானதன தனதான.

559. வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்
வாழ்வுசத மாகிவலி வாடி*மட கூடமொடு பொருள் தேடி
வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிகமழ்
வாசனைக ளாநியிட லாகிமய லாகிவிலை
மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுமூல சிலநாள் போய்த்
தோல்திரைக ளாகிநரை யாக்குரு டாகியிரு
கால்கள்தடு மாற்செவி மாற்பசு பாசபதி
சூழ்கதிகள் மாற்சுக மாற்சடி யோடுகிரி உறுநாளிற்
சூலைசொற் றனைவலி வாதமொடு நீரழிவு
சோகைகள மாலைசுர மோடுபிணி தூற்றும்ல்
சூழ்ஹ மூலகசு மாலமென நாறியுடல் அழிவேனோ
நாலுமுக னாகியறி யோமெனத்வ தாரமுறை
யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர போடுகிகை தூளிபட தாளமிடும் இனையோனே
நாற்தழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
லீனமக வாணமகிழ் தேழுவன மீதுசெறி
ஞானகுரு மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ் மயில்வீரா

மட கூடம் - மாட கூடம். † அதாரம் - ஆதாரம்.

ஒலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரோழுமாம்
 வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மோதகட லோடுகிறல் ராவணகுழாமமரில் பொடியாக
 ஒகைதழல் வாளியிடு மூரிதனு நேமிவளை
 பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காவெனவெ
 ஒதமறை ராமெசுர மேவுகும ராவமார் பெருமானே. (க)

தானு தனத்தன தானு தனத்தன
 தானு தனத்தன தனதான.

560. வானோர் வழுத்துனது பாதார பத்மமலர்
 மீதே பணிக்கும்வகை அறியாதே
 மாணர் வலைக்கணதி லேதூளி மெத்தையினி
 லுடே அணைத்துதவு மதனலே
 தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ விதற்கிணை
 னேதோ வெனக்கலவி பலகோடி
 தீரா மயக்கினோடு நாகா படங்கி*லெழு
 சேருடல் பெற்றதுயர் ஒழியேனோ
 மேனா பெற்றுவளர் சூரதி பற்கெகிரி
 னாடேகி நிற்குமிரு கழலோனே
 † மேகா ரவுகரபரி தானேறி வெற்றிபுனை
 விராகு நச்சிதுமி மணவாளா
 ஞானாப ரங்கனிய வேதா கமப்பொருளை
 நானு துரைக்குமொரு பெரியோனே
 நாரா யணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு
 ராமே சுரத்திலுறை பெருமானே. (உ)

எழுசேருடல்-சேறில்நட்டகம்பும்போலாடல். † மேகாசம்-மயில்.

இது தம்பகோணத்திலிருந்து தெற்கே 8 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனத்த தந்தன தானதனந்தத்
தனத்த தந்தன தானதனந்தத்
தனத்த தந்தன தானதனந்தத் தனதான.

561. இரத்த முள் * சிபு மூனையெலும்புட்
டசைப்ப சுங்குடல் நாடி புனைந்திட்
டிறுக்கு மண்சல வீடுபுகுந்திட் டதில்மேவி
இசத்து டன்புகல் குதுமிசுந்திட்
டகைத்தி டும்பொரு ளாசையெனும்புட்
டெருட்ட வந்தெளி யாதுபறந்திட் டுடடமாயா
பிரத்தம் வந்தடு வாதசு ரம்பித்
துளைப்பு டன்பல வாயுவு மிஞ்சிப்
பெலத்தை யுஞ்சில நானுளொ டங்கித் தடிமேலாய்ப்
பிடித்தி டும்பல நாள்கொடு மந்திக்
குலத்தெ னும்படி கூனிய டங்கிப்
பிசக்கு வந்திடு போதுபி னஞ்சிச் சடமாமோ
தரித்த நந்தன தானன தந்தத்
திமித்தி மிந்திமி தீதக திந்தத்
தடுட்டு டுண்டு டுடுடி மிண்டிட் டியல்தாளம்
தனத்த குந்தகு தானன தந்தக்
கொதித்து வந்திடு குருடல் சிந்தச்
சலத்து டன்கிரி தூள்படெ றிந்திட் டிடும்வேலா
சிரத்து டன்கா மேடுபொ ழிந்திட்
டிரைத்து வந்தம ரோர்கல்ப டிந்துச்
சிரத்தி னுங்கமழ் மாலைம ணம்பொற் சரணோனே
செகத்தி னின்குரு வாகிய தந்தைக்
கனித்தி டங்குரு ஞானப்ர சங்கத்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய கந்தப் பெருமானே. (க)

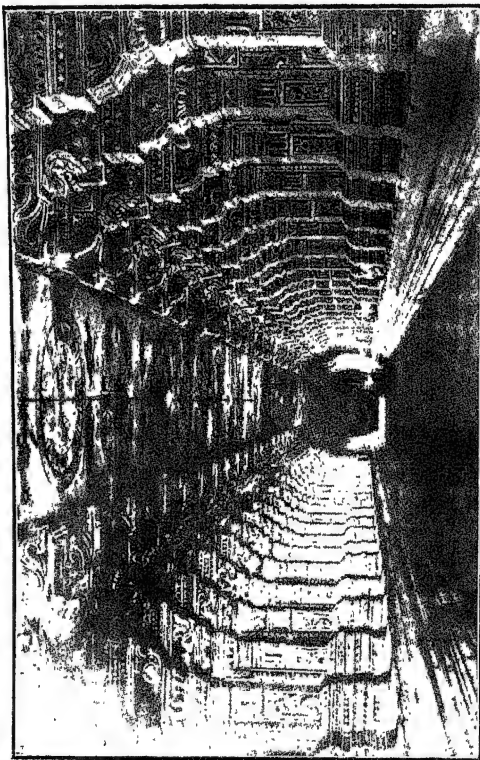
தனத்தனந் தனதன தனத்தனந் தனதன
தனத்தனந் தனதன தனதான.

562. வரித்தகுங் குமமணி முலைக்குரும் பையர்மன்
மகிழ்ச்சிகொண் டிடவதி விதமான
வளைக்கரங் களிஞ்ஞடு வளைத்திதம் படவுடன்
மயக்கவந் ததிலறி வழியாத
கருத்தழிந் திடவிரு கயற்கணும் புரந்தர
களிப்புடன் களிதரு மடமாதர்
கருப்பெருங் கடலது கடக்கவுன் திருவடி
களைத்தருந் திருவுளம் இனியாமோ
பொருப்பகம் பொடிபட அரக்கர்தம் பதியொடு
புகைப்பரந் தெரியெழு விடும்வேலா
புகழ்ப்பெருங் கடவுளர் களித்திடும் படிபுவி
பொறுத்தமந் தரகிரி * கடலூடே
திரித்தகொண் டலுமொரு மறுப்பெறுஞ் ட சதுமுக
திருட்டியெண் கணன்முதல் அடிபேணத்
திருக்குருந் தடியமர் குருத்வசங் காரொடு
திருப்பெருந் துறையுறை பெருமானே. (உ)

தனத்தனந் தனதன தனதான
தனத்தனந் தனதன தனதான.

563. தவப்ரியங் கொளுமுனி வரர்வானோர்
தழைக்கவந் தருள்புரி முருகோனே
உவப்புறுங் குறமகள் மணவாளா
ஒருத்தலின் சுகைபுணர் திருமார்பா
அவத்தனென் றெனைவிட லழகாமோ
அசட்டுமந் கையர்மயல் தவிராயோ
சிவப்பரம் பொருளுத வியபாலா
திருப்பெருந் துறையுறை பெருமானே. (ங)

கடலூடே திரித்த கொண்டல்-விஷ்ணு, ட சதுமுகதிருட்டி யெண்
சணன் - பிரமன், ட ஒருத்தல் இன்சுகை - தெய்வயானையம்மை.

இராமேஸ்வரம் (கோவில் பிரகாரம்.)

இது ஐயம்பேட்டையிலிருந்து கீழ்க்கே 36 மைல் தூலிலிருக்கிறது.

தந்ததன தான தந்ததன தான தந்ததன தான தனதான.

564. அஞ்சுவித பூத முங்கரண நாலு மந்திபகல் யாதும் அறியாத
அந்தநடு வாதி ஒன்றுமில் தான அந்தவொருவீடு பெறுபாறு
மஞ்சதவழி சார லஞ்சயில் வேடர் மங்கைதலை நாடி வனமீது
வந்தசா னை விந்தமது பாட வண்டமிழ்விநோதம் அருள்வாயே
குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம குங்குமப டா வதிரோகக்
கும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப் குன்றுதடு பாற இகல்கோப
வெஞ்சமா ஞா னெஞ்சபக வீர வென்றவடி வேலை விடுவோனே
கிம்பமதில் குழு திம்பபுர வான விண்டலம கிபர் பெருமானோ.

தனதன தனதன தனதன

தாந்த தாத்தான தந்த தனதான.

565. குரைகட லுலகினில் உயிர்கொடு
போந்து கூத்தாடு கின்ற குழல்பேணிக்
குகையிட மருவிய கருவிழி யவிரோதம்
மாந்தர் † கோட்டாலை இன்றி யவிரோதம்
வரவிரு வினையற உணர்வொடு மதுபூதி
தூங்கு வார்க்கேவி னங்கு
வடிவினை உனதழ கியதிரு ருளவேணும்
வார்ந்த வாக்கால்மொழிந்த
திரள்வரை பகமிகு குருகுல மறையோடு
வேந்து தேர்ப்பாகன் மைந்தன்
‡ தெருமா || நிக்சரர் மணவியர் புரிவாழ
சேர்ந்து தீப்பாய இந்தர்
விரிதிரை எரியெழு முதலுற புஷியேழும்
வாங்கு வேற்கார கந்த
மிடிகெட வினைவன மளவயல்
சூழ்ந்த வேப்பூர் மாந்த பெருமானோ. (உ)

குஞ்சரகலாபவஞ்சி - தெய்வமாண. † நிம்பபுரம் - வேப்பூர்.

‡ கோட்டாலை - துன்பம். § தெருமா - சுழல். || நிக்சரர் - ராக்கதர்.

தாத்தந் தந்தத் தந்தத் தனனத் தனதான.

566. நாட்டந் தங்கிக் கொங்கைக் குவடிற் படியாதே
 நாட்டுந் தொண்டர்க் கண்டக் கமலப் பதமீவாய்
 வாட்டந் கண்டுற் றண்டத் தமரப் படைமீதே
 மாற்றந் தந்துப் பந்திச் சமருக் கெதிரானோர்
 கூட்டந் கந்திச் சிந்திச் சிதறப் பொருவோனே
 கூற்றன் பந்திச் சிந்தைக் குணமொத் தொளிர்வேலா
 வேட்டந் தொந்தித் தந்திப் பரனுக் கிளையோனே
 வேப்பஞ் சந்திக் கந்தக் குமரப் பெருமானே. (ந.)

ஆய்க் குடி.

இது பழநியிலிருந்து கிழக்கே 4 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தாத்தனத் தானதன தாத்தனத் தானதன
 தாத்தனத் தானதன தனதான.

567. வாட்டபடச் சேனைபட வோட்டியொட் டாரையிறு
 மாப்புடைத் தாரரசர் பெருவாழ்வும்
 மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனனில்
 வாழ்க்கைவிட் டேறுமடி யவர்போலக்
 கோட்டபடப் பாதமலர் பார்த்தினைப் பாறவினை
 கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுரூபக்
 கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாரிவரு
 கூத்தினிப் * பூரையிட அமைபாதே
 தாட்டபடக் கோபவிட பாப்பினிற் பாலன்மிசை
 தாக்குமப் போகிலொரு கழல்தாவிச்
 சாற்றுமக் கோரமிகு கூற்றுதைத் தார்மவுலி
 தாழ்க்கவச் சாயுதனும் இமையோரும்
 ஆட்டபடச் சாமபர மேட்டியைக் காவலிடு
 மாய்க்குடிக் காவலவு தகிமீதே
 ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்காத் தால்வரையை
 ஆர்ப்பெழுச் சாடவல பெருமானே. (க)

பூரையிட-தள்ளு, பாலன்-மார்க்கண்டன.

இது பனூரில் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கே 7 மைல் தூலைவிட்டுக்கிறது.

தானத்தன தானதானன தானத்தன தானதானன
தானத்தன தானதானன தனதான.

568. தாரணிக்கதி பாகியாய்வெகு ருதுமெத்திய முடனாய்மன
சாதனைக்கள வாணியாயுறும் அநிமோக
தாபமிக்குள விண்ணாயிரு வேல்விழிச்சிய ராகுமாதர்கள்
தாமுயச்செயு மேதுதேடிய நினைவாகிப்
பூரணச்சிவ ஞானகாவிய மோதுதற்புணர் வானநேயர்கள்
பூசுமெய்த்திரு நீறிடாவிரு வினையேனைப்
பூசுமெய்ப்பத மானசேவடி காணவைத்தருள் ஞானமாகிய
போதகத்தினை ஏயுமாறருள் புரிவாயே
வாரணத்தினை யே * கராவமு நேவனைத்திடு போதுமேவிய
மாயவற்கித மாகவீறிய மருகோனே
வாழமுப்புர வீறதானது நீறெழப்புகை யாகவேசெய்த
மாமதிப்பிறை வேணியாரருள் புதல்வோனே
காரணக்குறி யானநீதிய ரானவர்க்குமு னாகவேநெறி
காவியச்சிவ ஸூலையோதிய கதிர்வேலா
கானகக்குற மாதைமேவிய ஞானசொற்கும ராபராபா
காதியிற்பிர தாபமாயுறை பெருமானே. (க)

தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன தனதான.

569. மங்கைக் கணவனும் வாழ் † சிவ னாமயல்
பங்கப் படமிசை யேபனி போல் ‡ மதம்
வந்துட் பெருகிட வேவிதி யானவன் அருள்மேவி
வண்டுத் தடிக்கெபா லாகியெ நாள்பல
பந்துப் பண்பழி மோடின நீர்குட
மண்டிப் பலபல வாய்வினை கோலும் வழியாலே

* கரா - முதலை, † சிவனு - ஒன்றுகூடி ‡ மதம் - வீரியம்.

திங்கட் பதுசெல வேதலை கீழுற
வந்திப் புவிதனி லேமத லாயென
சிந்தைக் குழலியெ னுவனை தாதையும் அருள்கூர்ச்
செம்பொற் றடமுலை பால்குடி நான்பல
பண்புத் தவழநடை போய்வித மாப்பல
சிங்கிப் பெருவிழி யாவ மாபதில் அழிவேனோ
அங்கைத் தரியென வேயொரு || பாலக
னின் பக் கிருபைய தாயொரு தூண்மிசை
அம்பற் கொடு || வரி யாயிரண் யாசுரன் உடல்பீறி
அண்டர்க் கருள்பெரு மான்முதி ராவணி
சங்குத் திகிரி † க ரோனரி ‡ நாவ
ரங்கத் திருவணை மேல்வாயில் நாரணன் மருகோனே
கங்கைச் சடைமுடி யோனிட மேவிய
தங்கப் பவளொளி பால்மதி போல்முக
கங்குற் றரிசுழ லான்பர மேஸ்வரி அருள்பாலா
கந்தப் பரிமயில் வாகன மீதிரு
கொங்கைக் குறமக ளாசையொ டேமகிழ்
கங்கைப் பதிநதி காசியில் மேவிய பெருமானே. (உ)

தானதந்த தனதன தனதான.

570. வேழமுண்ட விளாங்கனி அதுபோல
மேனிகொண்டு விபாபக மயலூறி
நாளுமிண்டர் கன்போல்மிக அயர்வாகி
நானுதைந்து விடாதுநான் புரிவாயே
மானவன்ற மணீசர்கள் கழுவேற
வாதில்வென்ற சிகாமணி மயில்வீரா
காளகண்ட னுமாபதி தருபாலா
காசிகங்கை யில்மேவிய பெருமானே. (ங)

திங்கட்பது-பத்துமாதம் || பாலகன்-பிரகலாதன் 7 அரு-நாசக
கம். † கரோன்-கையையுடையவன், ‡ நார-ஜலம்பொருந்திய,

தனதனதனத்த தான தனதன தனத்ததான
தனதன தனத்த தான தனதான.

571. அருவரை எடுத்த வீர நெரிபட வீரர்க ணாணு
மாவிட மிருக்கு மாயி அருள்வோனே
அலைகட லடைத்த ராமன் மிகமன மகிழ்ச்சி கூரு
மணிமயில் நடத்து மாசை மருகோனே
பருதியி னெளிக்கண் வீறும் அறுமுக நிரைத்த தோள்ப
னிருகா மிருத்த பார முருகாரின்
பதமல ருளாத்தி னாலும் நினைவுறு கருத்தர் தான்கள்
பணியவு மெனக்கு ஞானம் அருள்வாயே
சுருதிக னுரைத்த வேக னுரைமொழி தனக்கு ளாதி
சொலுவென உரைத்த ஞான குருநாதர்
சுரப்பதி தழைத்துவாழ அமர்சிறை அனைத்துமீள
துணிபட அரக்கர்மான விடுபவேலா
மருமலர் மணக்கும் வாச நிறைசுரு சுருக்கஞ்சூழும்
வயல்புடை டெக்கும்நீல மலர்வாவி
வளமுறு தடத்தினேடு சாஸ்வதி நதிக்கண்வீறு
வயிரவி வனத்தில்மேவு பெருமானே. (க)

அத்திப்பட்டு.

இது திருக்கரணூரிலிருந்து கிழக்கே 2மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதனன தனதனன தத்தத் தத்தனன
தனதனன தனதனன தத்தத் தத்தனன
தனதனன தனதனன தத்தத் தத்தனன தனதான.

- 572 கருகியறி வகலவுயிர் விட்டுக் கிணைநூர்
கதறியழ விரவுபறை முட்டக் கொட்டியிட
கணகமணிசிவினையிலமர் த்திக் கட்டையினில்இடைபோடாக்
கரமலர்கொ டரிசியினை இட்டுச் சித்ரமிரு
கலைபையுரி கொடுமறைகள் பற்றுப் பற்றுகனல்
கணகனனை எரியவுடல் கட்டுக் ககையவர் வழியேபோம்

மருவுபுனல் முழுசுமனை புக்குத் துக்கமறு
 மனிதர்தமை உறவுநிலை கட்டிச் சுட்டியுற
 மகிழ்வுசெய்துஅழுதுபட வைத்தத்துட்டன்மதன் மலராலே
 மயல்வீரோய அரிவைபர்கள் கைப்பட் டெய்த்துமிக
 மனமழியு மடிமையைநி னைத்துச் சொர்க்கபதி
 வழியையிது வழியெனவு ரைத்தப்பொற்கழல்கள் தருவாயே
 பொருவின்மலை யரையனருள் பச்சைச் சித்ரமயில்
 புரமொரிய * இரணியத் னுக்கைப் பற்றியியல்
 புதியமுடு கரியதவம் உற்றுக் கச்சியினில் உறமேவும்
 புகழ்வனிதை தருபுதல்வ பத்துக் கொத்துமுடி
 புயமிருப தறவுமெய்த சக்ரக் கைக்கடவுள்
 பொறியரவின்மிசைதுயிலுசுத்தப்பச்சைமுகில் முருகோனே
 அரியமர கதமயிலி லுற்றுக் கத்துகட
 லதுசுவற அசுரர்களை கெட்டுக் கட்டையற
 அமரர்ப்பதி இனியசூடி வைத்தற் குற்றமிகும் இனையோனே
 அருணமணி வெயில்பரவு பத்துத் திக்குமிசு
 மழகுபொதி மதர்மகுட சத்தித் தத்திவனர்
 அணியகய லுக்கும்வயல் அத்திப்பட்டிலுறை பெருமானே.

திருவொற்றியூர்.

இது இந்த ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழங்கே அரைமைல் தூலைவிலிருக்கிறது.

தனனதன தான தனனதன தான
 தனனதன தான தனதான.

573. கரியமுகில் போலு மிருளளக பார

கயல்பொருத வேலின்

விழிமாதர்

கலவிகளில் மூழ்கி ம்ருகமதப டர

களபமுலை தோய

அணையூடே

விரகமது வான மதனகலை யோது

வெறியனென நானு

முலகோர்கள்

விதாணம தான வகைநகைகள் கூறி

விடுவதன்முன் ஞான

அருள் தாராய்

இரணிய த ஹ்-ய பா ன ய ல வில்.

திருவொற்றியூர்.

சுச்சுந்

அரிபிரமர் தேவர் முனிவர்சுவ யோகர்	
அவர்க்குடிக டோத	நிலமீதே
அதிகநட ராஜர் பரவுருகு ராஜ	
அமரர்குல நேச	குமரோசா
சிரகாக பாலர் அரிவைபொரு பாகர்	
திகழ்கனக மேனி	உடையாளர்
திருவளரு [†] மாதி புரியதனில் மேவு	
செயமுருக தேவர்	பெருமானோ. (க)

தனத்தன தானதன தனத்தன தானதன
தனத்தன தானதன தனதான.

574. சொருபப்பிர காசவிசு வருபப்பிர மாகவிசு
சுகவிப்பிர தேசாசு

சுபமாயா

அலியப்பிர காசமத சொலியற்றா சாசவித
தொகைவிக்கம மாதர்வயி

நிடைபூறு

கருவிற்பிற வாதபடி புருவிற்பிர மோதவடி
களை † எத்திடி ராகவகை

அதின்மீற்க

கருணைப்பிர காசவுன தருளுற்றிட ஆதில்சுவ
கதிபெற்றிட ரானவையை

ஒழிவேனோ

குருகுக்குட வாரகொடி செருவுக்கிர § ஆதபயில்
பிடிக்கைத்தல ஆதியரி

மருகோனோ

குமாப்பிர தாபகுச சிவசுப்பிர மாமணிய
|| குணமுட்டர் வாவசுரர்

குலகாலா

¶ திருவொற்றியு ருமருவு நகரொற்றியுர் வாரிதிரை
அருகுற்றிடு மாதிசுவன்

அருள்பாலா

திகழுற்றிடு யோகதவ மிகுமக்கிய மாதவர்க
ளிதபத்திட மேமருவு

பெருமானோ. (உ)

ஆதிபுரியென்பது - திருவொற்றியூர். † பிரமோத-விரும்பத்தக்க.
‡ எத்திடு - எத்திடு. § ஆதபயில் - ஆதப அயில், ஒளிவிடும்வேல் || குண
முட்டர்-குணமற்றவர். ¶ திருவொற்றியுரு மருவு - லக்ஷ்மிய உற்றிருக்கும்.

இது ஆவடி ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்கிழக்கு 2 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானன் தானன தான தானன் தானன தான
தானன் தானன தான் தனதான.

575. ஆலம் போலெழு நீல மேலங் காய்வரு கோல
ஆழம் போர்செயு மாய விழியாலே
ஆரம் பால்தொடை சால ஆலங் கோபுர வார
ஆடன் பார்க்குவி நேய முலையாலே
சாலங் தாழ்வுறு மால ஏலங் கோர்பிடி ஆய
வேலங் கார்தாடி போலும் இடையாலே
சாரஞ் சார்வின னாய நேகங் காயபன் மீறு
காலங் தானொழி வேது உரையாயோ
பாலம் பால்மண நாறு காலங் கேட்டிற் லாத
† மாதம் பாத்தரு சேய வயலூரா
பாடம் பர்திரி குல நீடந் தாகர வீர
பாசந் தாநிரு மாலின் மருகோனே
வேலம் பார்க்குற மாதா மே ிலும் பார்க்குற மாதா
விறங் கேயிரு பாலு முறவிறு
வேதந் தாவடி ராம நாதந் தாவருள் பாவு
வேலங் காடுறை சை பெருமாளே. (க)

தாத்தாதன தானன தானன
தாத்தாதன தானன தானன
தாத்தாதன தானன தானன தனதான.

576. கார்ச்சாரக்குழ லார்விழி யாரவி
லார்ப்பால்தொழி யாரிடை துலெழு
வார்ச்சாரிள நீர்முலை மாதர்கள் மயலாலே

‡மும்-கடல், †இறிலாத ஈறிலாத, †மாதம் பா மாதாஅம்பா, ||உம்பர்.

காழ்க்காதல் தாமன மேமிக
வார்க்காழக னாயுறு சாதக
மாப்பாதக னொடி பேனைநின் அருளாலே
பார்ப்பாயலை யோவடி யாரொடு
சேர்ப்பாயலை யோவுன தாராந்
கூர்ப்பாயலை யோவுமை யாந்நரு சும்மோசா
பார்ப்பாவல ரோதுசொ லால்முது
நீர்ப்பாரினில் மீறிய கிரரை
யார்ப்பாரின தாமரு ளாலொர்சொல் அருள்வாயே
வார்ப்போரு ளேபொழி காரண
நேர்ப்பாவச காரண மாமத
† ஏற்பாடிக ளையழி வேயுற அறைகோப
‡ வாக்காசுவ மாமத மேமிக
|| ஊக்காதிப யோகம தேயுறும்
¶ ஆத்தாநிவ பாலகு காவடி யர்கள்வாழ்வே
வேற்காடவல் வேடர்கள் மாமக
ளார்க்கார்வநன் மாமகி னாதிரு
வேற்காடுறை வேதபுரீசரர் தருசேயே
வேட்டார்மக வான்மக ளானவன்
ஏட்டார்திரு மாமண வாரொளி
நாட்டார்பெரு வாழ்வெனவேவரு பெருமானே. (உ)

பாக்கம்.

இது திருவேற்காட்டிலிருந்து தென்கிழக்கே 6 மைல் தூலைவிலிருக்கிறது.

தாத்தத்த தானதன தாத்தத்த தானதன
தாத்தத்த தானதன தனதான.

577. கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சுற்ற மானவழி
காப்த்தொட்டொ ணுதவுரு ஒருகோடி
காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்கீகக்க மானவுடல்
காட்டத்தி னீளொரியில் உறவானிற்

காழ்-குற்றம், † பாவசகாரணம்-பாவத்துக்குத் துணைக்காரணமாகிய, ‡ ஏற்பாடுகள்-ஏற்பாடு செய்தவர்கள், § வாக்கா-வாக்குள்ளவனே, || ஊக்காதிப-ஊக்கு ஆகிய ¶ ஆத்தா-கடவுளே, ‡ அக்கமான-கண்ணாள்.

கூப்பித்த ஞானனத னொருத்தி யானிகொடு
 *போய்த்துக்க மானகுறை உடையோனைக்
 கூப்பிட் டு சாவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
 கோக்கைக்கு தூலறிவு தருவாயே
 போர்க்கெய்த்தி டாமறவி போற்குத்தி மேவசுரர்
 போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேலாற்
 பூச்சித்தர் தேவர்மழை போற்றீ றுர்க்க வேபொருது
 போற்றிச்செய் வார்கிறையை விடுவோனே
 பார்க்கொற்ற ரீறுபுனை வார்க்கொக்க ஞானபா
 னுப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே
 தீபாக்கொத்தி னாலியலர் நோக்கைக்கு வேல்கொடியர்
 பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே. (க)

தாத்தத் தனந்ததந்த தாத்தத் தனந்ததந்த
 தாத்தத் தனந்ததந்த தனதான.

578. பாற்றுக் கணங்கள்நின்று தேக்கிட் டிடுங்குரம்பை
 நோக்கிச் சுமந்துகொண்டு பதிதோறும்
 பார்த்துத் திரிந்துமுன்று ஆக்கக் கையுந்தெரிந்து
 ஏக்கற் றுரின்றுநின்று தளராதே
 வேற்றுப் புலன்களைந்து மோட்டிப் புகழ்ந்துகொண்டு
 கிர்த்தித் துரின்பதங்கள் அடியேனும்
 வேட்டுக் கலந்திருந்து ஈட்டைக் கடந்துநின்ற
 வீட்டிற் புகுந்திருந்து மகிழ்வேனோ
 மாற்றற் றபொன்னுலங்கு வாட்சக் கரந்தெரிந்து
 வாய்ப்புற் றமைந்தசங்கு ||தடிசாப
 மாற்றொற் கலந்துலங்கு || நாட்டச் சுதன்பணிந்துய்
 வார்க்கக் தன்முன்புசென்று திரைமோதும்
 நீபாற்சொற் றடம்புகுந்து வேற்கட் சினம்பொருந்து
 ** பாய்க்குட் டுயின் றவன்தன் மருகோனே.

* போய்-போக. † உசா - ஆராய்ச்சி. ‡ துர்க்க-துர்க்க, பொழிய.
 § பாக்கொத்த - பாமரலை ||தடிசாபம்-தண்டம், வில். || நாட்டச்சுதன் -
 நாட்டு அச்சுதன். நீபாற்சொற்றடம்-பாற்கடல் ** பாய் சர்ப்பசயனம்.

பாக்குக் கருப்பைகொண்டை தாக்கிற் றடம்படிந்த
பாக்கக் தமர்ந்திருந்த பெருமானே. (உ)

கோசைநகர்.

இது சென்னையிலிருந்து மேற்கே 6 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானதன் தானதன் தானதன் தானதன்
தானதன் தானதன் தனதான.

579. ஆதவித பாரமுலை மாதரிடை நூல்வயிறு
தாலிலையெ னுமதன கலைலிலை
ஆயம்வீளை வானகுழி ஆனதிரி கோணமதி
லாசைமிக வாயடியன் அலையாமல்
நாதசத கோடிமறை யோலமிடு நூபுரமு
னாபத மாமலரை நலமாக
நானனுதி னாதினமு மேநினைய வேகருபை
நாடியரு ளோயருள வருவாயே
சீதமதி யாடாவு பேரறுகு மாவிறகு
சீதசல மாசடில பரமேசர்
சீர்மைபெற வேயுசவு கடர்மைதரு வேலசிவ
சீறிவரு மாவசுரர் குலகாலா
கோதைகுற மாதுருண தேவமட மாதுமிரு
பாலுமுற வீறிவரு குமரோசா
கோசைநகர் வாழுவரு மீசபவ நாசசரு
வேசமுரு காவமரர் பெருமானே. (க)

திருவலிதாயம்.

இது அம்பத்தூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 1 மைல் துலைவிலுள்ளது.

தனதைய தானதன் தனதான.

580. மருமல்லி யார்குழலின் மடமாதர்
மருளுள்ளி நாயடியன் அலையாமல்
இருநல்ல வாருமுன தடிபேண
இனவல்ல மானமனை தருளாயோ

கருநெல்லி மேனியரி	மருகோனே
கனவள்ளி பார்கணவ	முருகேசா
திருவல்லி தாபமகில்	உணர்வோனே
திகழ்வல்ல மாதவர்கள்	பெருமானே. (க)

குறட்டி.

இது திருவல்லியத்திலிருந்து கிழக்கே ½ மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானதன தத்தான தானதன தத்தான
தானதன தத்தான தனதான.

581. நீரிழிவு குட்டமீனே வாதுமொடு பித்தமுல
நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு முனநோய்கள்

நேருறுபு முக்கன்கூடு நான் முகனெடுத்தவிடு
நீடியவி ரத்தமுனே தசைதோல்சீ

பாரியந வத்துவார நாமமும லத்திலாரு
பாப்பினியி யற்றுபாவை நரிநாய்பேய்

பாறெடுக முக்கன்கூகை நாமிவைபு சிப்பதான
பாழுடலெடுத்தவினில் உழவ்வேனே

நாரணிய றத்தினுரி ஆறுசும யத்திலூக
நாயகரி டத்துவாமி மகமாயி

நாடகந டத்திகோல நீலவரு னாத்திலேக
நாயகியு மைச்சீநீல திரிசுளி

வாரணிமு கைச்சொரான பூரணிக லைச்சிநாக
வாணுதல எரிச்சவிர பயிலோனே

மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தசோலை
வாகுளாகு றட்டிமேவு பெருமானே. (உ)

திருவடமுல்லைவாயில்.

இது ஆவடி ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கிழக்கு 3 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதைய தானனதானன தனதைய தானனதானன
தனதைய தானனதானன தனதான.

582. அணிசெவ்வி யார்திரைசூழ்புவி தன ட நிவ்விபேகரை யேறிட.
அறவிலி யாமடியேனிட ருதுதீரா

பாறு - பருந்து. ட - நிவ்வி - நீங்கு.

அருள்வல்லை யோநெடுநாளின மிருளில்லி லேயிடுமோவுன
 அருளில்லை யோவினமானவை அற்பேயனே
 குணவில்ல தாமகபேரினை அன்செல்லி யாயருணைசல
 குருவல்ல மாதுவமேபெறு குணசாத
 குழலில்ல மேதருநாளெது மொழிநல்ல யோகவரோபணி
 குணவல்ல வாசிவனேசிவ குருநாதா
 பணிகொள்ளி மாகணபூதமொ டமர்கள்ளி கானகநாடக
 பாமெல்லி யார்பரமேஸ்வரி தருகோவே
 படரல்லி மாமலர்பாணம அடைவில்லி மாமதனானே
 பரிசெல்லி யார்பருகாசர முருகேசா
 மணமொல்லை யாகுககாகன தனவல்லி மோகனமோடமர்
 மகிழ்திலலை மாநடமாடினார் அருள்பாலா
 மருமல்லி மாவனநீடிய பொழில்மெல்லி காவனமாடமை
 வடமுல்லை வாயிலில்மேனிய பெருமானே. (க)

தையதன தானதந்தன தையதன தானதந்தன
 தையதன தானதந்தன தனதான.

583. மின்னிடைய லாபதொங்கலொ டன்னமயில் நானாவிஞ்சயர்
 மெல்லியர்கு ழாமிசைந்தொரு தெருமீதே
 மெள்ளவுழு லாவியிங்கித சொல்குயில்கு லாவிரண்பொடு
 வில்லியல்பு ஞரகண்களை தொடுமோக
 கன்னியர்கள் போலிதம்பெறு மின்னணிக லாகொங்கையர்
 கண்ணியில்வி ழாமலன்பொடு பதஞான
 கண்ணியிலு ளாக சுந்தர பொன்னியல்பு தாரமுங்கொடு
 ிகண்ணுறுவ ராமலின்பமொ டெனையள்வாய்
 சென்னியிலு டாடிளம்பிறை வன்னியும ராவுகொன்றையர்
 செம்மணிகு லாவுமெந்தையர் குருநாதா

*குணசாதகுழல்-குணம் பிறக்குமிடம். புருரம்-புருவம். பீபதாரம்-
 பாதத்திற் சாத்தியமால். ிகண்ணுறு-கண்ணுறு, திருத்திதோஷம்.

செம்முகனி ராவணன் தலை விண்ணுறவில் வாளியுந்தொடு
 தெய்விகபொ னுழிவண்கையன் மருகோனே
 னன்னியெதிர் சூர்மங்கிட சண்முகம தாகிவன்கிரி
 துள்ளிடவெ லாயுதந்தனை விடுவோனே
 சொல்லுமுனி வோர்தவம்புரி முல்லைவட வாயில்வந்தருள்
 துல்யபா ஞானவும்பர்கள் பெருமானே. (உ)

திருவாலங்காடு.

இது மனவூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே 3 மைல் தூலைவிட உள்ளது.

தனதானந் தானன தானன தனதானந் தானன தானன
 தனதானந் தானன தானன தனதான.

584. கனவாலங் கூர்விழி மாதர்கள் மனசாலஞ் சால்பழி காரிகள்
 கனமாரம் போருக மாமினை முலைமீதே
 கசிவாரூங் கிறுகி ளாலுறு வசைகாணுங்காளிம வீணிகள்
 களிகூரும் பேயமு தூணிடு கசுமரால்
 மனமோசங் கூர்மக பாவிகள் மதுவாரசங் கீதவி னோதிகள்
 மருளாரூங் காதலர் மேல்விழு மகளிர்ளில்
 மதிமாடஞ் சேர்பவர் காநலில் மகிழ்கூருள் பாழ்மனம்வாரிசு
 மலர்பேணுன் தாளுன வேயருள் அருளாயோ
 தனதானந் தானன தானன எனவேதங் கூறுசொல் மீறளி
 ததைசேர்தண் பூமண மாலிகை அணிமாற்பா
 தகரேறங் காரச மேவிய குகவீரம் பாசும் ராமிசு
 தகைசாலன் பாபடி யார்மகிழ் பெருவாழ்வே
 தினமாமன் பாபுன மேவிய தனிமானின் தோளுட னுடிய
 தினைமாவின் பாவுயர் தேவர்கள் தலைவாமா
 திகழ்வேடங் காளிபொ டாடிய செகதிசங் கேசந டேசூர்
 திருவாலங் காடினில் வீறிய பெருமானே. (க)

தந்தானந் தாத்தந் தனதன்
தந்தானந் தாத்தந் தனதன்
தந்தானந் தாத்தந் தனதன் தனதான.

585. பொன்றாமன் றுக்கும் புதல்வரும்
நன்றாமன் றார்க்கின் றுறுதினை
பொன்றனென் றுட்டம் பெருகிய புவிபூதே
- பொங்காவெங் கூற்றம் பொதிதரு
சிங்கராஞ் சேர்த்திங் சூயரிய
புன்குடொன் றுய்க்கொண் டுறைதரு முயிர்கோல
- நின்றனின் றேத்தும் படிநினை
வுந்தானும் போச்சென் றுயர்வற
* நிற்காகும் பேச்சென் பதுபட நிகழாமுன்
- நெஞ்சாலஞ்சாற்பொங் சியவினை
விஞ்சாதன் பாற்சென் றகலிட
நிந்தாள்தந் தாட்கொண் டருள்குர நினைவாயே
- குன்றல்விண் டாழ்க்குங் குடைகொடு
கன்றன்முன் காத்துங்குவலய
முண்டார்கொண் டாட்டம் பெருகிய மருகோனே
- கொந்தார்பைந் தார்த்திண் சூயகுற
மிந்தாள்சிந் தாச்சிந் தையிலம்பல்
கொண்டேசென் றுட்கொண் டருளென மொழிவோனே
- அன்றலங் காட்டண் டருமுய
நின்றாடுங் கூத்தன் திருவருள்
அங்காகும் பாட்டின் பயனினை அருள்வாழ்வே
- அன்பால்நின் தாட்கும் பிடுபவர்
தம்பாவம் தீர்த்தம் புனியிடை
அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே. (௨)

தனதன தானந் தாத்த தனதன தானந் தாத்த
தனதன தானந் தாத்த தனதான.

586. வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
வாவிடு தூதன் கோட்டி விடுபாசம்
மகனெடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
மதிக்கெட மாயந் தீட்டி உயிர்போமுன்
படிமிசை தானுங் காட்டி உடலுறு நோய்பண் டேற்ற
பழவினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
பரிவொடு நானுங் காத்து விரிதமிழால்ந் கூர்த்த
பாபுகழ் பாடென் றாட்டுகா டருள்வாயே
முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புகல்வோனே
முருகவிழ் தானுந் சூட்டி ஒருதனி வேழங் கூட்டி
முதல்மற மானின சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
இடிபென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
எதிர்பொரு சூரன் தாக்க வாவேக
இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் றாக்கி
இமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே. (ந.)

வெள்ளிகரம்.

இது வேப் தண்டா விலிருந்து வடக்கே 12 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதன தனன தனதன தனன
தையன தத்தத்த தனதான.

587. அடலரி மகவு விதிவழி ஒழுரு
மைவரு மொய்க்குரம்பை உடனாளம்
அலைகட லுலகி லலம்வரு கலக
ஐவர்த மக்குடைந்து தடுமாறி
இடர்படு மடிமை உளமுறை உடலொ
டெல்லை டப்பஞ்ச மயல்தீர
எனதற நினது கழல்பெற மவுன
எல்லைகு றிப்படுகான்று புகல்வாயே

வடமணி முலையு மழைய முகமும்	
வள்ளையெ னத்தயங்கும்	இருகாதும்
மாகத வடிவு மடலிடை எழுதி	
வள்ளிபு னத்தில் நின்ற	மயில்வீரர்
விடகர திருண ரசுதிதர் நிமலர்	
வெள்ளிம லைச்சயம்பு	சுருநாதர்
விகசித கமல பரிபுர முளரி	
வெள்ளிக ரத்தமர்ந்த	பெருமானே.

தனதன தைய தனதன தைய
தனதன தைய தனதான.

588. குவலய மல்கு †தவலிகள் முல்லை
குளிரங்கை சொல்லு முதுபாகு
குழையின வள்ளை இடைசிறு வல்லி
சுயமுலை கொள்ளை ‡விழைமேவி
கவலைசெய் வல்ல தவலரு முள்ள
தீகலவியில் தெள்ளு கவிமலை
கடிமல ரைய அணிவன செய்ய
கழலினை பைய அருள்வாயே
தவநெறி உள்ளு ிவமுனி துள்ளு
தனியுழை புள்ளி உடனாடி
தருபுன வள்ளி மலைமற வள்ளி
தருதினை மெள்ள துகர்வோனே
அவநெறி சொல்லு மவரவை கொல்லு
மழைய வெள்ளி நகர்வாழ்வே
அடையலர் செல்வ மளறிடை செல்ல
அமர்செய வல்ல பெருமானே. (உ.)

†தவலிகள்-குறைவான வர்கள். ‡விழைமேவி-விரும்பிமேவி, தீகலவியிலும்

சஞ்சு

திருப்புகழ்.

589. பொருவன் கள்ள இருகயல் வள்ளை புரிசுழை தள்ளி	வினையாடும்
புளகித வல்லி இளகித வல்லி புரியிள முல்லை	நகைமீதே
உருகிட உள்ள விரகுடை உள்ள முலகுயி ருள்ள	பொழுதேதின்
றுமைதரு செல்வ னெனமிரு கல்வி உணர்வொடு சொல்ல	உணராதே
மருவலர் வள்ளி புரமுள வள்ளி மலைமற வள்ளி	மணவாளா
வளர்ப்புளி எல்லை அளவிடு தொல்லை மரகத நல்ல	மயில்வீரா
அருவரை வின்ன அயல்விடு மள்ள அணர்வியல் வெள்ளி	நகர்வாழ்வே
அடையலர் செல்வ மனமுடை செல்ல அமர்செய வல்ல	பெருமானே. (ந.)

தைய தைய தைய தைய தைய தனதான.

590. கள்ள முள்ள வல்ல வல்லி கையி லள்ளி †கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு கல்வி செல்வர்	நிதியிய கிளைமாய
அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு மல்லல் சொல்ல ‡ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய ஐய செய்ய	முடியாதே கழல்தாராய்
வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு வள்ளி கிள்ளை மைய லெய்து மைய செய்பில் வையில் வெள்வ	மொழியாலே னைகளேற
மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின் ‡வெள்ள வெள்ளி நகர்வாழ்வே வெய்ய சைய வில்லிசொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (ச)	

*அளறு-நாகம். †கல்லு-நவமணிகள். ‡ஐயர்-ஐய, முனிவர்க்கு முனிவனே. ‡வெள்ளம், மிகுதி. ||சையவில்லி-மலையாகிய வில்லையுடையவர்.

591. தொய்யில் செய்யில் *நொய்யர் கையர் தொய்யுமைய இடையாலும்
 துள்ளி வள்ளை தள்ளி உள்ளல் சொல்லு கள்ள விழியாலும்
 மைய செவ்வி மவ்வல் முல்லை மல்கு நல்ல குழலாலும்
 மையல் கொள்ள எள்ளல் செய்யும் வல்லி சொல்லை மகிழ்வேனோ
 செய்ய துய்ய புள்ளி நவ்வி செல்வி கல்வ ரையிலேனல்
 தெய்வவள்ளி மையல்கொள்ளி செல்வ பிள்ளை முருகோனே
 மெய்யர் மெய்ய பொய்யர் பொய்ய வெள்ளை வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்ய சைய வில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. ()

தையதன தான தையதன தான
 தையதன தானந் தனதான.

592. இல்லையென நாணி உள்ள தின்ம ரும
 லெள்ளினள வேனும் பசிராரை
 எவ்வமென நாடி உய்வகையி லேனை
 எவ்வகையு நாமங் கவியாகச்
 சொல்லவறி யேனை எல்லைதெரி யாத
 தொல்லைமுத லேதென் றுணரேனைத்
 தொய்யமுடல் பேணு பொய்யனைவி டாதுன்
 துய்யகழு லாளுந் திறமேதோ
 வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ
 மையவரை பாகம் படமோது
 மையுலவு சோலை செய்ப்புகுளிர் சாரல்
 வள்ளிமலை வாழுங் கொடிக்கோவே
 வெல்லுமயி லேறு வல்லும ரேச
 வெள்ளிலுட னீபம் புனைவோனே
 வெள்ளிமணி மாட மல்குதிரு வீதி
 வெள்ளிநகர் மேயும் பெருமானே. (ஈ)

நொய்யர் - தளருந்தன்மை யுடையோர்.

சுருக

திருப்புகழ்.

593. பையரவு போலு நொய்யவிடை மாதர்

பையவரு கோலந்

தனைநாடிப்

பையலென ஓடி மையல்லிக்கு மோக

பவ்வமிசை வீழந்

தனிநாடியேன்

உய்யவொரு கால மையவுப தேச

முன்னருக நாமும்

படிபேசி

உள்ளதும் லாதும் அல்லதவி ரோதம்

* ஒவ்வுறுவி னோதந்

தருவாயே

வையமுழு தாளு மையகும் ரேச

வள்ளிபடர் கானம்

புடைசூழும்

வள்ளிடலை வாழும் வள்ளிமண வாள

மையுததி ஏழுங்

கனல்புள

வெய்யநிரு தேசர் சையமுடன் வீழ

வெல்லயிலி னுல்முன்

புரிவோனே

வெள்ளிமணி மாட மல்குதிரு விதி

வெள்ளிகர் மேவும்

பெருமாளே. (எ)

தன்னதனான தன்னதனான தன்னதனத்தந்தித்

தானான தானந்தான

தந்ததான.

594. வதனசரோருக நயன சிலீழுக வள்ளிபுனத்திலின்று

வாராய்ப்பதி நீயிங்கேதனி

என்செய்வாயோ

மதசரமாகொடி தெனவொருகாவிடை வல்லபமற்றழிந்து

மாலாப்டட லேறுங்காழுக

எம்பிரானே

†இதவியகாணியை ‡சுதையென §வேடுவெனய்திடுமெச்சில்தின்னு

||லீலாசல மாடுந்தூயவன்

மைந்தநாளும்

ஒவ்வுறு-ஒத்த. †இதவிய-இதமுள்ளன. ‡சுதையென-அமுதொத்தன
வென்று §வேடுவன்-சண்ணப்பர், ||லீலாசலம்-அருள்விளையாடற் கடல்,

திருவல்லம்.

சுரு.௭

இலையவமுதரை மலைகழுவோ னென * வெள்ளமெனக்கலந்து
நூராயிர பேதஞ் சாத ட மொழிந்தவாமா
கதைகன ட சாபதி இரிவலோவொளாடு கைவசளித்தநந்த
கோபாலம் சீபன்தேவிம கிழ்ந்துவாழ்க்
கயிரெ || மலாகல முருளவுலாவி கள்வன றப்பயந்து
ஆகாயக பாலம்பிறி மிர்ந்துள
விதாணமாவலி வெருவவொரோபடி னீ வெள்ளவெளுக்கநின்ற
நாராயண மாமன் சேயைமு னிந்தகோவே
வினாவயலாடிடை வலைவினையாடிய வெள்ளநகர்க்கமர்ந்த
வேலாயுத மேவுந்தேவர்கள் தம்பிரானே. (அ)

திருவல்லம்.

இது வேலூர்லிருந்து கிழக்கே 8 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனதனதானந் தனதனதானந் தனதனதானந் தனதான.

595. நசையொடுதோலுந் தசைதுருநீரும் நடுநடுவேயென் புதுகிலும்
நலமுறவேயொன் றிடவிருகால்நன் றுறநடையாருங் குடிவாடே
விசையுறுகாலம் புலனெறிபேவெங் கனலுயிர்வேழந் திரியாதே
வீழும்பியார்முன் பழுதறவேன்கந் தனுமெனவோதும் விரல்தாராய்
இசையுறவேயன் றசைவறவுதும் எழிலரிவேழம் எனையானென்
நிடர்கொழுவல் தொடர்வுடனோதும் இடமிமையாமுன் வருமாயன்
திசைமுகனாருந் திசைபுவிவானுந் திரிதரவாமுஞ் சிவன்மூதூர்
தெரிவைபர் தாம்வந் தருநடமாடுந் திருவலமேவும் பெருமாளே.

*வெள்ளமெனக்கலந்து நீரும்நீரும்சேர்ந்தாற்போலக்கலப்புற்று, சாதம்-
பிறவி. ட ஒழிந்தவா-ஒழித்தவா ட சாபதிகிரி-வில் சக்கரம், || உலகம்-
உரல் டீவேள்ளவெளுக்க-வெள்ளொளிரவ ட மாமன் சேயை-பிரமணை.

இது திருவல்லம் ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே 3 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தன்ன தாத்தன தானு தானன

தன்ன தாத்தன தானு தானன

தன்ன தாத்தன தானு தானன

தந்ததான.

596. அதிக ராய்ப்பொரு ளீவார் நோற்படில்

*ரசனை காட்டிக ளீயார் கூடினும்

அகல வோட்டிகள் மாயா ஞபிகள்

நண்புபோலே

அசட ராக்கிகள் மார்மே லேபடு

முலைகள் காட்டிகள் கூசாதே விழும்

அழகு காட்டிக ளாரோ டாகிலும்

அன்புபோலே

சதிர தாய்த்திரி மாயா வேதிகள்

கருணை நோக்கமி லாமா பாவிகள்

சுருமு பேட்சைசெய் தோஷா தோஷிகள் நம்பொனாத

சரச வார்த்தியி னாலே வாதுசெய்

விகர மாக்கிவி டமுத தேவிகள்

தகைமை நீத்துன தானே சேர்வது

எந்தநாளோ

மதுரை நாட்டினி லேவாழ் வாகிய

ஶ்ரீஅருகர் வாக்கினி லேசார் வாகிய

ஶ்வமுதி பேற்றிரு நீறே பூசிநி

மிர்ந்துகூடும்

மருவுமாற் றெதிர் வீறே டேறிட

ஶ்ரீஅழகி போற்றிய நீறலாகிய

மகிமை யாற்சமண் வேரோ டேடுகட

வென்றகோவே

புகிய மாக்கனி வீழ்தே னூறல்கள்

பகலி ராத்திரி ஓயா ஆலைகள்

புரள மேற்செல ஊரூர் பாயவ

ணைந்துபோதும்

புகழி னாற்கடல் சூழ்பார் மீதினி

லளகை போற்பல வாழ்வால் வீறிய

புலவர் போற்றிய வேலூர் மேனிய

தம்பிரானே. (க)

*ரசனை-இலங்காரம் ஶ்ரீபேட்சை-அசட்டை. ஶ்வமுதி-பாண்டியன், ஶ்ரீஅருகர்-சமணர். ஶ்ரீஅழகிபோற்றிய-மங்கைக்கரசியார் போற்றி.

தானுனத்தந்தத் தானுனத்தந்தத்
தானுனத்தந்தத் தனதான.

597. சேலாலமொன் றுசெங்கண் வேலாலும்வென் றுமைந்தர்
சீர்வாழ்வுசிறைதொன் ற ¹முதல்நாடி.
தேன்மேவு செஞ்சொலின் சொல் தானேநிவந்தனைந்து
தீராததுன்பவிற்பம் உறுமாதர்
கோலாகலங்கள் கண்டு மாலாகிநின் றன ன்பு
கூராமல்மங்கியங்கம் அழியாதே
கோள்கோடி பொன் றவென்று நாடோறுநின் றியங்கு
கூர்வாய்மைகொண்டிஹைஞ்ச அருள்தாராய்
மாலாலுழன் றணங்கை யார்மாமதன் கரும்பின்
வாகோடழிந்தொடுங்க செயல்நாடி
வாழ்வான கந்தமுந்த மாறுகிவந்தடர்ந்த
மாசூரர்குன் றவென் ற் மயிலேறி
மேலாகுமொன் றமைந்த மேனாடர்நின் றிரங்க
வேலாலெற்றிதுஞ்ஞை மலைவோனே
வேய்ப்போலவுந்திரண்ட தேள்மாதர்வந்திஹைஞ்ச
வேலுர்விளங்கவந்த பெருமானே. (உ)

விரிஞ்சிபுரம்.

இது வேலூர்வீரந்து மேற்கே 8 மைல் துலைவீரங்குறுது.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதான.

598. ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தையினில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுழலவிட்
தொருவரைப்பரபரப்பொடுதெருத் திரியவிட் டதனாலே
ஒருவருக் கொருவர் † சக் களமையிற் சருவவிட்
ருவபத் துமெடுத் தறையின்மற் புரியவிட்
டுயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச் செயுமானார்

முதல் நாடி-பணஅவாகொண்டு. †சக்களமை-மனவிரோதம்.

தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவநெறிக் கயலெனச்
 சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்
 தனமவத் தினிலிநைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத் திரிவேனைச்
 சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
 தாணியிற் புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
 சரணமெப் பொழுதுநட் பொடுகினைத் திடவருட் டருவாயே
 குருமொழித் தவமுடைப் * புலவரைச் சிறையிலவைத்
 த்றவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
 கொடியதூர்க் குணவவத் தரைமுதற் றுரிசுறுத் திடும்வேலா
 குயிலமொழிக் கயல்விழிக் துகிரிநழ்ச் சிலைநாற்
 சசிமுகத் திளநகைக் கனகுமுற் றனகிரிக்
 கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப் புணர்வோனே
 கருதுசட் சமயிகட் கமைவுறக் † கிறியுடைப்
 பந்தலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
 கலகமிட் டுடலுயிர்க் கழுவினுச் சியினிலவைத் திடுவோனே
 கழுவினற் குலைபறக் கதலியிற் கனியுகக்
 கழையின்முத் தழுதிரக் கயல்குதித் துவவுறற்
 கனவயற் றிகழ்நிருக் ‡ கரபுரத் தறுமுகப் பெருமாளே. (க)

தனதனன தான தனதனன தான
 தனதனன தான தனதான.

599. குலையமயி ரோதி குவியவிழி வீறு
 குருகினிசை பாடி முகம்தே
 குறுவியர்வு லாவ அமுதினினிதான
 குதலையுமொ ராறு படவேதான்
 பலவிதனி னேத முடனுபய பாத
 பரிபுரமு மாட அணைம்தே
 பரிவுதரு மாசை விடமனமொ வாது
 புகுகுணையு மாள நினவாயே

புலவர்-தேவர். *கிறி-பொய், † கரபுரம் என்பது விரிஞ்சிபுரம்.

சிலைமலைய தான பரமர் தரு பால

*சுகிபரிய தான

குமரேசர்

திரும்புரை மேவு மமணர் குல மான

திருடர் கழு வேற

வருவோனே

கலின் வடிவ மான அகலிகைபெ னுன

கமலபத மாயன்

மருகோனே

கழனிநெடு வாழை கழுகொடிய மோது

கரபுரியில் வீறு

பெருமானே. (உ)

600. அழகுபெறு மோலை மருவுமிரு காதை

அடருமய லான

விழியாலே

அவனியிட ராகு மன ஆதடு மாற்

அலையவிடு மாதர்

மயலாலே

உழலைபடு நானு மழலில்மெழு காக

உருகிவிடொ ணுத

படிதானே

உனதுபத மான கமலமலர் நானு

முறையுமிட மாக

அருள்வாயே

பொழியுமழை யாக மனமுருகு வார்கள்

புகழ்க்கிதை மாலே

புனைவோனே

புரதகன ராதி கயிலைமலை வாணர்

புதல்வகும ரேச

வடிவேலர்

கழையினிசை ஊது மரிமருக மேனி

கதிரணைய சோதி

உடையோனே

கழனிநெடு வானே கழுகொடிய மோது

கரபுரியில் வீறு

பெருமானே. (ந)

தன்னதந்த தானன தன்னதந்த தானன

தன்னதந்த தானன தன்னதான.

601. நிகரில்பஞ்ச பூதமு நினைபுநெஞ்ச மாவியு

நெகிழுவந்து நேர்படு

†மணிசோதம்

நிகழ்தரும்பா பாகர நிரவயம்ப ராபர

நிருபவங்கு மாரக

னெனவேதம்

*சுகிபரி-மயிற்ருதிரை. †அவிசோதம்-அசோதமின்மை.

சுகாசங்க சாகா மெனமுழங்கு வாதிகள்
சமயபஞ்சு பாதகர் அறியாத்
தனிமைகண்ட தானகண் கிணியதண்டை சூழ்வன
சாணபுண்ட ரீகம தருள்வாபே
மகாவிம்ப சீகர முகரவங்க வாரிதி
மறுகிவெந்து வாய்விட நெடுவான
வழிதிறந்து சேனையு மெகிர்மலைந்த சூரனு
மடியவிந்தி ராதிபர் குடியேறச்
சிகரதுங்க மால்வரை தகரவென்றி வேல்விடு
சிறுவசந்தர் சேகரர் பெருவாழ்வே
நிசைகொறும்பர பூபதி நிசைமுகன்ப ராவிய
திருவிரிஞ்சை மேவிய பெருமானே (ச)

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்
தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்
தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத் தனதான.

602. பரவி உனதுபொற் காமு முகமுமுத்
தணியு முாமுமெய்ப் ரபையு மருமலர்ப்
பதமும் விசவுகுட் குடமு மயிலுமுட் பரிவாலே
படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிசுத்
தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்
பசியில் வருமவர்க் *கசன மொருபிடிப் படையாதே
சருவி இனியநட் புறவு சொலிமுகற்
பழகு மவரெனப் பதறி அருகினிற்
சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித் திடுமானுர்
தமது ம்ருகமதக் களப புளகிதச்
சயில நிகர்தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்
தழுவி அவசமுற் துருகி மருளெனத் திரிவேனோ
கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்
கெருவ மதமொழித் துடல்கள் துணிபடக்
கழுகு பசிகெடக் கடுகி அயில்விடுத் திடுதிரா

கமல அபனுமச் சுதனும் வருணைக்
 கினியு மமனுமக் *கரியிலுறையு மெய்க்
 கணனு மமரத் தனையு நிலைபெறப் புரிவோனே
 இரையு டமுதநியிற் கடுவை மிடறமைத்
 துழுவை டுஅதனாடுத் தரவு பணிதரித்
 திலகு பெறநடிப் பவர்மு னருளுமுத் தமவேனே
 இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்
 தவனி தனிசெழிற் கரும முனிவருக்
 கினிய கரபுரப் பதியி லறுமுகப் பெருமானே. (ரு)

தன்னதந்த தான தன்னதந்த தான
 தன்னதந்த தான தனதான.
 603. மருவுமஞ்ச டுத முரிமைவந்தி டாது
 மலமிதென்று போட அறியாது
 மயல்கொளிந்த வாழ்வு அரையுமெந்த நாளும்
 வகையில்வந்தி ராத அடியேனும்
 உருகியன்பி னோடு உணைநினைந்து நாளும்
 உலகமென்று பேச அறியாத
 உருவமொன்றி லாத பருவம்வந்து சேர
 உபயதுங்க பாத மருள்வாயே
 அரி ||விரிஞ்சர் தேட அரியதம்பி ரானும்
 அடி பணிந்து பேச மறைமூலம்
 அருளுகென்ற போது பொருளினதென்று காண
 அருளுமைந்த ஆகி குருநாதா
 தரியுமும்பர் நீடு கிரியினந்து குரர்
 செருவடங்க வேலை விடுவோனே
 செபலமைந்த வேத தொனிமுழங்கு விதி
 திருவிரிஞ்சை மேவு பெருமானே (சு)

*கரி வெள்ளையானை, † மெய்க்கணன் - அங்கமெல்லாக் கண்ணுள்ள
 இந்தியன். ‡ உத்தி-கடல் § அதள் தோல். || விரிஞ்சன்-பிரமன்,

திருவோத்தூர்.

இது தாழ்சீபுராத்தீலிருந்து மேற்கே 20 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனனா தானனதானன் தனனா தானனதானன்

தனனா தானனதானன்

தனதான.

604. *தவர்வாட் ஥ோமராகுலந் தரியாக் காதியகூரும்

தனியாச் சாகாமேழும்

கிரியேழும்

சருகாக் காய்க்கிர்வேலும் பொருகாற் சேவலுநீலந்

தரிகூத் தாடியமாவும்

தினைகாவல்

துவர்வாய்க் கானவர்மானுஞ் சுரநாட் டாளொருதேனும்

துணையாத் தாழ்வறவாமும்

பெரியோனே

துணையாய்க் காவல்செய்வாயென் னுணராய் பாவிசுப்பாலும்

தொலையாய் பாடலையானும்

புகழ்வேனே

ஶீபவமாய்த் தாணதுவாகும் பணிகாய்த் தேமணநாலும்

பழமாய்ப் பார்மிசைவீழும்

படிவேதம்

படியாய் பாதகர்பாயன் றியுடாய் பேதைகள்கேசம்

பறிகோப் பானிகன்யாருங்

கழுவேறச்

சிவமாய்த் தேனமுதூறுந் திருவாக் காலொளி சேர்வெண்

டிருநீற் றுலமராதே -

சிற்யோனே

செழுநீர்ச் ஶ்சேய்நதி யாரங் கொழியாக் கோமனம் வீசுந்

திருவோத் தூர்தனில்மேவும்

பெருமானே (க)

திருமயிலை

இது திருவோத்தூரிலிருந்து கிழக்கே 8 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனன தனனதன தனன தனனதன

தனன தனனதன

தனதான.

605. அமுரு மமாரினி லதிக நயனுமரி

அவரும் வெருவவரும்

அதிகாளம்

அதனை அத்காண விதன பரிபுரண

மமைய னவர்காண

அகிலேச

*தவர்-வில். ஥தோமரம் - இருப்புத்தண்டம். ஶீபவமாய்த்து ஆணதுவாகும் எனப்பரிசு. ஶ்சேய்நதி சேயாறு. ஶ்ஜூரங்கொழியா-முத்துக்கொழித்து.

நிமிர அருள்சரண நிபிடி மடுதனவுன
நிமிர சமிரமய

நியமாய

நிமிட மதனிலுண வலசி லசுதவா
நினது பதவிதா

வருவாயே

* சமர சமரசுர † அசுர விதரபா
‡ சரத விரதவயில்

விடுவோனே

தருத்த தருத்தநிகு திருத்த திருத்தநிகு
தார ராரரிரி

தர்குதாத

எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
மிமைப மகன்குமா

எமதீச

இயலி வியல்மயிலை நகரி லினிதுறையு
மெமது பாகுரவ

பெருமானே. (க)

தனனத் தனநன தனதான.

606. அயிலொக் தெழுமிரு
அமுதொத் திடுமரு

விழியாலே
மொழியாலே

சயிலத் தெழுதுணை
தடையுற் றடியனு

முலையாலே
மடிவேனே

கயிலைப் பதியான்
கடலக் கரைதிரை

முருகோனே
அருகேசுழ்

மயிலைப் பதிதனில்
மகிமைக் கடியவர்

உறைவோனே
பெருமானே. (உ)

தனதனாதன தானனதந்தத் தனதான.

607. அறமிலாவதி பாசுகவஞ்சத்
அடியனேன்மெலி வாகுமனஞ்சற்

தொழிலாலே
நீளையாதே

திறல்குலாவிச சேவடி வந்தித்
தினமுமேமிக வாழ்வுறு மின்பைத்

தருள்கூடத்
தருவாயே

* சமரசு அமரசுர - பெருந்தன்மையுடைய தேவர்களுக்கு ஒற்றையான,
† அசுர இதரபர - பகைவராகிய கீழான அசுரர் மேல் ‡ சரத - மெய்யனே.

விறல்நிசாசரர் சேனைகளஞ்சப் பொருமவேலா
விமலமாதபி ராமிதருஞ்சம் புதல்வோனே
மறவர்வாணுதல் வேடைகொளும்பொற் புயவிரா
மயிலைமாநகர் மேவியகந்தப் பெருமானே. (ந.)

சுருதி

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

608. இகல வருகிறா பெருகிய சலநிதி
நிலவு முலகினி லீகமுறு நிறவியி
னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினை அதுதீர
இசையு முனதிரு பதமலர் சினைமன
மிசைய நினைகிலி இதமுற உனதரு
ளிவர உருகிலி அயர்கிலி தொழுகிலி உமைபாகர்
மகிழு மகவென அறைகிலி நிறைகிலி
மடமை குறைகிலி மதியுணர் வற்கிலி
வசன மறவுறு மவுனமொ டுறைகிலி மடமாதர்
மயம தடரிட இடருறு மடியனு
மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
மருவ அருள்தரு கிருபையின் மலிகுவ தொருநாளே
சிகர தனகிரி குறமக ளினிதுற
சிலத நலமுறு சிலபல வசனமு
நிறைய அறைபயி ஸ்றுமுக நிறைதரும் அருணீத
சிரண புரணவி தரணவி சிவவண
சரண சரவண பவகுத சயனொளி
திரவ பரவதி சிரமறை முடிவுறு பொருணீத
அகர உகாதி மகாதி சிகாதி
யகர அருளதி தெருளதி வலவல
அரண முரணுறு மசரர்கள் கெடவயில் விடுவோனே
அழகு மிலகிய புலரையு மகிமையும்
வளமு முறைதிரு மயிலையி லுணுகின
மமரு மாகர சிவசுக அடியவார் பெருமானே. (ச)

தனதனன தானதந்த தனதனன தானதந்த
தனதனன தானதந்த தனதான.

609. இணையதில தாமிரண்டு கயல்கொன வேபுரண்டு
இருகுழையின் மீதடர்ந்து அமராடி
இலகுசிலை வேள்துறந்த கணையதிலு மேசிறந்த
இருநயனர் வாரிணங்கு மதிபரா
பணைமுலையின் மீதணிந்த தரளமணி யார்துலங்கு விலைமானர்
பருவரதி போலவந்த
பயிலுநடை யாலுழன்று அவர்களிட மோகமென்ற விழலாமோ
படுகுழியி லேமயங்கி
கணகணென வீரதண்டை சரணமதி லேவிளங்க குமரேசா
கலபமயில் மேலுகந்த
கறுவிவரு சூரனங்க மிருபிளவ தாகவிண்டு முருகோனே
கதறிவிழ வேலெறிந்த ஒருபாக்
மணிமகுட வேணிகொன்றை அறுகுமதி யாறணிந்த ஒருபாக்
மலையவி னுயகன்றன
மலையரையன் மானுதந்த சிறுவனென வேவளர்த்து
மயிலைநகர் வாழுவந்த பெருமானே. (ரு)

தனதனன தானதந்த தனதனன தானதந்த
தனதனன தானதந்த தனதான.

610. களபமணி யாரமுற்ற வனசமுலை மீதுகொற்ற கணையாலும்
கலகமத வேள்கொடுத்த
கனிமொழிமி னூர்கள்முற்றி மிசைவகைகள் பேசவுற்ற மதியாலும்
கனலெனவு லாவுபட்ட
வளமையணி நீடுபுட்ப சபனவணை மீதுருக்கு நலியாதே
வனிதைமயல் நாடிநித்தம்
வரியனியு லாவதுற்ற இருபுயம ளாவிவெற்றி வாவேணும்
மலரணையில் நீயணைக்க
துளபமணி மார்பசக்கர தானரிமு ராரிசர்ப்ப மருகோனே
துயிலதர துதரித்த
சுருதிமறை வேள்விமிக்க மயிலைநகர் மேவுமுகர்
தூகதக லாபபச்சை -மயில்ஷீரே

அளகைவணி கோர்குலத்தில் வனிதையுயிர் மீளழைப்ப
 † அருள்பரவு பாடல்சொற்ற குமரோசா
 அருவரையை நீறெழுப்பி நிருதர்தமை வேரறுத்து
 அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமானே. (௪)

தன்னதான தானான தன்னதான தானான
 தன்னதான தானான தன்னதான.

611. கடியவேக மாறாத விரதஞ்சுத ராபாதர் வினைவேடர்
 கலகமேசெய் பாழ்முடர்
 கபடவீன ராகாத இயல்புநாடி யேரீடு நெறிபேணுக்
 கனவிகரா மேபேசி
 கொடியனேது மோராது விரகசால மேழுடு மடியாதே
 குழலில்மேவி யேநாளு
 குலவுதோகை மீதாறு முகமும்வேலு மீராறு வருவாயே
 குவளைவாகும் நேர்காண
 படியினோடு மாமேரு அதிரவீசி யேசேட வரைசாடிப்
 பணமுமாட வேரீடு
 பரவையாழி நீர்மோத நிருதர்மாள் வானாடு மயில்வீரா
 புகியதாக வேலேவு
 வடிவுலாவி ஆகாச மிளிர்வலாவி நீள்சோலை வயலோடே
 வனசவாவி பூவோடை
 மணிசெய்மாட மாமேடை சிகரமோடு வாகாண
 மயிலைமேவி வாழ்த்தேவர் பெருமானே. (௪)

தன்ன தன்னான தன்ன தன்னான
 தன்ன தன்னான தன்னதான.

612. திரைவார் கடல்குழ்புவி தனிலே உலகோரொடு திகழாமே
 திரிவே னுணையோதுதல்
 மீளழைப்ப-மீள அழைப்ப. † இது திருமயிலாப்பூரில் எழுப்பப்
 பெண்ணுக்கிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

தினநா ளுமுனேதுதி மனதா ரமினேசுவ
சுதனே * திரி தேவர்கள் தலைவாமால்
வரைமா துமையாந்தரு மணியே சுகனேயென
அறையா அடியேனுமுன் அடியாராய்
வழிபா றுவாரொடு அருளா தரமாயிடு
மகநா ளுளதோசொல அருள்வாயே
இறை † வா ரணதேவனு மிமையோரவ ரேவரு
மிழிவா கிருனேயியல் இலராகி
இருளா மனதேயுற அசுரே சர்கனேமிக
இடரே செயவேயவர் இடர்தீர
மறமா அயிலேகொடு உடலே இருகூறெழ
மதமா மிகுசூரனை மடிவாக
வதைபே செயுமாவலி உடையா யழகாகிய
மயிலா புரிமேவிய பெருமானே. (அ)

தனதன தனதன தாந்ததானன
தனதன தனதன தாந்ததானன
தனதன தனதன தாந்ததானன தனதான.

613. நிரைதரு மணியணி ஆர்ந்தபூரித
ம்ருகமத களபகில் சாந்துசேரிய
இளமுலை உரமிசை தோய்ந்து மாமலர் அணைமீதே
நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்து மாமநி
முகம்வெயர் வெழவிழி பாய்ந்து வார்குழை
ஒடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை ஒலிகூர
விரைமலர் செறிசூழல் சாய்ந்து தூபுர
மிசைதர இலவிதழ் மேர்த்து வாயமு
நியல்பொடு பெருகிய வாஞ்சை யேதக வியனாடும்
வினையனை இருவினை ஈண்டு மாழ்கட
விடர்படு சுழியிடை தாழ்ந்து போமநி
இருகநி பெறவருள் சேர்ந்து வாழ்வது மொருநாடு
திரிதேவர்கள்-மும்மூர்த்திகள், † வாரணதேவன்-இந்திரன்.

பரையபி னவைரிவை சாம்ப வியுமை
 அகிலமு மருளரு ளேய்ந்த கோமளி
 பயிரவி திரிபுரை ஆய்ந்த தூல்மறை சதகோடி.
 பகவதி இருசுட ரேந்து காரணி
 மலைமகள் கவுரி * வி தார்ந்த மோகினி
 படர்ச்சடை பவனிட நீங்கு றுதவன் தருகோவே
 குரைகடல் மறுகிட மூண்ட சூரர்க
 ளணிகெட நெடுவரை சாய்ந்து துளெழு
 முடுகிட மயில்மிசை ஊர்ந்து வேல்விடு முருகோனே
 குலநறை மலரளி சூழ்ந்து லாவிய
 மயிலையி லுறைதரு சேந்த சேவக
 குகசா வணபவ வாப்ந்த தேவர்கள் பெருமானே. (சு)

தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன தனதான.

614. வருமயி லொத்தவ ரீவார் மாமுக
 மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
 வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல் மடமாதர்
 மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
 அதனிடையு டுக்கவ ராளாய் நீணிதி
 மருவிய லுத்தர்கள் † மாடா மாமதி மிகமுழ்கி
 மருபர உத்தம வேளே சீருறை
 அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை
 அயிலுறை கைத்தல சீலா பூரண பரயோக
 சரவண வெற்றிவி னோதா மாமணி
 தருமர வைக்கடி ‡ நீதா வாமணி
 மயிலுறை உத்தம நாதா நீடருள் பெறுவேனோ
 திரிரிரி தித்திதி தீதி தீதிதி
 தொகுதொகு தொக்தொகு தோதோ தோதிரு
 திமிதிமி தித்திமி ஜேஜே தீதிமி தொகுதிதோ

* விதார்ந்த - விது ஆர்ந்த, சந்திரனைத்தரித்த. † மாடா-மாடுபோல்
 உழைக்குந்தன்மையில் ‡ முழ்கி-மூழ்குவிறவன். § தோவா - நீதா அவா.

தெனவரி மத்தள மீதார் தேமுழு
 திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு
 திருநட மிட்டவர் காடே மூடிய குருபோதம்
 உரைசெயு முத்தம வீரா நாரணி
 உமையவ ஞத்தர பூர்வா காரணி தருசேபே
 உயர்வர முற்றிய கோவே ஆரண
 மறைமுடி வித்தக தேவே காரண
 ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே. (1)

திருவான்மியூர்.

இது சென்னையிலிருந்து தென்கிழக்கே 8 மைல் தூலை விலிருக்கிறது.

தனதான தானதன தனதான தானதன
 தனதான தானதன தனதான.
 615. குசமாகி ஆருமலை மரைமாநு னூலினிடை
 குடிலான ஆல்வயிறு குழையூடே
 குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்
 குழல்கார * தானகுண மிலிமாதர்
 புசுவாசை யால்மனது உனைநாடி டாதபடி
 புலையேனு லாவிமிகு புணர்வாகிப்
 புகழான பூமிமிசை மடிவா யிறுதவகை
 பொலிவான பாதமலர் அருள்வாயே
 நிசநா ணுதிதிரு மருகாவு லாசமிகு
 நிகழ்போத மானபா முருகோனே
 நிதிஞான போதமா னிருகாதி லேயுதவு
 நிபுணசி சாசரர்கள் குலகாலா
 † திசைமாழு காழியரி மகவான்மு னோர்கள் பணி
 சிவநாத ராலமயில் அமுதேசர்
 திகழ்பால மாகமுற மணிமாட மேடையுயர்
 திருவான்மி பூர்மருவு பெருமானே.

* தானகுணம்-இரக்கம். † திசைமாருகன், ஆழியரி எனப்பிரிக்க.

மாடம்பாக்கம்.

இது வேண்டலார் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 7 மைல் துலைவிலுள்ளது.

தானத்தன தானுதானன தானத்தன தானுதானன
தானத்தன தானுதானன தனதான.

616. தோடுறுங்*குழை யாலேகோவளை குடுசென்கைகளாலேயாழ்தரு
கீதமென்றார லாலேதுமணி நகையாலே

தாமமென்றமு லாலேபூறிய தேனிலங்கித் தூலேயாலவி
லோசனங்களி னாலேசோபித அழகாலே

பாடகம்புனை தாளாலேமிக வீசுதண்டப வீராலேவளர்
பாரகொங்கை ளாலே டுகோலிய விலைமாதர்

பாவகங்களி னாலேயான்மயல் மூழ்கினின்றய ராதேதூபுர
பாதபங்கய மீதேயாள்வது கருகாரியோ

†நாடருஞ்சுடர் தானுவோலுசி வாகமங்களி னாபேதவ
நாதத்தர்க லாமாபோதக வடிவாகி

நால்வித்தரு வேதாவேதமும் நாடிநின்றதொர் மாயாதிதம
லேலயந்தரு நாதா ஆற்றி புயவேளே

§வாடயங்கிய வேலாலேபொரு சூர்தடிந்தருள் வீராமாயி
லேறுகந்தவி லோதாகுடென அரனார்முன்

வாசகம்பிற வாதோர்ஞானசு கோதயம்புகல் ||வாசாதேசிக
ஶீமாடையம்பதி வாழ்வேதேவர்கள் பெருமானே. (க)

தி ரு ப் பே பா ரு ர்.

இது ஐயன்பேட்டைக்கு வடகிழக்கு 5 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன தனதான.

617. ¶அனுத்தே னேர்மொழி யாலே மாமய
லுடைத்தார் போலவு மோர்நா ளானதி
லடுத்தே தூதுகள் தூரு முனதும் விடுவார்கள்

*குழை - காத. † கோலிய - விளைத்த ‡ நாடருஞ்சுடர் - சிவபெருமான்.
§ வாடயங்கிய - வான் x தயங்கிய, ஒளிபொருந்திய. ||வாசாதேசிகன் - உப
தேசகுரு ஶீ மாடையம்பதி என்பது-மாடம் பாக்கம். ¶ அனு-அற்பம்.

அழைத்தே வீடினி லேதா னேசுவர் நகைத்தே மோடிக ளாவார் காதலொ டடுத்தே மாமுலை மீதே மார்புற	அணைவார்பின்
குனித்தே பாகிலை ஈவார் பாகியில் கடிப்பார் வாயிதழ் வாய்கீ ரானது குடிப்பார் தேனென நானு லீலைகள்	புரிவார்கள்
குறித்தே மாமய லாலே நீள்பொருள் பறிப்பா ராசுகள் சூழ்மா பாதக குணத்தார் மாதர்கள் மே*லா சாவிட	அருள்வாயே
வனத்தே வேடுவர் மாதா மோர்மினை எடுத்தே தான்வா வேதான் யாவரும் வளைத்தே சூழ்வு மோர்வா ளால்வெலும்	விறல்வீரா
மலர்த்தே னோடையி லோர்மா வானதை பிடித்தே நீள்கா † வாதா டாழியை மனத்தா லேவிய மாமா லானவர்	மருகோனே
சினத்தே சூர்கள் போராய் மாளவு மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி திருத்தோ ளாவிரு ‡ பாதா தாமரை	முருகோனே
திருத்தோர் சூழ்மதி னேரார் தூபிக ளடுக்கார் மாளிகை யேரீ னேருள திருப்போ ருருறை தேவா தேவர்கள்	பெருமானே. (க)

தனத்தா தானதந்த தனத்தா தானதந்த
தனத்தா தானந்த தனதான.

618. உருக்கார் வாளிகண்கள் பொருப்பார் வார்தனங்கள்
உகப்பார் வாலசந்தர் னுதனுலாம்
உருச்சேர் நீண்மருங்குல் பணைத்தோ ளோதிகொண்ட
லுவப்பா மேல்விழுந்து திரிவோர்கள்

அருக்கா மாதர் தங்கள் வரைக்கே ஓடியின்ப
வலைக்கே புணுகெஞ்சன் அதிபாவி
அசட்டால் முடுகின்ற மசக்கால் மாயுமிந்த
அவத்தா லீனமின்றி அருள்வாயே
எருக்கார் தாளிதும்பை மருச்சேர் போதுகங்கை
யினைச்சூ டாதுமப்பர் புதல்வோனே
இருக்கா வேகினைந்து துதிப்பார் நாவின்னெஞ்சி
லிருப்பா யானைதங்கு மணிமார்பா
செருக்கா வேமிகுந்த கடற்கூர் மாளவென்ற
நிறற்சேர் வேல்கைகொண்ட முருகோனே
நினைக்கோர் காவல்கொண்ட குறத்தேன் மாதுபங்க
நிருப்போ ஞாமர்ந்த பெருமானே. (௨)

தானதானன தானன தானதானன தானன
தானதானன தானன தனதான.
619. சீருலாவிய வோதிம மானமாநடை மாமயில்
சேயசாயல்க லாமதி முகமானூர்
தேனுலாவிய மாமொழி மேருநேரின மாமுலை
சேனுலாவிய கூர்விழி குமிழ்காசி
தாருலாவிய நீன்குழல் வேயளாவிய தோளியர்
சார்பிலேதிரி வேணெனின் அருளாலே
சாமவேதியர் வானவ ரோதிநாண்மலர் தூவிய
தாளில்விழுகி னாதருள் புரிவாயே
காருலாவிய நீன்புன வேடர்மால்வரை மீதுறை
காவல்மாதினொ டாவல்செய் தனைவோனே
காணவாகம் வேதபு ராணநூல்பல ஓதிய
காணுகருணாகா முருகோனே
போருலாவிய நூனை வாரிசேற்றெழ வேல்விடு
பூபசேவக மாமயில் மிசையோனே
போதன் மாதவன் மாதுமை பாதுபாதிபு மேடுகாழு
போரிமாநகர் மேவிய பெருமானே. (௩)

தன்னதான தான தன்னதான தான
தன்னதான தான தனதான.

620. திமிரமாமன மாமட மடமையேனிட ராணவ
திமிரமே'யரி ஞாயி திரிலோக
தின கராசிவ கராண பனகபூஷண ஆரண
சுவசுதாவரி நாரணன் மருகோனே
சுமரிசாமன மாதுமை அமலியாமன பூரணி
சுணகலாநிதி நாரணி தருகோவே
சுருகுகாகும ரேசுர சரவணசக னேசுர
சுறவர்மாமக ளாசைகொள் மணியேசம்
பமரபாரப்ர பாருண படலதாரக மாசக
† பசுரபாடன பாளித பகளேச
பசிதபாண வாரண துவசவேகட மாமயில்
பரவுபாணித பாவல பரயோக
சமபராமத சாதல சமயமாற்று தேவத
சமயநாயக மாமயில் முதுவீர
சகலலோகமு மாசது சகலவேதமு மேதொழு
சமாமாபுரி மேவிய பெருமானே. (ச)

உத்தரமேரூர்.

இதில் ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது.

தன்னதன்ன தனதான தன்னதன்ன தனதான
தன்னதன்ன தனதான தனதான.

621. சுருதிமறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனிவோர்கள்
துகளிலிருடி எழுபேர்கள் சுடர்முவர்
சொலவில்முடிவில் வெகுருப † பகுதிபுருடர் நவநாதர்
தொலைவினுவி னுலகோர்கள் மறையோர்கள்
அரியசமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
அரியுமயனு மொருகோடி இவர்கூடி
அரி-கொடுக்கின்ற † பசரம்-பாசரம் ‡ பகுதிபுருடர் பிரகிருதிபுருஷர்.

அறியவறிய அறியாத அடிகளறிய அடி
 அறிவுளறிய மறிவூற அருள்வாயே
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர்பதியும் அழிவாக
 மகாசலதி அளராக முதுகூறும்
 மடியவலகை நடமாட விஜயவனிதை மகிழ்வாக
 மவுலிசிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள்கொடிகள் பசியாற உதிரநடுக ளலைமோத
 நமனும்வெருவி அடிபேண மயிலேறி
 நளினவுபய காவேலை முடுகுமுருக * வடமேரு
 நகரியுறையு மிமைபோர்கள் பெருமானே. (க)

தானதந்த தானதந்த தானதந்த தானதந்த
 தானதந்த தானதந்த தனதான.

622. தோலெலும்பு சீரமப்பு பிணைநுன்ற கோழைபொங்கு
 சோரிபிண்ட மாயுருண்டு வடிவான
 தூலபங்க காயம்வம்பி லேசுமந்து நான்மெலிந்து
 சோருமிந்த நோயகன்று தயாராற
 ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மால்விரிஞ்சு
 ஞாணங்க ளாகமங்கள் புகழ்தாரும்
 ஆனனங்கள் மூவிரண்டு மாறிருண்டு தோளுமங்கை
 ஆடல்வென்றி வேலுமென்றும் நினைவேனோ
 வாலசந்தர சூடிசந்த வேதமந்தர ரூபியம்பை
 வாணி † பஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயையெந்து வேதமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெருஞ்ச ராசரங்கள் உறைவோனே
 வேலையன்பு கூர்வந்த ஏகதந்த யானைகண்டு
 வேடர்மங்கை ஒடியஞ்ச அணைவோனே
 வீரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற
 மேருமங்கை ஆள்வந்த பெருமானே. (உ)

வடமேருநகரி-உத்தரமேரூர். † பஞ்சபாணி-பார்வதிதேவி.

- தானதத் தனதான தானதத் தனதான
தானதத் தனதான தனதான.
33. நீன்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
நேசமுற்றடியேனும் நெந்கேடாய்
நேமியிற் பொருள்தேடி ஒடியெய்த் துளம்வாடி
நீதியிற் சிலவாழ்வை நினையாதே
பாழினுக் கிரையாப நாமம்வைத் தொருகோடி
பாடலுற் றிடவேசெய் திடுமோச
பாவியைப் படிவாழ்வ னேயர்கட் ஞானதான
பார்வைசற் றருளோடு பணியாயோ
ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு
மாகமப் பொருளோனும் அணைவோரும்
ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரும்
ஆயிரத் திருதாறு மறையோரும்
வாழுமுத் தாமேரூர் மேவியற் புதமாக
வாகுசித் திரதோகை மயிலேறீ
மாறெனப் பொருஞ்ர னீறெழப் பொருமவேல
மான்மகட் ஞானனை பெருமானே. (ங)

- தானதந்தன தத்தானத்தன
தானதந்தன தத்தானத்தன
தானதந்தன தத்தானத்தன தனதான.
34. மாதர்கொங்கையில் வித்தாரத்திரு
மார்பிலங்கிய முத்தாரத்தினில்
வாசமென்குழ லிற்சேலைப்பொரும் விழிவேலில்
மாமையொன் றும லர்த்தாள்வைப்பினில்
வாகுவஞ்சியில் மெய்த்தாமத்தினில்
வானினம்பிறை டைப்போல்நெற்றியில் மயலாகி
ஆதாங்கொடு கெட்டேயிப்படி
ஆசையின் கட லுக்கேமெய்தவும்
ஆகினின் றுத வித்தேறித்தலும் அலைவேனே

ஆறிரண்டுப ணைத்தோ ளற்புத
 ஆயிரங்கலை கத்தா மத்திப
 னுயுழன்றலை கிற்பே னுக்கருள் புரிவாயே

சாதனங்கொடு தத்தா மெத்தன
 வேநடந்துபொய் பித்தா உத்தர
 மேதெனும்படி தற்காய் நிற்பவர் சபையூடே

தாழ்வில்சந்தர ணைத்தா னொற்றுகொள்
 நீதிதந்திர நற்சார் புற்றருள்
 சாலநின் னுச மர்த்தா வெற்றுகொள் அரன்வாழ்வே

வேதமுங்கிரி மையச்சூழ் நித்தமும்
 வேள்வியுட்புவி யிற்றா பித்தருள்
 வேர்விழும்படி செய்த்தோர் மெய்த்தமிழ் மறையோர்வாழ்

மேருமங்கையி லத்தா வித்தக
 வேலொடும்படை சூத்தா வொற்றிய
 வேடர்மங்கைகொள் சித்தா பக்தர்கள் பெருமானே. (ச)

மதுராந்தகம்.

இதில் ராயீவே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது.

தனதாந்த தத்த தன்தனத்தத்
 தந்தனத் தனந்த தனதான.

625. குதிபாய்ந்தி ரத்தம் வடினானைத்தொக்
 கிந்தரியக் குரம்பை வினைகூர் தூர்

குணபாண்ட முற்ற நிலமெனக்கைக்
 கொண்டினைத் தயர்ந்து சுழலாதே

உதிதாம்ப ரத்தை * உயிர்கெடப்பொற்
 கிண்குணிச் சதங்கை விதகித

உபயாம்பு யப்பு ணையையினிப்பற்
 னுங்கருத் தைஎன்று தருவாயோ

கதைசார்ங்க கட்கம் வலையடற்சக்
 ரந்தரித் தகொண்டல் மருகோனே

கருணஞ்சனக்க மலவிழிப்பொற்
பைப்புனக் கரும்பின் மணவாளா
மதனந்த கர்க்கு மகவெனப்பக்
மந்தனிற் பிறந்த குமரேசா
மதுராந்த கத்து வடதிருச்சிற்
றம்பலத் தமர்ந்த பெருமானே. (க)

626. சயிலாங்கனைக்கு ருகியிடப்பக்
கங்கொடுத் தநம்பர் வெஞ்சாரி
சதிசாண்ட வத்தர் சடையிடத்துக்
கங்கைவைத் தநம்பர் உரைமாளச்
செயல்மாண்டு சித்த மவிழித்தத்
தவம்பெறப் பகர்ந்த உபதேசம்
சிறியேன் தனக்கு முரைசெயிற்சற்
றுங்குருத் துவங்கு நையுமோதான்
அயில்வாங்கி எற்றி உததியிற் * கொக்
கந்தனைப் பிளந்து சுரர்வாழ
அகிலாண்ட முற்று நொடியினிற்சற்
றுந்திறற் ரசண்ட முழுநீல
மயல்தாண்ட விட்டு முனுகுலப்பொற்
குன்றிடித் தசங்கர் மவினோதா
மதுராந்த கத்து வடதிருச்சிற்
றம்பலத் தமர்ந்த பெருமானே. (உ)

தனதாந்தன தானதனந்தன
தனதாந்தன தானதனந்தன
தனதாந்தன தானதனந்தன தனதான.

627. மனைமாண்சுத ரானசுணங்கரு
மனம்வேந்தினை ஆனதனங்கரு
மடியேன்றனை ஈன அணங்குறு வம்பராதி

மயமாம்பல வானகணங்குல	
மெனப்ரந்தியும் டானெனதென்றுறு	
வனவாம்பிர மாதகுணங்குறி	இன்பசார
இனவாம்பரி தான்யதனம்பதி	
விடவேன்றெனை மோனதடம்பர	
மிகுதாம்பதி காணகணங்கன	உம்பரேசா
இடவார்த்தன சாணநயம்பெறு	
கடகாங்கர சோணவிபம்பர	
இடமாங்கன தாலருளும்படி.	என்றுதானே
தனதாந்தன தானதனந்தன	
தெனதோங்கிட தோனதுனங்குட	
தெனவாம்பர மானநடம்பயில்	எம்பிரானார்
தமதாஞ்சுத தாபரசங்கம	
மெனவோம்புறு தாவனவம்படர்	
தகுதாம்பிர சேவித ரஞ்சித	உம்பர்வாழ்வே
முனவாம்பத மூடிகவந்தன	
முயல்வான்பிடி மாடிமையெங்கரர்	
* மூகதாம்பின மோஷுசம்பரய	† சங்கணுறு
முககாம்பிர மோடமர்சம்பன	
மதுராதக மாநகரந்திகழ்	
‡ முருகாந்திர மோடமரும்பர்கள்	தம்பிரானே. (௩)

பேறைநகர்.

இது அச்சீறுபாங்கத்திலிருந்து வடக்கே 8 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த	
தானதன தானதந்த தனதான.	
628. நீலமயில் சேருமந்தி மாலைநிக ராகியந்த	
காரமிக வேநிறைந்த	குழலாலும்
நீடுமதி ரேகவின்ப மாகியக லாபசந்தர்	
னோர்தருமு சாரவிந்த	மதனாலும்

முகதா ஜம்பின்ன - எதிரில் தோற்றிய தம்பி. † சம் கண - அழகு செய்கின்ற கட்டமாகிய. ‡ முருக அம் திரமொடு அமர் எனப்பிரிக்க.

ஆலினிக ரானவுந்தி யாலுமட வார்கள் தங்கள்
 ஆசைவலை விசுகெண்டை விழியா லும்
 ஆரமணி பூணணிந்த மார்பின்முலை யாலுநெஞ்சு
 ளாகியமயல் நானுமுன்று திரிவேனோ
 கோலவுரு வாயெழுந்து பாரதனை *யேயிடந்து
 கூவிடுமு ராரிவிண்டு திருமார்பன்
 கூடமுறை நீடுசெம்பொன் மாடமதலை யூடுமுந்த
 கோபவரி நாரகிங்கன் மருகோனே
 பீலியில் மீதுறைந்து சூராதமை யேசெயங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை மருகோனே
 பேடைமட வோதிமங்கள் கூடிவினை யாடுகின்ற
 பேறைநகர் வாழுவந்த பெருமானே. (க)

திருவக்கரை.

இதுபுதுச்சேரி ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே 14 மைல் தூலைவிட உள்ளது.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன தன தான.

629. பச்சிலை இட்டுமு கத்தையி னுக்கிகள்
 குத்திர வித்தையி குத்தச மர்த்திகள்
 பப்பர மட்டைகள் கைப்பொருள் பற்றிட நினைவோர்கள்
 பத்திரி ரைத்தவ ளத்தர ளத்தினை
 ஒத்தந கைப்பில்வி ழிப்பில்ம யக்கிகள்
 பட்சமி குத்திட முக்கனி சர்க்கரை இதமுறல்
 எச்சி லளிப்பவர் கச்சணி மெத்தையில்
 இச்சக மெத்தவு ரைத்தந யத்தொடும்
 எத்திய னைத்து வணைத்தும் யக்கிடு மடமாதர்
 இச்சையி லிப்படி நித்தம னத்துயர்
 பெற்றுல கத்தவர் சிச்சியெ னத்திரி
 இத்தொழி லிக்குணம் விட்டிட நற்பதம் அருள்வாயே
 இடந்து-இடம்விடப்பிளந்து. † மதலை-தூண்.

நச்சர விறுயில் பச்சைமு கிற்கரு
 ணைக்கடல் பத்மம் லர்த்திரு வைப்புணர்
 நத்துத ரித்தக ரத்தர்தி ருத்துள வணிமார்பர்
 கட்டந டுக்கட லிற்பெரு வெற்பிணை
 நடட்ர வப்பணி சுற்றிம தித்துளம்
 நத்தமு தத்தையெ முப்பிய ளித்தவர் மருகோனே
 கொச்சைமொ ழிச்சிக றுத்தவி ழிச்சி
 றுத்தவி டைச்சிபெ ருத்த நத்திரு
 றத்தி நனக்கும னப்பிரிய முற்றிடு குமரோசா
 கொத்தவிழ் பத்மம் லர்ப்பழ னத்தொடு
 குற்றம றக்கடி கைப்புனல் சுற்றிய
 கொட்பள நற்றிரு வக்கரையுற்றுறை பெருமாளே. (க)

. திருவாமாத்தூர்.

இது விழப்புரம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே 3 மைல்துலைவிலிருக்கிறது.

தனதனதான தானன தனதனதான தானன
 தனதனதான தானன தனதான.

630. அடவ்வுடவேல்கள் வானிக ளவைவிடமோடல் நேர்படு
 மயில்விழியாலு மாலெனு மசுவேழத்
 தளவியகோடு போல்வினை அளவனவான கூர்முலை
 அகின்முகமுடு மாதையின் அழகாலும்
 துடியிடையாலும் வாலர்கள் துயர்வுறமாய மாயொரு
 துணிவுடனாடு மாதர்கள் துணையாகத்
 தொழுதவர்பாத மோதியுன் வழிவழியானெ னுவயர்
 துலைபலைமாறு போலுயிர் சுழல்வேனே
 அடவியினூடு வேடர்க ளரிவையொடாசை பேசியு
 மடிதொழுதாடு மாண்மையு முடையோனே
 அழகியதோளி ராறுடை அறுமுகவேனெ னுவனை
 அறிவுடனேது மாதவர் பெருவாழ்வே
 விடையெறுமீசர் நேசமு மிகநினைவார்கள் திவினை
 உகநெட்டோட மேலனை பவர்முதூர்

விரைசெறிதோகை மாதர்கள் விரகுடனாடு மாதையில்
விறல்மயில்மீது மேவிய பெருமானே. (க)

தந்தத்தன தானுதன தந்தத்தன தானுதன
தந்தத்தன தானுதன தனதான.

631. கண்கயற்பிணை மாநோடுற உண்டெனக்கழை தோளானது
நன்* கமைக்கின மாமாமென முலையான
கஞ்சுமொத்தெழு கூர்மாமுலை குஞ்சுத்திரு கோடோடுற
விஞ்சுமைப்பொரு கார்கோதைகொ டுயர்காலன்
பெண்டனக்குள கோலாகல மின்றெடுத்தினை யோராவிகள்
†மண்பிடிப்பது போல்நீள்வடி வுடைமாதர்
பின்பொழித்திடு மாமாயையி லன்புவைத்தழி யாதேயுறு
கிஞ்சிலத்தனை தாள்பேணிடை அருள்தாராய்
விண்டனக்குற வானோனுடல் கண்படைத்தவன் வேதாவொடு
விண்டுவித்தகன் விழ்தானினர் விடையேறி
‡வெந்தனத்துமை யான்மேவிய சந்தனப்புய மாதிகுரர்
வெங்கயத்துரி பார்போர்வையர் மிகுவாழ்வே
தண்புடைப்பொழில் சூழ்மாதையில் நன்புவைத்தருள் தாராதல
முங்கினைத்திட வானீள்நிசை ஒடுதாவித்
தண்டாக்கர்கள் கோகோவென விண்டிடத்தட மாமிமிசை
சண்டவிக்கர வேலேவிய பெருமானே. (உ)

தன்தனதானத் தானன தன்தனதானத் தானன
தன்தனதானத் தானன தனதான.

632. கருமுகின்போல்மட்டாகிய அளகிகள்தேனிற் பாகொடு
கனியமுதுறித்தேறிய மொழிமாதர்
கலவிகள்நெரொப் பாகிகள் மதனிகள்காமக் ரோதிகள்
கனதனபரக் காரிகள் செயலோடே
பொருகயல்வாளைத் தூவிய விழியினர்குறைக் காரிகள்
பொருள்ளவாசைப் பாடிகள் புவிமீதே

பொதுவிக்ர்போகப் பாவிசு வரமழிவேனுக் கோருள்
 புரிவதுதானெப் போதது புகல்வாடே
 தருவடுதீரச் சூர்கள் அவர்கிளைமாளத் தூனெழு
 சமனிலையேறப் பாறெடு கொடிவிழத்
 தனதனதானத் தானன எனவிசைபாடிப் பேப்பல
 தசையுணவேல்விட். டேவிய தனிவீர
 அரிதிருமால்சக் ராயுத னவனிகையாள்முத் தார்நகை
 அழகுடையாள்மெய்ப் பாலுமை அருள்பால
 அரவொடுபூளைத் தார்மதி அறுகொடுவேணிச் சூடிய
 அழகர்தென்மாதைக் கேயுறை பெருமாளே. (ந)

தான தனதன தனதனதனதன
 தான தனதன தனதனதனதன
 தான தனதன தனதனதனதன தனதான.

633. கால முகவென நினைவுகொ டுருவிலி
 காதி அமர்பொரு கணையென வடுவகிர்
 காண முதுவென இளைஞர்கள் *விதவிடு கயலாலும்
 கான மமர்குழு லரிவைபர் சிலுகொடு
 காசி னளவொரு தலையனு மனதின்ர்
 காம மிவர்கில கபடிகள் படிறுசொல் கலையாலும்
 சால மயல்கொடு புளகித கனதன
 பார முறவண முருகவிழ் மலரணை
 சாயல் தனின்மிகு கலவியி லழிவுறும் அடியேனை
 சாதி குலமுறு படியினின் முழுசிய
 சாழ்வ தறவிடை தருவண வெளியுயர்
 தாள தடைவது தவமிக நினைவது தருவாடே
 வேலை தனில்விழி துயில்பவ னாவனை
 வேயி னிசையது நிரைதனி லருள்பவன்
 வீர தூரகத நாபதி வனிதையர் காமீதே

* விதவிடல்-விசேடித்துரைத்தல்.

த ச் சூர்.

சு அநீ

வேறு வடிவுகொ டுறிவெனெய் தயிரது
வேடை கெடவமு தருளிய பொழுதினில்
விசு கயிறுட னடிபடு சிறியவன்

அகிகோட

வாலி யுடனெழு மாமா நிசுசான்
வாகு முடியொரு பதுகா மிருபது
மாள வொருசரம் விடுமொரு கரியவன்

மருகோனே

வாச முறுமலர் விசிறிய பரிமள
மாதை நகர்தனி லுறையுமொ ரறுமுக
வானி லடியவ ரிடர்கெட அருளிய பெருமானே (ச)

த ச் சூர்.

இது விழுப்புரத்திலிருந்து 4 மைல் துலைவிலிருக்கிறது.

தத்தாதனத்தான தாத்தத் தனந்த
தத்தாதனத்தான தாத்தத் தனந்த
தத்தாதனத்தான தாத்தத் தனந்த தனதான.

634. அச்சா பிறுக்காணி காட்டிக் கடைந்த
செப்பார் முலைக்கோடு நீட்டிச் சரங்க
னோப்போல் விழிக்கூர்மை நோக்கிக் குழைந்து உறவாடி

அத்தானெ னக்காசை கூட்டித் தயங்க
வைத்தா யெனப்பேசி மூக்கைச் சொரிந்து
அக்கா லொருக்கால மேக்கற் றிருந்தி ரியையாசை

வைச்சா யெடுப்பான பேச்சுக் கிடங்க
னொப்பா ருனக்கீடு பார்க்கற் கடம்பன்
மட்டோ எனப்பாரின் மூர்க்கத் தனங்கள் அதுனவே

மைப்பா கெனக்கூறி வீட்டிற் கொணர்ந்து
புற்பாய லிற்காலம் வீற்றுக் கலந்து
வைப்பார் தமக்காசை யாற்பித் தனோந்து திரிவேனோ

எச்சாய் மருட்பாடு மேற்பட்ட டிருந்த
 பிச்சா சருக்கோதி கோட்டைக் கிலங்க
 மிக்கா நினைப்போர்கள் வீக்கிற் பொருந்தி நிலையாடு
 எட்டா மெழுத்தேழை யேற்குப் பகர்ந்த
 முத்தா வலுப்பான போர்க்குட் டொடங்கி
 எக்கா லுமக்காத சூர்க்கொத் தரிந்த சினவேல
 தச்சா மயிற்சேவ லாக்கிப் பினந்த
 சித்தா குறப்பாவை தாட்குட் படிந்து
 சக்கா கியப்பேடை யாட்குட்புகுந்து மணமாகி;
 தப்பா மலிப்பூர்வ மேற்குத் தாங்கள்
 தெற்கா குமிப்பாரில் கீர்த்திக் கிசைந்த
 தச்சூர் வடக்காகு மார்க்கத் தமர்ந்த பெருமாளே. (க

பொது.

தனதன தானான தனன தான தனதன
 தனதன தானான தனன தான தனதன
 தனதன தானான தனன தான தனதன தனதான.

635. மருவுமு கிலான வளக நீடு வலையிலே
 புருவவி லாலான விழிக ளாடு மலையிலே
 மதிமுக மாலான இணைய கோடு முலையிலே தடுமாறி

*வதனம தாயாடை நொடிவ தான இடையிலே
 விதவித மாபேடை அனமுந்நாண நடையிலே
 வனிதய ராமோடை உறவ தான கடையிலே மயலாகி

கருவினி லாபாச சனன மான நாகிலே
 உருவெடு யானீச மணைய ரீன விசுகிலே
 கவலையி னாசை வடிமை மான மரபிலே உழல்வேனோ

கலைமக ளாதார கருணை யான நிலையிலே
 நிலையக மாதார வருண ஞான வழியிலே
 கவிபுனை ஆதார திறமை பாணு மொழியிலே : அருள்வாயே

*வதனமதாயாடை - முகம்பார்க்கக்கூடிய வேலைப்பாடமைந்த ஐரு
 னைச்சேலை. † நாணநடை - நாண் அநடை, நாணுகின்ற அந்தநடை.

பிரமணை ஓதாத வகையி லோரு சிறையிலே
இடுபவ னேதாத இவனு *மோரு நிறையிலே
பிரணவ மேதாத குருவ தாரு முறையிலே புகல்வோனே
பிணையுற மாமோடி குறவி ஈயு திணையிலே
துணைபெற நீ ரோடி அருவி பாயு சீணையிலே
பெருமையி லேகூடி மருவு பூய நிணையிலே வரவேணும்
தருமமு மேசில மலியு மாயர் மரபினே
ரொருமனு வாள் மிலகு சேயர் கயமுனே
தையபுரி கோபால தனத மாயர் மருகனே மயில்வீரோ
தகுமென வேரீடி வளரு மாறு முகஞகா
மிகுவடி யாராடி மகிமை கூறு மரகரா
தமிழுட னேகோடி வரைகடோறு முறைபவாபெருமானே.

தானான தன்ன தான
தானான தன்ன தான
தானான தன்ன தான தனதான.

636. ஓயாத பிறவி யாய
மாயாத கடல தாய
ஓரோரு சன்ன மாய கருவூடே
ஓடோடி அலைவ தான
கோடாவல் பெறுவ தான
ஓராத முகுட னான எணையான
சேயாநி மயூர மேற
நாயேனெ னடுமை மாற
தேமாரு கருணை கூற வரவேணும்
தேவாதி அமரர் வாழ
மூவாதி முனிவர் சூழ
கீயாதி அசுரர் தாழ முனிவோனே

*ஒரும் - உணரும். T எல் அம - உகந்த அழகு.

சுஅஅ

திருப்புகழ்.

தாயான மதுரை மீன

ளாயாட னமுத பான

தாராடு சமர ஞான

குமரேசு

தானான பிரமனை

வானான வடியு மான

தாதாவெ னெருவ னான

பானான

கோயாத வசுல ஞானி

வேயூதி முகில மேனி

கோபால சகீல தானி

மருகோனே

கோலாக லவம பூ

வேலாயு தவவ தார

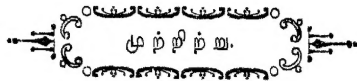
கூ*ருறு வரைய கார

பெருமானே. (உ)

காப்பு உள்பட ஆகச் செய்யுள் 642.

குமரக் கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்புகழ் முதற்பாகம்

ஆறுவரையகாரம் - ஆறுபடை வீடு,

